

ਜਨਮ ਸਾਖੀ॥
ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ
੩੨
ਕੀ

ਮਤ ਬਾਮੁਰਤ ਨਦੀ ਦੇਹ ਲੀਬਰ
ਤਮਾਮ ਹਫ ਜਮ ਜੀ ਜਦੀਨਿ
ਕੇਛ ਪੀ॥੧॥
ਸੰਨ ੧੮੮੦ ਈ ੪ ੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਜਨਮ ਪਤੀ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਜੀ ਕੀ ਸੰਮਤ ਪੰਦ੍ਰ ਸੈਬਾਸੀ ੧੫੮੨
ਮਤੀ ਬੈਸਾਖ ਸੁਦੀ ੫ ਪੈਥੀ ਲਿਖੀ ਪੈਰੋ ਮੋਖੋ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ
ਏਖਤੁ ਰੇਟੇ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਲਖਾਈ ਪੈਰੋ ਲਿਖੀ ਮੁਖ ਸਤ
ਬਾਲੇ ਸੰਪੂਜਣ ਏਟੇ ਕੀ॥ ਗਇਓ ਇੰਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਮਹੁ ਮਾਯਾ ਮ
ਹਾ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਨੂ ਦੁਲਿ ਮਾਇ ਮਾਯਾ॥ ਏਮ ਹੀਨੇ ਸਤਾ
ਗੰਦਿ ਨ ਲਿਖਿ ਦਿਅੰ ਲਗੇ ਮਾਹੇ॥ ਜੇ ਜੇ ਹਕੀਕਤ ਮਾਹੀ॥ ਜੇ
ਬੇਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਫਿਰੇ ਮਾਹੇ॥ ਤਿਬੋ ਤਿਬੋ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਸਹਜਨ
ਲਗਾਈ ਬਾਲੇ ਲਿਖਵਾਈ॥ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਉਪਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
ਬਹੁਤ ਖਸੀ ਹੋਏ॥ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਬੀ ਨਾਲੇ ਫਿਰ
ਦੇ ਮਾਹੇ॥ ਮੰਦੀ ਖੰਨੇ ਦੇ ਵਖਤ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਲੇ ਮਾਯਾ॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇ ਜੀ ਉਪਜੀ॥ ਮੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਪੁ
ਰਾ ਮਾਯਾ॥ ਉਸ ਮਰੇ ਮਤੇ ਪਰ ਮੇਰੇ ਦਿਚ ਭੇਦ ਕੁਛ ਨ ਮਾਹਾ
ਦੇਖਾ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਨਮ ਕਿਸ ਰਉ ਜਲੀਤਾ ਮਾਯਾ॥ ਏਹ ਚਿਤ ਵਨੇ
ਹੋਇ ਰਯੀ ਕਤ ਕਵੀ ਪੁਰਨ ਮਾਸੀ ਪਹਲੇ ਪਖ ਬਾਲਾ ਸੰਪੂਜਣ ਏ
ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੁ ਮਾਇ ਮਾਸੀ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਛ
ਪੈਰ ਹਿੰਦੇ ਸੇ॥ ਬਾਲੇ ਸੰਪੂਨ ਏਹ ਚਾਹੀ॥ ਜੇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਵੇ

ਤਾਂ ਦਰਸਨ ਨੂ ਜਾਈਏ ॥ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੁਣਿਯਾਂ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਗੁਰੂ ਅੰ
 ਗਦ ਜੀ ਨੂੰ ਬਾਪ ਗਏ ਪੈ ॥ ਪਰਨਹੀ ਜਾਣੀ ਦਾ ਜੋ ਕੇਹੜੇ ਬਾਂਭ ਛਪ ਬੈ
 ਠੇਹੇ ॥ ਫੇਰ ਖਬਰ ਸੁਣੀ ਜੁ ਖਬੂਰ ਖਹਿਅੰ ਦੀ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਹੋ ॥ ਏਹ
 ਸੁਣ ਕਰ ਬਾਲਾ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੇ ਦਰਸਨ ਨੂ ਮਾਯਾ ਜੋ ਕੁਛ ਸ
 ਕਤ ਮਾਹੀ ਸੋ ਕੁਟਲੈ ਮਾਯਾ ॥ ਗੁਰੂ ਦੂਢ ਲਧੈ ਸਾ ਅਗੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੋ ॥ ਬਾਲੇ ਜਾਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ॥ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
 ਦ ਜੀ ਬੋਲੇ ॥ ਮਉ ਗੁਈ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਬੈਠੇ ਜੀ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬ
 ਲੇ ਸੀਧੂ ਨ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ॥ ਗੁਈ ਸਿਖਾ ਕਿਥੇ ਮਾਯੋ ॥ ਕਿਵੇ ਕਰ ਮਾਵ
 ਣ ਹੋਯਾ ਹੈ ਕੋਟ ਹੋ ਦੇਹੀ ॥ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੀਧੂ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰ ਮਰਦਾਸ ਕੀ
 ਤੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਦੋਂ ਦਾਹਾਂ ਗੋਤ ਸੀਧੂ ਹੈ ਨਾ ਮਬਾਲਾ ਹੈ ॥ ਵਤਨ ਜਨਮ
 ਰਾਇ ਕੋਇ ਦੀਤਲ ਵੀਰੀ ਹੈ ॥ ਮੈ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸਨ ਨੂ ਮਾਯਾ ਹਾਂ ॥ ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਾ ॥ ਗੁਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਸਿਖ ਕਿਸ ਦਾ ਹੈ ॥ ਤੇਨੂੰ ਕੌ
 ਮਿਲਿਆ ਹੈ ॥ ਫੇਰ ਬਾਲਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਉ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਸਿਖ ਹਾਂ ਮੈਂ ਨੂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਮਿਲਿਆ ਹੈ ॥ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁ
 ਛਾ ॥ ਗੁਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ ਹਉ ਗੁਰੂ ਤੂੰ ਠਾਸੀ ॥ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈ ਬੋਲੇ
 ਵਰੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਵੇਰੇ ॥ ਪੈ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਲਗਾ ਫਿਰ
 ਦਾਸਾਂ ॥ ਪਰ ਜੀਤ ਦਾ ਮਸਾਂ ਨੂ ਏਹ ਮਤਨਾ ਜੀ ਜੋ ਏਹ ਵਡਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਪਰ
 ਸਲਾਂ ਮੀਰ ਹਦੇਸੇ ਏਹ ਗਲ ਜਾ ਗੁਈ ਬਾਲੇ ਮਾਖੀ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗ
 ਦ ਜੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟ ਗਯਾ ॥ ਕਿਥਾ ਉਥੀ ਮੀਏ ਨਹੀ ॥ ਓਹ ਰਾਤ ਗੁ
 ਜਰੀ ਫਿਰ ਕੁਲ ਕਹੋਯਾ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਮਾਖਾ ਗੁਈ
 ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਸਦੋਂ ਤਾਂ ਗੁਈ ਬਾਲੇ ਮਾਇ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ ॥ ਫਿਰ ਬਾਲੇ ਨੂ ਗੁ
 ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ॥ ਗੁਈ ਬਾਲਾ ਕੁਛ ਤੇਨੂੰ ਏਹ ਕੁਈ ਮਿਲ
 ਮੈ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਜਨਮੇ ਸੀ ॥ ਸੋ ਕਿ ਕੁ ਜਨਮੇ ਸੀ ॥ ਬਾਲੇ ਕ
 ਯਾ ਜੀ ਏਹ ਮੈਂ ਨੂ ਮਲੁ ਮਨਾਂ ਹੀ ਪਰ ਜੀ ਇਤਨੀ ਮੈ ਸੁਣੀ ਸੀ ਲੋਕ

ਦੇ ਮੁਹੋ ਜੋ ਹਰਿ ਦਮਾਲ ਮਿਸਰ ਮਾਖਦ ਹੈ ਜੋ ਭਾਈ ਏਨੇ ਮਹੁਰ ਤੇ ਤੇ
 ਸਤਾਈ ਯੇਨ ਛਤੇ ਅਤੇ ਕਤ ਕਦੀ ਪੁਰਨ ਮਾਸੀ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਕੋਈ ਨ
 ਹਿ ਜਨਮਾ ਏਹ ਕਾਲੁ ਵੇਦੀ ਦੇ ਪਰ ਕੋਈ ਅਵਤ ਰੰਮਨ ਮਾਸੀ ਹੈ
 ਇਤਨੀ ਮੈਂ ਸੁਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਭੀ ਸੁਣੀ ਸੀ ਜੋ ਮਹਤ ਕਾਲੁ ਨੇ ਜਨਮ
 ਪਤੀ ਤੇ ਦੋਲ ਪਾਈ ਸੀ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲ
 ਕਿਵੇ ਜਨਮ ਪਤੀ ਭੀ ਹਥ ਮਾਵੇ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਸੀ ਪੁਕਯਾ ਜੀ ਗੁਰੂ
 ਜਾਣੇ ਪਰ ਖੋਜ ਕੀਤਾ ਹਥ ਮਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਬੋਲੇ
 ॥ ਭਾਈ ਬਾਲ ਕੋਈ ਇਵੇ ਹਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੇ ਖੋਜ ਜਨਮ ਪਤੀ ਦਾ ਕੇਜ
 ਨਮ ਪਤੀ ਹਥ ਮਾਵੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਸੀ ਪੁਮਾਖਾ ਜੀ ਦੁਢੀ ਏ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਓਥੇ ਦੇ ਵਸਨੀ ਕਹੋਗੇ ਤੁ
 ਸੀ ਓਥੇ ਖੋਜ ਹਥ ਮਾਵੇ ਅਕੇ ਤੁਸੀ ਕਿਸੇ ਪਾਸ ਟੋਲੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੀ
 ਪੁਮਾਖਾ ਜੀ ਕਾਲੁ ਵੇਦੀ ਦਾ ਕੁਰ ਉਪੈ ਲਾਲੂ ਉਸ ਪਾਸ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
 ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਮਾਪਣ ਓਥੇ ਨੁਮਾਦ ਮੀ ਭਿਜੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ
 ਕਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤੁਸੀ ਖੋਜ ਕਰਣਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਸੀ ਪੁਕਯਾ
 ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕੋਈ ਜੇ ਮਾਪਣਾ ਮਾਦਮੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਭੀ ਹੋਵੇ
 ਅਤੇ ਉਹੀ ਹੋਵੇ ਜਾਇ ਕਰ ਲਾਲੂ ਦੇ ਤੀਨ ਮਾਖੀ ਏ ॥ ਭਾਈ ਬਾਲ
 ਲੂ ਤੁ ਬਹੁਤ ਬਿਰਧ ਹੋਯਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਦੀ ਬਹੁਤ ਮਿ
 ਹਰ ਵਾਨਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਪਤੀ ਦੇ ਖਕੇ ਤੁੰਦੇ ਹ
 ਦੁਢ ਕੇ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਅਸਾਂ ਦੁਢ ਲਧਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਗੁਰੂ
 ਅੰਗਦ ਦਿਚਰੇ ਦਕ ਛਨ ਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ
 ਬਾਲ ਕੋਈ ਸਿਖ ਲੇਜਾ ਹਿ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਭਿਜੇ ਗੋਸੇਈ
 ਮੇਨ ਲਲੇ ਜਾਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਭਾਈ ਬਾਲੇ ਸਿਖ ਸੀ ਪੁਕਿ
 ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਮਾਂਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਲ
 ਲੇ ਪੁੰਨ ਨੁਸਦਿਆ ਸਿਖ ਜੀ ਜਟੇਟ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਯਾ ॥

ਭਾਈਲਾਲਪੁੰਨੁਸਿਖਹੈਗੁਰਮੁਖੀਭਾਈਬਾਲੇਨਲਜਾਹਤਲ
 ਵੰਡੀਓਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੀਜਨਮਪੜੀਲੈਆਉਲਾਲੇਪੁੰਨੁਸਿਖ
 ਆਭਲਾਜੀਧੰਨਮਸਾਰੇਗੁਰਜੋਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੀਜਨਮਪੜੀ
 ਵੇਖੀਏਗੇਜਾਣੀਏਗੇਜੋਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦਾਦਰਸਨਕੀਤਤਾਗੁ
 ਰੂਮੰਗਦਜੀਆਖਾਭਾਈਬਾਲਾਤੈਨੁਕਰਤਾਰਚਿਤਮਾਵੈਬਾ
 ਲਾਸਿਧੁਮਤੇਲਾਲਪੁੰਨੁਗਾਇਕੁਏਦੀਤਲਵੰਡੀਆਏਆਉਕ
 ਰਲਾਲਵੇਦੀਨੁਮਿਲੇਲਾਲਨੁਮਾਖਨਲਗੇਭਾਈਲਾਲਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਦੀਜਨਮਪੜੀਦੇਹਾਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਮੰਗੀਹੈਤਾਲਲ
 ਕਯਾਮੇਰੇਕੋਲਤਾਨਹੀਂਤਾਲਲਕਯਾਬਾਲਾਤੁਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦ
 ਮਿਤਸੈਤੈਸਚਆਖਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਕਿਸੀਚੰਦਜੀਤਬਾਲੇਕ
 ਯਾਭਾਈਲਾਲਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਹੋਏਹੈਜਿਸਅਗੇਗੁਰੂਨਨਕ
 ਪੰਜਪੈਸੇਅਤੇਨਲੀਯੇਰਖਕੈਮਥਾਟੇਕਯਾਹੈਤਿਸਨਾਲਬਰ
 ਬਰੀਕੇਹੀਅਸਾਫੁਫਕੋਲਧਾਹੈਸਿਰੀਚੰਦਹੋਰੀਅੰਲਾਦਕਰਕੇ
 ਪੁਜੀਅਨਗੇਤਾਲਲਕਯਾਦੇਖਾਟੇਲਦਾਹਾਂਬਾਲਤਾਂਬਾਲੇਕ
 ਯਾਤੈਕਲੂਦਾਬੁਰਾਉਹੈਤੈਘਰਦਿਚਟੇਲਬੀਬੀਭੀਚਲਗ
 ਏਅਤੇਕਲੂਤੀਚਲਗਯਾਤਾਂਘਰਦਿਚਟੇਲਨਲਗੇਪੰਜਦੇ
 ਦਿਨਜਨਮਪੜੀਲਭੀਲਭਕਰਬਾਲੇਨੁਲਾਲਬੇਦੀਦਿਤੀਬਾ
 ਲੇਲਾਲੇਪੁੰਨੁਨੁਦਿਤੀਤਾਲਲੇਪੁੰਨੁਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਤੈਭੀ
 ਨਾਲੇਚਲਤੇਰਾਬਰਾਮਰਾਤਬਾਬਹੁਤਹੋਵੇਗਾਤਾਬਾਲੇਕਯਾ
 ਭਲਾਭਾਈਜੀਤਾਲਲਕਯਾਭਲਾਭਾਈਜੀਤਾਸੀਤਾਜਨਮਪੜੀ
 ਲੈਕੇਚਲਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੀਪਰਮੇਰੀਭੀਭੁਟਕੁਝਲੈਜਾਵੇਤਾਂ
 ਬਾਲੇਕਯਾਭਲਾਭਾਈਲਾਲਜੀਜੋਕਛਤਸਾਰੇਜੀਆਵਦੀ
 ਹੈਜੋਕੁਲੀਹੈਦੇਹਲਾਲਪੰਜਪੈਸੇਤੇਨਲੀਯੇਰਦਿਤਾਕਯਾਏ
 ਹਮੇਰੀਭੁਟਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਅਗੇਰਖਣੀਅਤੇਆਖਣਾਜੀਜੋਕ

ਦੇਸਿਰੀਚੰਦਹੋਰੀਬੁਰਾਮੰਨਣ ਤੁੰਤੁਸਾਗੁਸਾਨਹੀਕਰਣ ਬਲੇਕ
 ਯਾਲੁਧੋਖਕੋਈਨਾਹੀ ਤੁਸੀਗੰਨਤੀਮਨਤੇਕਾਈਰਖੋਨਾਹੀ ਜ
 ਨਮਪਤੀਬਾਲਾਅਤੇਲਾਲਾ ਲੈਕਰਖਤੁਰਖਹਿਰਿਮਾਦੀ ਗੁਰੂਮੰ
 ਗਦਜੀਪਾਸਮਾਏ॥ ਅਨਕੇਅਗੇਰਖੀ ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਬਹੁਤਖੁਸੀ
 ਹੋਏ ਅਖਣਲਗੇਗੁਈਬਾਲਾ ਤੈਨੁਕਰਤਾਰਚਿਤਆਵੈ ਅਜਤੁਹ
 ਅਸਨੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਦਰਸਨਕਰਾਯਾ ਤਹਥਲੈਕਰਜਨਮ
 ਪਤੀਚੰਮੀ ਅਤੇਅਖੀਤੇਸਿਰਤੇਰਖੀ ਜਾਖੋਲਕੇਦੇਖੀਤਾਅਖਰ
 ਸਾਸਤੀਹੈਨ ਤਾਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਬੀਚਾਰਕੀਤਾ ਜੋਕੋਈਅਜੇਹਾ
 ਸਿਖਹੋਵੈ ਜੋਦੇਵੇਅਖਰਪੜ੍ਹਾਹੋਵੈ ਤਾਮਹਮਾਖਹਰਾਬੋਲਾ
 ਜਿਸਦੇਘਰਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਰਹਦੇਸੇ ਜੀਸੁਲਤਾਨਪੁਰਮੇਖਾਪੇ
 ਰਾਖਤੀਹੈ ਓਹੁਦੋਮੇਅਖਰਪੜ੍ਹਾਹੈ ਅਤੇਦੋਮੇਵਾਚਦਾਹੈ ਤਾਗੁਰੂ
 ਮੰਗਦਜੀਆਖਾ ਗੁਈਮਹਮਾਮਾਦਾਚਾਹਿਯੇਜਰੂਰਮਹਮੇਕ
 ਯਾਭੁਲਾਜੀਲਾਵਦਾਹਾਂ ਮੇਰੇਆਖੇਜਬਆਉਗਾ ਮਹਮਾਸੁਲ
 ਤਾਨਪੁਰੇਪੈੜੇਮੇਖੇਨੂਲੇਆਯਾ ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਉਸਨੁਜਨਮ
 ਪਤੀਦਿਖਾਈ ਓਹਤਾੜਤਾੜਵਾਚਗਯਾ ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਬਹੁਤ
 ਖੁਸੀਹੋਏ ਗੁਰੂਜੀਕਯਾਪੈੜਾਏਹਾਅਸਾਨੁਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀ
 ਚਲਿਖਦੇਹਾਂਪੈੜੇਕਯਾਭੁਲਾਜੀ ਕਾਗਦਹਛੇਮੰਗਾਵਹੁਮੇਲਿ
 ਖਦੇਦਾਹਾਂ ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਕਾਗਦਲਿਖਣਸਮਾਹੀਮਗਦਾਦਿਤੀ
 ਪੈੜੇਲਿਖਦਿਤੀ ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਲਿਖਾਈ ਬੋਲੇਗੁਈਜੀਵਹਗੁ
 ਰੂਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥

੧ ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ॥ ਸੰਮਤ ੧੫੨੬ ਅੰਤੀਕਤਕਸੁ
 ਈਪੁਰਨਮਾਸੀ ੧੫ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਜਨਮਲੀਤਾ ਕਾਲੁ ਬੇਦੀਦੇਪਰਕ
 ਲੂਦਾਪਰੋਹਤਹਰਿਦਿਆਲਮਿਸਰਮਾਹ ਵਡੀਵੇਲਾਕਾਲੁਹਰਿਦਿਆਲ
 ਦੇਪਰਗਯਾ ਜਾਇਕਰਮਾਖਿਓਸਜੀਪੰਡਿਤਜੀਤੁਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁ ਪੰ
 ਡਿਤਕਯਾਕਯੋਮਹਤਾਇਸਵੇਲੇਕਿਉਆਖਾਹੈ ਤਾਕਾਲੁਆਖਾਜੀਬਾ
 ਲਕਜਨਮਲੀਤਾਹੈ ਤੁਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁ ਜਨਮਪੜੀਲਿਖੋਹਰਿਦਿਆਲ
 ਪੰਡਿਤਕਯਾਕਾਲੁਮਹਤਾਜੀਮੈਸੇਵਾਪੁਜਾਕਰਕੇਆਵਦਾਹਾਂ ਤਾਂਕਾਲੁ
 ਆਪਣੇਪਰਮਾਯਾ ਪਿਛੋਪੰਡਿਤਪ੍ਰਿਯਪੜੀਯਾਂਵਿਨਚੜੇਆਯਾ ਆ
 ਇਕਰਸਦਿਓਸਮਹਤਕਾਲੁਹਉਆਯਾਹਾਂ ਕਾਲੁਅੰਦਰਲੈਗਯਾ ਅ
 ਗੇਕਾਲੁਵਛਾਵਣੇਕਰਰਖੇਆਹੈ ਪੰਡਿਤਨੂੰਬੈਠਾਯਾ ਪੰਡਿਤਮਾਖਾ
 ਮਹਤਕਾਲੁਕਾਗਦਕੇਸਰਲੇਆਓ ਫੇਰਪੰਡਿਤਮਾਖਾਕਾਲੁਮੈਨੂੰ
 ਸਬਦਸੁਨਾਇਕਾਸਬਦਲੈਕਰਜਨਮਾਹੈ ਵਖਤਸੁਣਾਇ ਕਿਸਵਖ
 ਤਜਨਮਲੀਤਾਹੈ ਕਾਲੁਕਯਾਜੀਜਨਮਦੀਮੈਨੂੰਖਬਰਹੈ ਇਕਘੜੀ
 ਤੇਦੁਇਪਹਰਪੁਰੇਹੋਏਆਹੈ ਜਾਜਨਮਲੀਤਾਹੈਸੁ ਪਰਸਬਦਦੀਮੈਨੂੰਖ
 ਬਰਸੀ ਗਾਂਪੰਡਿਤਕਯਾਕਾਲੁਅੰਦਰੋਪੁਛਦਾਈਹਈਤਾਂਉਸਤੋਪੁ
 ਛਤਾਂਕਾਲੁਨੇਦਉਲਤਦਾਈਬਾਹਰਮਦੀ ਵਾਈਬਾਹਰਮਾਈਆਇ
 ਕਰਮਾਖਣਲਗੀਕਯੋਜੀਮੈਨੂੰਕਯੋਸਦਾਹੈ ਵਾਈਕੁਛਪੰਡਿਤਜੀ
 ਪੁਛਦੇਹੈਨ ਤੁੰਜਾਣਦੀਹੈਸੋਦਸ ਤਾਂਵਾਈਕਯਾਪੰਡਿਤਜੀਕਿਛਪੁ
 ਛਤਾਂਪੰਡਿਤਕਯਾਦਾਈ ਬਾਲਕਕਯਾਸਬਦਲੈਕਰਜਨਮਾਹੈ॥
 ਅਗੇਦਾਈਬੋਲੀਪੰਡਿਤਜੀ ਮੇਰੇਹਥਾਂਵਿਚ ਕਿਤਨੇਬਾਲਕਜਨਮੇ
 ਹੈ ਪਰਜੀਇਜੇਹਾਬਾਲਕਇਸਤਰਾਂਕੋਈਨਹੀਜਨਮਾ ਇਸਦਾ
 ਅਵਾਜਾਇਸਤਰਾਂਨਿਕਲਾ ਜਿਸਤਰਾਂਕੋਈਵਡਾਸਮਾਣਾਂ ਹਸਕੇਮਿ
 ਲਦਾਹੈਇਸਬਾਲਕਦੀਮੈਨੂੰਹੈਰਨਗੀਲਗੀਹੈ ਤਾਂਪੰਡਿਤਕਯਾ

ਕੁਲਾਦਾਈ ਜਾਹ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਯਾ ਸੁਣਕਾਲੂ ਬਾਲਕ ਸਤਾਈ ਏਨਛ
 ਤੇ ਪੁਰੇ ਜਨਮ ਆਹੈ ਜੇ ਪਹਲੇ ਦੁਹਧ ਪਹ ਪਹਰਾਂ ਅੰਦਰ ਜਨਮ ਆਹੈ
 ਤਾਂ ਸਾਹੁ ਕਾਰਹੈ ਏਸ ਆਹ ਅਜ ਵਡੀ ਪੁਰਬੀ ਕੀਰਤ ਆਹੀ ਇਸ ਦੇਸਿ
 ਰਤੇ ਛਤ੍ਰ ਫਿਰਿਆ ਲੋੜੀਏ ਮੈਂ ਨੂੰ ਵਡੀ ਹੈਰਾਨ ਗੀਹੈ ਦੇਖਾਂ ਕੇ ਹਜ਼ਾਰ
 ਛਤ੍ਰਿ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਬਤਾਵੀ ਚਾਰੀ ਗਯਾ ਨਵਨ ਆਹ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਯਾ ਕਾ
 ਲੂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਬਾਲਕ ਦਾਦਰ ਸਨਕਰਾਇ ਕਾਲੂ ਜਾਇ ਕੇ ਬਾਲਕ ਅੰਦ
 ਰਹੁ ਮੰਗਿਆ ਅੰਦਰ ਬੀਬੀ ਕਾਲੂ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕਯਾ ਮੈਂ ਨਾਂ ਹੀ ਦੇਵੀ
 ਠੰਢ ਦੇ ਦਿਨ ਪੈਂਨ ਤਾਂ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਯਾ ਕਿਛ ਇਸਦਾ ਬਿਪਨ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
 ਮੈਂ ਜਬਾਬ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਆਯਾ ਆਇ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਦੇ
 ਅਗੇ ਲੈ ਬੈਠਾ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਵਡਾ ਗਯਾ ਨਵਨ ਆਹ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਦੇਖ ਕਰਾਮ
 ਗੋਇ ਠਖੜਾ ਹੋਆ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਨਮ ਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਯਾ ਏਹੁ ਆਪ ਪਰਮੇ
 ਸੁਰਹੈ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਯਾ ਕਾਲੂ ਲੈ ਜਾਹੁ ਕਾਲੂ ਬਾਲਕ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗ
 ਯਾ ਫੇਰ ਆਇ ਕਰ ਆਖੁ ਜੋਸ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਜੀ ਇਸਦਾ ਨਾਂ ਉਕਤ ਆ
 ਏ ਕੇਹੇ ਅਹੁਰਤ ਜਨਮ ਆਹੈ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਯਾ ਕਾਲੂ ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਨ ਉਸੇ
 ਧਕੇਰ ਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਚੋਲਾ ਭੁਪਿੰਦਰਾਂਗਾ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਤੋਰਾਂ ਦਿਨ ਬੀਚਾਰ
 ਕਰਦਾਰ ਯਾ ਜਾਂਡੇ ਗਾਇਨ ਗਾਯੇ ਫਾਂਚੇ ਚਾਪ ਯਾ ਤੇਨ ਉਰਖ ਯਾ
 ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਇਸਦਾ ਨਾਂ ਉਏ
 ਨਾਹੀ ਰਖਣਾ ਏਹਨਾਂ ਉਹਿੰ ਦੂਤੁਰ ਕਦਾਸਾ ਝਾਹੈ ਫਿਰ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਯਾ
 ਕਾਲੂ ਏਹ ਵਡਾ ਅਵਤਾਰੀਹੈ ਤੇਰੇ ਪਰਮ ਆਯਾਹੈ ਮੈਸਾ ਅਵਤਾਰ
 ਹੀ ਮੈਂ ਗੋ ਕੋਈ ਨਹੀਹੋਯਾ ਅਤੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਤੇ ਕਿਸ ਠਚੰਦ ਹੋਯਾਹੈ ਉ
 ਨਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਪੂਜਦੇਹੈ ਇਸਨੂੰ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੋ ਮੇਹੀ ਪੂਜਨ
 ਗੇ ਇਸਦਾ ਨਾਂ ਉਜੀ ਮੀ ਅਸਮਾਨ ਵਿਚ ਰਵਜਾਵੇਗਾ ਵਫਾ ਤੇ
 ਵਨਾਨ ਕਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਇਸਤਾਂਈ ਸਮੁੰਦਰਾ ਹੁਦੇਵੇਗਾ ਅਰਧਰਤੀ
 ਭੀਰਾ ਹੁਦੇਵੇਗੀ ਅਸਮਾਨ ਭੀਰਾ ਹੁਦੇਵੇਗਾ ਇਹੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਜਪੈ

ਭਾਅਤੁ ਬੁਝਾਇ ਸਨੀ ਹੋਵੈਗਾ ਕੀਤੇ ਨੂਕੀਤ ਹੀ ਜਾਣੇਗਾ ਹੋਰ ਬਿਨਾ ਪਰ
 ਮੇਰਾ ਜਾਣੇਗਾ ਨਹੀ ਕਾਲੂ ਇਹ ਅਰਮਾਂ ਨ ਮੈਨੂੰ ਰਹਿ ਸੀ ਉਸਦਾ ਮੇ
 ਰਾਤ ਬਾ ਮੈਨੂੰ ਦੇਖਾਗਾ ਕਾਜਾ ਪੈ ਮੇਰੀ ਮਾਰ ਬਲਾ ਕਿਤ ਨੀ ਕਹੈ ॥੨॥
 ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀਵਾ ਹੁਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩ ਜਬ ਨਨਕ
 ਜੀ ਪੰਜਾਬ ਰਸਾ ਦੇ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਲਗਾ ਬਾਤੁ ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਦੀ ਆਕਰ
 ਟ ਜੋ ਕਿਛੁ ਬਤ ਕਰੈ ਸੋ ਸਮਝ ਕਰੈ ਤਿਸ ਤੇ ਸਤੁ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਿਸਾ ਹੋਈ
 ਪੈ ਹੀ ਦੂਕ ਹੋ ਦੇਹ ਨ ਕੋਈ ਉਤਾਰ ਪੈ ਦੇਹੋ ਯਾਹੈ ਮੁਸਲਮਾਂ ਨ ਕਹ ਦੇਹ ਨ
 ਕੋਈ ਮਉਲੀ ਆਪੈ ਦੇਹੋ ਯਾਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਛੁ ਲੇਜਾ ਵੈ ਸੋ ਗਵਾਇਆ
 ਦੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਪੰਡਿਤ ਕੋ ਲਜਾ ਵੈ ਜੋ ਭੁਲਾ ਪੰਡਿਤ ਨੀ ਛਤੁ ਫਿਰਾ ਯਾਹ
 ਈ ਪੰਡਿਤ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਕਾਲੂ ਹੁਣ ਉਲਭੇ ਦੇਦਾ ਹੈ ਪਰ ਓਹੁ ਦਖਤੁ ਅ
 ਵਸੀ ਤਾਂ ਸਿਧਾਂ ਮੁਠੀ ਨ ਕਰੇਗਾ ਜਬ ਨਨਕ ਜੀ ਬਰਸਾ ਸਤਾਂ ਕਹੈ ਯ
 ਤਬ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਨਨਕ ਤੇ ਨੂੰ ਪਾਂਧੇ ਦੇ ਪਾਇ ਦੇਹਾਂ ਤਬ ਨਨਕ ਕਯਾ
 ਭੁਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਭੁਲਾ ਹੋਵੈ ਤਬ ਨਨਕ ਨੂੰ ਪਾਂਧੇ ਪਾਸ ਲੈ ਗਯਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ
 ਕਯਾ ਪਾਂਧਾ ਮਹੂਰਤ ਦੇਖ ਨਨਕ ਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਪਾਇ ਦੇਹਾਂ ਤਬ ਪਾਂਧੇ
 ਕਯਾ ਹੁਣ ਮਹੂਰਤ ਹਛਾ ਹੈ ਤਬ ਇਕ ਸੁਪਾਰੀ ਦਖਟੀ ਚਾਵਲ ਪੱਰ
 ਅਨਾਇਲੁ ਤਾਂ ਪਾਂਧੇ ਦੇ ਪਾਯਾ ਪਾਂਧੇ ਪਟੀ ਲਿਖਾ ਦਿਤੀ ਪਾਂਧੇ ਕਯਾ
 ਨਨਕ ਤੁੰ ਪੜਾ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਪੜਾ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਚਪਕਰ ਰਹਾ
 ਤਾਂ ਪਾਂਧੇ ਕਯਾ ਨਨਕ ਤੁੰ ਪੜਾ ਦਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪਾਧਾ
 ਤੁੰ ਕਛੁ ਮਾਪੁਤੀ ਪੜਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਤਾਂ ਈ ਪੜਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਾਂਧੇ ਕਯਾ
 ਸੋ ਭਾ ਕਿਛੁ ਪੜਾ ਹਾਂ ਤਬ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪਾਂਧਾਂ ਏ ਨੀ ਪੜੀ ਗਲੀ ਫ
 ਰੇ ਪੈ ਦੇਹ ਨ ਏਹ ਜੋ ਪੜਾ ਹੈ ਸੋ ਬਾਦ ਹੈ ਤਬ ਨਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਉਠ
 ਯਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾਲ ਮੋਹ ਪਸਮ ਸਕਰੀ ਮਤ ਕ
 ਗਵਕਰ ਸਾਰਾ ਭਾਉ ਕਲਮ ਕਰ ਚਿਤ ਲਖਾਰੀ ਗੁਰ ਪੁਛਾ ਲਿਖਈ
 ਚਾਰਾ ਨਾਮ ਲਿਖ ਸਾਲਾਹ ਲਿਖ ਲਿਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਗਾ ॥੧॥ ਬ

ਬਾਬੇ ਹੁਲੇ ਖਾਲਿ ਖਜਾਣੇ ਸਿਧੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀ ਮੇਰੀ ਭੈਰੋ ਹੋਇ ਸਚਾਨੀ
 ਸਾਣਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਤਾਂਗੁ ਕੁਨਨ
 ਕਜੀ ਕਧਾ ਸੁਣਹੋ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਨਿਤ ਨਾਪੜਨਾ ਸੁਣਨ ਜੋ ਬਿਨਾ ਪਰਮੇ
 ਸੁਰ ਕੇ ਨਾਮ ਤੇ ਸਬੁ ਬਾਦਹੈ ਤਬ ਪਾਪੋ ਕਧਾ ਨਾਨਕ ਹੋਰ ਜੋ ਪੜਨਾ
 ਹੈ ਸੋ ਮੇਰੇ ਤੁੰਦੀ ਬਤਾਇ ਨਿਰਪਤਿ ਮੈਂ ਛੁਟੀ ਦਾ ਹੈ ਤਬ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਧਾ ਸੁਣਹੋ ਸੁਆਮੀ ਏਹ ਜੋ ਪੜਨਾ ਹੈ ਸੋ ਸੀਸਾਰ ਕਾ ਮੈਂ ਸਾਹੈ ਜੋ ਮਸੁਰੀ
 ਵੇਦੀ ਮਰਕਾਗਾਦ ਸਟੀਕ ਕਲਮ ਕੇ ਨਕੀ ਮਨ ਲਿਖਣਹਾਰ ਸੋ
 ਕਧਾ ਲਿਖਾ ਮਾਯਾ ਕਾ ਜੰਜਾਲ ਲਿਖਾ ਜਿਸ ਲਿਖੈ ਸੋ ਸੁਭ ਵੇਕਰ
 ਹੋਵੇ ਹਨ ਅਰੁ ਜੋ ਸਚ ਕਾ ਲਿਖਣਾ ਹੈ ਸੋ ਕੈਸਾ ਹੈ ਜੋ ਮਾਯਾ ਕਾ ਮੋਹ ਜਾ
 ਲਕਰ ਮਸਕਰੀਏ ਤਪਸਾ ਕਰਕਾਗਾਦ ਕਰੀਏ ਚਿਤ ਲਿਖਣਹਾਰ
 ਕਰੀਏ ਇਸ ਕੇ ਅੰਦਰ ਕਿਛੁ ਭੁਓਹੋ ਇਤਿ ਸਕੀ ਕਲਮ ਕਰੀਏ ਲਿ
 ਖੀਏ ਸੋ ਕਧਾ ਲਿਖੀਏ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾ ਨਉ ਲਿਖੀਏ ਬੰਤਿ ਸੋ ਤੁਲਿ
 ਖੀਏ ਜਿਸ ਲਿਖੀਏ ਸੁਭਾਇ ਕਾਰੀ ਮਦਨਾਗਾਏ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਜੇਤੁ ਏਹੁ ਲੇ
 ਖਾ ਪੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਸਾਨੁ ਭੀ ਪਵਾਇ ਨਾਭੀ ਠਾਂ ਪੜਨਾ ਨਾ ਪੜਾਏ ਹੋਇ
 ਮੀਜ ਹਾਂਤ ਹਾਂਤਿ ਹੁਜੀ ਵਜਾਵੇਗਾ ਬਹਾਂਏਹੁ ਪੜਨਾ ਤੇ ਰੇਹਬ ਨਿਸਾਣ
 ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਧਾ ਏਹੁ ਬਾਤੁ ਤੋਂ ਕਿਥੋ ਪਾਈਏ ਨਾ ਕਮੀਓ
 ਕਜੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾ ਨਾਮ ਲੇਤੇ ਹੋ ॥ ਭੁਨਕਰ ਦੀਆ ਭੁਠੀ ਨਾਹੀ ਜੁੜਤੀਆਂ
 ਅਰਇਕ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਨਾਂ ਹੀ ਜਾਣਤੇ ਪਾਤਸਾਹੀ ਯਾ ਕਰਤੇ ਹੈ ਕਹੁ
 ਵੇਖਾਉਨ ਕੋਟ ਕਰਮ ਕੀਏ ਹੈ ਤਬ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਜੀ ਪੌੜੀਆ
 ਖੀ ॥ ਜਿਥੋਂ ਮਲਨ ਵਡਿਓ ਆਈਆਂ ਸਦ ਖੁਸੀਆਂ ਮਨ ਚਾਉ ॥
 ਤਿਨ ਮੁਖਾਟਿ ਕੇ ਨਿਕਲਹ ਜਿਨ ਮਨ ਸਚਾਨਾਉ ਕਰਮ ਹੋਵੇ ਤਪਾਈ
 ਮੇਨ ਹੀ ਗਲੀ ਵਾਉਦੁ ਆਉ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਤਾਂਗੁ
 ਭੁਨਕਰ ਕਜੀ ਕਧਾ ਸੁਣਹੋ ਸੁਆਮੀ ਜਹਾਂ ਏਹੁ ਜੀਵਤੇਗਾ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ
 ਇਹੁ ਪੜਨਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਤਿਸ ਕਾ ਪੁਨ ਹੋਵੇਗਾ ਸਦ ਸਦਾ

ਸੀਅਤਿ ਨਿਰਨਿਰਤ ਨਦੀ ਸਾਨਿ ਪਿੰਡ ਹੋਵਨ ਕੀ ਜਿਨ ਇਕ ਮਨ
ਸਿਮਰ ਮਾਰੈ ਤਿਨ ਸਭੁ ਨਿਪਤ ਹੈਨ ॥ ਪਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇ ਕਰ ਗਾਓ ਪਰਮੇ
ਸੁਰਨਾ ਹੀ ਲੋਕ ॥ ਜੇ ਤੁਹਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਕ ਆਲਸ ਕਰੀ ਇਕ ਪਰਮੇ
ਸੁਰਨਾ ॥ ਲਿਖੇ ਹੋ ਤਿਨ ਸਭੁ ਕੀ ਮੁਖੀ ਨਾ ਹੀ ਜੁਲੁਤੀ ਮਾਂ ਤਿਨ ਕੋ
ਕੋਈ ਨੁਕਤ ਕੀ ਨਾ ਹੀ ॥ ਇਕ ਪਾਸੇ ਹੀ ਮਾਰਦੇ ਹੋ ॥ ਅਰੁ ਪਰਮੇ
ਸੁਰਨਾ ਕੀ ਨਾ ਹੀ ਮਾਰਦੇ ॥ ਕਹੁ ਏਕਾ ਓਨ ਕੋ ਨ ਪੁੰਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਧੰਨ ਪਰਮੇ
ਸੁਰਤੇ ਉਨ ਹੀ ਤੁਹਾ ॥ ਤੁਹਾ ਤੁਨ ਕਰਨ ਕੀ ਦਾਸੀ ਪ੍ਰੀਤੀ ਮਾਖੀ ॥ ਤੁ
ਕਾ ਮਾਵਹਾਇ ਕਰਨ ਚੁਕਿ ॥ ਇਕ ਪਾਸੇ ਮੈਨ ਉਸਲਾਰ ਇਕ ਉਪਾ
ਏ ਮੰਗਤੇ ਇਕ ਨਾਵਨ ॥ ਚਰਾਤਾਰ ਅਗੋਗਾਇ ਨਾਜ ਲੀਏ ਵਿਣ
ਲਾਵੇ ਵੇਕਾਰ ॥ ਤੁਸਕ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਤੁਹਾ ਤੁਨ ਕਰਨ ਕੀ ਕਹਾ
ਸੁਰਹੋ ਸੁਮੀਰਿ ਕਾ ਮਦੁ ਤੇ ॥ ਇਕ ਨਾਵਨ ॥ ਤੁਕ ਸਾਹਇ ਕਪਾਤੁਸ
ਹਰੇ ਇਕ ਉਨ ਕੇ ਅਗੋ ॥ ਤੁਪੁ ਮਾਂਗਾ ਮੰਦਾ ਪਾਤ੍ਰੇ ॥ ਜਾਂਚਿ ਮਰੇ ॥
ਨਰੇ ਜੇ ਮੁਖੀ ਮਾਂ ਕਰਤੇ ॥ ਹੀ ਗਾਂ ਪਰਮੇ ਸੁਰਨ ਹੀ ਸਿਮਰਤੇ ॥ ਤਿਨ
ਕੋ ਅਗੋ ਮਾਂ ਸੀ ਸਜਾਇ ॥ ਲੇਖੀ ਜਸੇ ਕਪਾਜੇ ਕੋ ਪੋਥੀ ਦੇਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਿਲਾ ਕੋ ਤੇਲੀ ਦੇਤਾ ॥ ਜਸੇ ਦਾਇਆ ਕੋ ਰਕੀ ਦੇਤਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮੈ
ਸੀ ਮਜਾ ॥ ਤੇਲੀ ਮਾਂਗੀ ਨਾ ਕਰੀ ॥ ਰਾਹੁ ਦੀ ਮਹਿਰੇ ਜੋ ਪਰਮੇ ਸੁਰ
ਨਾ ਹੀ ਸਿਮਰਤੇ ॥ ਅਰੁ ਜੋ ਪਰਮੇ ਸੁਰਨ ਸਿਮਰਤੇ ॥ ਅਰੁ ਤੁਪੁ ਮਾਂਗੇ
ਮੰਗਾ ਪਾਤ੍ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਵਰਗਾ ਹਾਇ ॥ ਵਰਗੇ ਮਾਂਗੀ ਮਲਨ ਕੀ
ਅੰ ਤੁਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਰਾਂਗੀ ਗਾਯਾ ॥ ਨਿਰਪੰ ਪ੍ਰਭੁ ਤਕ ਆਲਸ ਕਰੀ ॥
ਅੰਗੀ ਮਾਂ ਬਾਤ ਕੋ ਕਰਦਾ ॥ ਅੰਗੇ ਤੇ ਬਲ ਰਹੈ ॥ ਇਕ ਮਾਂਗੀ
ਤਕੁ ਦੇਖਦਾ ਮੁਖ ਦੇਖ ॥ ਅੰਗੇ ਤੇ ਹੀ ਕਿਥੇ ਕਿਥੇ ॥ ਤੁਹਾ ਤੁਨ ਕਰ
ਨੀ ਚੋਈ ਪ੍ਰੀਤੀ ਮਾਖੀ ॥ ਤੁਹਾ ਤੁਨ ਕਰਨ ਕੀ ਗਾਯਾ ॥ ਪਪਾਇ ॥ ਤੇਲੀ
ਉਸਿਨ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਹੋਵੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਨਾਨ ਕਉਣੀ ॥ ਦਲਿ ਮਾਸ
ਤੁਕੁ ਜੋ ਦੇਨੇ ॥ ੪ ॥ ਤੁਸਕ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਤੁਹਾ ਤੁਨ ਕਰਨ ਕੀ

ਕਯਾ ਸੁਣਹੋਸੁਮੀਉਸਸਾਹਿਬਕਾਮੈਨੂੰਅੰਸਾਡੁਰਹੈ ਜੇਦੇਹ
 ਮੇਰੀਭੁੰਮਾਨਹੋਇਰਹੀਹੈ ਜੋਈਹਾਂਸੁਲਤਾਨਕਹਾਇਦੇਹੈ ਸੇਸਭੀ
 ਮਰਖਾਕਹੋਜਾਨਰੇ ਜਿਨਕਾਅਮਰਮੰਨੀਤਾਹੈ ਜਿਨਕੇਡੁਰਪਿ
 ਥਮਭੁੰਮਾਨਹੋਜਾਤੀਹੈ ਸੇਸਭੀਉਠਜਾਹਿਰੇ ਖਾਕਦਰਖਾਕਹੋ
 ਜਾਨਰੇ ਸੁਣਹੋਪੰਡਿਤਮੈਕੂੜਾਸਨੇਹਾਕਿਸਸਿਉਕਰੀ ਅਜੀ
 ਭੀਉਠਜਾਹਰੇ ਤਿਸਕੀਬੰਦਗੀਕੀਜੇਓਹਛਡਾਇਲਏਗਾ॥
 ਇਸਸੰਸਾਰਸਿਉਕੂੜਾਨੇਹੁਕਾਕਰੀਏ ਤਬਪੰਡਿਤਹੋਰਾਨਹੋਰਾਮ
 ਅਤੇਨਮਸਕਾਰਕੀਤੋਸੁਜੀਤੁਪਰਮੇਸੁਰਹੈ ਤੇਰੇਆਤਮੇਆਵਦੀਹੈ
 ਸਾਕਰ ਬੋਲੋਗੁਣੀਜੀਵਾਹਗਾਰੂ ੨ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੩ ਜਗੁ
 ਰਨਾਨਕਜੀਵਕਾਨਵਾਂਦੇਹੋਏ ਤਾਂਅੰਤੀਚਾਰਣਗਏ ਵੈਸਾਖਦੇਦਿ
 ਨਸੇਦਪਹਰਵੇਲੇ ਇਕਦਰਖਤਹੇਠਟਿਕਗਏਸੇ ਜਮੋਟਿਕਗਏ
 ਓਸਾਬਿਰਛਦੀਛਾਂਉਓਥੇਹੀਰਹੀਹੋਗਬਿਛਾਂਦੀਫਿਰਗਈਅ
 ਤੇਅੰਥੇਉਪਰਫਟਕਛਕੇਕਾਲਾਨਗਬੈਠਾਹੈ ਤੇਕਛਦੇਦਿਨਅਥੇ
 ਕਟਕਦੀਕਛਕਰਾਕੇਰਾਇਬੁਲਾਰਘਰਨੂੰਆਵਦਾਸੀ ਦੇਖੇਤੋਂ
 ਇਕਨੀਗਾਰਸੁਤਾਪਾਹੈ ਅਤੇਅੰਥੇਉਪਰਕਾਲਾਨਗਫਟਕਛੀ
 ਬੈਠਾਹੈ ਰਾਇਬੁਲਾਰਹਟਖੜਾਹੋਯਾ ਜੀਵਿਚਬਿਚਾਰਕੀਤੋਸੁਆ

ਜੇਏਹੁਨੀਗਾਰਜੀਉਦਾਹੈ ਤਾਂਕੋਈਅਥੀਯਾਹੈ ਅਤੇਜੇਨਾਗਸਾਹੁਪੀ
 ਗਯਾਹੈਤਾਏਹੁਮੋਯਾਹੈ ਜਾਪਿਛੋਮਾਦਮੀਸਭੀਆਇਪਹੁਚੇਤਾਂਰਾ
 ਇਬੁਲਾਰਓਨਾਂਨੁਆਖਾ ਦੇਖੇਤਾਂਇਹੁਨੀਗਾਰਕੋਟਪਾਹੈ ਜਾ

ਓਹ ਦੇਸੁ ਜੇ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕਜੀ ਪਾਪੈ ਤਾਂ ਓਨਾ ਰਾ
 ਏ ਬੁਲਾਰਨੀ ਆਖੀ ਜੀ ਰਾਇ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ
 ਪਾਪੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕਯਾ ਇਸ ਤਾਂ ਏ ਉਠਾ ਉ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਸੁਤੇ ਨੁਜ
 ਗਾਯਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕਜੀ ਉਠ ਬੈਠੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਾ ਦੇਖੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ
 ਰਖ ਜਾਪੈ ਤਾਂ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀ ਨੂ ਹਥ ਜੋੜ ਕਰਤ ਜੀ ਮਕੀਤੀ ਰਾਇ
 ਬੁਲਾਰ ਪੈੜੇ ਉਤੇ ਉਤਰ ਪਾਯਾ ਬਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤੇ ਸ ਅਤੇ ਮਥਰੇ
 ਮਥੇ ਸੁ ਬਹੁਤ ਅਦਬ ਕੀਤੇ ਸੁ ਲੋਕ ਹੋਰਾਂ ਨਹੇ ਇਰਹੇ ਬੁਝੀ ਇਸਨੀ
 ਗਰ ਉਤੇ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਬਹੁਤੀ ਮਹਾਰਵਨ ਹੋਯਾ ਪੈ ਰਾਇ ਪਟਵਾਰੀ
 ਏ ਕੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸਦਾ ਸਦਕੇ ਆਖੀ ਸ ਜੁ ਕਾਲੂ ਤੇਰੇ ਪਰ ਪੁਤ੍ਰ
 ਨਾਨਕ ਹਈ ਏਸਨੂੰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰ ਕੇ ਨਾਂ ਜਾਣੀ ਏਹ ਅੰਬੀ ਯਾਹਈ ਕਾ
 ਲੂ ਕਯਾ ਬੁਲਾਰਾ ਇਜੀ ਬਹੁਤ ਬੁਲਾ ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ

॥੪॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫ ॥ ਜਾਂ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀ ਵਰਖਾ ਬਾ
 ਰਾਂਦਾ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੋ ਪੜ੍ਹਾ ਤਾਂ ਹੋ ਨਨਕ ਪਰ ਕਿ
 ਸੇ ਕਿਰਤ ਲਾਈਯੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਨਨਕਜੀ ਨੂੰ ਕਯਾ ਪੁੱਤ ਕਿਤੇ ਕਿਰਤੇ ਲ
 ਗ ਤਾਂ ਨਨਕਜੀ ਕਯਾ ਬੁਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਜੋ ਕਛੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਕਾ
 ਲੂ ਕਯਾ ਪੁਤ੍ਰ ਤੂੰ ਫਲਾਣੀ ਜਗਾ ਪੈਲੀ ਬੀਜੀ ਮਾਉ ਤਾਂ ਨਨਕਜੀ
 ਕਯਾ ਬੁਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਬੀਜ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਨਨਕਜੀ ਨੂੰ ਸਦਾ ਮਣ ਬੀਜ ਕ
 ਲੂ ਦਿਤੋ ਨਨਕਜੀ ਬੀਜ ਲੈ ਗਯਾ ਜਾ ਕਰ ਬੀਜ ਪਤਾ ਆਯਾ ਜਾਂ
 ਖੇਤੀ ਉਗਵੀਰ ਖੇਕੋਣ ਕਿਸੇ ਦਾ ਤੁੰਗਾਰ ਕਿਸੇ ਦਾ ਖੇਤਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵਛੇ
 ਰਾ ਚਰ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਨਨਕਜੀ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਹਵ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਾਲੂ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖੇ
 ਤਾਂ ॥ ਗੁਲੀ ਖੇਤੀ ਜਮਾਈ ਹੋਸ ਕਾਲੂ ਗੁਮ ਹੋਇ ਕਰ ਕਹਨ ਲਗਾ
 ਸਾਰਾ ਖੇਤ ਜੀ ਮਾਹੋਯਾ ਉਜਾੜ ਕੇ ਚੌੜ ਕੀਤਾ ਪੈ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਮਾਇ ਕਰਹ
 ਰਿਦਾ ਲਪੀਤੁ ਤਨੀ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੋ ਬੁਲਾ ਮੇਰੇ ਪਰ ਫੁਤ ਫਿਰਾ
 ਹਈ ਏਹੇ ਸੇਹੇ ਤੇਰੇ ਬੰਦ ਪੁਰਾਣ ਹਨ ਜੋ ਮੇਰੀ ਖੇਤੀ ਜੀ ਮਾਈ ਉਜਾੜ

ਬੈਠੀ ਹੈ ਪਰ ਕੇਹੀ ਭੇਠੀ ਹੈ ਉਨ ਨੂੰ ਕੁਪ ਨਿਥੀ ਨਾਂ ਕਪੜੇ ਦੀ ਸਾਤਨੀ
ਤਾਂ ਉਨ ਦੇ ਇਕ ਮਾਹੀ ਤੁਸੀਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਪੜਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕ

ਪੜਾਨੀ ਹੋ ਗਏ ਮਾਦਰਾ ਤੁਸੀਂ ਦੁਹ ਦੁਹ ਦੁਹ ਦੁਹ ਨਹੀ ਤਾਂ ਉਨ ਮਾਹੀ

ਤੋਂ ਕੇਹਾ ਕੁਈ ਕੁਈ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਕੁਝ ਕਪੜੇ ਜਨ ਹੈ ਤਾਂ ਕਪੜੇ

ਦੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਾਹੀ ਉਸ ਮਾਖਾ ਸੁਣ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਵਨ ਸਕਰ

ਨਾਮਾ ਯਾ ਹੈ ਕਿਠ ਕੀਰ ਨਾਨਕੀ ਸਫ ਕ ਕਪੜਾ ਯਾ ਹੈ ਚਲ ਕਰ ਸੇਕਾ

ਤੁਸੀਂ ਮਾਹੀ ਸੋ ਸੋ ਦਾ ਲੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਾਖਾ ਸੁਣ ਕੁਈ

ਥਾਨ ਮੈਂ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਮਾਖਾ ਹੈ ਜੁਖਰ ਸੋ ਦ ਕਰੀ ਮੈਂ ਕਰ ਸੋ ਦ ਕਰ

ਕੇਖੋ ਦ ਕਰ ਤੁਸੀਂ ਮਾਖਾ ਮੈਂ ਨੂੰ ਸਭ ਤੁਹੇ ਤਾਂ ਥਾਨ ਕਰ ਕੀ ਕਲੂ

ਤੋਂ ਨੂੰ ਸੋ ਦੇਖੋ ਨੂੰ ਪਲਾ ਮਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਾਖਾ ਥਾਨ ਮਾ

ਪਾਇਆ ਪਰ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋ ਸੋ ਦ ਕੇ ਦ ਹੈ ਤਾਂ ਥਾਨ ਕਰ ਕਾ ਸੀ ਤੁਸੀਂ ਕ

ਤਾਂ ਕਪੜੇ ਨਿਥੀ ਸਾਧਨੀ ਪੁਛਾ ਕੋਈ ਨਿਥੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਸਭ ਕਰੀ

ਤਾਂ ਤੁਹੇ ਰਮੀ ਤੁਕ ਕਾ ਰੋ ਥਾਨ ਮਾ ਨਿਥੀ ਹੋਈ ਹਾਂ ਹਮ ਕੇ ਕਪੜਾ

ਕਾ ਸੀ ਜਮਾ ਹੀ ਚਾਹੀ ਤੁਹੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਪੜਾ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਥਾਨ ਨਹੀ

ਦੇ ਕੀ ਤਾਂ ਮਹੀ ਤੁਕ ਕਾ ਥਾਨ ਕੋਈ ਪਰ ਮੇਰਾ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਤਾਂ ਥਾਨ ਨਹੀ

ਜੁਪ ਕਰ ਕਰ ਕੇ ਹੈ ਉਸੀ ਵਾਸਤੇ ਉਸ ਨਾਮ ਹਥਾਸ ਤੁਹੇ ਉਸੀ ਹੀ

ਕੇ ਦਸਤੀ ਮੈਂ ਕਪੜੇ ਨਹੀ ਬਸਤੀ ਮਾਸ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਪੜਾ ਮ

ਪੈ ਤੁਸੀਂ ਨਾਮ ਕਲੰ ਉਸ ਹੈ ਮਹੀ ਤੁਕ ਕਾ ਤੁਹੇ ਨਿਥੀ ਕਪੜੀ ਨ ਉਸੀ

ਕੇ ਕੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਪੜੇ ਪੁਸੀ ਹੀ ਮਾਖਾ ਸੁਣ ਕੁਈ

ਕਪੜੇ ਹੋ ਸੋ ਦ ਮੈਂ ਤੁਸੀਂ ਨਹੀ ਕਪੜੇ ਤਾਂ ਥਾਨ ਕਰ ਕੀ ਕਲੂ

ਲੁਮੇਰੇਉਤੇਰੀਜਹੋਵੇਗਾ ਤੂੰਜਾਂਦ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਕੁਈ
 ਬਾਲਾਮਹਾਂਸੇਦਾਖਰਾਹੈ ਇਸਦਾਤੋਟਨਾਂਹੀਸਥੀਵਾਧਾਹੈ ਤਾਂਬਲੇਕ
 ਯਾਜੀਤ੍ਰਿਜਾਂਦ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵੀਹਰੁਪਯੋਲੇਕੇਬਾਲੇਪਸੇਮਹੀ
 ਤਦੇਅਗੋਰਖੇ ਤਾਂਮਹੀਤਕਯਾਕਯੋਰੇਬਾਲਕੇਏਹਹਮਾਰੇਕਾਂਮਲਹੀ
 ਅਰਤੁਝਕੋਬਾਪਨੇਦੀਏਹੈਬੈਪਾਰਕੇਵਾਸਤੇਤੂੰਫਕੀਰਾਂਕੋਏਤਹੈ॥
 ਤੈਂਕਯਾਸਮਝਿਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਸੁਣਮਹੀਤਜੀ ਮੈਨੂੰਪਿ
 ਤਾਕਯਾਹੈਜੋਖਰਾਸੋਦਾਕਰੀ ਸੋਇਹੁਖਰਾਸੋਦਾਹੈਹੋਰਸਕੁਖੇਹ
 ਹੈਤਾਂਮਹੀਤਕਯਾਸੁਣਰੇਬਾਲਕੇਤੇਰਨਾਉਕਯਾਹੈਤੂੰਤੋਕੋਵੇਹੈ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਨਾਉਮੇਰਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਸੁਣਕਰ
 ਕੇਮਹੀਤਬੜਾਖੁਸੀਹੋਯਾ ਕਹਣੇਲਗਾਰੇਬਾਲਕੇਤੂੰਕੁਛਮਾਂਗਤ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਕਯਾਜੀਕਯਾਮਾਂਗਚਿਏਕਨਿਰੰਕਾਰਹੀਮਾਂਗਤਾਹੈ॥
 ਮੈਰਕੁਛਨਹੀਮਾਂਗਤਾ ਤੁਛੇਰਮਹੀਤਕਯਾਰੇਬਾਲਕੇਤੂੰਤਾਮਾਪ
 ਹੀਨਿਰੰਕਾਰਹੋਰਹਯਾਹੈ ਹਮਤੁਝਕੋਕਯਾਦੇਵੇ ਪਰਏਕਕਾਂਮਕਰਏਹ
 ਰਪਈਯੋਆਪਨੀਗਾਂਠਬਾਂਧਕੋਇਨਕਾਸੀਧਾਲਾਉਅਤੀਤਖਾਂ
 ਵੈਰੋਕਹਮਾਰੇਕਾਂਮਲਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਾਲੇਨੂੰਲੇਕਰਸਹਰ
 ਵਿਚਮਾਏਆਇਕਰਸੀਧਾਅਤੇਲਕੜੀਆਂਅਤੇਕੋਰੇਕਾਂਤੇਲੀ
 ਤੇਲੇਕਰਮਾਇਮਹੀਤਮਗੀਰਖੇਤਾਂਮਹੀਤਬੋਲਿਆਏਨਾਨਕਜੀਤ
 ਤੁਨਿਰੰਕਾਰਹੀਹੈ ਹਮਤੁਝਕੋਖੋਜਦੇਖਾਹੈ ਸਾਤਬਰਤਮਤੀਤਾਂ
 ਕੋਥੀਤੇਥੇਅਬਤ੍ਰਿਜਾਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਥਾਟੇਕਕਰਉਠਚ
 ਲੇਤਾਂਉਸਮਹੀਤਨੂੰਇਕਅਤੀਤਪੁਛਾ ਜੀਤਮੋਇਸਕੇਤਾਂਈਉ
 ਠਾਇਕੋਈਦੀਯਾ ਉਸਤੇਤੁਮਾਰੀਸੇਵਾਕਰੀਥੀ ਤਾਂਮਹੀਤਕਯਾਸੁ
 ਠੇਅਤੀਤਉਹੋਤੁਮਾਪਨਿਰੰਕਾਰਥਾ ਹਮਾਰੀਖਬਰਕੇਵਾਸਤੇਆ
 ਯਾਥਾ ਹਮਨੇਤੇਆਪਣਾਸੀਧਾਲੇਵਾਸੀ ਉਸਪਾਸਤੇਸੇਵਾਨਥੀ
 ਕਰਾਵਈ ਉਸਕਾਤੇਜਹਮਾਰੇਤੇਝਲਮਾਨਥਾਜਾਤਾਇਸਵਾਸਤੇ

ਉਸਕੋਹਮਨੇਵਿਦਾਦਈਹੈਜਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਹਾਂਦੁਹਉਪਰਮਾਏ॥
 ਤਾਂਬਾਲੇਨੂੰਪੁਛਣਲਗੇਕੁਈਬਾਲਾਅਸਾਕਮਾਕੀਤਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਮਾ
 ਸੁਣਨਾਨਕਜੀਮੈਕਿਛੁਖਾਧੇਨਹੀ ਤੁਹਮੰਗੇਮੈਤੁਹਨੂੰਦੇਦਿਤੇਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਮਾਬਾਲਾਅਸਾਭੁਲੇਕਮੈ ਬਾਲੇਕਮਾਜੀਤੁਜਾਣਕੁ
 ਲਹੈਤਾਂਤੁਜਾਣਜੇਨਹੀਰੁਲਾਤਾਂਤੁਜਾਣਜੇਹਤੁਅਲੜਮਾਹੋਤੇਹ
 ਮੈਅਲੜਮਾਹ ਕਾਲੁਜਾਣੇਤੁਜਾਣ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਰਨਾਮਾਏ॥
 ਬਾਲਾਆਪਣੇਪਰਮਾਇਵੜਮਾ ਕਾਲੁਨੂੰਪਬਰਹੋਈਜੇਬਾਲਾਨ
 ਫਰਮਾਪਣੇਪਰਮਾਯਾਹੈ ਅਤੇਨਾਨਕਜੀਨਹੀਆਏਕਾਲੁਬਾਲੇ
 ਦੇਪਰਗਮਾਜਾਕਰਬਾਲੇਨੂੰਸਦਯੋਸ ਬਾਲਾਪਰੋਬਾਹਰਮਾਯਾ
 ਕਾਲੁਬਾਲੇਨੂੰਪੁਛਮਾ ਬਾਲਾਨਾਨਕਜੀਕਿਥੇਹੈ ਅਤੇਰੁਪਯੋਕਿਥੇ
 ਹੈ ਬਾਲੇਕਮਾਜੀਮਹਤਾਕਾਲੁਜੀਵੀਹਰੁਪਯੋਜਾਂਦਮਾਂਹੀਫਕੀਰ
 ਨੂੰਖਵਾਯੋਸ ਕਾਲੁਕਮਾਵੇਮੈਜੋਤੈਨੂੰਨਾਲਭੇਜਮਾਸੀਸੋਇਸਵਾ
 ਸਤੇਭੇਜਮਾਸੀਜੇਫਕੀਰਨੂੰਖਵਾਇਆਵੇ ਬਾਲੇਕਮਾਮਹਤਾਜੀ
 ਤੇਨਾਨਕਜੀਨੂੰਪਰਸੇਦਾਮਾਖਮਾਸੀਜੇਪਰਸੇਦਾਕਰੀਉਸਖਰ
 ਸੇਦਾਕੀਤਾਹਈਉਸਕਮਾਬਾਲਾਅਸਾਪਰਸੇਦਾਕਰਫਾਹੈਮੈ
 ਕਮਾਜੋਤੁਸਾਡੀਮਰਜੀਥੇਉਸਖਰਸੇਦਾਕੀਤਾਹਈਕਾਲੁਕਮਾ
 ਮੈਨੂੰਦੱਸਤਾਸਹੀਕਿਥੇਹਈ ਬਾਲੇਕਰਕਾਲੁਨੂੰਝੀਵਿਚਮਾ
 ਯਾ ਆਇਕਰਕਾਲੁਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਦੇਖਮਾ ਕਹਣੇਲਗਾਵੇ
 ਵੀਹਰੁਪਯੋਕਹਾਂਹੈ ਨਾਨਕਜੀਅਗੋਚੁਪਕਰਰਹੇਤਾਂਕਾਲੁਬਹੁਤ
 ਗਸੇਯੋਯਾਇਕਮਾਦਮੀਗਾਇਬੁਲਾਰਪਾਸੰਜਾਇਕਮਾਜੇਨਨ
 ਕੋਜੀਵੀਹਰੁਪਯੋਲੈਕੇਸੇਦਾਕਰਨਗਾਏਥੇ ਵੇਹਫਕੀਰਨੂੰਖਵਾਇ
 ਮਾਯਾ ਅਤੇਕਾਲੁਗੁਸੇਪੁੰਦਾਹੈ ਗਾਇਜੀਕਮਾਕਾਲੁਨੂੰਸਦੇਜੇਰਾ
 ਇਦਾਮਾਦਮੀਮਾਯਾ ਜੇਚਲਕਾਲੁਗਾਇਬੁਲਾਵਦਾਹਈਅਤੇ
 ਨਾਨਕਜੀਨੂੰਲੈਚਲ ਓਹਨਫਰਲੈਕਰਦੁਹੰਨੂੰਗਾਇਪਾਸਮਾਯਾ

ਜਮੁਗਾਇਗੁਸੇਵਿਚ ਬੈਠਾ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕਰ ਰਾਇ
 ਦਾ ਬੈਰਾਗ ਛੁਟ ਗਿਆ ਰਾਇ ਉਠ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਬਗਲ ਵਿਚ
 ਲੀਤੋ ਸ ਉਹੁ ਅਖਣ ਲਗਾ ਜੇਠ ਕੀਰਨੁ ਖਵਾਯਾ ਹੋਈ ਰਾਇ ਬੁਲ
 ਰਨ ਫਰਨੀ ਪੁਛਿਆ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਕਿਥੇ ਪਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ
 ਰਾਇ ਅਗੇ ਜੋਹ ਕੀ ਕਤ ਵਰਤੀ ਮਾਹੀ ਸਭ ਕਹ ਸੁਣਾਈ ਰਾਇ ਨੇ ਕਹੂ
 ਨੁਕਯਾ ਇਚ ਰਤੇ ਜੀ ਮੇਥੈ ਨਿਕ ਦੇ ਬੁਰਾਨ ਹੀ ਕਯਾ ਪਰ ਅਜਕ
 ਹੁਦਾਹਾ ਜੇ ਵੀਹ ਰੁਪਯਾ ਦਾਸ ਤੇ ਇਸਨੂੰ ਇਜੇਹਾ ਗੁਸੇ ਹੋਯਾ ਜਾਹ
 ਵੇਉ ਮੇਦਾ ਅੰਦਰ ਹੁਦੀਹ ਰੁਪਯੇ ਰਾਣੀ ਪਾਸੋ ਮਾਣ ਦੇਹ ਕਾਲ ਨੁ
 ਕਾ ਕਰਾ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਰਖਾਵੇਗਾ ਨਹੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮੇ
 ਆਪਣੇ ਪਰਰਖਾਏ ਸਨੂੰ ਤੇਰੇ ਪਰਰਖ ਦੇ ਨਹੀ ਅਜਕ ਲਾਕਿ
 ਬਾਉ ਸੋਪ ਦੇ ਦੇਹਾਂ ਤਿਚ ਰਨ ਉਮੇਦਾਰਾਣੀ ਪੋਖਰਾਂ ਪਾਏ ਵੀਹ ਰੁ
 ਪਯੇ ਲੈਆਯਾ ਲੈਕਰ ਰਾਇ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਰਾਇ ਹਥ ਕਰ ਕਹੂ ਨ
 ਦੇਵਣ ਲਗਾ ਕਾਲੁ ਲਵੇ ਨਹੀ ਕਾਲੁ ਕਯਾ ਜੀ ਰੁਪਯੇ ਕੁਝ ਤੇਰੇ
 ਤੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਤੇਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੁਝ ਤੇਰਾ ਕੁਝ ਰੁਪਯੇ ਦੇਵਾਸ ਤੇ ਨਹੀ ਕ
 ਹੁਦਾ ਇਸ ਤੇ ਚਲਣਾ ਨੀ ਕਹਦਾਹਾ ਰਾਇ ਕਯਾ ਕਹੂ ਕੁਝ ਕਰ
 ਦਾਹੈ ਤਾਂ ਰੁਪਯੇ ਲੈਹਾ ਜਿਚ ਰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਕਦਮ ਏਥੇ
 ਨਾ ਤਿਚ ਰਖਿ ਜਮਤੁ ਅਸੀ ਕਰਾਏ ਤਾਂ ਉਮੇਦੇ ਰਾਇ ਦੇ ਵਜੀਰ ਕ
 ਯਾ ਕਾਲੁ ਰੁਪਯੇ ਲੈ ਰਾਇ ਦਾ ਮਾਖਾ ਫੇਰਨਾਂ ਹੀ ਰਾਇ ਬੁਰਾਮ
 ਨੀਗਾ ਕਾਲੁ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਲੈਕਰ ਪੈਰਨ ਹੋਰ ਯਾ ਲੈਕਤ ਲਵੇ
 ਕੁਝ ਦੇਖੜੀ ਬ੍ਰਾਮਣ ਜਿਤਨੇ ਹਿੰਦੂ ਤਰਕਜਟ ਬੁਢਾਹੇ ਤਿਤਨੇ ਕਾ
 ਲੁ ਨੀ ਕਹਣ ਲਗੇ ਜੇਹੂੰ ਛਾਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਰਾਇ ਪਾਸੋ ਲੀ
 ਤੇਹੈ ਤਾਂ ਅਗਲੇ ਬੁਲ ਕਕਾਲੁ ਰਾਇ ਪਾਸ ਆਇ ਕਰ ਮਾਖੋ ਸ
 ਜੀ ਏਹ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਲਵੇ ਰਾਇ ਕਯਾ ਕਾਲੁ ਏਹ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ
 ਅਸਾਏ ਨੀ ਨਹੀ ਦਿਤੇ ਅਸਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਦੇਣੇ ਮਾਹੇ ਏਹ ਗੁਰੂ

ਨਨਕੀ ਦਿਤੇ ਪੈਂਨ ਤੇ ਰੋਪ ਸੇ ਫੇਰ ਕੇ ਹੋ ਲਈ ਯੇ ਤਾਂ ਕਾਲ ਕਯਾ ਚੁਕੁ
 ਨਨਕਪਾਸ ਰੁਪਯੇ ਕਿਥੇ ਮਾਰੇ ਜੇਤੁ ਸਾਂ ਨਨਕਪਾਸੇ ਉਧਾਰੇ ਲੀਤੇ ਰਾ
 ਇਕ ਯਾ ਕਾਲੂ ਤੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਾਈ ਨਹੀ ਜਿਤ ਨੀ ਜਹਾਂ ਨਦੀ ਦੇ ਲਤ ਦੇ
 ਨੀ ਯਾ ਹੈ ਸਰੁ ਸੇ ਦਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਖਾਂ ਵਦ ਹੈ ਅਸੀ ਇਸੇ ਦਾ ਦਿੱਤਾ ਖਾਦੇ ਪੈ
 ਦੇਹਾਂ ੬ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਦਲੀ ੭ ਜੰਗੁਰੁ
 ਨਨਕ ਜੀ ਦਯਾਂ ਅਠ ਰਾਂ ਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਦੇਤ ਵੈ ਸਾਖ ਦੇ ਦਿਨ ਮਾਰੇ ਕੱਢੇ
 ਦੇ ਵਸਤੇ ਜੈ ਰਾਮ ਪੈਲੀ ਤੇ ਮਾਯਾ ਸੀ ਅਗੇ ਨਨਕੀ ਕਾਲੂ ਦੀ ਪੀਮ
 ਪਣੇ ਬੁਹੇ ਵਿਚ ਖੜੀ ਸੀ ਜੈ ਰਾਮ ਪਲਤ ਦੀ ਨਜਰ ਪਈ ਜੈ ਬੁਝੀ ਨੇਕ
 ਪੈ ਕਿਸੇ ਬਹੁਤ ਭੁਲੇ ਦੀ ਸੀ ਹੈ ਜੈ ਰਾਮ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਨੁਕਯਾ ਜੀ ਰਾ
 ਇਜੀ ਏਹ ਲੜਕੀ ਕਿਸ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਕਯਾ ਭੁਈ ਯਾ ਜੀ ਏ
 ਹੁਲੜਕੀ ਕਾਲੂ ਪਟਵਾਰੀ ਦੀ ਹੈ ਫੇਰ ਜੈ ਰਾਮ ਪੁਛ ਯਾ ਜੀ ਪਟਵਾਰੀ
 ਕੀ ਫਲੋ ਕਹੁੰਦਾ ਹੈ ਰਾਇ ਕਯਾ ਭੁਯਾ ਜੀ ਖੜੀ ਹੁੰਦੇ ਪੈਂਨ ਗੋਤ ਵੇ ਦੀ ਹੈ
 ਜੈ ਰਾਮ ਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਇਸ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਅਸਾਂ ਨਾਲ ਕਰਾਵਹੁ ਰਾਇ
 ਕਯਾ ਭੁਯਾ ਜੀ ਜੇਤੁ ਸਾਡੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਇਨਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਹੋਈ ਮਾਂ ਹੋਵਨ ਤਾਂ
 ਹੋਂ ਮਾਖਾਂ ਅਤੇ ਜੇਨਾਂ ਹੋਈ ਮਾਂ ਹੋਵਨ ਤਾਂ ਕਿ ਕੁਆਖਾਂ ਜੈ ਰਾਮ ਨਲ ਬ
 ਹਮਣ ਰੋਜੇ ਦੀ ਮਾਸੀ ਪਰ ਭੁਲਾਸੀ ਤਿਸ ਬੋ ਜੈ ਰਾਮ ਪੁਛ ਯਾ ਕੀ ਗੁ
 ਸਾਂ ਦੀ ਜੀ ਮਾਸਾਡੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਵੇ ਦੀ ਮਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਕਹਾਣੀ ਮਾਂ ਹੋਈ ਹਨ ਕ
 ਨਹੀ ਤਾਂ ਨਿਧਾ ਬਾਹਮਣ ਬੋਲ ਯਾ ਜੇ ਭੁਯਾ ਜੀ ਹੋਈ ਯਾਂ ਹੈ ਖਰੀ ਯਾਂ
 ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਸੰਦ ਕੇ ਪੁਛ ਯਾ ਕਾਲੂ ਜੈ ਰਾਮ ਪਲਤਾ ਖੜੀ ਜੁਹੇ
 ਮਾਮਲ ਮੇ ਇਨਾਂ ਦੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸਾਂਡੀ ਮਾਂ ਕਹਾਣੀ ਮਾਂ ਹੋਈ ਮਾਂ ਹਨ
 ਕਿਨ ਹੋਈ ਮਾਂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਮਾਖਾ ਰਾਇ ਜੀ ਹੋਈ ਮਾਂ ਹਨ ਫੇਰ ਰਾਇ
 ਕਯਾ ਕਾਲੂ ਤੇ ਗੀ ਬੋਈ ਬੁਝੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੈ ਰਾਮ ਨਲ ਕਹਾਣੀ ਦੇ ਓ ਤਾਂ
 ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਹੋਵੇ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂਡੀ ਪਿਜਮਤ ਗਾਰ ਹੈ ਜੇਹੀ ਮੇਰੀ
 ਸਕਤ ਹੋਵੇ ਗੀ ਤੇਹੀ ਮੇਲੈ ਖੜਾ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਨਕਾਲੂ ਚਿਹ

ਅਸਾਡੀ ਬੇਟੀ ਹੈ ਤੁਤਲਕ ਕੋਈ ਨਕਰ ਜੇਰਾਂ ਮਰਾਇਨੇ ਫੇਰ ਬੁਲਾਯਾ
 ਰਾਇ ਜੀ ਕਿਆ ਖਬਰ ਕਹਾਈ ਦੀ ਰਾਇ ਕਿਆ ਕੁਯਾ ਜੀ ਪਰਾਂਈ ਮਾਂ ਬੇ
 ਟੀ ਮਾਂ ਮੰਗਣੀ ਮਾਂ ਏਹ ਬਾਤ ਅਧੀਨ ਕੀ ਮਿਸਤ ਦੀ ਹੈ ਤੁਸੀ ਸਦ ਕੇ ਮਾਂ
 ਖੋ ਅਸਾਂ ਮਾਖਣ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਮਾਖਾਂ ਕੇ ਜੇਰਾਂ ਮਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਮੈਂ ਕੀ
 ਓਂ ਕਰਾਂ ਮਾਖ ਤੁਸੀ ਰਾਜੇ ਲੋਕ ਹੋਸ ਮਝ ਦੇਖੋ ਤਾਗਾਇ ਕਯਾ ਤੁਸੀ ਨਾ
 ਕਹੋ ਬਾਹਮਣ ਤੇ ਕਹਾਵੋ ਜੇਰਾਂ ਮਕਯਾ ਕੁਲਾ ਜੀ ਬਾਹਮਣ ਕਯਾ
 ਰਾਇ ਜੀ ਅਸੀ ਤੁਸੀ ਮਾਖੀ ਏਗੇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਛਨਿ ਛਰ ਵਰ ਦੇ ਦਿਨ
 ਤੁਛਾ ਪਹਰ ਦਿਨ ਰਹੇ ਨਿਧੇ ਬਾਹਮਣ ਕਯਾ ਦੇਖ ਮਹਤਾ ਕਾਲੂ ਤੂੰ
 ਭੀ ਪੜੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਰਾਂ ਮਕੀ ਕੁਲਾ ਪੜੀ ਹੈ ਕੁਲਾ ਸੀ ਯੋਗ ਹੋ ਕਹਾਈ
 ਕਰੋ ਅਵੇ ਬਾਹਮਣਾ ਤੂੰ ਮਾਖ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਰਾਂ ਮਮਾਖ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂਗਾਇ
 ਕਯਾ ਕਾਲੂ ਜੇਰਾਂ ਮਕੀ ਕਰਾਂ ਮਾਖੇ ਬਾਹਮਣ ਜੇ ਮਾਖ ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਓ
 ਹੋ ਮਾਖ ਦਾ ਹੈ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤੁਕ ਹਣਾ ਸਾਡੇ ਮੱਥੇ ਤੇ
 ਜੇਰਾਂ ਮਮਤੇ ਨਨਕੀ ਦੀ ਕਹਾਂ ਟੀ ਹੋਈ ਮਹੂਰਤ ਪੁਛਾ ਕਰ ਸਾਹਾ ਸੋ ਪਿ
 ਆ ਜੇਰਾਂ ਮਸੁਲਤ ਨ ਪੁਰਜ ਕੇ ਵਡੀ ਜੀ ਵਲੈ ਕੇ ਮਾਯਾ ਬਡਾ ਭਾਰੀ

ਫੁਕਾਉ ਕੀਤਾ ਮਾਯਾ ਦੀ ਬਰਖਾ ਕਰੀ ਅਰ ਵਿਵਹਾਰ ਯਾਖਾਨ ਮਿਸਲ
 ਖੁਏ ਦਾਜ ਬਹੁਤ ਦੀ ਮਾਸਾਰੇ ਦੇਸ ਮੈਂ ਪਨ ਕਰੀ ਹੋਈ ਬੀਬੀਨਨਕੀ
 ਬਿਦਕੀਤੀ ਜੇਰਾਂ ਮਤੋ ਲੀ ਪਰ ਲੈ ਗਯਾ ਪਿਛੋ ਕਾਲੂ ਨਨਕ ਜੀ ਨਿ
 ਕੁਜਣ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਜਾਵੇ ਨਹੀ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਜਾਇ ਕੇ ਭੈ
 ਟਨੂੰ ਲੈ ਮਾਓ ਤੁਰਾਇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਨੂੰ ਦਿਲਾ ਸੇਨਾ ਲਕਯਾ ਤਾਂ
 ਇਕਯਾ ਨਨਕ ਜੀ ਇਕ ਵਰ ਭੈ ਟਨੂੰ ਲੈ ਮਾਵੇ ਫੇਰ ਮਸਾਤੁ ਸਾਂਤੀ

ਓਥੇ ਹੀ ਸੋ ਪਛਾਣੀਏਗੇ ਜੇਕੁ ਛਰਾ ਹਿਸੀ ਸੋ ਲੀਤਾ ਅਤੇ ਬਾਲੇ
 ਸੰਧੂ ਨਾਲ ਲੀਤਾ ਲੈ ਕਰ ਰਾਮਾ ਬਾਲੇ ਨਾਲ ਪਾਰਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਜਕਰ ਭੁਏ ਨੀ ਮਿਲੇ ਨੇਰ ਵਿਦਾ ਮੰਗਣ ਲਗੇ ਜੈਰਾਮ ਕਯਾ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਏ ਬੋਹੀ ਰਹੁ ਮੈ ਭੁਯ ਦਾਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਨਨਕੀਆ ਖਾਤੀ ਇ
 ਸਵਾਹੀਏ ਨੁਕੁਯ ਕਾਲੂ ਭੀਰਾ ਜੀ ਰਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬੀਬੀ ਭੀਰਾ ਜੀ ਰਹ
 ਸੀ ਅਤੇ ਨਨਕ ਭੀਰਾ ਜੀ ਰਹਾ ਸੀ ਆਖੇਗਾ ਮੈਂ ਪਾਲੀ ਨਾ ਫਿਰਾ ਆਯਾ
 ਫਿਰਤੀ ਨਕੁਯੇ ਇਸ ਬੋ ਮੈ ਬਹੁਤ ਰੁਵਦੀਹਾਂ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜਦ ਸੁਪਨਾ ਆ
 ਵਦਾਹੋ ਤਾਏ ਹੋ ਅਜੇਹਾ ਆਵਦਾਹੋ ਜੇਕੁ ਛਇਸ ਦੇ ਮੁਹਿ ਨਿਕਲਦ
 ਹੋ ਸੋ ਹੋਇ ਜਾਦਾਹੋ ਮੈ ਇਸ ਦਾਸ ਤੇ ਤੈਨੂੰ ਆਖਦੀਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਬੀਬੀ ਨੂੰ ਲੈ ਆਏ ਆਪਣੇ ਪਰਮਿਲੇ ਗਿਲੇ ਜਾ ਫਿਰ ਬੈਸ
 ਖਦੀਰੁਤੀ ਆਈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਕਛਾਂ ਹੋਵਟ ਲਗੀਆ ਜੈਰਾਮ ਤਲਵੀ
 ਰੀ ਆਯਾ ਫੇਰ ਕਛ ਕਰਕੇ ਅਮਲ ਕਰਕੇ ਮੁਕਲਾਵਾ ਲੈ ਤਮਾਰ
 ਹੋਆ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੂੰ ਪਬਰ ਹੋਈ ਰਾਇ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਤਵ ਜਮਾ ਬੇਨਤੀ ਬ
 ਹੁਤ ਕੀਤੀ ਜੈਰਾਮ ਰਾਇ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਆ ਜੈਰਾਮ ਨੂੰ ਮੁਹ
 ਤੇ ਭੀ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤੁਸਾਂ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹਾਂ ਕੁਝ ਮੈਂ ਨੂੰ ਫੁਰਮਾਈ
 ਯੇ ਰਾਇ ਕਯਾ ਭੁਯਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਸਹੁਰਾ ਬਹੁਤ ਕਰ ਰਾਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਰਨ ਸਾਧਹੋ ਅਸੀਏ ਹਮਾ ਖਦੇ ਆਹੇ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਖੋ ਤਾਂ ਜੈਰਾਮ ਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਇਸ ਨਾਲੋ
 ਹੋਰ ਕਯਾ ਭੁਲਾਹੈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਹੀ ਚਲੇ ਰਾਇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਭੁਯਾ ਜੀ
 ਨਾਲ ਬਣ ਦਸਾਂ ਹੀ ਪਿਛੋ ਮਹੀਨਾ ਦੁਹਨੂੰ ਪਲਾਂਗੇ ਤੁਸਾ ਇਸ
 ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਭੀ ਉਪਰੋ ਕਰਣੀ ਜੈਰਾਮ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਰਾਇ ਜੀ ਜੇ
 ਕਮ ਕਰਸੀ ਸੋ ਸੋ ਭੁਲਾ ਹੀ ਕਰਸੀ ਜੈਰਾਮ ਮੁਕਲਾਵਾ ਲੈ ਕਰ ਆ
 ਪਣੇ ਪਰਮਾਯਾ ॥੧॥ ਬੈਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ
 ਲੀ ੨ ਜਾਂ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਹਾਂ ਵਰਮਾ ਦੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ

ਇਕ ਅਤੀਤ ਮਾਇਬੈਠ ਪਰਸਾਰੇ ਬਾਹਰ ਉਸ ਪਾਸ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜ
 ਹਜੇ ਜਾਇਬੈਠ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਅਤੇ ਸੱਜੇ ਹ
 ਥਾਪ ਜੀ ਅਤੀਤ ਕਰਕੇ ਭੁੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ
 ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਪ੍ਰਤੀ ਦੇਵੀ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ
 ਸਕੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਮੁਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹੈ ਅਤੀਤ ਨਿਰੰਕ
 ਰ ਕੇ ਹੈ ਤਾਂ ਅਤੀਤ ਕਰਕੇ ਮੁਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਅਰਥ ਮੁਖੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਹੈ
 ਮੁਖੀ ਮੈਥੋਂ ਦਰਕਾਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਕੁਛ ਨ ਛਾਪਣਾ
 ਦੇਹੋ ਮੈਥੋਂ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਅਤੀਤ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖਾ ਅਤੀਤ ਕਰਕੇ ਮੇਰਾ ਪਹੁ
 ਦਾ ਤੁੰ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਰਹਿਣ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਦੇਵਤਾ ਮੁਖ
 ਸੇ ਕੁਛ ਭਾਰੀ ਤੀਹੈ ਫਿਰ ਉਠਾਈ ਤੀਨਾਂਹੀ ਅਤੀਤ ਕਰਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਆਲ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਪਦੇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ
 ਅਗੇ ਰਖਾ ਅਤੀਤ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਪਦੇ ਕਰ ਚਲਦਾ ਰਹਾ ਤਾਂ ਕਾਛੂ
 ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਅਵੇ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਪਦੇ ਕਰਕੇ ਹਈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਾ ਮੋਰਚੁ ਪਕਰੇ ਬੋਲੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਕਾਛੂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਕੇ ਰਹਾ ਜਾਹ
 ਪਾਛਾ ਤੁੰ ਮੇਰੇ ਪੱਗ ਸਿਲ ਮੈਥੋਂ ਰਾਹ ਰੂਨਾਂਹੀ ਮੈਥੋਂ ਬਥੇਰਾ ਕਰਕੇ ਰਹਾ ਰ
 ਇਉਂ ਰਾਹ ਸੁਣਾ ਕਾਛੂ ਨੂੰ ਸੱਦਾ ਅਵੇ ਕਾਛੂ ਵਤ ਕਾਹੋ ਯਾ ਕ
 ਕਾਛੂ ਕਾਹੋ ਯਾ ਜੀ ਛਾਪਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਦਾਸੀ ਕਿਤੇ ਸੁਟ ਆਯਾ ਹੈ ਜਾ
 ਰਾਹ ਨਾਂਹੀ ਕਾਛੂ ਕੀਤੋ ਜਾ ਰਾਇ ਕਾਛੂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮੈ
 ਤਾਮ ਖੋਪਲ ਦੇਹ ਮੈਥੋਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਹੈ ਅਤੇ ਚੁਭੀ ਰਿਜਰਹਦਾ
 ਚੁਭੀ ਕੁਛ ਹੋਵੇ ਗਾ ਸੋਹੋਵੇ ਗਾ ਰਾਇ ਬੁਲਾ ਆਪਣੇ ਦਸਖਤੀ
 ਚੁਭੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਲਿਖ ਦਿਤੀ ਜੈਰਾਮ ਜਿਧੀ ਜੈਕਿਛ ਲਿਖ
 ਦਾਸੀ ਸੁਸਤੁ ਕਿਛ ਲਿਖਾ ਜੈਰਾਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸਾਥੇ
 ਸੁਸਤੁ ਪਾਹਈ ਜੈਕੁਛ ਤੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਹੋਇ ਆਵੇ ਸੋਢਿ ਲਾਹੀ ਕਰਣੀ
 ॥੮॥ ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹਗਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੮॥ ॥

ਸੰਮਤ ੧੫੪੪ ਅਤੀਮੀਪਰਸਦੀ ੩ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਜੈਰਾਮਪਾ
 ਸਚਲੇ ਤਲਵੰਡੀਯੋਪਜਵੇਦਿਨਸੁਲਤਾਂਤਪੁਰਪਹੁਚੇਮੀਪਰਸ
 ਦੀਸਪਤਮੀ ੭ ਭੈਣਨਾਨਕੀਨੂੰਜਾਇਮਿਲੇ ਬੀਬੀਨਾਨਕੀਗੁਰਨਾ
 ਨਕਜੀਨੂਦੇਖਕੇਪੈਰਾਂਤੇਫਹਪਈ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਯਾਬੇਬੇਜੀਤ
 ਬਡੀਪੈ ਸੋਗਮੈਤੇਰਾਪੈਰਾਂਤੇਪਦਾ ਕੇਤੀਮੇਰਾਪੈਰਾਂਤੇਪਵੇ ਫੇਰ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਤੂੰਸਚਆਖਦਾਰੈ ਪਰਜੇਤੀਆਵਾਜੀਹੋਵੇ
 ਕਯੇਤੂੰਤਾਮੈਨੂੰਪਰਮੇਸਰਨਜਰਾਆਵਦਾਰੈ ਜੈਰਾਮਘਰਨਾਂਹੀ
 ਬੇਬੇਪੀਕਾਪਾਇਦਿਤਾ ਲਗੀਪੁਛਣਭਾਈਜੀਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਥੇ
 ਠਾਹੀਜੈਰਾਮਭੀਪਰਮਾਯਾ ਜਾਂਦੇਖੇਤਾਂਕਯਾਵੇਖੇਜੈਅਗੋਗੁ
 ਰਨਾਨਕਜੀਥੈਠੈ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਰਿਠਾ ਜੋਜੀਜਾਜੈਰਾਮਆਯਾ
 ਹੋ ਗੁਰਨਾਨਕਉਠਦੇਹੀਉਸਦੇਪੈਰਾਂਤੇਪਯਾ ਜੈਰਾਮਅਹਾਂਸਮਾਣਾ
 ਸੀ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਦੇਹਥਪਕੜਕੀਤੇਪੈਰਾਂਤੇਲਾਵਣਨਾਂਦਿਤੇਅ
 ਪਗੁਰਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਹਥਰਖੋਂਸ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਜੀਜਾਜੀਏਹਅਪੁਰੀਗੀਤਕਯੋਕੀਤੀਆ ਤਾਂਜੈਰਾਮਕਯਾਗੁ
 ਰਨਾਨਕਜੀਤੁਸੀਕਹਦੇਹੋਰੇ ਜੋਇਹਅਸੀ ਸਾਲਾਜੀਜਾਮਾਰੇ
 ਮੈਂਤੇਨੂੰਪਰਮੇਸਰਕਠਜਾਣਦਾਹਾਮੇਰੇਭਾਗਹੋਏਜੋਤੁਸੀਮੇਰੇਪਾ
 ਸਆਇਪਹੁਦੇਹੋ ਮੈਨੂੰਦਰਸਨਦਿਤਾਨਿਹਾਲਕੀਤੁ ਤੁਸੀਕਰੋ
 ਕੁਝਨਹੀਥੈਠੇਸਹਜਨਲਭੁਜਨਕਰੋ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਯਾਜੀ
 ਜਾਜੀਕਛਕਿਰਤਹੋਵੇਤਾਂਭੁਲੀਹੋ ਤਾਂਜੈਰਾਮਕਯਾਭੁਲਾਜੀ
 ਤੁਸਾਡੇਜੀਉਪਜੀਹੋਤਾਂਏਹਾਸਹੀ ਕੁਝਤੇਰਕੀਪੜੇਹੋਗੁਰਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਅਸੀਹੋਦਗੀਪੜੇਹੋ ਜੈਰਾਮਕਯਾਭਾਈਜੀਮੈਦੀਖਸ
 ਲੇਦੇਹੋ ਗੁਰਨਾਨਕਕਯਾਜੀਜਾਜੀਕਿਸਦਾਰੈ ਜੈਰਾਮਕਯਾਨ
 ਥਾਂਬਦੋਲਤਖਾਂਲੇਦੀਦਾਬਡਾਮੈਦੀਖਾਨਾਹੈ ਜੋਹੋਇਆਵੇਤਾਲ
 ਵੇਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭੁਲਾਜੀਜਾਜੀਨਿਰੀਕਾਰਨਿਰਬਾਹੁਕ

ਰੇਗਾ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਤਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾਰੂ ਪਹੈ
 ਜੇਹਾ ਵੱਕਰਹੇ ਤੇਹਾ ਬੈਰਾ ਪਾਹਿਤੀ ਇਨਾ ਜੀ ਜਲਾ ਵਿਚ ਕਮ ਪੈਨਾ
 ਤੂੰ ਇਨਾ ਜੀ ਜਲਾ ਦੀ ਲਾਇਕਨਾ ਹੀਤੁ ਫਕੀਰ ਨਿਰਦੋਸਹੈ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਖੀ ਬੀਜੀ ਕੀਰਤ ਕਰਖਾਈ ਜੇਤਾਂ ਪਾਵਿਓਹੈ ਵੀ
 ਦਾਹੈ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਆਖ ਦੇਹਨ ਹਲਾਲ ਕਰਕਾ ਖਾਣਾ ਕੁਲਾਹੈ ਤਾਂ
 ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਾ ਆਖੁਲਾ ਭਾਈ ਜੇਤੁ ਜਾਣਦਾਹੈ ਰਾਜੀ ਹੋਵੈ ਤਿ
 ਦੇਸਹੀ ਫਿਰ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੇਰਾ ਮਨੁ ਪੁਛਾ ਜੀ ਉਸ ਦੇਹਾਲ ਦੇ
 ਮਹਰਮ ਹੋਇਨਾਹੀ ਜੇਰਾ ਮਕਾ ਥੀ ਦੀ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਮਹਰਮ
 ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਾ ਇਸ ਦੀ ਕਿਥਾ ਉਕਹਾਣੀ ਦੀ ਕਰੀਏ ॥
 ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਗੁਰੂ ਬਨਾਨਾ ਮੇਹਲਗੇ ਤਾਂ ਉਸ ਪਾਸੇ ਕਿਰਤ ਹੋਇਆ
 ਦੇ ਜੇਏਹੁ ਕਿਰਤ ਲਗੇ ਤਾਂ ਕਿਥਾ ਉਕਹਾਣੀ ਭੀ ਹੋਇਜਾ ਤਿ ਤੂੰ ਉ
 ਤਵਲੀ ਨਾਹੀ ਪਰਮੇਸਰ ਨੂੰ ਚਿਤ ਕਰ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਾ ਆਖੁ
 ਕੁਲਾ ਜੀ ਮੇਰੁ ਪਕੋਲੋ ਸਮਾਵੀ ਤਨਹੀ ਪਰਤੁ ਸਾਨੂੰ ਆਖ ਛਰੁਣ
 ਸੀ ਜੇਰਾ ਮਾਘਰ ਸੁਦੀ ਚੰਦਸ ੧੪ ਨੂੰ ਮੋ ਦੀ ਖਾਨਾ ਵਦਾਯਾ ਦੀ ॥
 ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੦ ॥ ਇਕ ਹਜ
 ਰ ਰਖਾ ਰੋਕ ਦਿਵਾਯਾ ਬਾਲੇ ਸੰਪੁਕਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇਤੁ
 ਮੋ ਦੀ ਖਾਨ ਲੀਤ ਹੁਣ ਤੁਸਾਨੂੰ ਵਿਦਿਆ ਦੇਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤ ਕੀਤੀਆ ਜੀ ਵਿਦਿਆ ਛਾਡਿ ਚਲਾਏ
 ਬਾਲੇ ਕਾ ਜੀ ਤੂੰ ਤਾਂ ਹਟਸਾਹੀਹੈ ਮੈਂ ਭੀ ਆਪਣੀ ਕਿਰਤ ਕਰਾਂ ॥
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕੋ ਵੀ ਦਿਨ ਤੂੰ ਧੁਕਟ ਦੇਹਾ ਅ
 ਸਾਹਿਬ ਕਸਬ ਕੀ ਕਰਣਾਹੈ ਜੇ ਅਸਾਨੂੰ ਕਿਰਤ ਹੋਸਾ ਧੀ ਕਰਾਂਗੇ ਤੀਨ
 ਨੇ ਕਾਰਨਾ ਤੁਮਾਸਾ ਦੇਖੁ ਨਿਰੋਕਾਰ ਕਾ ਕਰਦਾਹੈ ਰਹੁ ਅਸਾਨੂੰ ਹੀ
 ਨਲਗੁ ਸਰੰ ਨਕਰ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ

ਖੁਸੀ ਜੋਤੁ ਸੀਆ ਏਕੋ ਸੋ ਕਰਾਂਗਾ ਬਾਲਾਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਾਲ
 ਗਾਕਿਰਤ ਕਰਦੇ ਕਿਰਤ ਕਰਦਾ ਕਰਦਾ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ
 ਫੇਮਹਤਾ ਕਾਲੁ ਖਬਰ ਨੁਆਯਾ ਆਇ ਮਿਲਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਨੁ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠਦੇ ਹੀ ਕਾਲੂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਏ ਮਹਤ ਕਾਲੁ ਮਾਂਝਾ
 ਚੰਮਾ ਅਤੇ ਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤੋ ਲਗਾ ਪੁਛਣ ਤੈਨੂੰ ਦਿਮਾਜੀ ਨੇ
 ਪਲਾਜਾਂ ਗੁਜਰੇ ਕੀਖਣੋ ਸੁਕੀ ਖਾਧੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
 ਪਿਤਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਖੰਟਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਖਾਧਾ ਪਰ ਮਸਾਬੋਕੋ
 ਹੀਰਾ ਦੀ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਗੁੱਸੇ ਹੋਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
 ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਕਾਲੂ ਨਾਲ ਬੋਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਾਲੂ ਕਹਿਆ ਮਸਾਜਾ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਰਤ ਲਗੇ ਜੋ ਕੁਛ ਮੇਰਾ ਗਵਾਯਾ ਸੋ ਖਟੇ ਹੋਸੀ
 ਮੇਨੂੰ ਦੇਸੀ ਏਹੋ ਜੇਹੀਆ ਗਲਾਂ ਕਰੇ ਜੇਹੀਆਂ ਕਾਲੂ ਦੀਆਂ ਆਹੀਆਂ
 ਫਿਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋਰਾ ਮਨੂੰ ਮਿਲਾ ਮਿਲ ਕੇ ਲਗਾ ਆਖਣ ਤੁਸਾਂ

ਕਮ ਕੀਤਾ ਕੁਝਾਇ ਸਦੀਖ ਬਰਸਾ ਚਲਹਦੇ ਰਹੇ ਨਤੁ ਸਾਖ ਬਰਸਾ ਚ
 ਕਿਰਤ ਦੀ ਲੀਤੀ ਨਾ ਤੁਸਾਂ ਕਿਥਾ ਫਿਕਰਾ ਟੀਕੀਤੀ ਤੁਸਾਂ ਕੁਝ ਨਾਂ ਕੀਤਾ
 ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਪਿਤਾ ਜੀ ਏ ਬੇਜੋ ਆਯਾ ਹੈ ਕੁਛ ਤੁਸਾਂ ਰਾਤਾਂ ਨਹੀਂ
 ਗਵਾਯਾ ਤੁਸੀਂ ਸੁਕਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਜੋ ਪਰਚਿਆ ਹੈ ਇਕ ਦਿਨ ਖਟ ਭੀ
 ਲਹਸੀ ਅਤੇ ਕਕਰਾ ਦੀ ਵੀ ਭੀਟੇ ਲਹੇ ਅਜਕਲ ਹੁਣੇ ਕਿਤੇ ਵੇਲੇ
 ਪਈ ਹੈ ਕੁਝ ਮਸਾ ਰਾਤਾਂ ਗਵਾਇਦਾ ਨਹੀਂ ਅਜਕਲ ਦੁਖਣਾ ਹੈ।
 ਅਤੇ ਪੁੱਜੀ ਤੇਰੇ ਪਸੇ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਕਹਾਣੀ ਤੂੰ ਹੋ ਕਰ ਅਤੇ ਜੇਹਾ ਮਸਾ
 ਦਰਦ ਹੈ ਤੇਹਾ ਮਸਾ ਬੋਲਣਾ ਤੈਨੂੰ ਦਰਦ ਹੈ ਖੁਤ ਪਿਆਨ ਨਕੀ ਬੋਲੀ

ਟੀਜੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੋਇਆ ਵੇਰੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕਮਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧੀਅਨ
 ਕੋਰੇ ਤਾਂ ਕਿਤੇ ਭੁਲੀ ਥਾਇਖੀ ਦੇਖ ਕੇ ਕਰਣੀ ਜੇਹੀ ਕੇਹੀ ਥਾਇਨ ਹੋ
 ਵੇ ਫੇਰ ਜੇਰਾ ਮਥੋਲਾ ਮਹਤਾ ਜੀ ਅਸਾ ਮਿਨ ਤਨ ਹੀ ਲਾਵਣੀ ਮੁਲਾ
 ਚੋਣਾ ਹੈ ਪਖੇ ਕੇ ਰਧਾਂ ਦੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਧੀ ਹੈਰੀ ਉਹ ਭੀ ਖਰਖਤੀ
 ਅਖਾਵਦਾ ਹੈ ਰਧਾਵਾ ਦਾ ਪਫਟਾਹੀ ਹੈਰਾ ਪੁੰਨ ਅਰਥ ਕਰਾਣੀ
 ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਸਾਂ ਉਥੇ ਕਰਾਣੀ ਵੇਲੀ ਹੈ ਅਗੇ ਕਰਤੇ ਕਰਾਵੇਗੀ ਜੋਹੋ
 ਵੇਰੀ ਮਹਤਾ ਜੀ ਚਿਤ ਥਾਇਰਖੀ ਰਾਮ ਕੁਲਾਹੀ ਕਰਸੀ ਤਾਂ ਕਾਲੁ ਕਮਾ
 ਪੁਤ ਜੇਰਾ ਮਸਰਮਾਂ ਇਕੋ ਜੇਹੀਆਂ ਪੁਤਾ ਜਵਈਆਂ ਮੇਰਾ ਖਦਾ ਸ
 ਆਪਣੇ ਜੀਵਿਚ ਬੀ ਬੀਨ ਨਕੀਦਾ ਸੁਖਾ ਤੂੰ ਠਾ ਅਖੀ ਠੰਢੀਆਂ ਹੋਈ
 ਆਂ ਹੁਣ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸੁਖ ਮੁਰਦ ਜੀ ਵਦਾ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਮੇਰਾ ਮਸ
 ਠੰਢਾ ਹੋਵੇ ਫਿਰ ਜੇਰਾ ਮਕਾਮ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੁਏ ਬੇਹੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਮੈਂ
 ਮਾਬੀ ਬੀਨ ਸਦਾ ਇਲੈ ਦੇਆਹੇ ਤਾਂ ਕਾਲੁ ਕਮਾ ਪੁਤ ਜੇਰਾ ਮੇਰ
 ਰਹਣਾ ਏ ਬੇਰਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਓਥੇ ਮੈਰਾ ਧਾਹੀ ਆਹਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਜੇਰਾ ਮਕ
 ਆਮ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਦੀ ਜਾਹ ਗਾਹੈ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਫਿਰ ਕਾਲੁ ਕਮਾ ਜੇਰਾ ਮਾਜਿਤ ਵਖਤ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁਜ਼ਮਾਈ
 ਹੋਈ ਤਿਤ ਵਖਤ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਣੀ ਪੁਤ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿ
 ਚਰਖਣ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਟਕਾ ਕਿਤੇ ਗਵਾਵੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕ
 ਆ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਸੁਕਰ ਕਰ ਜੇਰਾ ਜੀ ਰਹੇ ਤੂੰ ਰੋਜ ਅਖਦਾ ਸੋ ਜਾ ਅਜਣੇ
 ਹੁਗਵਾਯਾ ਅਤੇ ਕਲਾਏ ਹੁਗਵਾਯਾ ਪਿਉ ਜੀ ਏ ਹੁਫਕੀਰ ਨੁਖਵਾ
 ਏ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਾ ਰਾਜੀ ਉਕੀ ਬਦਾ ਹੈ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਰਪ ਯੇ ਅਟ
 ਨਜਾਵਨ ਅਤੇ ਅਸੀ ਕਿਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਸੁਰਖੁ ਰੂਹੋ ਵੀਏ ਪਰ
 ਪਿਉ ਜੀ ਜਕਲੇ ਖਾਸ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕੁਰਦੇ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਛ ਵਧੀ ਨਿਕ
 ਲਦਾ ਹੈ ਇਹ ਕੋਈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ਆਵਾਜੀਨ ਹੀ ਤਾਂ ਜੇਰਾ ਮ
 ਕਾਮਾ ਮਹਤਾ ਜੀ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਅਸੀ ਅਖਨ ਹੀ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਕ

ਲੁਕਯਾਪੁਤਜੈਰਾਮਜੇਫਿਰਲੇਖਕਰੋਗੇਕੁਛਵਧੇਗਾ ਤਾਂਤੁਸਾਮ
 ਈਵਲਖਿਚਲੈਦਾ ਉਸਦੇਲੱਖਕੱਖਬਰਾਬਰਹੈ ਅਤੇਬਾਲੇ
 ਨੂੰਦਕਰਸਮਝਾਵੇਤੁਸੀਅਤੇਮੈਂਤੀਬਹੁਤਮਾਖੁਦਾਹੈਜੈਰਾਮ
 ਮਾਦਮੀਕਿਜਕਰਬਾਲੇਨੂੰਸਦਾਯਾ ਜੈਰਾਮਕਯਾਕੁਈਬਾਲਾਤੂੰ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਦਾਖਾਸਹਜੂਰੀਆਰਹੈ ਅਸੀਤੰਜਾਂਦੇਹਾਂਜੇਹਾਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਤੇਹਾਤੂੰਖਬਰਦਾਰਰਹੇ ਰੱਖਪੈਸਾਕਿਤੇਮੈਰਗੈਰਜਾਹ
 ਗਾਕਿਤੇਗਵਾਵੇਨਹੀਫਿਰਕਾਲੁਕਯਾਪੁੱਤਬਾਲਾ ਨਾਲਰਯਾ
 ਦੀਸਰਮਹੋਈਹੈ ਬਾਲੇਕਯਾਜੈਰਾਮਦਾਕਯਾਮੈਂਤੂੰਬੁਰਨਾਹਲ
 ਗਦਾਪਰਕਾਲੁਦਾਕਯਾਮੈਂਤੂੰਬੁਰਾਲਗਾ ਤਾਬਾਲੇਕਯਾਮਹਤਾ
 ਜੀਮਤੇਕਈਜੀਉਤੇਗੁਮਾਨਹੋਵੇ ਜੋਬਾਲਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਨਾਲ
 ਰਹਦਾਹੈ ਕੁਛਫਜ਼ਾਤੀਕਰਦਾਹੋਸੀ ਸੋਮਹਤਜੀਅਸਾਤੁਭਾਣੀ
 ਉਤੀਬੁਰੀਵਸਤੁਹੈ ਮੈਂਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਨਾਲਰਹਦਾਆਹੈਅ
 ਸਾਨੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਰਮੇਸਰਨਜਰਮਾਵਦੇਹੈ ਮਹਤਾਕਾਲੁਤੈ
 ਨੂੰਪੈਸਾਦੀਭੁਖਹਈਤਾਂਉਸਦੇਨਾਲਰਹੁ ਜੋਕੁਛਹੱਥਅਵੀਸ
 ਲਦਾਜਾਹ ਇਕੱਠਕਰਦਾਜਾਹ ਜੇਉਹਕਰੇਸੋਕਰੇ ਅਸੀਅਗੇ
 ਉਸਰਨਹੀਕਰਦੇਅਸਾਥੋਕੁਛਹੋਦਨਹੀ ਜੇਉਸਨੂੰਕੁਛਅਖੀ
 ਏਅਤੇਜੇਤੈਥੋਕੁਛਹੋਦਾਹੈਤਾਂਆਇਕਰ ਤਾਂਜੈਰਾਮਕਯਾਮਹਤਾ
 ਜੀਭਾਈਬਾਲਾਸਚਕਹਦਾਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਮਾਦਮੀਨਹੀਕੁਛਹੈ
 ਰੋਹੀਨਜਰਮਾਵਦਾਹੈਕੁਛਮਹਤਾਜੀਹੁਣਤਾਂਤੁਸੀਸਧਾਵੇਜਿ
 ਤਵਖਤਕਹਾਣੀਹੋਈਤ੍ਰਿਤੇਪਤੀਅਸਾਜਿਤਾਬਹੀਕਾਜਕਰਦਾਹੈ
 ਫੇਰਕਬੀਲੇਨਾਲਮੋਹਪੈਜਾਵੇਗਾਅਪੋਸਮਝੇਗਾਤਾਂਕਾਲੁਅਪ
 ਏਪਰਗਯਾਜਾਇਕਰਮਹੀਨਾਂਗੁਜਰਾਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਤੇ
 ਇਕਸਮਾਦਮੀਚੁਗਲੀਖਾਧੀ ਸੁਣਜੈਰਾਮਤੇਗਸਾਲਮੈਂਦੀਹੈ
 ਤੂੰਉਸਨੂੰਸਮਾਲਦਸਾਹੀਜਾਣਦਾਹੈਜੇਪਠਾਣਾਦੀਕੈਸੀਖੋਓਹੈ

ਤਾਂ ਜੈਰਾਂ ਮਰਮਖਾਧ ਗਮਖਾਇਕੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਆਇਕੇ ਨਾਨਕੀ ਨੂਹਿ
ਕੀਤਲੈ ਬੈਰਾਮਾਖਣ ਲਗਾ ਸੁਣ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਬੀਰੀ ਅਜਫਲਾਣੇ
ਸਪਸਮੇਨੀਆਖਮਾਰੇ ਜੋ ਜੈਰਾਂ ਮਤੇਰਾ ਸਾਲਾਮੇ ਦੀਹੈ ਪੈਸੇਖੋਇਦਾਹੈ
ਤੁਹਿ ਸਤਾਈ ਸਮਝਾਇ ਵਨਾਹੀ ਪਠਾਣਾ ਵੀਖੋਇ ਜਾਣਦਾਹੈ ਕਿਨਾਂ ਸੋ
ਨਾਨਕਾਸਕਾ ਕਰਾ ਜੋ ਕੁਛ ਕਹੇ ਸੋ ਮੈਕਰਾਂ ਤੁਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਜੀ
ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾਰੇ ਜੀਆਵਦਾਹਿ ਸੋ ਕਹੋ ॥ ਪੰਜਾਮਾਖਣਾਹੈ ਮੈਕੀਤੁ
ਸਾਥੇ ਕਹੇ ਚਲਦਾਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਂ ਮਕਯਾ ਤੁਸੀਮ ਸਲਤੁ ਦੇਹੋ ਸੋ ਮੈਕ
ਰਾਂ ਤਾਂ ਫਿਰ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਰਤੀਤੁ ਅਜੇ ਨਹੀਆਵਦੀ
ਤੁਸੀਜਾਣਦੇਹੋ ਵੇਰੇ ਜੋ ਤੁਰਾਉ ਦੀਰਖ ਟੀਕਰਵੀਹੈ ਜਿਥੇ ਤੇਜੀਸੇ
ਸਾਰਦੀਆਯਾਹੈ ਸੋ ਸਭ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਹੋ ਥਾਵਿਚੋ ਨਿਕਲਦੀ
ਹੈ ਪਰਗੁਲਾਜੀ ਤੁਸਾਰੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵਰਤੀਹੈ ਤੁਸੀਏਹ ਕਮਕਰੋ ਹੁਣਤਾਂ
ਤੁਸੀਇਕ ਵਾਗੀਲੇਖਾ ਸਮਾਲੇ ਜੇਤਾ ਲੇਖਾ ਪੁਰਾਹੋ ਯਾਹੁ ਵੇਦਧੇਰੁ
ਵੇਨਾਵਧੇ ਪਟੇ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਤੁਸਾਂ ਕਿਸੇ ਦੇਕਹੋ ਸੁਣੇ ਬੁਰਕਣ ਨਹੀ
ਤਾਂ ਜੈਰਾਂ ਮਕਯਾ ਮੈਨਾਹੀ ਸਮਾਲਦਾ ਜੇਤੁਸਾਨੂੰ ਪਰਤੀਤੁ ਪੈਰਾਂ ਮੈਕਮ
ਕਰਣਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਗਈ ਨਾਕਰੋ ਹੁਣ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀਨੂੰ ਮੈਸਦਾਵਦੀਹੈ ਤਾਂ ਜੈਰਾਂ ਮਕਯਾ ਬੁਲਾਜੀ ਤੁਸਾਰੇ
ਖੁਸੀ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਤੁਲਸਾਂ ਲੋਹੀਕੁਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈਜੀ ਤੁਸਾਂ
ਹਰਵਾਨਗੀ ਕਰਕੇ ਅਸਨੂੰ ਵਰਸਨ ਦੇਹੋ ਤੁਲਸਾਂ ਲੋਹੀਜੀ ਇਸਮ
ਲਕੀਤੀ ਤਾਂ ਅਗੋਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕਹੂੰ ਤੁਲਸਾਂ ਅਜੇ ਕਹੀ
ਈਹੈ ਤੁਲਸਾਂ ਕਯਾ ਰਕੁਰਜੀ ਨਾਨਕੀ ਜੀਨੈ ਕਯਾਹੈ ਜੋ ਮੇਰੇ ਕੁਈ
ਜੀਨੂੰ ਜਾਇਕੇ ਕਹੁ ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣਾ ਵਰਸਨ ਦੇਹੋ ਇਸਦਾ ਜਤੋ
ਈਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲਤੁਲਸਾਂ ਆਵਦੇਹਾਂ ਤੁਲਸਾਂ
ਰਗਈਜਾਇਕੇ ਯੋਸੁ ਕਹਦੇਹੈ ਆਵਦੇਹਾਂ ਪਿਛੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਬਲੇਨ ਕਯਾ ਕੁਈ ਬਾਲਾਮੈਨੁ ਬੇਬੇ ਕੁਸਦਾਹੈ ਤਾਂ ਬਲੇਕ

ਆਜੀ ਕਿਸੇ ਕੀ ਮਦਾਸ ਤੇ ਸਦਾ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੁ
ਈ ਬਾਲ ਮੇਰਾ ਜੀ ਉਉਗਾ ਹੀ ਦੇਵਾਰੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ
ਖਾਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾ ਚੁਗਲੀ ਕਰਨਾ ਹੈ
ਤੂੰ ਕਿਸੀ ਦਾ ਕਾ ਕਰਦਾਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੁਈ ਬਾਲਾ ਪ
ਤਾਂ ਸਾਦਾ ਭਾਂਡਾ ਲੈ ਆਉ ਤਾਂ ਬਾਲਾ ਲੈ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ
ਬੋਲੀ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਛੁ ਪਤਾ ਸੇਭਾਂ ਤੂੰ ਵਿਚ ਆਹੇ ਸੋ ਸਭੇ ਪਦਾਇ ਲੀਤੇ
ਸੇਰ ਪੰਜ ਕਪਤਾ ਸੇ ਨਿਕਲੇ ਲੈ ਕਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪ
ਸਾਮ੍ਹਣੇ ਅਗੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਓਠ ਪੜੀ ਹੋਈ ਆਉ ਰਾਈ ਜੀ ਪ
ਭਾਪਾਇ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ ਬੇਬੇ ਜੀ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਪੀਤਾ
ਦਿਤਾ ਬਾਲਾ ਬੈਠ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕੋਝੋਂ ਸਾਮ੍ਹਣ
ਹੈ ਜੀ ਰਾਈ ਜੀ ਬਹੁਤੇ ਵਿਨਹੋਏ ਆਹੇ ਤੁਸਾਂ ਤਿਠਾਨੂੰ ਦੇਖ ਲਵੀਸ
ਕਾ ਆਹੀ ਇਸ ਦਾਸ ਤੇ ਸਦਾ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ
ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਿਸਾ ਸਹੋਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕੋਝੋਂ ਸਦਾ ਹਈ ਤਿਸਤਰਾਂ ਆ
ਖ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਕਹਿਆ ਰਾਈ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਸਤੁ ਕੁਝ ਮਾਝੁ ਮੈਂ ਆਖਿਆ ਜਾਦਾ
ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਦਿਲੋਂ ਜਾਣਾ
ਦਾਰੇ ਜੋ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਕਿਸੇ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਹੈ ਜੋ ਮੈਂ ਭੀ ਉਹੋ ਆਖਦਾਰੇ
ਜੋ ਮੈਂ ਬੋਲੇ ਪਾਲੀਯੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦਿਲਾਸਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਆਖਿਆ ਨਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਇਹੁ ਲੇਖੇ ਦੀ ਭਲ ਹੈ ਦੇ ਬੇਸਰ ਮਾਮੁ
ਲਾਜਾ ਕਿਸੇ ਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਭੁਈ ਜੀ ॥ =

ਸੰਮਤ ੧੫੪੪ ਸਿਤਾਮਘ ਰਸੂਦੀ ੧੫ ਲੇਖਾ ਕੀਤਾ ਹਜਾ ਬੁਢਿਤਾ

ਮਹੀਨਾ ਆਂਤਿ ਹੁਦਾ ਇਕ ਸੌ ਪੈਤੀ ਰੁਪਯੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਖਾਂਧੇ
 ਪੀ ਦੇ ਲੈ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ ਭੁਈਯੋ ਜੈ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕਹਿਆ
 ਲਵੇ ਜੀ ਜੀ ਜਾਨੀ ਹੁਣ ਤੇਰੇ ਵਲੋਂ ਸੁਰਖ ਰੂਹੇ ਦੇ ਏਹੋ ਦੀ ਖਾਨਾ
 ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਨੂੰ ਸੋਧੈ ਅਸਾ ਤੁ ਕਰਤਾ ਰਕਰਤਾ ਰਹਈ ਤਾਂ ਜੈ ਰਾਮ ਪੈ
 ਰਾਂਤੇ ਢਹਿ ਪਿਆ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਹਣ ਲਗੀ ਮੈਨੂੰ ਛਤ੍ਰ ਕੇਨਾ
 ਜਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਹੁਣ ਤਾਲੇ ਖਾ ਪੁਰਾ ਹੋਯਾ ਹੈ ਜੇ
 ਪਦ ਦਧ ਜਾਏ ਤਾਂ ਕਮੇ ਜੀ ਜਾਲ ਵਿਚ ਪੈ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਜੈ ਰਾਮ ਕਹਿਆ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਕੁਝ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਮਾਹ ਕੁਝ ਨਾ ਜਾਣਦਾ ਹੁ
 ਠਮੇਨੂੰ ਦੇ ਦੇ ਸਿਰੇ ਪਰਤੀਤਿਆਈ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਏਹੁ ਗੁਨਾ ਹੁਰਖ ਸ
 ਮੈਂ ਭੁਲਾਹਾਂ ਜੋ ਮੈਂ ਚੁਗਲੀ ਸੁਣੀ ਤੇਰੀ ਕੁੰਟ ਦਾ ਕਹਿਆ ਖਾਤਰ ਤੇਨਾ
 ਲਾਯਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੇ ਕੁਛ ਪਟੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜ
 ਥਾ ਬਕਰਾਂ ਹੀ ਜਿਥੋਂ ਦਿਥੋਂ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਕ
 ਏ ਜਾ ਹਰਖੀ ਰਹੇ ਅਕੇ ਕੇਈ ਰਾਮ ਦੇ ਦ ਕਿਸਨ ਹੋ ਤੈਨੂੰ ਮਗਰੋਂ
 ਕਿਉਂ ਕਰਖ ਬਰਹੋ ਜਾਵੀ ਪੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਨੂੰ ਕੁੰਟ ਅਤੇ ਕੁੰਟ
 ਦੁੱਧਾ ਦੇਵੇ ਮਿਨ ਤਾਂ ਕਰ ਦੇਹੋਂ ਨ ਤੁਸੀਂ ਕਰਤਾ ਰਵਲੋਂ ਦੇਖੋ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਮਿਹਰ ਕੀਜੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਹਾ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਬਾ
 ਲਾ ਤੇਰਾ ਕਹਿਆ ਮੈਂ ਢੇਰੇ ਦਾਸ ਹੀ ਜਾਵਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕਹਿਆ
 ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਤੇ ਭੁਯਾ ਜੈ ਰਾਮ ਬਾਲੇ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋਏ ਕਹ
 ਦੇ ਲਗੇ ਗੁਾਈ ਬਾਲਾ ਅਜ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੁੰਟ ਅਸਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਵਿੱਤ
 ਤਾਂ ਫਿਰ ਇਕ ਸੌ ਪੈਤੀ ਰੁਪਯੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਚੁਕਾਇ ਮਿਲੇ ॥
 ਅਤੇ ਸਤਾਰ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਹੋਰ ਮਿਲਾ ਲੈ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰੇ
 ਖਾਨੇ ਜਾਏ ਬੈਠੇ ਜਿਤਨੇ ਕਾਰ ਖਾਨੇ ਮਾਹੇ ਸੋਸਭੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਨੇ ਮਮਾਰ ਖਾਵਧਾਈ ਆਲਗ ਦੇਵਣ ਹਿੰਦੂ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇ
 ਫਿਰ ਸੀ ਹੋਏ ਕਹਣ ਲਗੇ ਜੇਹੋ ਸੁਣਿਆ ਬਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੇ

ਮੋਈ ਖਾਨ ਛੋੜ੍ਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਮ ਬਹੁਤ ਦਲਰੀ ਰਹੋਏਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕਜੀ ਸਬੁ ਨਾ ਵਲੋਂ ਤਜੀ ਮਲ ਗੋ ਕਰਣਾ ॥ ੧੦ ॥ ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀ ਵਹ
 ਕੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੧ ॥ ਸੰਮਤ ੧੫੪੪ ਮਿਤੀ ਮਾਘ ਸੁ
 ਵੀ ੫ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾਈ ਹੋਈ ਮੁਲੇ ਚੋਟੇ ਰਧਾ ਵੇਦੇ ਪ
 ਰ ਪਖੋ ਕੋ ਹੋਈ ਜੈਰਾਮ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਮਹਤ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਅਤੇ ਅੰ
 ਮਾ ਬੀ ਬੀ ਨੂੰ ਪਬਰ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਦਿਵਾਇ ਕੇ ਜੀ ਸਦਾ ਇਕੁ ਜੇ ਜੇਤੁ
 ਸੀ ਮਾਏ ਤਾਂ ਚੋ ਕੜਖਰ ਚੀਯੇ ਕਾਲੂ ਸੁਣ ਕਰ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਯਾ ॥
 ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀ ਬੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਜੋ ਪਬਰ ਲੈ ਕੇ ਮਾਯਾ ਸੀ ਤਿਸ
 ਵਾ ਮੁਹਖੰਡ ਨਾਨਕ ਕੁਰੂਆ ਨਗੀ ਕਹਣ ਮੈਂ ਵਾਰ ਸੁਟੀ ਤੇ ਚੋ ਮੁਹਉਤੋ
 ਜਿਸ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਵਧਾਈ ਦੀ ਪਬਰ ਦਿਤੀ ਜਿਤਨਾ ਪਰ
 ਵਾਰ ਕਬੀਲਾ ਵੇਦੀ ਮਾਹਾ ਸਬੁ ਗਾਵਣ ਮਾਇ ਬੈਠੀ ਅੰ ਕਹ
 ਣ ਲਗੀ ਯਾ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਕੁਲਾ ਵਿਚ ਕੋਈ ਕੁਲਾ
 ਜੀ ਚਿਪੈ ਵੇਹੋ ਯਾਹੋ ਕਮੁ ਜੋ ਉਤਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਅਸਾਡੀ ਕੁਲ ਨਿਰਮਲ
 ਕੀਤੀ ਅਸ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀ ਬੀ ਮਾਪ ਦੇ ਪੇ ਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵਧਾਈ ਕੇ ਜੀ ਰ
 ਮਾਝੀ ਗੜਬੀ ਬੀ ਦੀ ਪਉਸੀ ਚੁਰਾਈ ਬੀ ਬੀ ਦੀ ਮਾਉ ਬੀ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਨਾਨੀ ਨਾਨਾ ਸੇ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਤੇ ਸਸ ਸਹੁਰਾ ਸੇ ਅਤੇ ਕ
 ਯਾ ਮਾਏ ਤਾਂ ਸੁਲਤਨ ਪੁਰ ਚਲੀਏ ਚੋ ਕੜਖਰ ਚੀਯੇ ਤਾਂ ਉਥੋਂ
 ਚੁਰਾਈ ਨਾਨੀ ਮਾਈ ਅਤੇ ਰਾਮਾ ਨਾਨਾ ਤੇ ਕਿਸਨਾ ਮਾਂ ਮਾ ਤ੍ਰੈ ਏਸੁ
 ਟਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤਲਵੰਡੀ ਮਾਇ ਕਾਲੂ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਤਲਵੰਡੀ ਯੋਕ
 ਠੇਹੋ ਕੇ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲਾ ਵੇਦੀ ਅੰਮਾ ਬੀ ਬੀ ਅਤੇ ਰਾਮਾ ਕਿਸਨ
 ਝੰਗੜਾ ਨਾਨੀ ਚੁਰਾਈ ਛੇ ਮਾਦਮੀ ਤਮਾਰ ਹੋਏ ਦਇਨ ਫਰਰਾ
 ਮੇਨਾਲ ਮਾਹੇ ਤ੍ਰੈਨ ਫਰਰਾ ਅਤੇ ਇਕ ਮਰਦ ਨਾਨਾ ਮਾਪਰ ਦਾਸੀ ਕਾਲੂ
 ਨਾਲ ਮਾਹੇ ਸਬੁ ਬਾਰਾਂ ਮਾਦਮੀ ਇਕ ਠੇਹੋਏ ਪਰ ਰਾਮੇ ਝੰਗੜ ਬਹੁ
 ਤ ਕੁਛ ਨਾਲ ਲੀਤਾ ਜਦ ਤੁਰਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਉਥੇ ਪਾਸ ਕਾਲੂ ਗਯਾ

ਹਾਇ ਕਰਮ ਕਲੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖਬਰ ਦਾ ਰਹਈ ਤੰਕ ਲੁਕਾ
 ਹਾਇ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਦਿਸਾ ਸਾਧੂ ਜੋ ਨ ਕਾਲੂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਸਵਾਸ ਤੇ ਆਖਾ ਹੈ
 ਓਹ ਅਗੇ ਸਾਧ ਹੈ ਮਤ ਕੋਈ ਬੋਲਾ ਦਿਗਾੜ ਕਰ ਦਾ ਹੋਵੇ ਨਾਹਾਇ
 ਜੀ ਏਹੁ ਤਾਮੇਰੀ ਮੁਹਾਦ ਹੈ ਅਤੇ ਹਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪਰਮੇਸਰ ਜਖ ਕੀ
 ਤੇ ਹੋ ਤੁਸੀ ਮਿਹਰਵਾਂ ਨਗੀਨਾ ਲਕੋ ਹਾਇ ਕਰਮ ਜਾਇ ਕਾਲੁ ਖੁ
 ਦਾਇ ਤੇਰਾ ਕੁਲਾ ਕਰੇਗਾ ਕੀ ਮਰਾਸ ਲੇ ਆਵੇਂਗਾ ਅਸਨੂੰ ਕੁੰਗਾ
 ਓਹੋ ਪਰਕਾ ਲੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਸ ਥਾ ਚੁੰਮੀ ਮੇਰੀ ਦਾ ਅਤੇ
 ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਥ ਲਾਵੀ ਅਤੇ ਜੇਰਾ ਅਨੁਮੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ਕਹੀ ਬੀਬੀਨ
 ਨਕੀ ਜੀ ਦਾ ਸਿਰ ਪਲੇਸੀ ਜਾਹ ਕਾਲੁ ਸਾਂਝੀ ਦੀ ਪਨਾਹ ਹਈ ਕਾ
 ਲੁ ਛਕੜੇ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਚਲਾ ਪੰਜਵੇ ਦਿਨ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ
 ਆਯਾ ਦਿਨ ਵੀਰਵਾਰ ਦੇ ਅਤੇ ਵਧਾਈ ਆਂ ਮਿਲਨ ਲਗੀ ਅੰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਜੋ ਮਾਂ ਪੜੇ ਆਏ ਹੈਂ ਚਚਾਨਾ
 ਨਾਨੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਮਰਦ ਨਾਨਕ ਮੁਕੀ ਆਯਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁ
 ਨਦੇ ਹੀ ਉਠ ਦੌੜੇ ਜਾਂਦੇ ਹੀ ਕਾਲੁ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫਹਾਪਾ ਕਾਲੁ ਮਥਾ
 ਚੁੰਮਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਪੋ ਜੀ ਹਾਇ ਜੀ ਤਾਜੇ ਸਨ ਤੰਕ
 ਲੁਕਾ ਪੁਤਰ ਕੁਲਾ ਯਾਦ ਕਰਾਏ ਹਾਇ ਤੇਰਾ ਮਥਾ ਚੁੰਮ ਕਾ
 ਆਸੀ ਅਸਨੂੰ ਦਿਸ ਰਗਾ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀ
 ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫਹਾਪਾ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਜੀ ਮੁਹ ਚੁੰਮਾ ਅਤੇ ਗਲ ਦਿਚਲੀ

ਤਾ ਫਿਰ ਨਾਨੀ ਨੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫਹਾਪਾ ਚਚੇਲਾ ਲੁ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਪਾ
 ਲਾ ਕੁ ਗਲ ਦਿਚਲੀ ਤ ਅਤੇ ਕਰਮ ਪੁਤਰ ਤੇ ਅਸਾ ਕੇ ਕਲ ਤੇ

ਬੇਤਾਰੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਤੇ ਫਿਰਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਮੇ ਨੇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਮਾਤ
 ਰਾਮੇ ਗਲ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਲੈ ਦੇ ਗਲ ਵਿਚ ਛੁਰੇ ਨਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਨਕੀ ਉਰ
 ਈ ਕਯਾ ਛੁਰੇ ਮਨੁ ਗਲ ਵਿਚੋਂ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਉਰ ਈ ਨੂੰ ਕਯਾ ਜਾ
 ਮੇਰੀ ਸਿਕ ਪੁਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਗਲ ਵਿਚੋਂ ਛੁਰੇ ਗਾ ਕੁਝ ਈ ਕਯਾ
 ਤੇਰੀ ਸਿਕ ਪੁਰੀ ਕਯੋ ਕਰ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਕਯਾ ਵੀ ਹਰੁ ਪਯੇ ਗੁਰ
 ਨਾਨਕ ਦੇ ਸਿਰ ਉਤੇ ਵਾਹ ਸੁਣਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਸਿਕ ਪੁਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ
 ਰਾਈ ਕਯਾ ਵਾਹ ਸੁਣ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਕਯਾ ਕੋਈ ਮੰਗਤਾ ਵੀ ਹੋਵੇ ਲੈ ਛੁਰੇ
 ਲਾ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਮਾਖਾ ਜਾਹੁ ਲਾਸਾਂ ਕੋਈ ਮੰਗਤਾ ਹੋਤਾ ਲਾਯਾ ਓ
 ਤੁਲਸਾਂ ਗਈ ਮੰਗਤੇ ਸਦ ਲਾਈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਨਾਨਕੀ ਵੀ ਹ
 ਰੁਪਯੇ ਰੋਕ ਵੇਚੇ ਗੇ ਕੇਟ ਕੇ ਵੇਚੇ ਗੇ ਤਾਂ ਰਾਮੇ ਕਯਾ ਬੇਟੀ ਤੂੰ ਕਹੇ ਸੋਕ
 ਗੇਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਨਾਨਕੀ ਵੇਚੇ ਰਾਮੇ ਮਾਖਾ ਪੁਤਰ ਰਿ
 ਸਨਾ ਵੀ ਹਾਂ ਰੁਪਯਾ ਦੇਟ ਕੇ ਲਾਯਾ ਓ ਭਰਾਈ ਕਯਾ ਪੁਤਰ ਜਾ ਦੇ
 ਮੇਰੇ ਲਾਯਾ ਓ ਪੰਜਾਂ ਰੁਪਯਾਂ ਦੇ ਕਿਸਨੇ ਆਪਣੇ ਪਾਏ ਪੰਤੀ ਮਾਂ ਰੁਪਯੇ
 ਦੇਟ ਕੇ ਆਏ ਵੀ ਹਾਂ ਦੇਟ ਕੇ ਰਾਮੇ ਆਪਣੇ ਵੇਚੇ ਵਸਾਂ ਵੇਨ ਨੀ ਪੰ
 ਜਾ ਦੇ ਮਾਮੇ ਵੇਚੇ ਸੰਮਤ ੧੫੪੪ ਅੰਤੀ ਮਾਘ ਸੁਦੀ ੧ ਵੀਰਵ
 ਰ ਚਲਤਾਨ ਪੁਰੋਚੱਲੇ ਭੁਲੇ ਮਹੁਰਤ ਦਿਨ ਵੀ ਚਾਰ ਕਰ ਕੇਟ
 ਕੇਟ ਚਲੇ ਕਾ ਲੁਲਾ ਲੁ ਰਮਾ ਕਿਸਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ
 ਹੋਰ ਜਨ ਫਰਚ ਕਰ ਅਗੇ ਨਿਧਾ ਬਾਮਟ ਬੁਝਾ ਗਿਰਾਂ ਵਿਖੇ ਜੀ
 ਧਾਏ ਪਖੋਰ ਧਾਏ ਦਾ ਪੋਤਰਾ ਹਿੰਤਾਰ ਧਾਵਾਜੀ ਤਿਸਦਾ ਮੁਲਾ ਚੰਦ
 ਪਦਵ ਗੀਜੀ ਨਿਧੇ ਬਾਹਮਟ ਜਾਇ ਮੂਲੇ ਚੋਟੇ ਨੂੰ ਖਰਚ ਵਿਤੀ
 ਹਤਾ ਮੁਲਾ ਸੁਖੀ ਰਹੁ ਮਹਤੇ ਮੂਲੇ ਕਯਾ ਨਮਾ ਸ਼੍ਰਾਰ ਪਾਂਧਾ ਜੀ ਮਾ
 ਜੀ ਵਿਕੋ ਮਾਏ ਹੋ ਨਿਧੇ ਕਯਾ ਜੀ ਚੁਲ ਤਾਂ ਨ ਪੁਰੇ ਮਾਯਾ ਹਾਂ ਮੁਲੇ
 ਕਯਾ ਪਾਂਧਾ ਕੋ ਕਰ ਆਵਣ ਹੋਯਾ ਹੈ ਨਿਧੇ ਕਯਾ ਭੁੱਯੇ ਸੇਰਾ ਮੁਲੇ
 ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਨਿਧੇ ਕਯਾ ਮਹਤੁ ਜੀ ਤਨਾ ਕੀਤੀ

ਓਕਾ ਲੂਵੇ ਦੀ ਜੈਰਾਂ ਮਦਾ ਸਹੁਰਾ ਆਯਾ ਹੈ ਚੌਕੜਖਰਚਨ ਵਸਤੇ ਜੈ
 ਰਾਂ ਮਕਯਾ ਹੈ ਮਹਤੁ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰ ਮਾਓ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਮਾਯ
 ਹੈ ਮੂਲੇ ਕਯਾ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਮੰਥੇ ਤੇ ਆਵਨ ਮੈਤੁ ਵਾਰ ਵਸ ਮਨੂੰ ਪਹਰ
 ਵਿਨ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਇ ਵੜੇ ਅਗੇ ਮੂਲੇ ਸਮਾਂ ਨ ਕਰ ਰਖ ਮਾਸੀ ਜਾਇ ਪਰ
 ਮੰਨੇ ਦਪਲ ਤੇ ਆਪਣੇ ਹਥੀ ਚੌਕੜਖਰਚਾ ਵਧਾਈ ਲੈ ਦੇ ਜੋ ਕੁਝ
 ਰਹਿ ਰਓ ਸਸੀ ਸੋ ਸਭਾ ਹੋਈ ਵਹਾਵੇ ਲੋ ਤਾਂ ਕਾ ਲੂਵੇ ਦੀ ਕਯਾ ਪਰਮਾ
 ਨੇ ਦਨੂੰ ਭੁਯਾ ਜੀ ਭੁਸੀ ਸਾਹਾ ਮੰਗੋ ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਾਣਾ ਸੀ ਮੂਲੇ ਨੂੰ
 ਇਕੰਤ ਲੇ ਬੈਠਾ ਬੈਠਾ ਇਕੇ ਗਲ ਸਾਗੀ ਕੀਤੀ ਓਸ ਦੇਖੋ ਮਹਤੁ ਜੀ
 ਨੀ ਗਰਭੀ ਜਨ੍ਹਨ ਹੈ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਭੀ ਵਡੀ ਸੁਣੀ ਦੀ ਹੈ ਸਾਹਾ ਭੀ ਦੇਵੇ
 ਵੇ ਦੀ ਤੁਲਵੇ ਭੀ ਯੋ ਮਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਫੀਗੜਨ ਨ ਕੇ ਨੀ ਗਰਦੇ ਮਾਏ
 ਓ ਮਾਏ ਹੈ ਤਾਂ ਮੂਲੇ ਅਗੇ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਭੁਯਾ ਜੀ ਭੁਸੀ ਖਾਤੁ ਰਜਮ
 ਰਖੋ ਇਕ ਵਾਰ ਮਾਸਾਨੁ ਮੁਹਲਤ ਦੇਹੋ ਫਿਰ ਅਛਾ ਸਾਹਾ ਭੁਸਾ ਭੁਸੁ
 ਧਾਇ ਗਿਣਾਇ ਕੇ ਲਿਖ ਭੁਜਾਂਗੇ ਭੁਲੀ ਭੁੰਤੁ ਨ ਲਇ ਜਤ ਪਤਨ
 ਲਾਸੁਲ ਤਨ ਪੁਰ ਮਾਏ ਵਧਾਈ ਮਾਂ ਮਿਲ ਨ ਲਗੀ ਮਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨ
 ਕੀ ਸਗੀ ਕਣੀ ਮਾਂ ਸੱਦ ਕੇ ਗਾਵਣ ਬਾਈ ਮਾਂ ਚੌਥੇ ਦਿਨ ਦਿਵਹੇ ਨ
 ਲਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਰੁੰਮੇ ਦੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁੜਮਾਪਣੀ ਵਧਾਈ
 ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਂ ਨਾਂ ਕੀ ਲੈ ਦਾ ਹੈ ਮਸਾਂ ਤੇ ਰੇ ਨਾਨ
 ਕੀ ਮਹੈ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕਾਈ ਭੁਲੀ ਵਸਤੁ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭੁਲੀ ਵਸਤੁ ਲੈ ਦਾ ਹੈ ਪਰ ਭੁਲੀ ਵਸਤੁ ਤੇ ਰੀਜ ਹੋਇ ਜਾ
 ਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਜਾਤੀ ਭੁਲੀ ਵਸਤੁ ਦੇਹਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੋ ਰੀਜ
 ਹੋਵਾਂਗਾ ਭਾਂਗੁ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਂ ਨਾ ਤੁਸੀ ਮਰਾਸੀ ਹੋਵੇ ਕੇ ਪੈਸੇ
 ਕਪੜੇ ਓਤੇ ਰਾਜੀ ਹੋਵੇ ਮਤੇ ਅਗਲੀ ਗਲ ਜਾਣ ਦੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਾਂ ਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਕਾਈ ਭੁਲੀ ਗਲ ਜਾਣ ਦੇਹੋ ਸਾਈ ਮ
 ਸਾਨੂੰ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਸਾਂ ਤੇ ਨੀ ਤੁਰਦਾ ਗੁਣ ਦਿਤਾ

ਇਹੁ ਅਜਾਨੁ ਲੋੜੀ ਦਾਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ ਪੜੇ ਹੋਇ ਕੇ ਤਜੀ ਮਕੀਤੀ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਛ ਅਸਾਡਾ ਬਚਨ ਮੰਨ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਭੁਗਮਾਈਯੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਵੇਦੀਆਂ ਦਾ ਮਰਾਜੀ ਹੋਤ
 ਉਹੋ ਥੋ ਮੀ ਗਣਨਾ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਏਹ ਗਲਾ ਨੀ ਪਰਸੀਤੁ
 ਸੀ ਅਸਾਡੀ ਸਾਗ ਵਿਚ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਕਰਤਾਰ ਸ ਨਾਦੀ ਸਾਗ ਵਿਚ ਹੋਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਬੁ ਪਹੁੰਨੀ ਵਿਦਹੋਏ
 ਮਿਲਾ ਗਿਲ ਸੁਖ ਸਦਾ ਨਾਲ ਤੁਲਾਵੀ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਦੀ ਚ
 ਲੀ ਚਿਹ ਜੋ ਕਦੀ ਮਰੀਸੀ ਕੋਈ ਆਵੇ ਖਾਲੀ ਕਿਸੇ ਨੂ ਛੁਰੇ ਨਾ ਹੀ ਲ
 ਕਾਂ ਵਿਚ ਗਲਾਂ ਪਈਆਂ ਹੋਵਨ ਜੋ ਮੋਦੀ ਖਾਂ ਨਾਲ ਟਾਇ ਦਿਤਾ ਆਇ
 ਕਰਨਾਨ ਕੀ ਅਤੇ ਜੋ ਰਾਮ ਨੂੰ ਸੁਣਾਵਣ ਨਾਨਕੀ ਜੋ ਰਾਮ ਨੂੰ ਕਹੇ ਅਤ
 ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਖੇ ਭੁਗਮਾਦਾ ਹੋਵੇ ਜੋ ਰਾਮ ਅੰਦਰੋ ਗਿਣਤੀ ਆ ਕਰੇ ਪਰ
 ਬਾਹਰੋ ਸਾਹੁ ਨ ਕਹੇ ਤਾਂ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾ
 ਜੀ ਜਾ ਜੀ ਹਸਾ ਬਸ ਰਕਾਰ ਦਾ ਦਵਾਈਯੇ ਜੀ ਜਾ ਜੀ ਬਹੁਤ ਦਿਨ ਹੋ
 ਏਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਮ ਨਵਾ ਬਪਾਸ ਰਾਮ ਅਰਜ ਕੀਤੀ ਨਵਾ ਬਸ ਲਾਮਤ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਦੇ ਹੈਂ ਹਸਾ ਬਲੇਵੇ ਤਾਂ ਨਬਾ ਬਕਾ ਜੋ ਰਾਮ ਬੁ
 ਲਾਇ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀ ਕਉ ਜੋ ਰਾਮ ਨਿੰਧੇ ਬਾਹਮਣ ਨੂੰ ਭੁਜ
 ਕੇ ਬੁਲਾਇ ਲੀਤ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਵਹੀਲਾ ਆਉ ਹਸਾ ਬਦੇਹ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਹੀਲੇ ਕਰਖੁ ਸੀ ਹੋਇ ਕਰਚਲੇ ਨਬਾ ਬਦੇ ਕੰਨ ਅਰੋ
 ਲੋਕ ਭੁਰਦੇ ਸੇ ਜੋ ਨਬਾ ਬਸ ਲਾਮਤ ਮੋਦੀ ਪੈਸੇ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਵਹੀਲੇ ਕਰਆਏ ਆਇਨ ਬਾਬ ਨੂਸਲਾਂ ਮਕੀਤਾ ਨਾਨਕ
 ਬਕਾ ਰੋਮੋਦੀ ਤੇਰੇ ਨਉ ਕਾ ਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮੇਰਾ ਹੋਇ
 ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਨਬਾ ਬਕਾ ਅਰੇ ਜੋ ਰਾਮ ਮੈਂ ਤੋ ਕਰਨਾ
 ਸਮਝਾ ਮੋਦੀ ਨੇ ਕਾ ਕਾ ਫਿਰ ਜੋ ਰਾਮ ਫਰਜੀ ਵਿਚ ਰਖਾ
 ਬਦੀ ਨੇ ਸਾਕੀਤੀ ਤਮ ਕਹਤੇ ਹੋ ਬੇਚੁਨ ਬੇਚੁਨ ਕੇ ਬਾਹਰੇ ਹੋ

ਉਸਾਥਿ ਫਤਹੀ ਬਾਤੁ ਹੈ ਤਿਸ ਕਹੈ ਬੰਦਾ ਹੈ ਨਬਾ ਬਕਯਾ ਹੰਸ ਕਰ
ਜੇਰਾ ਮੋਦੀ ਬਕਯਾ ਹੈ ਜੇਰਾ ਮਕਯਾ ਜੀ ਨਹੀ ਬਕਯਾ ਨਬਾ ਬ
ਕਯਾ ਅਬ ਮੇਸਮ ਬੁਝਾ ਜੋ ਬਕਾ ਹੀਏ ਗਤੋ ਮੈਸੀ ਬਾਤੁ ਸਮਝੀਏ
ਨਬਾ ਬਕਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਸੁਣਾ ਹੈ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪੈਸੇ ਲਟਾਵ
ਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਜਾਣ ਮੈਂ ਦੇ ਲਤਖਾਂ ਲੇਵੀਹਿ ਤੁੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਨਬ
ਬਸਲਾ ਮਤੁ ਹਸਾ ਬਲੀਜੀਏ ਅਰੁ ਜੋ ਕਿਛੁ ਫਕੀਰਾਂ ਦਾ ਨਿਕਲੇ
ਸੋ ਪੁਸੀਆ ਵੇਤੋ ਦੀਜੀਏ ਜੇਨਾਂ ਆਵੇ ਤਾਂ ਦੀਜੀਏ ਨਬਾ ਬਕ
ਯਾ ਅਰੇ ਜੇਰਾ ਮੋਦੀ ਕਿਸਰ ਚਸ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਜੇਰਾ ਮਕਯਾ ਨਬ
ਬਸਲਾ ਮਤੁ ਮੋਦੀ ਸੱਚ ਹੈ ਮੋਦੀ ਖਤਾ ਵੇਦਨਾਂ ਹੀ ਨਬਾ ਬਕਯਾ ਬੁ
ਲਾਵੇ ਜਾਵੇ ਗਾਇਨ ਵੀਸਿ ਦੇਨੂੰ ਜਾਵੇ ਗਾਇਨ ਵੀਸਿ ਦੇ ਆਇਸ
ਲਾ ਮਕੀਤੁ ਨਬਾ ਬਕਯਾ ਅਰੇ ਜਾਵੇ ਗਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸੇ
ਹਸਾ ਬਲੀਜੀਏ ਤਬ ਜਾਵੇ ਗਾਇ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਨਬਾ ਬਸਲਾ ਮ
ਤੁ ਲਰੇ ਹਸਾ ਬਕਰਨ ਪੰਜ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਰਾਤੀ ਹਸਾ ਬਹੋਦਰ

ਭਾਜ ਦੇ ਗਾਇਨ ਵੀਸਿ ਦੇ ਕਹੁ ਤੁਸਾ ਵੇਦੀ ਮਾਂਪ ਦੀਯਾ ਮਰਾ
ਯੋਜਨ ਲ ਅਤੇ ਸਚਨ ਲ ਚੰਲੇ ਕੁਝ ਨਹੀ ਤੈਸੇ ਇਕੀ ਪਮੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਵ ਪਾ ਨਿਕਲੇ ਜੇਰਾ ਪੁਸੀ ਹੋਯਾ ਆਇ ਜੇਰਾ
ਮਨ ਬਾਬੁ ਮੁਜਰਾ ਕੀਤਾ ਨਬਾ ਬਕਯਾ ਕਯੋਰੇ ਜੇਰਾ ਮਹਾ ਬ
ਹੁਆ ਤਾਂ ਜੇਰਾ ਮਕਯਾ ਹਾਂ ਨਬਾ ਬਸਲਾ ਮਤੁ ਹੁਆ ਅਰੇ ਕਯੋਰ
ਰਹੁਆ ਜੇਰਾ ਮਕਯਾ ਨਬਾ ਬਸਲਾ ਮਤੁ ਜਾਵੇ ਗਾਇ ਕੋ ਬੁਨਾਈਏ
ਨਬਾ ਬਕਯਾ ਅਰੇ ਜਾਵੇ ਗਾਇ ਕੋ ਬੁਲਾਵੇ ਜਾਵੇ ਗਾਇ ਕੁਝ ਨਹੀ

ਜਾਦੋਗਾਇਆਇਨਬਾਬਨੂੰ ਮੁਜਰਾ ਕੀਤਾ ਨਬਾਬਕਯਾਮਮੇਜਾ
ਦੇਗਾਇ ਹਸਾਬ ਲੀਅਰੈ ਨਬਾਬਨੇਕਯਾ ਕਮੇਕਰਕਯਾ ਤਬ
ਜਾਦੋਗਾਇਕਯਾਨਬਾਬਸਲਾਂਮਤ ਤਲਿਸੈਵਿਕੀਰਪਯੋਗੁਰੂਨ
ਨਕਕੇਜਾਦਾਉਠੇਹੈ ਤਾਂਨਬਾਬਕਯਾਰੇ ਹਮਾਰੇਥਾਂਉਸਕੇਜਾਦੇ
ਗਾਇਕਯਾਨਬਾਬਸਲਾਂਮਤ ਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਦੇਣਸਰਕਾਰ
ਮੈਰਹੇ ਨਬਾਬਕਯਾਅਤੇਜੋਲੋਕਕਹਤੇਥੇ ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਪੈਸੇ
ਲੁਟਾਵਤਾਹੈ ਜੈਰਾਮਅਰਜਕੀਤੀਨਬਾਬਸਲਾਂਮਤਲੋਕਦੁਸ
ਮਨੀਬਹੁਤਕਰਤੇਹੈ ਨਬਾਬਕਯਾਬੁਵਾਨੀਦਾਸਖਜਾਂਨਦੀਰ
ਉਬੁਲਾਵੇ ਬੁਵਾਨੀਦਾਸਖਜਾਂਨਦੀਆਇਸਲਾਂਮਕੀਤੀ
ਨਬਾਬਕਯਾਅਰੇਬੁਵਾਨੀਦਾਸ ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਸੇ
ਆਵਤੇਹੈ ਸੋਮਾਬੀਅਦਾਕਰੇ ਅਰਤੀਨਹਜਾਰਰੁਪਯਾਅਰੇ
ਦੇਹੋ ਬੁਵਾਨੀਦਾਸਕਹਾਬਹੁਤਖੁਬਨਬਾਬਸਲਾਂਮਤ ਬੁਵਾਨੀ
ਦਾਸਤਿਨਸੈਵਿਕੀਰਪਯੋਪਛਲੇਦਿਤੇ ਅਤੇਤਿਨਹਜਾਰਹੋਰ
ਦਿਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਖੈਲੀਆਂਲੈਕੇਘਰਅਣੇ ਤਿਨਦਿ
ਚੇਕੁਛਹਟਲੈਗਏ ਬਹੁਤੇਖੇਬੇਜੀਪਾਸਰਹੇ ਜੈਰਾਮਾਬਹੁਤ
ਖੁਸੀਹੋਯਾਘਰਆਯਾ ਅਰੋਗਨਾਨਕੀਪੁਰਖਾਜੀਜੀਕਿਉ
ਕਰਹਸਾਖੀਹੋਆ ਜੈਰਾਮਕਯਾਯੁਗਪਛਮੇਸਰਦੀਪਾਰੀ
ਸੋਮਾਬੀਖੈਦਾਨਾ ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਦੀਪੈਸੇਲੁਟਾਵੇ
ਹੈ ਅਤੇਹਜਾਰਹੋਦਾਹੈ ਤਾਂਹਥੇਵਾਧਾਉਦਾਹੈ ਤਨਾਨਕੀਕਿਉ
ਮਾਜੀ ਅਜਕੀਦਾਧਾਲਿਕਟਲਾ ਜੈਰਾਮਕਯਾਪੈਸੇਖੈਕਿਉ
ਪਯੋਦਾਧਾਲਿਕਟਲਾ ਖਾਂਦਯਾਂਪੀਦਯਾਂਲੁਟਾਵੇਤਾਂਤਕਟਲ
ਕੀਕਯਾਜੀਇਸਪਾਸੇ ਜੋਗਾਇਬੁਲਾਰਵਰਜਾਣਾਹੈਤਿਨ
ਨਾਹੋਰਕੋਈਨਾਦਰਸਾਵੈਗਾ ਜੈਰਾਮਕਯਾਪੁਰਮੇਸਰਦੀਪਮ
ਰੀਗਾਇਬੁਲਾਰਕਿਤਕੁਟਰਸਾਵਾਂਹੈ ਇਸਥੇਬਹੁਤਲੋਕਵਰ

ਸਾਵਣਗੇ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਜੇਰਾ ਮਦੇ ਕਹਣੇ ਨਾਲ
 ੧੧ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀਵਾਹਿ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੨ ॥ ਸੀ
 ੧੩ ੧੫੪੫ ਹਰਮੁਦੀ ਸਤੁ ਮੀ ੭ ਸਾਹਾਲਿ ਖਜਾ ਕੁਦੇ ਸੁਦੀ ਸਪੁ
 ਤੀਜੀ ਦਾ ੭ ਆਯਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀਜੀ ਪਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਿ
 ਥੇ ਬਾਹਮਣ ਹਥ ਚਿੰਠੀ ਲਿਖ ਭੇਜੀ ਕੁੰਗੁਨਾਲ ਛਿੜਕ ਕੇ ਪਤਾ ਸੇਅ
 ਤੇਲਾ ਚੀਦਾਣੇ ਅਤੇ ਪੰਜ ਰੁਪਯੇ ਰੋਕ ਤਲਵੰਡੀ ਕਾਲੂ ਦੇ ਪਰ ਕੁੰਜ
 ਦਿਤੇ ਕਾਲੂ ਦੇ ਪਰ ਮਾਨੰਦ ਮੰਗਲ ਚਾਰਲ ਗੋਹੇਵਣ ਕਾਲੂ ਮਾ
 ਪਣੇ ਸਾਹੁਰੇ ਮਾਝੇ ਮਾਦਾ ਮੀਭੁਜ ਦਿਤਾ ਓਥੇ ਕੁੰਦ ਪਾਈ ਹੋਈ ਠਰੇ
 ਕੁੰਜੀ ਮਾਵੰਡੂਣ ਅਪਣੀ ਜਾਹਗਾ ਕਾਲੂ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਪਾਸ ਗ
 ਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਮੁਮਾਰ ਖਕਾਲੂ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸਾਰੇ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਨਕ ਦਾ ਸਾ
 ਹਾਲਿ ਖਜਾ ਆਯਾ ਹੈ ਰਾਇ ਕਯਾ ਕਾਲੂ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਵਤ
 ਅਸਾਡਾ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਕਹੀ ਓਹੁ ਗੁਰੁ ਮਾਦਾ ਗੁਰੁ ਪੀਰਾਂ ਵਾਪੀ ਰਜਾਹਰ
 ਖੁਦਾਇ ਮੈ ਓਦੇ ਗੁਲਾਂ ਮਾਦਾ ਗੁਲਾਂ ਮ ਤਾ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸਾ
 ਰੁ ਮਾਸਾਨੂੰ ਅਦਬ ਲੋੜੀ ਦਾ ਹੈ ਕੁਲਾ ਕਾਲੂ ਹੋਰ ਗਲਾਂ ਮਦਬਦੇ
 ਮਾਂਬੋੜੀ ਮਾਂਹਨ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਜੀ ਏਹੁ ਗੁਨ ਹਬ ਖਸੀਏ
 ਮੈ ਕੁਲਾਹਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਖੁਦਾਇ ਬਖਸੇਗਾ ਜਾਹਤੇ ਰੀ ਮੁਰਦਹਾ
 ਸਲ ਹੋਵੇਗੀ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਸਲਾਂ ਮਾ ਆਖੀ ਸਾਹੇ ਓ
 ਪਰ ਕੋਟ ਕੋਟ ਚਲੇ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਪਰਸਰਾਮ ਨੀਵਲਾਲ ਓਹੁ
 ਸੈਣ ਫਿਰੰਦਾ ਜਗਤੁ ਰਾਇ ਲਾਲ ਚੰਦ ਜਗਲੀ ਤੁਮਲ ਜੰਟ
 ਮਲ ਜਿਤੁ ਨੇਵੇਦੀ ਆਹੇ ਸਕੁਤ ਜਾਹ ਹੋਏ ਜਾ ਕੁਦੇ ਦੀ ਸੀ ਗੁਦਲ
 ਗੀਸਤ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਤਲਵੰਡੀ ਓਚਲੇ ਮਾਝੇ ਨਾਨਾ ਰਾਮਾ ॥
 ਮਾਂਮਾ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਕੁੰਜੀ ਆਯਾ ਆਇ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਪਹੁਚੇ ਆਇ ਕ
 ਰਪਰ ਮਾਨੰਦ ਪਲਤੋਦੇ ਅਤੇ ਜੇਰਾ ਮਦੇ ਅਰੀ ਕੁਕੀਤਾ ਪੰਜ ਦਿਨ
 ਸਾਹੇ ਵਿਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਚਲੇ ਜਾਇ ਸਾਹੇ ਓਪਰ ਖਲੇ ਹੋ

ਏ ਪਰਮਾਨੰਦ ਅਤੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਿਉ ਨਿਧੇਬਾਹਮਣ ਨੂੰ ਅਗੇ ਭੇਜਿਆ
 ਨਿਧੇਬਾਹਮਣ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰ ਜੋ ਦੇ ਦੀਆਂ ਦੀ ਜੰਦ ਆਈ ਹੈ
 ਤੁਸਾਨੁ ਮਨੁ ਮੋਹ ਦੇ ਮੂਲੇ ਚੋਵੇ ਨੂੰ ਨਿਧੇਬਾਹਮਣ ਜਾਇ ਖਬਰ ਕੀ
 ਤੀ ਅਸੀਰ ਬਾਦ ਜਾਇ ਕੀ ਤੇ ਸ ਆਖੀ ਸੋ ਸਜ ਜਮਾਂ ਨ ਸੁਖੀ ਰਹੁ
 ਮੂਲੇ ਕਾਹਲੇ ਕਾ ਆਪਾ ਧਾਨ ਮਸ਼ੂਰ ਨਿਧੇ ਕਾ ਜੰਦ ਬਾਗ
 ਵਿਚ ਉਤਰੀ ਹੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰਣ ਵਾਸਤੇ ਮੈਂ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ਕੁਝੇ
 ਜੈਰਾਮ ਅਤੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜਾਹਮਾਹਤੇ ਮੂਲੇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਕਰ ਆਉ
 ਮੂਲੇ ਕਾ ਭੁਲਾ ਜੀ ਨਿਧੇਬਾਹਮਣ ਜਾਇ ਖਬਰ ਕੀ ਤੀ ਅਗੇ ਮੂਲੇ ਆ
 ਪਏ ਭੁਰਾ ਉਭਾਈ ਇਕਠੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਹਿਤੇ ਰੀਧਾ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ
 ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਚੋਧਰੀ ਜੀ ਦੇ ਦੀਆਂ ਦੀ ਜੰਦ ਆਈ ਹੈ
 ਹਿਤੇ ਰੀਧਾ ਦੇ ਆਖਿਆ ਪੁਤ ਅਜਿਤੁ ਮੂਲੇ ਨਾਲ ਜਾਹ ਜੋ ਕੁਝ
 ਮੂਲਾ ਆਖੀ ਸੋ ਸਰਬ ਰਾਜੀ ਕਰ ਦੇਹ ਆਪ ਭੁੰਨ ਲੇਹੋ ਵੇ ਮੂਲਾ
 ਮੈਂ ਗੀ ਦੇਹ ਵਡੀ ਹੈ ਨਹੀ ਤੇ ਰੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਹੋਵਾਂ ਭੁਲਾ ਚੋਧਰੀ ਜੀ ਤੁ
 ਸਾਡਾ ਹੁਕਮ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਮੂਲਾ ਭੁਲੇ ਲੋ ਕਤੇ ਰੇ ਘਰ ਦੁਕੇ
 ਨ ਕੁਝ ਸਰਮ ਨੂੰ ਲੋ ਚੀ ਅਤੇ ਜੁਬਾਨ ਮਿਠੀ ਰੱਖੀ ਅਸਾਡਾ ਆ
 ਖਣਾ ਏਹੋ ਹਈ ਮੈਂ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਜੁ ਕਾਲੂ ਵੇ ਦੀ ਭੁਟੀ ਆਂਦਾ ਪਟਵਾ
 ਗੀ ਹੈ ਪਰ ਭੁਰਾ ਬੋਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਭੀ ਜੀ ਰੁਦਾ ਕਰੜਾ ਹੈ ਪਰਮਾਨੰਦ
 ਜੋ ਹੋ ਭੁਲੇ ਆਦਮੀ ਵਿਚ ਆਏ ਹਨ ਪਰ ਜੈਰਾਮ ਭੁਲੇ ਆਦਮੀ
 ਦੇ ਹਨ ਪਰ ਭੁਲਾ ਆਪ ਵਲੋਂ ਅਦਬ ਕਰਣਾ ਮੂਲੇ ਕਾ ਭੁਲਾ
 ਚੋਧਰੀ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਅਸਾਡੀ ਪੁਸਤ ਪਨਾਹ ਹੈ ਅਸਾਨੂੰ ਤੁਸਾਡੀ ਓਟ
 ਹੈ ਯਾ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਓਟ ਹੈ ਭੁਲਾ ਮੂਲਾ ਜਾਹ ਅਗਲੇ ਮੂਲੇ ਪੰ
 ਚੋ ਜੋ ਕੁਝ ਭੁਲੀ ਬੰਦੇ ਹਰੀ ਭੁਜੀ ਅਜਿਤਾ ਰੀਧਾ ਵਾਨਾਲ ਸੀ ਭੁਲ
 ਆਡੂ ਭੁ ਉਲੀਤਾ ਰਾਤੀ ਜੰਦ ਚੜੀ ਭੁਲੇ ਬਾਜੇ ਗਾਜੇ ਨਾਲ ਬਡੀ
 ਧਨ ਦੀ ਬਰਖਾ ਕੀਤੀ ਕੰਗਾਲ ਧਨ ਲੋ ਕੇ ਰਾਜੀ ਹੋਏ ਜਨੇਤ ਅੰਦ

ਆ ਕੇ ਕਰ ਬਣਦਾ ਹੈ ਬਣਦੀ ਏ ਸੇਤ੍ਰੇ ਜੋਤ੍ਰੇ ਲੀ ਪਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਦੀ ਰੂਲੀ ਜੰਦ ਜਿਤ ਨੀ ਤਲਵੰਡੀ ਯੋ
 ਆਈ ਸੀ ਰੂਲੀ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਲੈ ਗਏ ਗੁਰਨਾਨਕ
 ਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਨੂੰ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਬਾਣਾ ਅਸ
 ਆਵਦ ਜਾਂ ਤੇਜ਼ੀ ਕੀ ਮਚਲਾਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜ
 ਵਹਾਂ ਮੈਂ ਬੋ ਕਿਥੋਂ ਕੀ ਮਚਲਦਾ ਹੈ। ਫਰ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ
 ਲਾ ਕੀ ਮਚਰਤਾਰ ਚਲਾਵੇਗਾ ਤੁਸੀਂ ਦਿਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਇਰਹੋ ਇਕ ਮਹੀ
 ਨੇ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਜਰੂਰ ਆਵਾਂਗੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਕੀ ਮਚਲਾਵੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕ
 ਯਾ ਕੁਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸੀਂ ਆਖੋਗੇ ਸੋ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਸਭੇ ਤ
 ਲਵੰਡੀ ਗਏ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਓਥੇ ਦੀ ਖਬਰ ਕਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇਖਾਂ ਤਲ
 ਵੰਡੀ ਦਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਯਾ ਚੋਣੀ ਕੀ ਤੇ ਕੋਝੇ ਕਰਹੋ ਇਵਰਤੀ ਫੇਰ
 ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਯੋ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਾਮਾਏ ਆਇਨਾ ਨ
 ਕੀ ਕੁੰਦੇ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੋਰਾ ਮਨੂੰ ਮਿਲੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਨਿਨਾਣ ਦੀ ਪੈਰੀ ਪ
 ਈ ਅਗੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਠੰਢੀ ਠਹੀਰੇ ਵੇਂ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਦਾ ਮ
 ਥਾ ਚੁੰਮਿਆ ਗਲ ਨਾਲ ਲਾਇਕੇ ਪਾਸ ਲੈ ਬੈਠੀ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਗੁ
 ਰਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਆਇਓਂ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਪੈਕੇ ਗਈ
 ਮੁਲਤਾ ਆਇਕੇ ਲੈ ਗਯਾ ਆਪਣੇ ਪਰ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਮੋਦੀ ਖਾ
 ਨੇ ਆਇਕੇ ਰਲਗੇ ਕੀ ਮਚਲਾਵਦ ਅਗੇ ਕਾਲੂ ਕਯਾ ਆਹ ਜੋ
 ਲਾ ਮਿਲਾ ਜੋ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਚਾਲੀ ਆਹੀ ਸੋਚ ਲੀ ਜਾਵੇ
 ਕਈ ਲੇਨ ਲਾ ਮੋਹ ਬੋਝਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਗੁਮੇ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਵੇ ਨਹੀਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਪਣੇ ਧਮਨਾ ਦਿਚ ਰਹਨ ਮਹੀ
 ਨਾ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰ ਜਾਂ ਪਰ ਵਡੇ ਨਾਹੀ ਜਦ ਮੁਲਾਧੀ ਨਿਮਿਲ
 ਵਜਾਵੇ ਤਾਂ ਧੀ ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਕਹੇ ਪਿਉ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕਿਥੋਂ ਦਿਤਾ ਏਂ ਤੂੰ
 ਕਾਨੂੰ ਖਵਾਇਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਦੀ ਪੀੜ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਮੁਲ

ਜੈਰਾਮ ਥੇ ਆਇਕਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂ ਕਰੇ ਤੁਘ ਰਸ
 ਮਾਲ ਲੁਟਾਇਨਾਂਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੇ ਬੋਲਨ ਨਹੀ ਅਤੇ ਮ
 ਤਾ ਦੇ ਵੀ ਦਾਨ ਉਸੁਲ ਖਣੀਆਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪਰਜੇ ਆਈਇ
 ਸਦਾ ਸਤੇ ਮਾਤਾ ਚੋ ਵੀ ਸਦੀ ਦੀਆਹੀ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਮਹੀਨੇ ਝਗੜ ਕਰ
 ਜਾਵਨ ਅਤੇ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਸਦਾਨਾਂ ਉਆਹਾ
 ਧੀਨੁ ਆਇਕੇ ਮਿਲੀ ਧੀਗਲ ਲਗਾ ਕੇ ਬੰਨੀ ਕਹਣੇ ਲਗੀ ਮਾਂਨੂੰ
 ਮੇਕੀ ਕਰਾਂ ਤੇਰਾ ਜਾਈ ਫਕੀਰਾਂ ਨੂੰ ਲੁਟਾਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਨਹੀ ਸ
 ਮਾਲਦਾ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਇਕੋ ਬੋਲੇ ਨਨਕੀ ਨੂ ਕਯਾ ਆਖਣ ਲ
 ਗੀ ਕੋਝੀ ਤੁਸੀ ਅਜੇਹੀ ਆਹ ਕੁਮਤਾਲ ਗੇ ਕਰਵੇ ਤੁਸਾਨੁ ਪ
 ਰਮੇ ਸਰਦਾਰੋ ਨਹੀ ਤੁਰੁਰਾ ਉਨੁ ਸਮਝਾਵਦੀ ਨਾਂਹੀ ਕੁਰਜਾਈ ਨੂ ਨ
 ਹੀ ਏਕਰ ਜਾਣਦੀ ਨਾ ਤੁਰੁਰਾਈ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈਦੀ ਹੈ ਨਾ ਭੁਟਵ
 ਆਸਾ ਲੇਨੁ ਸਮਝਾਵਦਾ ਹੈ ਤੁਸਾਨੂੰ ਜੀ ਵਿਚਕੀ ਆਈ ਹੈ ਸੇਤੁਸੀ
 ਕੋਰ ਤਾਂ ਬੋਲੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਸੁਣ ਮਾਂ ਮੀ ਕੁਰ ਉਮੇਰ ਚੋਰਨਾਂਹੀ
 ਯਾਰ ਨਹੀ ਕੋਈ ਕੁਰ ਕੀਮਤ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਏਹੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕੁਖੇ ਨੀ
 ਗੋਨੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਆਪਣੀ ਕਮਾਈ ਵਿਚੋ ਕੁਏ ਸੋਕਰੇ ਤੁਸੀ ਉਲਾਂ
 ਮੇਤਾਂ ਦੇਵੈ ਜਾਤੁਸਾਡੀ ਧੀਨੂੰ ਕਿਸੀ ਗਲ ਦਾ ਘਾਟਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਚੰ
 ਗੋਰੁਲੇ ਪਰਹੈ ਗਾਹਣੇ ਦੀ ਜਾਗਾ ਗਾਹਣਾ ਕਪੜੇ ਦੀ ਜਾਗਾ ਕ
 ਪੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਅਸਤੁ ਅਸਤੁ ਕਰਦੀਹਾਂ ਕੁਝੀ ਬਿਨਾਇ ਸਨੂੰ
 ਮੁਹੇਨ ਉਕਦੇ ਸਦਾ ਨਹੀ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਅੰਮੇਂ ਕਹਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸਾਡੀ
 ਖੁਸੀ ਅਸੀ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾਂਹੀ ਕਹਵੇ ਫੇਰਾ ਸਿਰੀ ਮੀ ਦੀ ਹੋਇਕੇ ਚੁਪ ਕਰਰ
 ਹੀ ਕੁਝ ਆਖਨਹੀ ਸਕੇ ਸਗੀ ਮੰਦਗੀ ਹੋਇਕੇ ਧੀ ਪਾਸ ਆਈ ਕ
 ਯਾਸੁਲ ਖਣੀ ਤੇਰੀ ਨਟਦਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਹਬੋ ਸਗੀ ਮੰਦਾ ਕਰ ਛਡਾ
 ਮੇਨੂੰ ਜਬਾਬ ਕੋਈ ਨ ਆਯਾ ਦੇਖ ਬੈਟੀ ਤੁਕੁਰੁਤੁਨੀ ਵਚਲਾ
 ਕਰ ਤਾਂ ਸੁਲ ਖਣੀ ਕਯਾ ਅੰਮਾ ਮੈ ਕੁਛ ਖੀਨਹੀ ਰਹਦੀ ਨੀ

ਜੀਗਰਦੀ ਗਾਹਦੇ ਕਪੜੇ ਖਾਣ ਪੀਣ ਨੂਸਰੇ ਕੁਛ ਹੈ ਬੇਦੀ ਜੇ ਸਭੁ
 ਕੁਛ ਹੈ ਤਾਂ ਕੌਝੋ ਕਹਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋ ਮਾਤਾ ਚੋਣੀ ਕਯਾ ਅਮਾ ਮੇਰੇ ਨ
 ਲ ਬੋਲ ਦੇ ਨਹੀ ਘਰ ਭੀ ਨਹੀ ਵੜਦੇ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰਾਂ ਕਿਸ ਅਗੋ ਮਾ
 ਖਾਂ ਤਾਂ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਬੋਬੇ ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਆਈ ਆਇ ਕਰ ਕਯਾ ਬੋ
 ਦੀ ਨਾਨਕੀ ਮੈਂ ਤੇਰੀ ਭਰਜਾਈ ਸੁਲਖਣੀ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਸਮਝਾਯਾ ਹੈ॥
 ਅਗੋ ਮਾਖਣ ਲਗੀ ਅਮਾ ਮੈਂ ਕੁਖੀ ਨੀ ਗੀ ਰਹਦੀ ਨਹੀ ਮੈਂ ਨੀ ਗਾਹ
 ਟੇ ਕਪੜੇ ਬਹੁਤ ਹੈ ਪਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਬੋਲ ਦੇ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਉਤੇ ਖੁਸੀ ਨ
 ਹੀ ਹੁੰਦੇ ਮੈਂ ਕੀ ਕਰ ਤਾਂ ਬੋਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਮਾਸੀ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਭਾਬੀ
 ਦੀ ਤਰਾਂ ਖਰੀ ਕਰ ਜੀ ਹੈ ਜੇ ਕਦੀ ਮੈਂ ਕੁਸਿ ਦੁਬੇ ਜਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਭੀ ਹੁੰ
 ਨਹੀ ਮਾਵਦੀ ਜੇ ਕਦੇ ਜੀ ਵਿਚ ਮਾਵਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਲੋਹੇ ਲਾਖੀ ਮਾਵ
 ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਏਹ ਜੀ ਵਿਚ ਨਾਂਹੀ ਕਰਦੀ ਜੇ ਏਹ ਮੈਂ ਬੋਛੋ ਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਕਹ
 ਦੀ ਹਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਭਰਜਾਈ ਹੈ ਹਬੋ ਮੈਂ ਜੀ ਉ ਜੀ ਉ ਪਈ ਕਰਦੀ ਹਾਂ ਕਿਵੇ
 ਰਜੀ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕੌਝੋ ਜੋ ਮਾਸਾਂ ਚੋ ਦਪਾਉ ਮਾਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਲ੍ਹਾਂ
 ਖੜੀ ਯਾਂ ਦੀ ਧੀ ਹੈ ਕੁਲਾ ਮਾਪੇ ਸਮਾਣੀ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਕਯਾ
 ਕੁਲਾ ਬੋਦੀ ਨਾਨਕੀ ਕਮੀ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਗਲ ਦੀ ਨਾਂਹੀ ਪਰ ਤੂੰ ਮਾਪੇ ਹੀ
 ਜਾਣ ਤੂੰ ਮਤ ਦਾ ਵਰਤ ਬੁਝੀ ਲੋੜੀਏ ਤਾਂ ਬੋਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਮ
 ਸੀ ਤੂੰ ਕੁਸਿ ਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਭੀ ਸਚੀ ਹੈ ਪਰ ਮੇਸਰ ਕੁਲਾ ਕਰਸੀ ਤੂੰ
 ਦਾਇਲਾ ਸਾਕੀ ਕਰ ਅਤੇ ਸਮਝਾਇਤੀ ਅਤੇ ਮਾਖ ਜੋ ਬੋਦੀ ਉਸਦੇ
 ਕਹੇ ਚਲਾ ਕਰ ਨਿਵਤ ਪਕੜ ਸਕਤੀ ਛੁਡ ਅਤੇ ਮਾਸੀ ਤੁਜਾਣਦੀ
 ਹੋਸੀ ਜੋ ਰਾਉ ਦੀ ਰਖਣੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕੁਰ
 ਉਸੀ ਜਾਣਦੀ ਮੈਂ ਪਰ ਮੇਸਰ ਹੀ ਜਾਣਦੀ ਹਾਂ ਉਹ ਮਾਵ ਮੀ ਨਹੀ ਤੂੰ
 ਸਤ ਪਰਤੀਤਿ ਕਰ ਇਸ ਗਲ ਵਿਚ ਫੇਰ ਕੁਝ ਨਾਂਹੀ ਅਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਮੈਂ ਸਾਹੁ ਰਦੇ ਹਾਂ ਅਖਣ ਦੀ ਕਾਈ ਗਲ ਨਾਂਹੀ ਕੌਝੋ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੀਰ ਨਿਰਦੋਸ ਹੈ ਕੁਲਾ ਮਾਸੀ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਜਾਹ

ਪਰਮੇਸਰ ਬੁਝੈਗਾ ਤਾਂ ਮੈਰਾ ਬੀਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦਲਾਸਾ ਦਵਾਂ ਵਗੀ ਚੰਦੋਰ
 ਦੀਆ ਪਟੇ ਪਰਗਈ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੈਰਾਮ ਨੂ ਮਿਲ
 ਦਮਾਏ ਸੀ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਜੀਅ ਜਪਰਮੇਸਰ ਅਸ

ਉਤੇ ਬਹੁਤੀ ਮਿਹਰਵਾਂ ਨਹੀਂ ਆਏ ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਨੂੰ ਦਰਸਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੇਰਾ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਜੀ
 ਏਹ ਗਲ ਫੇਰ ਮੈਂ ਨਾ ਕਹੀ ਮੈਂ ਸਗਵਾਂ ਤੇਰੀ ਗੁਲਾਮ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਂ ਬੋਲੀ ਹੈਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ
 ਕੁਈ ਜੀ ਦਿਨਾਂ ਦਿਚ ਵਡੀ ਹਾਂ ਪਰ ਕਰਮਾ ਦਿਚ ਵਡੀ ਨਹੀਂ ਵਡਾ
 ਜੋ ਕਰਮਾ ਦਿਚ ਵਡਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸ
 ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਏਹ ਪਰਮੇਸਰ ਤੁਧੇਨੂੰ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ਤੇਰੇ ਉਤੇ ਪਰਮੇਸਰ
 ਮਿਹਰਵਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਪਰਮੇਸਰ ਮੇਰੇ
 ਉਤੇ ਮਿਹਰਵਾਂ ਨਹੀਂ ਦੱਸਾਂ ਵਾਂਗੀ ਜਾਂਤੂ ਮੇਰਾ ਕਯਾ ਮਨੋਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕੇ ਕਯਾ ਆਖ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖੇਗੀ
 ਸੋ ਮਨਾਗ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਵਡੀ ਭੈਣ ਹੈਂਗੀ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪਿਛਲਾ ਕੁਝ ਸਾਥ
 ਕੁਝ ਚੁੱਕਾ ਆਹ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਪਿਛਲੇ ਕੁਝ ਬਹੁਤ ਕੀਤੀ ਆਹੀ
 ਤੇਰਾ ਕੁਝ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ਤੇ ਹੋਗਾ ਆਖ ਜੋ ਤੂੰ ਇਸ ਮੁਹੱਕਮ ਹੋਗੀ ਸੋ ਮਨਾ
 ਗ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋਏ ਆਏ
 ਹਾਂ ਤੂੰ ਦਿਲ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਦੇਦਾ ਕੁਝੇ ਪਿਉ ਆਂ ਦੀ ਆਂ ਧੀ ਆਂ
 ਦੀ ਆਂ ਕਰ ਲਿਆਈ ਦੀ ਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ ਦਾ ਦਿਲਾਸਾ ਨਹੀਂ
 ਦੇਦਾ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਸਰਮਿੰਦੇ ਹੋਈ ਦਾ ਹੈ ਤੁਸਾਧ ਹੈ ਅਪਣੇ ਜੀ ਦਿਚ

ਰਦੇਖ ਭੂਮਸਾਹੁਕਾਮੀਨ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀਕਾ ਕਮੇ ਬੇ
 ਬੇਕਿਸੇ ਗਲ ਵਿਰਵੀਰ ਹਵੀ ਹੈ ਭਾਈ ਜੀ ਕਮੇ ਇਹੁ ਵਿਰਵੀਰ
 ਹੇ ਜੋਸਭੋ ਕੁਛ ਪਰਮੇਸਰ ਦਾ ਦਿਤਾ ਹਾਜਰ ਹੈ ਗਾ ਪਰ ਇਕਮੁ
 ਹਵਾ ਦਿਲਾਸਾ ਸਭੁ ਨਾਗਲਾਂ ਬੇਵਡਾ ਹੈ ਭਾਵੈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ
 ਅਤੇ ਮੁਹਵਾ ਦਿਲਾਸਾ ਹੋਵੇ ਤ੍ਰੀਮਤ ਦੀ ਜਾਤ ਨੂੰ ਏਹਾ ਗਲ ਲੋ
 ਤ੍ਰੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੂ ਏਸ ਗਲ ਦਾ
 ਮਨ ਤੇ ਸੀਤੋ ਖਕਰ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਏਹਾ ਗਲ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰੀ ਮੋਲ
 ਦਦੇਖਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੁਛ ਜੁਖਾਵਾਂ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕ
 ਆ ਕੁਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੂੰ ਆਖਦੀ ਹੈ ਸੋ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥ ਆਖ
 ਕਰ ਚਲਦੇ ਰਹੇ ਬੇਬੇ ਦਾ ਕਾਮੀਨ ਜੋਸ ਘਰ ਆਵਨ ਲਗੇ
 ॥ ੧੨ ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ ਹਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੨
 ॥ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਮੇਰੀ ਖਾਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਭੁ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਰਾਜੀਰ
 ਖਣ ਆਪਣੇ ਘਰ ਭੀ ਆਵਣ ਲਗੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਸੁਟ ਕੇ ਬਹੁਤ
 ਰਾਜੀ ਹੋਏ ਜਾਂਦਿਆਂ ਬਤੀਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਹੁ
 ਏ ਤਾਂ ਬੇਟੇ ਸ੍ਰੀਚੰਦ੍ਰਜੀ ਜਨਮੇ ਬਹੁਤ ਘਾਈ ਹੋਈ ਅਨੰਦ ਮ
 ਗਲ ਹੁਏ ਜਾਂ ਸਿਰੀਚੰਦ੍ਰਜੀ ਦਰਿਆਂ ਸਾਢੇ ਤਿਹੁ ਦੇ ਹੁਏ ਸੀ ਅਤੇ
 ਲਖਾਮੀ ਦਾ ਸਸਾਹਿਬ ਜਾ ਦਾ ਪੇਦ ਵਿਚ ਸੀ ॥ ਗੁਰੁ ਜੀ ਮੇਰੀ ਖਾ
 ਨੇ ਬੈਠੇ ਸੇ ਜੋ ਇਕ ਦਿਨ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਆਇ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ
 ਤੇਰਕੀ ਜਾਂ ਮੇਰਿ ਚਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕਮੇ ਸੁਆਓ ਜੀ ਬੈਠੇ
 ਤਾਂ ਓਹ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਬੈਠ ਗਯਾ ਕਾਮੀ ਰਾਜੀ ਹੋ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਨੂੰ ਭਾਵੈ ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ਬੀਚਾਰ ਕਰੀ ਏਹ ਜੋਸ
 ਗਤ ਕੇ ਉਧਾਰਨ ਵਾਸਤੇ ਆਯਾ ਸੀ ਅੰਥੇ ਬੈਠ ਰਾਮਾ ਹੈ ਜਗ
 ਤ ਕਮੇ ਕਰ ਉਧਾਰੇ ਕੋਈ ਮਸਲਤ ਕਹੀਏ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਨਿਕ
 ਹਨੇ ਲਗਾ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਮ ਕਾ ਹੈ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕਾ ਨਾਂ ਉਨਨ

ਕਨਿਰੀਕਾਰੀਏ ਕਹਣੇ ਲਗਾਜੀ ਤਮਤੋਨਿਰੀਕਾਰੀਏ ਆਏਰਿ
 ਸਦਾਸਤੋਰੇ ਅਤੇਕਰਨਕਮਾਲਗੇਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਮਾਕੁਲਾਹੇ
 ਵੇਜੀ ਸੋਈਕਰਾਂਗੇ ਤਾਂਗੋਈਦਲੇਕਚਲਦਾਰਯਾ ਤਾਂਵਡੀਵੇ
 ਲਾਂਗੁਰੂਜੀਨਾਵਣਜਾਯਾਕਰਨਜਾਂਮਧੀਨੇਛਿਆਗੁਜਰੇਤਾਂ
 ਇਕਾਦਿਨਗੁਰੂਜੀਨਾਵਣਵੇਈਵਿਚਵਜੇ ਵਡਕੇਦੁਈਮਾਰੀ
 ਨਿਕਲੇਨ ਤਾਂਮੋਈਖਾਨੇਅਤੇਸਰਕਾਰਦਿਚਤੰਡਪੈਗਈ ਜੋਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਏਮਹੋਗਏ ਕੋਈਆਖੇਸਰਕਾਰਦੇਪੈਸੇਖੋਇਗਯਾ
 ਫਕੀਰਾਂਨੂੰਖਵਾਇਦਾਜੀ ਲੁਰਾਇਦਾਜੀ ਏਹੋਤੰਡਹੋਇਰਹੀਤਾਂ
 ਤੀਸਰੇਦਿਨਗੁਰੂਜੀਨਿਕਲੇ ਤਾਂਸੋਰਪਯਾ ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਮੇਈ
 ਨੂੰ ਰੂਤਨਾਲਗਾਖਪਤੀਹੋਗਯਾ ਦੋਲਤਖਾਲੇਦੀਨੂੰਖਬਰਹੋ
 ਈ ਤਾਂਦੋਲਤਖਾਲੇਦੀਜੈਰਾਂਮਨੂੰਪਕੜਮੰਗਾਯਾ ਆਖੁਮੈਸ
 ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਤੇਰਾਸਾਲਾ ਮੋਈਬਾ ਤੀਪੈਸਾਕਾਜਬਾਬਕਰ

ਤਾਂਜੋਰਾਮਆਯਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸ ਕਮਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੋਲ
 ਤਖਾਲੇਦੀਹਿਸਾਬਮੰਗਦਾਹੈ ਫਲਕਰਹਿਜਾਬਦੇਹੋਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਉਥਕੇਨਾਲਹੋਏਜਾਇਕੇਹਿਸਾਬਦਿਤਾ ਸਤਸੈਸਭਰੁਪਮੇਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਦੇਦਾਧਾਨਿਕਲੇ। ਖਬਰਦੋਲਤਖਾਲੇਹੋਈ। ਜੋਸਤਸੈਸ
 ਠਰੁਪਯੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਸਰਕਾਰਮੈ ਤਾਂਦੋਲਤਖਾਲੇਕਮਾ
 ਰੇਨਾਨਕਤੰਮੋਈਖਾਨੇ ਅਪਨਾਹਸਾਬਾਦੇਸੋਚਕਾਇਲੇਅ
 ਗੇਮੋਈਖਾਨੇਦਾਕੀਮਚਲਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਮਾ ਖਾਂਜੀ
 ਏਹਪੈਸੇਮੇਰੇਨਾਹੀ ਏਹਪੈਸੇਖੁਦਾਇਦੇਹੈ ਫਕੀਰਕੋਖਵਾਵੇ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਫਾਰਕਹੋਏ ਘਰਵਡੇਨਾਹੀਬਾਹਰਹੀਰਹੇ॥

ਫਿਰ ਮੂਲਾਸਹੁਰਾ ਜਲ ਕੇ ਅੰਗ ਮਾਰਹੋਗਾ ਫਿਰ ਤੀਸਰੇ ਮਹੀਨੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸ ਲਖਾ ਮੀਦਾ ਸਸਾਹਿਬ ਜਾਦਾ ਉਪੀਨਾ
ਮੂਲਾ ਚੋਣਾ ਸਾਮੇ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੇਵਕ ਸੀ ਮੂਲਾ ਸਾਮੇ ਪਾਸ ਜਾਇਕੇ
ਨ ਦੇਖੋ ਜੀ ਨਾਨਕ ਨ ਕੁਛ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਤੇ ਵਲ ਨਿਕਲ ਜਾਦ
ਹੈ ਮੈ ਬਹੁਤ ਦੁਖੀ ਹੋਏ ਹਾਂ ॥ ੧੩ ॥ ਬੋਲੇ ਗੁਣੀ ਜੀ ਦਾ ਹੁਗੁਰੂ
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੪ ॥ ਸਾਮੇ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਰਾ ਚਲਦੇਖ

ਮੂਲਾ ਨਾਨਕ ਕਿਥੋ ਹੈ ਮੂਲੇ ਕਰਾ ਜੀ ਗੋਰਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਬੈਠਦ
ਉ ਮੂਲਾ ਅਤੇ ਸਾਮਾ ਦੇਵੇ ਮਾਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮ
ਗੋਰਾਂ ਵਿਚ ਬੈਠੇ ਮਾਹੇ ਸਾਮੇ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਇਹ ਕਾਠੀ ਗਬਣਾ ਯਾਹਈ ਕਾਕਚੀ ਅੰਗਲਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਚਲ ਕੇ ਕੁਝ ਕਰਤ ਕਰ ਰੁਤ ਬਸੰਤ ਦੀ ਮਾਈ ਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਉਠਾ ਆ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਵਿਚ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਮਹ
ਲਾ १ ਰਾਜਾ ਬਾਲ ਕਨ ਗਰੀ ਕਾ ਦੀ ਦਸਾਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰੇ
ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪਜੀ ਏ ਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਰੋ ਬੀ ਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥ ਸੁਮ
ਮੀ ਪੀਤ੍ਰਿਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਕਿਤ ਬਿਧ ਪਾਵੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤੀ १ ॥
ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਕਾ ਆਕਾਚੀ ਨਗਰੀ ਹੈ ਮਨ ਬਾਲ ਕਰਾਜ
ਹੈ ਕਾ ਮਕੋ ਪਲੇ ਕੁਮੇ ਹਰੀ ਕਾਰ ਪੰਜ ਦਸ ਹੈਂ ਨ ਦੁਮਾਈ ਮਖੀ
ਹੈਂ ਨ ਦੇ ਬਾਪਾ ਸੁਦਣ ਹੈਂ ਨ ਸੁਣ ਕਰ ਦੇਖ ਕਰ ਕੁਟ ਕ ਦੇਹਨ ਤੇ
ਫੇਰ ਮੂਲਾ ਸਹੁਰਾ ਬੋਲਾ ਏਹ ਮਗਲ ਗੀਆ ਹੀ ਤੇ ਫੇਰ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਜੀ ਪੋੜੀ ਮਾਖੀ ਭੀਤਰ ਮਗਨਿ ਬਨਾ ਸਪ

ਤਿਮਉਲੀਸਾਗਰੀਪ੍ਰਿਥਾਯਾ ਚੰਦਸੁਰਜਦੁਇਪਟਹੀਭੁਤਿਰ
 ਮੇਸਾਗਮਾਨਨਪਾਇਆ॥੨॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਅੰਤਿ
 ਰਾਮਗਨਿਜੇਹੈਜੋਤਿਸਨਾਹੈ ਬਨਾਸਪਤਜੋਹੈਪੁਤਧੀਅੰਜੋਰੁ
 ਪੁਰਜਗਾਰ ਕੁਲਮਜਦਾਈ ਸੋਗੁਸਾਂਈਸਾਂਮਾਪ੍ਰਿਤੁਤੁਸੀਹੋ
 ਚੰਦਸੁਰਜਦਾਚੁੰਨਣਾਹੈ ਨਾਕੁਕਮਲਵਿਚਰੈ ਚਿਚਾਂਦਨੰਜੁ
 ਰੇਤਾਂਗੁਰੁਪੁਰਮਿਲੇ ਤਾਂਮਧੇਰਾਜਾਵੇਗਮਾਨਪਰਾਪਤਹੋਵੇ
 ਤਾਂਸਾਂਮੇਪ੍ਰਿਤੁਕਯਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਪਰਹੀਵਿਚਰਾਮਸਿ
 ਮਰਾਮਤੇਕਿਰਤਕਰ ਰਾਮਸਕੁਨਦੀਸਾਰਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁ
 ਰੂਨਨਕਜੀਤੀਜੀਪੋਥੀਆਖੀ ਰਾਮਰਵੀਤਾਜਾਣੀਏਇਕਮਾ
 ਈਉਗਕਰੇ ਤਾਂਕੇਲਖਣਜਾਣੀਏਇਕਪ੍ਰਿਮਾਸੀਗਾਰਹੈ॥
 ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਰਾਮਸਕੁਨਦੀਸਾਰਵਿਚਰੈ ਪਰਕਿ
 ਰਪਾਤਿਸੇਉਪਰਹੈ ਜਿਸਨੂੰਪ੍ਰੇਮਤੇਧੀਰਜਾਹੈ ਜਿਸਨੂੰਹੋਰਬ
 ਖਸਮਾਹੈਸੁ ਤਾਂਮੁਲੇਕਯਾਅਜੀਹੁਸਿਰਜੀਹੋਯਾਹੈ ਕਿ
 ਜੇਦਾਕਯਾਨਹੀਮੰਨਤਾ ਫਿਰਸਾਂਮੇਪ੍ਰਿਤੁਕਯਾਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਕਿਸੇਦਾਕਯਾਗੁਰੂਮੰਨਦੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਚੋਥੀਪੋ
 ਥੀਆਖੀ ਕਹਿਅਸੁਨਹਿਨਾਮਾਪ੍ਰਿਮਾਮਾਨਹਿਤਿਸਹੀ
 ਸੇਤੀਦਾਸਾ ਪ੍ਰਵਵਤਨਾਨਕਦਾਸਨਦਾਸਾਖਿਨਤੋਲੀਖਿਨ
 ਮਾਸਾ॥੪॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਹੋਰਸਨਾਜੋਹੈਸੋਕਿਸੇ
 ਦੇਕਹੋਵਿਚਨਾਂਹੀਉਸਤੁਤੁਨਿਦਾਕਰਦੀਹੈਖਾਜਾਮਖਾਜਾ
 ਠਦੀਨਾਹੀਫਿਕਮਿਠਾਬੋਲਦੀਹੈਅਠੇਪਹਰਹੋਸੇਨਾਲਦਾ
 ਸਾਹੈਸਾਂਮਾਪ੍ਰਿਤੁਕਰਤਾਰਮਿਹਰਵਾਂਨਹੋਵੇ ਤਾਂਹੋਰਸਨਾਂਉ
 ਖਾਨਾਨੇਹੋਵੇ॥੧੪॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ ॥ਸ॥
 ਖੀਰੋਤਚਲੀ१੫ ॥ਤਾਂਮੁਲਾਚੋਣਨਬਾਧਪਾਸਫਰਕਾਦੀ
 ਗਮਾਨਬਾਬਦੋਲਤੁਖਾਂਲੀਵੀਕਯਾ ਅਰੇਆਰਖਾਂਹਿਹੋਰ

ਦੁਹੈ ਕਿਸਉ ਪਰਛਰਿਆ ਦੀਹੈ ਯਾਰਖਾ ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਕਯਾ ਤੁਹੈ ਦਾਹੈ
 ਦੁਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਯਾ ਦੀ ਕਿਸਉ ਪਰਹੈ ਜੀ ਮੈਂ ਨਨਕ ਮੇ ਦੀ ਦਾਸ ਸਰ
 ਹਾਂ ਅਰਨਾਨਕ ਪਰਛਰਿਆ ਦੀਹਾਂ ਯਾਰਖਾਂ ਨੇ ਕਯਾ ਨਬਾਬ ਸਲਾਂ
 ਮਤੁ ਏਹ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਮੇ ਦੀ ਦਾਸ ਹਰਹੈ ਅਰ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਪਰਛ
 ਰਿਆ ਦੀਹੈ ਨਬਾਬ ਕਯਾ ਯਾਰਖਾਂ ਇਸ ਕੋ ਅਗੇ ਲਾਉ ਯਾਰਖਾਂ
 ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਨਜੀ ਕਲੇ ਗਯਾ ਨਬਾਬ ਮੁਲੇ ਨੂੰ ਪੁਛਾ ਮੁਲੇ ਅਰਜ ਕੀ
 ਤੀ ਨਬਾਬ ਸਲਾਂ ਮਤੁ ਸਾਤੁ ਮੈ ਸਾਠੁ ਪਯੋ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਕੋ ਵਾ ਕੀ ਨ
 ਕਲੇਹੈ ॥ ਸੇ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਕਬੀਲੇ ਕੋ ਮਿਲੇ ਨਬਾਬ ਕਯਾ ਮੁਲ ਗੁ
 ਰੂ ਨਨਕ ਤੋ ਕਹੈਹੈ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਦੇਹੈ ਫਿਰ ਮੁਲੇ ਕਯਾ ਨਬਾਬ ਸਲਾਂ
 ਮਤੁ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਤੋ ਸਿਰਜੀ ਹੋਯਾਹੈ ਨਬਾਬ ਕਯਾ ਹਕਤਾ ਏਨੰਦ
 ਹੈ ਤਉ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਦੇਹ ਪਰਨਾਨਕ ਕੋ ਮੁਲਾਂ ਲਗਾਵੇ ਜਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕ ਜੀ ਕੋ ਮੁਲਾਂ ਲਗਾਏ ਝਾੜਾ ਕਰਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਮਗ

ਨਹੈ ਇਹੇ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਦੇ ਨਕ ਵਿਚ ਪਲੀ ਤੇ ਸਜੇ ਦੀ ਦਾਸ ਗਈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਜਲੇ ਕਕਯਾ ਧਿਗਤੁ ਨਾਂਦਾ ਜੀ ਵਿਆਜੇ
 ਲਿਖ ਲਿਖ ਬੇਚ ਟਨਾਂਉ ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੀ ਖੁਲ ਵੜੇਨਾਂ
 ਜੀਥਾਂਉ ਫਿਰ ਮੁਲਾਂ ਕਹਣ ਲਗਾ ਤੁਕੋ ਵੇਰੇ ਦਾਹੈ ਤੁਆ ਪਣਨਾਂ
 ਉਂਅਸਾਂ ਨੂੰ ਦਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਾ
 ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਕੋਈ ਆਖੈ ਗੁਤਨ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤੁਲਾ ਕੋਈ ਆ
 ਖੈ ਆਖੈ ਮਨਿ ਨਕ ਦੇ ਚਾਗਾ ॥੧॥ ਭੁਇਆ ਵਿਦਨ ਸਾਹ ਕਾ ਨਨਕ
 ਬੁਝਿ ਰਾਨਾ ਅਪਣੇ ਸਹੁ ਵਿਟ ਅਵਰਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁ

ਦਿਵਨ ਜਾਣੀ ਮੈ ਜਾਭੈ ਦੇਵਨ ਹੋਇ ਏਕੀ ਸਾਹਬ ਬਾਹਰਾ ਦੁਜਾ
 ਅਵਰਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥ ਤਉ ਦੇਵਨ ਜਾਣੀ ਮੈ ਜਾਏ ਕਾਕਾਰ ਕਮਾ
 ਏਕੀ ਸਾਹਬ ਬਾਹਰਾ ਦੁਜੀ ਅਵਰ ਸਿਮਾਂਦ ਪਕਾਇ ॥ ੩ ॥ ਤਉ ਦਿ
 ਵਨ ਜਾਣੀ ਮੈ ਜਾਸਾਹਿ ਬੁਧ ਰੇ ਪਿਆਰਾ ਮੀਦਾ ਜਾਣੇ ਮਾਪ ਕਉ ਮ
 ਵਰ ਭੁਲਾਸੈ ਸਾਗ ॥ ੪ ॥ ਮੁਲਾ ਕੀਨਿ ਸਾਹੋਇ ਗਈ ਲਗਾ ਸਿਫਤ
 ਹਨ ਮੁਲਾਂ ਮਾਇ ਕੇਨ ਬਾਬਾ ਸਕਯਾਨ ਬਾਬ ਸਲਾਂ ਮਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਨ ਕੋਤੇ ਖਪਤੀ ਨਹੀ ਉਸ ਕੇਤਾਂ ਈ ਕੋਈ ਮੋਲੀ ਯਾ ਮਿਲਾਏ ਉਹ
 ਪਬਰਦਾਰਹੈ ਨਬਾਬ ਕਯਾ ਜੈਰਾ ਮਨੁ ਬੁਲਾਵੇ ਜੈਰਾ ਮਬੁਲਾਯਾ
 ਜੈਰਾ ਮਮਾਇ ਕਰ ਸਲਾਂ ਮਕੀਤਾ ਨਬਾਬ ਕਯਾ ਜੈਰਾ ਮ ਹਮਤੋ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੈਸੇ ਰਾਖਣੇ ਲਹੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਯਾ ਹੈ ਫਕੀਰਾਂ ਕੋ ਬੁ
 ਲਾਵੇ ਉਸ ਕਾ ਸਸੁਰਾ ਉਸ ਕੋ ਉਪਰ ਫਰਕਾ ਦੀ ਹੈ ਮੁਲਾਂ ਨੇ ਕਹਾ
 ਜੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਰਦਾਰਹੈ ਕਹੁ ਜੇਤੁ ਕਹੇ ਸੋ ਕਰੀਏ ਜੈਰਾ ਮਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸੋ ਬਹੁਤ ਤੁਰਦਾ ਮਾਹਾ ਜੈਰਾ ਮਚੁ ਪਕਰ ਰਹਾ ਨਬਾ
 ਬ ਕਯਾ ਜੈਰਾ ਮਤੁ ਜਬਾਬ ਕਯੋ ਨਹੀ ਦੇਤੁ ਜੈਰਾ ਮਕਯਾ ਨਬਾਬ
 ਸਲਾਂ ਮਤੁ ਆਪ ਸਭਾ ਕੀ ਫਸਮ ਸੁਦੇਹੈ ਮੈਕੀ ਜਬਾਬ ਦੇਓ ਨਬਾ
 ਬ ਕਯਾ ਜੈਰਾ ਮਹਕ ਕਬੀਲੇ ਕਾਭੀ ਹੈ ਜੈਰਾ ਮਕਯਾ ਨਬਾਬ
 ਲਾਂ ਮਤੁ ਨਾਨਕ ਬੀਹਾ ਜਰਹੈ ਕਹੀ ਦੂਰ ਨਹੀ ਗਯਾ ਨਬਾਬ ਕਯਾ
 ਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਬੁਲਾਵੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੋ ਮਾਦਮੀ ਬੁ
 ਲਾਵਣਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਵਣ ਨਹੀ ਮਾਦਮੀ ਫਿਰ ਮਾਯਾ ਕ
 ਹਣ ਲਗਾ ਜੀ ਦਹੁ ਮਾਵਤ ਨਹੀ ਨਬਾਬ ਦੇ ਲਤੁ ਖਾਂ ਗੁੱਸਾ ਖਾਧਾ
 ਕਯਾ ਜਾਇ ਕੇ ਪਕੜ ਲਯਾਵੇ ਆਦਮੀ ਜਾਕਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਨਬਾਬ ਬਹੁਤ ਗਿਲਾਵੀਤੁ ਹੋਯਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਖੜੋ
 ਏ ਨਬਾਬ ਪਾਸ ਮਾਏ ਸਲਾਂ ਮਨ ਕੀ ਤੇਜ ਨਬਾਬ ਗੁੱਸਾ ਖਾਇ ਕੇ
 ਕਯਾ ਮਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਾਵਤੇ ਕਯੋ ਨਬੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਯਾ ਸੁ

ਸੁਣਨਬਾਬਤੇਰਾਚਕਰਬਾ ਤਬਤੇਰੇਪਾਸਮਾਵਤੇਥੇਅਬਖੁਦਾ
ਇਕੋਚਕਰਹੋਏਹੈ ਤਾਂਨਬਾਬਕਯਾਜੀਤੁਮਅੰਮੈਸੇਹੁਏਹੈਤੇਹਮਾਰੇ
ਸਾਬਚਲਕਰਨਮਾਜਕਰੇ ਜੁਮੇਕਾਰੇਜਹੈਤਬਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕ
ਆਚਲੇਜੀਤੁਲੀਬਾਤੁ ਤਾਂਨਲੇਨਬਾਬਨਾਲੇਕਜੀਨਾਲੇਗੁਰੂਨ
ਨਕਜੀਹੋਕਕਿਤਨੇਕਲੇਕਗਿਣੀਏਜਾਇਮਜੀਤਵਿਚਖੜੋਹੋਏ

ਜਿਤਨੇਲੋਕਮਸੀਤਵਿਚਮਾਹੇ ਤਿਤਨੇਸਭੁਸਾਪਣੀਜਾਹਗਾਮਾ
ਖਟਲਏਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਜਏਸਪਲੇਤੇਆਯਾਹੈ ਜਿਤਨੇਹਿ
ਦੁਮਹਾਜਨਸੁਲਤਾਨਪੁਰਵਿਚਸਭੁਨਾਵਿਚਡੰਡਪੈਗਈਜੋਰ
ਮਖਰਾਦਿਲਗੀਹੋਇਕਰਘਰਮਾਯਾ ਜਾਂਨਨਕੀਦੇਖੇਤਾਂਕਮਾ
ਦੇਖੇ ਜੁਮੇਰਾਖਾਂਵੇਦਅਜਦਿਲਗੀਰਬਹੁਤਹੈ ਤਾਂਨਨਕੀਉਠਣ
ਜੀਹੋਈ ਕਯੋਸਜੀਆਕਯਾਵਾਸਤਹੈ ਤੁਸੀਅੰਮੈਦਿਲਗੀਦਕੋਜ
ਹੋਏਹੈ ਜੋਰਾਮਕਯਾਸੁਣਪਰਮੇਸਰਦੀਬੰਦੀ ਲੋਕਕਹਦੇਹੈਤੇਰੇ
ਗੁਰਾਉਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੀਤੀ ਨਬਾਬਨਾਲਜੁਮੇਮਸੀਤਵਿਚ
ਨਿਵਾਜਕਰਨਗਯਾਹੈ ਅਤੇਸਾਰੇਸਹਰਵਿਚਹਿੰਦੁਮਸਲਮਾਨਾਵਿ
ਚਡੰਡਪਈਹੈ ਜੋਮਜਗੁਰੂਨਨਕਤਰਕਹੇਯਾਹੈ ਮੈਕਿਆਦਿਲ
ਗੀਰਨਹੋਵਾਂ ਤਾਂਅੰਮੈਨਨਕੀਜੀਕਹਾ ਅਜੀਤੁਸੀਉਠਕਰਰ
ਸੋਈਜੇਵੇਂ ਤੁਸੀਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਲੋਕੋਈਧੋਖਾਨਕਰੋਆਚੋਤ
ਰੋਹ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਜੋਮੇਰਾਗੁਰਾਉਹੈਸੋਗੁਰੂਦੇਵਾਹਮਾਇਤੀਹੈਗੁਰੂ
ਨਨਕਜੀਵਲੋਕੋਈਬਰੀਨਜਰਨਹੀਦੇਖਸਕਦਾ ਉਠਕਰਤੁਸੀ

ਰਸੋਈਜੇਵੇਂ ਇਤੁਨੀਗਲਕਰਦੇਆਰੇਜੋਸੋਰਪਯਾ: ਅਤੇਨਿਧੇਭਾ
 ਹਮਦਨੂੰਜੋਰਾਮਜੀਜੁਸਲਾਇਛੋਡਾਸੀ ਚਮੇਨੀਧੰਭਾਹਮਦਤੀ
 ਆਇਪਹੁਚਾ ਆਇਜੋਰਾਮਨੂੰਦਧਾਈਦਿਤੀ ਨਨਕਤੇਜੋਰਾਮਪੁ
 ਛਟਲਗੇ ਨਿਧੀਮਿਸਰਕਿਓਤਨਿਤੀਤੀ ਇੰਗੇਕਾਜੀਮੈਮੈ
 ਵਰਵਜਨਾਨਾਆਹ ਪਰਮੈਤੁਰਕਾਂਦੇਪਾਸੇਬੁਢਿਆ ਜੋਨਬਾਬ
 ਨਿਵਜਕੀਤੀ ਅਤੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਖੜਾਹੀਰਾਯਾ ਨਬਾਬਨਿਵ
 ਜਕਰਮੁਕਾਤਾਂਕਹਦੇਲਗਾ ਅਰੇਗੁਰੂਨਨਕਤੀਨਿਵਜਕਰਨ
 ਆਯਾਥਾ ਕੇਖੜੇਵਦੇਆਯਾਥਾ ਤੇਨਿਵਜਕੇਨਕੀਤੀ ਤੰਗੁ
 ਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਮੈਕਿਸਸਿਉਨਿਵਜਕਰਤ ਤੰਨਬਾਬਕਯਾ
 ਤੰਹਮਸੋਨਿਵਜਕਰਤ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਮੈਬਾਠੇਕੇ
 ਜਿਮੀਪਗਦਿਲਉਠੇਅਸਮਾਂਨ ਘੋੜੇਕੰਧਾਰਖਰੀਦਕਰਦੇਲਤ
 ਖਾਨਪਠਾਂਤ ਤੇਤੇਕੰਧਾਰਘੋੜੇਖਰੀਦਦੇਗਯਾ ਮੈਨਿਵਜਕਿ
 ਸਸੋਕਰਾਂ ਤੰਨਬਾਬਕਯਾ ਅਰੇਨਨਕਤੀਇਤਨਾਤੁਰਬੋਲਤਾ
 ਹੈ ਮੈਤੋਈਗਾਂਹੀਖੜਾਹੇ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਸੁਣਖਾਂਜੀਤੇ
 ਗਿਦੇਹਈਗਾਂਹੀਖੜੀਬੀ ਅਗਨਿਵਜਕਰਨਵਾਲਾ ਜੋਬਾਸੋਕੀ
 ਧਾਰਗਯਾਥਾ ਤੰਕਜੀਕਯਾਦੇਖੋਨਬਾਬਸਲਾਮਤੁ ਹਿੰਦੁਕਿ
 ਤਨਾਤੁਰਬੋਲਤਾਹੈ ਤੰਨਬਾਬਕਯਾ ਕਾਜੀ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸ
 ਚਕਹਤੇਹੈ ਜਿਜਦੇਕੇਵਖਤਮੇਰਾਰੂਹਕੰਧਾਰਘੋੜਾਕੇਵਸ
 ਤੁਰਗਯਾਥਾ ਫਿਰਕਾਜੀਚੁਗਲੀਕੀਤੀ ਸੁਣਖਾਂਜੀਹਮਤੋਨਬੋਰ
 ਏ ਹਮਾਰੇਸੇਤੀਨਿਵਜਕਰਤੇ ਫਿਰਨਬਾਬਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਤੀਕ
 ਜੀਸਾਬਕਰਤਾ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਨਬਾਬਜੀਕਾਜੀਤੀ
 ਵਛੇਰੇਕੋਸਾਂਬੁਟੇਪਰਗਯਾਥਾ ਮਤਵਛੇਰਾਖਾਂਤਾਵਿਦਪਉਦ
 ਹੋਵੇ। ਤਾਂਦੁਹਾਂਨੂੰਪਰਤੀਤਾਆਈਦੋਨੋਚਰਨਤੇਛਹਪਏ ਕਯਾ
 ਜੀਤੀਤੰਆਪਖੁਦਾਇਹੈ ਕੁਯਾਜੀਇਉਮੈਸੁਣਕਰਾਮਾਯਾਹਾਂ।

ਫਿਰ ਨਾਨਕੀ ਬੋਲੀ ਮਿਸਰ ਨਾਨਕ ਕਰਾਈ ਕਿ ਬੇਛੋੜੇ ਨਿਧੇ ਕਰਾ
 ਜਾਮਾਂ ਨ ਮੈਂ ਬੋਲੀ ਛੋੜੇ ਜੇਰਾਂ ਮਨਿ ਪੈਨੁ ਲੜਨ ਲਗਾ ਅ
 ਦੇਤੁ ਬੋਲੀ ਪੜ੍ਹਾਏ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਕਲਾ ਹਾਂ ਤੁੰਤੁ ਮਿਲਾ ॥ ੦
 ਦੇਹਾਂ ਤੁੰਨਿ ਪੈ ਕਰਾ ਜੀ ਓਹ ਤਾਂ ਮਸੀਤ ਵਿਚ ਆਹ ਜਿਤੁ ਨੇਲੇ ਕ
 ਆਹੇ ਤਿਤੁ ਨੇ ਪਰਾਂ ਨੁ ਫੇਰ ਗਏ ਓਹ ਤਾਂ ਮੈਂ ਨਿਜ ਰਨ ਹੀ ਆਯਾ
 ਕਾਜਾ ਪੇਕਿ ਧਰ ਰਾਮ ਤੁੰਨ ਨਕੀ ਜੇਰਾਂ ਮਦੀ ਨਿਜਾ ਕੀਤੀ ਅ
 ਖਣ ਲਗੀ ਤੁਸੀਂ ਗਿਣਤੀ ਕਾਈ ਨ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੁਣੇ
 ਆਪੇ ਆਵੇ ਹੋਂ ਤਿਹ ਰਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇਰਾਂ ਮਦੇ ਪਰਾਮਾ
 ਏ ਤੁਲਸਾਂ ਲੋਤੀ ਹੋਰੋ ਕੀ ਨਾਨਕ ਕੁਈ ਜੀ ਆਯਾ ਹੋ ਤਾਂ ਬੋਲੇ
 ਨਾਨਕੀ ਇਕ ਬੀ ਚਾਰ ਹੋਇ ਬੈਠੀ ਕੋ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਕਰਾ ਜੀ ਜੋਰੁ
 ਈ ਨਾਨਕ ਤਾ ਦੇਵਹ ਮਾਇਤੀ ਹੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਦਲੋਂ ਕੋਈ
 ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਜੇਰਾਂ ਮਬਹੁਤ ਪਸੀ ਹੋਯਾ ਕਹਣ ਲਗਾ ਬਹੁ
 ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ ਇਜੇ ਹੀ ਪਰਤੀਤ ਆਈ ਹੈ ਕਹਣ ਲਗਾ ਬੁਝੀ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕੋ ਕਰਮ ਸਕਰ ਹੋਯਾ ਅਸਾਂ ਤਾ ਬਹੁਤ ਤੋਖ ਲਾ ਕੀਤਾ
 ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਕਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਾ ਜੀ ਜੀ ਜੀ ਜੇ ਕੁਛ
 ਹੋਈ ਜੋ ਹੋਇ ਦਰਤੀ ਫਿਰ ਜੇਰਾਂ ਮਦਾ ਕੁਈ ਜੀ ਜੇ ਕੋਈ ਮ
 ਸਾਂ ਨੂੰ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਕਰਾ ਕਹੀਏ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਖੀ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਤੁਸਾਰੇ
 ਮੁਹਿ ਸੁਣੀਏ ਸੇਖਰੀ ਪਬਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਾ ਜੀ ਜੀ
 ਜੀ ਦੇ ਲਤ ਪਾਲ ਗਾਨਿ ਵਾਜ ਕਰਨ ਤੇ ਕਾਜੀ ਲਗਾਨਿ ਵਾਜ
 ਕਰਣ ਅਸੀਂ ਪਾਸ ਪੁੱਛੋ ਹੋਏ ਨਾ ਬਾਨਿ ਵਾਜ ਕਰਮੁਕ ਤਾਂ
 ਕਰਾ ਅਮਰੇ ਨਾਨਕ ਤੁੰਨਿ ਵਾਜ ਕਰਣ ਆਯਾ ਬ ਕੇਖ ਜੋਟੇ ਮ
 ਆਬਾ ਤੈਂ ਤੋਨਿ ਵਾਜ ਕੀਤੀ ਅਸਾ ਕਰਾ ਮਾਂ ਬਾਹੋਂ ਕੋ ਜੀ ਮੀ ਪੁ
 ਪਰ ਦਿਲ ਓਠੇ ਅਸਮਾਂ ਪੋਛੇ ਕੇ ਧਾਰ ਪੁਰੀ ਦਕਰ ਦੇ ਲਤ ਪੁ
 ਨ ਪਰਾਂ ਨਾ ਤੁਬਨ ਬਾਬ ਕਰਾ ਮੈਂ ਤੁਸਮ ਬੁਝਾ ਕੁਛ ਨਹੀਂ ਤੈਂ

ਕਾਕਹਆਹੈ ਤਾਂਅਸਾਕਹਆਖਾਂਨਜੀ ਕਾਜੀਦੀਘੜੀਸੁਈਹੈਅ
 ਤੇਵਛੇਰਾਜਾਇਆਹੈਸੁ ਅਤੇਵੇਵੇਦਿਚਖਾਤੁਹੈ ਕਾਜੀਸਿਮੀਨਤੇ
 ਸਿਜਦਾਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇਰੂਹਕਾਜੀਦਾਵਛੇਰੇਵਿਚਰਘਾਹੈ ਅਤੇਦੇਏ
 ਵਿਚਵਛੇਰਾਪੈਮਰਦਾਹੋਵੇ ਹਮੇਏਹਕਹਆਹੈਖਾਂਨਜੀ ਤਾਂਦੋਲਤੁ
 ਖਾਂਨਕਹਆਹੱਸਕੇ ਕੋਯਕਾਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਕਹਤਾਹੈ ਤੁਕ
 ਜੀਕਹਆਖਾਂਨਜੀਮੈਸੀਬਾਤਹੈ ਤਾਂਨਬਾਬਕਹਆਕਾਜੀ ਗੁਰੂਨ
 ਨਕਤੇਆਪਖੁਦਾਹੈ ਅਬਏਸਸਿਉਹਰਫਕੋਈਨਹੀਚਲਤਾਮ
 ਤੇਤੇਰਾਸਸਰਾਫਕਾਦੀਹੁਆਹੈ ਜੇਫਕੀਰਕੋਨਾਵੇਉਕਹੁਅ
 ਬਕਿਸਕੋਦੇਵੈ ਅਸਾਂਕਹਆਮੈਤਾਂਤੁਮਕੋਕਹਚੁਕਾਹੈਅਗੇਤੁਜ
 ਟ ਤਾਂਨਬਾਬਕਹਆਸੁਣਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਧੇਪੈਸੇਤੇਰੇਕਥੀਲੇ
 ਕੋਦੇਤੇਹੈ ਅਧੇਆਪਣੇਹਬਕਫਫਕੀਰਾਂਕੋਦੇਹੈ ਤਾਂਅਸਾਂਕਹਆ
 ਅਸੀਕੁਝਨਹੀਜਾਂਣਦੇਤੁਜਾਂਣ ਏਹਗਲਅਸੀਕਰਆਏਅ
 ਹੈ ਜੀਜਾਜੀਅਗੇਤੁਸਾਰੇਦਿਲਭਾਵੇਕੁਲੀਲਗੈਗੁਾਂਵੇਬੁਰੀਲ
 ਗੇ ਤਾਜੈਰਾਂਅਕਹਆਤੁਸਾਬੇਜੋਹੋਈਸੋਈਪੁਰੀਹੋਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
 ਘਾ ਅਜੇਨਾਹੀਪਤੀਜਦਾਉਠਰਸੋਈਜੇਉ ਤੁਜੈਰਾਂਅਕਹਆਬਹੁਜੀ
 ਤੁਗੁਰੂਨਾਨਕਦੀਕੁੰਣਹੈ ਤੂੰਤੀਏਸਦਾਕੁਝਅਸਰਹੈਅਸੀਏਵੇਤੁ
 ਰਮਵਿਚਰਹੈ ਧੰਨਪਰਮੇਸਰਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੈ ਅਤੇਤੁਭੀਪੀਨ
 ਹੈਜੁਇਸਦੀਕੁੰਣਹੈ ਅਤੇਬੇੜੇਜੇਹੇਅਸੀਭੀਪੀਨਹਾਂਤੁਸਾਰੇਨਾਲਅ
 ਸਾਰੁਅੰਗਹੈ ਤਾਂਫਿਰਜੈਰਾਂਅਭੀ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਾਲੇਰਸੋਈਜੇ
 ਵੀ ਰਸੋਈਜੇਵਕਰਬੈਰੇਆਹੈਸੋਮੁਲਾਅਯਅਤੇਚੰਦਰਾਣੀਮਾਈ

ਅਗੇ ਮੂਲ ਅਤੇ ਸਾਂਝਾ ਪੀਤੁ ਦੇਵੈ ਗੁਰਗਾਏ ਅਏ ਹੁਟ ਚੰਦੋਰਾਣੀ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਿਸਆਈ ਚਿਸੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਦੇਖਾ ਬਿਜ
ਲੀ ਜੀ ਕਰਕੀ ਕਹੈ ਲਗੀ ਸੁਟ ਦੇਨ ਨਕਏ ਸੇਗਲ ਨੂੰ ਵਿਵਾਹ
ਕੀਤਾ ਅੰਤ ਜੇਵੇਂ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਛੁਡਨੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ
ਭਾਗਾ ਮਾਹਿਰ ਮਹਲਾ ੧ ਮਿਲ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪਿਤੁ ਕਮਾਇਆ ਤਿ
ਨ ਕਰਤੇ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾਇਆ ਲਿਖਵਾਤੁ ਜੋਤ ਵਡਿਆਈ ਮਿਲ ਮਾਯ
ਸਰਤਗਾਵਈ ੧ ਮੁਖ ਮਨ ਕਾਹੇ ਕਰਸਹਾਣਾ ਉਠ ਚਲਣਾ ਮਸ
ਮੇਝੁਣਾ ੧ ਰਹਾਉ ਤੁਜਿ ਸਾਵਸਹ ਜਸੁ ਖੋਹੈ ਘਰ ਛੁਡੁ ਫੇਰਹੇ ਨ
ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਖਾਜੇ ਕਿਛੁ ਪਰਜਾਈ ਮੈ ਜੇਬਾ ਹੁੜਦੁ ਨੀਅਾਂ ਆਈ ਮੈ
ਮਾਸਾ ਸਜਕਾਯਾ ਪਟਹਵਾਏ ਫਰਮਾਇ ਸਬ ਹੁਤ ਚਲਾਏ ਪੈਸੇ ਜਸ
ਖਾਲੀ ਜੇਵੇਂ ਹਥੀ ਪਉਦੀ ਕਹੈ ਰੋਵੈ ੩ ਘਰ ਘੁਮਣ ਘਾਣੀ ਕੁਈ ਪ
ਪਥਰ ਤਰਟ ਨਜਾਈ ਕੁਓ ਬੇੜਾ ਜੀਉ ਚੜਾਉ ਕਹਨ ਨ ਕਦੇ ਵੈ ਕਾਹੁ
੪ ਤਾਂ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਭੀੜ ਖੜਖਰਹੀ ਫਿਰ ਮੂਲਾ ਅਪਣੀ ਪੀਨੂੰ ਛੁਡੇ ਨ
ਹੀ ਅਤੇ ਸੀਰੀ ਦਵਕਾ ਪਉਦਿਆ ਪੰਜ ਦਾ ਆਹਾ ੧੫ ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀ
ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੬ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲਤਾਂ ਨ ਪੁਰੇ

ਨਿਕਲ ਖੜੇ ਹੋਏ ਬਾਹਰ ਹੀਰੇ ਘਰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦੇ ਮਾਵੇ ਨਹੀ ਚੰਦੋਰਾਣੀ
ਅਤੇ ਮੂਲਾ ਪੀਨੂੰ ਛੁਡੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਦੇਵੇ ਨਹੀ ਪਉਦੇ ਲੋਦੇ
ਗੜਾ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹੋਯਾ ਅੰਤ ਸਲਾਹੋਈ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਕੁਲ ਮਾਸੀ
ਸਿਰੀ ਚੰਦਮੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਕੁਬੀਨੀ ਅਤੇ ਲਖਮੀ ਦਾ ਜਨ ਤੁਸੀਲੈ ਜਾ
ਵੇ ਜੇ ਕੁਛ ਮਾਯਾ ਦੀ ਗਲ ਹੋਵੇ ਕਿਸੇ ਗਲੇ ਕੁਈ ਗੁੱਸੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਖਸਾ

ਇਲਈਏ ਪਰਮੇਸਰਨਾਲ ਅਸਾ ਕੇਹੀ ਬਰਾਬਰੀ ਹੈ ਚੰਦੋਰਾਣੀ ਅਤੇ
 ਮੂਲਾ ਅਪਣੀ ਧੀ ਅਤੇ ਦੁਹਤੇ ਨੂੰ ਲੇ ਗਯਾ ਫਿਰ ਕਿਤਨਾਂ ਕਦਿਨਾਂ ਨੂੰ
 ਰਲਵੰਡੀ ਅਹੁ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕੁਝ ਤੇਜਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੀ ਖਬਰ
 ਵਾਸਤੇ ਜਾਹਿ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਲੈ ਆਉ ਮੈਂ
 ਉਰਦੀ ਜੇਹੀ ਗਲ ਸੁਣੀ ਹੈ ਜੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਫਕੀਰ ਹੋ ਗਯਾ ਹੈ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਅਇਸਲਾਤ ਨ ਪੁਰ ਪਹੁੰਚਾ ਆਵੇ ਦੇਹੀ ਸਹਰ ਵਿਚ ਸੁਣਨ
 ਜੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਤਪਾਹੋਇ ਬੈਠਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਨਕਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ
 ਆਇ ਖਬਰ ਲੀਤੀ ਲਗਾ ਅਖਣ ਰਜਾਈ ਏਹ ਕਯਾ ਹੋਯਾ ਮਹਤੋ ਕ
 ਲੁ ਮੈਨੂੰ ਖਬਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਜਾ ਆਹ ਜਾਹ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੀ ਖਬਰ ਅ
 ਉ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹਾ ਖਬਰ ਹੈ ਜੋ ਦੇਖਦਾ ਹੀ
 ਅਤੇ ਜੇਹੋ ਖਬਰ ਲੈ ਨੀ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਜਾਹਿ ਕੋਈ ਜਬਾ
 ਬ ਦੇਵੀਗਾ ਸੋ ਪਿਉ ਕਾਲੂ ਅਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਬੀਨੂੰ ਲੇ ਜਾਇ ਦੇਵੇ ਤਾਂ
 ਰਦਾਨਾ ਆਇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਆਖੁ ਜੋ ਸਜਾ ਮਾਂ ਨੂੰ
 ਕੀ ਕੀਤੇ ਚੰਗਾਂ ਭੁਲਾਂ ਕਿਰਤ ਕਾਰ ਛਡ ਕੇ ਸਿਰਤੇ ਅੰਗੋ ਛਾ ਬੀਨ
 ਬੈਠੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਤੇ ਨੂੰ ਤਾਰਦਾ ਗੁ
 ਫ ਵਿਤਾਸੀ ਅਸੀ ਤੁਹਨੂੰ ਉਡੀਕ ਦੇਸੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਖੁ ਜਾ ਕਹਾ ਆਖ
 ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਤ੍ਰੇ ਨਾਲ ਚਲ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਯਾ ਕਿਧਰ ਚਲ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਜਿਧਰ ਕਰਤਾ
 ਲੇਜਾਵੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਮੈਨੂੰ ਮਹਤੋ ਕਾਲੂ ਖਬਰ ਨੂੰ ਕੁਝ ਜਾ ਹੈ ਅਤੇ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਬੀ ਉਡੀਕ ਵਨ ਹੋਸਨ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਆਖ ਦੇਹੋ ਜੋ ਅਸਾ ਤੇ ਨ
 ਲਚਲ ਮੈ ਕਯਾ ਕਰਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਮੁਸਕਲ ਬਣੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਿ
 ਯਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਨਾਲ ਕੁਝ ਨੀ ਗਹਈ ਸੁਖ ਭੋਗ ਮੰਗੋ ਤਾਂ
 ਪਤਲਵੰਡੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਜਾਣਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀ ਹੋਯਾ ਹੁਣ
 ਮੈ ਕਿਥੇ ਜਾਂਵਾਂ ਮੈਨੂੰ ਤੇ ਜੇਹਾ ਸੀ ਸਾਰੇ ਤੋ ਕੋਈ ਨ ਜਾ ਰਨ ਹੀ ਆਵਦਾ

ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਰਵ ਜਾਇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ
ਮੈਂ ਤੰਤਾਰ ਕਦੇ ਵਜਾਈ ਨਾਂਹੀ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਅਸ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਤਰ
ਦਾ ਕੁਣ ਦਿਤਾ ਮਾਹ ਸੋ ਕਿਥੇ ਪਤਾ ਸੁ ਤੰਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤੰ
ਵੇਚਨਾਂਹੀ ਪਾਧਾ ਜਿਥੇ ਤੁਸਾਂ ਰਖਾ ਹੈਂ ਤਿਥੇ ਪਾਹੋਗ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਵਜਾਇ ਤੰਮਰਦਾਨੇ ਪਾਸ ਰਬਾਬ ਨਾ ਮਾਹ ਹੁਕ
ਮ ਮੰਨ ਕਰ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਰ ਵਿਚ ਮਾਯਾ ਆਇ ਕਰ
ਕੋਈ ਢਾਡੀ ਲਗਾਏ ਲਣ ਵੇਖੇ ਤਾਇਕ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹਿਕਸ ਪਠਾਂ ਟੁਕ ਮਗੇ
ਗਵਦਾਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਲਾਰਬਾਬ ਬਬ ਜਾਵਦਾਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਉਸਨੂੰ ਦੁ
ਆਇਸ ਲਾਮਾ ਦਿਤਾ ਤਿਚਰਨੂੰ ਪਠਾਂ ਟੁਕ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਤੰਮਰਦਾਨੇ
ਉਸਨੂੰ ਕਾਯਾ ਚਲਾਉਣੀ ਮਰਾਸੀ ਆਹਿ ਕੁਖ ਦਾਇਦਾ ਬੰਦਾ ਤੈਨੂੰ
ਸਵਦਾਹੈ ਉਹ ਮਰਾਸੀ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਰਾਹ ਵਿਚ ਮਾਯਾ ਤਾਂ ਲਗ
ਪੁਛਦ ਆਖੁ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੌਣ ਹੋਦਾਹੈ ਤੰਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਮੈਂ ਭੁੱਖੀ ਮਰ
ਸੀਹਾਂ ਠਿਰ ਉਸ ਪੁਛਾ ਤੂੰ ਭਾਈ ਕਿਥੋਂ ਹੈਂ ਤੈਰਨਾ ਉਕਮਾਹੈ ਮਾ
ਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਉਂ ਮਰਦਾਨਾਹੈ ਅਤੇ ਵਤਨ ਰਾਇ ਕੋ ਦੇਦ
ਤਲਵੰਡੀ ਮਰਦਾਨਾ ਲੈ ਕਰ ਉਸਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸ ਆਇਥੈ
ਠਾ ਉਸਨੂੰ ਮਾਖੋਸੁ ਭਾਈ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਸਮ
ਧਿ ਲਗੀ ਹੋਈ ਮਾਹੀ ਜਾ ਉਸਨੂੰ ਮੈਂ ਤੇ ਤਾਰ ਵਜਾਈ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਜੀ ਦੀਆਂ ਅਖਾਖੁ ਲਗਾਈਆਂ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਅਵੇ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਵਜਾਇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੰਨਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
ਲਗਾਬ ਜਾਵਣ ਮਰਦਾਨੇ ਇੰਜ ਹੀ ਤਾਰ ਵਜਾਈ ਜੋ ਸੀ ਗਲ ਦੇ

ਮਿਰਗ ਬੇਸੁਧ ਹੋਇ ਕੇ ਦੁਹਪਏ ਤਾਂਗੁ ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੇਅ
 ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅਪਣੇ ਜੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੋਯਾ ਆਖਣ ਲਗਾ ਜੇ
 ਮੇ ਤਾਂ ਵਜਾਇ ਨਾਂਹੀ ਸਾਂਜਾਣਦਾ ਏਹ ਮੈਨੂੰ ਅਜਗੇ ਬੀ ਫਤੇ ਹੋਈ ਅ
 ਤੇ ਓਹ ਦੁਹਪਾਈ ਹੋਰ ਨਹੀਂ ਰਾਖਾ ਮੈ ਵਰੇ ਵਰੇ ਦੁਹਪਾਈ ਰਿਖੇ ਮਾਂਹੇ ਪਰਏ
 ਹਗੁਣ ਕਿਸੇ ਵਿਚ ਨਾਂਹੀ ਰਿਠਾ ਤਾਂ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਵਾਹਵਾਹ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠ ਕੇ ਸਲਾਂ
 ਮਕੀਤੀ ਕਹਣ ਲਗਾ ਮੈ ਤੈਨੂੰ ਖੁਦਾਇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਜੇ ਤੁਫਰ ਮਾਵੇ
 ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੋਈ ਰਬਾਬ ਲੈ ਮਰਦ
 ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਬੁਰਾਲਾਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਰਬਾਬ ਤੇ ਦੁਹਪਾਈ ਮੁਖੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਹੋਰ ਵਾਜਾ ਸਭਾ ਵਿਕਾਰ ਹੈ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਰਬਾਬ ਹੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਆਲ ਤਾਂ ਕਰਣਾ ਭੁਲਾਨਾ ਹੀ ਪਰ ਜੇ ਰੂਰ ਕਰਾਵਦੀ ਹੈ
 ਜਾਹ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਆਖ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨਾਨਕ ਇਕ ਸੁਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜੇ
 ਨੇਤਾ ਅਖਾਂ ਜੇ ਨਾਂ ਮਨਿ ਤਾਂ ਨਾਮਾਖਾਂ ਜੇ ਮੈਨੇ ਜੇ ਸਤਾਂ ਅਖੀ ਜੇ ਇਕਰ
 ਬਾਬ ਲੈ ਦੇਹ ਮਰਦਾਨਾ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਓਸ ਦੁਹਪਾਈ ਕਯਾ ਜੀ
 ਏਹ ਰਬਾਬ ਜਰਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਦੁਹਪਾਈ ਅ
 ਸਾਨੁ ਪਹੁੰਚਾ ਹੈ ਇੰਤਾ ਪਰਏਹ ਅਸਾਨੂੰ ਕੀ ਮਦਨਾ ਹੀ ਮਰਦੁ ਬੇਬੇ
 ਨਾਨਕੀ ਪਾਸ ਜਾਇਖੜਾ ਹੋਯਾ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਪੁਛਾ ਕਯੋ ਭਾਈ
 ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਧਰੇ ਆਏਹੋ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਰਜਾ ਦੀ ਜੀ ਮੈਨੂੰ
 ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ ਤੁਸਾਰੇ ਪਾਸ ਬੇਜਾ ਹੈ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ
 ਰਾਜੀ ਹੈ ਅਜ ਪਰ ਮੇਸਰ ਅਸਾਨੂੰ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰ ਵਾਂਗ ਹੈ ਜੇ
 ਅਸਾਨੂੰ ਭਾਈ ਜੀ ਆਵ ਕੀਤਾ ਹੈ ਆਖ ਕਯੋ ਭੁਜਾ ਮੈ ਕੀ ਕਯਾ
 ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਪੀ ਜੀ ਪਾਇ ਦਿਤੀ ਲਗੀ ਪੁਛਦਾ ਆਖ ਭਾਈ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਕ ਸੁਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸੁਆਖਾ ਹੈ

ਜੇ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਅੰਧਾ ਜੇ ਨਾ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਨਾਂ ਆਖਾਂ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਪੰਨ ਮੇ
 ਰੇ ਭਾਗ ਹੋਨ ਜੋ ਭੁਈ ਨਾਨਕ ਕਯਾ ਲਕੀਤ ਹੈ ਜੁ ਆਖੁ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ
 ਨਿਸੰਗ ਮਰਦ ਜੇ ਕਯਾ ਰਜਾ ਦੀ ਜੀ ਇਕ ਰਬ ਬਯਜਿਤ ਨੇ ਤੇ ਮਿਲੇ ਤਿ
 ਤੇ ਨੇ ਤੇ ਲੇ ਦੇਹ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਇਕ ਕਯਾ ਸਉ ਲੋ ਭਾਈ ਮਰ
 ਦਾਨ ਤੇ ਭਾਈ ਜੀ ਨਿਕਹੁ ਮੈਂ ਨੂੰ ਕੇਰਾਂ ਆਪਣਾ ਦਰਸਨ ਦੇਨ ਤਾਂ ਮਰ
 ਵਨੇ ਆਇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਚੁਕੁ ਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਆਖ ਦੀ ਹੈ
 ਇਕ ਕਯਾ ਸੇ ਆਖੋ ਤਾਂ ਲੇ ਦੇਵਾਂ ਪਰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਚਲੇ ॥
 ਨਹੀ ਜਾਦ ਨਨਕੀ ਪਿਛੇ ਭੀ ਅਜਾਹੀ ਰੂਏ ਆਹੀ ਚਲ ਭਾਈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨੂੰ ਮੇ ਦੇ ਮੇਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਪਾਸ ਆਏ ॥
 ਅਗੇ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਪੀੜਾ ਪਾਇੰਦਿਤ ਅਤੇ ਪੀੜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੀ ਪਾਇ
 ਦਿਤੀ ਦੇ ਮੇਂ ਬੈਠ ਗਏ ਬੈਠ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ
 ਕਿਛ ਆਖੀਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਮੁੱਰੇ ਆਖੋ ਮੈਂ ਨੂੰ ਜੋ
 ਈ ਕਬੂਲ ਹੈ ਪਰ ਹਿਕ ਅਸਾਨੁ ਕਯਾ ਮੰਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿ
 ਯਾ ਕੁਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਖੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ
 ਤੁਸੀਂ ਫਰਮਾਇ ਸਕਯਾ ਕਰੋ ਨਿਸੰਗ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਹੋ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਹੀ ਹਾਂ ਜਿਤ ਦੇ
 ਲੇ ਤੁਸੀਂ ਆਦ ਕਰੋਗੇ ਤਿਤ ਦੇ ਲੇ ਹਾਜਰ ਹੀ ਰਹਾਂਗੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕ
 ਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਸੀਂ ਜਾਇਕੇ ਖੁਸ਼ ਕਰੋ ਜੋ ਕੁਛ ਮੁਲ ਲਗੇ ਜੋ ਮੇ
 ਰੇ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਵੇ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੁਛਾ ਅਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿ
 ਹਾਕੋ ਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪੁਛ ਭਾਈ ਬੇਬੇ ਪਾਸ ਜੋ ਹਾਮਲ
 ਦਾ ਆਖੀ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਹਾਲੇ ਆਉ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ
 ਜੇ ਹਾਤੇ ਗੀਖੁ ਸੀ ਆਵੈ ਤੇ ਹੋ ਜੇ ਹਾਲੇ ਆਉ ਮੁਲਦਾ ਮਰਫ ਕੋਈ ਨ
 ਕਰੇ ਖਰੋਤ ਖਰ ਲੈ ਆਉ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਕੁਲਾਰ ਜਾ ਦੀ ਜੀ ਮਰ

ਦਾਨਉਠਖਰਾਯੋਆ ਬੇਬੇਨਨਕੀਜੀਕਯਾਗੁਲਾਭਾਈਮਰਦਨਾ
 ਰਸੋਈਜੇਉਜਾਹ ਅਤੇਬਾਲੇਨੂੰਭੀਸਦਲਾਉ ਮਰਦਨਾਬਾਲੇਨੂੰ
 ਸਦਲਾਯਾ ਆਇਕੇਮਰਦਨੇਕਯਾਜਜਮਾਂਨ ਤੇਨੁਗੁਰੂਨਾ
 ਕਜੀਅਤੇਬੇਬੇਜੀਸਦਯਾਹੈ ਬਾਲੇਕਯਾਕਯੋਮਰਦਨਾ ਮਰਦਨੇਕ
 ਯਾਰਸੋਈਕੀਤੀਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰ ਤੇਨੁਅਤੇਮੈਨੂੰਇਸਦਾਸਤੇ
 ਸਦਯਾਹੈਸੁ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਸੁਦਮਰਦਨਾਮੈਤਾਂਘਰਨੁਚਲਾਸਾਂ
 ਪਰਭਲਾਚਲ ਮਤਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬੇਬੇਜੀਰੀਜਹੋਦੇਹੋਦਨ
 ਤਾਂਬਾਲਮਰਦਨੇਨਲਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸਮਾਯਾ ਤਾਂਅਗੇਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਆਉਭਾਈਬਾਲਾ ਤਾਂਬਾਲਗੁਰੂਨਾਨਕਦੇਚ
 ਰਨਾਂਤੇਦੁਹਪਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਆਉਭਾਈਬਾਲਾਕਰ
 ਤਾਰਚਿਤਾਮਾਏ ਜੋਪ੍ਰਸਾਦਬੇਬੇਜੀਕੀਤਾਜੀ ਜੋਤਿਹਾਂਜੇਦਯਾਂ ਤਾਂਬ
 ਲੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਹਥਜੇਵੇ ਅਤੇਖੁਸੀਮੰਗੀ ਅਜੀਗੁਰੂ

ਜੀਅਸਾਨੁਖੁਸੀਹੋਵੇ ਅਸੀਘਰਨੁਜਾਦੇਹ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਭਾਈਬਾਲਾ ਅਸਾਂਤੇਕਯੋਚੀਜਹੋਦੇਹੋ ਤਾਂਬਾਲੇਅਤਦਾਸਕੀਤੀਗੁਰੂ
 ਜੀਅਸਾਨੁਕਯਾਦਿਤਹੈ ਜੋਅਸੀਤੁਜਹੁਤੇਕੀਜਹੋਦੀਏ ਅਸੀਤੁਸੇ
 ਪਾਸਸਗੋਮੰਗਮਾਲੇਕੂਦੇਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮੰਗਭਾਈਬ
 ਲਾ ਜੋਮੰਗੋਸੋਕਰਤਾਰਪਾਸੋਦਿਵਾਈਯੇ ਬਾਲੇਕਯਾਜੋਗੁਰੂਜੀ
 ਮੈਏਹੋਮੰਗਦਾਹਾਂ ਜੋਕਰਤਾਰਚਿਤਾਮਾਏ ਅਤੇਤੇਰੀਚਾਣੀਦੇਖਕ
 ਰਜੀਤਿਭਰਮੇਨਾਂਹੀ ਸੰਸਾਰਕੋਈਕੁਹਮਾਖਦਾਹੈ ਕੋਈਕੁਹਮਾਖ
 ਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾ ਤਸਾਂਨੀਕਰਤਾਰਮੰਗੇ

ਲਰਖੇਗਾ ਸੀਸਾਰਪਾਝਖਮਾਰੇ ਸੀਸਾਰਸਗਦੀਨਾਈਹੈ ਬਾਲੇ
 ਖੁਸੀਲੀਤੀ ਗੁਰੂਜੀਪਾਸੋ ਘਰਾਂਨੂ ਵਿਦਾਹੋਯਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀਜੀ
 ਕਾਲੂਨੂ ਅਤੇ ਅੰਮਾਂ ਬੀਬੀਨੂੰ ਹਛੇ ਸਨੇਹੇਦਿਤੇ ਬਾਲਾਸਨੇਹੇਲੇਰ
 ਰਤਲਵੰਡੀਨੂੰਗਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ ਗੁਰੂਜੀਰਬਾਬਨੂੰ ਕੁਝ
 ਤਾਂ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਤਨੇਤੋ ਮਿਲੇਤਿਤਨੇਤੋ ਹਛੇ
 ਲੈਆਵੇ ਜੋ ਮੇਰੇਭਾਈਜੀ ਮੈਥੋਂ ਖੁਸੀਹੋਵੇ ਜੋ ਕੁਛ ਲਗੇ ਸੁਆਇ
 ਲਈ ਮਰਦਾਨੇ ਉਠਕੇਤਜੀ ਮਕੀਤੀ ਅਤੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬਹੁਤਖੁ
 ਸੀਹੋਏ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਮਰਾਸੀਆਂ ਦੇ ਪਾਠ ਲੇਖ ਜਿਥੇਜਾਏ
 ਤਿਥੇ ਮੇਰੇ ਏਹੋ ਆਖਣ ਜੋ ਆਯਾਹਈ ਕੁਰਾਹੀ ਆਂਦਾਤੂੰ ਮ ਮਰ
 ਦਾਨੇਨੂੰ ਕੋਈ ਆਦਰ ਦੇਵੇਨਾਂਹੀ ਕਿਤਨੇਦਿਨ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰਦਾਰ
 ਹਾ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂਜੀਪਾਸਾ ਆਯਾ ਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨੇਨੂੰ
 ਪੁਛਿਆ ਕੌਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾਜੀ ਸਭਾਕਿਛੁ ਤੈਨੂੰ ਮਲੁਮ
 ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਰੰਗਾ ਵਿਚ ਆਏ ਆਖਣ ਲਗੇ ਅਵੇ ਮੇਰ
 ਦਾਨਾ ਨਿਯੰਗ ਆਖ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀ ਨਿਯੰਗ ਆਖਣ
 ਦੀਕਾਈਗਲਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਕੰਬਾ ਕੰਬਕਰ ਆਖੇ ਸਜੀ
 ਸੀਸਾਰ ਆਖਦਾਹਈ ਜੋ ਆਯਾਹਈ ਕੁਰਾਹੀ ਆਂਦਾਤੂੰ ਮ ਅਹਗਲ
 ਲੋਕ ਆਖਦੇਹਨ ਤੂੰ ਮ ਕੋਈ ਰਬਾਬ ਦੇਦਾਨਹੀ ਤੂੰ ਜਾਕਯਾਹੈ
 ਜੋ ਕੋਈ ਰਸਮਾਹੋਯਾ ਲਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਸੀਸਾਰ ਏਵੇ ਝਖਮਾਰਦਾਹੈ ਸੀਸਾਰ ਸਭੋਕੁਝ ਪਾਇਕੇਤੁਹਵਲਮ
 ਵਸੀ ਤੂੰ ਕੋਈ ਰਬਾਬ ਦੇਲਲਾਉ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ
 ਮਰਾਸੀ ਆਦਰ ਦੇਦਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਮੇਰਾ ਕਯਾ ਮੰਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾਜੀ ਕੁਝ ਆਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਿਹ
 ਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੀਗਲ ਦੇ ਅੰਗ ਕਿਰਾਂ ਉਜਟਾਂਦਾਹਈ ਦੁਹਾਂਦੀ
 ਦੇਵਿਚ ਇਕਰਬਾਬੀਰਹਦਾਹਈ ਨਾਂ ਉਏਸਦਾ ਫਿਰਦਾਹੀ

ਦਵੇਹਨ ਅਤੇ ਫੇਰੂ ਬੀਸ ਦੀ ਦਾਹੇ ਤੁਥਿ ਥੇ ਜਾਇ ਕੇ ਉਸ ਬੇ ਮੰਗੀ ਜੇ
 ਨਾ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਅਸਾਨਾ ਨਾ ਉਲਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਫਿ
 ਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿਛੁ ਮੁਲ ਕੁਪਿ ਲੇਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜੇ ਕੁਛ ਮੁਲ ਲੇ ਜੀ ਦਾਹੇ ਦੇ ਸੋ ਬੇ ਬੇ ਜੀ ਪਸੇ ਲੇ
 ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਬੇ ਬੇ ਜੀ ਪਸਾ ਮਾਯਾ ਬੇ ਬੇ ਕਯਾ ਕੋ ਜੀ ਭਾਈ ਮਰ
 ਦਾਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਬੇ ਬੇ ਜੀ ਜਿਤਨਾ ਸਹਰ ਸੀ ਮੈਂ ਟੋਲ ਬੱਕਾ ਮੈਂ ਨੂੰ
 ਹੱਥ ਨਾ ਮਾਯਾ ਹੁਣ ਦੁਰ ਕੁਝ ਜਾਹੈ ਮੁੱਲ ਦੇਵਾ ਸਤੇ ਤੋ ਪਸਾ ਮਾਯਾ ਹ
 ਤਾਂ ਬੇ ਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਮਾਥੇ ਸੇ ਦੇਵਾਂ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਬੇ ਬੇ ਜੀ ਸਤੁ ਰੁਪਯੇ ਦੇਹ ਬੇ ਬੇ ਜੀ ਸਤੁ ਰੁਪਯੇ ਕਦ ਕੇ
 ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਹ ਬਦਿਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਸ ਲੈ ਗਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਬੁਬ ਜਾਹ ਅਤੇ ਬੁਬ ਮਾਂ ਦੀ ਮਰਦ
 ਨਾ ਤੀ ਸਚੇ ਦਿਨ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚਾ ਜਾਇ ਕਰ ਲਗਾ ਟੋਲਣ ਵੇ ਬੇ
 ਫਿਰੀ ਦਾ ਅਤੇ ਫੇਰੂ ਰਬਾ ਬੀ ਕਿ ਬੇ ਰਹ ਦਾਹੇ ਕੋਈ ਦਸੇ ਨਾਂਹੀ ਦਇ
 ਦਿਨ ਦੁ ਦਾਰਾ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅੱਕ ਪਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਕੁਲਾ
 ਵੇ ਬੇ ਤਾਂ ਹੋ ਨਾਂਹੀ ਮੈਂ ਕਿ ਸੋ ਬੇ ਪੁੱਛਾ ਕਿ ਬੇ ਦੁੰਦਾ ਅਪਣੇ ਦਿਲਾ ਵਿਚ
 ਲਗਾ ਗਿਣਤੀ ਕਰਣ ਮੈਂ ਕਯਾ ਕਰ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਉਦਾਸ ਹੋ
 ਯਾ ਲਗਾ ਚਲਣ ੧੬॥ ਬੋਲੇ ਕੁਝੀ ਜੀ ਦਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ
 ਰਚਲੀ ੧੭ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਕਰ ਵੇਦ ਹੋਇ ਕੇ ਇਕ ਦਰਖਤ ਹੋ
 ਠਾ ਮਾਇ ਬੈਠਾ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਧਨਾਨ ਕਰਣ ਤਾਂ ਤੀ
 ਸਚੇ ਦਿਨ ਫਿਰੀ ਦਾਰਬਾ ਬੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਮਾਇ ਮਿਲਾ ਮਾਇ

ਕਰਪੁਛੁ ਜੋ ਸਕਯੋ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕਿਸਨੂੰ ਦੇਲਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ
 ਇਕਏ ਥੋਰ ਬਾਬੀ ਰਹਿਦਾ ਹੈ ਫਿਰੀ ਦਾ ਅਤੇ ਫੇਰੁ ਸਦੀ ਦਾ ਹੈ ਫਿਰੀ
 ਰੀ ਦੇ ਕਯਾ ਤੇ ਰਨਾ ਓਕਾ ਹੈ ਤੂੰ ਦਾ ਕੋਟ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਭੁਜਾ ਕਿਸਨੇ
 ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਵਤਨ ਕੋਟ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਵਤਨ
 ਰਾਇਕੁ ਦੇ ਭਟੀ ਦੀ ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਨਾਂ ਉਮਰ ਦਾ ਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕਜੀ ਨੈ ਭੁਜਾ ਹੈ ਹੁਕਮ ਰਬਾਬ ਲੈਣ ਦਾ ਮਾਏ ਮਾਏ ਫਿਰੀ
 ਦੇ ਕਯਾ ਫਿਰੀ ਦਾ ਫੇਰੂ ਹੈ ਈਹ ਅਤੇ ਤੁਹਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਲਿ
 ਮਾਏ ਅਤੇ ਰਬਾਬ ਭੀ ਮੈਥੇ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੇਰਾ ਚਰ
 ਕਣਾ ਸਾਰਾ ਅਸਨਾ ਓਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਰਬਾਬ ਦੇਹ
 ਫਿਰੀ ਦੇ ਕਯਾ ਸਣ ਮਰਦਾਨਾ ਲੈ ਰਬਾਬ ਨਾ ਜਾਣੀ ਏ ਫਿਰੀ ਦਾ
 ਰਬਾਬ ਕਿਥੇ ਲੈ ਮਾਯਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਯਾ ਦੇਖੇ ਜੇਰ ਬਾ
 ਬ ਕੁਦਰਤੀ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੁਲ ਕਹੈ ਫਿਰੀ ਦੇ ਕਯਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਏ ਸਰਬਾਬ ਦਾ ਮੁਲ ਤੈਥੇ ਨਹੀ ਅਤੇ ਏਸ ਦਾ ਮੁੱਲ ਅਸਾਂ ਲੈ
 ਵਾਉਨਾ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੈਰਾਂ ਨਗਲਿ ਗੀ ਭਾਈ ਇਹ ਕੋਟ ਹੈ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਰਹਨ ਸਕਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਤੁਸਾਂ ਲੈ
 ਵਾ ਕੋਯਨ ਹੀ ਫਿਰੀ ਦੇ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏ ਹੁਰਬਾਬ ਅਸਾਨੁ ਕੁਦ
 ਰਤੀ ਹਥ ਮਾਯਾ ਹੈ ਅਵਾਜ਼ ਇਸ ਦੀ ਏਹਾ ਨਿਕਲ ਦੀ ਹੈ ਜੁ ਫਿਰੀ
 ਦਾ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਹੋਰ ਸਮਗੀ ਬਜਾਵਣ ਨਾਂ ਹੀ ਇਕ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਹੋਰ ਗੇ ਏਹੁ ਰਬਾਬ ਉਸ ਅਗੇ ਬਜਾਵਣ ਤੂੰ ਉਸ ਅਗੇ ਬਜਾਵੇ
 ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਏਸ ਦਾ ਮੁਲ ਲੈਣ ਨਾਂ ਹੀ ਏਹ ਚੀਜ਼ ਉਸ ਦੀ ਹੈ
 ਪਰ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਚਲ ਦੇਖਾਂ ਓਹ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੈ ਕੇਕੇ ਈ ਹੋਰ
 ਨਾਨਕ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਚਲੋ ਪਰ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਇਕ ਵਾਰ
 ਵਜਾਇ ਦੇਖਾ ਤਾਂ ਫਿਰੀ ਦੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਹੋਰ ਸਮਗੀ ਹੁਕਮ ਨਾਂ ਹੀ
 ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਸਾਂਝੇ ਉਸੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕੇ ਭੁਜਾ ਹਈ ਤਾਂ ਵਜਾਇ ਮ

ਰਦਾਨੇ ਰਬਾ ਬਾਇਤਾ ਲੇ ਕਰ ਬਾਇਤਾ ਯਾ ਜਾਤਾ ਰਵਜਾਈ ਤਾਮ
 ਵਜਾਏ ਹੋ ਨਿਕਲਾ ਵਿਚੋਂ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਪਿ
 ਛੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਅਧੀਨ ਗੀ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਈ ਅਵਸਥਾ
 ਜਨਾਨਿਕਲੇ ਮਰਦਾਨਾ ਹੋਰ ਨਾਮ ਹੋਰ ਨਾਮ ਹੋਰ ਨਾਮ ਕਰਮਾ ਬਾਇਤਾ
 ਰਿਦਾ ਬਾਇਤਾ ਫਿਰੰਦਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਵੇ ਵਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਪਾਸ ਆਏ ਰਬਾ ਬਾਇਤਾ ਮਾਰਖਾ ਦੁਹਾਂ ਮਥਾ ਟੇਕਾ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਚਿਰਲਾਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਤੇਰੀ ਅ
 ਤੇ ਪੇਸ਼ਾਏ ਅਸਾਨੂੰ ਕੁਝ ਮਲੁਮ ਨਾਹੀ ਕਈ ਖਬਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕੇ
 ਤੁਰਗਤ ਪੈ ਕੇ ਚਿਹੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਅਸੀਂ ਵੇਰੇ ਹੋਰ ਨਾ ਆਹੇ ਜਿਥੇ ਤੇ
 ਨੁਭੇ ਜਾਤਿ ਥੇਤਾ ਮੈਂ ਦੂਰ ਰਾਜਾ ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਸੇ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਤੀਸਰੇ
 ਦੇਸੇ ਮੈਂ ਚਲਾਵੇ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਏਹਾ ਸਾਧਾ ਮਾਇ ਮਿਲਾਇ ਸਾਧਾ ਪੇ
 ਪੁਛਾ ਪੁਛ ਕੇ ਹਕੀਕਤ ਬੀਤੀ ਓਸ ਤਾਂ ਰਬਾ ਬਾਇਤਾ ਵਲੋਂ ਕਹਿ ਓ
 ਸ ਹੋਰ ਹਕੀਕਤ ਏਸੇ ਪੁਸ਼ਟਾਵੇ ੧੭ ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀਵ ਗੁਰੂ
 ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੮ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰ ਪੁਛਾ
 ਕਹੁ ਕੁਈ ਤੇਰੇ ਫਿਰੰਦੇ ਤਾਂ ਉਸ ਕਰਿਆ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਫਿਰੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਿਰੰਦੇ ਨੂੰ ਗਲਾਵਿ ਚਲੀ ਤੇਸਾ ਆਖੇ ਸਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ

ਏਹ ਰਬਾ ਬਾਇਤਾ ਨਾ ਕੋਈ ਹਥ ਆਖਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਆਪ ਜ
 ਦੀ ਸਫਾ ਹੋ ਤੇ ਬੀ ਕੀ ਭੁਲਾਹੋ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਿਆ ਫਿਰੰਦਾ ਮੈ
 ਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋਰ ਸਵਾਸ ਤੇ ਪੁਛਦਾ ਹਾਂ ਫਿਰੰਦੇ ਕਰਿਆ ਜੀ ਸੋਵਾ ਸਭਾਵ ਸੀ
 ਏ ਫਿਰੰਦੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰੰਦਾ ਮੈਂ ਨੂੰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛ

ਟਾਰੈ ਮੈਏ ਸਵਾਸ ਤੇ ਪੁਛਦਾਹਾਂ ਸੋ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵੇਹਾ ਆਹੀ
 ਰਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਸਤਾ ਕਿਛੁ ਪੁਛੁ ਮੁੰਕਾਹਾਂ ਆਗੇ ਪੁਛੁ ਟਦੀ
 ਕਾਈ ਰਹੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਫਿਰਦਾ ਰਬਾਬ
 ਕੀਖ ਬਰਦੇਹ ਤੈਨੂੰ ਕਿਥੋਂ ਹਥ ਆਯਾਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰਦੇ ਕਯਾ ਜੀ ਜਦ
 ਮੈਦਾ ਆਪੁ ਰਜੁ ਰਾਕੇ ਬਿਖੇ ਰੁਗਤ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਰ ਮੇਰੀ ਸਮਾਧਿ ਨਹੀ
 ਸੀ ਆਪੁ ਹੋਰੁ ਪਧਾਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਆਇਖ ਜੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਮੇਰੀ ਆਖ
 ਖੀ ਆਖੁ ਲੀ ਆਖੁ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਸਾਰੇ ਚਰਨ ਤੇ ਫਹ ਪਯਾ ਆਪਨੇ ਮੇਰਾ ਰੁ
 ਰਮ ਕਟ ਕੇ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਿਖ ਆਦਿਤੀ ਅਰ ਵੇਕ
 ਰੇ ਹਰਬਾਬ ਦੀਆਂ ਕਯਾ ਸੋ ਕਲਜੁ ਰਾਕੇ ਵਿਖੇ ਜਦ ਅੰਧ ਘੋਰੇ ਵੇ
 ਰਾ ਤੁੰਨਾ ਨਕ ਉਤਾਰ ਧਾਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਕਹਾਵਾਂਗਾ ਤਦ ਵੇਹਰ ਬਾਬ ਲੇਵੇ
 ਗਾ ਇਹ ਕਹ ਕੇ ਮਲੇ ਪਹੋਗਾਏ ਮੈਦੇ ਖਦਾਹੀ ਰਹਰਾ ਏਹਰ ਬਾਬ
 ਤੁਸਾਰੀ ਆਮਾਨਤ ਆਹੀ ਤੁਸਾਨੂ ਪਹੁਚਾਵੇ ਵਣ ਆਹਾ ਤੁਸੀ ਆ
 ਪਦੀ ਆਮਾਨਤ ਲੇਵੇ ਫਿਰਦਾ ਰਬਾਬ ਦੇ ਕਰ ਵਿਦਾਹੋਯਾ ਤੁੰ ਮਰਦਾ
 ਨਾਂ ਆਖਦ ਲਗਾਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਆਖੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਗੋ ਤੋੜੀ ਵਿਦ ਕਰ
 ਆਵਾਂ ਤੁੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਕਰ ਆਉ ਮਰ
 ਦਾਨ ਕੋਹ ਅਧ ਤੋੜੀ ਨਾਲਗਾ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਦੇਖਦਾਹੀ ਛਲੇਹੇ
 ਗਾ ਮਰਦਾਨਾਂ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਮੈਂ ਅੰਧ ਭੁਨਿ ਨਹੀਹੋਯਾ ਮੈਨੂੰ ਸਭੇ ਕੁਛ ਨ
 ਜਰਾ ਆਵਦਾਹੈ ਵੇਹੁ ਕਯਾਹੋ ਆਹੈ ਰੰਨ ਹੋਰ ਕਯਾ ਹੋਰ ਨਹੀਹੋਇਕੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ
 ਨੁਪੁਛੁ ਵਲਗੇ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥੋਂ ਜੀ ਵਿਦਾ ਕਰ ਆਯੋ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਚਿਤੁ ਮੈਂ ਥੋਛ ਲਹੇਗਾ ਮੈਨੂੰ ਦਿਸ ਆਵਟੇਨ
 ਰਹਰਾ ਤੁੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਹ ਇਨਾ ਗਲਾਂ
 ਕੋਪਾ ਕਫਿਰਦੇ ਹੋਨ ਅਸਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਬਾਹਰ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤੁੰ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਹ ਕਮ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾਇ

ਮਰਦਾਨੇਰ ਬਾਬ ਹਥ ਲੀਤ ਲਗਾ ਬਾਟ ਬਟਾਵਟ ਤੰਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਹੁਕਮ ਕੀਤ ਮਰਦਾਨਾ ਅਪਹੀ ਬਟ ਜਾਮੀਰ ਬਹੋ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਹੁਕਮ ਮੰਨ ਜਾ ਬਾਟ ਬਟ ਰਾਮ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਲਗਾ ਰਬਾਬ ਵਜਾ
 ਵਟ ਵਿਚੋਇ ਹਮਦਾ ਜਾਨੈ ਕਲਾ ਤੂੰ ਹੀ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਤੂੰ ਹੀ ਨਿਰੀ ਕ
 ਰਨ ਨਕਬੀ ਦਾ ਤੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾ ਗਈ ਮਰ
 ਦਾਨ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਦੇਖੇ ਦੇਖੇ ਹੀ ਹੋਇ ਗਏ ਦੁਇਰਾਤੀ ਅਤੇ ਦੁਇ ਦਿਨ ਸ
 ਮਾਧੀ ਲਗੀ ਰਹੀ ਮਰਦਾਨੇਰ ਬਾਬ ਛੁਡ ਦਿਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋ
 ਇ ਗਏ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਭੁਖ ਲਗੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਜੀ ਉ
 ਭੁਟਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਛੁਡ ਭੀ ਸਕੇ ਨਾਂ ਹੀ ਏਹਾ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚਾ
 ਰ ਕਰੇ ਕਦੀ ਜਾਗੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵਿਦਾਲੇ ਵੇ ਜਾਤੀ ਸਰਾ ਦਿਨ ਹੋਯਾ ਤਾਂ
 ਰੂਨ ਨਕਜੀ ਪਲਕਾਲਾ ਹੀ ਮਾ ਪੁਛਣ ਲਗੇ ਕੌਮੇ ਮਰਦਾਨਾ ਕੌਮੇ
 ਬਾਬ ਰਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕੌਮਾ ਜੀ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਦੁਖ ਕਰਤਾਰ
 ਦਰਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਡੀ ਤਾਂ ਦੁਰਨ ਹੀ ਹੋਈ ਤੁੰਤਾ ਪਰ ਮੇਸਰਾਮਾ
 ਏ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਆਦਾ ਜਿਹੇ ਅਸਾਡੀ ਕਦੀ ਮਤ ਤੇਰਾ ਤੇ ਅਸਾ
 ਰੂਜੀ ਗਏ ਬੋ ਮਿਲੇ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੌਮਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਪ
 ਸਭ ਹੋ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹੀ ਜੇਤ ਕਬੂਲ ਕਰੇ ਤਾਂ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹਾ
 ਅਤੇ ਜੇਨਾ ਕਬੂਲ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਜਾਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕੌਮਾ ਜੀ ਇਕੇ ਤਾਂ
 ਆਪ ਜੇਹਾ ਕਰ ਅਕੇ ਮੇਰਾ ਇਲਾਜ ਕਰ ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਰਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੌਮਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਦੋਵੇ ਗਲਾਂ ਕਰਤਾਰ ਪਾਸ
 ਨ ਅਤੇ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹੇ ਜੇ ਹੀ ਬਣੇ ਤੇ ਹੀ ਕਟਣੀ ਅਗੇ ਤੇ
 ਦੀਖਾ ਸੀ ਜੇ ਜਾਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਹੁ ਨਹੀ ਤਾ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨੇ ਕੌਮਾ ਜੀ
 ਜੇ ਜਾਵਾਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੌਮਾ ਏਹ ਰਬਾਬ ਬੇਬੇ ਜੀ ਨੂੰ ਸ
 ਪਜਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾਬ ਲੈ ਕਰ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਬੇਬੇ
 ਨਕੀ ਦੇ ਮਨ ਹੋ ਲਪਯਾ ਬੇਬੇ ਲਗੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਕੌਮੇ

ਕੁਈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਹ ਬਾਬ ਕਿਤ ਨੇ ਤੋਲਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤੇ ਦਿਨੀ
 ਆਇਓ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਕੁਈ ਜੀ ਕਿਥੇ ਛੁਡਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਾ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਓਹਤਾ ਆਪ ਪਰਮੇਸਰ ਹੋ ਉਸਤਾਈ ਤਾਂ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾਈ ਨਹੀ
 ਅਸੀ ਬੀ ਦੇ ਅਸਾਨੂੰ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਗੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਸੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਪਾਸੋ ਵਿਦਾਲਾ ਏਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਸਾਨੂੰ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਹੈ
 ਕਹਾ ਹੈ ਰਬਾ ਬਬੇ ਬੇਜੀ ਨੂੰ ਸੰਪਤਾਹ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਜੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗ
 ਛੁਟ ਗਿਆ ਕਿਥਾ ਓਥੀ ਮੀਏ ਨਾਂਹੀ ਤੁਲਸਾ ਲੋਡੀ ਬਹੁਤੇ ਰਾਕਹੇ॥
 ਅਤੇ ਅਖੀ ਪੁਝੇ ਪਰਦੇਹਤ ਮੋਹ ਬਾਪਗਾ ਕੁਈ ਜੈ ਰੁਮਾਯਾ

ਜੈਰਾਮ ਦੇਖ ਕੇ ਹੈ ਰਾਨ ਹੋਗਾ ਲਗਾ ਪੁਛ ਕੇ ਜੀ ਤੁਲਸਾ ਅਜਨਾ
 ਨ ਕੀਏ ਤਨਾਂ ਰੁਦਨ ਕਯੋ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਹਾ ਹੈ ਤੁਲਸਾ ਕਹਾ ਠਾਕੁਰ
 ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਈ ਨੂੰ ਛੁਡੁ ਚਲਾ ਹੈ ਏਸ ਦਾਸਤੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਦੀ
 ਹੈ ਕਯੋ ਬਹੁ ਜੀ ਅਸਾ ਤੁਸਾਡੇ ਹੁਕਮ ਬੀ ਬਾਹਰ ਨਹੀ ਜਿਸ ਵਜਾ
 ਜਿਸ ਸੂਰਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਰਹਨ ਅਤੇ ਤੁਸਾਡਾ ਮਨ
 ਸਿਤੋ ਖਾਵਿਚ ਆਵੈ ਸੋਈ ਸੂਰਤ ਦਸੇ ਅਸੀ ਸੋਈ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ
 ਜੀ ਕਹਾ ਮੈ ਸਿਤੋ ਖਾਵਿਚ ਆਹੀ ਕੁਝ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਈ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋ
 ਗਾ ਕੁਈ ਜੀ ਪਰਚਮਾਰ ਹੋਗਾ ਸੋ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਈ ਜੀ ਨੂੰ ਛੁਡੁ ਚਲ
 ਆਹੈ ਓਹ ਉਦਾਸ ਹੋ ਜਾਵੈਗਾ ਜੈਰਾਮ ਕਹਾ ਬਹੁ ਜੀ ਏਹ ਕਹਾ
 ਜੋ ਤੁਸੀ ਭੁਟਕੇ ਤੁਸੀ ਅਸਾਨੂੰ ਉਪਦੇਸ ਦੇ ਦੇਸੇ ਹੁਣ ਤੁਸੀ ਆਪੇ ਹੀ
 ਭੁਟਕਣ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਤੀ ਕਤਾਂ ਨਹੀ ਰਹੇ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਆਪਣੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹੈ ਤੁਸੀ ਜੀ ਤੇ ਖਤਰਾ ਕੋਈ ਨ ਕਰੋ ਜੋ ਮਰ

ਦਾਨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਰਹਦਾ ਹੈ ਤੇ ਵੇਰਖੋ ਅਸੀ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀਆਰੇ
 ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਕਾ ਭੀ ਭੁਸੀ ਮਰਦ ਨੇ ਨੁਕਾ ਜੇਰਾ ਮਕਾਮ ਮਰਦਾ
 ਨ ਤੇ ਕੋਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਚਲਾ ਹੈ ਤੇ ਰੇਨ ਲ ਉਸਦਾ ਬਹੁ
 ਤ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਮਰਦ ਨੇ ਕਾ ਭੁਲਾ ਜੀ ਕਾ ਕਰ ਉਸਦੀ ਤਾਂ ਸਮਾ
 ਧਿਲਾ ਗਈ ਹੈ ਖੁਲਾ ਦੀ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਕਿਤੇ ਸਹਰ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਖਤ
 ਰਾਨ ਹੋਵੇ ਉਸ ਵਿਚ ਖਤ ਰਹਦਾ ਹੈ ਜੇਰਾ ਮਕਾਮ ਰੋਟੀ ਕਪ
 ਕੇਵਾ ਸਤੇ ਕਹਦਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਰੋਟੀ ਕਪ ਜਾਏ ਥੋੜੇ ਜੁਦ ਹੈ ਕੁਲਾ ਕੋਈ
 ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲ ਰਹਾ ਮਰਦ ਨਾ ਏਹੁ ਗਲ ਨਜ਼ਰ ਮਾਵ
 ਦੀ ਹੈ ਜੁਗਾਦੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲ ਪਹੁੰਚ ਕੇਵਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਕੁਲਾ ਜੇ
 ਪਵ ਲੋਹੇ ਇਮਾਵੇ ਤਿੰਨ ਰਕੁ ਭੁਕਰਦਾ ਨਾਨਕੀ ਅਤੇ ਜੇਰਾ ਮਮਰ
 ਦਾਂ ਨੇ ਨੁਕਾ ਭੁਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇਤਾਂ ਏਸ ਸਹਰ ਵਿਚ ਰਹੇ ਤਾਂ ਦੁਇ
 ਵਖਤ ਰਸੇਈ ਜੇਵਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਭੁਈ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਰਾ ਭੇਜਾਵਨਾ
 ਤਾਂ ਖਰਚੀ ਰੋਕ ਲੈ ਜਾਵੇ ਇਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਮਰਦ ਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁ
 ਸੀ ਹੋਯਾ ਮਰਦ ਨੇ ਕਾ ਭੁਲਾ ਜੀ ਜੇਤੁ ਸੀ ਕੋਹੋ ਗਾ ਸੋਈ ਕਰ ਰੇ
 ਅਤੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਭੁਈ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਮਰਦ ਨੇ ਨੁਕਾ ਤੀਰਖਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਭੁ
 ਕਾ ਯਾ ਜਾ ਭੁਲ ਕੋਹੋ ਯਾਤਾਂ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਾ ਭੁਲਾ ਜੀ ਮੇਜਾਵਾ
 ਜੇਰਾ ਮਕਾਮ ਮਰਦਾਨਾ ਰਸੇਈ ਜੇਵਜਾਹ ਅਤੇ ਕੁਝ ਖਰਚ ਲੈ
 ਜਾਹ ਮਰਦ ਨੇ ਕਾ ਭੁਲਾ ਭੁਈ ਜੀ ਮਰਦ ਨੇ ਨੁਕਾ ਸੋਈ ਜਵਾਈ
 ਅਤੇ ਜੇਰਾ ਮਮਪਟੇ ਗਲ ਦਾ ਜੇੜਾ ਬੁਜ ਕੇ ਵਿਚੋ ਕੁਝ ਕੇ ਮਰਦਾਂ
 ਨੇ ਦੇ ਗਲ ਪਾਯਾ ਅਤੇ ਮਾਖੋਸੁ ਬਹੁ ਜੀ ਮਰਦ ਨੇ ਨੁਕਾ ਭੁਖ ਰਹੇ
 ਦੇਹੋ ਨਾਨਕੀ ਕਾ ਭੁਸੀ ਮਾਖੋਸੁ ਦੇਵਾਂ ਜੇਰਾ ਮਕਾਮ ਜੇਤੁ ਜਾਣੇ
 ਫਿਲ ਮਾਵ ਵੀ ਹੈ ਸੇਵੇਵੇ ਮੇ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀਹ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਦੀ
 ਹਰੁ ਪਯੋ ਮਰਦ ਨੇ ਨੁਕਾ ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਮਾਖੋਸੁ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਈ ਨੇ ਮਾ
 ਖੀ ਮੇ ਨੁਕਾ ਸਨ ਵੇਵਾ ਮਰਦ ਨੇ ਨੁਕਾ ਗਲ ਪਾਯਾ ਅਤੇ ਰੀ

ਰੁਪਯੇ ਲੈ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਯਾ ਆਇ ਕਰ ਮਾਯਾ
 ਏ ਕਮੇਸ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾ ਰਬਾ ਬਕਸੇ
 ਲੇ ਮਾਯੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਅਜੀ ਬੇਬੇ ਜੀ ਬਹੁਤ ਬੈਰਾਗੀਤਾ ॥
 ਭਯਾ ਜੈ ਰਾਮ ਮਾਯਾ ਉਜ ਮੇਰਾ ਦਿਲਾ ਜਾ ਕੀਤਾ ਮੈਨੂੰ ਮਾਯਾ
 ਲਗੇ ਤੁਰਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਜਾਹ ਨਹੀ ਮੈ ਕਹਾ ਕੁਲਾ ਭਯਾ ਜੈ
 ਮੇਰੇ ਗਲ ਜੈ ਰਾਮ ਮਾਯਾ ਜੋ ਪਾਸ ਅਤੇ ਵੀਹ ਰੁਪਯੇ ਖਰਚੇ
 ਦਿਤੇ ਅਤੇ ਮਾਯਾ ਲਗੇ ਜਿਚ ਰਹਿ ਸਮਾਹਰ ਦਿਚ ਰਹੇ ਦੋਵੇ
 ਤਪਸਾ ਦਿਤੇ ਦੁਜਾਵੇ ਅਤੇ ਜੇ ਦੁਰਜਾਵੇ ਤਾਂ ਖਰਚੇ ਮਾਯਾ ਦੇ ਗਏ
 ਪਰੇ ਪਾਸ ਦੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਾ ਆਰੇ ਜੋ ਕੁਈ ਜੀ ਨੁ ਕਹਣਾ
 ਜੋ ਮੈਨੂੰ ਮਾਯਾ ਦਰਸਨ ਦੇਵੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਅਵੇ
 ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਕਾ ਕੀਤੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਮੈ ਹੋਇ ਗਏ ਅਗੇ ਹੀ ਉਨਾਨੁ
 ਸੀ ਚੰਦ ਪਾਲਣਾ ਪਯਾਏ ਏਹੁ ਤੁਕਾ ਕਰ ਰਾਮਾਯੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
 ਆਜੀ ਮੈਨੂੰ ਮੰਗੇ ਨਾਹੀ ਓਨੇ ਮੈਨੂੰ ਮਾਯੇ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ਕੇ ਦਿਤੇ ਹਨ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਦੇ ਮਾਯੇ
 ਅਤੇ ਜੋ ਤਾ ਤੇ ਨੂੰ ਮੁਬਾਹੁ ਹੈ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਜਰ ਕਰਤਾ ਰਹਿ ਪਰ
 ਰਖੀਏ ਬੰਦੇ ਦੀਆ ਸਦਿਚ ਮਵ ਗੁਣ ਵਡਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ
 ਦੀਆ ਸਦਿਚ ਸੁਖ ਹੈ ਜਾਹ ਫੇਰ ਮਾਯੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਅਜੀਤ
 ਸੀ ਭੀਰ ਲੇ ਅਤੇ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਨੁ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ
 ਨੁ ਤਜ ਫਦੀ ਹੈ ਇਤਨਾ ਚਿਤ ਕਰ ਜਾਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਆ ਚਲ ਗਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਕਾਫੇ ਫਾਨ ਹੀ ਜਾਹਾ ਅਸੇ
 ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਕੀਮ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਵਾਹਿ ਚੁੰਠ ਤਾਂ
 ਤੁਲਸੀ ਦੇ ਜਰਜੀ ਜਾਇ ਕਰ ਮਾਯਾ ਲਗੀ ਬਹੁਤੀ ਤੁਸਾ ਭਯਾ
 ਵੀਸੀ ਆਯਾ ਹੈ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਾ ਭੁਝੁ ਠੀ ਹੈ ਤੁਲਸਾ ਕਾ ਭੁਝੁ
 ਮੇਰੀ ਸਜਾ ਲਹੇ ਮੈ ਤਸਾ ਮੇਰੇ ਹਰ ਬੋਲਾ ਤਿਰਗਾਨੁ ਚਿਪਰਾ

ਇਚੜੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਗੁਰੂਜੀ ਦੇ ਪੈ
ਰਾਂ ਤੇ ਦੁਹਾਈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਦਾ ਮਥਾ ਦੁਹਾਹ ਥਾਂ ਤੇ ਲੀ
ਤਾ ਕਹਣ ਲਗੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਏਸੇ ਵਾਸਤੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਆਵਦੇ ਜੋ ਤੂੰ ਪੈ

ਰਾਨੀ ਦੇੜਦੀ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਰਦਾਸ ਨ ਬੰਧੁੰਦਾ ਮਾਯਾ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਲਜੁਰ
ਵਿਚ ਭੀ ਹੋਯਾ ਜੇਹੇ ਮਾਯੀ ਮਾਰੇ ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਹੈ ਏਹਾ ਮਸਾਨ ਬੜਾ ਅੰਗੁਟ
ਹੀਦਾਰੈ ਜੋ ਤੂੰ ਮਸਾਰੇ ਪੈਰ ਨੂੰ ਦੇੜਨੀ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਂ ਵੇਜਾਣ ਜੇ ਮੈਂ ਸਚਾ
ਖਦਾਹਾ ਤੂੰ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਕੁਲਾਭਾਈ ਜੀ ਜੋ ਤੂੰ ਸੀਰਾ ਜੀ ਹੋਵੇ
ਗੇ ਮੈਂ ਤਿਵੇਂ ਕਰਾਂਗੀ ਪਰਤੁਸੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦਿਤਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਜਿਸ ਵਖਤ ਤੂੰ ਸੀ ਆਵ ਕਰੇਗੇ ਤੁਸਾਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਮ
ਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਲਾਭ ਉਭਾਈ ਮਰਦਾਨ ਰੁਪਯੇ ਬੇਬੇ ਜੀ
ਨੂੰ ਦੇਹ ਤਾਂ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਕੁਲਾਭਾਈ ਜੀ ਏਸ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੇਨਹੀਂ ਮਸਾਮਾ
ਪਹੀਂ ਦਿਖੇ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਮਸਾਨ ਕ
ਰਤਾਰ ਪਾਸੋਂ ਪਛੋੜੇ ਤੂੰ ਪਰਮੇਸਰ ਦੀ ਕੁਰਾਤ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵਡੀ ਹੈ ਵ
ਡਾਦਾ ਮਾਖਾ ਪਰਮੇਸਰ ਸੁਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਜੀਤ ਸੀ
ਜਾਣਦੇ ਹੋਗੇ ਜੋ ਕੁਝ ਚਿਜਾਣ ਦੀ ਹੈ ਮੈਂ ਚਿਰ ਉਨਹੀਂ ਜਾਣ ਦੀ ਮੈਂ ਪ
ਰਮੇਸਰ ਜਾਣ ਦੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੁਹੰਮਾਖ
ਣ ਦੀ ਨਹੀਂ ਏਹਾ ਰੁਪਯੇ ਤੁਸੀਂ ਲਹੇ ਤੇ ਇਕ ਮਸਾਨ ਵਚਨ ਮੈਂ ਜੋ ਮ
ਸੀ ਮਾਖੀ ਹੈ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਕਯਾ ਕੁਲਾਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਨਿਸੀਰਾ ਮਾਖੀ ਮੁਹੰਮ
ਹ ਜਾਂ ਕੇਈ ਨ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕਦੇ ਮਰਦਾਨ
ਮਾਗੋ ਪਛੋੜੇ ਮਾਵੇ ਮਸੀ ਹੋਵੀ ਏ ਕੁਵੇਨ ਹੋਵੀ ਏ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਖਾਲੀ

ਨਹੀ ਛੁਡਣਾ ਤੁਥੇ ਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਹੈ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਏਸ ਨਾਲ ਵਚਨ ਹੈ ਸ੍ਰੀ
 ਚੰਦ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਗੋਦੀ ਪਾਇਲੀ ਤਾਂ ਅਤੇ ਅਸਾਨੂੰ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰ
 ਅਸੀਂ ਏਥੇ ਭੁਲੇ ਨਾਂਹੀ ਅਸੀਂ ਰਿਸ ਦੇ ਝਮ ਦੇ ਭੁਲੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾ
 ਨਕੀ ਜੀ ਕਯਾ ਜੀਤੁ ਏਥੇ ਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਭੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਧਰਵਾਸ ਹੈ ਤੁਵੇ ਕ
 ਦੇ ਦਰਸਨ ਹੋਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਓਦਰ ਦੀ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਜੇ ਤੂੰ ਦੁਰਜਾ ਵੇਂਗਾ
 ਤਾਂ ਮੈਂ ਓਦਰ ਜਾਂਦਾ ਹੀ ਅਗੇ ਭਾਈ ਜੀਤੁ ਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇ ਗੀ ਸੇਈ
 ਕਰੋਗੇ ਮੇਰਾ ਵਸ ਕਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਖਾਤੁ
 ਰਜਮ ਰੱਖ ਜਿਤ ਵੇਲੇ ਤੁਸੀਂ ਯਾਦ ਕਰੋਗੇ ਤਿਤੇ ਵੇਲੇ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ
 ਆਇ ਹਾਜਰ ਹੋਵਾਂਗਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾ ਨਕੀ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਜੀਤੁ ਸੀ
 ਅਸਾਡੇ ਨਲਾ ਮੇਹ ਤੇ ਜ਼ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਮੇ
 ਹ ਤੇ ਜ਼ਾਹੀ ਲੋੜੀ ਦਾ ਹੈ ਗਖਾਨ ਹੀ ਬਣਦਾ ਰੁਪਯੇ ਦੇ ਕਰਦੇ ਵੇਦਿ
 ਦਾ ਹੋਗਯੇ ਜਾਬਾ ਹਰਨਿ ਕਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਿ
 ਯਾ ਆਖ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿ ਧਰਚਲ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਂ
 ਕਯਾ ਜਾਂਦਾ ਅਗਾ ਤੇ ਰਾਪਿ ਛਾ ਮੇਰਾ ਜਿਧਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਿਧਰ ਚਲ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਜਾਧ ਲਾ ਲੋੜੀ ਖਾਂਦ
 ਏ ਮਨਾ ਵਾਦ ਦੇ ਪਰਗਟੇ ਵਿਚ ਹੈ ਉਸਦਾ ਦਰਸਨ ਕਰਦੇ ਜਾਇ
 ਗੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਜੀ ਚੋ ੧੯ ॥ ਬੇਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੧੯ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੋਚਲੇ ਸਤਾਂ ਵਿਨਾ ਵਿ
 ਚਲਾ ਲੇ ਦੇ ਘਰ ਆਇ ਵੜੇ ਅਗੇ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਕਿਲੇ ਬੈਠਾ ਪਾੜ
 ਦਾਸੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਤਪਾਜੇ ਹਾਹੈ ਅਤੇ ਗਲ ਸੇ ਲੀ ਹੈ ਸੁ ਅਤੇ ਇ
 ਕਰੁ ਮੇਟਾ ਹੈ ਸੁ ਲਾਲੇ ਅਗੇ ਉਠ ਖੜਾ ਹੋਆ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਆ ਬੈਠ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਕਿਰਤ ਕਰ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਚਰਣਾਂ ਤੇ ਫੁਹ ਪਾਯ
 ਠੇਹ ਬੈਠ ਕਰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਜੀ ਮੈਂ ਮਹਰਮ ਨਾਂਹੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪ
 ਣਾ ਆਪ ਜਾਹਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਲਾਲੇ

ਸੀਪਰਦੇਸੀਹਾ ਭੁਈਲਾਲੇਕਯਾਜੀਪਰਦੇਸੀਤਸਕੁਸੀਸਾਰੇ
 ਪਰਤਸੀਮੁਲੀਮਾਨਰਖੇਤੁਸੀਭੁਲੇਲੇਕਨਜਰਆਵਦੇਹੋਜੋਕੋ
 ਆਖੇਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭੁਈਲਾਲੇਤੁਜਾਵਦਾਰੇਜੋਕੋਈ
 ਅਜਾਣਹੋਵੇਤਾਂਆਖੀਏਜਾਣਵੇਬੁਝਦੇਨੁਕਯਾਆਖੀਏਤਾਂਲਾ
 ਲੇਕਯਾਕਰਤਾਰਦੀਕਰਤਾਰਹੀਜਾਣੈਪਰਸੀਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਸਾਧਪ੍ਰਗਟੇਹੋਯੋਰਿਤਤਾਂਹੀਪਰਚਿਹੰਮੈਨੁਨਜਰਆਵਦਾਰੇਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭੁਈਲਾਲੇਫਿਰਪੁਛਵਕਯੋਹੈਤਾਂਫਿਰ
 ਭੁਈਲਾਲੇਕਯਾਜੀਸਾਡੀਕਚੀਮਤਹੈਅਜੀਕਯਾਜਾਣਵੇਸਾਂ
 ਤਾਂਫਿਰਭੁਈਲਾਲੇਪੁਛਾਜੀਤੁਸਾਡਾਨਉਕਯਾਹੈਤਾਂਮਰਦਸੇ
 ਕਯਾਭੁਈਲਾਲੇਇਨਾਦਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਤਾਂਭੁਈ
 ਲਾਲੇਕਯਾਭੁਈਤਿਰਨਉਕਯਾਹੈਮਰਦਨੇਕਯਾਭੁਈਲਾਲੇ
 ਮੇਰਨਉਮਰਦਨਾਮਰਾਸੀਹੈਭੁਈਲਾਲੇਕਯਾਜੀਤੁਆਪ
 ਟਨਾਉਨਾਹੀਦਸਦਾਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭੁਈਲਾਲੇਮਰ
 ਦਨੇਦਸਾਕਯੋਤਾਂਭੁਈਲਾਲੇਕਯਾਆਪਣਾਨਉਦਸਾਕਯੋਈ
 ਪਾਪਤੰਨਾਹੀਹੋਦਾਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੱਕਰਆਖੋਸਭੁਈਲਾਲੇ
 ਲੇਮੇਰਨਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਤਾਂਭੁਈਲਾਲੇਪੈਰਾਂਤੇਢਹਪ
 ਯਾਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭੁਈਲਾਲੇਜੀਤੁਸਾਡਾਨਅਸਾਡਾਏ
 ਹੋਵਚਨਮਾਹਾਤਾਂਭੁਈਲਾਲੇਜੀਕਯਾਜੀਅਗੇਛੇੜਦੀਨਹੀ
 ਅੰਦਰਦੀਅੰਦਰਰਖਈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੱਸੇਭੁਈਲਾਲੇਕਯਾ
 ਜੀਤੁਸੀਕਿਉਹੱਸੇਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭੁਈਲਾਲੇਕਿਵੇਛ

ਮਾਭੀ ਰਹੀਏ ਏਹ ਗਲ ਛਪੀ ਨਹੀ ਰਹਈ ਤਾਂਗੁ ਈ ਲਲੋ ਕਰਾ
 ਜੀ ਰਜ ਇਸਾਹੀ ਅਸੀ ਕਾ ਕਹੀਏ ਏਹ ਗਲ ਕਰ ਕੇ ਭਾਈ ਲ
 ਲੋ ਰਸੇ ਈ ਦੇ ਮਾਹ ਰਹੇ ਯਾ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਾ ਘਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਹ
 ਭਾਈ ਲਲੋ ਪੁਰਤਨ ਪੁਰਖ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਏਹ
 ਤੇ ਓਹ ਅਤੇ ਤੁਸੀ ਕਿਤਨੇ ਜੁਗਾਇ ਕਰੇ ਹੋਇ ਮਾਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਪੁ
 ਰਜਾ ਜੀ ਅਸਾ ਤਾਂ ਸੁਣ ਜਾਂ ਹੈ ਜੋ ਪੁਰਤਨ ਪੁਰਖ ਵਤ ਜਨਮ ਲਿਆ
 ਵਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦ ਨਾ ਜੋ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਪੁਜ ਕਰ
 ਦੇਹਨ ਸੇਭਾ ਵੇ ਕੇਹਾ ਭੁਗਤ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਬਾਛਨ ਕਾਈ ਨਹੀ ਉਰਦੀ ਤ
 ਠੇਰ ਜਨਮ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਗੁਨੀ ਭੁਗਤ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਬਾਛਨ
 ਕਾਈ ਉਰਦੀ ਪਰ ਮੇਸਰ ਬਿਨ ਤਾਹੀ ਜਨਮ ਲਾਵਦੀ ਹੈ ਅਤੇ
 ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ ਬਾਛਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਓਹ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਸਾਸ
 ਸਮਾਵਦੀ ਹੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੋ ਹੈ ਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਦੀ ਬਾਛਨ ਕਰਦੇ
 ਨ ਉਨਾ ਅਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ਵਿਚ ਭੁਦਕ ਛਨਾਂ ਹੀ ਅਤੇ ਅਵਤਾਰ ਦਾ
 ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਬਾਛਨ ਕਾਈ ਨਾਂ ਕਰੇ ਤਾਂਗੁ ਚੋਰਾ ਸੀ ਚੋਰਾ
 ਮਰਦ ਨਾ ਏਹ ਵਚਨ ਸਤ ਪਰਤੀਤ ਕਰ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਾ
 ਸਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਜੋ ਬਚਨ ਕਰਦੇ ਹੋ ਸੋ ਸਰਕਾ ਦੇ ਹੋ ਤਿਚ ਰਹੇ ਜੀ
 ਭਾਈ ਲਲੋ ਰਸੇ ਈ ਤੁਸੀ ਕਰ ਕੇ ਸਦਾ ਮਾਹਾ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੁ
 ਜਾਇ ਤਾਹੀ ਰਹੇ ਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਲਲੋ ਰਸੇ ਹੀ
 ਮਾਉ ਲਲੋ ਕਾ ਜੀ ਚੋ ਕੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ
 ਲਲੋ ਜਿਤਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ਤਨਾਂ ਚੋ ਕਾ ਹੋਗਾ ਭਾਈ ਲਲੋ ਮਗੋ ਪੁ
 ਜਾਇ ਮਾਵਰਖਾ ਜਾਂ ਮਰਦ ਨਾਂ ਦੇ ਖੈ ਤਾਂ ਕਾ ਵੇਖੇ ਜੋ ਲਹਤੁ ਰੇ
 ਦੀ ਮਾਰੇ ਦੀ ਮਾਂ ਤੇ ਮਰਦ ਦੇ ਸਾਹ ਦੀ ਪਨੀਰੇ ਮਰਦ ਨੇ ਜੀ ਵਿਚ
 ਗਿਟਤੀ ਖਾਧੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤੁ ਜਨਮੀ ਮਾਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦ ਨੇ ਨੂੰ ਕਾ ਕਾ ਮਰਦ ਨਾ ਮਰਦ ਨੇ ਕਾ ਕਾ ਕਾ

ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦ ਨਾਂ ਖਾਂਦੇ ਗਾਤਾਂ ਜਾਣੇ ਗਾਤਾਂ
ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਵਕਭੀਨ ਕੇ ਮੁਹ ਪਾਯਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਮਾਯਾ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦ ਨਾਂ ਦੇਹ ਬਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਦੀ ਕੋਰ ਕਰੇ
ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਾਮਾ ਜੀ ਕੋ ਹਰਾਸ ਦਲ ਵੇਲਾ ਵਾਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਕਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਨਕ ਨੀਰ ਕਾ ਹੀ ਹੈ ਤੁਸਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਲੋਂ ਵੇਖਣ ਨਾਂ ਹੀ ਤੁਸਾ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਲ ਵੇਖਣਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਕੋਈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਾਖੀ ਦਸੈ ਜੋ ਸੋਇ ਸਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦਿਚਤੁ ਉਪਾਇਆ ਦਸੈ
ਤਾਂ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਮਥਾ ਟੇਕਾ ਅਖੰ ਮਸਜੀ ਮਜ਼੍ਹਤੁ ਸਾਂ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲ
ਜੀਤ ਅਤੇ ਮਨ ਮਸਨਾਈ ਮੈਲ ਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਨਿਹਾਲ
ਦੇਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਅਖੰ ਮਰਦ ਨਾਂ ਕਿਧ
ਕਹ ਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਾਮਾ ਜੀ ਜਿਧਰ ਤੁਸਾ ਹੀ ਖੁਸੀ ਹੋਵੇ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦ ਨਾਂ ਅਖੰ ਸੋ ਕਰੀਏ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਾਮਾ
ਜੀ ਮੈਂ ਨਾਂ ਹੀ ਅਖੰ ਸਕਦਾ ਪਰ ਜੀਏ ਸਧਰਤੀ ਅਸਾ ਹੀ ਚਿਤ ਨਹੀ
ਨਗਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਵੇਖ ਮਰਦ ਨਾਂ ਤਿਨ ਦਿਨ ਅਸੀਂ
ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਦੇ ਪਚਰ ਹੋਆਹੇ ਅਤੇ ਅਨੰਗ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹਾ ਹੈ ਹੁਣ
ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਬੋਵੇ ਦਾਲੀ ਚੇ ਅਤੇ ਇਥੇ ਵਖਾਣਾ ਵਖਾਣਾ ਪੈਦਾ
ਹੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਕੀਰ ਮਾਹੇ ਅਸਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਪਰੋਸਨ ਨਾਂ ਹੀ ਅਸਾ ਹੀ
ਜਿਥੇ ਸਾਧ ਮੁਰਤਿ ਹੋਵੇ ਤਿਥੇ ਅਸਾ ਹੀ ਰਹਤੁ ਲੋੜੀ ਦੀ ਹੈ ਮਰਦਾਂ
ਨੇ ਕਾਮਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਦੀ ਬੁਝੀਆ ਜਿਸ ਗਲੀ ਕੁਚੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਕ
ਲਦੇ ਹਾਂ ਸੋਈ ਅਸਾ ਨੂੰ ਮਾਖੰ ਦੇਹਨ ਜੁਆਏ ਨੀ ਕੁਰਾ ਹੀ ਅਤੇ ਤੇਰੀ
ਤੁੰ ਜਾਣ ਪਰ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਦੁਖ ਜਾਣੇ ਹਾਂ ਪ੍ਰਭਾਤ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾਮਾ ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਤੈਨੂੰ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਮਾਏ
ਅਸਾ ਨੂੰ ਤੂੰ ਖੁਸੀ ਕਰ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਗਮ ਦੇ ਝਮ ਦੇ ਖੇਲੀ ਯੋਗੇ ਤਾਂ
ਭਾਈ ਲਾਲੇ ਕਾਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾ ਦਿਰਮਦ ਗਮਾ ਪਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕੁਈ ਲਾਇਨੁ ਸਾਂਝਿ ਚਮਕਾ ਕੁਛ ਨਾਹੀ
ਪਰ ਅਸਾਂ ਪਾਸੇ ਸੀਸਾਰ ਦੁਖ ਦਾ ਹੈ ਕੁਈ ਲਾਇਨੁ ਕਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਪ
ਰਮੇ ਸਰਹੈ ਤੁਸਾ ਪਾਸੇ ਕਾ ਕੋਈ ਦੁਖੇ ਕਾ ਤੁਸਾਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਕਾਈ ਸ
ਈ ਰਖੀ ਨਾਹੀ ਤੁਸਾ ਰੀਸਾ ਵਪਰ ਮੇਸਰ ਨਾਲ ਇਕੇ ਸੀਤ ਸਾਪਨਾ
ਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕੁਈ ਲਾਇਨੁ ਸਚਾ ਆਖ ਦਾ ਹੈ ਪ
ਰ ਸੀਸਾਰ ਬਿਕਾਰ ਰੂਪ ਹੈ ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਹੀ ਭਾਵ ਦੀ ਆਕਰ ਦਾ ਹੈ
ਮਨ ਦੀ ਆਕਾ ਦੀ ਮਾਂ ਮਨ ਦਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀ ਇਕ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਜੇਉ ਨਚਲਾਂਤਾ ਆਖੀਏ ਛਾਰ ਗਮ
ਸਿਰਘਤ ਬੈਠ ਰਹਾਂਤਾਂ ਆਖੀਏ ਬੈਠਾ ਸਥਰਘਤ ਜੇਬੋਲਾਂਤਾਂ
ਆਖੀਏ ਬਜਬਜ ਕਰੇ ਬਹੁਤ ਚਪਕਰਾਂਤਾਂ ਆਖੀਏ ਇਤਘਰ
ਨਾਸਤ ਕਾਈ ਗਲ ਨਮੇਵਣੀ ਸਿਥੇ ਕਢਾ ਝਥ ਏਥੇ ਓਥੇ ਨਾ
ਨਕਾ ਕਰਤਾਰ ਖੇਪਤਾ ॥ ਤਾਂ ਕੁਈ ਲਾਇਨੁ ਸੀਸਾਰ ਪਾਸੇ ਕਰਤ
ਰਹੀ ਰਖੇਤਾਰ ਹੀ ਮੈ ਹੁਣ ਤੂੰ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਦਿਵਾ ਦੇਹ ਤਾਂ ਕੁਈ ਲਾਇਨੁ
ਆ ਜੀਤੁ ਸੀ ਆਈ ਹੈ ਕੋਈ ਦਿਨ ਦਰਸਨ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਾ ਕੁਈ ਲਾਇਨੁ ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਪਰ ਅਸਾਂ ਬੋ ਕੋਈ ਦੁਖੇ
ਗਾ ਅਸੀਜਾਂ ਦੇ ਮਾਹੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਭੂਇਤ ਉਦਾਸ ਹੋਯਾ ਹੈ
ਤਾਂ ਕੁਈ ਲਾਇਨੁ ਕਾ ਜੀ ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਏਥੇ ਰਹੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਕਰਕੇ
ਇਕੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕੁਈ ਲਾਇਨੁ ਦਾ ਕੁਈ ਕਾਮ ਨੀ
ਏ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਭੁਲਾ ਹੋਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ
ਈ ਲਾਇਨੁ ਪਾਸੇ ਇਕੋ ਜਾਂਦਾ ਇਨਕਾਰ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ
ਜੀ ਤੁਸੀ ਤੁਮਹੀਨਾ ਦਿਕੇ ਹੋ ਜੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਭੁਲਵੇਂ ਭੀਓ
ਫਿਰ ਆਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਹਿ ਅਸਾਂ ਤੁਪਾ
ਮਰਹਟਾ ਤੁਕਿ ਥੇਜਾ ਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮੈਂ ਬੋਲੇ ਹੀ ਦਿਖ
ਵਿਚ ਆਈ ਜਾਦਾਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਜਾਹੁ ਏਈ

ਬਾਮਾਇਜਾਈ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇਵਿਦਾਲੀਤੀ ਪਾਸੋਂ ਵਿਦਾਲੀਕੇਤਮ

ਵੰਡੀਆਯਾ ਪਿਛੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਹ ਚਾਲੀ ਪਕੜੀ ਜੋ ਦਿਨੇ
ਜੀ ਗਲ ਵਿਚ ਫਿਰਨ ਅਤੇ ਚਾਤੀ ਭਾਈ ਲਾਲ ਦੇ ਪਾਸ ਹਜ਼ਾਰ
ਇਸਤੁਰਾਂ ਪੰਦਾਂ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਆਏ ੧੯) ਚੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਦਿ
ਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੨੦) ॥ ਤਾਂ ਇਕ ਮਲਕ ਭਾਗੋ
ਖਹੇਰ ਸ਼ਖ਼ਤੀ ਸਰੀਰ ਦਾਸੀ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਕੁੰਜ ਕੀਤਾ ਆਹ ਚਾਹੇ
ਵਰਨ ਨਿਓ ਦੇ ਆਏ ਬ੍ਰਹਮਣ ਲੋਕ ਦੇ ਦਾਫਿਰ ਦਾਸੀ ਜੋਗ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਿਜ ਰਾਪੰਗਯੇ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ
ਚਾਹਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਭਾਈ ਮਿਸਰ ਕੇਹਾ ਨੇ ਆ
ਹੈ ਤਾਂ ਅਗੋ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਲਕ ਭਾਗੋ ਬ੍ਰਹਮਕੁੰਜ
ਕੀਤਾ ਹੈ ਸਾਰੇ ਨਗਰ ਦੇ ਨੇ ਆਏ ਹਨ ਤ੍ਵੰਤੀ ਆਵੀ ਹਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਾ ਸੁਦ ਪਾਧਾ ਮਸੀਹ ਕੀਰ ਆਏ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ ਵਿਚਾ
ਹੈ ਤਾਂ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਤੂੰ ਅਗੇ ਹੀ ਕੁਰਾ ਹੀ ਕਹੀ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹ
ਮਕੁੰਜ ਵਿਚ ਨਾ ਆਵੇਗਾ ਤੂੰ ਮਲਕ ਰੰਜ ਹੋਵੀਗਾ ਤ੍ਵੰਤਾ ਤੇ
ਬ੍ਰਹਮਕੁੰਜ ਹੋਖਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਂਗਏ ਭਾਈ ਲਾਲ ਦੇ ਘਰ
ਹੀਰੇ ਤਾਂ ਮਲਕ ਪਾਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਚੁਗਲੀ ਖਾਧੀ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮ
ਣ ਲੁਸਟੀ ਭੁੰਕਿਰ ਦਾ ਆਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਮਲਕ ਜੀ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਤਪਾ ਤੁਸਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਕੁੰਜ ਵਿਚ ਨਾ ਆਯਾ ਤਾਂ ਮਲਕ ਬ੍ਰਹ
ਮਣ ਨੂੰ ਪੁਛਾ ਪਾਧਾਂ ਤੂੰ ਲੋਕ ਪਾਸ ਆਹ ਬ੍ਰਹਮਣ ਕਹਾ ਜੀ
ਮੈਂ ਬਹੁਤੁਰੀ ਦਕੀਤੀ ਆਹੀ ਮਲਕ ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੂੰ ਕਹਾ ਜੰਗ

ਉਸਤਾਦੀਸਦਲਾਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣਭੁਈਲਾਲੋਦੇਪਰਮਾਤਮਾ
 ਬ੍ਰਾਹਮਣਭੁਈਲਾਲੋਪੁਰਖਾ ਦੇਵੇਗੁਰੂਨਾਨਕਤਪਾਰੈਤ
 ਭੁਈਲਾਲੋਦੇਮੋਹੋਨਿਕਲਾਹੈਜੀ ਤਾਂਬ੍ਰਾਹਮਣਕਯਾ ਲਾਲੋ
 ਕੇਸਦੇਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪੇਬ੍ਰਾਹਮਣਾਏ ਕਯਾਕਯੋਪ
 ਧਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣਕਯਾਜੀਤੁਹਨੁ ਮਲਕਸਦਦਾਹੈ ਮਲਕਪਾਸੇਚ
 ਲੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਪਾਪਾਮੇਰਾਮਲਕਨਾਲਕਯਾਕੰ
 ਮਹੈ ਤਾਂਬ੍ਰਾਹਮਣਮਲਕਪਾਸਦੁਜੀਚੁਗਲੀਖਾਧੀ ਦੇਖੋਮਲ
 ਕਜੀਇਕਤਪੜੀਹੈ ਅਤੇਸੁਦਦੇਪਰਖਾਦਾਹੈ ਤੀਜਾਤਸਾ
 ਰੂਸਦੇਭੀਨਹੀਆਵਦਾ ਤਾਂਮਲਕਭਗੋਗਾਂਸਾਖਾਇਕੇਬ੍ਰਾਹ
 ਮਣਨੁਕਯਾਜਾਇਕੇਪਕੜਲਾਉ ਬ੍ਰਾਹਮਣਜਾਇਕੇਗਕਰ
 ਯਾ ਚਲਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਲਕਗਸੇਹੋਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਦੇਜੀਵਿਚਗੁਜਰੀਉਠਚਲੇਪਿਛੋਭੁਈਲਾਲੋਲਗ
 ਗਯਾ ਅਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੁਬ੍ਰਾਹਮਣਲੋਗਯਾ ਜਾਇਬੈਠੇ
 ਪੰਜੇਬ੍ਰਾਹਮਣਜਾਇਮਲਕਨੁਕਯਾ ਮਲਕਜੀਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਤਪਾਆਯਾਹੈ ਤਾਂਮਲਕਕਯਾਪੰਜਾ ਤਪੇਨੁਮੰਦਰ
 ਲੋਆਉ ਪੰਜਾਬ੍ਰਾਹਮਣਗੁਰੂਜੀਨੂੰਮੰਦਰਸਦਾ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਮੰਦਰਗਏ ਕਯਾਕਯੋਮਲਕਮੈਨੁਸਦਾਹੈਮ
 ਲਕਕਯਾਕਯੋਗੁਰੂਜੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਜਾਦਿਚਕਯੋਨਾਮਾਏਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਅਸੀਠਕੀਰਮਾਹੇ ਜਿਥੇਗੁਜਰੀਤਿ
 ਥਾਉਗੁਜਰੀ ਤਾਂਮਲਕਕੁਸੇਹੋਕੇਕਯਾ ਕਯੋਜੀਤਪਨਾਉ
 ਰਖਾਵਣ ਅਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣੁਜਨਨੂੰਨਉਰਖਣ ਅਤੇਸੁਦਕਯਾ
 ਵਦੇਪਰਖਾਵਣ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਮੋਹੋਨਿਕਲਾਸ
 ਠਮਲਕਕੁਸੁਹੁਣਪਵਾਇ ਤਾਂਮਲਕਕਯਾਅਵੇਪੰਜਾਇ
 ਸਤਪੇਨੂੰਕੜਪਵਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਿਛੋਦੇਖੇਤਾਂਭੁਈ

ਲਾਲੇਖੜਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਹਆਭਾਈਲਾਲੇਕੁੜਤੁਭੀ
 ਲਆਉ ਭਾਈਲਾਲੇਦੋੜਕਰਾਪਰਮਾਯਾਆਇਕਰਖੀਨੀਰੋ
 ਦੀਕੋਧਰੇਦੀਲੈਗਯਾ ਉਧਰੇਪੰਜਾਬਾਹਮਣਲਚੀਆਕਰੇਗੀਅ
 ਲੈਆਯਾ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਸੁਜੇਹਥਕੋਧਰੇਦੀਰੋਦੀਲੀਤੀਅਤੇ

ਖਬੇਹਥਲੁਚੀਆਕਰੇਗੀਆਮਲਕਕੁਗੋਦੀਆਂਲੀਤੀਆਂਦੋ
 ਵੇਂਹਥਾਵਿਚਪਕੜਕੇਨਪੀੜੀਆਂਕੋਧਰੇਦੀਰੋਦੀਵਿਚੋਦੁਪਨਿਕ
 ਲਆਅਤੇਲੁਚੀਆਂਕਰੇਗੀਆਂਵਿਚੋਲੋਹੁਸਿਮਾਜਿਤੁਨੀਆਂ
 ਲਸਬੈਠੀਆਹੀਤਿਤੁਨੀਬਿਸਮਾਦਹੋਇਗਈਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀ
 ਕਹਆਮਲਕਕੁਆਦਮੀਆਂਦੇਲੋਹੁਦਾਬ੍ਰਹਮਕੁਜਕੀਤੁਹਈਏਹ
 ਰੋਦੀਸੁਵਦੇਪਰਦੀਹਈਬ੍ਰਹਮਕੁਜਭਾਈਲਾਲੇਦੇਪਰਨਿਤੁ
 ਪ੍ਰਤਿਹੋਦਾਹੈਮਲਕਦਾਚਲੇਕੁੜਨਾਂਹੀਮਨਵਿਚਬਹੁਤੇਰਾਖਾਵੈ
 ਗੰਧਾਪਰਸਰਮੀਦਹੋਇਕੇਚਰਨਾਂਤੇਦੁਹਪੰਥਾ॥੨੦॥ਬੋਲੋਭਾ
 ਈਜੀਵਹਗੁਰੁ ਸਾਖੀਹੋਚਚਲੀ੨੧ ਮਲਕਕੁਗੋਅਤੇਖਾਂ
 ਪਠਾਂਣਅਗੇਬਹੁਤਮੁਸਾਹਬਆਹਅਤੇਖਾਂਪਠਾਂਣਦਾਪੁੱਤੁਬਹੁ
 ਤਦੁਖੀਆਆਹਦਾਰੁਬਹੁਤਕਰਰਹੇਆਹੇਲਗਦਕੋਈਨਾਅ
 ਹਾਤਾਂਇਕਦਿਨਅਤੇਖਾਂਮਲਕਕੁਗੋਨੀਕਹਆਮੈਕਜਾਂਕਰਮੇਰ
 ਬੇਟਾਜੁਨੰਦੀਗਾਹੇਦਾਨਾਂਹੀਮਲਕਕੁਗੋਰੁਗਲੀਖਾਧੀਅਤੇ
 ਖਾਂਨੁਆਖੀਸੁਖਾਂਜੀਕੋਈਕਾਮਲਫਕੀਰਪਕੜੇਜੋਤੁਮਾਰਬੇਰ
 ਚੰਗਾਹੋਵੈਅਤੇਖਾਂਪਠਾਂਣਕਹਆਮੈਮਲਕਮੈਕਜਾਂਜਾਣਦਾਹਾਂ
 ਜੋਕਾਮਲਕੋਣਹੈਅਰਨਾਂਕਾਮਲਕੋਣਹੈਤਾਂਮਲਕਕਹਆ

ਖਾਂਜੀਫਿਕੀਰਾਂ ਸਰੂਨ ਕੋ ਪਕੜੇ ਕੋਈ ਤਾਂ ਕਾਂ ਮਲ ਨਿਕਲੇਗਾ ਉਸ
 ਪਠਾਂ ਫੁਟੀ ਕੀ ਬਖਤੀ ਅਤੇ ਖਾਂ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜੇਫਿਕੀਰਾਂ ਕੋ ਪਕੜੇ
 ਫਿਕੀਰ ਲਗੇ ਪਕੜੀ ਵਣ ਵਿਚੇ ਫਿਰਦਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਕੜੇ
 ਆਏ ਤਾਂ ਖਾਂ ਦਰਗੁਹੀ ਲਾਲੇ ਸਿਖਨੂੰ ਹੋਈ ਗੁਰੂ ਲਾਲੇ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਹੋ ਗੁਰੂ ਲਾਲੇ ਬੈਰਾਗ ਵਿਚ ਆਯਾ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਲਾਲੇ ਬੈਰਾਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਆ ਕੇ ਗੁਰੂ ਲਾਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਲਾਲੇ ਕਰ ਆ ਜੀ ਇਹ ਕਹਾ ਹੈ ਆ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਗ ਤਿਲੀ ਗਾਵਿਚ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਤਿਲੀ ਗਾਯ
 ਲਾ १ ਜੈਸੀ ਆਵੈ ਪਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੈਸੇ ਕਰੀ ਗਾਅਨ ਵੇਲੇ ਲੇ
 ਸਰਮ ਪਰਮ ਦੁਇ ਛਪ ਖਲੇ ਏਕੁ ਫਿਰੇ ਪਰਧਾਨ ਵੇਲੇ ਕਾਜੀ
 ਮਾਂ ਬਾਮਣਾਂ ਦੀ ਗਲ ਬਕੀ ਅਗਦ ਪੜੈ ਸੈ ਤਨ ਵੇਲੇ ਮੁਸਲ
 ਮਾਠੀ ਮਾਂ ਪੜ੍ਹ ਪਿਕਤੇ ਬਾਂਕ ਸਟ ਮੈ ਕਰਹ ਖੁਦਾਇ ਵੇਲੇ ਜਾਤ ਸ
 ਨਾਤੀ ਹੋਰ ਹਿੰਦਵਾਣੀ ਮਾਂ ਏਹੁ ਲੇਖੇ ਲਾਇ ਵੇਲੇ ਫੇਰ ਗੁ
 ਹੀ ਲਾਲੇ ਕਹਾ ਜੀ ਮੁਗਲਾਂ ਦੀ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ
 ਬੋਲਾ ਤਿਲੀ ਗਾਯ ਲਾ १ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਨਕ ਅਖੇ ਮਾਸ
 ਪੁਰੀ ਵਿਚ ਆਖ ਮਸੇਲਾ ਜਿਨ ਦੁਪਾਈ ਰੰਗਾਰਦਾਈ ਬੈਠਾ ਦੇਖੈ ਵ
 ਖਾਇ ਕੇਲਾ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬ ਸਚਤ ਪਾਵਸ ਸਚੜਾਨ ਜਾਂ ਉਕਰੇ ਹੋ
 ਮਸੇਲਾ ਕਾਖਾ ਕਪੜਾ ਵਫਵ ਕਹੇ ਸੀ ਹਿੰਦ ਜਤਨ ਸਮਾਲ ਸੀ ਬੋਲ
 ਆਵਨ ਅਠਤਰੇ ਜਾਨ ਸਤਨ ਵੇ ਹੋਰ ਗੁਰੂ ਸੀ ਮਰਦ ਕਾਰੇ ਲਾਗ
 ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਨਕ ਅਖੇ ਸਚ ਸੁਣਾਇ ਸੀ ਸਚ ਕੀ ਵੇਲਾ ਤਾਂ ਗੁ
 ਹੀ ਲਾਲੇ ਕਹਾ ਜੀ ਮੁਗਲ ਏਹੀ ਜੁਲਾਮੀ ਕਿਰੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਰਾਗ ਤਿਲੀ ਗਾਵਿਚ ਸਬਦ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਤਿਲੀ ਗਾਯ ਲਾ १
 ਖੁਰਸਾਨ ਖਸਮ ਨਾ ਕੀ ਆਹਿੰਦ ਜਤਨ ਦੁਰਾਖਾ ਆਪੇ ਦੇਸਨ ਦੇਈ
 ਕਰਤਾ ਜਮ ਕਰਮੁ ਗਲ ਚੜਾਇਆ ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰ ਲਵੇ ਤੇ

ਕੀ ਵਰਦਨਾ ਮਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਕਰਤਾ ਤੁਸਤੁਲ ਕਸੇਈ ਜੇਸਕ
 ਤਸਕਤ ਕੋ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਮਨ ਰੋਸਨ ਹੋਈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਾ ਜੀਉ ਮ
 ਰੇ ਪੈ ਵਰੀ ਖਸਮੇ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜ ਵਿਰੋਧੇ ਕਤੀ ਮਾਇ
 ਮਾਸਾ ਹਨ ਕਾਈ ਆਪੇ ਜੋਗ ਵਡੇ ਆਪੇ ਦੇਖਤੁ ਰੀ ਵਰਿ ਮਾ
 ਈ ॥ ੨ ॥ ਜੇ ਕੋਨ ਉਧਰਾ ਵੇਵਰੁ ਪਾਦ ਕਕੇਸਨ ਤੁਣੇ ॥ ਖਸਮੇ ਨਦ
 ਰੀ ਕੀੜਾ ਮਾਏ ਜੇ ਤੇ ਚੁਗੇ ਦਾਣੇ ਮਰਮਰ ਜੀਵੇ ਤਾਂ ਕੁਛ ਪਾਏ ਨਸ
 ਕਨਾਂ ਮਵਖਣੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਮਾਣਸ ਵਿਚ ਬਹਾ
 ਨ ਨਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਕਾਰਣ ਬੁਝੈ ਸੇਈ ਜਾਹੁ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ੪ ॥ ਏਥੇ
 ਤਾਂ ਏਹਾਂ ਵਰਤੀ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਲਵੀ ਟੀ ਦੀ ਸੁਣੀ ਮੇ ਅਗੇ ਤਲ
 ਵੀ ਟੀ ਬਾਲਾਗਾ ਮਾਹਾ ਪਿਛੇ ਮਰਦਾਨਾ ਮਾਯਾ ਅਗੇ ਕਾਨੁ ਕਾ
 ਲੇਨਾ ਲਾਗੁ ਗੜਾ ਕਰ ਰਹਾ ਸੀ ਆਪਦਾ ਸੀ ਮੇਵੇ ਬਾਲ ਤੁਮੇ
 ਰਾਪੁਤ ਚੰਗਾ ਬੁਲਾਖਟ ਵਕਾ ਵਦਾ ਗਵਾਧਾ ਤਾਬੁ ਠੇਕਾ
 ਕਾਨੁ ਪੀਜ ਵਾਈ ਨੁਪੁਛ ਮੈਨੁ ਕੁਛ ਨ ਆਖ ਰਹੈ ਅਸਾ ਮਾਪ
 ਦਾ ਕੀ ਮਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਿਛੇ ਛੁੱਟਾ ਹੈ ਫੇਰ ਇਤਨੇ ਮਰਦਨ
 ਮਾਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਇਕਲਾ ਏਵਿਤ ਕਾਨੁ ਕਾ ਮਰਦਨ
 ਦੇਹ ਨਨਕ ਦੀ ਆਂਗਲਾਖ ਬਰਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਮਾਹਤਾ ਜੀ ਰਿ
 ਟੀ ਕਾਈ ਨਾ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਤੇ ਰੇ ਪਰਚੈ ਵਸੁਰ ਜਾ ਅਕੇਰ
 ਮਕਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਲੀਤਾ ਹੈ ਮਹਤਾ ਜੀ ਤਿਸੀ ਮਨੀਵ ਮੰਗਲ
 ਗਾਏ ਤਾਂ ਕਾਨੁ ਕਾ ਮਾਹੁ ਦੇਹੇ ਲੈ ਕੇ ਨਨਕ ਮੇਰਾ ਪਰਲੁਟਿ
 ਦਿਤਾ ਹੈ ਏਹ ਬਾਕਲ ਰੂਮ ਆਪਦਾ ਹੈ ਤੇਰੇ ਪਰਚੈ ਵਸੁਰ ਜਾ ਉਤ
 ਟਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜਜਮਾਨ ਤੈਨੁ ਇਹ ਬਰਾ ਹੈ ਇਹ ਬਰ
 ਰਹਿ ਬੁਲਾਰੁ ਹੋਈ ਜੋ ਮਰਦਨ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਪਾਸੇ ਮਾਯਾ ਹੈ
 ਰਹਿ ਬੁਲਾਰ ਮਾਦਾ ਮੀਰੇ ਜਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਸਰਾ ਮਰਦਾਨੇ
 ਮਾਇਕਲਾ ਏਵਿਤ ਰਹਿ ਬੁਲਾਰ ਕਾ ਮਾਪ ਮਰਦਾਨਾ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਰਾਖਬਰ ਮਰਦਨੇਕਯਾਲਵੇਰਾਇਜੀਗੁਰੂਨਾ

ਨਕਜੀਦੀਸਾਖਬਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਤਸਾਹਕਾਪਾਤਸਾਹਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਪੀਰਦਾਖੀਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਫਕੀਰਾਇਫਕੀਰਾਇ
ਇਜੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਤੁਲਾਅਜਕੋਈਨਾਹੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅ
ਪਖੁਦਾਇਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੁਖੁਦਾਇਵਡਾਮਰਤਬਾਦਿਤਾਹੈ
ਰਾਇਕਯਾਮਰਦਨਾਤੁਸਰਾਮਾਪਦਾਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅੰਸੇਦੀ
ਪਰਵਾਨਹੈ ਮਰਦਨਾਅੰਸੀਬਿਰਧਹੋਏਅੰਸੀਤੁਕਿਵੇਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਨੂੰਏਥੇਤੀਲਾਦੇਅੰਸੀਉਸਦਾਦੀਦਾਰਕੀਏਮਰਦਨੇਕ
ਯਾਰਾਇਜੀਉਹਅਸਾਡੇਹਥਨਾਹੀਅੰਸੀਉਸਦੇਹਥਮਾਹੇਅਤੇ
ਆਪਣੀਵਲੇਤੁਕਸੀਰਨਾਕਰਸੀਏਰਾਇਕਯਾਮਰਦਨਾਏ
ਹਚੀਗਯਾਈਅਸਨਾਲਕਰਸੀਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਹੋਰਕੀਮਕ
ਰੀਰਾਇਕਯਾਮਾਖਮਰਦਨਾਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਮੇਰੇਨਾਲਬ
ਲਾਸੀਧੁਮਿਲੇਰਾਇਬਾਲੇਨੂੰਸਦਾਕਯਾਮੁਫਕੁਈਬਾਲਾ
ਤੁਮਰਦਨੇਨਾਲਜਾਹਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਅਸਾਡੇਤੀਲਾਉ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨਾਅਵੀਤਮੇਰੀਵਲੇਬਹੁਤਾਅਜਨੀਕਰੀ
ਕਯਾਜਰਾਇਮਾਖਦਾਹੈਹਿਕਵਾਰੀਮੈਨੂੰਦੀਦਾਰਦੇਹਵਸਤੇ
ਪੁਦਾਇਦੇਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਕੁਲਾਰਾਇਜੀਤੁਜੀਹਿਕਵਾਰੀਭੇਜ
ਦੇਹੈਅੰਸੀਤੁਸਾਡੇਵਸਤੇਸਤਵਾਰੀਜਾਈਏਤਾਂਰਾਇਕਯਾਕੁਲ
ਕੁਈਬਾਲਾਪੁਦਾਇਭੇਰਾਕੁਲਕਰੇਗਾਤਾਂਗੁਰੂਜੀਮੈਕੁਈਅਤੇ
ਮਰਦਨਾਅੰਸੀਦੇਮੈਏਮਨਾਂਗਾਦਾਅੰਸੀਕੁਈਲਲੇਦੇਪਰ॥

ਆਇਕਰਗੁਰੂਜੀਨੂੰਮਥਾਟੇਕਾ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਥਾ
 ਭਾਈਬਾਲਾ ਤੁਸਾਨੰਕਰਤਾਰਚਿਤਮਾਵੇ ਪੁਛਟਲਗੋਕਯੋਭਾਈ
 ਬਾਲਾਸੁਖਹੈ ਰਾਇਜੀਤਾਂਤੁਜੇਹੈ ਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਰਾਇਜੀ
 ਬਹੁਤਸੁਖਾਲੇਹੈਨ ਪਰਗੁਰੂਜੀਰਾਇਬੁਲਾਰਤੁਸਾਡੇਦਰਸਨਦੇ
 ਬਹੁਤਚਾਹਰਖਦਾਹੈ ਰਾਇਜੀਕਯਾਹੈਹਿਕਵਾਹੀਵਾਸਤੇਖੁਦਾ
 ਇਦੇਮੈਨੂੰਦੀਦਾਰਦੇਹੁਤਸੀਰਾਇਜੀਤਾਈਦਰਸਨਦੇਹੈ ਤੰਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾਅਗੋਕਾਲੁਹੈਦੁਖਣਾਪੈਸੀਤੰਬਾਲਾ
 ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੂੰਕਯਾ ਤੁਸੀਉਥੇਰਹਣਾਤੰਨਹੀਭਾਇਕਯਾਹੈ
 ਦੇਹਮੇਰੀਵਡੀਹੈ ਮੈਤੋਰੇਦਰਸਨਨੰਮਖੀਪਰਣੇਮਾਵੇ ਤੰਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਕਯਾ ਕੁਲਾਭਾਈਬਾਲਾ ਰਾਇਜੀਦਾਭਾਰਸਾਡੀਗਾਰ
 ਦਨਉਤੇਹੈ ਚਲੇਲਾਹਮਾਵੀਏ ਭਾਈਲਾਲੇਜੀਨੂੰ ਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਕਯਾ ਭਾਈਲਾਲੇਅਸੀਤਲਵੰਡੀਜਾਦੇਮਾਹੇ ਤੰਭਾਈਲਾ
 ਲੋਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਮਹੀਨਤਾਂਪੁਰਾਹੋਵਣਦੇਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਕਯਾ ਭਾਈਲਾਲੇਅਜਪੰਜੀਦਿਨਹੋਏਹਨ ਪੰਜਦਿਨਫੇਰਮਾ
 ਇਰਹੀਏਰੇ ਤੰਭਾਈਲਾਲੇਕਯਾਏਹਬਾਲਾਸੰਧੂਕਿਧਰੇਮਾ
 ਯਪਮਾ ਤੰਬਾਲੇਕਯਾਭਾਈਲਾਲੇਤੁਪੇਵਗੁਰਾਇਕੁੀਖਰਾਪਮਾ
 ਰਾਹੈ ਤੰਭਾਈਲਾਲੇਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾਡੁਢਾਨਲਜੋਰਕਫਨ
 ਹੀਚਲਦਾ ਤੰਥੋਵੇਦਾਲੀਤੀ॥੨੧॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ੨੨॥

ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਮਰਦਨਾ

ਵੇਮਨਾਵਦੇਚਲੇਸਤਵੇਦਿਨਤਲਵੰਡੀਆਇਵਡੇਰਾਇਜੀਨਪੁ

ਬਠਹੋਈ ਜੋਬਾਲਾਅਤੇਮਰਦਾਨ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੂੰਲੈਆਏਹੈਨ
 ਕਾਲੂਅਤੇਲਾਲੂਅਤੇਅੰਮਾਬੀਬੀਤੋਇਕਠੇਹੋਇਬੈਠੇ ਏਹਸੁਣ
 ਯਾਂਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਏਹੈ ਪਰਕਿਥੇਹੈ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤਸੰਧੂਦੇਖੁਹ
 ਤੇਆਏਹੈ ਚੰਦ੍ਰਕਾਂਤਬਾਲੇਦੇਪਿਤਾਦਾਨੰਦਿਸੀ ਏਹਤੋਇਕਠੇਹੋਇ
 ਕੋਗਯੇ ਜਾਇਕੇਦੇਖਨਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰੂਪਕਮਾਦੇਖਨਜੋ
 ਸਿਰਉਤੇਗਜਦਹਕਾਅੰਗੋਛਾਹੈ ਗਜਰੂਢਕਹਥਾਵਿਚਹੈ ਅਤੇ
 ਇਕਅੰਗੋਛਾਤੇੜ੍ਹਹੈ ਤਾਂਕਾਲੂਇਹਰੂਪਦੇਖਕੇਕੋੜੀਲਹੈਯਾਤਾਂ
 ਲਾਲੂਵੇਦੀਸਮਾਣਾਸੀ ਪਰਕਾਲੂਤੇਛੋਟਾਸੀ ਤਾਲਾਲੂਕਯਾਤੁ
 ਈਕਾਲੂ ਅਸੀਦੇਮੋਸਿਵਰਾਮਤੇਪੁਤਰਾਮਾਹੇ ਅਤੇਹਿਕੇਬਨਰ
 ਸੀਦੇਪੋਤੇਆਹੇ ਤੇਗੀਮੇਗੀਸਰਮਾਇਕਾਹੈ ਤੂੰਇਸਤਾਈਗਾਇਤੋ
 ਵੀਲੇਚਲ ਤਾਂਕਾਲੂਚੁਪਕਰਰਯਾ ਤਾਂਲਾਲੂ
 ਕਯਾਪੁਤਨਾਨਕਮੇਤੇਚਾਚਾਚਾਹਾਅਤੇਮੈਂਵਿਚਤੈਂਵਿਚਬੈੜ੍ਹਾ
 ਵਰਾਵਾਫਰਕਹੈ ਰੁਲਾਤੈਂਰੁਈਕਾਲੂਵਲੋਨਦੇਖ ਅੰਮਾਬੀਬੀ
 ਵਲੋਅਤੇਮੇਰੀਵਲੋਦੇਖਪਮੈਤੇਚਾਚਾਵਿਚਫਰਕਕੁੜਨਾ
 ਹੀਤੂੰਪਰਚਲ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਜੀਅਸਾਇਕਾਘਰਮੈਂ
 ਲਾਹੈ ਬਹੁਤੇਪਰਛਡੇਹਨ ਤਾਂਅੰਮਾਬੀਬੀਪੈਰਾਂਤੇਦੁਹਪਈ
 ਤਾਂਕਾਲੂਕਯਾਪੁਤਨਾਨਕਤੈਂਸਾਧਹੈਸਾਧਾਨੁਦਯਾਹੀਲੋੜੀਦੀਹੈ
 ਰੁਲਾਏਹਤੇਰੀਮਾਂਉਹੈ ਅਤੇਮੈਂਤੇਚਾਚਾਚਾਹਾਂਤੇਰੁਈਕਾਲੂਪਿ
 ਤਾਹੈ ਮੀਇਸਅਗੋਹੁਤਨਾਂਹੀਕਫਸਕਦਾ ਕੇਜੋਮੈਂਬੈਵਡਾਹੈਮੇਰ

ਪਿਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਗਗਕਮਕਲੀਮਹਲਾ॥

ਧਿਆਨਮਾਰੀਮਾਤ ਕਹੀਏ ਮੰਤੋਖਮਾਰਾ ਪਿਤਾ ਸਤਹਮਾਰਾ ਚਰ
 ਕਹੀਏ ਜਿਸਸੀਗਮਨੁ ਆਸਿਤਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਣਲਾ ਲੁਗੁਣ ਮੈਸਾ ਸ
 ਗਲੇਲੇਕਬੰਧਕ ਕੇਬੰਧੇ ਜੋ ਗੁਣਕਹੀਏ ਕੈਸਾ ਭੁਭਿਭੁਈਸੀ
 ਚਾਹੇਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰਿਤਿਸੇਚਰਾ ਧੀਰਮਾਰੀਪ੍ਰੀਤਲਬਨੀਮੈਮੈਸੇਸੇਰ
 ਤਮਰਾਚਾ ਸਾਂਤਹਮਾਰੇਸੀਗਸਰੇਲੀ ਸਤਹਮਾਰੀਚੇਲੀ ਫੇਰਦੁ
 ਟੇਕਹਮਾਰਾਕਹੀਏ ਸਾਸਸਾਸਾਮਾਏਲੀ ॥ ੩ ॥ ਏਕੀਕਾਰਹਮਾ
 ਰਾਖਾਂਦਦਜਿਸਹਮਬੁਣਤਬੁਣਾਈ ਉਸਕਉਤਮਾਗਮਵਰ
 ਕਉਲਾਰੇਨਨਕਸੇਦੁਖਪਾਈ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂਫੇਰਲਾ ਲੁਕਯਾ ਤੁ
 ਹੀਲਾਲੁਏਹਮਾਸਾਥੇਰਯਾ ਪਰਉਸਨੂੰਇਕਵਾਰੀਰਹਿਪਾਸ
 ਲੇਚਲੀਏ ਤੁਰਾਅਰਮਨੁਕੀਰਹੇਗਨੁ ਭੁਲਾਪੁਤਨਾਨਕਤੁਰਾ
 ਫਿਪਾਸਚਲ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਭੁਲਾਜੀਚਲੇ ਅਗੇਰ
 ਫਿਪੰਜੀਉਤੇਬੈਠਾਸੀ ਪਰਦੇਹਵਡੀਆਹੀ ਜਦੇਰਾਇਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਨਤਿਠਾ ਤਾਂਉਠਣਲਗਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜਾਦਾਈਮਾ
 ਅਤੇਰਾਇਦੇਪੈਰਾਂਤੇਹਬਰਖਾ ਤਾਂਠਾਇਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਵਡੁ
 ਜਲਮਕੀਤੋ ਮੰਤੋਰੇਪੈਰਚੁਮਦੇਦੇਵਾਸਤੇਸਦਾਯਾਹੈ ਤਉਮੈਨੁ
 ਮਾਰਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਰਾਇਜੀਤੁਸੀਵਡੋਹੋ ਅਸੀਤੁ
 ਸਾਂਤੋਛੋਟੇਹਾ ਤਾਂਰਾਇਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਤੁਮੈਨੁਬਖਸ ਅਤੇਕਰਤਾ
 ਰਪਾਸੋਬਖਸਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਰਾਇਜੀਤੁਸੀਧੁਰ
 ਦੇਬਖਸੇਹੋਏਹੋ ਤਾਂਰਾਇਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਮੇਰੇਉਤੇਕੁੜਾਪਣੀ
 ਭੀਕ੍ਰਪਾਕਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਰਾਇਜੀਜਿਥੇਅਸੀਤਿ
 ਥੇਤੁਸੀਤਾਂਰਾਇਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਮੇਰੀਪੂਰੀਤਾਂਪਦੈਜਾਤੁਆਪਣੇ
 ਪੈਰਮੇਰੇਸਿਰਤੇਰਖੇ ਜਾਰਾਇਬਹੁਤਾਅਸੀਨਹੋਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਮੰਜੀਉਤੇਬੈਠੇ ਰਾਇਪੈਰਾਉਤੇਸਿਰਰਖਾ ਅਤੇਬਹੁਤਾ
 ਪਣੇਆਤੁਮੇਰਿਗਾਯਾ ਅਤੇਰਾਜੀਹੋਯਾ ਕਯਾਉਦੇਅਮੇਦਾ

ਸਿਧੇ ਬਾਹਮਣ ਨੂੰ ਸਦ ਕੇਤੁ ਰਤ ਲਾਉ ਅਜਮੈ ਨੁ ਪੁਰਾਣਿ ਮਿਲਾ
 ਉ ਉਮੇਦਾ ਨਿਧੇ ਬਾਮਣ ਨੁ ਸਦ ਲਾਖਾ ਨਿਧੇ ਅਗੈ ਮੀਰ ਬਾਦ
 ਦਿਤੁ ਆਖੋ ਸਰਾਇ ਜੀ ਸੁਖੀ ਹਰੁ ਰਹਿ ਕਾ ਨਿਧਾ ਅਪਣੇ
 ਪਰੇ ਰੁਤੇ ਲਾਉ ਅਤੇ ਰਸੇ ਟੀਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਮੇਰੇ ਹਜ਼ੂਰ ਜਿਦ
 ਦਿ ਤੁਹਾਇ ਪੁਰਾਣਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੋ ਫੀਕਾ ਜੇਵੇ ਦੇਵੇ ਤੁਹਾਨੁ ਨਕ
 ਕਸੀ ਕਿਆ ਰਾਇ ਜੇਕਰ ਤੁਹਾਨੁ ਜੇਦ ਦੇਖਾਹੇ ਨਾਗ
 ਰੁਜੀ ਮੈਂ ਹਰਸਦਾ ਸਤੇ ਪੁਰਾਣਾ ਹੈ ਜੇ ਅਖੇ ਤਾਂ ਬਕਰਾ ਕਰਵਾਈ
 ਅੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੀ ਕਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਉਥੇ ਰੁਗਮਾ ਉਸਦੀ
 ਜਾਇ ਨਹੀ ਜੋ ਕੁਰਮਾ ਪਟੀ ਪਾਸੀ ਰੋਜੇ ਸੋਹਣੇ ਤੁਹਾਇ ਕਿਆ
 ਅਵੇ ਉਮੇਦਾ ਬਕਰਾ ਬਾਸਦਾ ਹੁ ਰੁਤ ਹੋਹੁ ਨਿਧਾ ਬਾਮਣ
 ਤੁਹਾਨੇ ਲੈਆ ਆ ਨਿਧੇ ਕਿਆ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਹਾਨੇ ਲੈਆ ਆ ਤਾਂ
 ਇਕ ਕਿਆ ਰੁਲਾ ਮਿਧਾ ਕੁਛ ਪਹਲੇ ਮਿਲ ਕਰ ਲਾਉ ਅਤੇ ਪਿ
 ਠੋਸ ਲੁਟਾ ਖਾਸਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਰਾ
 ਮਾਹੁ ਦਿਗਮਹਲਾ ੧ ਮਿਠਾ ਮਗਾ ਸੁਲਾਸਿ ਜਮਾ ਖਟਾਖ
 ਰਾਧਾਨ ਅੰਸ ਰੋਜਨ ਮਚਵੇ ਚੋਖਾ ਦਸ ਪਤ ਧਾਂਤਾ ॥੧॥
 ਰਾਇ ਜੀ ਰੋਜਨ ਅੰਸ ਕੁਤੀ ਮੈਂ ਅਉਰ ਜਗਤ ਪਰ ਹਰੀ
 ਅੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਮੇਵਾ ਮਗਨ ਲਗਾ ਮਚ ਸੇਤੀ ਨਿਸਖਾ ਧੋਇ
 ਪਤਾਵੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗੀਗਲ ਠਲਾ ਸਤੁ ਨੁ ਲੀਜੋ ਠਲ ਚਾ
 ਗੁਰਗਾਖਾਵੇ ॥੨॥ ਅੰ ਮਿਧੁਲ ਲਗ ਸਨਾ ਮਧਨੀ ਕਾਧੇ ਪੀ
 ਵੇ ਸਿਸਦੇ ਵੇ ॥ ਸਠਾ ਲੇਚ ਵਰਜਨ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪੈਤਾ ਕੇ
 ਰਿਹੈ ਸਮਾਵੇ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਿਉ ਖਰਾਮਾ ਦੀਵੇ ਕੀਕਾਰ
 ਰਸਲੀ ਮਾਮਾ ਅਵਰ ਸੁਖਾ ਦਸ ਰੁਠੀ ਕੇਲਾਹੇ ਜਸ ਸਚ
 ਨਾਮ ਮੁਖੀਆ ॥੪॥ ਤੁਹਾਇ ਕਾ ਕੁਨੁ ਪੁਰਾ ਕਯੋ ਕਾ
 ਕੁ ਕਯੋ ਤਾਂ ਲਾ ਕੁ ਕਾ ਲੁਨੀ ਕਿਆ ਰਾਇ ਤੇਰਾ ਕੀਮਤਾ ਹੀ ਬੋਲ

ਟਟਾ ਤਾਂ ਮੀਆ ਬੀਬੀ ਪ੍ਰੰਤੂ ਕਦੀ ਰਾਇ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਢਹ ਪਈ ਅਜੀਰਾ

ਇ ਜੀ ਅਸਾ ਤੁਹਿ ਹੋਰ ਜਾਹਗਾ ਕੁਨਹੀ ਜੋ ਜਾਣੈ ਤੇ ਅੰਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ
ਨੀਰਖੇ ਆਪਣੇ ਪਾਸ ਹੀ ਰਖੇ ਰਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੁ ਤੁਜਾ ਡੀਰ
ਹੁਤ ਬਿਲਾਪ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਸੀ ਤੁਸਾਨੁ ਆਖਨ ਹੀ ਸਕਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਤੁਸੀ ਨਿਸੰਗ ਆਪੇ ਜੋ ਤੁਸਾ ਆਖਣਾ ਹੋਵੈ
ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਰਹੋ ਅਤੇ ਥੇਤੀ ਕਰੋ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਅਗੇ ਕਾਮੇ
ਲਾਇ ਦੇ ਦੇਹਾਂ ਅਤੇ ਨਾ ਹਾਲਾਨ ਪਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲੇ
ਲਾ ਰਾਗ ਸੋਰਠਿ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਨਾਮ ਬੀਜ ਸੰਤੋਖ ਸੁਹਾਗਾਰ
ਖਗ ਗੀਬੀ ਵਿਸ ਰਾਉ ਕਰਮ ਕਰ ਜੀ ਮਸੀ ਮੇਘ ਰਕੁ ਗਠ ਵੇਖਾ॥੧॥
॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਸਾਬਨ ਹੋਇ ਇਨ ਮਾਯਾ ਜਗ ਮੋਹਿ ਆਵਿ ਰਲ
ਬੁਝੈ ਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਂ ਲਲਕਯਾ ਜੀ ਹਵਾ ਆਖੇ ਤਾਹੁ
ਬੋਲੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਜੀ ਪੌੜੀ ਆਖੀ ਹਵਾ ਹਟ ਕਰ
ਆਰਜਾ ਸਚ ਨਾਮ ਕਰਵ ਬੁ ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰ ਭਾਂਤੁ ਸਾਲਤਿ ਸਾਵਿ
ਚਤਿ ਸਨੁ ਰੱਖ ਵਣਜਾਰੀ ਆਸਿ ਉਵਣ ਜਕਰ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ
ਹਸਾ॥੨॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਲਾਲਗਾਇ ਬੋਲੇ ਅਖਵਾਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਇਸਦਾ
ਮਨਾਂ ਫੇਰਣ ਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਪੌੜੀ ਆਦੀ ਸੋਦਾ ਗਈ ਕਰੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪੌੜੀ ਆਖੀ ਸੁਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਦਿ ਦਾਗਾਰੀ ਸੁਧੈ ਜੋ
ਲੈ ਚਲ ਖਰਚ ਬੀਨ ਚੰਗੀ ਆਈ ਆਮਤੁ ਮਨ ਜਾਣੈ ਕਲ ਨਿਰੰ
ਕਾਰ ਕੇ ਦੇਸ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਿ ਮਹਲ ਤਾਂ ਕਾਲੁ ਕਯਾ ਜੀ
ਕਿਸੇ ਦੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੌਥੀ ਪੌੜੀ ਆ

ਖੀ ਲਾਇ ਚਿਤ ਕਰਚਾ ਕਰੀ ਮੰਨ ਨਾਮ ਕਰ ਕੀਮ ਬੰਨ ਬਦੀਅੰ
 ਕਰਧਾ ਵਢੀ ਤਕੋ ਆਖੇ ਧੰਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖੈ ਨਦਰ ਕਰ ਚੜੀ ਚ
 ਵਗੁਣ ਵੰਨ ੪ ਤਾਂਗਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੁਝ ਫੁਰਮਾਇ ਸਕ
 ਰੈ ਅਸੀ ਕ ਬੁਲ ਪਵੀਏ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲ ਯਾ
 ਰਾਗ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੧ ਹਿਕ ਫੁਰਮਾਇ ਸਾ ਆਖੀਏ ਜੇ ਮੰਨੇ
 ਸਾਂਈ ਜਿਸ ਤੇ ਜੋਰ ਨ ਚਲੀ ਕਰ ਜੋਰ ਧਿਆਈ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਸਾਹਿਬ ਗਾਇ ਜੀ ਕਿਸੇ ਹਥ ਨ ਆਵੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਿਕ ਮਤ ਹੁ
 ਕਮ ਨ ਚਲੀ ਕੋਈ ਕਰ ਦੇਖੇ ਸੇਖ ਮਸਾਇ ਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧ ਸਭ
 ਲਿਖੀ ਅੰਲੇਖੇ ੨॥ ਦਸ ਅਉਤਾਰੀ ਮਾਇੰ ਮਾਜ ਗੁਰੁ ਕਮ ਚਲ
 ਏ ਮਾ ਅੰਤ ਕਾਲ ਧਰਤੀ ਪਏ ਕੁਛ ਹਾਥ ਨ ਆਇ ਮਾ॥੩॥ ਕੁ
 ਹਨ ਨ ਕ ਸਭ ਦੇਖ ਪਰਿਆ ਧਰਤੀ ਪੁਰੇ ੪ ਤਾਂਫੇ ਰਚਾਇ ਕਹ
 ਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਤੁਸੀ ਲੰਗਰ ਚਲਾਵੇ ਤੇ ਖੁਹ ਤੁਸਾ ਰੇ ਤਲ ਕ ਕਰ ਦੇ
 ਦੇਹਾਂ ਨਾਹ ਲਾਨ ਪਤਾ ਤੁਸੀ ਫ ਕੀਰਨੂੰ ਪਵਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲ ਯਾ ਰਾਗ ਮਸਾਵਿ ਚਮਹਲਾ ੧ ਲੰਗਰ ਏਕ
 ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਦੁਸਰ ਲੰਗਰ ਨਾਹਿ ਦੁਸਰ ਲੰਗਰ ਲਚਲੇ ਬਿਰਜ
 ਗਨ ਰਹਾਈ ੧ ਗਇ ਬੁਲਾਰ ਸੁਣ ਬੇਨਤੀ ਇਕ ਅਰਜ ਹਮਾਰੀ
 ਖਾਲ ਕਸਦਾ ਏ ਕਹੈ ਜਿਨ ਖਲ ਕਸਦਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਦਾਤੁ ਆਪ
 ਰਹੀ ਮਹੈ ਸਭੁ ਖਲ ਕਸਦਾਰੇ ਦੇਵ ਨ ਕੋ ਆਪੇ ਧਨੀ ਸਗਲਿ ਅੰ
 ਪ੍ਰਤਿ ਪਾਰੇ ੨ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਣ ਤਨ ਧਨ ਦੀਆ ਦੀਨੇ ਰਸ ਰੁਗਾ ਆ
 ਪੇ ਕਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ਕੀਨੇ ਸੰਜੋਗਾ ੩ ਸਭੁ ਨ ਕੋ ਸਿਰਏ ਕਹੈ ਸਿਧ ਸਾ
 ਧ ਬੀਚਾਰੇ ਨਾਨਕ ਮੰਗਤਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ਦਾਤਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ੪
 ਤਾਂਗਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਤੁਸਾ ਰੀਖੁ ਸੀ ਹੋਵੈ ਸੇਈ ਕਰੋ ਕਿ
 ਤਨੇ ਕਾਇਨ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਮਰ
 ਦਲਾਏ ਬੇਚਲੀਏ ਤਾਂਦੁਹਾਂ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਰਜਾਇ ਤੁਸਾ ਰੀ ਹੋਵੈ

ਜੇ ਭੀ ਕਰੀ ਮੈ ਸੰਮਤ ੧੫੫੩ ਮਿਤੀ ਪੋਹਵਦੀ ਵੀਰਵਾਰ ਤਲਵਤੀ
 ਤੀਰਥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਗਰ ਲਵ ਤਾਂ ਰਾਇ ਨੂੰ ਖਬਰ ਹੋਈ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਫੇਰ ਦਲੇ ਤਾਂ ਕਾਲੂ ਲਾਲੂ ਗਾਇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਰੰਨੇ
 ਤਾਂ ਰਾਇ ਜੀ ਉਮੇਦੇ ਨੁਭੇਜਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਜਾਇ ਕੇ ਮੇਰੀ ਤੀਰਥ
 ਜੀ ਮਕਰਨੀ ਅਤੇ ਕਹਾ ਮੈ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇ ਜਾਵੇ ਉਮੇਦੇ ਜਾਇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਇ ਜੀ ਕਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇ
 ਨਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜੇ ਮੈ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਦੇਵਣਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ
 ਖੜੇ ਹੋਏ ਆਇ ਰਾਇ ਜੀ ਨਦੁਆਇਆ ਖੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ

ਜੀ ਮੈ ਨੁਗੁਸਤ ਕੀ ਮਾਫ ਕਰਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਇ
 ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਦਰਗਾਹੇ ਮਾਫ ਹੋ ਰਾਇ ਜੀ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਰੋ
 ਕੁਝ ਨਾ ਹੀਏ ਥੇਹੀ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਇ ਜੀ ਅ
 ਸਾਨੂੰ ਹਥ ਕੁਝ ਨਾ ਹੀ ਜੇ ਅਸੀਂ ਥੇਹੀ ਹੀਏ ਜਿਥੇ ਰਖੇ ਤਿਥਾ ਉ
 ਹੋਰੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਜੀ ਬਹੁਤ ਜਤਨ ਕੀਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਿਥੇ
 ਉਦਾਸ ਹੋਏ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਜੇ ਭਰਵੇ ਦਾਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਈ ਰੁਮਾਇਸ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾ
 ਇ ਜੀ ਅਸਾਡੀ ਰੁਮਾਇਸ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਰਾਇ ਕਯਾ ਜੀ ਹਜ
 ਈ ਤੁਸਾਡੀ ਲੋੜੀ ਥੀਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਿਛਲੇ ਪਹਰ ਰਾਤ
 ਰਹਿ ਦੀ ਮੀਂ ਪੜਵੇ ਲੋਨਾ ਵਣ ਗਾਇਆ ਜਾਂਦੇ ਖਨ ਤਾਂ ਕਯਾ
 ਦੇਖਨ ਜੇ ਖੁਹਵਗਦਾ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮੂੰਹ
 ਵਚਨ ਹੋਯਾ ਜੁਇ ਥੇਰੇ ਭਾਈ ਕੋਈ ਨਾ ਹੀ ਵੇਹ ਗਲ ਰਾਇ

ਲਾਹ ਸੁਣੀ ਤਾਹਿਖ ਬਰਦਾ ਨਾਮਾਹ ॥ ਭਵਿਕਾ ਮਾਧੁਰੀ ਦੇ ਮਹੇ
 ਏਕੇ ਦਾ ਮਾਧੁਰੀ ਬਲਾਹੈ ਅਸੀ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਏਕੇ ਦੇ ਰੂਪ
 ਹੀਯੇ ਮਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਉ ਦਾ ਭਵਿਕਾ ਲਾਹੁ ਨ ਉਪਦਾਸਾ ਨ
 ਉਹ ਪਾਸ ਨਾਨਕ ਸਰ ਵਿਤਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਗੋਸ਼ਟੀ ਮਰ
 ਦਸ ਏਕੇ ਦੀ ਲਾਹੇ ਦੇ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ ਲਾਹੇ ਬਹੁਤ ਬੁ
 ਜੀ ਹੋਵੇ ਕਰਦੇ ਲਾਹੇ ਜੀ ਮੈ ਨਿਹਾਲ ਹੋਏ ਮੈ ਨੁਵਰ ਮਨ ਦਿਤਾ
 ਤੁਪਾਵਾ ਦਿਨ ਤੇ ਫੇਰ ਦਿਵਾ ਲੀਤੀ ੨੨ ਕੋਲੋਂ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹ
 ਗੁਰੂ ਸਥੀ ਹੋਰ ਲਈ ੨੩ ਜਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਨਕ ਸਰ
 ਮਾਧੁਰੀ ਤੁਹਾਨੇ ਕਸਾਪਿ ਪੁਲਾਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਿਹਿਪਿ ਪਲਕਾਈ ਬਰ
 ਸਾਂ ਕਸਾਪੁ ਜੀ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਤੁਹਾ ਚਿਹਿਪਿ
 ਹੋਆ ਤੁਹਾ ਜਿਧਾ ਮਾਧੁਰੀ ਜਿਧਾ ਪੁਲਾਹੇ ਬਾਲਕੇ ਤੁਹਾ ਕਿਸਕਾ ਸਿਖ
 ਹੈ ਕਿਸਕਾ ਵੀਖਾਹੈ ਤੁਹਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਥੀ ਦੇ ਬੋਲਾ ਰਾਗੁ
 ਹੀਯੇ ਚਾਹ ਲਾ १ ਕਰਨ ਤੁਹਾ ਜੀ ਕਰਨ ਤੁਲਾ ਤੇ ਚਾ ਕਰਨ ਸ

ਰਾਗੁ ਲਾਹੇ ਕਰਨਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਥੀ ਹੋਰੀਖਾ ਲਾਹੇ ਦੇ ਪਾਹਿ ਪੁਲਾਹ
 ਰਾਗੁ १ ਮੈ ਰੇ ਲਾਹੇ ਦੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਹਾ ਲਾਹੇ ਲਾਹੇ
 ਕਰਨ ਪੁਰ ਲੀਵਾ ਮਾਧੁਰੀ ਰਾਗੁ १ ਰਾਗੁ ਮਨ ਤੁਹਾ ਜੀ
 ਮਾਧੁਰੀ ਲਾਹੇ ਦੇ ਰਾਗੁ ਮਾਧੁਰੀ ਪਾਹੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਥੀ ਤੇ ਲੀ
 ਮੈ ਮੈ ਸਥੀ ਦੇ ਰਾਗੁ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ ਤੇ ਲਾਹੇ ਜੀ ਮਾਧੁਰੀ
 ਰਾਗੁ ਮਾਧੁਰੀ ਦੇ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ ਦੇ ਰਾਗੁ ਮਾਧੁਰੀ ੩ ਅੰਪਲੀ
 ਰਾਗੁ ਤੁਹਾ ਦੇ ਮਾਧੁਰੀ ਮਾਧੁਰੀ ਤੇ ਲਾਹੇ ਮਾਧੁਰੀ ਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕ

ਰਹਦਾ ਕਿਉਂ ਕਰਮੂਕਾ ਪਾਵੈ॥ ੪॥ ਤਬ ਸਿਧਾ ਕਯਾ ਬਾਲ ਕੇ ਤੇਜੋਰੀ
 ਹੋਹੁ ਦਰਸਨ ਲੇਹ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਜੀ ਕਾ ਤਬ ਬਾਬੇ ਸਬਦ ਉਠਾ ਯਾਰ
 ਗਸੂਹੀ ਵਿਚ ਮਾਹਲਾ॥ ਜੋਗ ਸੀਖੀ ਬਾਜੋਗ ਨਰੰਗੇ ਜੋਗ ਨਰ ਸਮ
 ਚੜਾਈ ਮੈ ਜੋਗ ਨਰੰਗੇ ਮੁੰਗੁ ਮੁੰਗੁ ਦੇ ਜੋਗ ਨ ਸਿੰਧੀ ਵਾਈ ਮੈ ਮੰ
 ਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀ ਮੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਤੁਪਾਈ ਮੈ॥ ੧॥ ਜੋਗੀ
 ਗਲੀ ਜੋਗ ਨਹੀ ਏਕ ਦਿਸਟ ਜੋਗ ਕਰਜਾ ਏ ਜੋਗੀ ਕਹੀ ਮੈ ਸੋ
 ਵੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋਗ ਨ ਬਾਹਰਿ ਮਖੀ ਮਸਾਣੀ ਜੋਗ ਨ ਤੜੀ ਲਾਈ
 ਮੈ ਜੋਗ ਨ ਦੇਸ ਦਿਸੀ ਤਰਭੁ ਵਿਖੈ ਜੋਗ ਨ ਤੀਰ ਥਨਾਈ ਮੈ ਅੰਜਨ
 ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀ ਮੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤੁਪਾਈ ਮੈ॥ ੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੇ
 ਏਤਾ ਸਹਸਾ ਚੁਕੈ ਪਾਵਤ ਵਰਜ ਚਹਾਈ ਮੈ ਨਿਬਰਤੈ ਸਹਜਿ ਧ੍ਰਿ
 ਉਪਲੈ ਤੁਪਾ ਚਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈ ਮੈ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਦਨ ਰਹੀ ਮੈ
 ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤੁਪਾਈ ਮੈ॥ ੩॥ ਸਾਕਸੀ ਦਵਿ ਮਾਮਰ ਰਹੀ ਮੈ ਮੈ
 ਸਾਜੋਰ ਕਮਾਈ ਮੈ॥ ਦਸੇ ਬਾਬੇ ਸਿੰਧੀ ਵਾਜੇ ਤਉ ਨਿਰਕੁ ਉਪਦਾ
 ਈ ਮੈ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਹੀ ਮੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤੁਪਾਈ ਮੈ
 ॥ ੪॥ ਜਬ ਏਹੁ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੁਣਾਯਾ ਤਬ ਸਿਧਾ ਅਦੇਸ ਕੀਤਾ
 ਏਹ ਕੋਈ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ ਜਿਸ ਕੇ ਬੈਠੇ ਪਿਪਲ ਹਫਾਹੇ ਯਾਹੈ ਤਬ
 ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਦੁਹਾ ਗੁਰੂ ਦੁਹਾ ਗੁਰੂ ਸਿਧਾਂਤ ਬਜੇ ਜੋਗੁਰੂ
 ਜੀ ਸਿੰਧੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਿਬੰਦ ਉਦੇਰਹੇ॥ ੨੩॥ ਖੁਲੇ ਭਾਈ ਜੀ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੨੪ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਲੰਮੇ
 ਉਤਾਰੀ ਲੀਤੀ ਧਰਤੀ ਫਕੇ ਬੰਗਾਲੇ ਦੀ ਗਏ ਓਥੇ ਇਕ ਦਇਦਿ
 ਨਕੁ ਬਨ ਪਹੁਚਿ ਮਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਪੈ ਨ ਅਹਾ ਚੀਹੇ ਉਰਹੇ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਤਾਂ ਭੁਖਾਂ ਮਰਦਾਹਾਂ ਤੁਤਾ ਪੈਣ ਮ
 ਹਾਈ ਹੈ ਭੁਮੇਰ ਕੋਈ ਇਲਾਜ ਕਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਏ
 ਹੁਮਰਦਾਹੀ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਏਸ ਨਾਲ ਕੀ ਮਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿ

ਹਾਕਮੀ ਮਰਦਾਨ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਮਰਦਾਨੇ ਕੰਘਾ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਰੁਖਾ
ਹਾਂ ਮੈਂ ਨੂਰੁਖਾ ਪਾਇਗਈ ਹੈ ਗਲੇ ਜੋਨੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਾਮੂ
ਰਦਾਨਾ ਏਹ ਜੋ ਖਾਖੜੀਆਂ ਹੋ ਨੀ ਜਿਤਨੀਆਂ ਖਾਂਸ ਕੇ ਤਿਤਨੀਆਂ
ਖਾਹ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਤੂੰ ਮੈਂ ਨੂਰੁਖਾ ਪਾਇਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਂ ਨੂਰੁਖਾ
ਕਰੀਆਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈਂ ਤੇ
ਮਸਕਰੀਆਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਤੂੰ ਜਿਤਨੀਆਂ ਖਾਂਸ ਕੇ ਤਿਤਨੀਆਂ
ਖਾਹਿ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਲੇ ਨਾਂਬੀਨੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇ ਜੋ ਤੇ ਜਲਵਾ ਖਾਵ
ਣ ਜੋ ਜੋ ਖਾਵੈ ਤੇ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਸੁਆਦ ਖਾਵੈ ਫੇਰੁ ਸਕੈ ਨਹੀ

ਇਤਨੀਆਂ ਖਾਂਸੀਆਂ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਪਦਾਰਥਾਂ ਲਗਾ ਲਾਚਕਰ
ਨ ਸੁਆਦ ਜੋ ਲਗੇ ਸੁਆਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਾ ਤੇ ਜੋ ਕੇਰੀ ਫਰੀ ਬੰਨ ਲੀਤੀ
ਓਸ ਅਗਲੇ ਫਲ ਕਜਾ ਰੁਖ ਲਗੀ ਤਾਂ ਚੁਪਾਤਾ ਲਗਾ ਖਾਵਣ
ਜੋ ਖਾਖੜੀਆਂ ਤੇ ਇਕ ਪੜੀ ਨਗੁਜਰੀ ਲਗਾ ਹਥ ਪੈਰ ਮਾਰਦ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਜੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮੈਂ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਹਾ ਸਦ
ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੂੰ ਕਾ ਖਾਖੜੀ ਜੋ
ਪਲੇ ਨਾਂਬੀਨੀ ਤੇ ਕੰਘੇ ਬੰਨ ਲੀਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜੋ ਰੁਖਾ ਦਾ ਖਾਹੇ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਨੁਪੁਛ ਕੇ ਖਾਵੇ ਆਹ ਓਥੇ ਇਕ ਬੂਟਾ ਮਕਦਾਸੀ ਓਸ ਨਾਲੇ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਪਣੇ ਹਥੀ ਤੇ ਜੋ ਕੇਰੀ ਖਾਖੜੀਆਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਖਵ
ਈਆ ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਵਣ ਨਾਲ ਉਠ ਬੈਠ ਅਗੇ ਮੈਂ ਕਾ ਰੁਖੇ
ਸਾਵਿਰਾ ਆਉ ਪਏ ਓਥੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਸਹਾਰ ਹੋਇ
ਹੈ ਜੋ ਕੇਹੇ ਤਾਂ ਇਥੇ ਮੈਂ ਕੁਝ ਖਾਇਆਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾ

ਨ ਏਹ ਸਹਚ ਤੇਰੇ ਵਜਨ ਦਾ ਨਾਹੀ ਤੰਮਰ ਦਲੇ ਕਾ ਅਸੀਂ ਸਿਧੇ
 ਵਸਦੀਆਂ ਵਦੀ ਹੈ ਉਥੇ ਕਹਾਦੀ ਜਾਹਨਾਹੀ ਉਜਾੜ ਵਿਚ
 ਤੀਫਿਰਦਾ ਹੈ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਜਾਹਨਾਹੀ ਤੁਝੇ ੨੬
 ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਾਖੀ ੨੫ ਮਰਦਾਨਾ
 ਜਾਇਦ ਜਦੀ ਵਿਚ ਵਜਾ ਅਗੇ ਚਾਰ ਰੰਗ ਮਾਪ ਟੀਬੋਲੀ ਵਿ
 ਚ ਹਸਦੀਆਂ ਮਾਗੀਆਂ ਜੰਮਰ ਦਲੇ ਨੂਹਿ ਠੋਠੇ ਤਾਂ ਲਗੀਆਂ ਮਾਮੂ ੦
 ਪਸ ਵਿਚ ਵੀ ਮਾਪਾ ਵਲ ਓਹ ਮਾਖੋ ਮੈਂ ਲੈ ਨੀਹ ਓਹ ਮਾਖੋ ਮੈਂ
 ਲੈ ਨੀਹ ਹਿਕਰਨ ਜੋ ਪਈ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਗਨ ਧਾਰਾ ਪਾਇ ਗਈ
 ਮਰਦਾਨੇ ਨੂਹਿ ਵਰਤਾਹਾ ੨੭ ਜਾਇਦ ਪਾਹਰ ਕੁਜਰਾ ਤੰਗੁ
 ਲੇ ਕਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਕਦੇ ਕਦਾ ਗਾਹੈ ਕਾਹੇ ਮਾਤ ਕੁ
 ਰੁਨਾਨ ਕਜੀ ਹੋਮੇ ਹਸਰ ਮਾਖੋ ਮਚ ਲਗੁਈ ਬਾਲ ਮਰਦਾ
 ਨ ਨੂਹਿ ਲਾਵੀਏ ਬਾਲੇ ਕਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤੰਗੁ
 ਰੁਨਾਨ ਕਜੀ ਕਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਬਾਲ ਮਰਦਾਨਾ ਛੁੜੇ ਕਾ ਪੈਰੀ
 ਬਾਲੇ ਕਾ ਜੀ ਕਾ ਨਹੀ ਦੇ ਜੋਤੀ ਮਨੇ ਕਰੇ ਅਤੇ ਓਹ ਮਨਿ ੦
 ਹੀ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਬਾਲ ਚਲ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਦੇ ਦੇ ਚਲੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂਹਿ ਦੇ ਵਸਤੇ ਅਗੇ
 ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਾ ਦੇਖੇ ਜੋ ਮਰਦਾਨਾ ਨੂਹਿ ਦੇਖੇ ਤੇਰੇ
 ਓਹ ਪਾਣੀ ਨਗਈ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇ ਪਾਹਰ ਛਰਾ ਮਾਹਰਾ
 ਤੁਝੇ ਓਹ ਪਾਹਰ ਲੈ ਕਰ ਮਾਈ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਾਸ ੦
 ਤੁ ਮਾਦਾ ਜੀ ਦੇਹ ਮਾਯਾ ਜੀ ਤੁਝੇ ਸਿਧੀ ਮਤ ਕਾ ਦੇਖੇ ਕੋਈ
 ਨਹੀ ਮਾਯਾ ਤੁਸੀ ਦੇਖ ਲਗਾ ਤੰਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਲੇ ਕਾ
 ਨਾਗ ਲਚ ਦੀਆਂ ਵਰਤਾਹੀਆਂ ਤੁਝੇ ਮੁਕ ਮਗੀ ੨੮
 ਲਾਭ ਤੇ ਨਾਨਕ ਕਾ ਕੋ ਕਾ ਮਾਮੀ ਲੇਨਾ ੧ ੥ ਤੁਝੇ ਸਿ
 ਧੀ ਹਨਾਨ ਪਾਹ ਲਗਾਹਾ ਹਿਰੇ ਨਾਹੀ ਕੜਕਾ ਮਦ

ਕਾਲੀ ਕੰਠ ਤੁਰੁਗੁਰੁ ਪੁਰੁ ਹੋਈ ਸੋਈ ਕਰੁ ਸਿਰੁ ਮਾ
 ਏ। ਸਿਰੁ ਉਤੇ ਪਾਸੁ ਉਤਰੁ ਨਾਹੀ ਹੁਕਮੁ ਕੀਤੁ ਨੁਰੁ ਸਹ ਜੋਰੁ
 ਹੀ ਸਮਾਣੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸਤੁ ਨ ਜੇਲੁ ਮਾਵਰੁ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਬਿਲਾਸੇ
 ਆਏ ਕੋਈ ਬਲਖਤੁ ਪਰਚੁ ਜਾਈ ਕੋਈ ਮਿਰਗ ਛਲਾਉ ਪਰ
 ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੋਈ ਚਾਦਰੁ ਪਰਚੁ ਜਾਈ ਕੋਈ ਬਾਪ ਨਲ ਸਿ
 ਆਈ ਕੋਈ ਛੋਲ ਬਸਾਉ ਫੀਆਈ ਤਬ ਆਇ ਕਰੁ ਲਈ ਮ
 ਗੰਮਣ ਪਾਵਤ ਸਰੁ ਜੀ ਮਤੁ ਆਈ ਮਾਂ ਕਾ ਵਰੁ ਦੇਸੁ ਦੀ ਮਾ ਕੁ
 ਨੀਧਰੁ ਬੀਨੁ ਛਲ ਗੀ ਮਾਂ ਅਤੇ ਮੰਤ੍ਰੀ ਸੋਰੁ ਮਾਪੋ ਆਪਣਾ ਮੰਤ੍ਰ
 ਲੋਗੋ ਪੜਨ ਤਾਂਗੁ ਰੁਨੁ ਕਜੀ ਬੈਠੇ ਕੇ ਮਰਦੁ ਨੇ ਵਲ ਦੇਖਾ ਤੁ

ਮਰਦੁ ਨਾ ਲਗਾ ਮਾਂ ਕਣ ਤਾਂਗੁ ਰੁਨੁ ਕਜੀ ਜਿਸੇ ਆਖੀ ਸੁਰ
 ਹਰੁ ਕੁਰੁ ਕੀ। ਸਾਟੇ ਕਰੁ ਬਾਧ ਲੈ ਕਰੁ ਮਾਉ ਤੰ ਮਰਦੁ ਨੇ ਮਾ
 ਦੇ ਕਜਾ ਗਲੁ ਹੁਧਾ ਗਾਟੁ ਪਸਾ ਰੁਧਾ ਕਲੈ ਕਰੁ ਮਾਧਾ ਤੁਰੁ
 ਰੁਨੁ ਕਜੀ ਕਥਾ ਮਰਦੁ ਮਾ ਰੁਧਾ ਕੁਧਾ ਮਾਉ ਤੰ ਮਰਦੁ ਕੀਰ
 ਕਾ ਕੁਧਾ ਮਾ ਤੁਰੁ ਰੁਨੁ ਕਜੀ ਸਕੁ ਕਉਣ ਕਾ ਰਾਗਾ ਕਉਣ
 ਸੁਰਿ ਰਮੁ ਗਲਾ। ਗੁਰੁ ਦੇਤੀ ਸੁਰੁ ਰਾਇ ਮਾਉ ਹਰੁ ਕੁਟੁ ਕਉਣ
 ਮਿਥਾਣਾ। ਕੀਤੀ ਰਹੈ ਤੰ ਮਰਦੁ ਗੁਣ ਜਾਇ। ਮੇਰਾ ਕੀ

ਤਰੀਸਾ ਕੁਰੀਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੈ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮ
 ਏਤਾ ਥੀ ਮੇਜੇ ਮਨ ਪਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਕ ਮਲਿਨ ਪਾਈ ਮੇਲੀ ਚੈ
 ਚਿਤ ਪਰੋਇ ॥ ੨ ॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ ਨਾਂ ਜੁਲਾਮਾ ਖਾਅੰ ਸੜਾਮਾ ਸੁ ਤੈ ਸਹ
 ਨਲ ਅਕੁ ਮਣਾ ਕਿਉ ਥੀ ਵੈ ਪਰਵਾਸ ॥ ੩ ॥ ਨਨਕ ਏਕੋ ਬਾਹਰਾ
 ਦਸਾਨੀ ਕੋਇ ਤਉ ਸਹਲ ਗੀਜੇ ਰਹੈ ਗ੍ਰੀਸਹਰਾ ਵੈ ਕੋਇ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੂੰ ਪੈਨਾਂ ਧੀ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੇ ਤਬ ਸਭੁ ਜਲਿਤ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਨੂਰ ਸਾਹ ਸਭੁ ਨਾ
 ਦੀ ਸਿਰ ਵਾਰ ਥੀ ਖਾਸੀ ਮਦਲਾ ਅਸੀਖਾ ਮਤ੍ਰ ਬਰਕਾਗਾ ਦਕੇ
 ਕਰਕੇ ਮਾਈ ਮਾਇ ਕਰਨ ਗੀ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਸੁਗੀ ਵੇਚ ਮਹਲਾ ੧ ਮੰਦਕੁ ਚਜੀ ਅਮੀ
 ਕਣ ਰੂ ਸੋ ਕੇ ਕਿਉ ਸਹਰਾ ਕਣ ਜਾਇ ਇਕ ਦੁਇਕ ਚੜੀ ਦੀਆ ਕ
 ਏਕ ਜਾਣੇ ਮੇਰਾ ਉਜੀ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹਰਾ ਵਿਆਂ ਸੇ ਅੰਧੀ
 ਏਵ ਜੀਆ ਸੁਜੀਓ ਮੇਰਾ ਫਮੰਤ੍ਰ ਨਾਮਾ ਵਨੀ ਹਉ ਕੈਜੀ ਇਦੋਸ
 ਪਰੇਉ ਕਿਆਂ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰ ਕਿਆ ਪਿਨਾਂ ਤੇਰਾ ਨਉ ਜੀਉ
 ਇਕ ਤੁਟੇ ਲਿਨਾ ਮੰਤ੍ਰ ਜੰਤ੍ਰ ਹਉ ਸਦਕੁ ਰਬਾਣੇ ਜਾਉ ਜੀਉ ਸੁਇਨ
 ਰੁਪਾ ਰੀਗਲਾ ਮੇਤੀ ਤੈ ਮਾਣਕ ਜੀਉ ਜੋਦ ਸਤ੍ਰਿ ਸਹ ਦਿਤੀਆ ਮੈਤ੍ਰਿ
 ਨਸਿ ਓਲਾਇਆ ਚਿਤ੍ਰ ਜੀਉ ਮੰਦਰ ਮਿਟੀ ਸੰਦਰਪ ਬਰਕੀ ਤੇਰਾ
 ਜਜੀਉ ਹਉ ਇਤੁ ਕੁਲਾ ਵੈ ਕੁਲੀਆਂ ਤਿਸ ਕੀਤ ਨ ਬੋਧੀ ਪਾਸ ਜੀਉ
 ਅੰਬਰ ਕੁੰਜਾ ਕੁਰਲੀਆਂ ਬਗ ਬਹਿਠੇ ਮਾਇ ਜੀਉ ਸਾਧਨ ਚ
 ਲੀਸਾ ਹੁਰੈ ਕਿਆ ਮੁਹ ਦੇ ਜੀਜਾਇ ਜੀਉ ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲ ਬੀ
 ਅਕੁਲੀ ਵਟਕੀਆ ਸਜੀਉ ਤਉ ਸਹਨਾ ਲੇਹੁ ਮੁਤੀਆ ਦੁਖਾਂ ਕੁ
 ਧਰੀਆ ਸਜੀਉ ਤੁਧ ਗੁਣ ਮੈ ਸਭੁ ਅਵਗੁਣਾ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀਆ
 ਫਦਾ ਸਜੀਉ ਸਭੁ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾ ਗਈ ਮੈ ਦੋਹਾਰਾ ਕਾਈ ਰਾਤ ਜੀ
 ਉ ॥ ਤਾਂ ਨੁਰਸਾਹ ਗ੍ਰੀ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰ ਬਕੀ ਕਛੁ ਹੋਵੈ ਨਾਂਹੀ ਤਾਹੁ ਕਮ ਕੀਤੇ

ਤੇ ਸੁਮੈ ਗੁਨ ਗਾਰਹਾਂ ਮੁਹਤਲੇ ਕਰ ਰਹੀ ਦੋਲ ਵਜਾ ਵਟ ਵਾਲੀਆਂ ॥
 ਰੂਪ ਜੀਆਂ ਨਚਣੇ ਵਾਲੀਆਂ ਭੀਲ ਗੀਆਂ ਨਚਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀਆਂ ਪਿਆਮਰਦਾਨਾਂ ਰਬਾ ਬਬ ਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਰਬ ॥
 ਰਬਾ ਬਬ ਜਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਮਾ
 ਸਾਵਿਰ ਮਹਲਾ १ ਤਾਲ ਮਰੀ ਰੇਖਾ ਵੇਖਾ ਵੇਲ ਤਵਨੀਆਂ
 ਵਜੇ ਵਾਇ ਨਾਰਦ ਨਾਚੈ ਕਲ ਕੇ ਕੁਇ ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਿਹਰਾ ਖੈ ਪਾਉ ॥
 ॥ ੧ ॥ ਨਨਕ ਨਾਮ ਦਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆਂ ਸਾਹਿਜਾਣਾ ॥
 ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਦਾਇਆ ਨਹੀ ਲਏ ਦਿਤੇ ਬਿਨ ਰਹੇ ਨਕ
 ਇਹਾ ਰਾਜਾ ਨਿਮਾਉ ਕਰੇ ਹਥ ਹੋਇ ਕਰੈ ਖੁਦਾਇ ਨਾਮ ਨੇ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥
 ਗੁਰ ਪਾਸ ਹੁਟਿ ਰਚੇ ਲਾਖਾਇ ਤਾਂ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਇ ਜੇ
 ਸਉ ਵਾਰਿਆ ਪੈਨ ਲਖਾਣੁ ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਸੇਵਿਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥
 ਮਾਣੁ ਸਮੁਰਤਿ ਨਨਕ ਨਾਉ ਕਰੀ ਕੁਕਰਦ ਰਪਰਵਾਣੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਵਰਗ ਹਮਾਂ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਲੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਲੀਆਂ ਸੀਚੀ ਗੀਆਂ ਅਚਰੀ ਬੁਰੀਆ ॥
 ਰੀਸਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਦੀਆਂ ਜੇ ਸੇਵਨਿ ਵਰਖ ਜੀਆਂ ਹੋਵੈ ਤਾਂ
 ਨਿਤਾ ਦੀਆਂ ਰਹਨਿ ਨਿਮਾਨ ਜੀਆਂ ਨਾਲ ਪਸਮੈ ਰਤੀਆਂ
 ਮਾਣੁ ਹਸਦ ਰਲੀਆਂ ਨਨਕ ਨਾਮ ਸਕਾਰ ਬਾ ਜੇਤਿਨ ਕੇਸੀ
 ਗਮਿਲੀਆਂ १ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਸਲੋਕ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਨਰਸਾ
 ਹਮਾਈ ਤਾਂ ਅਨੇਕ ਪਰਕਾਰੀਆਂ ਇਆਲੇਆਈ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ
 ਜਵਾਹਰਿ ਸਾਇਨਾਰੂਪਾ ਗੁਲੀਆਂ ਕਪੂਰ ਕਪੜੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੁ
 ਲੀਆਂ ਵਸਤੂ ਬੀਆਂ ਸਭੁ ਅਗੋਆਟ ਰਖੀਆਂ ਜੋ ਕੁਛੁ ਤਮ
 ਲੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾਮਰਦਾਨਾਂ ਰਬਾ ਬਬ ਜਾਇ ਮਰ
 ਦਨੇ ਰਬਾ ਬਬ ਜਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਤਿ
 ਲੀਗਾਵਿਦ ਮਹਲਾ ੧ ਇਮਾਨ ਜੀਏ ਮਾਨੁ ਜਾ ਕਾਇਕ ਰੇਇ ਆਪਨੇ

ਪਰਿਹਰਿ ਰੰਗੀ ਨਮਾ ਦੇਹ ਸਹੁਨੇ ਜੇ ਧਨ ਕੀ ਮਨੀਏ ਭਾਰੀ
 ਕ੍ਰਿਮਾ ਚੁਢੇਹ ਭੈ ਕੀਆ ਦੇਹ ਸੁਲਾਈਆ ਨੀਟੀ ਫੁਟਕਾਰ ਸੀ
 ਗਾਰੋ ਤੋਸੇ ਗਾਇ ਜਾਣੀ ਮੇਲ ਗੀਜਾ ਸਹੁ ਪਰੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋ ॥
 ਹਿਮਾਣੀ ਬਲੀ ਕ੍ਰਿਮਾ ਕਰੇ ਜਾ ਧਨ ਕੀ ਤਨਤੁ ਦੇ ਕਰਹੁ ਪਸ
 ਹਰੈ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾਧਨ ਮਹਨ ਨ ਪਾਵੈ ਵਿਟਕਰ ਮਾਕਰ ਪਾਣੀ
 ਮੋਨਾ ਹੀ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪਾਵੈ ਲਬ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਤੀ ਮ
 ਹਿਮਾ ਮਹਿ ਸਮਾਣੀ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਮੋਨਾ ਹੀ ਕੁਈ
 ਕਮਟ ਹਿਮਾਣੀ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛੁ ਚੁਛੇਹ ਗਾਣੀ ਪਾਈ ਇਨੀ ਬ
 ਸਹੁ ਪਾਈ ਮੈ ਜੋ ਕਿ ਫੁਕਰੇ ਸੁਤੁ ਲਾਗੁ ਗਾਣੀ ਮੈ ਰਿਖ ਮਤੁ
 ਕਮ ਫਕਾਈ ਮੈ ਜਾ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦ ਰਸੁ ਪਾਈ ਮੈ ਤੁਹਿ ਦਰਦੀ ਰਿ
 ਤੁਲਾਈ ਮੈ ਸਹੁ ਕਰੇ ਸੁਕੀ ਜੇ ਤਨ ਮਨ ਦੀਜੈ ਮੈ ਸਾਪ ਰਮੁ ਲ
 ਈ ਮੈ ਏਕ ਕਰੇ ਸੋਹ ਗਾਣੀ ਰੂਏ ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈ ਮੈ
 ਮਾਪ ਗਾਈ ਮੈ ਤੁਸਹੁ ਪਾਈ ਮੈ ਮਦ ਰਕੇ ਜੀ ਦੁਰਾਈ ਸ
 ਦੁਨ ਦਰ ਕਰੇ ਪੈ ਜੋ ਦਿਨ ਲੇਖੈ ਕਮਾਨ ਨਵ ਨਿਧਾਈ ਮਾਪ
 ਏਕ ਤਪ ਮਾਗੀ ਸਾਸੋਹ ਗਾਣੀ ਨ ਨਕਸਾ ਸੁਤੁ ਰਈ ਮੈ ਮੈ
 ਗਾਰਤੀ ਸਹੁ ਜੀ ਕੀ ਮਤੀ ਮਹਨ ਨਿਜੇ ਰੂਏ ਸਮਾਣੀ ਦੁਰ
 ਸਹਿ ਸਹੁ ਪਾਇ ਰਖੁ ਫਕਰੀ ਮੈ ਜਾ ਸਿਮਾਣੀ ॥ ੪ ॥ ਤੁਹੁ ਰੂਪੀ
 ਹੀ ਪੰਗੋ ਮਾਇ ਪਈ ਗਲ ਵਿਚ ਪਲਾਪ ਪਈ ਪਜੀ ਹੋਈ ਮਾਖਟ
 ਲਗੀ ਮਸਤੀ ਮਾਏ ਕਮੇ ਕਰਹੇ ਦੇਰੀ ਮਾਏ ਇਸਦੇ ਸਿਰੇ ਪਾਜਾ
 ਕਮੇ ਕਮੇ ਤੁਰੇ ਤੁਹੁ ਰੂਪ ਨ ਕਮੀ ਕਿਯਾ ਵਹ ਗੁਰੂ ਮਾਪ ਕੇ ਇ

ਸਦੇ ਸਿਰੰ ਪਾਤੁ ਉਤਾਰ ਅਤੇ ਤੁਸਾਹੀ ਗਤ ਹੋਵੈਗੀ ਤੁਸੀ ਗੁਰਗੁਰੂ
 ਜਪਹੁ ਤੁਸਾਹੀ ਪੈਰੀ ਪਈਆਂ ਨਾਂਉ ਧਰੀ ਕਰੋਈਆਂ ॥ ੨੫ ॥
 ਬੋਲੇਗਾਈ ਜੀਵਾਗੁਰ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੨੬ ਤਾਂ ਨਨਕ ਜੀ
 ਬਹੁ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਦੇਖਨ ਜੋਉ ਦਿਆਨ ਵਿਚ ਕਲਜੁਗ ਰੂਪ
 ਸਾਰ ਕਰ ਅਸਾਹੇ ਛਲ ਨਨੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੂਰ ਹੁਦੇਖਾ ਅਪੀ ਹੋ
 ਇਗਈ ਲਗੇ ਦਰਖਤ ਉਡਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਭ੍ਰਮ ਸੋਭਾ
 ਅਖੋਸਜੀ ਤੋਉ ਜੀ ਪਾਇ ਮਾਰੇ ਗੋਰਖ ਫਣ ਤੇ ਭੀ ਗਏ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਾਹਲ ਹੋ ਨਾਂਹੀ ਅਜ ਤਾਂ
 ਹੀ ਮਸਾਂ ਹੋ ਬਲ ਇਦੇਖ ਨਿਹੀ ਜੋਇਹ ਕਾ ਮਾਝਾਹੇ ਅ
 ਸਾਹੇ ਜੀ ਅਤਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਅਜਗਰ ਕਾ ਦੁਪਾਇ ਖਾਣਾ ਅਰਚਨੇ
 ਕੀਤਾ ਅਗਨਿ ਹੋਗਈ ਪੁਆਉਣਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਮੁਹ ਫਕ ਕਰ
 ਪੋਰਾ ਅਖੋਸਜੀ ਵਧਾਰਾ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਕਾ ਦੁਪ ਹੋਰ ਮਾਝ
 ਟਾਂਬੀਨ ਮਾਝਾ ਲਗਾ ਬਰਸਣ ਪਾਣੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਤੇ ਪਵੇਨ
 ਹੀ ਦੁਰਬਰਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹਰ ਬਾਬ
 ਬਜਾਇ ਮੁਹਿ ਘਾੜ ਬੈਠ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਉਹ ਬੈਠ ਲਗਾਰ
 ਬਾਬ ਬਜਾਵਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਮ
 ਰੂ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਰੂਪ ਪੈਰਤੀ ਅਕਾਸ ਨਖੜਾ ਸਿਰਉ ਪਰ
 ਅਮਰ ਕਰਾਰ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸਿਤ ਰੂਪੇ ਰੂਪੀ ਵਿਵਰ
 ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਇਕ ਨਿਰ ਕੁਇ ਬਾਤ ਜੁਣੀ ਸੋ ਸੁਖੀ ਮਾਸੋ ਸਦਾ
 ਜੁਹੇ ਲਾਗੁ ਰਮਿ ਲਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹ ਸਾਰਾ ਮ
 ਰਦੇਵ ਰੂਪੀ ਸਿਧ ਸਾਧ ਰੂਪੁ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਰੂਪ ਹਉ
 ਅਪੀ ਟਿਗਿ ਟਿਗਿ ਜੋਨੀ ਜੋਏ ॥ ੨ ॥ ਰਾਜ ਸਤਾਂ ਮਸਾਤ ਕਰੁ ਰੋਪੇ
 ਜੋ ਤੇਰੁ ਪਉ ਪਾਏ ਛਲ ਬਾਪੁਰੀ ਇਹ ਕਵਲਾ ਰੂਪੇ ਮਤ ਰੂਪ
 ਪੈਰ ਮਰਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਰਲ ਸਮਕੀਤੁ ਰਹ ਬਿਅਪੀ ਬਿਨਤੁ

ਰਹਿਯੋਗਰਾਗੁਨਸਕੁਰਾਭਨਕਾਜੀਰੀਕੁਰਤਸੇ॥੧੦੬੫॥
 ੪॥ ਗਾਇਸਕਦਗੁਰੂਜੀਕਯਾ॥ ਭੁਬਕਲਜਗਦੇਵੀਅਸਮ
 ਨਨਲਕੀਤੀਅਸਾ॥ ਜਮੈਜਮੈਨੇਕਾਵੇਤੋਤੋਪਟਦਾਜਾਇ॥
 ਤਾਂਹਧਜੋੜਖੁਜਾਹੋਗਾ॥ ਆਇਗੁਰੂਜੀਦੀਪੈਰੀਪਯਾ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
 ਤਸੇਕਯਾਵੇਹਗਲਾਂਪੁਰਾਜੁਗਾਪੈਅਸਾਨੂਭੀਛੁਲਨਲਗਾਕਲ
 ਜੁਗਕਯਾਜੀਕਾਰੀਬਨਿਵਜਤੁੰਆਪਪਰਮੇਸਰਹੈਮੇਰੀਕਯਾ
 ਕਦਰਤੁਪੈਪਰਜੀਮੇਰਭਲਾਕੀਦੈਤੁਮਕਿਛੁਲੇਗੇਰੇਪਾਸਤੇ
 ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਯਾਤੇਰੇਪਾਸਕੀਵਸਤੁਪੈਨਜੀਮੇਰੇਪਾਸਜਤੁਵਸ
 ਤੁਹੈਨਜੇਆਖੇਤਾਂਮੋਤੀਆਂਦੇਮੰਦਰਉਸਾਰਾ॥ ਅਤੇਰਤਨਦੀਜ
 ਜਤਕਰਾਅਗਰਚੰਦਨਲੇਪਦੇਆਂਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਖਦ

ਬੋਲਾ॥ ਰਗਜਿਗੀਰਗਾਦਿਰਮਹਲਾ॥ ਮੇਤੀਤੁਮੇਦਰਉਸ
 ਰਹਰਤਨੀਤੁਹੋਯਜੜਉਕਸਤੁਰਕੰਗਾਅਗਰਚੰਦਨਲੀਪ
 ਆਵੈਚਾਉ॥ ਅਤਿਦੇਖਤੁਲਾਦੀਸਰੋਤੋਰਾਚਿਤਨਆਵੈਨਾਉ
 ॥੧॥ ਗਗਿਬਿਨਜੀਉਜਲਬਲਜਾਉਮੇਆਪਣਾਗੁਰਪੁਛ
 ਦੇਖਮਾਅਵਰਨਾਹੀਥਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਫੇਰਕਲਜੁਗਕਯਾ
 ਗੁਰੂਜੀਲਾਲਦੀਪਰਤੀਕਰਾਂਇੰਦਵੀਆਂਮੋਹਦੀਮਾਲਾ
 ਵਾਂ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਦੂਜੀਪੋਜੀਆਖੀਧਰਤੀਤੁਹੀਰੇਲਾਲਜੜ
 ਤੀਪਲਪਲਾਲਜੜਾਉਮੋਹਦੀਮੁਖਮਣੀਸੋਹੈਕਰੇਰੰਗਪ
 ਸਾਉਮਤੁਦੇਖਤੁਲਾਦੀਸਰੋਤੋਰਾਚਿਤਨਆਵੈਨਾਉ॥੨॥ ਤਾਂ
 ਕਲਜਗਦਾਜੀਏਹਵਸਤੁਨਹੀਲੇਦੇਤਾਂਗੁਪਤੁਪਰਗਟ

ਵੇ। ਅਰਧਜਰਹੇ। ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੀਜੀ ਪੈਰੀਆਖੀ ਸਿ
 ਧਰੇ। ਸਿਧ ਲਈ ਰਿਧ ਆਖਾਮਾਉ ਗਪਤ ਪਰਗਧੇ। ਸਿਧੇ
 ਕੇ ਕਰਖੈ ਤਾਉ ਮਤਿ ਦੇਖੁ ਲਾਵੀ ਸਰੇ ਤੇਰਾ ਸਿਤਨ ਆਵੈ ਨਾਉ।
 ੩॥ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਕੁਲ ਲੇਹੁ ਸੁਲਤਾਨ ਹੋਵਹੁ ਰਾਜਕਰ
 ਹੁ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੇ ਬੀਪੈਰੀਆਖੀ ਸੁਲਤਾਨ ਹੋਵਾ ਮੇਲ
 ਲਸਕਰਿ ਤਖਤ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ਹਰਮਾਨ ਸਲਕਰੀ ਬੈਠਾਨ ਸਕਾ
 ਰਵਉ ਮਤ ਦੇਖੁ ਲਾਵੀ ਸਰੇ ਤੇਰਾ ਚਿਤਿਨ ਆਵੈ ਨਾਉ। ੪॥ ਜਾਂਦੇ
 ਹਸ ਬੁਝੁ ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਤਾਂਕਲ ਜੁਗ ਪਰਦਖ ਟਾਵੇ ਕੋਪੈ
 ਗੀਪਾ ਆਖੈ ਸਜੀ ਮੇਰੀ ਗਤ ਕਯੋ ਕਰਹੇ ਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਮੇਰਾ ਸਿਖ ਕੋ ਦਾਖੀ ਹੋਵੈਗਾ ਉਸਨੂੰ ਤੇ ਕੁਛ ਨ ਯੋਗ ਹਵਾ
 ਤਿਸਦਾ ਸਦਕਾ ਤੇਰੀ ਗਤ ਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂਕਲ ਜੁਗਾ ਹਿੰਦੀ ਮਤੇ ਜੁ
 ਨਹ ਬਲੈ ਕਰਕਯਾ ਜੋਇ ਸਤੋ ਰਹਤ ਹੋਵੇਗਾ ਉਸਨੂੰ ਮੇਰਾ ਕੁਛ ਨ
 ਹੀ ਕਹ ਸਕਦਾ ਦੁਜੇ ਨੁਛ ਰੁਦਾਨੀ ਤਾਂਕਲ ਜੁਗ ਪੈਰੀਆਖੀ

ਰੂਜੀ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਲ ਬਿੱਰ
 ਉਦੇ ਰਹੇ। ੨੬॥ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ
 ੨੭ ॥ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਿਬੋਰ ਲੇ ਚਲੇ ਅਗੇ ਗਏ ਤਾਂਕੀ
 ਨਗਰ ਆਨਿ ਕਲੇ ਚਿਬੋਰੀ ਜੀਆ ਬਹੁਤ ਬੀਆ ਸਾਫੀ ਪਰਤੀਕ
 ਲੀ ਸਮਾਹਨ ਜਰ ਆਵੇ ਰਹਖਤਾਉ ਪਰਸਭ ਕੀ ਜੀਆ ਹੀਨ ਦਰ
 ਆਵਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਕਰਹੈ ਮਾਂ ਨਹੇਨਾ ਆਖੈ ਸੁਜੀਏ ਬਹੁ
 ਚਲੀਏ ਏਤ੍ਹਾ ਹਉਨ ਆਸ ਕਦੇ ਸਹੀ ਨਿਠਾ ਹੋਸਕਾ ਲਤੇ ਲੈ ਚਲ

ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਕੀ ਮਾਮਰਦਾਨਾ ਇਨ ਦੀ ਪਤਸਾਹੀ ਹੈ ਕੁਵੇਕੋਈ
 ਸੋਜੇਗਲਾ ਵਿਚ ਜਾਉ ਜੋਜਨਾ ਵਰਾ ਦੀ ਜਾਤ ਹੈ ਜੋ ਪੰਥੇਰੁ ਦੀ ਜਾ
 ਤੁਹੈ ਤਿਸੇ ਚੰਬੜ ਕੇ ਖਾਇ ਜਨ ਪਰਤੇ ਰੇਨੇ ਜੋ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਮਾਦ
 ਵੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਮਰਜ਼ ਕੀ ਤੀ ਮਾਖੋ ਸਜੀ ਕੋਈ ਮੈਥੇ ਮਗੋਭੀ
 ਮਾਗਾ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਦਿਨ ਇਕ ਰਾਜਾ
 ਚੜ੍ਹਾ ਮਾਦ ਤਾਥਾ ਬਾਵਨ ਖੁਹਟੀ ਲੈ ਕਰ ਇਸ ਪਰਤੀ ਮਾਨ
 ਨਿਕਲਾ ਤਾਂ ਕੀ ਜੀ ਜਾਇ ਮਿਲੀ ਮਾਖੋ ਸਰਜਾਣੇ ਤਰਾਹਿ
 ਚਲਨਾਹੀ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਰੀ ਰਜਾਇ ਵਿਚ ਚਲ ਤੁਬਰ ਜੇਪੁ
 ਫਜਾ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਜੀ ਕਾ ਘੋਰਾ ਜਾ ਮੇਰੀ ਰਜਾ
 ਇਹਿ ਹੋ ਜੋਰੇ ਦੀ ਮੇਰੀ ਖਾਜਾਹ ਤਾਂ ਰਜੇ ਕਾ ਮੈ ਬਾਵਨ ਖੁ
 ਹਟੀ ਕਾਰਾ ਜਾ ਮੈ ਤੇਰੇ ਪਰੋਰੇ ਦੀ ਕੋਝੇ ਕਰਖਾਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਜੀ ਕਾ
 ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਜੁਧ ਕਰ ਕੇ ਜਾਹ ਤਾਂ ਰਜੇ ਕਾ ਭੁਲਾ ਹੋਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਰ
 ਜਾਨ ਗਾ ਜੁਧ ਕਰੇ ਤਾਂ ਖੁਹਟੀ ਮਾਖੋ ਲੈ ਕਰ ਕੀ ਜੀ ਨ ਲਲ
 ਗਾ ਜੁਧ ਕਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਕੀ ਜੀ ਦੁਕਮ ਕੀਤਾ ਜਾਇ ਕਰ ਬਿਖ
 ਲੇ ਮਾਵੇ ਤਾਂ ਕੀ ਜੀ ਮਾਂਗਾਈ ਮਾਂ ਪਤਲ ਤੇ ਬਿਖ ਲੇ ਮਾਈ ਮਾਂ
 ਜਿਸ ਕੋਲਾ ਇਨ ਜੇ ਮਰਜਾਇ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਵਨ ਖੁਹਟੀ ਲਲ
 ਕਰਸੇ ਕੋ ਮੈਥਾ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਮਾਗਾ ਜਾਨ ਲਾਇ ਕਰ ਰਾਜਾ ਹੀਰ
 ਗਾ ਤਾਂ ਇਸ ਕਾ ਜੀ ਮੇਰੀ ਰੇਈ ਮੰਨ ਤਾਂ ਰਜਾਹ ਖੁਜੇ ਕਰ ਕੇ
 ਜਾਹੇ ਮਾਖੋ ਸਰੁਲ ਹੋਵੇ ਜੀ ਤਾਂ ਇਸ ਕੀ ਜੀ ਦੁਕਮ ਕੀਤਾ
 ਕੀ ਜੀ ਮਾਂਗਾਹੀ ਮਿਤਲਿ ਮਾਵਹੁ ਸਤ ਦੇ ਪਾਤਲ ਵਿਖੇ ਮ
 ਮਿਤਲੇ ਤਾਂ ਕੀ ਜੀ ਮਾਂਗਾਈ ਮਾਂ ਕਾ ਮਾਂ ਮਿਤਲੇ ਮਾਖੋ ਰਹਿ
 ਮਾਖੋ ਮਾਂ ਜਿਸ ਕੋ ਉਹਨਾ ਵਲ ਸੋਈ ਉਹ ਖਾਜੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬਾਵਨ
 ਖੁਹਟੀ ਲਲ ਕਰੇ ਉਹ ਖੁਹਟੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕੀ ਮਾਗਾ ਜਾਨ ਲਾ
 ਤਾਂ ਰਜਾ ਇਨ ਕਰ ਖਾਵਨ ਗਾ ਬਾਵਨ ਖੁਹਟੀ ਜਾ ਬਜਰੇ

ਅੰਮਿਲੀਅੰਤਾਂਦੀਆਂ ਜਾਪੋਕਾਂਨੁਪਾਸਮਿਲਾਤਾਂਉਨ
 ਹੋਆ ਦਾਣਾਮਿਲਾਸੋਚਿਥਾਹੋਆ ਤਾਂਰਜੇਪੁਛਾਅੰਮਿਲੀ
 ਤੰਦੀਕੋਮਿਲੀ ਅਤੇਪਾਸਾਉਨਾਦਾਣਾਚਿਥਾ ਤਾਂਕੀਤੀਕਹਿ
 ਆਹੋਰਜਾਅਗੇਸੇਏਕਰਜਾਮਾਯਾਬਾ ਬਿਸਕੀਮੈਰੋਟੀਕੀਤੀਏ
 ਅਤਿਸਤੇਜੋਰਯਾਬਾ ਸੇਮੈਤੇਰੇਨਸਕਰਕੈਪਰੇਸਮਾਹੈ ਅਤੇਜੇਉ
 ਸਦੇਪੋਕਾਂਦਾਪਾਸਦਾਣਾਯਾਬਾ ਸੇਤੇਰੇਪੋਕਾਂਕੈਪਾਯਾ
 ਹੈ ਜਾਂਰਜਾਜਾਇਕਰਦੇਖੇ ਤਾਂਅਥਿਰਹੀਤੁਰੇਪਏਹਨ ਤਬਰਜੇ
 ਕਰੁਰਮਦਰਹੋਗਾਅਮਪੋਸਾਮੈਰਜੇਵਰਤੇਪੈਨ ਤਾਂਰਜਾ
 ਟਿਰਮਾਯੋ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਲੋਕਕਯਾ ਸੀਹਾਂਬਾਜਾਚਰਗਾਂ

ਕੂਹਿਮਾਇਨਖਵੇਲੇਪਾਹ ਘਾਹੁਖਾਨਤਿਨਮਾਸਖਵੇਲੇਉ
 ਹੋਲਾਏਰਹੁ ਨਦੀਵਿਚਦਿਬੋਦਿਖਾਲੇ ਬਲੀਕਰੇਅਸਕਰੁ
 ਕੀਤੀਥਾਪਦੇਇਪਾਤੁਸਾਹੀਲਸਕਰਕਰੇਸੁਆਹਾਨਨਕ
 ਸਿਉਂਨਿਉਸਚੇਤੁਵੈਤਿਉਤਿਉਦੇਹਗਿਰਹਾ॥੧॥ ਤਾਂਮਰਦ
 ਨਪੈਹੀਪਾ ਚਿਥੋਰਉਦੇਰੇ ਜਾਇਤਿਕਤਗਾਂਉਵਿਚਥੈਰੇ
 ਤਾਂਕੋਟੀਥੈਰਣਸਾਂਦੇਰਿ ਸੁਲਗੋਮਸਕਰੀਅੰਕਰਨ ਤਾਂਗੁ
 ਰੂਜੀਸਲੋਕਕਯਾ ਚਪਕਰਾਂਤਾਂਅਖੀਮੋਉਤਪਾਟਨਹਾਮ
 ਜਾਂਬੋਲਾਂਤਾਂਅਖੀਮੋਬਜਬਜਕਰੇਬੁਝਾਜਾਂਬੋਲਾਂਤਾਂਅਖੀ
 ਮੀਬੋਟਸਾਥਰਪਾਤੁ ਕਾਣੀਗਲਨਦੇਹਹੀਸਿਤੁਬਹਕਦੇਪੁੰਦੇ
 ॥੧॥ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਚਿਥੋਰਪੈਨਹੀ ਟਿਕਾਯੀਤਿਨਜੈਟੇ ਗੁਰੂਜੀ
 ਕਯਾਮਰਦੇਸਾਂ ਚਿਥੋਰਉਦੇਰੇਨਹੀ ਤਾਂਮਰਦਚਿਥੋਰ

ਇਨਾਂ ਦੇ ਬਾਬਕ ਆਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਂ ਨਾਂ ਦੇ ਹੁਸ
 ਹਰਦਸਦਾਰ ਹੋਗਾ ਓਥੇ ਉਹ ਕੇ ਅਗਲੇ ਸਹਰਗਏ ਓਨਾਂ ਲੋਕ
 ਬਹੁਤ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਓਥੇ ਰਾਤ ਕੇ ਓਹ ਲੋਕ ਦੇ ਉਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
 ਆਹੋ ਹੁਸਹਰ ਉਜੜ ਹੋਏਗਾ ਤਾਂ ਤਦ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀਤੋ ਰੇਦਰ
 ਭਲਾਨਾਂ ਉਹਿ ਚਿੰਤਾ ਜਿਥੇ ਬੈਠਣਾਂ ਨਾ ਮਿਲੇ ਸੋ ਸਹਰਦ ਸਾਥਾ
 ਜਿਥੇ ਸੇਵਾ ਕੀਦਗੀ ਹੋਈ ਸੋ ਸਹਰ ਉਜੜਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਂ ਓਸ ਸਹਰ ਕਾ ਆਦਮੀ ਅਵਰ ਸਹਰ ਜਾਵੇ ਤਾ ਉਹ
 ਭੀ ਦਿਗੜਨ ਰੇ ਅਤੇ ਓਸ ਸਹਰ ਕਾ ਆਦਮੀ ਅਵਰ ਸਹਰ ਜਾਵੇ
 ਗਾ ਤਾਂ ਓਨਾਂ ਜੀ ਆਂ ਤੁ ਭਗਤ ਸੇਵਾ ਦਿੜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸੁਮਤ ਦੇਵੇ
 ਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤਉ ਉਹ ਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤ ਕਰਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬ ਦਬੋਲਾ ਰਾਗ ਮਲਾਰ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਖੰਡ
 ਪੀਟਾ ਹਸਣਾ ਸਉਟਾ ਵਿਸਰ ਗਯਾ ਹੈ ਮਰਣਾ ਖਸਮ ਵਿਸਰ
 ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਿਥਾ ਜੀ ਵਟ ਹੀਰ ਹਣਾ॥ ੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਏ ਕੋਨਾ
 ਮਾਧੀ ਆਵਹੁ ਅਪਨੀ ਪਾਤਿਸੇ ਭੀ ਘਰ ਜਾਵਹੁ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ
 ਤੁਸੇ ਵਹਿ ਤੁਧ ਕਿ ਆਵੇ ਵਹਿ ਮਾਗਹਿ ਲੇ ਵਹਿ ਰਹਹਿ ਨਹੀ॥ ਤੁ
 ਦਤ ਜੀ ਆਂ ਸਭੁ ਨਾ ਕਾ ਜੀ ਆਂ ਅੰਦਰ ਜੀ ਉਤੁਹੀ॥ ੨॥ ਗੁਰ
 ਮੁਖਾਧਿ ਆਵਹਿ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਵਹਿ ਸੇਈ ਸੁਚੇਰੇ ਹੋਹੀ ਅਹਿ ਨਿ
 ਸਰ ਮਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੈ ਲੇਹ ਫੁਰੇ ਹੋਹੀ॥ ੩॥ ਜੇਹੀ ਗਤਿ ਕਾਇਮ
 ਸੁਖ ਤੇਹੀ ਹੋਹੀ ਸੇਹੀ ਦੇਹੀ ਨਨਕ ਕਉ ਤਿਸੁ ਹਾਵੀ ਸਾਈ ਵਿਣ ਨਾਵੇ
 ਰਹਿਓਹੀ॥ ੨੧॥ ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ
 ਚਲੀ॥ ੨੨॥ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਸਾ ਦੇ ਸੋ ਕਚਲੇ ਜਥੇ ਥੇ
 ਬੇਕਜੀ ਗਲ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਕਰਸੇ
 ਖਫਰੀ ਦਜੀ ਆਇ ਨਿਕਲਾ ਓਸੀ ਜੀ ਗਲ ਮੇਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਤੇ ਸੇ ਖਫਰੀ ਦਜੀ ਆਪਸ ਮੇਲੇ ਤਾਂ ਸੇ ਖਫਰੀ ਦਕਯਾ

ਅਲਹੁ ਅਲਹੁ ਸਾਚੇ ਦਰਦੇਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਰਸਾਇਆ ॥ ੧ ॥ ਸੇਖਰੀ
ਦਰੁਹੀ ਮਸਾਹਿਤੀ ਮਲਹਾ ॥ ੨ ॥ ਤੁਹੈ ਤੁਹੈ ਤੁਹੈ ਤੁਹੈ ਤੁਹੈ ਤੁਹੈ
ਬੈਠਗਾਏ ਤਾਂ ਸੇਖਰੀ ਦਰਗੁਜੀ ਦਾਰੂਪ ਦੇਖ ਕਰੋ ਬੈਠਾ ॥ ੩ ॥
ਸੁਕੀਤੀਆ ॥ ੪ ॥ ਤਾਂ ਸੇਖਰੀ ਦਰਸਾਇਆ ॥ ੫ ॥ ਅਕੈਤ ਲੋਕ ਮੁਕਦ
ਮੀ ਅਕੈਤਾਂ ਮਲਹੁ ਲੋਕੀ ॥ ੬ ॥ ਦੁਹ ਬੈਠੀ ਨ ਲੱਤ ਧਰ ਮਤ ਵੇਦ ਹਵ
ਖਰਬੋ ਜਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ॥ ੭ ॥ ਦੁਹ ਬੈਠੀ ਲਹ ਪਰਦੁ
ਮਹਾ ਪਰਪਾਇਆ ਕਾਈ ਰੂਬੇ ਕਤਰੇ ਕਾਈ ਨੇਲ ਗਜਾਇ ਨਾਪ
ਟੀ ਨ ਬੈਠੀਆ ਨ ਰੂਬੇ ਨ ਜਾਇ ॥ ੮ ॥ ਨਨ ਕਵ ਪਰਸਦਾ ਪਨ ਸਾਹ ਸੇ
ਰਯਾ ਸਮਾਇ ॥ ੯ ॥ ਤਾਂ ਸੇਖਰੀ ਦਰਸਾਇਆ ਫਰੀਦਾ ਚੁ
ਜੇਠ ਸਿਉ ਰਤਾਂ ਦੁਨੀ ਕੁਜਾ ਬੁਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਨਨ ਜੀ ਮਖੀ ਦੇਖਾ ਉਜਰ
ਵੇਖੈ ਖੇਤਾ ॥ ੧੧ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਾਬ ਦਿਤਾ ਸੇਖਰੀ ਪਰਹੁ ਪੁਰਾਹੁ
ਚੇਦਾ ਮਾਯਾ ਚੂੜੇ ਲੀ ਸਿਉ ਹੋਤੁ ਨਨ ਕਵੇਤੁ ਉਜਰੇ ਜੇਰਾਖਾ
ਹੋਇ ਸੁਦੇਤਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਾਂ ਫਰੀਦ ਸਲੋਕ ਕਾਯਾ ਫਰੀਦਾ ਤੁਨ ਰਯਾ
ਮਨ ਫਰੀਦਾ ਤੁਗਤ ਰਹੀ ਨ ਕਾਇ ਉਰੀ ਪਰੀਤ ਵੀ ਬਾਬੀ ਉ
ਕਾਰੀ ਦਰੁਲਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਸਜਣ ਸਚ
ਪਰਖ ਮੁਖ ਹੁ ਮਲਾ ਵਣ ਬੇਬਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਯਾ ਪੁਲਖਤੁ ਪਹੁਦੁ
ਚਨ ਸਿਪਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਤਾਂ ਸੇਖਰੀ ਦਰਸਾਇਆ ਫਰੀਦਾ ਹੀ ਵਿਚ
ਬੈਠਾ ਬੰਧਨ ਸਕਿਓ ਬੰਧਨ ਕੀ ਬੇਲਾ ਕੁਰਸਰ ਵਰਜਾ ਬਉਛ
ਲੈਤੁ ਬਤਰਣ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ੧੬ ॥ ਹਬਨ ਲਾਇਕ ਸੰਤੁ ਲੋਕ ਲਜਾ ਮੀ
ਵੇਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ਰਹਾਇਆ ਇਕ ਮਾਪ ਨੈਪਤਲੀ ਸਹ ਕੇਰਾ ਬੋਲਾ ਦੁਸਾ
ਬਣੀ ਨਮਾਵੀ ਫਿਰ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ ॥ ੧੮ ॥ ਕਹੇ ਫਰੀਦ ਸਹੇਲੀ ਚਿਸ
ਹੁ ਮਲਹੁ ਦੇਸੀ ਹੀ ਸਚ ਲਜੀ ਰੂਮ ਟੀਤੁ ਨ ਖਾਕਰ ਲੇਜੀ ॥ ੧੯ ॥ ਤਾਂ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬਾਬ ਦਿਤਾ ਫਰੀਦਾ ਹੀ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਜਪਤਪ
ਕਾਈ ਪੁਥੇ ਜਲਾ ਜਿਤੁ ਲੀ ਪਹਿ ਵੇਲਾ ਨਾਸਰ ਵਰਨ ਉਛਲੇ

ਮੇਸਾਖੀ ਪੁਸਤਕ ॥ ੧॥ ਤੇਰੇ ਕਨ ਮਮ ਸੀਠੜਾ ਜਿਤ ਰਤ ਮੇ
 ਰਾਂ ਚੋਲਾ ਸਦ ਹੀ ਛੇਲਾ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਸੜਦ ਲੇਪਿ ਮਾਰਿ
 ਆਕਿਉ ਮੇਲਾ ॥ ਜੇ ਬੂਟੇ ਹੋਵਹਿ ਹੀਰਾ ਤੀ ਮੇਲੇ ਗਾਏ ਹੀ ॥ ੨॥
 ਮਿਮਾਇ ॥ ਯੇ ਨਦੀ ਫੜੇ ਜੇ ਮਿਲਾ ॥ ਜੇ ਹੀ ॥ ਜਾਵਹਾਉ ਫਨਿਦ
 ਰਿਮਾ ॥ ਰੇ ਸਾਚੇ ਜੀ ॥ ੩॥ ਰਹਿਉ ਮੈ ਮਾਰਨਿ ਦੁਰਿਮਾ ॥ ਜੀਤੁ ਹੋਵੈ
 ॥ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ॥ ਮਾਸ ਹਰੇ ॥ ਮਿਤ੍ਰ ਕੋਲ ॥ ੪॥
 ਨਕ ਕੋ ਹੋ ਗੇਲੀ ॥ ਯਹ ਖਰਾ ਪਿਛਾ ॥ ਰਾਮ ਮਾਸ ਹਰੇ ॥ ਹੀਰਾ ਸੀਮਾ ॥
 ਸਾਚਾ ਪਸ ਮਹਾ ॥ ਰਾਮ ॥ ੫॥ ਤੁੰ ਸੇ ਪਠਾਵੀ ਦਸ ਕੁ ਦੋਲ ॥ ਫੜ
 ਮਾਸਾ ਵਿਚ ॥ ਰਤੇ ਸਿਕਖ ਦੁਹੈ ਰੰਗ ਦੀ ਦਰਬੀ ॥ ਵਿਸਰਿ ਮੈ
 ਜਿਨ ਨਾਮ ਸੇ ਬੂਟੇ ਤੁਰ ਬੀਏ ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਠਹੁ ॥ ਗੁਰੂ ਤੇ
 ਜਿਨਾ ਸੇਈ ਸਾਚੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨ ਹੋਰ ਮੁਖ ਹੋਰ ਸੇ ਕਾ ਦੇ ਕਰਿ ਮਾ
 ॥ ੧॥ ਮਾਪਲੀ ਏਲੜ ਲਾਇ ॥ ਰਚਦ ਰਵੇ ਸਮੇ ॥ ਤਿਨ ਧਨ ਜਣੇ
 ਦੀ ਮਾਇਆ ਏਸ ਫਲ ਜੇ ॥ ੨॥ ਪਰਵਦ ਗਾਰਾ ॥ ਮਾਮਾ ਮਗਾ
 ਬੇ ਮੀਰਤੁ ॥ ਜਿਨ ਪਛਤਾ ਸਦ ਰੀ ਮਾਪੇ ਰਮਾ ॥ ੩॥ ਤਿਛੀ ਪਨਾਖੁ ਰ
 ਇਤੁ ਬਖਸੀ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀ ਦੇਖੈ ਰਦੀ ਜੇ ਬੀਦਗੀ ॥ ੪॥
 ਤੰਗੁ ਰੂਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ॥ ਰਾਗ ਸੁਹੀ ਮਹਲਾ १ ॥ ਜਾਤੁ ਤਮੈ
 ਸਕੁ ਕੋਤੁ ਸਾਹਿਬ ਮੇਰੀ ਗਾਸ ਜੀਉ ॥ ਤੁਧ ਮੀਤ ਰਿਹਉ ਸੁਖ ਦਸ
 ਤੁ ਮੀਤ ਰਸਾ ਬਾਸ ਜੀਉ ॥ ਰਾਵੈ ਤਪਤ ਵਡਿਆਈ ਮਾਂ ਰਾਵੈ
 ਭੀਖ ਮੰਗਾ ਸਜੀਉ ॥ ਰਾਵੈ ਬਲ ਸਿਰ ਸਰਵ ਹੋ ਕਵਲ ਫੁਟੈ
 ਆਕਾਸ ਜੀਉ ॥ ਰਾਵੈ ਭਉ ਜਲ ਲਪੀ ਮੈ ਰਾਵੈ ਮੰਤਰ ਰੀ
 ਆਸ ਜੀਉ ॥ ਰਾਵੈ ਸੇ ਸਹਰੰਗ ਲਾਸਿ ਫਤਿ ਰਤਾ ਕੁਟ ਤਾਜ ਜੀ
 ਉ ਰਾਵੈ ਸਹੁਰੀ ਹਵਲਾ ਹਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਮੁਈ ਮਾਸ
 ਜੀਉ ॥ ਤੁਸੁ ਮਾਮਾ ਮਮੋਲ ਦਾਹਉ ॥ ਕਹ ਵਰਣੁ ਰਪਈ ਮਾਸ
 ਜੀਉ ॥ ਸਿੰਘਾ ਮਾਂ ਗਉ ॥ ਮਾਕੁ ਹਉ ਫੀ ਮੈ ਦਰਸਨ ਦਾਸੀ ਪਮ

ਸੁਜੀਓ ਗੁਰੂ ਸਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸ
 ਜੀਉ॥੧॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਸੇਖ ਠਹੀਦੀ ਇਕ ਰੇ ਰਹੇ ਜੰਗਲ ਵਿ
 ਚਾ ਤਾਂ ਇਕ ਬੰਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਆਇ ਨਿਕਲਾ ਦੇਖ ਕਰ ਪਰ
 ਨੂਓ ਠਹੀਦਾ ਤਾਂ ਇਕ ਤਬਲ ਬਾਜ ਦੁਪ ਕਾਰੁ ਰਲਾ ਆ ਵਿਚ ਦ
 ਹਮੁ ਹਰਾ ਪਾਇ ਕਰ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਲਾ ਆ ਤਾਂ ਸੇਖ ਅਪਵਾਦ
 ਖਰਾ ਪਾਇ ਲਾ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਬਖਰ ਰਖ ਛਡਿ ਚਿਤੁ ਤਗਰ
 ਜੀ ਆਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਠਹੀਦ ਸਲੋਕ ਕਾ ॥ ਪਹਿਲੀ ਰੋ

ਤੀ ਦੁਲਾ ਫਲਗੁ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਜੇ ਜਾਗੀ ਨ ਲਹੀਨ ਸੇ ਸਾਈ
 ਪਾਸੋ ਦਾਤਿ॥੧॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਬ ਬਾਬੁ ਦਿਤਾ॥ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ
 ਸੀਈ ਆਂਕਿ ਆਚਲੈ ਤਿਸ ਨਾਲ ਇਕ ਜਾਗੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇਕ
 ਸੁਤਿ ਆਏ ਇਉਂ ਨਾਲਿ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸੇਖ ਠਹੀਦੀ ਇਸ ਦੁ
 ਪ ਵਿਚ ਰਖ ਫੇਰ ਕੇ ਦੇਖੁ ਜਾਂਦੇ ਖਾਂ ਤਾਂ ਚਰਮੁ ਹਰਾ ਹੋਨ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਤੇ ਸੇਖ ਠਹੀਦ ਰਉ ਦੇ ਰਹੇ ਜਾ ਉਹ ਤਬਲ ਬਾਜ ਵਾਲਾ ਆਇ
 ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਤਬਲ ਬਾਜ ਪਾਹੇ ਮੁਹਰ ਨਾਲ ਭਰਾ ਹੋ ਤਾਂ
 ਹਲ ਗਾਪ ਛੋਤਾ ਵਣ ਆਖੇ ਸਜੇ ਬਡੇ ਦੁਨੀਆ ਦਾਰ ਠਕੀਰ
 ਥੇ ਜੇ ਮੈ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਕਦੀ ਨਾ ਵਦਾ ਦੁਨੀਆਂ ਲੈ ਆਯਾ ਚਿਹਮੁ
 ਗਾਂਦੇ ਗਏ ਤਬ ਚਿਹਮੁ ਤਬਲ ਬਾਜ ਲੈ ਕਰ ਪਰ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਤੇ ਸੇਖ ਠਹੀਦ ਆਸਾ ਦੇ ਸਮਾਏ ਤਬ ਆਸਾ ਦੇ ਸਕਾਰਾ ਜ
 ਸਮਾ ਮਸ਼ੀਦ ਰਬਾ ਤਿਸ ਕਾ ਕਾਛੋਰ ਆਯਾ ਉਸ ਕੀ ਥੋਪ ਗੀ
 ਲੇ ਨਾਂਹੀ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰ ਰਹੇ ਤਾਂ ਜੇ ਰੁਕੀ ਪਛੇ ਜੇ ਤਕੀ ਆਂਕ

੫॥ ਇਸਰਾਜੇਨੇ ਏਕਦਾਰੀ ਮਿਥਾ ਕਯਾ ਥਾ ਤਿਸਤੇ ਇਸਕਜੇ
 ਉਕਸਾਵਿਚ ਪਮਾਰੇ ਅਸਾ ਦੇ ਸਕਾਲੇ ਕਸਤੁਰੀ ਥਾ ਦਿਨਕੇਈ
 ਸਦਾਰਾ ਤੁਕੇਲੁਟਦਾ ਅਸਾ ਦੇ ਸਕੇਲੇ ਕਲਰੇਗਾ ਇਹਾਇਕ
 ਰਨ ਜੇਤਕੀ ਅਕਯਾ ਇਸਕੀ ਮੁਕਤਿਤਾ ਹੋਵੇ ਜੇਸਾ ਪਕੇਚਰਨ
 ਲਗਨ ਤਾਂ ਅਸਾ ਦੇ ਸਕੇਰਾ ਹਵਿਚ ਚੋਕੀਆ ਥੈਠੀਆ ਰਾਹ
 ਦਕੀਤੇ ਏਕਦਰਦਾਜ਼ਾਰ ਪਮਾ ਏਸਦਾ ਸਤੇ ਮਤਕੇਈ ਸਾਧਆਵੈ
 ਤਾਂ ਇਕਸੇ ਦਰਦਾਜੇਆਵੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਅਤੇ ਸੇਖਠ ਗੀਦਜਾ
 ਇਨਿਕਲੇ ਜਾਨੇਗੇਗਾ ਏਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਕਯਾ ਸੇਖਠ ਗੀਦਪੈਰਧਰ
 ਇਸਦੀ ਮੁਕਤਿਹੋਵੇ ਤਾਂ ਸੇਖਠ ਗੀਦਕਯਾ ਜੀਆ ਪਕੇਹੋਵੇ
 ਗੀਕਯਾ ਮੰਜਾਲਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਜੀ ਪੈਰਧਰ ਆਖੋ ਪਗਠਰਗਈ ਉ
 ਸਜੀਕੀ ਮੁਕਤਿਹੋਈ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਅਸਾ ਦੇ ਸਾਧਆਇ ਪੈਰੀਪਮਾ ਤਾਂ

ਗੁਰੂਜੀ ਸਬਦਬੋਲਾ ਰਾਗਮਾਰੂਵਿਚ ਮਹਲਾ ੧ ਮਿਲਿਮਤ
 ਪ੍ਰਿਤਾਮੀ ਰੁਕਮਾਇਆ ਤਿਨਕਰਤੇਲੇਖਲਿਖਾਯਾ ਲਿਖ
 ਦਾਤਜੋਤਿਵਾਰੂਆਈ ਮਿਲਿਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿਗਦਾਈ॥੧॥
 ਨਮੁਰਖਕਾਹੇਕਰਸਹਿਮਾਵਾ ਉਠਚਲਵਾਖਸਮੇਭੁਟਾ॥੧॥
 ਰਹਾਉ॥ ਤਜਿਸੁਆਦਸਹਜਿਸੁਖਹੋਈ॥ ਪਰਛਤੁਟੇਰਹੈ
 ਨਕੋਈ ਕਿਛਪਾਜੇਕਿਛਪਰਜਾਈ॥ ਜੇਬਾਹੁਜਿਦੁਨੀਅੰਮ
 ਈਅੰਮ॥੨॥ ਸਜਕਾਇਆ ਪਰਹਵਾਏ॥ ਫੁਰਮਾਇਸਬਹੁਤਰ
 ਲਾਏ ਪੈਸੇਜਸੁਖਾਲੀਸੇਵੈ ਹਬੀਪਉਦੀਕਾਹੋਰੇਵੈ॥੩॥ ਪਰ
 ਪ੍ਰਮਿਲਵਾਣੀਭੁਈ ਪਾਪਪੁਸ਼ਰਤਰਿਚਨਜਾਈ ਕੁਉਬੇਜਾਜੀ

ਉਚਰਾਉ ਕਰਨ ਨਕਦੇਵੈ ਕਾਉ॥੪॥ ਤਲੋਕਰੇਦੀਅੰਲੇ
 ਲੇਆਵਨ ਜਾਂਸੇਖਫਰੀਦਕਉਆਖਨ ਸੇਖਆਖੈਮੈਖਾਧੀਹੈ
 ਤਾਂਆਸਾਦੇਸਦਾ ਲੋਕਾਂਕਯਾਹੇਬੰਦੇਖੁਦਾਇਕੇ ਤੁਕੋਈਉਸੀ
 ਮੁਲਖਕਾਕੁੜਿਆਰਹੈ॥ਜਿਤਮੁਲਖਫਰੀਦਰਹਦਾਹੈਅਤੇਰੋ
 ਟੀਕਾਠਕੀਹੈ ਜੇਕੋਈਕਹਦਾਹੈਤਾਂਆਖਦਾਹੈਮੈਖਾਧੀਹੈ ਅਤੇਪ
 ਲੇਭੀਬਧੀਹੈ ਤਾਂਸੇਖਫਰੀਦਕੋਈਰੋਟੀਕਾਠਕੀਸੁਟਪਾਈਅ
 ਖੰਯੋਸਾਇਕਬਾਰੀਦੇਕੁੜਆਖਣਦਾਸਦਕਾਰਜੇਇਤਨੀਸਯਾ
 ਇਪਾਈਅਤੇਮੇਰਾਕਵਣਹਵਾਲਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਦੀਖੁਸੀ
 ਹੋਈਸੇਖਫਰੀਦਾਦਿਦਾਹੋਵਣਲਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਯਾਸੇਖਫ
 ਰੀਦਤੁਸਾਦਿਚਖਦਾਇਸਹੀਹੈ ਪਰਤੁਪੀਰਕਰ ਤਾਂਸੇਖਫਰੀ
 ਦਕਯਾਕੁਲਾਹੋਵੈਜੀ ਤਾਂਸੇਖਫਰੀਦਤੇਗੁਰੂਜੀਗਲਮਿਲੇ
 ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਸਬਦਬੋਲਆਰਗਾਸਿਰੀਰਗਮਹਲਾ१ ਆਵ
 ਹੁਕੁੰਣੇਗਲਮਿਲਹਿਅੰਕਸਹੇਲੜੀਆਹ ਮਿਲਕੈਕਰਹਕ
 ਹਾਣੀਅਾਂਸੀਮਰਥਕੀਤਕੀਆਹਿ ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਤੁਗੁਣਅ
 ਵਣਸਤੁਅਸਾਂ॥੧॥ ਕਰਤਾਸਬਕੋਤੇਰੈਜੋਰ ਏਕਸਬਦਬੀਚ
 ਹੀਮੈਜਾਤੁਤਾਕਿਆਹੋਗ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਇਪੁਛੁਹੁਜੇਹਗ
 ਣੀਤਸੀਰਾਦਿਆਕਿਨੀਗੁਣੀ॥ਸਤਸੰਤੋਖਸੀਗਾਰੀਅਾਂਮਿ
 ਠਾਬੋਲਣੀ ਪਿਰਗੀਸਾਛੁਤਾਂਮਿਲੈਜਾਂਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣੀ॥੩
 ਅਕੋਤੀਆਤੇਗੀਕਦਗੀਕੇਵਰਤੇਗੀਦਾਤਿ ਕੇਤੇਤੇਰੇਜੀਅਜੀਤ
 ਸਿਫਤਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤਿ ਕੇਤੇਤੇਰੇਰੂਪਰੰਗਕੇਤੇਜਾਤੁਅਜਾਤੁ
 ॥੩॥ ਸਚਮਿਲੈਸਚਉਪਜੈਸਚਮਹਸਚਸਮਾਇ ਸੁਰਤਿਹੋਵੈ
 ਪਤਿਉਗਵੈਗੁਰਸਬਦੀਭੁਓਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾ
 ਹਆਪੋਲਏਮਿਠਾਇ॥੪॥ ਤਾਂਸੇਖਫਰੀਦਜੀਵਿਦਾਹੋ
 ਏ॥ਤੁਬਗੁਰੂਜੀਕੋਈਦਿਲਮਾਸਾਦੇਸਾਦਿਚਰਹੇ ਤਾਂਸਾਚਾਦੇ

ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣਾ ਏਕੰ ਜੀ ਮਾਸਾ ਦੇਸਾ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਦੀਹੇ ਖੁਸੀ ਹੋਈ ਮਾਸਾ ਦੇਸੁ ਪਰ ਓਥੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਹਿ ਦੇ ਰਹੇ॥ ੨੮
 ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥ ੨੯॥ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਅਗਲੇ ਸੰਗ ਲਾ ਦੀ ਪਦੇਸੁ ਹਰ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨ ਤੁਰੀਨ
 ਗਗੀ ਰੂਢ ਮਹੀਨੇ ਵਿਚ ਗਏ ਓਥੇ ਦਾਰਜਾ ਸਿਵਨ ਤੁਮਾਹਾ ਕੇ
 ਸਾਮਾਹਾ ਜੋ ਕੋਈ ਪੁਤ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਪੁਤ ਦੇਵੇ ਜੋ ਕੋਈ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਮੰਗੇ
 ਹਦੇਵੇ ਵਡਾ ਕਲਾਵਨ ਮਾਹਾ ਜਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੇ ਜਾ ਬੈਠੇ॥
 ਤਾਂ ਕਲਾਉ ਸਦੀ ਹਿਰ ਗਈ॥ ਜੋ ਕੁਝ ਕੋਈ ਮੰਗੇ ਤਾਂ ਹੋਵੇ ਨਹੀ॥
 ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋ ਗਯਾ ਅਤੇ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕ ਭੀ ਬਿਸਮਾਦ
 ਹੋਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸਿਉਨਾ ਭੁਕਯਾ ਆਪਣੇ ਵਜੀਰ ਨੂੰ ਅਰੇ ਪਰਸਰ
 ਮਯਹ ਕਯਾ ਹੁਮਾਹ ਮਾਰੀ ਨਗਰੀ ਮੇਂ ਕਿਨੇ ਕਢ ਪਾਪ ਕੀਆ ਹੈ
 ਤਾਂ ਪਰਸਰਾ ਮਕਯਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਪਾਪ ਤਾਂ ਕਿਨੇ ਨਾਹੀ ਕੀਆ ਤਾਂ
 ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਅਰੇ ਯਹ ਕਯਾ ਹੁਮਾ ਤਾਂ ਪਰਸਰਾ ਮਕਯਾ ਰਾਜਾ
 ਜੀ ਤੇ ਗੀ ਨਗਰੀ ਮੈਂ ਇਕ ਅਤੀਤ ਆਯਾ ਹੈ॥ ਅਰ ਉਸ ਕੋ ਸਾਬ
 ਵਹਿ ਚੇਲੇ ਹੈ॥ ਯਹ ਕਿਛੁ ਵਹੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਅਰੇ ਪਰਸਰ
 ਮਉਨ ਕੀ ਪਬਰ ਲੇਹੁ ਤਾਂ ਪਰਸਰਾ ਮਹਛੇ ਭੋਜਨ ਬਣਾ ਇਕ ਰ
 ਲੈ ਚਲਾ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਰਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਿ
 ਯਾ ਕਯਾ ਹੈ ਕੁਈ ਤਾਂ ਪਰਸਰਾ ਮਕਯਾ ਰਾਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਯਹ ਭੋ

ਜਨ ਤੁਮ ਕੋਰ ਜੇ ਸਿਉਨਾ ਭੁਕਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ
 ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਰਸਕ ਸੁਮਾਦ ਅਨੇ ਕਹੇ ਬਿਖ

ਫਲਮੀਠੇਚਾਖਾਕਿਰਪਾਕਰੇਜਿਸਮਾਪਵੀਤਾਂਕੋਰਾਖੇਆਪ ੧
 ਪਰਸਰਾਂਮਤੋਭੋਜਨਫੇਰਲੈਗਾ ਜਾਇਪਰਸਰਾਂਮਰਾਜੇਨੂੰ
 ਕਯਾ ਰਜਾਜੀਓਹੁਭੋਜਨਖਾਤਾਨਹੀ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਅਰੇਪਰ
 ਸਰਾਂਮਓਹਕਿਸਗਲਵਾਖੈਪਾਰੀਹੈ ਤਾਂਪਰਸਰਾਂਮਕਯਾਜੀ
 ਮੈਨਾਂਹੀਜਾਨਸਕਤਾ ਜੇਹੁਕਮਹੋਵੇਤਾਂਅਪਣੁਰਾਬਣਾਇਕੇਲੈ
 ਜਾਈਯੇ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਪਰਸਰਾਂਮਭੁਲੀਬਾਤੁਹੈ ਪਰਸਰਾਂਮ
 ਪਣੁਰਾਬਣਾਇਕਰਲੈਗਾ ਅਭਿਮਰੀਖੜੀਆਹੋਈਆਂ
 ਕੈਸੇਵਾਪਾਰੀਪਰਸਰਾਂਮਸੁਣਬਾਤਹਮਾਰੀ ੧ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਦੁਜੀਪੈੜੀਆਖੀ ਏਹਬਿਖਰੀਦਲਾਧਰੀਆਪ੍ਰੰਤਲਿਵ
 ਝੋਜੇਦਰਬਹੇਸੇਉਬਰੇਹੋਰਗਏਬਿਲਾੜ ਬਿਲਾੜ ਤਾਂਫੇਰਪਰਸ
 ਰਾਂਮਰਾਜੇਪਾਸਜਾਇਕਰਕਯਾਜੀਅਪਣੁਰਾਭੀਨਾਹੀਲੀਤੀ
 ਆ ਨਾਮੀਭੀਕਾਰਕੀਤੀਆਂ ਰਾਜੇਕਯਾਪਰਸਰਾਂਮਸੀਤਕ
 ਲਹੈਰੁਲੇਬਸਤਲੈਜਾਹ ਤਾਂਪਰਸਰਾਂਮਛੇਬਸਤਲੈਗਾਅ
 ਟਗੁਰੂਜੀਦੇਅਗੇਰਖੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਤੀਜੀਪੈੜੀਆਖੀ
 ਆਕਾਸ਼ਾਕਪੜਕੂੜਹੈ ਤਿਨਕੋਦੇਖਨਕੂਲ ਸੁਣਿਨਾਰੁਪਮਾਲਧ
 ਨਏਹੀਨਰਕਕੇਮੂਲਾ ੩ ਤਾਂਪਰਸਰਾਂਮਕਯਾਜੀ ਤੁਮਾਪਣਾ
 ਪਰੇਜਨਕਰੋ ਤੁਮਾਰਾਪਰੇਜਨਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਚੋਥੀ
 ਪੈੜੀਆਖੀ ਅਪਣਾਹੁਕਮਨਿਵਾਰਤੁਮਜਮਤਤੂਰੀਬਾਤੁਹੈ ਤੁ
 ਰਾਮੀਨਕਰਤਰਦਾਰਿਰਵੇਉਪਜੀਸਿਤਾ ੪ ਤਾਂਪਰਸਰਾਂਮਰਾ
 ਜੇਪਾਸਜਾਇਕਯਾਰਾਜਾਜੀਓਹੋਰਹੀਬਚਨਕਰਤਾ ਤਾਂਰਾ
 ਜੇਕਯਾਪਰਸਰਾਂਮਕੈਸੇਬਚਨਕਰਤਾਹੈ ਪਰਸਰਾਂਮਕਯਾਰਾ
 ਜਾਜੀ ਤੁਮਾਰੀਮਿਲਮਤਕੀਨਿਵਕਰਤਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜਾਮਾਹਾਖ
 ਬਰਦਾਰਰਾਜਾਅਪਹੀਗੁਰੂਨਨਕਜੀਪਾਸਮਾਧਾ ਆਇਕੇ
 ਤਬਜੇਜਖੜਾਹੋਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਚੋਥੀਪੈੜੀਆਖੀ ੫

ਨਰਜਾਮਿਉਨਾਨੁਕੁਮਿਲਮ ਮਤਬੁਧਤੇਰੀਰਾਸ ਨਨਕਪੜਦਦੁਰ
ਕਰਹੋਵੈਦਾਸਨਦਾਸ॥ ੪॥ ਤਾਰਾਜਾਮਿਉਨਾਨੁਕੁਮਿਲਮ
ਪੈਰਾਂਤੇਦੁਹਪਯਾਆਖਣਲਗਾਜੀਮੈਨੁਕਿਰਤਰਥਕਰੋ ਤਾਂ
ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਰਾਜੇਉਤੇਬਹੁਤਖੁਸ਼ੀਹੋਏ ਇਹਕੀਕਤਸੁਣ

ਕਰਗੁਰੁਮੰਗਦਜੀਨੁਰਗਚੜਗਮ ਗੁਰੁਮੰਗਦਜੀਸਤਾਈ
ਪਹਰਇਕਰੀਗਹੀਰਹੇ ਮੈਸੀਲਾਲੀਚੜੀਉਸਲਾਲੀਨੁਕੋਈ
ਸਹੀਨਕਰਸਕੇ ਜਾਂਫੇਰਗੁਰੁਮੰਗਦਜੀਅਖੀਖੋਲੀਆਂਦੇ
ਹਵਿਚਆਏਕਪਟਲਗੇ ਭੁਈਬਾਲਾਅਖ ਤਾਂਫੇਰਭੁਈਬਾ
ਲਾਲਗਾਲਖਾਵਣ ਰਾਜਾਮਿਉਨਾਨੁਕੁਮਿਲਮ ਨਨਕਜੀਨਮ
ਦਰਾਂਦਿਚਲੇਗਮ ਲਗਾਪੁਛਣਜੀਤਮਾਰਨਾਉਕਮਾਹੋ ਤਮ
ਜੋਗੀਪੁਰਖਹੋ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਮ ਰਾਗਮਾਰੁ
ਮਹਲਾ१ ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਾਂਮਨਿਗਮਾਇਲਤਾਂਕੇਮੈਲਨ
ਰਾਤੀ ਪ੍ਰੀਤਨਾਬਸਦਾਸਚਸੀਰੀਜਨਮਮਰਣਗਤਬੀਤੀ
१॥ ਗੁਸਾਈਤੇਰਾਕੋਟਨਾਮਕੇਸੇਜਾਤੀ ਜਬਪਦਭੀਤਰਮਹਲ
ਬਲਾਏਪੁਛੈਬਾਤਨਿਰੰਤੀ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਂਫੇਰਰਾਜੇਕਰਮ
ਜੀਤਮਬ੍ਰਹਮਣਹੋ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਦੁਜੀਪੌੜੀਆਖੀ ਬ੍ਰਹ
ਮਣਸੋਜੇਬ੍ਰਹਮਪਛਾਣੈ ਗੁਣਬਾਤੀਏਕੋਰਾਮਏਕੋਰਾ
ਰਾਖਣਸਰਬਮੇਏਕੋਜੋਤੀ॥ ੨॥ ਤਾਂਫੇਰਰਾਜੇਪੁਛਾਜੀਤਮਖੜੀ
ਹੋ ਤਾਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਤੀਜੀਪੌੜੀਆਖੀ ਅਹਿਘਟਛਾਬ
ਜਿਹਬਾਤੀਤੋਲਉਨਾਮਅਜਾਜੀ ਸਿਰਸਾਹਾਸਿਰਏਕੋ

ਸਾਹਿਬ ਵਟਨ ਰੇ ਬਹੁਤੀ ॥ ੩॥ ਤੁੰ ਫੇਰ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਜੀਤ ਮ
 ਗੋਰਖੋ ਤੰਗੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੋਖੀ ਪੈੜੀ ਮਾਖੀ ਉਪਰਗ
 ਗਨਗ ਗਨ ਪਰਗੋਰਖ ਤੰਗੁ ਮਗ ਮਰੂਪਾ ਨਿਵਾਸੀ ਅੰਤਰ
 ਬਾਹਰ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਕੁਏ ਉਦਾਸੀ ॥ ੪॥ ਤੰਗੁ ਜਾਸਿ ਉਨਾ
 ਕੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਿਖ ਹੋਆ ਲਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਪਣ ਅ
 ਤੇ ਮਾਪਣੇ ਨਗਰ ਦੇ ਲੋਕਾਨੂੰ ਲਗਾ ਜਪਾਵਣ ਤਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਪਾਟ ਸੇ ਗਲੀ ਉਚੰਗੀ ॥ ਏਕੋ ਸੋ ਤੇਰਾ ਧਿਆਇ ਬੋਲੇ
 ਦੁਇ ਵਰੇ ਅਤੇ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਰਾਜੇ ਸਿਉ ਨਾ ਕੁਪਾ ਸਰਹੇ ਜਾਂਚ
 ਲਣ ਲਗੇ ਤੰਗੁ ਜੇ ਸਿਉ ਨਾ ਕੁ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਹੀ ਰਹੋ ਤੰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਾਈ ਸਿਉ ਨਾ ਕੁ ਅਸਾਂ ਜਰੂਰ ਜਾਵਣੇ
 ਤੰਗੁ ਜੇ ਸਿਉ ਨਾ ਕੁ ਮਥਾਟੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਾਈ
 ਤੈਨੁ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਅਵੇ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬੈਠਾਯਾ ॥ ੨੯॥
 ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩੦ ਤੁੰ ਫੇ
 ਰ ਦਿਲਾ ਅਤੁਰਾ ਜੇ ਅਸਰਾ ਪਨਾਹ ਦੀਆਹੀ ਉਸ ਦਿਲਾ ਉਤ
 ਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲੇ ਰਾਜੇ ਸਿਉ ਨਾ ਕੁ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬੈਠਾਏ ਕੋ
 ਅਸਰਾ ਪਨਾਹ ਨੂੰ ਚਲੇ ਜਿਥੇ ਏਡੇ ਬਾਗੀ ਦੀ ਮੰਜੀ ਹੋ ਸਮੁਦ ਦੇ
 ਪੂਵਿ ਚਹੈ ਤੰਗੁ ਮਰਦਾਨਾ ਵਿਟਰ ਬੈਠਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਿਸਦੀਤਾ
 ਰਉਤੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਤੁਆਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਨਾ ਹੀ ਜਾਦਾ ਮੇ
 ਨੂੰ ਦਿਵਾ ਦੇਹੁ ਤੰਗੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਂ ਅਰੇ
 ਰਾਹ ਵਿਚ ਬਲਾਈ ਹੈ ਨਾ ਤੁਜਾ ਦਾਨਾ ਹੀ ਤੁਅਸਨਾਲ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ
 ਰੇ ਨਾਂਹੀ ਤੰਗੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਰਹ
 ਦਾਨਾ ਹੀ ਅਸਾਨੂੰ ਕਹੇ ਤੁਆਖ ਤੰਗੁ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਗੁਰੂ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਤੁਸਮਾਲ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕੋਈ ਕੁਤਨਾ ਲਗਾ ਮੈਨਕ
 ਈਨਾਂਹੀ ਬਹੁਤੇਰਾ ਮਾਖ ਹੋ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਾਸੇ ਦਿਵਾਲੀ

ਤੀ ਮਰਦਾਨਾ ਗਮਾ ਪਿਛੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਾਲੇ ਨੁਪੁ ਛਮਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
 ਮਾਰਗੀਏ ਤੁਸਾ ਭੀ ਰਜਾਇਆ ਵੇਸੇਈ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਜੰਗਲ ਬਾਗ ਵਿਚ ਰਹੇ ਠਹਰੇ ਅਗੇ ਚਲੇ ਨਾਂਹੀ ਜਾਂਦੇ ਇਪਹਰ ਰ
 ਜੇਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁਰਾ ਕਸਨੇ
 ਪਕੜ ਜਾਰੈ ਅਤੇ ਕੜਾ ਹੇ ਵਿਚ ਤੁਲਵਾਰੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਤੁਲਵਾਰੈ ਹੋਖਾ ਵਟਵੇਰੇ ਜੇ ਆਖੇ ਲਗੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਸੀ ਕਹਿਆ ਕਰੈ ਅ
 ਤੇ ਤੁਸਾ ਰਾਵਚਨ ਬਾਲੀ ਸਾਂਦਾਸੀ ਤੁਸਾ ਅਵਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਬਲ
 ਈ ਹੋਨ ਸੋ ਤਾਂ ਬਾਲਾਈ ਮਿਲੀ ਚਾਹੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਠ ਪ
 ਜੋਹੇ ਆਖਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਨਾਲ ਨੀ ਤੇ ਦੀ ਸਗਮ ਹੁੰਦੀ
 ਅਸਾਨੂੰ ਕੀਮਦਾਰੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਕੇਡੀ ਕਦੁਰ
 ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਅਸਾ ਜਾਦੁ ਅੰਨੁ ਬਾਇਲੇ ਸੀ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਅਖੀ ਮੀਟ ਜਾਪੇ ਨਾਂਹੀਏ ਥੇ ਸੇ ਕੇ
 ਓਥੇ ਸੇ ਇਕ ਪਲ ਕੜਾ ਹੁਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸੇ ਲ
 ਰੇ ਪਛੁਟ ਕਿ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਗੀ ਮਿੰਦਾ ਹੋਇ ਗਮਾ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਹ ਜੇ ਕੜਾ ਹਾਤੁ ਪਦਾਹ ਈ ਜੋ
 ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ ਤੁਲਵਾਰੈ ਸਤੇ ਤੁਪਦਾਹ ਈ ਜੋ ਰਾਖ ਸਤੁਲ ਕਰਮ
 ਵੇਗਾ ਪਰ ਅਸੀ ਛਪ ਰਹੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇਹੇ ਆ
 ਏ ਜੇਹੇ ਨਾ ਆਏ ਜੇਹੇ ਹਤੁਲ ਕੇਖਾਇ ਲਏ ਗਾਤਾਂ ਹਥ ਕੀਆ ਵਸ
 ਕੜ ਕਰਵਾਰੈ ਤਾਂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਵੇਖੁ ਭਾਈ
 ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਕਰਤਾਰ ਕਮਾ ਕਰਵਾਰੈ ਜਿਉ
 ਮਰਦਾਨਾ ਖੜਾ ਆਹਾ ਤਿਉ ਮਰਦਾਨੇ ਨੁ ਰਾਖ ਸਕੜਾ ਹੋਇ
 ਰਖਤਾ ਗਸੇ ਨਾਲ ਕੜਾ ਹਾਠੀ ਦਾਹੇ ਗਯਾ ਜਿਉ ਪੋਹਦਾ ਕ
 ਕਰਜਮ ਦਾਰੈ ਰਾਖ ਸਹੈ ਰਾਨ ਹੋਗਾ ਆਹੋ ਰੋ ਅਗਨਿ ਬੁਝਗ
 ਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਾਵਧਾਨ ਦਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਰਾਖ ਸ

ਬੇਲਾ ਮਰੇਤੁ ਸਚਾ ਖਤੁ ਕਟੈ ਜੋ ਤੇਰਾ ਸਾਇ ਮੇਰਾ ਕੜਾ ਹੰਠ
 ਦਸੀਤ ਲਹੇਗਾ ਤੇ ਸਚਾ ਖੋਕੇ ਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸਕ
 ਰਕਾ ਕੋਤੁ ਰਾਕਸਾ ਹਿਸਤਾ ਈ ਕਮੇ ਨਾ ਗੀਖਾ ਦਾ ਜੋ ਰਖਾ
 ਹਈ ਰਾਖ ਸਕਾ ਤੁਮੇਰਾ ਉਕਮੇ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤੁਕਿ ਪਰੇ
 ਪੈਵੇ ਰੇਖਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਵਿ
 ਚਮਾਣਾ ॥ ਭਾਰਾ ਕੁਰਾਗੁ ਮਕਾਹੇ ਏਨਿ ਹਕਰਮਾਂ ਤੁਏ ਜਲ
 ਤੇ ਕੀਧੀ ਚੜ੍ਹੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਨਿਧਾਮਾ ॥ ੧ ॥ ਬਾਬਾ ਮੇਰਾ ਮਾਵਟ ਜਾਣ
 ਰਹੇ ਤੁਪਤ ਕੜਾ ਗੁਰੂ ਗਾ ਗੁਰੂ ਸੀਤਲ ਨਾਮ ਦੀਓ ॥ ੧ ॥
 ਹਉ ਮਾਂਡਾ ਫੂਟਾ ਗੁਰੂ ਮਕਾ ਗੁਰੂ ਰਿਦੇ ਕੀ ਮਾਪਰ ਗਾਸ ਵੇਲੀ ਕਟੈ
 ਪਗਾਹੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਨੀਬੰਦ ਪਲਾਸਾ ॥ ਜਬ ਕਾਸਾ ਪੁਸੀਗੁ ਤੁਏ
 ਮਾਂਡ ਬਛੇ ਗੁਰੂ ਏਨਿ ਗਾਵਨ ਜਿਸ ਕੀ ਮਟ ਕਤਿ ਸਤੇ ਫੁਰੀ
 ਕਹਾ ਕਰੇ ਕਟਵਲਾ ॥ ੩ ॥ ਸਚ ਬੰਨ ਸਚ ਬੈਸਕਾ ਸਦਾ ਹਉ
 ਬਦਾ ਯਾ ਸਚ ਪੁੰਜੀ ਸਚ ਵਖਰੇ ਨਾਨਕ ਸਚ ਮਹਲ ਪਤ ਪਾਉ
 ਮਾ ॥ ੪ ॥ ਤੰਕੇਤੁ ਫਟ ਸਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਦੁਹ ਪਾਉ
 ਉਰੇ ਨਹੀ ਆਖੇ ਜੀ ਮੇਵਰੇ ਪਾਪ ਕਤਿ ਹੈ ਨ ਮੇਰੇ ਬਖਸੀਏ ਜੀ
 ਜਮੇਤੀ ਕਰਹੈ ਬਖਸੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕੋਤੁ ਰੇਖਾ
 ਗੁਰੂ ਮਰਦਨਾ ਹਈ ਤੁਏ ਸਤਾਈ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾਂ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਰੇਖਾ
 ਤੰਕੇਤੁ ਰਾਕਸ ਕਾ ਜੀ ਵਿਹੁ ਸਿਫਤ ਮਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ
 ਸੋਹੀ ਮੇਰੇ ਸੇਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਰ ਮਕਰਾ ਮਖੋ ਮਖੋ
 ਰੇਖਾ ਦਾ ਵਾਧੇ ਕੁਰੂ ਜੀ ਮਾਂਗੇ ਹੋਰ ਸੇਵੇ ਜਿ ਹਰ ਵੇਲੇ ਤੇਰੀ

ਹੋਜਾਏ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕੋਰੋਰੋਨੁਕਾਆਖਭਾਈਕੋਰੋਰੋਕੀਮ
 ਖਦਾਹੈ ਤਾਂਕੋਰੋਰੋਕਾਗੁਰੁਜੀਕੋਰੋਰੋਕਮਕਰੇਤਾਂਪ੍ਰਸਾਦਿਲਾ
 ਵਾਂਗੁਤ੍ਰਿਮੁਚਵੇਤਾਮੇਰੀਪੁਰੀਪਦੈ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਾਕੋ
 ਰੋਮਰਦਾਨੇਦੇਖਾਵਣਨੁਲਾਉ॥ ਮਰਦਾਨਾਬਹੁਤਦਿਨਾਂਦਬੁ
 ਖਾਹੈ ਕੋਰੋਰਾਖਸਜੀਗਲਨੁਦੋੜਾ ਜਾਇਕਰਿਅੰਸੇਮੇਦੇਲਾ
 ਯਾਜੇਏਖਸੀਹੋਏ ਆਇਕਰਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖੇਤਾਂ
 ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਾਆਖਾਉਮਰਦਾਨਾਖਾਹ ਮਰਦਾਨੇਕਾ
 ਜੀਮੈਸਭਕੁਛਖਾਧਾਹੈ ਮੈਨੂੰਤੁਸੀਪੁਸੀਹੋਕੇਖਖਸੇ ਜੋਮੈਤੁਸ
 ਰਾਕਾਨਹੀਮੰਨਾ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਾ ਮਰਦਾਨਾਅ
 ਸੀਤੇਰੇਉਤੇਬਹੁਤਰਾਜੀਪੁਸੀਆਹੇ ਤੁੰਮਸਾਤੇਖੁਸੀਰਹੁ ਤਾਂ
 ਮਰਦਾਨੇਕਾਜੀ ਜੇਹਾਬਾਟਾਂਮੈਨੁ ਆਵਦਾਹੈ ਤੇਹਾਮੈਨੁ
 ਦੇਵਹੁ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਾਭਾਈਬਾਲਾ ਤੈਬਾਵੇਕਰਕੈਦ
 ਖਰੇ ਗੁਰੁਜੀਮੈਹਿਕੇਜੇਹੇਕੀਤੇ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਹਿਕਮਰਦਾ
 ਨੇਨੁਦਿਤੇਨੇ ਅਤੇਹਿਕਾਪਲੀਤੁ ਹਿਕਗੁਰੁਜੀਮੈਨੁਦਿਤੁ
 ਅਸਾਨੁਬਚਨਹੋਖਾ ਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਾਨਾਪ੍ਰਸਾਦਖਾਵੇ ਤਾਂ
 ਅਸੀਲਗੇਖਾਵਣ ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਆਪਣੇਅਗੇਦਾਪ੍ਰਸਾਦ
 ਕੋਰੋਰਾਕਸਨੁਦਿਤਾ ਕੋਰੋਰੋਅਗੇਨਾਹਨਿਮਨਕੀਤੀਲੈਦੇਹੀਮੁਹ
 ਵਿਚਪਾਯਾਮੁਹਪਾਇਦਯਾਂਨਲਕੋਰੋਰੋਦੇਕਪਾਟਖੁਲਗਏਕੋਰੋ
 ਹੋਰਸਰੁਪਹੋਗਾ ਬਾਲਾਤੇਮਰਦਾਨਾਦੇਖਣਤਾਂਕਾਦੇਖਣਜੋ
 ਅਜਗੀਬੀਠਤੇਲੈਗਾ ਬਾਲੇਹਬਜੋਜੋਗੁਰੁਜੀਏਹਕਾ
 ਹੋਯਾ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਾਭਾਈਬਾਲਾਦੇਖਕਰਤਾਰਦੇ
 ਗਤਮਾਸੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਾਗੁਰੁਜੀਅਸਾਨੁਵਰੁਹੋਰਨਲਗਾਹੈ
 ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਾਭਾਈਬਾਲਾਅਸਾਨੁਕਰਤਾਰਇਸਾ
 ਰਤੀਆਦਾਹੈ ਸੋਏਨਹੀਵਾਸਤੇਆਦਾਹੈਦੇਖਕਰਤਾਰਦੇਰੀ

ਤਮਾਸੇ ਦੇਖਦਾ ਜਾਹ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਕੁਛ ਕ
 ਰਤਾਰ ਦਿਖਾਵੇ ਸੋ ਦੇਖਦਾਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਤ ਦਿਨ ਕੋਰੋਰ
 ਕਸਪਾ ਸਰਹੇ ਅਠਮੇ ਦਿਨ ਚਲਦੇ ਹੋਏ ਮੰਜੀ ਤੇ ਬਹਾਇ ਕੇ ਵ
 ਦਾਹੋਏ॥ ੩੦॥ ਭੁਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩
 ੧॥ ਤਾਂ ਓਥੇ ਬਿਸੰਕੁਰ ਪੁਰਨੂੰ ਚਲੇ ਇਸ ਵਲ ਇਤ ਬੇਅਰੇ
 ਸੈਤਾਲੀਆ ਦਿਨ ਦਾਰਸ ਤਾਮਾਹ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਿਕ ਦਿਨ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਨੂਤਨ ਢੀਰੁ ਖਲਰੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਤੁਰਨ
 ਹੀ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੀ ਵਰ
 ਸਹਰ ਆਵਦਾਹੋ ਓਥੇ ਤੁਆਖੇ ਗਾਸੋਈ ਕਰੀਏਗੇ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਤੁਰਨ ਚਲਨਾ ਹੀ ਸਕਦਾ ਜੋ ਜੋ ਤੁਝੇ ਦਿਲਾਇਦੇ
 ਦਿਲਾਇਦੇ ਮਸੇ ਮਸੇ ਸਸਹਰਨ ਜਰਮਾਯਾ ਕੋਹਾਂ ਤ੍ਰਿਹਾਂ ਉਤੋ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਅਹੁਦੇਖ ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਰਨ ਜਰ
 ਆਵਦਾਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਪਲੇ ਕੁਝ ਨਾ ਹੀ ਸਹਰ ਕੋਈ
 ਨਾ ਹੀ ਗਰਉ ਨਾ ਹੀ ਤੁਜਾਨੂ ਨ ਜਰਮਾਵਦਾਹੋ ਮੈਨੂੰ ਤੁਕੋਈ ਨਹੀ
 ਨ ਜਰਮਾਵਦਾ ਮੈਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਹਾਂ ਮੁਰਦੇ ਨੂਲੈ ਜਾਂਸੇ ਜੇ ਕੁਝ ਹੱਥ
 ਪਲੇ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਭੀ ਧਰਦਾ ਸਹੋਏ ਭਲਾ ਭਾਈ ਸਹਰਮਾਵੇਗਾ ਕੁ
 ਝਪਲੇ ਹੋਵੇ ਨਾਂ ਸਹਰ ਹੋਵੇ ਆਪੋ ਸਾਈ ਮਾਰੇਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਪੇਰਨਾਲ ਰੇਤ ਫੋਲੀ ਦਿਰੋਲਾਲ ਨਿਕਲ ਆਯਾ ਆਖਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਇਸਨੂੰ ਚਾਇਲੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਇਸ ਪਥਰਨੁ
 ਕਯਾ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪਲੇ ਬੀਨ
 ਨੂੰ ਢੁਢ ਦਾਹੋ ਸੋਲੈ ਕਰ ਇਸਨੁ ਪਲੇ ਬੀਨ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਪ
 ਲੇ ਬੇਥੇ ਭੁਖਨਾ ਹੀ ਜਾਦੀ ਪੇਰ ਪਾਏ ਬਾਝੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਓਹ ਸਹਰਨ ਜਰਮਾਵਦਾਹੋ ਉਥੇ ਇਸਦੀ ਕਦਰ
 ਮਲੁ ਮਹੇਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਭਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤ੍ਰਿਹ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਸਹ

ਹਨ ਜਰਾਮਾਸੀ ਜਾਂਦੇਸਾ ਦੇ ਮਰਦਾਨਾ ਛਿਤਾ ਹੋਗਾ ਮਸੇ
 ਮਸੇ ਸਹਰ ਦੇ ਗੋਰੇ ਜਾਇ ਪੁਰਾ ਸਹਰ ਦੇ ਪਾਸ ਜਾਇ ਬੈਰੇ ਤਾਂ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀਆ ਪੋਸੇ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਇ ਸਹਰ ਦਾਨਾਂ ਉਜਾਣ ਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ
 ਮੈਕਾ ਜਾਣਾ ਕੁਝ ਖਾਵਣੇ ਦੇ ਹਗਾ ਕੇ ਨਾ ਦੇ ਹਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀਆਂ ਆਖੇ ਸਮਰਦਾਨਾ ਜਿਸ ਸਹਰ ਦਾ
 ਨਾਉਂ ਇਸੇ ਪੁਰਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਨਾਉਂ ਕੁਝ ਵੇ ਕੁਝ
 ਰੇਵੇ ਮੈਨੂੰ ਕੁਝ ਖਾਇ ਗਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਸੇ ਹੋਸੇ ਕਰਾ
 ਮੈਸੇ ਜਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਹ ਰੀਟੋਲੇ ਹਲਾਲ ਵੇਚ ਲਾਉ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਕੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਝ ਆਖੀ ਗਾ ਸੇ
 ਨਾ ਆਵਿ ਕੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਹਿਕ ਜਾਹ ਨਿਲਾਲ ਦਿਖਾਯਾ ਉ
 ਸ ਜਾਹ ਕੀ ਕਾ ਗਈ ਇਸ ਕੇ ਤੀਨ ਸੇ ਪੈਸੇ ਮੁਲ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਲਾਲ ਦਾ ਮੁਲ ਬਹੁਤ ਆਖ ਦੇ ਹਨ
 ਮੈ ਪੁਤ੍ਰ ਆਵਾ ਮਰਦਾਨੇ ਆਇ ਕਾ ਜੀ ਲਾਲ ਦੇ ਤੀਨ ਸੇ ਪੈਸੇ
 ਮਿਲ ਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿਸੇ ਵਰ੍ਹੇ
 ਹਰੀ ਪਾਸ ਲੈ ਜਾਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮੈਤਾ ਵਡਾ ਅਤੇ ਛੋਟਾ
 ਜਾਣ ਦਲਾਹੀ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ ਦਸੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਜਾਹ ਰੀਦਾਨਾ ਉਸ ਲਾਸ ਰਾਇ ਹਈ ਮਰਦਾਨਾ ਵਤ ਜਾਇ
 ਕੇ ਪੁਛ ਵਲਗਾ ਯਾਰੇ ਲਾਸ ਰਾਇ ਜਹਰੀ ਦਾ ਦਕਾਨ ਕੇ ਹਨ
 ਹੈ ਲੋਕ ਕਾ ਗਈ ਓਹ ਆਪਣੇ ਪਰ ਹੋਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ
 ਉਸ ਦਾ ਪਰ ਪੁਛ ਕੇ ਗਾ ਆਇ ਮਵਾਜ਼ ਕੀ ਤੇਜ ਅੰਦਰੇ ਜਾ
 ਹੀ ਆਪਣਾ ਗਲਾਂ ਮਭੇ ਜਾ ਗਲਾਂ ਮਪੁਛਾ ਤੇ ਕੋਟ ਹੈ ਭ
 ਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਕੁਝ ਸੁਣਿ ਦਾਵੇ ਵਲਾ ਹੈ ਗਲਾ ਮਕ

ਆਜੀ ਕੋਈ ਬੰਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕਹੈ ਕਹਾਹੈ ਕੁਝ ਕੋਈ ਕਹੈ
 ਤਾਂ ਜਾਹਿਰੀ ਕਰਮਾਉ ਸਕੈ ਅੰਦਰਲਾ ਉ ਮਰਦਾਨੇ ਸੁਖ ਦਿਲੇ
 ਗਮ ਲਗੇ ਪੁਛ ਵਕਰੁ ਭਾਈ ਕਮਾਏ ਦਾਹੜੀ ਕਮਾਏ ਦਾਹੜੀ
 ਯਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਦੁ ਕੇਜ੍ਹਾਹਿਰੀ ਦੇਹ ਬਲਾਲਾ ਦਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾ
 ਖੇਤਾਂ ਕਮਾਏ ਖੇ ਜੋ ਸਿਲਾਲ ਉਪਗਲਿਖਾਏ ਜੋ ਕੋਈ ਇਹ ਲਾ
 ਲਾਵੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਮੁਲਵਰ ਦੀ ਮਲਕ
 ਵੇਚੇ ਭਾਵੇ ਨਵੇਚੇ ਜਹਾਨੀ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਗਿਣਕੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇਹ ਬਲਿਤਾ
 ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਪੁਛਣ ਲਗਾ ਆਖ ਭਾਈ ਇਸਦਾ ਮੁਲ ਤੁਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਮਾਜੀ ਮੈ ਮਾਲਕ ਪਾਸੋ ਪੁਛ ਆਵਾਂ ਜਹਾਨੀ ਲਾਲ ਪਾਸਰ
 ਖਾਮ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਕਮਾ ਜਹਿਰੀ ਪੁਛਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਸੋ ਰੁ
 ਪਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਅਗੇ ਆਵਰ ਖਾਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੋ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਕੇਹਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਮਾਜੀ ਦਿਤਾ ਦਿਤੇ ਮੈ
 ਲਾਯਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾਹ ਪੁਛ ਮਦਿ
 ਏਹੋ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਕੇਹਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਮਾ ਕੁਲਾਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਆਇ ਜਹ
 ਰੀ ਪੁਛਿਆ ਮਾਲਕ ਆਖਦਾ ਹੈ ਏਹੋ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਕੇਹਾ ਦਿਤਾ ਹੈ ਇਸ ਲਾ
 ਲਦਾ ਮੁਲ ਦਿਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜਾਹਿਰੀ ਕਰਮਾ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾ ਲਤੇ ਲਿਖਾ
 ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਹ ਲਾਲ ਲਾਵੈ ਭਾਵੇ ਵੇਚੇ ਭਾਵੇ ਨਵੇਚੇ ਉਸਨੂੰ ਸੋ ਰੁ
 ਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣਾ ਹੈ ਤੇਰਾ ਲਾਲ ਅਮਨ ਤਪਾ ਹੈ ਮਾਲਕ ਤੇ
 ਪੁਛਿਆ ਮੁਲ ਮਰਦਾਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਆਇ ਕਰਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਜਹਾਨੀ ਇਹ ਕਹਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਲਾਲ ਤੇ ਲਿਖਾ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਇਸ ਲਾਲ
 ਨੁਲਾਵੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸੋ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਵਣੀ ਭਾਵੇ ਵੇਚੇ ਭਾਵੇ ਨਾ
 ਵੇਚੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਕੋਯੋ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਚਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਮਾਜੀ ਮੈ ਕਮਾ ਜਾਣਾ ਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਤੁਹਨੂੰ ਮੈ ਕਿਸਦਾ ਸੋ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਮਾਜੀ ਮੈ ਨ

ਜਾਣਦਾ ਤੂੰ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸ ਦਾ ਸਤੇ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
 ਮਰਦਾਨਾ ਮੈਂ ਤੂੰ ਇਸ ਦਾ ਸਤੇ ਪੁਛਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਲਾਲ ਨਹੀ ਏਹੁ ਪਰ
 ਮੇਸਰ ਕਾਨਾ ਉਹੈ ਉਹੁ ਜਹੁ ਗੀਤਿ ਨ ਸੈ ਪੈ ਸੇ ਦੇ ਦਾ ਮਾਰੈ ਉਸ ਦੀ ਓਹ
 ਨਜਰ ਮਾਹੀ ਅਤੇ ਏਹੁ ਜਹੁ ਗੀਤਿ ਸੈ ਰੁਪ ਜਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇ ਵਟ ਲਗਾ
 ਬਿਨਾ ਮੁਲ ਲੀਤੇ ਏਹੁ ਕਰਤਾਰ ਦਾਨ ਉਲਾਲ ਹਈ ਭਾਵੇ ਵੇਚ ਭਾਵੇ
 ਨਾ ਵੇਚ ਜੇ ਭੁਖ ਨੀਗ ਕਬੂਲ ਕਰਣੀ ਹਈ ਤਾਂ ਨਾ ਵੇਚ ਨਹੀ ਤਾਂ ਵੇਚ ਲੈ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਸਮਝ ਗਯਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਨਾ ਹੀ ਵੇਚ ਦਾ ਤਾਂ ਓਹੁ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਸੈ ਰੁਪ ਯਾ ਉਸ ਦਾ ਫੇਰ ਦੇ ਮਾਉ ਮਾ
 ਪਟਾਲ ਲਲਾਉ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਜਹੁ ਗੀਤਿ
 ਸਗਮਾ ਜਾਇ ਕੇ ਮਾਖਣ ਲਗਾ ਸਾਹੁ ਜੀ ਏਹੁ ਸੈ ਰੁਪ ਜਾ ਮਾਪਟਾਲੇ ਵਹੁ
 ਅਰਲਾਲ ਮਸਾਹੁ ਫੇਰ ਦੇ ਵਹੁ ਮਾਲ ਕਨਾ ਹੀ ਵੇਚ ਦਾ ਤਾਂ ਜਹੁ ਗੀ
 ਕਹਿਆ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਜੀ ਲੈ ਮਾਪਟਾਲਾਲ ਲਲ ਮਰਦਾਨੇ ਹਥ ਦਿੱਤਾ

ਮਰਦਾਨੇ ਮਾਪਟਾਲ ਲਲੀਤਾ ਅਤੇ ਸੈ ਰੁਪ ਜਾ ਮਰਦਾਨੇ ਜਹੁ ਗੀ ਦੇ
 ਗੋਰਖਾ ਮਾਖੋ ਸਾਹਜੀ ਇਹ ਸੈ ਰੁਪ ਜਾ ਮਾਪਟਾ ਗਿਣ ਲਵੇ ਤਾਂ
 ਹੁਗੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਇਸ ਲਾਲ ਪਗ ਲਿਖ ਜਾ ਹੈ ਜੋ ਕੇਈ ਇਹੁ ਲਾਲ
 ਆਵੈ ਤਿਸਨੂੰ ਸੈ ਰੁਪ ਜਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਣੀ ਹੋਮ ਮਾਪਟਾ ਧਰਮ ਰਖਣ
 ਹੈ ਏਹੁ ਰੁਪ ਜੇਤੁ ਮਾਰੇ ਹੋਹੈ ਹਮਾਰੇ ਨਹੀ ਭਾਵੇ ਲਾਲ ਵੇਚ ਭਾਵੇ ਨਾ ਵੇਚ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਲਾਲ ਨਾਲੇ ਰੁਪ ਜੇ ਅੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮਗੀ ਰਖੇ
 ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਰੁਪ ਜੇ ਕੋ ਲੈ ਮਾ
 ਯੇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰੁਪ ਜੇ ਦੇ ਰਹਿਆ ਉਸ ਲਈ ਨਾਹੀ ਉਸ ਕ

ਆਭਾਈ ਜੀ ਜੋ ਆਪਣਾ ਧਰਮ ਰਾਖਣਾ ਹੈ ਲਾਲ ਪਰਲਿਖਾ ਹੈ
 ਜੋ ਕੋਈ ਇਹ ਲਾਲ ਲਯਾਵੈ ਤਿਸ ਨੂੰ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਣੀ ਏਹੁ
 ਪਯੋਤੁ ਮਾਰੈ ਪੈਰ ਮਾਰੇ ਨਾਹੀ ਮੈਕਾ ਕਰਾਂ ਓਹੁ ਲੇਵੇ ਨਾਹੀ ਤੰਗੁ ਰੂਨ ਨਕ
 ਜੀਠੇ ਰਮਰਦਾਨੇ ਨੁਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਜਾ ਇਕੋ ਇਹ ਕਹੁ ਸਾਹਜੀ
 ਦੇਚੀ ਏਤਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਲਈਯੇ ਜੇਨਾ ਦੇਚੀਯੇ ਤਕੇ ਗੀਲਈਯੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਕਯਾ ਕੁਲਾਗੁ ਰੂਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਜਹੁ ਗੀਯੇ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਲੈ ਗਯਾ
 ਆਖੋ ਸਸਾਹ ਜੀ ਅਸੀਰੁਪਯੇ ਕੇਹੇ ਲਈਯੇ ਜੇ ਦੇਚੀਯੇ ਤਾਂ ਮਿਹਮਾ
 ਨੀ ਲਈਯੇ ਜੇਨਾ ਦੇਚੀ ਏਤਾ ਕੇ ਗੀਲਈਯੇ ਏਹੁ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਅਪਣਾ ਫੇਰ ਲ
 ਵੇ ਮਾਲ ਕਲੇਦਾਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਹੁ ਗੀਲਈਯੇ ਨਾਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਫੇਰ ਲਯਾਯਾ
 ਤੰਗੁ ਰੂਨ ਨਕ ਰਖੇ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਜਹੁ ਗੀਲਈਯੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਸਤ ਫੇਰੇ
 ਪਾਏ ਛਿਥਾ ਹੋ ਗਯਾ ਛਿਥਾ ਹੋ ਇਕ ਰਜਹੁ ਗੀ ਦੇ ਪਰਸੁਟਾ ਮਾਯਾ ਜ
 ਹੁ ਗੀ ਆਪਣੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚ ਬਕੀਤਾ ਮੈਨੂੰ ਫੇਰ ਲੈ ਦੇ ਜੋਗ ਨਾਹੀ ਅਤੇ
 ਏਹੁ ਵਸਤੁ ਅਜੇਹੀ ਹੈ ਇਸ ਸਨਕਾ ਦਿਕਾ ਅਰਬੁ ਮਾ ਦਿਕਾ ਮੋਹੇ ਹੈ ਨਾ
 ਤੇ ਏਹੁ ਲਾਲ ਕੁਝੀ ਅਚੰਭੇ ਦਾ ਡਿਠਾ ਜਿਸ ਤੇ ਸੌ ਰੁਪਯਾ ਮਿਹਮਾਨੀ ਦੇਣੀ
 ਇਤਨੀ ਮੇਰੀ ਉਮਰ ਹੋਈ ਹੈ ਵਡੇ ਵਡੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਲਾਲ ਡਿਠੇ ਮਾਹੇ ਪਰ
 ਏਹੁ ਮਿਹਮਾਨੀ ਕਿਸ ਤੇ ਨਾਹੀ ਏਹੁ ਕੋਈ ਕਦਰ ਦੀ ਲਾਲ ਡਿਠਾ ਪਰ ਉਸ
 ਮਾਲ ਕਦਾ ਦੀ ਦਾਰਬੀ ਕੀਤਾ ਚਾਹੀ ਏਹੁ ਵੀ ਚਾਕਰ ਕੇ ਉਸ ਅਧਰ
 ਕੇ ਗੁਲਾਂ ਮਨੁ ਕਯਾ ਅਧਰ ਕਾ ਤੂੰ ਦੇੜ ਮਤ ਕਿਧਰੇ ਜਾ ਦੇ ਰਹ ਦੇਹੋ
 ਤੁਝਿ ਨਾਨੁ ਜਾਣਨਾ ਦੇਵੀ ਅਤੇ ਮੈਥੀ ਮਾਵ ਦਾਹਾਂ ਤੁੰਤੁ ਰਤੁ ਚਲ ਮ
 ਧਰ ਕਾ ਗੁਲਾਂ ਮਸਹਰੇ ਬਾਹਰ ਨਿਕਲ ਆਯਾ ਆਇਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਕਿ
 ਆ ਦੇਖੇ ਜੋ ਇਕ ਤਰੁਪਯੇ ਫੇਰ ਦੇਵ ਵਾ ਲਾਹੈ ਅਤੇ ਦੁਇ ਹੋਰ ਹੈ ਤੇ
 ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਅਧਰ ਕਾ ਗੁਲਾਂ ਮਦੇਖ ਕਰ ਦਰਹੀ ਬੈਠ ਰਯਾ ਅਤੇ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਛਿਥਾ ਬੈਠਾ ਲਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਬੋਲ ਨਾਹੀ ਸਕਦਾ ਕੁਖ ਅਜੇਹੀ
 ਲਗੀ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣਾ ਦੀਗਲ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ਪਰ ਰੂਰਦਾ ਮੁਹੋ ਬੋਲ ਨ

ਸਿਸਕਦਾ ਅਤੇ ਪੁਰਖ ਨਰਾਇਣ ਦੇ ਪੈਤੰਮਰ ਦਲਾਂ ਅੰਦਰ ਹੀ ਸਹਦੇ
ਪ੍ਰੀਤ ਪਕਰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਪ੍ਰੀਤ ਸਰੀਤ ਸਾਲ ਸਰੀਤ ਹੀ
ਪ੍ਰੀਤ ਸਾਲ ਸਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰੀਤ ਦੇ ਲੇਖੇ ਵਾਲੇ ਪਕਰਨ ਮਿਲੇ
ਅੰਤੀ ਬਹੁਤ ਲਮਕਾ ਦੇ ਕਰਨ ਫਰਾਸਿਰ ਤੇ ਰੁਪਯੇ ਅਤੇ ਸਤੁ ਵਸਤੂ
ਅਰੀਆ ਟਰਪੀਆਂ ਹਥੇ ਰੁਕੇ ਅਗੇ ਪੜ੍ਹੇ ਹੋਏ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨਰਾ

ਅਸਲ ਸਰੀਤੀ ਜੋ ਦਰੀਤ ਲਈ ਤੇ ਤੇਜ਼ ਵੀ ਹੋ ਕੇ ਆ ਜੀ
ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕੋਂ ਕਿਹੋ ਪਲ ਲੈ ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਬਿਸਮਾਦੇ
ਹੋਯਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗੁਨਾ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧
ਕੋਲੇ ਲਾਲ ਪੁਸ਼ਪ ਲਾਲੇ ਲਾਲੇ ਦਿਸੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਲੀਨੇ ਰਾਗ
ਦੁਸਲ ਸਾਹਿਬ ੧ ਸੁਦਨਾ ਲਗਤ ਤੇਜ਼ ਹੀ ਅਪਣਾ ਕਾਇਮ ਰਿਖੇ
ਕੁੰਜੇ ਲਾਲ ਨੀਵੀਂ ਨਾ ਅਪਣਾ ਸਾਹੁ ਸਿਵਾਣਾ ੧੮੭੬ ਵਿਕਾ
ਰਾਮ ਬਰਮੇਲ ਕੋਨ ਉਰਧਾਯੋ ਸਾਹੁ ਬਿਨਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅੰਧੇ ਮੁ
ਲਨ ਬੁਝੇ ਰਾਗ ੩॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰ ਜੀ ਮਾਰਾ ਤੀ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਕਰੀ
ਸਾਖੀ ਉਪਜੀਯਾ ਕਲਰ ਦੁਰ ਮੇਰਾ ੩॥ ਸਾਲ ਸਾਲ ਦੇ ਦਿਨ
ਜੇ ਕਰਾ ਅਪਰਾਪਤ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਅਗਾਧੀ ਮੇਰੇ ਪੁਸ਼ਪ ੧੧
੦੪॥ ਤੇਜ਼ ਲਗਤ ਰਿਕਾ ਅਜੀਤ ਮਾਰਨ ਉਕਾਰੈ ਅਰੁ ਮੇਰੇ
ਦੇਰੇ ਅਰਤੁ ਮਾਰੇ ਸੋ ਕੇਵਲੇ ਅਕੇਤਾ ਹੋ ਰੰਗ ਗਾਇਨੀ ਦੇਰੇ
ਤੀਤ ਪਰ ਵਰਸਨੀ ਦੇਖੋ ਮੇਰੇ ਅਰਮੋਰ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਪਰਤੁ ਮਾਰੇ ਪਾਪਾ ਯਸ
ਧੀ ਜਤਾ ਮੇਰੇ ਬਿਸਮਾਦੇ ਹੋਇ ਤਿਆਰੇ ਤੁਮਾ ਅਪਣੀ ਪੁਤਾ ਦੇ ਤੇਜ਼ ਹੀ

ਕਜੀਕਯਾਸੁਟਭਾਇਸਾਲਸਰਾਇਜੀਨਾਉਹਮਾਰਨਨਕਨਿਕਾ
ਗੀਹੈਅਰਭੇਖੰਡੀਧਮਾਰਨਿਰੰਕਗੀਹੈਤੁਸਾਲਸਰਾਇਕਯਾਜੀਤੁ
ਮਾਨਿਰੰਕਰਕੋਜਾਣਤੇਹੋਤੁਮਾਨਿਰੰਕਰਦੇਖਾਪੈਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਬੋਲਾਗਗੁਮਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਬਿਮਲਮਝਰਬਸੇਜਲਨਿਰਮ
ਲਪਦਮਨਜਾਵਲਰੇਪਵਨਜਾਵਲਰਸਸੰਗਤਦੇਖਨਹੀਰੇ॥੧॥
ਦਾਦਰਤੁੰਕਬਹੁਨਜਨਸਰੇਤੁਖੇਸਿਥਾਲਬਸੇਜਲਨਿਰਮਲਅੰਮ੍ਰ
ਤਨਲਖਸਰੇ॥੨॥ਰਹਾਉ ਬਸਨਤਨਉਸਸਮਾਲੀਮਲਚਚਾਰੁ
ਨਰੇਕਉਲਕੁਮਦਨੀਵਰਹੁਨਉਸਸਕੁਏਰੇਅਪਨਾਂਅਪਤੁੰ
ਕਬਹੁਨਛਰੇਸੁਆਨਖੁਛਜੇਰੇ੨ ਅੰਮ੍ਰਤਦੁਧਮਧਾਸਿਚਸਤੁੰ
ਬਨਚਾਤੁਰਰੇਅਪਨਾਅਪਤੁੰਕਬਹੁੰਨਛਰੁਸਪਸਨਪ੍ਰੀਤਜੇ
ਰੇ੩ ਏਕਪਖੰਡੀਤਿਰਨਮਨਜਾਨੀਇਕਹਰਿਹਰਿਚਰਨੀਰੇਪੁੰਰ
ਬਾਲਿਖਾਪਾਯਨਨਕਰਸਨਨਾਮਜਪਨੀਰੇ॥੪॥ਤੁਉਸਜ
ਹਰੀਕਯਾਮੈਨੁਨਿਹਲਕੋਰੇਜੀਇਹਰੁਪਯੇਲਵੇਜੀਤੰਗੁਰੂ
ਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਜਉਰੀਏਹਰੁਪਯੇਭੁਸਾਨੁਰਖਦੇਮਿਲੇ
ਦੇਨਅਸਾਡੇਕੰਮਨਾਹੀਤੁਸਾਹਨੁਜੋਹਤੇਹੈਅਸੀਫਕੀਰਾਮਤੀ
ਤੁਆਹੈਤੁਜੋਹਰੀਕਯਾਜੀਇਹਮੇਵਾਅਤੇਪਕਵਨਤੰਅਚਵੇ॥
ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅੰਗੀਕਾਰਕਰੇਨਾਹੀਅਤੇਮਰਦਨਮੁਹੱਬੇ
ਹੀਅਤੇਅੰਦਰੇਆਖੋਕਿਵੇਲੈਨਤੰਬੁਲਾਹੇਵੈਮੈਖਰਾਕੁਖਾਹਾਂਤੁ
ਨਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾਗਗੁਮਾਰੁਮਹਲਾ੧ ਪ੍ਰੀਤਪਕਵਨ
ਭੋਕੁੰਨਨਕਹੀਐਲੁਚੀਲੋਚਾਪੁਰੀਮਿਠਾਈਰਸਨਰਸਕਸ
ਬੋਲੇਤੰਅਨਭਹੋਹਜੁਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ ਸੁਟਭਾਈਤੁਸਾਲਸਮੇਰੇ
ਸਮਝਪਵੀਤਾਹੋਇਨਿਬੇਰੇ॥ਮੇਵਾਮਿਲਵਤੁਮਾਰਕਹੀਏਸਤਰੇ
ਬਾਗੇਜੋੜੇਖਾਵਣਾਖਾਇਅਘਾਵੈਸੇਈਜੋਬਿਖਤੰਮਨੁਆਮੇੜੇ
੨ਤੰਅਧਰਕਾਗੁਲਾਮਅਗੋਹੀਖਾਵਦਪਾਸੇ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀ

ਦੇਪੈਰਾਂਤੇਦੁਹਪਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਧਰਗੁਲਾਂਮਤੇਬਹੁਤਖੁ
 ਸੀਹੋਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਤੀਜੀਪੰਜੀਆਖੀ ਉਤਮਜਨਮਸੇਸਾ
 ਕਤਕਹੀਅੰਨੀਚਨਾਰਯਨਪਾਵੈ ਲੋਭਲਹਰਤੇਸੇਈਛੁਟੇਸਾਧ
 ਸੰਗਤਗੁਣਗਾਵੈ॥੩॥ ਸੁਣਸਾਲਸਰਾਇਹਰੇਲਾਤੇਰਾਅਪਾਰਾ
 ਅਣਮਾਨਾਨਨਕਗੁਗਤਸੰਗੀਲਾਯਾਉਚੇਪਦਰਹਰਨਾ ੪
 ਤਾਂਠੇਰਸਾਲਸਰਾਇਜਹਰੀਹਥਜੋੜਕਰਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਜੀਗੁਰੂ
 ਜੀਮੇਰੀਭੀਗਤਕਰੋ ਆਪਦੇਸਾਂਈਦੇਵਾਸਤੇ ਅਸਾਨੂਹੀਇਸਤ
 ਲਾਇਵਿਚੋਕਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾਸੁਣਸਾਲਸਰਾਇਤੂੰ
 ਪਵੈਅਧਰਕੇਗੁਲਾਂਮਦੇਪੈਰਾਂਤੇਦੁਹਪਵੈ ਤਾਂਤੇਰੀਗਤਹੋਵੈ ਤਾਂ
 ਲਸਰਾਇਕਹਾਜੀਅਧਰਕਾਤਾਸਾਧਰੇ ਤੁਸੀਕਹੋਤਾਂਮੇਸੁਦੀਪੈ
 ਰੀਪਵਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਾਲਸਰਾਇਉਪਰਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਏ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾਭਾਈਸਾਲਸਰਾਇਕਰਤਾਰਮਰੀਅਧ
 ਦੇਕ ਤਾਂਸਾਲਸਰਾਇ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਦੁਹਪਯਾ ਤਾਂਤੁ
 ਰੂਨਨਕਜੀਸਾਲਸਰਾਇਨੂੰ ਸਿਰੇਸੀਗੋਛਾਲਹਦਿਤੁ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਕਹਾਭਾਈਸਾਲਸਰਾਇਸਿਰਤੇਬੰਨ ਸਾਲਸਰਾਇ
 ਲੈਕਗਸਿਰਤੇਕਧਾ ਸਿਰਤੇਬੰਨਣਨਾਲਸਾਲਸਰਾਇਦੇਕਪਾਟ
 ਖੁਲਗਾਏਸਾਲਸਰਾਇਦਾਰੀਗਹੋਰਹੋਗਾ ਸਾਲਸਰਾਇਨੂਸ
 ਬਦਪ੍ਰਾਪਤਹੋਆ ਜੀਤੋਗੁਰਦਾਤਨਾਮਕਾਜਿਨਦੀਨੇਖੋਲਕਪਾਟ
 ਏਕਜੇਵਣਜਵਣੀਜਿਅਸੁਰਨਅਵੇਹਾਟ ੧ ਸਤਗੁਰਨਨਕ
 ਪੁਰ ਬਚਨਕਾਸੁਰਾ ੧ ਰਹਾਉ ਆਗਮਨਿਗਮਾਦਿਖਾਵਤੁਬੋਲੇ
 ਨੌੜਕਪਾਟ ਅਨੰਤਜਗਤਵਦਨਾਰਾਸਗਲਹੇਸਾਹਏਕਗੁਗਵੰਤ
 ੨। ਵਰਜਹਮਾਰਾਸਤੀਗੁਰਪੁਜੀਹਮਾਰੀਨਾਮ ਆਠਪਹਰਧਾਨੀ
 ਲਾਗਰਹੈ ਸੋਈਹਮਾਰੇਕਾਮ ੩ ਸਾਲਬਿਨਦੇਬੇਨਤੀਤੁਸੁਣਲੇਹ
 ਕਰਤਾਰ ਕਚੇਲੇਗਉਤਾਰਕੇਚਾੜੇਰੀਗਾਅਪਾਰ॥ ੪॥ ਤਾਂਗੁਰੂ

ਨਕਜੀਸਬਦਬੈਲਾ ਰਾਗਬਿਲਾਵਲਮਹਲ ੧ ਗੁਰਕਸਬਦ
 ਨਿਧਾਨਹੈਮਨਮੁਖਮਾਦਰਹਿਟਲਖਜੋਨੀਭਰਮਾਈਮੈਠਿਰ
 ਪਾਵੈਗਾਰੁਦਨ ੧ ਤੇਰਾਨਿਰਮਲਹੀਰਨਮਹੋਕੋਈਪਰਖੈਪਰਖਣ
 ਹਾਰਜੀਉ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦੀਮੰਤਨਜਾਇਆਪੜਪੈਉਤਬੀਚ ०
 ਰ ਬੇੜਾਹਰਿਕਲਾਮਹੈ ਜਿਤਚੜਉਤਰੇਪਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਅੰਦੁਪਾਏਸ
 ਚੋਕੇਵੇਖਣਾਵਿਚਾਵਿਣਾਸ ਜਿਨਲੋਇਟਹਰਿਦੇਖੀਮੈਸੋਲੋਇ
 ਟਪਰਵਣਾ ॥ ੩ ॥ ਕੰਚਨਕੰਚਨਹੋਖਾਮਾਣਸਧਰੇਅਪਾਰਜੰਦ
 ਖੁਲਕੋਰਭੀਜਨਨਨਕਧਰਮਦੁਆਰਾ ॥ ੪ ॥ ਤੁੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀ
 ਅਧਰਕੇਗੁਲਾਮਨੂੰ ਅਤੇਸਾਲਜਰਾਇਜਹੁਗੰਨੂੰ ਬਸਿਤੁਰਪੁਰ
 ਵਿਚਸਤਗੁਰੂਨੇਸਿਖਕੀਤਾ ਵਡੀਸਿਹਰਵਨੰਗੀਕੀਤੀਅਤੇਦੁਹ ०
 ਨੁਮੰਜੀਬੈਠਾਖਾ ਅਤੇਆਖਾਗੁਰੂਸਾਲਜਰਾਇਜਿਚਰਤੁਜੀ
 ਵੇਤਿਚਰਮੰਜੀਤੇਰੀਹੈ ਅਤੇਤੇਰੀਦੇਹਣੁਦੈ ਤੁੰਅਧਰਕਾਗੁਲਾਮ
 ਬਹੈ ਹੋਰਤੇਰੀਮੋਲਦਦਕੰਮਨਾਹੀ ਅਤੇਗੁਰੂਸਾਲਜਰਾਇਜੀ
 ਪਹਿਲੇਮੰਜੀਇਸਦੀਆਹੀ ਪਰਮਸਤੋਰਾਭਰਪੁਆਹੈ ਕੋਜੋਤੁ
 ਸਿਸਾਗੀਸੁਤਾਵਿਚ ਇਸਦਾਸਾਹਿਬਹੈ ਅਤੇਵਿਨਭੀਬੋੜੇਆਇਰ
 ਹੋਹੈਨ ਤੇਰੀਦੇਹਣੁਟਣਵਿਚ ਦੁਇਦੇਅਤੇਸਤਮਹੀਨੇਤੈਂਜੀਵਣ ०
 ਹੈ ਇਸਦਾਸਤੋਤੈਂਨੂੰਬੈਠਾਖਾਹੈ ਅਤੇਅਧਰਕੇਦੇਚਿਤਤੁੰਕਾਈਨਹੈ
 ਪਰਹੁਕਮਾਨਿਰਕਾਰਦਾਦੈਹੈ ਚਿੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀਦੁਇਦਰੇਅਤੇ
 ਸਤਮਹੀਨੇਰਹੇਮਰਦਨਾਕਹੇਜੀਤੁੰਏਥੇਹੀਰਹਣਮਾਯਾਹੈ ਕੋਉਦ
 ਸੀਹੋਇਨਿਕਲਾਹੈ ਜੋਏਹਗਲਮਰਵਲੇਕਹੀ ਤੁੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀ
 ਹੰਮੇ ਬਾਲਾਆਪਵੇਜੀਵਿਚਗਿਣਤੀਕਰੇਵੇਖੋਇਹਗੁਮਾਂਦਿਆਂ
 ਗਲਾਂਨਾਂਹੀਛੁਡਦਾ ਪਰਮੁਹੋਕੁਛਨਾਮਾਖੇਜਸਾਲਜਰਾਇਜਦੁਹੀ
 ਦੀਦੇਹਣੁਟੀ ਗੁਰੂਜੀਉਸਕਾਸਕਾਰਕੀਤਾ ਪਰਮਧਾਂਮਕੋਰਮਾ ਤੁੰ
 ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਅਧਰਕੇਗੁਲਾਮਨੂੰਮੰਜੀਬਹਾਯਾ ਬਰਾਇਕੇਵਿਚ

ਲੀਤੀ ਬਿਸੁਰਦੇਸਕੋਚਲੇ॥੩੧॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ॥

ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੩੨ ਬਿਸੁਰਦੇਸਸਮੁੰਦਦੇਟਾਪੂਵਿਚਮਾਹਮ
ਰਦਨੇਕਯਾਜੀਹੁਣਕਿਧਰਚਲਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮ
ਰਦਨਾਜਿਧਰਕਰਤਾਰਲੈਜਾਵੈ ਤਿਧਰਚਲਾਚਲ ਤੁਫੇਰਮ
ਰਦਨੇਕਯਾਜੀ ਤੂਧਿਸੰਤੁਰਪੁਰਵਿਚਰਯਾਸੁਕਾਕੀਤੀਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਜੀਕੁਝਸਾਨੁਕਰਤਾਰਦਾਤੁਕਮਾਮ
ਹਾਸੇਮਸਕੀਤ ਅਸੀਅਧਰਕੇਗੁਲਾਮਨੂੰਮੰਜੀਬਹਾਵਣਾਮਾ
ਹਾਚਲਮਰਦਨਾਜੀਹੁਣਹਦੇਨਾਂਹੀ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਹੁਣਤੁ
ਮੈਨੁਆਖੁਓਸਸਹਰਦਨਉਤਮੈਨਾਲਹੋਵਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਕਯਾਮਰਦਨਾਜੀਹੁਣਅਸੀਬਿਸਹਰਦੇਸਸਮੁੰਦਦੇਟਾਪੂਵਿਚਹੈ ਉਥੇ
ਹਿਕਸਾਧਹੈ ਉਸਦਾਦਰਸਨਕਰਦੇਜਾਵੀਮੈਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਚਿਥੋਚਲੇ ਜਾਂਦੇਜਾਂਦੇਖਨਤਾਂਕਾਦੇਖਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
ਭਾਈਬਾਲਾਅਸੀਕਿਸਦੇਉਪਰਜਾਦੇਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਜੀਤੇਰੀਤੀ
ਜਦਤੈਨੁਸਬੁਕੁਛਮਲੁਮਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਜੀ
ਅਸੀਮਛੀਤੇਜਾਂਦੇਮਾਹੇ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਏਤੀਮਛੀਹੈ ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਜੀਪੈਤੀਕੋਹਾਂਲੀਮੀਹੈ ਅਤੇਪੰਜਕੋਹਰੋ
੩੧ਹੈ ਤਾਂਮਰਦਨੇਜੀਵਿਚਗਿਣਤੀਖਾਧੀਜੁਹਕੁਛਮਾਖੇਨਾਂਹੀਤਿ
ਨਦਿਨਅਤੇਤਿਨਹਤੀਮਛੀਤੇਚਲੇਗਏਸਯਜਨਲ ਜਾਂਮਛੀਦਾਚਿ
ਤਰਨਜਰਮਾਯਾਮਰਦਨਾਹੈਰਲੋਹੇਗਯਾ ਜਾਂਮਛੀਦਾਮੁਹਤਿਰਨ

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾਂ ਕੀਥਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਮ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾਂ ਕੀ ਕੀਥਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਮ ਜਸਮਾਂ ਨਹਿ ਮਛਲੀ ਸਾਨੂ ਨਿਕਲਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਗੁਸੇ ਹੋਇ ਕਰਕਰਮ ਅਵੇ ਮਰਦਾਨਾਂ ਅਜੇ ਤੈਨੂੰ ਪਰਤੀਤ ਨਹੀ ਆਵਦੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨ ਹੋਰ ਨਹੋਗਾ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਕੇ ਕਰਮਾਏ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤੇ ਫੀਸੇ ਕਦਰ ਤਾਂ ਤੁਪੇ ਨੁਬਦ ਆਵਨ ਵਿਕਘੜੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਮਛਲੀ ਉਗਾਲੀ ਕੀਤੀ ਮਛਲੀ ਦੇ ਮੁਹੋਂ ਅਨੇ ਕਪੂ ਕਾਰ ਦੇ ਕੁਸਨ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਮਛਲੀ ਨੂੰ ਤੂੰ ਕੋਟ ਹੈ ਤੁਏ ਮਰੇ ਮਛਲ ਨਰਮਾ ਹਾ ਮਛ ਕਰਮਾ ਜੀ ਮੈ ਮਛ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ

ਕਰਮਾ ਤੂੰ ਮਛ ਕਰਮ ਕਰਮ ਤਾਂ ਮਛ ਕਰਮਾ ਜੀ ਮੈ ਤੇ ਜੁਗ ਕੇ ਵਿਖੇ ਬਡਾ ਪੀਤਿ ਤਾਹਾ ਚਰੇ ਬੇਦ ਪੜਾਹੁ ਆਇ ਕਸਖ ਸਬਤੀ ਅਸ ਕਰਕੇ ਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਆਯਾ ਦਾਸ ਤੇ ਪੜਨ ਕੇ ਮੈ ਉਸ ਕੋ ਨਾ ਪੜ੍ਹਯਾ ਉਸ ਕਰਮਾ ਮੇਰੇ ਕੋ ਤਾਂ ਨਹੀ ਪੜ੍ਹਯਾ ਵਿਦਿਆ ਨੂਲੈ ਕਰਮ ਮਛ ਬਦਲਾਇ ਕੇ ਤਾਂ ਮੈ ਉਸ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਦੁਹਾ ਪਾ ਮੈ ਕਰਮਾ ਮੈਰੀ ਗਤ ਕਰਮ ਕਰਮੇ ਵੇਚੀ ਤਾਂ ਉਸ ਕਰਮਾ ਕਲਜੁਗ ਕੇ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਤਰ ਧਾਰ ਕੇ ਤੇਰੀ ਕਤ ਕਰਨਗੇ ਉਸ ਦਾਸ ਤੇ ਮੈ ਮਛ ਹੋਯਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਮੇਰਾ ਕਰਮਾ ਖੋਜੇ ਸੁਆਖ ਭਾਈ ਹੁਣ ਕਰਮਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਛ ਕਰਮਾ ਜੀ ਮੈ ਤੇ ਹਰ ਹਿਉ ਤੂੰ ਕਦਾਸਾਂ ਜੇ ਮੇਰੇ ਵਾਸ ਤੇ ਉਸ ਰਾਹੁ ਆਵੈਗਾ ਤੂੰ ਹੁਣ ਆ ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਮੇਰੇ ਬਾਅਪ ਤਾਂ ਮਛ ਕਰਮਾ ਜੀ ਮੇਰੀ ਖਲਾਸੀ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਕੋ ਉਤਾਵਲ

ਤੇਨਾਏ ਕਲਤੇਗੀ ਦੇਹ ਛਟੈਗੀ ਤਾਂ ਮਛਕ ਆਜੀ ਤਿਚਰਤੁ ਸੀਮਿਰੇ
 ਪਾਸਰਹੋ ਮਰਦਨੇ ਨੂ ਕੁਜਨ ਦੀ ਖੁਸਾਨੀ ਨਲੇ ਸਿੰਦਬ ਦੀ ਦੀ ਖੁਸ
 ਲੀ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀਰਹੋ ਇਸ ਜੀਅ ਦਾ ਕੁਝ ਭੁਲਾ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਹਸ ਕਰ ਕਯਾ ਕੋਭਾਈ ਬਾਲ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇ
 ਰੇ ਮਾਖਣ ਦੀ ਕਾਈ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈ ਬੁਰਾ ਕਹ ਦਾਹਾਂ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾ ਕਯਾ ਕਯਾ ਹੈ ਤੂੰ ਬੁਰਾ ਮ
 ਖਦਾ ਹੈ ਮਰਦਨੇ ਮਾਪਣਾ ਅਪਸੀ ਮਾਲਾ ਤੇ ਵਿਚਰ ਕਰ ਰਿਠੇ ਜ
 ਨੇ ਭਾਈ ਦੇ ਘਰ ਮੇ ਸਰਹੇ ਮਤੇ ਮੈ ਸਰੋਤਰੀ ਜ ਬਾਬ ਦੇ ਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਨਾਂ ਗਲਾ ਵਿਚ ਪਲਾਪਤ ਖੜੋਤ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਆ ਕੋ
 ਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਤਨੀ ਮੁਦਤ ਹੋਈ ਤੇਰੇ ਨਲ ਠਿਰ
 ਦਾ ਪਰਾਮਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਜਾਤ ਨਾਹੀ ਅਸੀਂ ਕੁਲੇ ਆਹੇ ਤੂੰ ਅਸਾਂ ਨੂ ਬਖਸ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਤੈਨੂੰ ਨਾਲ ਲੀ ਤੁਰੈ ਧੋਮਸ
 ਤੇਰੀ ਅੰਸ ਭੇਕ ਬੁਲ ਕਰ ਲੀ ਤੀਅੰ ਹੈਂ ਤੁਸੀ ਅਸਾਂ ਤੇ ਜੀ ਅਪ੍ਰਾਨ
 ਤੂੰ ਤੇ ਵਿਚਾਰਿ ਵਤੀ ਕਾਈ ਨਕਰ ਤਾਂ ਸਾਗੀ ਹਾਤ ਮੱਛ ਦੇ ਪਿੰਡ ਤੇ ਰਹੇ ਜ
 ਕੁਲ ਕਹੋ ਆਸਵਾ ਪਹਰ ਦਿਨ ਚੜੇ ਮੱਛ ਦੀ ਦੇਹ ਛੁਟੀ ਪਹਾਮ ਧੰਮਕੇ
 ਜਾਇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਯਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਆ ਚਲ ਕੁਈ ਮੱਛ ਅਸੀਂ
 ਕੁੀ ਆਇ ਮਿਲ ਰਿਗੇ ਇਤਨ ਵਚਨ ਕਹ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਲ
 ਕੇ ਕੁਏ॥ ੩੨ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀ ਦਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩੩
 ਅਗੇ ਸਮੁੰਦ ਲਹਰਾਂ ਦੇ ਦਾਮਾਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਅਗੇ ਤਾਂ ਸ
 ਮੁੰਦ੍ਰੇ ਜਹ ਜਭੀ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਰਾਹ ਕੁੀ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਤੂੰ ਕਿਧਰ ਜਾਵੈਂਗਾ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਆ ਮਰਦਾਨਾ ਬੋਲ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ
 ਮੇਰੇ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਪੱਲਾ ਗਲ ਵਿਚ ਪਤ ਖਲੋ ਤਾਂ ਵਤ ਕਾਹੋਯੇ ਤਾਂ
 ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜਜਮਾਂਨ ਅਗੇ ਤਾਂ ਰਾਹੁ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਦੇਖ ਮ
 ਰਦਨਾ ਭੁਪ ਕਰ ਜਾਹ ਬੋਲ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਆ ਪਿਛੇ

ਮੇਰੇ ਲਗੇ ਆਵਹੁ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਬਾਲਾ ਤੇ ਮਰਦਾਨ
 ਜੋ ਉਧਰਤੀ ਉਤੇ ਚਲੇ ਜਾਵੇ ਆਹੇ ਤਿਵੇ ਸਮੁੰਦ ਉਤੇ ਚਲੇ ਜਾਨ ਮਰ
 ਦਾਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਕਹਣ ਲਗਾ ਜੀ ਤਿਉ ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਵਿਚਰੇ
 ਦੋਹੀ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨ ਆ ਬੋਲ ਨਹੀ ਚੁਪਕ
 ਰਜਾਹ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਆ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸਾਨੁ ਰੁਕਿ ਸਦਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨ ਆ ਅਗੇ ਬਡੀ ਬਲਾਇ ਆਵਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਕਿਆ ਜੀ ਵਤ ਅਗੇ ਕਮੇ ਜਾਵਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮ
 ਰਦਾਨ ਆ ਜੇਕਰ ਮੁੜ ਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਭੀ ਪਿਛੇ ਆਇ ਲੈ ਵੀਹੈ ਛੁਡੀ ਨਹੀ
 ਇਸਤੇ ਅਗੇ ਗਿਕਮੇ ਨਾਂ ਚਲੀਏ ਪੰਜ ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੰਜ ਰਾਤੀ ਸਮੁੰਦ ਵਿ
 ਚ ਚੁਲੇ ਗਏ ਜਾਂਦੇ ਖਨ ਤਾਂ ਕਲ ਆਵਈ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਨਜ
 ਰ ਇਕ ਰੁੰਡ ਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨ ਆ ਰੁੰਡ ਇਹ
 ਉਲੈ ਮਰਦਾਨੇ ਚਾਇਕਰ ਰੁੰਡ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਹਥ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰੁੰਡ ਆਪਣੇ ਹਥ ਵਿਚ ਲੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਸਾਮਣੇ ਕਲ ਆਈ ਵਡੇ ਦੰਦ ਅਤੇ ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪ ਕਰਕੇ ਆਇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਵਲ ਆਈ ਦੋੜਕੇ ਜਮੋ ਨਜਿਕਿ ਆਈ ਤੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਲ ਦੇ ਮੁਹ ਵਿਚ ਰੁੰਡਾ ਦਿਤਾ ਥੋਕ ਕ ਦੀ ਨੰਗੀ ਪਿਛੇ

ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਭੁਈ ਬਾਲਾ ਤੂੰ
 ਕਲ ਨਾਲ ਖੁਰਦਾਰੋ ਅਸੀ ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਨਾਲ ਥੋੜੀਏ ਤੇ
 ਨਾਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਜੀ ਤਸੀ ਕਲ ਤਾਂ ਵੀ ਕਿਆ ਆਪਣੇ ਹੋ ਕਲ ਤੇ

ਤਸਾਂਡੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਕਾਰ ਕਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ
 ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਸੰਸਾਰ ਉਪਰ ਇਸਦੀ ਕਾਰ ਹੈ ਕੇਸਾਂਡੇ ਉਪਰ ਕੁਹੀ ਹੈ ਤਾਂ
 ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਜੀ ਸੰਸਾਰ ਉਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ
 ਇਹ ਅਸਾਂ ਉਪਰ ਕੋਯੋ ਆਈ ਹੈ ਤਾਂ ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਜੀ ਪੁਛ
 ਏ ਉਸ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਤੁਸੀ ਪੁਛੋ ਸਦਕਰ ਤਾਂ ਨਰਦ
 ਗੁਸਾਈ ਕਲ ਨੁਸਰਾ ਕਲ ਮਗੇ ਆਇਖ ਜੀ ਹੋਈ ਤਾਂ ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ
 ਕਿਆ ਕਲ ਮਾਤ ਤੈਨੁ ਸਾਧ ਤੇ ਆਵਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਾਹੀ ਤੁਇ ਥੋਥੇ
 ਉਘਾਈ ਓ ਤਾਂ ਕਲ ਕਿਆ ਕੀਤਾਂ ਆਪ ਛੁਟੇ ਹਿਕਤਾਂ ਲੋਕ ਨੁ ਛੁਟੇ
 ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਜੇ ਅਸਾ ਤੁਹੋ ਦੇ ਗਾ ਸੋ ਸਕੁ ਛੁਟੇ ਗਾ ਅ
 ਤੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨੁ ਭੀ ਨੇਗਾ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਲ ਪੁਟੇਗਾ ਹੁਣ ਤੇਰਾ ਕੀਮ ਕਰ
 ਛੁਟੇ ਆਹੇ ਪਰ ਤੇਰੇ ਕਰਮ ਨੁ ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਆਇ ਗਯਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਕਲ ਕਿਆ ਮੈ ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ
 ਤੁਕਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲ ਕਿਆ ਮੈ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕ
 ਮ ਨਾਲ ਫਿਰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਅਸੀ ਕਿਸ ਦੇ ਆਹੇ ਤਾਂ
 ਕਲ ਕਿਆ ਤੁਸੀ ਭੀ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਤੈਨੁ ਏਥੇ
 ਜੋਗ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ਸੰਸਾਰ ਬੋਝ ਪਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲ ਕਿਆ ਤੁਸੀ ਪਨੁ ਰਖ
 ਅਕੇ ਕੋਈ ਇਕ ਅਧ ਤੇ ਰੇਨਾਲ ਹੋਵੇ ਤਿਸ ਨੂੰ ਰਖ ਹੋਰ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਰਿ
 ਆਪ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਜੇ ਅਸਾ ਤੁਹੀ ਪਦੇ ਸਕਮਾਵੇ ਤਿ
 ਸ ਉਪਰ ਤੇਰੇ ਜੇਰ ਨ ਚਲੇਗਾ ਭੁਵੇ ਕੇਹਾ ਜੇਰ ਤੂੰ ਕਰੇਗੀ ਅਸਾ ਅਗੇ
 ਹੀ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਪਾਸੇ ਬਖਸਾਏ ਹਨ ਤਾਂ ਨਰਦ ਗੁਸਾਈ ਕਿਆ ਸੁਣ ਕਲ
 ਮਾਤਾ ਇਹੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਨਨਕ ਨਿਰੀ ਕਾਰੀ ਹੈ॥੩੩॥ ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਹਰਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩੪ ਤਾਂ ਓਥੇ ਅਗੇ ਚਲੇ ਪੰਦ
 ਦਿਨ ਅਤੇ ਪੰਦ੍ਰਾਂਤੀ ਏਵੇ ਪੈਦਾ ਅਹਾ ਰੀ ਚਲੇ ਗਏ॥ ਅਗੇ ਰਾਹਿ
 ਵਿਰ ਬਿਸਾਹ ਦੇ ਸਮਾਹਾ ਚਿਸਾਹ ਦੇ ਗੋਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ

ਤਰੇ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਜਰਿਆ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਜੇ ਹੁਕਮ ਪੌਦੇ ਤਾਂ ਮੈਸ
 ਹਰਜਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕਯੋ ਮਰਦਾਂ ਨਾ ਕਯੋ ਜਾਦਾ ਹੈ ਮ
 ਰਦ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਬਹੁਤ ਦਿਨਾਂ ਵਾਧਾ ਹਾਂ ਸਹਰਾ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਮੁਹ
 ਪੌਦੇ ਤਾਂ ਪਾਇਆ ਵਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕਯੋ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਕਯਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਜੀ ਜਨਮ ਸੁਭਾ ਉਜਾਦ
 ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋ ਸੇਹਾਂ ਸਕਰਮ
 ਖੋਸ ਮਰਦਾਨਾ ਕਿ ਧਰਜਾ ਸੀ ਮਰਦ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਜਿਧਰ ਹੁ
 ਕਮ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ
 ਭਿਖਾਣਾ ਹੀ ਉਸ ਥੇ ਜਾਂਦੇ ਹੋਰ ਥੇ ਨਾ ਜਾਵੀ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ
 ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾਨਾ ਉਜਾਦ ਦਾਨਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਨਿਸਾਨੀ ਦੇਸੇ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਸ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾਨਾ ਉਪਾਖਰ ਹੋ
 ਤੁਹਿ ਉਜਾਇ ਕੇ ਕਹੀ ਭਾਈ ਪਾਖਰ ਬਾਢੀ ਤਾਪੁਤ ਜੇ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ
 ਹੋ ਸੋ ਕਿ ਬੇਰਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਯਾ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਜਾਦਾ ਹਾਂ
 ਮਰਦਾਨਾ ਸਹਰਾ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕੇ ਕਾਫਾ ਪੁਛਣ ਭਾਈ ਪਾਖਰ
 ਢੀਦਾ ਪੁੱਤਰ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ ਕਿ ਬੇਰਹਦਾ ਹੈ ਪੁਛਦਾ ਪੁਛਦਾ ਕੋਹੋ
 ਫੀਰਾ ਤਾਂ ਇਕ ਸਮਾਦਮੀ ਕਯਾ ਤੁੰ ਕੋਣ ਹੈ ਕਿ ਬੇ ਆਯਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਮੈਂ ਨੂੰ ਦਸ ਚਿਹਾ ਪੇ ਪੁਛ
 ਲਏਗਾ ਤੁਮੈਂ ਨੂੰ ਉਸ ਝੰਡੇ ਦਾ ਪੁਰਦਾਸ ਤਾਂ ਉਸ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮੈਂ
 ਸੁਉਨਾ ਹੀ ਦਸਦਾ ਤੁਮੈਂ ਪੁਛਣ ਨੂੰ ਅਤੇ ਵਰਨ ਦਸੇਗਾ ਤੁਹਿ
 ਸਾਂਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ ਇਸ ਨਗਰੀ ਦੀ ਰੀਤ ਏਹ
 ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਕਯਾ ਭਾਈ ਇਸ ਨਗਰੀ ਦੀ ਰੀਤ ਏਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮੈਰਾਨ ਉਮਰ ਦਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਰਾ ਜਨਮ ਮਰਾ
 ਸੀ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਫੇਰ ਪੁਛਾ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਵਤਨ ਕੋਣ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਕਯਾ ਪੰਜਾਬ ਸਹਰ ਕਵੀ ਸਾਹਿਬਾਨੇ ਚਿਸ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਰ

ਗਵੇਵਿਚਗਾਇਉਏਦੀਤਲਵੰਗੀਹੈਚਿਹਮੇਰਾਵਤਨਹੈ ਤਾਂਓਸਦੇ
 ਰਪੁਛਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾਓਏਹਿਕਗੁਰੂਨਨਕਜੀਰਹਦੇਹੈਨ ਓਸ
 ਵਾਭੀਤੂੰਮਹਰਮਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਹਸਕਰਮਾਖਭਾਈ ਤੂੰਮਾ
 ਪਦਾਨਾਇਕਸਮੇਓਸੇਦਾਮਰਾਸੀਹ ਤੂੰਓਸਨੂੰਕਯਾਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂ
 ਓਸਹੱਸਕਰਕਯਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾਓਹਮਸਾਭਾਪੁਰਤਨਯਾਚੈ
 ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਤੂੰਓਸਨੂੰਸਿਵਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂਓਸਕਯਾਭਾਈ
 ਜੈਨਜਰਾਮਾਵੈਤਾਂਸਿਵਾਣਲਈਯੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਭਾਈਓਹ
 ਤਾਂਬਾਹਰਥੈਰਹਈ ਤਾਂਓਸਕਯਾਚਲਭਾਈਦਿਖਾਓਮੈਨੁਦੇਖ
 ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਭਾਈਜੀਗੁਰੂਨਨਕਜੀਮੇਰੇਉਤੇਰਜੇਰੇਨਹੈ
 ਪਦਾਨੇਦੁਮੈਨੁਤ੍ਰੇਬਾਢੀਦਾਘਰਦਸ ਪਿਛੇਤੈਨੁਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਪਾਸਲੈਜਾਵਾਂਗਾ ਤਾਂਓਸਕਯਾਚਲਭਾਈਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦ
 ਨੇਕਯਾ ਜੀਤੂੰਮਾਪਣਨਾਉਮੈਨੁਦਸ ਓਸਮਰੋਕਯਾਭਾਈ
 ਮਰਦਾਨਾਮੇਰਾਨਾਉਗੁਰੂਨਨਕਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀ
 ਓਹਤੁਜਾਣਦੇਹੈਨਪਰਮੈਤੁਨਾਂਹੀਜਾਣਵਾ ਤਾਂਓਸਕਯਾਭਾਈ
 ਮਰਦਾਨਾਮੇਰਾਨਾਉਇਕਸੈਣਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਭਾਈਇਕ
 ਸੈਣਜੀਤੁਸੀਹੋਤੋਕਉਣਹੈ ਤਾਂਇਕਸੈਣਕਯਾਭਾਈਮਰਦਾਨਾ
 ਓਥੋਦਾਜੇਰਾਜਾਹੈਉਸਦਾਮੈਭੁਟੇਵਾਹਾ ਏਹਗਲਕਰਦੇਮਾਹੇ
 ਤਿਚਰਨੁਜਾਇਤ੍ਰੇਬਾਢੀਦੇਘਰਵੜੇ। ਤ੍ਰੇਬਾਢੀਮਰੀਮ
 ਜੀਵੁਣਦਾਮਾਹਾ। ਇਕਸੈਣਮਤੇਮਰਦਾਨਾਦੇਵੇਜਾਇਸਿਲੇ
 । ਇਕਸੈਣਨੂੰਤ੍ਰੇਬਾਢੀਰਿਠਾ ਸੋਉਠਾਖੜੋਯਾ ਬਹੁਤਮਦ
 ਬਕੀਤਾਮੀਜੀਵਛਾਇਦਿਤੀ। ਇਕਸੈਣਕਯਾਭਾਈਮਰਦਾ
 ਨਾਬੈਠਾ। ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਭਾਈਜੀਤੁਸੀਬੈਠੇ। ਇਕਸੈਣਮਰ
 ਵਜੇਦਾਹਥਪਕੜਕਰਲੇਬੈਠਾਮੀਜੀਉਤੇ। ਤਾਂਤ੍ਰੇਪੁਛਾਜੀ
 ਇਹਕਾਈਕਿਥੈ। ਤਾਂਇਕਸੈਣਕਯਾਭਾਈਉਹਤੇਰਾਘ

ਰੁਪੁਛਦਾਠਿਰਦਾਸੀ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਭੰਕਟਰੀ ਤੇ ਰਲਾਉ ਕਯਾਰੇ
 ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇਰਨਾਂ ਉਮਰਦਨਾਂ ਹੋ ਦਾ ਮਰਾਜੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮ
 ਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਹਾਂ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਨਾ ਤੁਮ ਸਨੁਪ
 ਛੁਟਦਾ ਅਹੋ ਮਸਨਾ ਲਤੈ ਕਯਾ ਕੀ ਮਹੇ ਮਸਨੁ ਕਯਾ ਜਾਣਦਾਰੇ ਤ
 ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ ਅਸਾਏ ਹੋ ਤੁਸਨਾਂ ਲਕੀ ਮਹੇ ਜੁਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਤੁਸਾ ਪਾਸ ਭੁਯਾਹੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਨਾ ਅਸੀ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਣਦੇ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਦੇਖਾ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ
 ਤੁਸੀ ਤਾਂ ਨਾਹੀ ਜਾਣਦੇ ਪਰ ਉਹੁ ਤਾਂ ਤੁਸਾਨੁ ਜਾਣਦੇ ਹੋਨ ਤਾਂ ਚਿਨਾਂ ਅ
 ਸਾਨੂੰ ਤੁਸਾ ਪਾਸ ਭੁਯਾਹੇ ਤੁਸੀ ਓਥੋਂ ਤੋਂ ਚੀਚਲੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਭਾਈ
 ਯਾ ਤੁਲਾ ਭਾਈ ਮਰਦਨਾ ਚਲਦੇ ਆਹੇ ਜਾਂ ਮੀਜੀ ਬੁਫ ਮੁਕੇ ਤਾਂ ਮ
 ਰਦਨੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜੀ ਚਲੇ ਝੰਡੇ ਮਾਪਣੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚ ਚਰੀ ਤਾਂ
 ਭਾਈ ਕੁਝ ਲੇਜਾਈਯੇ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਮਰਦਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦਾ ਸਰੂਪ ਕਯਾਹੈ ਜੇਹਾ ਤੁਵਸੇ ਤੇਹਾ ਜਤਨ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਯਾ
 ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਤਪਾਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਮਸਨਾ ਜੇ ਅਤੀਤ
 ਠਕੀਰ ਹੈ ਕੁਝ ਅਛ ਭੋਜਨ ਬਣਾਇ ਕੇ ਲੈਜਾਈਏ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਮਰਦਨੇ
 ਨੁਪੁਛਾ ਭਾਈ ਮਰਦਨਾ ਤੋਂ ਕਯਾ ਜੇ ਮੈਸਮਝਾਹੈ ਪਰ ਤੂੰ ਉਤਵ
 ਲਾਹੋਹੁ ਓਹੁ ਸਾਧ ਠਕੀਰ ਹੈ ਚਿਨ ਪਾਸ ਪਾਲੀ ਕਮੇ ਕਰਜਾ ਵੀਏ
 ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਅਪਣੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚ ਚਰੀ ਤਾਂ ਚਿਤੁ ਪਉਟਾ ਮਹਾ
 ਰੀ ਹੈ ਨਮੋ ਤਨਾ ਲਹ ਠਕਰ ਠਿਰਦਾ ਹਾਂ ਹੁਟ ਤਾਂ ਭੋਜਨ ਦੀ ਜਾਗਾ ਆ

ਪੈ ਕੁਲ ਕੋ ਜਨ ਤਾਂ ਖਾਈਏ ਮੈ ਤਾਂ ਸਹਰਾ ਵਿਚ ਇਸੇ ਵਾਸਤੇ ਮਾਥਾ ਹਾਂ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਝੰਡੇ ਨੂ ਕਯਾ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਜੋ ਕੁਛ ਤੋ ਸਮਝਾ ਹੈ ਸੋ ਕੁਲ
 ਸਮਝੀ ਹੈ ਪਰ ਝੰਡੇ ਹੋਤੈ ਕੁਝ ਕਰਵਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡਾ ਕਰ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ
 ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਝੰਡਾ ਹੋਵਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਕੀਤਾ ਝੰਡਾ ਓਥੇ ਦਾ ਮਾਹ
 ਰਾਜੇ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਰਾਜਾ ਜੋ ਕਰਲ ਬਠ ਲਵੇ ਫੁਲ ਮੈ ਮਾ ਦੇ ਸੇ
 ਸੋ ਤੁਸੀ ਜਲੁ ਵਾਂ ਕਰੋ ਮਤੇ ਦੇ ਵੀ ਮਾਂ ਪਕਾਵੇ ਅਤੇ ਫੁਲਾਂ ਦਾ ਸਾਗ
 ਫੁਮਕੇ ਝੰਡੇ ਹਥ ਮਾਥਾ ਰਾਜਾ ਮਾਥਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਗੇ ਸਾਇਕ
 ਰਹੰਛੇ ਮੇਵੇ ਲੈ ਮਾਥਾ ਅਗੇ ਪਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਸੀ ਹੋਵਾਂ ਸੀ ਤਾਂ ਪ੍ਰ
 ਸਾਦ ਮਤੇ ਮੇਵਾ ਮਾਥਾ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖਾ ਲੈ ਕਰ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਨਾਲ
 ਹੋਵਾਂ ਮਾਥਾ ਲਗਾ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਥੇ ਹੋ
 ਮਰਦਾਨਾ ਲੀਤੇ ਲੀਤੇ ਮਾਥਾ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲ ਬੈਠੇ
 ਮਾਹੇ ਉਦਾਨਾ ਵਿਚ ਝੰਡੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੁਹਾ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕ
 ਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋ ਸੇ ਹੋ ਸਕਰ ਕਯਾ ਮਾਓ ਭਾਈ
 ਝੰਡਾ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਪਿਛੇ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਮਾਓ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਸਤ ਕਰ
 ਤਾਰ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਮਗੇ ਰਖਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ
 ਝੰਡਾ ਉਦਕਾ ਲੈ ਮਾਥਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਦੇਵਾ ਸਤੇ ਰਸ
 ਈ ਲੈ ਮਾਥਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੁਸੀ ਸਲੁ ਕ
 ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸੀ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਤੁਸੀ ਮੈਨੂੰ
 ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਇਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਿਥੇ
 ਮਾਥਾ ਹਈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰ ਮੇ ਸਰ ਕੇ ਜਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਝੰਡਾ ਤੁਸੀ ਮਾਥਾ ਤੁਪਰ ਮੇ ਸਰ
 ਨਾ ਜਾਣਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਝੰਡੇ ਕਯਾ ਜੀ ਸੋ ਕੋਟੇ ਹੋ ਪਰ ਮੇ ਸਰ ਨੂ ਨਹੀ ਜਾਣ
 ਦਾ ਮੈ ਤਾਂ ਮਾਥਾ ਮੀ ਹੋ ਜੇ ਸਾਭੇ ਜੇ ਸਾਭਾ ਪਰ ਮੇ ਸਰ ਨਾ ਫਵੀ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋ ਸਕਰ ਕਯਾ ਤੁਸੀ ਕੋਟੇ ਕੋਟੇ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਭਾਈ ਝੰਡਾ

ਤੇਰੇਨਾਲਜੋੜਕਿਸਦਾਹੈ॥ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾਢੀਅਤੇਸੁਧਰਸੈਣਰਜੇਦਭਾ
 ਵਜਾਇਵਸੈਣਗਮਾਨਧਮਾਨਕਰਦੇਪਰਚਦੇਅਹੇ ਤਾਂਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਕਯਾ
 ਜੀਤੁਸੀਹੋਈਤਾਂਮਹਪਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਤਿਥੇਮੁਹਚੋਲਦਾ

ਆਹਾ ਜਿਥੇਸਾਧਰਦਾਆਹਾਮੀਮ੍ਰਿਤਕੁਜਨਹੋਦਾਆਹਾਨਹੀਤਾਪੈਣ
 ਮਹਾਹੀਆਹਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਪੰਜਬਖਰੇਕਰ
 ਅਤੇਹਿਕਬਖਰਾਮਰਦਨੇਨੂੰਕਢਦੇਹ ਤਾਂਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਤੁਸੀਤੰਤ੍ਰੇ
 ਪੰਜਬਖਰੇਕਯੋਕਰਦੇਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਚੰਥਾਤ੍ਰੇ
 ਹੈ ਅਤੇਪੰਜਵਤੇਰੇਨਾਲਪਰਚਟਵਾਲਾਇਵਸੈਣਹੈ ਓਸਤਾਂਈ
 ਲਮਾਵਸੀਤਾਂਅਸੀਰਸੋਈਅਚਵੀਇਤਾਂਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾਢੀਪੰਜਬਖਰੇ
 ਬਰੇਬਰਕੀਤੇ ਅਤੇਹਿਕਵੰਡਾਜੁਦਾਕਰਕੇਮਰਦਨੇਨੂੰਦੇਵਟਲ
 ਗੇ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਮੇਨਾਂਹੀਖਾਂਦਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਮਰਦਨਾਕਯੋਨਾਹੀਖਾਂਦਾ ਪਰਸਾਦਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਤਾਂਮਰਦਨੇਕਯਾ
 ਜੀਤੁਸੀਖਾਂਦੇਤਾਂਮੈਖਾਂਵਾਂਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾ
 ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਖਾਂਹੈ ਅਤੇਅਸਥੇਖਜਾਲਨਪ੍ਰਯਾਕਰ ਮਰਦਨਾਕੁਖਾਆਹ
 ਮਰਦਨੇਪ੍ਰਸਾਦਪਾਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਇਵ
 ਸੈਣਨੂੰਲਮਾਵਸੀਤਾਂਅਸੀਪ੍ਰਸਾਦਅਚਵੀਇਗੇ ਤਾਂਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਕਯਾ
 ਜੀਪ੍ਰਸਾਦਮੁਹਪਾਵੇ ਤਾਂਮੇਹੀਸਰਧਾਪੁਰੀਹੋਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਕਯਾਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਖਦਾਹੈ ਜੇਮੇਹੀਸਰਧਾਪੁਰੀਹੋਵੇ ਅਤੇਹੀਆ
 ਖਦਾਹਾਂਜੇਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਅਤੇਇਵਸੈਣਦੇਕਪਾਟਖੁਲਨਤਾਂਸਾਡੀਸਰਧਾ

ਪ੍ਰਗੀਤੈ ਤਾਂ ਮਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੁਹ ਪਾਈਏ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਮਨ ਗਮ
 ਨਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਹੁਤਾ ਪਰ ਮੇਸਰਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀ ਭੀ ਏਹੋ ਗਮ
 ਨ ਕਰ ਦੇ ਮਾਹੇ ਸੋਈ ਮਸਾਨੂ ਮਾਹਿ ਮਿਲ ਜਾਹੈ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ
 ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਗੀਤੈ ਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾਂ ਮਚਦੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨ ਕਰ ਸੀ ਕਰਮ ਭਾਈ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੋਈ ਹਾਂ ਮਾਏਹੈ ਸੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਦੇਵਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਮਾਏ ਮਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮਿਲਣ ਦੇਵਾ ਸਤਿ ਮਾਏ ਮਾਹੇ ਤ੍ਰਿ
 ਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਉਥੋਂ ਉਠਾ ਉਠ ਕਰ ਮਾਹਿ ਸਹਰ ਵਿਚ ਮਾਹਿ ਕਰ
 ਲਗਾਇ ਦਸੈ ਨੂ ਢੂਢਣ ਢੂਢਣ ਢੂਢਣ ਢੂਢਣ ਢੂਢਣ ਢੂਢਣ ਢੂਢਣ ਢੂਢਣ ਢੂਢਣ
 ਦਸੈ ਨੂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਬਾਗ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕੇ ਲਧਾ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਕਰਮ ਮਿ
 ਮੇ ਤੈ ਨੂ ਕਰਾ ਦਾ ਢੂਢਣ ਢੂਢਣ ਢੂਢਣ ਢੂਢਣ ਢੂਢਣ ਢੂਢਣ ਢੂਢਣ ਢੂਢਣ ਢੂਢਣ
 ਮਾਹਾ ਪਰ ਮੁਹ ਬੁਧ ਮਾਰ ਦੇਵਾ ਸਤਿ ਇਵੈ ਨ ਕਰਮ ਕਰਮ ਭਾਈ
 ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਕਿਸ ਦਸਤੁ ਮਾਏਹੈ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਮਸੀ ਸਿਸਵਾ ਸਤਿ ਮਸੀ ਤ੍ਰਿ
 ਸੀ ਗਮ ਨ ਕਰ ਦੇ ਸੋ ਸੋਚਿ ਹੁਵਾ ਸਤਿ ਮਸੀ ਮਾਹੇ ਤਾਂ ਇਵੈ ਨ ਕਰਮ
 ਕਰਮ ਕਰ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਮਸੀ ਮਰਵਨਾ ਮਰਾਜੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮੇਰੇ ਪਾਸ
 ਮਾਏਹੈ ਉਸਦਾ ਗੁਰੂ ਨ ਕਰ ਦੇ ਸੋਚਿ ਹੋਗਲ ਕਰ ਦੇਹੈ ਇ
 ਵੈ ਨ ਕਰਮ ਭਾਈ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਉਹ ਮੇਰਾ
 ਪ੍ਰਗਤਿ ਮਸੀ ਉਹੋ ਮਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮਿਲੇ ਹੋਏ ਮਾਹੇ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ
 ਢੀ ਦੇ ਉਹ ਕਰ ਦੇਹੈ ਇਵੈ ਨ ਕਰਮ ਢੀ ਦੇ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਮਸੀ ਤ੍ਰਿ
 ਢੀ ਦੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲੇਗ ਮਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮੁਹ ਪਾਏ ਮਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ
 ਸਤਿ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਕਰ ਤਾਂ ਇਵੈ ਨ ਕਰਮ ਢੀ ਦੇ ਚਰਕੀਤਾ ਸੋ ਮਗੇ
 ਮਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ
 ਹੈ ਤਾਂ ਇਵੈ ਨ ਕਰਮ ਢੀ ਦੇ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ
 ਕੇ ਮਿਲੀਏਗੇ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਢੀ ਦੇ ਮਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮਸੀ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ
 ਪਾਇ ਦੇਨਾਹੀ ਅਤੇ ਤ੍ਰਿਤ੍ਰੇਬਾ ਮਾਏਹੈ ਹੁਲ ਕੇ ਜਾਵੀਏਗੇ ਹੋਗਲ

ਵਦੀਨਹੀਤੰਗੁਇਵਸੈਣਵੀਚਾਰਕੀਤਕਯਾਚਲਕੁਈਤੰਗੁ
 ਛੇਪਾਜੀਮਾਰਤਗੁਜਰਗਈਤੰਗੁਇਵਸੈਣਅਤੇਤੰਗੁਬਾਦੀਦੇ
 ਵੇਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਪਾਸਆਏ ਦੁਹਾਵੀਚਾਰਕੀਤਾਇਵਸੈਣ
 ਤੰਗੁਕਯਾ ਕੁਈਤੰਗੁਤੁਕਿਛਬੇਲੀਦਾਭੀਮਹਰਮਹੈਜੋਕ
 ਬੇਲੀਬੇਲਦਾਹੈ ਤਾਂਤੰਗੁਕਯਾਜੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰ ਤੰਗੁਇਵ
 ਸੈਣਅਤੇਤੰਗੁਬਾਦੀਹਿਕਪਹਰਰਾਤਗਈਦੁਹਾਆਇਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਨੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਕਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਹਸਕ
 ਰਕਯਾਆਉਭਾਈਸਤੁਕਰਤਾਰ ਆਉਪੁਰਾਕੁਨਯਾਰਤਾਂ
 ਤੰਗੁਕਯਾਜੀਕੁਰੂਜੀਮਸਨੂਨਿਹਾਲਕੀਤਾ ਵੇਵੇਚਰਨਤੇ
 ਹਪਏਬਡੇਅਸੀਨਹੋਕੇਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਹਾਥਜੋਜੋਕੋਇਵਸੈ
 ਣਕਯਾਜੀਕੁਫੁਰਮਾਈਏਹਾਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੁ
 ਈਮੇਰਕਹਣਾਇਹੈਜੋਤੁਸੀਅਸੀਇਕਠੇਰਯੀਉ ਤੰਗੁਇਵਸੈਣ
 ਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਆਪਕੇਚਰਣਾਂਵਿਚਹਾਂ ਪਰਜੋਕੁਫੁਕਰਦੇ

ਸੋਤੰਗੁਨਾਲਕਰੇਸੰਅਸਾਲਨਕਚਰੇਗ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਰਜਾਇਤੁਸਾਡੀਤੰਗੁਨਲਹੋਸੀ ਤੰਗੁਇਵਸੈਣਕਯਾਆਪੁਰਾਈ
 ਰਾਤੰਗੁਕਯਾਜੀਜੋਹੁਕਮਕਰੀਏ ਤੰਗੁਇਵਸੈਣਕਯਾ ਜੋਗੁ
 ਰੂਨਨਕਜੀਕਹਦੇਯਨਸੋਮੰਨੋ ਤਾਂਤੰਗੁਕਯਾਗੁਰੂਜੀਫੁਰਮਾ
 ਈਯੇ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਬਦਬੇਲਾ ਗਾਗਰਾਮਕਲੀਮਹ
 ਲਾ॥ ਈਧਨਤੇਬੈਸੀਤਰਕੁਰੀਮਾਟੀਕਉਜਲਦਹਾਦਿਸਤਿ

ਸਾਖੀ ੩੪ || ਤੰਗੁਇਵਸੈਣਪਾਸਗਯਾ || ੧੩੫

ਮਾਰੀ ਉਪਰਗਗਨਤਲੇਅਕਾਸ ਘਟਮਹਸਿਧਕੀਆਪਰਗਾਸ
 ੧ ਅੰਸਾਸਮਰਥਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਕੋਨਾਮ ਅਠਪਹਰਮਨਤਾਂਕੋਧਾਂਨਾਮ
 ਰਹਾਉਤਾਂਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਮੈਂਕੁਝਨਾਹੀਸਮਝਾਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਅਰਥਦਿਤਾ ਈਧਨਦੇਹੀਵਿਚਹੁਤੀਆਹਨ ਅਤੇਬੰਸਿਤਰਜਨ
 ਰਮਗਾਨਿਦੇਹੀਵਿਚਹੇ ਅਤੇਮਾਟੀਦੇਹੀਮਾਤਾਜੋਪਾਣੀਪੀਦੀਪੈਸੇ
 ਬਾਲਕਦੀਦੇਹੀਕਚੀਹੋਦੀਹੈ ਤਾਂਏਸਤਾਂਈਪੋਹਨਹੀਸਕਦੀਨਿ
 ਉਨਹੀਪੋਹਸਕਦੀਜੋਉਸਨੂਨਾਮਦੀਲਿਵਹੋਦੀਹੈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀਮ
 ਮੈਸਾਹੈਭਾਈਤ੍ਰੇਤ੍ਰੇਨਿਰੰਕਾਰਹੀਜਪ ਤੇਰੇਤਾਂਈਲਗੇਗਾਕੁਝ
 ਨਹੀ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਤੁਸੀਕਹਦੇਹੈਜੋਨਾਮਜਪ ਅਤੇਮੈਗਰੀਬ
 ਬਿਖਾਣਹਾਂ ਮੇਰਾਕਬੀਲਾਕਿਥੋਖਾਵੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੂਜੀਪੋਸੀ
 ਅਖੀ ਪਹਲੇਮਾਖਨਪਾਛੇਦੁਖ ਮੈਲਕੀਨਿਸਥਾਨਦੁਖ ਭੁੱਖੇਨਿ
 ਰਕੁਉਤੁਰਤਾਫਿਰੇਹੋਵੀਕਉਅਨਹੋਨੀਹਿਰੈ॥੨॥ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਯਾ
 ਜੀਮੈਤਾਂਕੁਝਸਮਝਾਨਾਂਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਰਥਦਿਤਾ
 ਜਾਬਾਲਕਗਰਭੁਵਿਚਹੋਦਾਹੈ ਤਾਂਦੁਧਨਹੀਹੋਦਾ ਬਣਵਿਚ
 ਮਖਣਜਮਰਹਦਾਹੈ ਅਤੇਬਾਲਕਜਨਮਲੇਰਾਹੈਤਾਂਦੁਧਨਿਕ
 ਲਦਾਹੈ ਤ੍ਰਿਚਿਤਾਨਾਕਰਮਾਵਿਤਰਹੁ ਉਸਸਾਹਿਬਰਿਸਕਾਮ
 ਪੇਕੀਤਾਹੈ ਤ੍ਰਿਕਯੋਰੁਰਦਾਹੈ ਤ੍ਰਿਤਾਨਿਰਕੁਉਹੈ ਏਹਜੋਦੇਹਤੇਰਿਜ
 ਕਹੈਸੋਅਣਹੋਦੀਹੈ ਅਤੇਤ੍ਰਿਜੋਹੈਏਸਦਾਹੋਰਾਮਾਯਾਹੈਏਹਤੇਰ
 ਹੀਪਸਾਤਾਹੈ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਤੁਸੀਇਉਕਹਦੇਹੈ ਚਿਹੁਤ੍ਰੇਗੁਪ
 ਤੁਗਲਹੈਮੈਕਯਾਜਾਣਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੀਜੀਪੋਸੀਅਖੀ
 ਦੇਹੀਗੁਪਤਾਬਿਦੇਹੀਦੀਜੈ ਜਗਲੇਸਾਜਕਰੈਜਗਦੀਜੈ ਸਾਧਸਿ
 ਗਮਿਲਕਰੈਬਖਸ਼ਾਂਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮਤਬੇਦਪੁਰਾਂਨਾ॥੩॥ ਤਾਂਫੇਰ
 ਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਮੈਤਾਂਕੁਝਨਾਂਸਮਝਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਰਥ
 ਦਿਤਾ ਏਹਦੇਹੀਬਿਦੇਹੀਰਹੇਗੀਅਤੇਅੰਦਰਵਿਸ਼ਦੇਹੀਦੇਸੁਖ

ਮਦੇਗੀਰੈ ਸੋਗਪਤਰੈ ਚਿਹਦੇਗੀ ਨਲਜਾਸੀ ਅਤੇ ਏਹਦੇਗੀ ਏਥੇ
 ਹੀ ਛਤ੍ਰਜਾਸੀ ਚਿਹਦੇਗੀ ਇਸਪ੍ਰਾਣੀਨੁ ਸੁਝਦੀ ਨਹੀ ਏਹਸੰਤੁਸ
 ਜਜਗਦੀ ਸਦੇਬਣਾਏਹੈਨ ਏਸਗਲਦਾਵੀਚਾਰਕਰਦਾਆ
 ਯਾਹੈ ਸਾਧਸੰਗਤ ਵਿਚਕਰੇ ਭਾਵੇਦੇਰਸਾਸਤ੍ਰ ਵਿਚਕਰੇ ਪਰਸ
 ਧਸੰਗਤ ਵਿਚੋਤਰਤਲਕੁਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਦੇਦਵਿਚੋਚਿਰਕ
 ਲਲਕੁਰੇਗਾ ਤਾਂ ਫਿਰਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀ ਚਿਹਤਾਂਦਿਸਨਹੀਆਵਦਾਅ
 ਤੇਏਹਤਾਂਸਭੇਦਿਸਆਵਦੀਹੈ ਜਿਤਨਾਸਰੂਪਹੈਤਿਤਨਾ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਚੋਬੀਪੈਰੀਆਖੀ ਦਿਸਟਮੰਨਕੋਕਹੈਅਦਿਸਟਾ
 ਅਦਿਸਟਦੇਖਕੂਲੀਸਰੂਪਿਸਟਾ ਅੇਸਾਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਰੇਕੋਈਕ
 ਹਨਨਕਤਾਕੀਪਰਮਗਤਹੋਈ॥੪॥ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਯਾਜੀਮੈਕੁਝਨ
 ਹੀਜਾਣਦਾ ਤੁਸੀਜੋਆਖਦੇਹੈ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਰਬ
 ਦਿਤਾ ਸੁਣਕੁਈਤ੍ਰੇਕ ਜਿਤਨੀਦਿਸਟਮੰਨਸੀਸੋਸਰੂਪਅਦਿਸ
 ਟਹੈਚੇਹਿਹੈਇਕੇਛਪਛਪਜਾਦਾਹੈ ਇਕਖਿਨਵਿਚਕਈਰੰਗ
 ਤੁਮਾਮੇਦਿਖਾਵਤਾਹੈ ਤਿਸਨੁਸੰਸਾਰਅਦਿਸਟਕਰਤਾਹੈਅਤੇ
 ਜੋਦੇਖਾਦਿਆਂਹੀਅਗੋਛਪਨਹੈਇਜਾਦੇਹਨ ਤਿਸਨੁਆਖਦੇ
 ਤਨਜੋਦਿਸਆਵਦਾਹੈ ਦਿਸਟਮੰਨਹੈਜੋਕੋਈਅਜੇਹਾਬ੍ਰਹਮ
 ਬੀਚਾਰਬੀਚਾਰੇਤਾਂਉਸਦੀਪਰਮਗਤਹੋਵੈ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਪੈਰਾਤੋਦੁਪ
 ਪ੍ਰਾਉਠਨਾਂਹੀਏਹੋਆਖੇਜੀਮੈਕੁਲਾਹਾਂ ਤੁਮੈਨੂੰਬਖਸਮੈਤੋਨਾ
 ਲਇਤਨੀਆਂਬਾਤਾਕੀਤੀਹੈਨ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਯਾਭਾਈਤ੍ਰੇਕ
 ਉਠਕੁਰਕੋਈਨਹੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਰੇਹੀਵਾਸਤੇਆਏਹੈ
 ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਉਠਖੜਹੋਯਾਇਤਨੇਅਢਾਈਪਹਰਰਾਤਗੁਜਰੀਤੇ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਲਮਉਭਾਈਤ੍ਰੇਕਪ੍ਰਸਾਦ ਤਾਂਤ੍ਰੇਕਪ੍ਰਸ
 ਦਅਗੇਅਵਰਖਾ ਲਗੇਜੇਵਟ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਅਤੇ
 ਇਵਸੈਣਕਾਲਾਤ੍ਰੇਕਜਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਆਪਣਾਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੇਵਾ ਅਤੇ ਅਧਾਰਹੋਆ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਲੇਕੁਈ
 ਝੰਗਾਇਹ ਪ੍ਰਸਾਦਤ੍ਰਿਜੇਵ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਯਾਲੇਕੁਈਝੰਗਾਉ
 ਠਾਇਲੇ ਝੰਗੇਚਾਇਲੀਤ ਲੈਕਰਲਗਾਜੇਵਣ ਜਿਉਅਧਾ
 ਪ੍ਰਸਾਦਜੇਵਾਅਧਾਰਝੰਗੇਦੇਕਪਾਦਖੁਲਗਾਏ ਝੰਗਾਬਿਦੇਹੋ
 ਰਆਝੰਗੇਨੁਸਭਕਛਵਿਸਰਗਆ ਜਾਂਇਵਸੈਣਦੇਖੇਤਾਂਝੰਗੇ
 ਬਿਦੇਹੋਗਆਰੇ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਯਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਏਹਕਯਾ
 ਕੀਤੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈਇਵਸੈਣਅਸਨੁਕਰ
 ਤਾਰਜੇਲਾਖਾਹੀਜੋਇਸੇਵਾਸਤੇਅਸੀਕਯਾਕਰੀਏ ਤਾਂਇਵ
 ਸੈਣਕਯਾਜੀਕਰਣਕਯਾਅਧਾਰ ਅਤੇਕੀਤੇਕਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈਇਵਸੈਣਜੇਕਿਛਤਸੀਕਹੇਸੋਹੋਏ ਤਾਂ
 ਇਵਸੈਣਕਯਾਜੀਤਸਾਇਸਨੁਮੰਜੀਬਹਾਵਣਾਅਧਾਰਏਸ
 ਦਖਤਮੰਜੀਕਿਥੇਬਹੋਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਰਾਤਕਿਤ
 ਨੀਕਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਜੀਰਾਤਪਹਾਰਗਹਿਦੀਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈਜਲਲਾਖਾਉਇਸਨਾਨਕਰੀਏ ਅਤੇਕੁ
 ਈਝੰਗੇਨੁਕੁੰਨਵਾਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨਾਤੇ ਅਤੇਝੰਗੇਨੁਨਵ
 ਏਆ ਤਾਂਝੰਗੇਦੀਖੁਮਾਰੀਉਤਰੀ ਝੰਗਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਰ
 ਰਨਾਤੇਦੁਹਪਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਕਯੇਕੁਈਝੰਗੇਕੁ
 ਤਾਂਝੰਗੇਕਯਾਜੀਤੇਨੁਸਭਕਿਛਮਲੂਮਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਕੁਈਝੰਗਾਅਸਾਤਾਤੇਨੁਮੰਜੀਬਹਾਵਣਾਹੈ ਤਾਂਝੰਗੇਕ
 ਯਾਜੀਜੇਤੇਗੀਰਜਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਝੰਗੇਨੁਮੰਜੀਸੰਪ
 ਤਾਂਸੁਧਰਸੈਣਰਾਜੇਨੁਖਬਰਹੋਈ ਜੋਇਕਯਾਧਮੇਰੇਨਗਰਮੇ
 ਆਯਾਹੈ ਉਸਝੰਗੇਬਾਢੀਨੁਮੰਜੀਦਿਤੀਹੈ ਅਤੇਸਤਗੁਰੂਕੀ
 ਤਾਹੈਜਾਂਏਹਗਲਸੁਧਰਸੈਣਸੁਣੀਤਾਂਸੁਧਰਸੈਣਰਾਜੇਕਯ
 ਆ ਓਸਸਾਧਨੁਮੇਰੇਪਾਸਲਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾ

ਲਾਮਰਦਾਨਾਇਦਸੈਣਾਮਤੇਈਡਾਬਾਢੀਪਜੇਜੀਗਲਾਵਿਚਈ
 ਠੇਮਾਹੇ ਜੋਰਾਜੇਦੇਆਵਾਮੀਆਏ ਆਇਕਰਮਥਾਟੇਕਾਕਾਕਹ
 ਟਲਗੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕੋਵਹੈ ਉਨਕੋਰਜੇਬੁਲਾਯਾਹੈ ਤਾਂ
 ਵਸੈਣਕਾਯਾਤਮਕੋਵਹੈ ਉਨਕਾਯਾਹਮਰਾਜੇਨੇਭੁਜੇਹੈ ਤਾਂ
 ਵਸੈਣਕਾਯਾਕਮੋਭੁਜਾਹੈ ਉਨਕਾਯਾਜੀਗੁਰੂਜੀਕੋਬੁਲਾ
 ਯਾਹੈ ਤਾਂਇਵਸੈਣਉਰਖੜਾਹੋਆ ਆਖਮੋਸਚਲੇਮੈਰਾਜੇਕੀ
 ਨਿਸਕਰਮਾਵਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਥੈਰਇਵਸੈਣ
 ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਾਯਾਜੀਵਹੁਤੇਤਮਕੋਜਾਣਤਨਾਹੀਅਰਤਮਤੇ
 ਕਿਸੇਕੇਬੁਰੇਮੈਨਾਹੀਉਯੋਰਾਮਾਂਮਾਹੈ ਉਸਕਾਬਿਘਨਕਛੂਨਹੈ
 ਓ ਮੈਉਸਕੀਨਿਸਾਕਰਮਾਵਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਾਥੈਲਾਹੈ
 ਤਾਂਇਵਸੈਣਜੇਸੁਧਰਸੈਣਨਜਾਇਸਲਾਮਕੀਤਾ ਤਾਂਸੁਧਰ
 ਸੈਣਕਾਯਾਅਉਪੁਤਕਛਕਹੈ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਾਯਾ ਰਾਜਾ
 ਜੀਮੈਕਹਣੇਹੀਆਯਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਕਾਯਾਕਹਪੁਤਕਾਕਹਤਾਹੈ
 ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਾਯਾਜੀਤਮਆਦਮੀਭੇਜੇਥੇਗੁਰੂਜੀਕੋਬੁਲਾ
 ਵਣੇ ਤਾਂਰਾਜੇਕਾਯਾਪੁਤਮੈਂਗੋਭੁਜੇਥੇ ਤਾਂਇਵਕਾਯਾਜੀਕਿਸ
 ਵਾਸਤੇ ਤਾਂਰਾਜੇਕਾਯਾਪੁਤਮੈਂਸੁਣਜਾਹੈ ਜੋਈਡੇਬਾਢੀਕੋਪੁ
 ਰਟਕੀਆਹੈ ਮੈਉਸਵਾਸਤੇਬੁਲਾਯਾਥੈ ਜੋਮੈਉਸਕਾਦਰ
 ਸਨਕਰੇ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਾਯਾਰਾਜਾਜੀ ਦੇਖਣੇਦੇਖਣੇਬਡਾ
 ਫਰਕਹੈਤਾਹੈ ਦੇਖਣੇਖਣੇਮੈਂਬੁਲਾਹੈਤਾਅਰਏਕਦੇਖਣੇਮੈਂਬੁ
 ਰਾਹੋਤਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਨੇਕਾਯਾਪੁਤਮਿਸਦੇਖਣੇਮੈਂਬੁਲਾਹੈਦੇਖਣੇ
 ਦੇਖਣਾਮੁੜਕੋਬਤਾਇ ਮੈਉਸੀਤਗਾਂਦੇਖਾ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਾਯਾ
 ਰਾਜਾਜੀਯਹਪੁਰਨਸਾਧਹੈ ਉਸਅਰਪਰਮੇਸਰਮੈਂਭੇਦਨ
 ਹੀਕਛ ਅਰਯਹਤੇਬੇਤਮਾਉਹੈ ਤੀਕਿਸਪਰੋਜਨਦੇਖਤਾਹੈ
 ਤਾਂਰਾਜੇਕਾਯਾਪੁਤਮੈਂਸਾਧਮੁਰਤਕਰਦੇਖਤਾਹੈ ਤਾਂਇਵਸੈ

ਸੈਣ

ਫਕਰਆ ਜੀਸਾਧਮੁ ਰਤਿ ਦੇਖਣੇ ਦੀਏ ਹਤ ਰਾਨਹੀ ਜੋ ਜਾਪਤੇ
 ਸੇਪਰ ਬੁਲਾਈਏ ਪੈਰੀਚਲਕਰਆਪਾਨਿਵਾਰਸਾਧਮੁ ਰਤਿ
 ਦੇਖਨੇਜਾਈਯੇ ਤਾਰਾਜੇਕਰਆਪੁਤੁਕੁਲਾਕਹਤਾਹੈਜੇਤ੍ਰੇਕਹੈਸੇ
 ਈਮੈਕਰਤਾਹੈ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਰਆਰਾਜਾਜੀਕੁਲੇਭੋਜਨਕੁਲਾ
 ਮੇਵਾਲੇਹੁ ਅਰਅਧੀਨਗੀਜੇਤੀਆਥਾਚਰਨੇਪਰਰਾਖੇਸਾਧ
 ਮੁਰਤਿਦੇਖਣੇਕੀਇਹਰਓਸਹੈ ਰਾਜਾਸੁਧਰਸੈਣਕਰਮਾਂਦਾਏ
 ਲੀਆਹਾ ਰਾਜੇਓਹਾਮੰਨਲਈਕੁਲੇਭੋਜਨਕੁਲਾਮੇਵਾਕੁਲੇਏ
 ਸਤ ਨਾਲਇਵਸੈਣਨੂਲੀਤਾਅਭਿਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਗੋਮਥਾ
 ਦੇਕਾਜੇਕੁਛਲਾਯਾਜੀਸੇਅਗੋਰਖਾ ਤਾਂਇਵਸੈਣਕਹ

ਥਾ ਗੁਰੂਜੀਰਾਜਾਕਰਮਵੰਤਹੈ ਇਸਉਪਰਕਿਰਪਾਕਰੀਏਤੁ
 ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕੰਡਥਾਪੀਦਿਤੀ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਬਦਥੇ
 ਲਾਗਾਗਾਬਿਲਾਵਲਾਵਿਚਮਹਲਾ ੧ ਏਕੋਰਾਜਦੀਆਸੁਧ
 ਰਸੈਣ ਅੰਜਨਗਮਾਨਪਾਯਾਤੁਹਿਨੈਨ ਮਿਦੇਅੰਧਾਰਾਗਾਏਬਿ
 ਕਾਰਾ ਅੰਸਾਸਾਹਿਬਮੀਤੁਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਣਜੁਧਰਸੈਣਇਕਬ
 ਤੁਹਮਾਰੀ ਏਕੋਰਾਜਦੀਆਛਤ੍ਰਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਠਾਰ
 ਰਾਜੇਤੁਮਰਖਤਕੀਨੇ ਸਤੁਸੇਵਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸਿਉਮਨਕੀਨੇ ਅੰ
 ਸੀਪ੍ਰਭੁਜੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ ਜਬਗੁਰਮਤਉਪਜੀਰਿਦੇਮੁਰਾਰੀ
 ॥੨॥ ਸਿਟਾਪ੍ਰਕਾਰਾਜਤੁਮਾਰਾ ਤੀਨਦੀਪਤੁਮਚਰਨਪੁਜਾਗਾਏ
 ਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸਤੋਊਚੇ ਸੁਧਰਸੈਣਤੁਮਨਿਰਮਲਜੁਚੇ ॥੩॥

ਇੰਦ੍ਰਸੈਣੁ ਇਹੁ ਸਿਗਤੁ ਮਾਰਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਅਪੇਕਰਤਾਰ ॥
 ਕੁਨਨ ਕਜਿ ਸਾਧ ਦੁਆਲਾ ਤਿਸ ਸਰਬ ਸੁਖ ਮਿਟੇ ਜੀਸਾਲਾ ॥
 ੪॥ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਨੂੰ ਸੋਟਾ ਪੁਕਾਰਾ ਜਦਿ ਤਾਇਕ ਛਤ੍ਰ ਦਾ ਅ
 ਗੇ ਅਠਾਰਹ ਰਾਜੇ ਰਾਜ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਸਦਕਾ
 ਇੰਦ੍ਰਸੈਣ ਦੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤਿੰਨ ਦੀ ਪਾਦਾਰਾਜ ਲਗਾ ਕਰਣ ਅਤੇ ਮਹਾਂ ਪੁ
 ਰਖ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਦੇਖ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਮਤ
 ਤੇ ਰੇਵੀ ਗੀ ਸਕਰਦਾ ਹੋਵੇ ਮਤ ਰਾਜ ਤੇ ਜਾਵਿਚ ਆਇਜਾ ਦਾ ਹੋਵੇ
 ਤੇ ਜਾਣ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਸੁਧਰਸੈਣ ਹਥ ਜੋੜ ਖੜਾ ਹੋਯਾ ਕਹਣ ਲਗਾ
 ਜੀ ਜੇਕਰੋ ਤਾ ਮੈਰਾ ਜਗੁਇ ਸੇਨੁ ਦੇਵੇ ਦਾਹਾਂ ਅਤੇ ਮੈਤੁ ਸਾਰੇ ਨਾਲ ਚ
 ਲਦਾਹਾਂ ਮੈਸਾ ਵਖਤ ਮੈਨੁ ਕਦਹ ਬਾਮਾ ਵਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਾ ਆਗੁਣੀ ਅਸਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਨੂੰ ਮੰਜੀ ਬਹਾਯਾ ਹੈ ਸੋ ਮੰਜੀ ਅਸਾ ਤੇ
 ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਨੂੰ ਜੋ ਛਤ੍ਰ ਰਾਜ ਦਿਤਾ ਹੈ ਸੋ ਰਾਜਗੁਣੀ ਅਸਾ ਰਾਹੀਂ ਅਜਾ
 ਤੇਨੂੰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਮੰਜੀ ਦੇਵੇ ਦਿਤੇ ਹੋਨ ਤੇ ਤੇਰੇ ਨੂੰ ਅਸਾ ਰਾਸਗੀਰ ਕ
 ਰਜਾਨਾ ਤਾਂ ਤੇਰੇ ਅਤੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਦੁਹਾਂ ਨੂੰ ਮਥਾ ਟੇਕਾ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਹੁਣ ਅਸੀਂ ਖੇਡੀਏਗੇ ਤੁਸਾਰੇ ਹੀ ਵਸਤੇ ਕਰ
 ਤਾਰ ਇਥੇ ਲਾਯਾਸੀ ਸੋ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰਸੈਣ ਦਾ ਬੈਰ ॥
 ਗਛੁਰ ਗਯਾ ਕਿ ਬਾਉ ਬੀਮੀਏ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆ ॥
 ਕੋਰਾਜਾ ਕੋਰੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਾ ਜੀਤੁ ਸੀਗ ਵਨ ਕਰੋਗੇ ਅਤੇ ਮ
 ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹਤ ਹੋ ਜਾਵਨਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਰਾਜਾ ਅ
 ਸੀਤੁ ਸਾਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਆਹੇ ਅਸੀਤੁ ਸੀ ਇਕ ਹੋ ਜਾਵੀਏਗੇ ਤੁਸਾਰੇ
 ਟਤੀ ਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਅਨੰਦ ਨਾਲ ਰਹਣਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ
 ਤੁਸੀਂ ਕੋਈ ਦਿਨ ਇਥੇ ਰਹੋ ਜੋ ਅਸਾ ਰਾਮਾਤੁ ਮਾਠੀ ਰਰਹੇ ਤਾਂ ਇੰਦ੍ਰ
 ਸੈਣ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਜੇ ਦਾ ਆਖਾਉ ਮੰਨੀਏ ਇਕ ਮਹੀਨਾ
 ਏਥੇ ਰਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰਾ ਕਾਯ ॥

ਫੇਰਨਾਗੀ ਇਕਮਹੀਨਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਝੰਡੇ ਅਤੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ
 ਅਤੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸੈਣ ਪਾਸ ਰਹੇ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਗੀ
 ਕੀਤੀ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹ ਬਜੇੜੇ ਅਸੀਤੁ ਸਾਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਅ
 ਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਿਥੇ ਵਿਦਾਲੀਤੀ ਅਗੇ ਚਲੇ ॥ ੨੪ ॥ ਬੋਲੇ ਰੂ
 ਈ ਜੀਵਾ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਲ
 ਮਿਲਾਦੀ ਪਨੂੰ ਚਲੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰੇ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਪਾਣੀ ਉਤੇ ਜਮੋ ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਜਾਈ
 ਦਾਹੈ ਤਿਵੇ ਪਾਣੀ ਉਤੇ ਚਲੇ ਗਏ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਅ
 ਵੇ ਤਿਥੇ ਬਹੁ ਜਾਂਦੇ ਅਗੇ ਸਿਲਮਿਲਾਦੀ ਪਾਵਿ ਚਪੁ ਮਪਈ ਆਹੀ
 ਜੇ ਇਕ ਸਾਧ ਆਯਾ ਹੋ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਰਾਜੇ ਪਾਸ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੀਤਿ ਨ
 ਦੀ ਪਾਦਾਰਾਜ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਸ ਅਤੇ ਇਕ ਉਥੇ ਝੰਡਾ ਬਾਦੀ ਰਹਦ
 ਹੈ ਤਿਸਨੂੰ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਕੀਤਾ ਹਈ ਏਹਾ ਧੀ ਮਸਹਰ ਵਿਚ ਹੋਇ ਰਹੀ
 ਆਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਸਹਰ ਦੇ ਉਦਾਸ ਬੈਠੇ ਜਾਂਸਤ ਦਿ
 ਨ ਜੀਗਲ ਵਿਚ ਬੈਠਾ ਆਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਜੇਹੁ ਕਮ
 ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਸਹਰ ਦੇ ਖਾਮਾਂਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੱਸ ਕਰ ਕਯਾ
 ਕਯੋ ਮਰਦਾਨਾ ਭੁਖਲ ਗੀ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਸਾਨੂੰ
 ਕਰਤਾ ਰਏ ਹੋ ਜੇਹਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਮੈਂ ਤੁਸਾਨਾ ਲਹਣ ਕਰਦਾ ਫਿਰਦਾ ਹਾਂ
 ਹੁਣ ਤਾਂ ਸਹਰ ਆਯਾ ਹੈ ਇਥੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਮੁਹਪਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਝ ਸੈਤੋ ਖਪ ਕੜ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਚਪ ਕਰ ਕੇ ਬਹੁ ਗਯਾ ਬੈਠ ਕਰ ਕਯਾ ਜੀ ਏਸ ਸਹ
 ਰਦਾਨਾ ਉਕਾਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸ ਸਹਰ
 ਦਾਨਾ ਉਥੁ ਮਪੁਰਹੈ ਅਤੇ ਇਥੇ ਦਾਰਾਜਾ ਬ੍ਰਹਮਦਾਹੈ ਅਤੇ ਨਉ
 ਮਧਰ ਬੈਠ ਹੈ ਏਹੋ ਗਲਾਂ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਜੇਰਾ ਜਾਮਧਰ ਬੈਠ ਸਿਕ
 ਰਖੇ ਰੁਣਾ ਆਯਾ ਸੀ ਸਿਕਰਖੇ ਰੁਣਾ ਖੇਰੁ ਦਾ ਜਿਧਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੈਠੇ
 ਆਹੇ ਤਿਧਰ ਆਇ ਨਿਕਲਾ ਜਾਂਦੇ ਖੇਤਾਂ ਤ੍ਰੈ ਮਨੁਖ ਉਜਾੜਾ ਵਿਚ

ਬੈਠੇਆਹੇ ਰਾਜਾਖੜਾਹੋਇਕਰਲਗਾਪੁਛਣਤੁਮਕੋਟਹੋਤੇਹੋਤਾ
 ਓਜਾੜਵਿਚਬੈਠੇਹੋਤਾਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਸਹਰਮੈਂਜਾਇਕੇਬੈਠੇ
 ਕੈਸੀਕੇਦੁਆਰੇਤਾਰਾਜੇਕਯਾਤੁਮਅਮਤੀਤਹੋਤਾਮਰਦਨੇਕਯਾ
 ਤੁਮਕੋਕਯਾਨਜਰਆਵਤਾਹੈਤਾਬਾਲੇਊਰਜੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤਿ
 ਬੋਲਦੇਨਾਹੀਅਤੇਮਰਦਨਾਛਿਤਾਹੋਇਰਯਾਹੈਤਾਬਾਲੇਕਹ
 ਯਾਰਾਜਾਜੀਅਸੀਪਰਦੇਸੀਆਹੇਤਾਰਾਜੇਕਯਾਅਰੇਕੁਈਤੁਮ
 ਕਿਸਨਗਰਤੇਆਏਹੋਤੁਮਾਰੀਬੋਲੀਸਮਝੀਨਹੀਜਾਤੀਤਾਬਾਲੇ

ਕਯਾਰਾਜਾਜੀਹਮਪੰਜਾਬਧਰਤੀਤੇਆਏਹੋਕਦੀਪੰਜਾਬਸੁ
 ਦਿਆਹੈਤਾਰਾਜੇਸਮਝਾਜੇਨਾਹੀਤਾਉਹੋਹੈਨਤਾਰਾਜੇਕਯਾਅ
 ਰੇਕੁਈਤੁਮਬਿਸਹਰਦੇਸਦੇਖਯਾਹੈਜੇਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਕਾਹੈ
 ਤਾਬਾਲੇਕਯਾਰਾਜਾਜੀਉਹਾਹੀਸੋਆਏਹੋਤਾਬਾਲੇਕਯਾਜੀ
 ਤੁਮਾਰਾਨਉਕਯਾਹੈਤੁਮਹੋਤੇਕੋਟਹੋਤਾਰਾਜੇਕਯਾਜੀਹਮਅ
 ਪਣਨਾਮਬਤਾਵਹਗੇਪਰਤੁਮਾਪਣਨਾਉਬਤਾਇਅਰਆ
 ਪਣੇਗੁਰੂਕਾਨਉਬਤਾਇਗੁਰੂਤੇਬੋਲਤਨਾਹੀਤਾਬਾਲੇਕਯਾ
 ਜੀਗੁਰੂਜੀਕਾਨਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਅਤੇਮੇਰਾਨਉਬਾਲਾਹੈ
 ਅਰਇਸਕਾਨਉਮਰਦਨਾਹੈਤਾਰਾਜੇਕਯਾਸੁਣਤੇਬਾਲਾਸੁ
 ਧਰਸੈਣਅਰਝੰਡੇਕੋਇਹੀਪਰਤਾਪਦੇਸਆਯਾਹੈਸਚਕਗੀਓਤ
 ਬਾਲੇਕਯਾਜੀਉਹੀਦੇਸਆਯਾਹੈਪਰਤੁਮਾਪਣਨਾਉਬਤਾਵੇ
 ਅਰਆਪਣਾਬਰਨਬਤਾਵੇਤਾਰਾਜੇਕਯਾਹਮਾਰਾਨਉਮਧਰਏ

ਨਹੈ ਅਰਸਹਰਕਾਨਉਬ੍ਰਹਮਪੁਰਹੈ। ਉਸਵਲਾਇਤਕੇਰਾਜੇ
 ਤੇਤੇਆਹੇ ਬ੍ਰਹਮਦਹਮਰਾਵਰਣਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਕੁਲਾਰਾ
 ਜਾਜੀਮਲੁਮਹੁਆ ਅਤੇਜੀਉਹਈਪਕੋਟਕਹੀਦਾਹੈ ਰਾਜੇਕ
 ਯਾਸੁਟਭਾਈਅਤੀਤਉਹਸਿਲਮਿਲਾਦੀਪਕਹੀਦਾਹੈ ਤਾਂਬਾ
 ਲੇਕਯਾਚਾਜਾਜੀਈਹਾਂਕੇਤੇਰਾਜੇਰਾਜਕਰਤੇਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾ
 ਸੁਟਭਾਈਅਤੀਤਈਹਾਂਤੀਨਦੀਪਮਹਮਠਾਰਰਾਜੇਰਾਜਕਰ
 ਤੇਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਜੀਓਨਰਾਜਾਦਾਨਾਂਮਕਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਮ
 ਧਰਬੈਨਕਯਾਸੁਟਭਾਈਅਤੀਤ ਕਵਲਨੈਨ ੧ ਮਧਰਬੈਨ ੨
 ਸੁਧਰਬੈਨ ੩ ਸੁਖਚੈਨ ੪ ਅਸਰਾਪਨਾ ੫ ਸਗਰਬੈਨ ੬ ਬੀਨਬੈ
 ਨ ੭ ਲਾਲਨੈਨ ੮ ਚਾਇਮੈਨ ੯ ਸੁਖਸਾਗਰ ੧੦ ਨਗਾਪਰਸਰਾ
 ੧੧ ਰਾਜਾਅਟਕਾਪਟਕ ੧੨ ਸੁਧਰਸੰਭਾਲਕ ੧੩ ਰਾਜਾਬਾ
 ਲਸਿਘ ੧੪ ਰਾਜਾਨੈਨਜੋਤ ੧੫ ਰਾਜਾਬਾਲਸਿਘ ੧੬ ਰਾਜਤੁ
 ਰਤਰੰਗ ੧੭ ਰਾਜਾਮਗਨਰਾਉ ੧੮। ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾ ਰਾਜਾਜੀ
 ਉਨਾਅਠਰਹਉਪਰਸਿਰਦਾਰਕੋਟਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਸੁਟਭਾ
 ਈਅਤੀਤਸਭਨਾਦੇਉਪਰਕਵਲਨੈਨਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਰਾਜਾ
 ਉਹਗਲਤੁਠਕੋਬੋਲੀ ਸਭੇਗਲਾਸਚਬੋਲਕਰਉਹਗਲ
 ਤੁਠਬੋਲੀ ਤਾਂਰਾਜੇਮਧਰਬੈਨਕਯਾਸੁਟਅਤੀਤ ਤੈਂਯਹਬਾ
 ਤੁਕਯਾਸਮਝੀਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਰਾਜਾਜੀਸਭਨਾਂਤੇਉਪਰਸੁਧ
 ਰਸੈਣਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਅਤੀਤਤੁਕਯਾਜਾਣਦਾਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕ
 ਯਾਰਾਜਾਜੀਮੈਜਾਣਤਾਹੈ ਜੋਮੇਰੇਗੁਰੂ ਨਾਨਕਜੀਸੁਧਰਸੈਣ
 ਨੂੰਸਭਨਾਦੇਉਪਰਕੀਤਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜੇਕਯਾਅਤੀਤਤੇਰਾਗੁਰੂਤੇ
 ਬਲਤਨਾਹੀ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਰਾਜਾਜੀਮੇਰਾਗੁਰੂਤੁਦਬੋਲੇਜਦ
 ਕੋਈਬੁਲਾਵੇ ਤਬਰਾਜੇਕਯਾਅਤੀਤਹਮਬੁਲਾਵਹਗੇਤਾਬਾ
 ਲੇਕਯਾਰਾਜਾਜੀਬੁਲਾਉਜੇਬੁਲਾਉਸਕਦਾਹੈ ਤਾਂਰਾਜਾਪ

ਕੇਤੇ ਉਤਰਾ ਉਤਰ ਕਰਨ ਜੀ ਕਾ ਆਯਾ ਆਇ ਕਰ ਬਾਲੇ ਨੂੰ ਕਾ ०
 ਇਨ ਕੀ ਅਵਾਜ ਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਜੀ ਇਨ ਕੀ ਅਵਾਜ ਕ
 ਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਕੈ ਆਇ ਕਰ ਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤ
 ਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਖੁਲੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਾ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਜੀ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਭਾਈ ਜੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਥਾਂ ਟੇਕ ०
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਉ ਰਾਈ ਮਧਰਬੈ ਨ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਾ

ਜੀ ਨਗਰ ਮੈ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਰਾਜਾ ਮਧਰਬੈ
 ਇਹੀ ਹੈ ਰਾਜੇ ਕਾ ਜੀ ਵੀਹਾਂ ਉਜਾੜ ਮੈ ਕਾ ਫਾਇਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਹਮ ਅਤੀ ਤਫ ਕੀ ਰਹੇ ਹਮ ਕੇ ਉਜਾੜ
 ਹੀ ਵਸਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਾ ਸਹਰ ਮੈ ਕੋਈ ਕੁੰਡਾ ਰੇ ਕੀ ਖਬਰ ਲ
 ਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ ਵਿਚ
 ਮਹਲਾ ੧ ਏਕੰਤੁ ਰਾਜਾ ਮਕਾਜਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਕੁਖ ਨੰਗ
 ਸਭੁ ਛੀਨ ਕਰ ਅਪਨਾ ਕਰ ਲੀਆ १ ਐਸਾ ਮਨ ਛਾਡੀ ਐਸਾ
 ਸੰਗ ਹਮਾਰੇ ਲੇਖਾ ਕਦੇ ਨ ਪੁਛਈ ਮਨ ਮੀਤ ਪਾਰੇ १ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪ
 ਨ ਉਤਮ ਹਮ ਕੀਆ ਸੀਤ ਨ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜਲ ਜੀਤ ਲਹਿਰ ਦੇ ਪੀਆ ਹਿ
 ਰ ਦੇ ਮਹਸਾਂਤ ੨ ਬਸਤ੍ਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਛਾਨਾ ਕਾਂਯਾ ਕੇ ਸੰਗ ਲਖੇ ਚੰਦ ०
 ਅੰਏ ਕਹੈ ਹੁਏ ਨਿਰਭੰਗ ੩ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਰਾਜਿ ਦ੍ਰਸਤ ਸਭੁ ਭੂਠਾ ਪਸ ०
 ਰਾ ਵਿਸਮਾਨ ਸਭੁ ਬਿਨ ਸਜਾਇ ਰਹੈ ਏਕੀ ਕਾਰਾ ॥ ੪ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਮਧ
 ਰਬੈ ਨ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਦੁਹ ਪਾਯਾ ਅਤੇ ਕਾ ਜੀ ਮੈ ਨੁਕਿਛੁ ਮਾਰਾ ਕਰੇ ਜੇ

ਮੈਸੇਵਕਰ ਤਾਂਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀਕਯਾ ਰਾਜਾ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਏਹੋ ਮਾਸੀ
 ਤੁਸਨੁ ਕਹ ਦੇ ਮਾਹੇ ਜੇਅਸਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਇਕ ਛਤਰ ਜਾਇਤਾ
 ਹੋ ਜੋ ਕੋਈ ਮੰਨੇਗਾ ਉਸਦਾ ਕੁਲਾਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਨਾ ਮੰਨੇਗਾ
 ਤਾਂ ਉਹ ਜਾਂ ਏਅਸਾ ਅਪਣੀ ਵਲੋਂ ਮਾਖਫ਼ ਰੁਣ ਮਾਹਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧੁਰ
 ਬੈਨ ਕਯਾ ਜੀ ਉਹ ਅਸਾ ਤੁਪਾਤ ਸਾਹੁ ਹਮ ਉਸ ਕੀ ਰਯਤ ਤਾਂਗੁ
 ਰੂਨ ਨਕਜੀਕਯਾ ਰਾਈ ਕਰਤਾਰ ਚਿਤ ਮਾਵੇ ਰਾਈ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਰਾ
 ਜਾ ਅਤੇ ਰਾਗਾਇ ਬੇਹੀ ਰਹਦਾ ਹੋ ਨਾਲ ਨਹੀ ਚਲਦਾ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਮਧੁਰ
 ਬੈਨ ਕਯਾ ਜੀ ਅਸਾਨੁ ਤੁਸਾ ਤੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਕੰਮ ਹੋ ਰਾਜਕਯਾ ਵਸ
 ਤੁਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਕਹਣ ਲਗੇ ਰਾਜਾ ਮਧੁ
 ਰ ਬੈਨ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਗਮ ਦੇ ਮਾਹੇ ਤਾਂ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਬੈਨ ਤੀ ਕੀਤੀ ਜਿਸ
 ਤਰਾ ਅਸਾਨੁ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਿਸੇ ਤਰਾ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਮਿਲੀਏ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀਕਯਾ ਰਾਈ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਜਿਸ ਤਰਾ ਅਸਾ ਤੇ
 ਗੋਬੇਨੀ ਕਰ ਦੇਹੋ ਤਿਸੇ ਤਰਾ ਰਾਜੇ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਅਗੋਖੜਾ ਹੋਵੇ
 ਤਾਂ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਕਯਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੁਸਾ ਤੇ ਭੀ ਬਹੁਤ ਕਰ ਕੇ ਜਾਣੀਏ
 ਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀਕਯਾ ਮੈਸੀ ਹੀ ਲੋੜੀਏ ਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀ ਉ
 ਨੀ ਮਹੀਨੇ ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਪਾਸ ਰਹੇ ਅਗੋ ਵਿਦਾ ਲੀਤੀ ੩੫॥ ਬੋਲੇ
 ਰਾਈ ਸੀਵਾ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩੬ ਜਾਂਦੇ ਜਾਏ ਕਿ
 ਥਾਉ ਧਰਤੀ ਕਿਥਾਉ ਸਮੁੰਦਰ ਏਵੇ ਚਲੇ ਗਏ ਹਿਕਸ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉ
 ਪਰ ਸਹਰਾ ਮਾਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਸ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉਪਰ ਕੋ
 ਈ ਸਹਰਾ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਤੇ ਰਾਸਹਰ ਵਿਚ ਜੀ ਉਦਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਤੈਨੂੰ ਦਈ
 ਵਾਤੁਰ ਸਨਾਂ ਹੀ ਸੈਤੀ ਦਿਨ ਅਤੇ ਸੈਤੀ ਰਾਤੀਏ ਵੇਚ ਲੇ ਆਏ ਅ
 ਹੋ ਅਤੇ ਹੁਣ ਸਹਰਾ ਆਜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੇਹਣੇ ਦੇਵੇਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨ ਨਕਜੀ
 ਕਯਾ ਸੁਣ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਸਚਾ ਹੈ ਹਿਕਤ

ਕੁਖਾਹੈ ਅਤੇ ਹਿਕ ਜਨਮ ਦਾ ਸੁਰੂ ਉਯਾਦਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ
 ਜਜਮਾਂਨ ਤੈਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਸਦਾ ਕਯਾ ਪਰ ਮੈਨੂੰ ਤਾਂ ਸਵਾਰਨ ਸਾਕਿ ਉਤ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾ ਨਾ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਸਹਰਾਈ ਜਿਥੇ ਕੜੇ
 ਵਿਚ ਤਲੀ ਦਾ ਮਾਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਭੁਠਧਾ ਅਜੇਹਾ ਸਹ
 ਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲਾਈ ਮਰਦਾ ਨਾ ਤੈਨੂੰ ਏਸ ਸਹਰਾ ਦਾ
 ਮਾਸਾ ਵਿਖਾਈਯੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਹੋ ਨਹੀ ਦੇਖਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾ ਨਾ ਜਗੁਰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ
 ਤੁਸੀ ਜਾਣੋ ਕੋਹਾਂ ਦੁਹ ਉਪਰ ਮਾਹਾ ਚਿਥੋ ਉਠ ਕੇ ਚਲ ਕਰ ਪਹਾੜੀ ਦੇ
 ਹੇਠ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਏਸ ਸਹਰਾ ਦਾ ਨਾਉ ਕਯਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾ ਨਾ ਏਸ ਸਹਰਾ ਦਾ ਨਾਉ ਦੇਵਰੀ ਧਾਰੀ
 ਅਤੇ ਇਥੋ ਦਾਰਾ ਜਾ ਦੇਵਲੁਤਰੇ ਇਹ ਦੇਵਾ ਦਾ ਬਡਾਰਾ ਜਕਰਦਾ ਹੈ ਸ
 ਤਾਂ ਗਲਖ ਦੇਵਾ ਇਸ ਦੇ ਸਲਾਮੀ ਹੋਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਏਸ
 ਸਹਰਾ ਵਿਚ ਵੜਨਾ ਭੁਲਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾ ਨਾ
 ਅਜਾਏ ਸਹਰਾ ਵਿਚ ਵੜਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਜੀ ਤਾਂ ਦੇਵ
 ਲੁਤਰਾ ਜਾ ਦੇਵਾ ਦਾ ਸਕਾਰ ਖੇਡੁਣ ਮਾਯਾ ਸੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਤੈਮਨੁ ਖਬੈ
 ਠੇਹੋਨ ਦੇਵਲੁਤਰਾ ਜਾ ਦੇਖ ਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਯਾ ਅਖੋ ਸੁਰਾਈ ਇਹ ਖੁਰਾ
 ਕ ਮੈਨੁ ਅਜ ਬਹਾ ਥਾਈ ਹੈ ਉਸਾ ਇਕ ਸਦੇਵ ਨੁ ਕਯਾ ਏਹੁ ਤੈਮਨੁ ਖ
 ਜੁ ਬੈਠੇ ਹੈ ਸੋ ਮਸਾਡੀ ਖੁਰਾਕ ਹੋਨ ਤੂੰ ਇਨਾਨੁ ਪਕੜ ਲਾਉ ਇਹ ਸਿ
 ਕਰ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਦਤ ਪਿਛੋਹ ਥਾ ਮਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੈਵਉ ਤਰੇ ਜੋ ਮਰਦ
 ਨਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਗਲਾ ਕਰਦਾ ਸੀ ਦੇਵਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਰੰਗ
 ਜਰਦ ਹੋਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਦੇਵ ਤਾਂ ਆਏ ਕਯਾ ਕਰੀਏ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾ ਨਾ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤੁਮਾ ਸੇ ਬੈਠਾ ਦੇਖ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨਾ ਚੁਪ ਕਰ ਰਾਯਾ ਜਾਂ ਤੈ ਦੇਵ ਨੇ ਤੈ ਆਏ ਤਾਂ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਗਯੇ
 ਹੋਰ ਸਭੋ ਕੁਝ ਨ ਜਰਾ ਮਾਏ ਇਕ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨ ਜਰਨਾ ਆਵਨ ਤਾਂ ਹਿਠੇ

ਰਾਜੇ ਦੇ ਅਗੇ ਗਏ। ਕਯਾ ਜੀ ਓਥੇ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਵੇ
 ਦੇ ਵਲੂਤ ਕਯਾ ਅਰੇ ਮੌਰਜਾਹੁ ਤੈਹੋਰ ਆਏ ਓਹੁ ਭੀ ਮੀਧੋਹੋ ਗਏ ਫੇਰ
 ਹੋਰ ਆਏ ਓਹੁ ਭੀ ਮੀਧੋਹੋ ਗਏ। ਇਸੇ ਤਰਾਂ ਸਤੁ ਵਾਰੀ ਦੇ ਵਾਅਏ ਸੋਸਕੁ ਅੰ
 ਧੋਹੋ ਗਏ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੇ ਵਲੂਤ ਕਯਾ ਅਰੇ ਦੇਵਦੂਤ ਵਜੀਰ ਯਹ ਕਯਾ
 ਤਾਹੈ ਜੋ ਜਾਤਾਹੈ ਸੋ ਮੀਧੋਹੋ ਗਏ ਜਾਤਾਹੈ ਤਾਂ ਦੇਵਦੂਤ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਕ
 ਅਰਜ ਕਰਤਾਹੈ ਜੇਤੁ ਮਸੁਣੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਕਹੁ ਵਜੀਰਾ ਤਾਂ ਦੇਵਦੂ
 ਤ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਇਹ ਕੋਈ ਕਲਾਵਨ ਹੈ ਏਕ ਮੇਰੇ ਜੀ ਮਸਲਤ ਅੰ
 ਈਹੈ ਜੇਤੁ ਮਾਰੇ ਜੀ ਮੈਲ ਰੋਤੋ ਕਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਯਾ ਕਹੁ ਵਜੀਰ ਜੇਤੁ ਕ
 ਹੈ ਗਾ ਸੋ ਭੁਲੀ ਕਹੈ ਗਾ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੋ ਜਾਤਾਹੈ
 ਜੇ ਮੈ ਮੀਧਾਨ ਹੁਆ ਤੇਤੁ ਮ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀਓ ਅਰ ਬੁਰਾਨ ਮਾਂਗੀ
 ਮੈ ਤਾਂ ਦੇਵਦੂਤ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਵਜੀਰ ਕੁਲਾ ਕਯਾ ਤਾਂ ਦੇਵਦੂਤ ਵਜੀ
 ਰ ਆਪਣਾ ਆਤਮਾ ਯੁਧ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਆਇ
 ਕਰਮ ਥਾਵੇ ਕਯਾ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਆਪਣੇ ਜੀ ਵਿਚ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕੁਈ
 ਮੈ ਤਾਂ ਮੀਧਾਨ ਹੋਆ ਏਹ ਕੋਈ ਕਲਾਵਨ ਪਰਖ ਹੈ ਨਾ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਯਾ

ਜੀਤੁ ਮ ਕਿਸਨ ਗਰਸੇ ਆਏਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਹਮ ਅਮਰ
 ਨ ਗਰਤੇ ਆਏਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਯਾ ਜੀ ਅਮਰ ਨ ਗਰ ਕਿਸਤ ਰਫੈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਸੁਣ ਵਜੀਰ ਅਮਰ ਨ ਗਰ ਤੁਰਫੈ ਤੇਨਾ
 ਰਾਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨ ਉਕਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਹਮਾਰਾ ਨ ਉਨਾਨ ਕ ਨਿਰੀ ਕਾਰੀਹੈ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਮ

ਹਿਤੋ ਕੋ ਵਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਹਮੇ ਤੇ ਭੀ ਨਿਰਕਾਰੀ ਹੈ ਤਾਂ
 ਵਜੀਰ ਕਿਆ ਜੀਤ ਮਸਹਰ ਮੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਭੁ
 ਈ ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰ ਹੈ ਜਹਾਂ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ ਗੀ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਰਾਜੇ
 ਦੇਵ ਲੂਤ ਨੂੰ ਜਾਇ ਖਬਰ ਕੀਤੀ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸਹਰ ਮੇ ਵਡਾ ਕਲਾਂ
 ਵਾਂ ਨ ਪੁਰਖੁ ਆਯਾ ਹੈ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਚਲ ਜੋ ਕਾਈ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਆਵੈ ਸ
 ਈ ਧਾਰ ਚਲ ਜੋ ਤੇਰੀ ਪੁਰੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਤੂੰ ਜਾਂਦੇ ਜੋ ਕਲਾ ਵਾਂ ਨ ਹੈ ਜੇਨਾ
 ਪੁਰੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਜਾਣ ਜੋ ਕਲਾ ਵਾਂ ਨ ਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਿਆ ਵਜੀਰ ਤੂੰ ਕੁ
 ਲਾ ਕਹਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਮੈ ਐਸੀ ਧਾਰੀ ਜੋ ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਖੁਰ
 ਕ ਹੋਂ ਨ ਮੈ ਇਨ ਕੇ ਖਾਂਦੇਗਾ ਅਗ ਮੈ ਭੀ ਅੰਧਾ ਹੂ ਅਤੇ ਇਨ ਕੀ ਸੇਵ
 ਕਰੋਂਗਾ ਏਹ ਧਾਰ ਕਰ ਚਲੇ ਨਾਲੇ ਲਜ ਕਰ ਦੇਵਾ ਦਾ ਜਿਤਨੇ ਰਾਜੇ
 ਸਮੇਤ ਆਹੇ ਬਿਨ ਵਜੀਰ ਸਕੁ ਅੰਧੇ ਹੋਇ ਗਯੇ ਇਕ ਵਜੀਰ ਸੁ
 ਖਾਰ ਹੁਆ ਤਾਂ ਵਜੀਰ ਕਿਆ ਕੋ ਰਾਜਾ ਕਾ ਖਬਰ ਹੈ ਆਤ ਮੇ ਕੀ
 ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਿਆ ਵਜੀਰ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਤਾ ਥਾ ਸੋ ਸਾ ਚਹੀ ਕਹਤਾ ਥਾ ਤਾਂ ਵ
 ਜੀਰ ਕਿਆ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮੈ ਕਿਆ ਆਵਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਿਆ
 ਵਜੀਰ ਅਬ ਮੈ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਇਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਕੜੇ ਤਾਂ ਵਜੀਰ
 ਕਿਆ ਜੋ ਸਾ ਚ ਕਹਤਾ ਹੈ ਕੇ ਮੁਖ ਸੋ ਲਫਾ ਸਕਹਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹ
 ਆ ਵਜੀਰ ਮੇ ਸਤ ਕਹਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਛ ਮੈ ਦੇਖਣਾ ਥਾ ਸੋ ਦੇਖਾ ਤਾਂ ਵ
 ਜੀਰ ਕਿਆ ਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰਕਾਰੀ ਤੂੰ ਪੁਰਨ ਸਾਧ ਹੈ ਕਲਾ ਵਾਂ
 ਹੈ ਤੁਮ ਰਾਜੇ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇਹੋ ਅਬ ਰਾਜੇ ਕੋ ਉਂ ਸਭ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਆਈ ਹੈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੇਵ ਲੂਤ ਅਖੀ ਖੋਲ ਕੇ ਦੇਖ
 ਤਾ ਕੋ ਨਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਦੀਆਂ ਅਖੀਆਂ ਖੁਲ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਰਾਜਾ
 ਦੇਵ ਲੂਤ ਚਰਨੀ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਰਾਜਾ ਤੂੰ ਨ ਕਰ
 ਤਾ ਰਚਿਤ ਆਵੈ ਅਤੇ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਭੁਖ ਛੱਡ ਰਾਜੇ ਕਿਆ ਜੀ ਸਭ
 ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤੇ ਛੁਟਾ ਤੁਮ ਮੇਰੇ ਹੀ ਵਸਤੇ ਇਸਨ ਰਾਜ ਮੈ ਆ ਬੋਹ ਜਾ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਤੇਰੇਨਾਲਾਮਸਾਭਾਵਚਨਮਾਹਾ ਅਸੀਤਿਏ
 ਵਾਸਤੇਆਏਆਹੇ ਤੁਰਾਜੇਕਯਾਜੀ ਗੁਰੂਜੀਮੰਦਰਮੈਚਲੇਅ
 ਰਰਸੇਈਕੋਜਨਕੌਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਹੱਸਕਰਕਯਾਗਾਜਤੇ

ਰਾਖਾਜੇਮਸਾਭੇਕੋਮਨਾਹੀ ਤੁਰਾਜੇਕਯਾਜੀਤੁਮਆਪਣਾਹੀਖ
 ਜਖਾਈਓ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਉਠਕਰਰਾਜੇਦੇਨਾਲਚਲੇਜਾਂਸ
 ਹਰਵਿਚਆਏਤੁਰਾਜਾਦੇਵਲੁਤਮੰਦਰਵਿਚਲੇਵੜਾਤੁਰਾਜੇ
 ਦੇਵਨੁਹੁਕਮਕੀਤਾਅਛੇਮੇਵੇਚੁਣਲਾਵਹੁਬਹੁਤੇ ਤਾਂਸੱਤਦੇਵਮੇ
 ਵੇਨੁਭੇਜੇਅਰਸੱਤਦੇਵਸੀਪੈਨੁਭੇਜੇ ਚੰਦਾਦੇਵਸਭੁਸਮੱਗੀਲੇ
 ਆਏਆਣਕਰਰਾਜੇਦੇਅਗੈਰਖੀ ਤੁਰਾਜੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏ
 ਹਮੇਵਾਖਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਰਾਜਾਅਸੀਏਹਮੇਵਾਤੁਰਾ
 ਈਯੇਜਾਤੁਆਪਣਾਖਾਜਛਰੇਗਾ ਤੁਰਾਜੇਕਯਾਜੀਜੇਤੁਛਰੇ
 ਵੇਗਾਤਾਂਛਰੇਇਹੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਰਾਜਾਸਧਰਸੈਨੁ
 ਜਾਣਦਾਹੈ ਤੁਰਾਜੇਕਯਾਜੀਜਾਣਦਾਹੈ ਓਹੁਤੇਮੇਰੀਖੁਰਾਕਹੈਤ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਰਾਜਾਦੇਵਲੁਤਜੇਤੰਓਸਨੁਅਸਾ
 ਜੇਹਾਕਰਦੇਖੇਗਾ ਤੁਅਸਾਪ੍ਰਸਾਦਜੇਵੀਏ ਤੁਰਾਜੇਦੇਵਲੁਤਕ
 ਯਾਜੀਤੁਮਸੱਤਕਰਜਾਣੇ ਤੁਮਾਰਬਚਨਪੁਰਨਹੈਰਹੇਗਾ ਅਤੇ
 ਹਮਤੁਮਤੇਭੀਅਧਕਕਰਜਾਣੇਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮੇਵਾਅਚ
 ਵਾ ਕਹਣਲਗੇਗੁਈਬਾਲਾਪ੍ਰਸਾਦਤੁਮਾਰਕਰਮਰਦਨਾਬਹੁ
 ਤਦਿਨਾਂਦਾਬੁਖਾਹੈ ਤੁਰਾਤੁਛਰੇਪੁਰਗੁਜਰੀਪ੍ਰਸਾਦਤੁਮਾਰਹੈ

ਯਾ ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਵਜੀਰ ਦੁਹਾ ਮਭ ਕੀਤਾ ਹਥ ਜੋੜਖ ਵੇਹੋਏ ਕਹਣਾ
 ਗੋਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦਤ ਯਾਰਹੋ ਤੁਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿਆਇ ਕੇ ਅਚਵੇ ਤਾਂਗੁਰੁਨ
 ਨਕਜੀ ਕਯਾ ਕੋ ਮਰਦਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀਚਲ ਅਯੁ
 ਕੇਲਗੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵਣ ਮਰਦਾਨੇ ਭੁਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੇਵਨਾਂ ਅਤੇਬ
 ਲੇਭੀ ਜੇਵਨਾ ਅਤੇਗੁਰੁਨ ਨਕਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਜੇਵਦੇ ਦੀ ਸਮਾਧਲ
 ਗਗਈ ਜਾਂ ਸਮਾਧਿ ਖੁਲੀ ਤਾਂ ਅਪਣਾ ਜੋ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਯਾ ਸੀ ਸੋ
 ਰਾਜੇ ਅਤੇ ਵਜੀਰ ਦੁਹਾ ਨੂਗੁਰੁਨ ਨਕਜੀ ਦਿਤਾ ਜਾਨਿ ਖਾਧਾ
 ਦੁਹਾਤੁ ਅਗਮਾ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਵੇਵੇ ਮਸਤ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂਬ
 ਲੇਕਯਾ ਗੁਰੁਜੀਏ ਹਤਾਂ ਬਿਦੇ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂਗੁਰੁਨ ਨਕਜੀ ਕ
 ਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗਤ ਮਾਸੇ ਜਾਂਚ ਰਘਪਤੀ
 ਅੰਗੁਜਰੀ ਆਤਾਂ ਦੁਹਾ ਵੀ ਖੁਮਾਰੀ ਉਤਰੀ ਪੁਰਨ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ
 ਹੋਏ ਤਾਂਲਗੇ ਗੁਰੁਨ ਨਕਜੀ ਨੂਕਹਣ ਜੀ ਅਸੀ ਕਖ ਕੰਨੇ ਭੀ ਕ
 ਛਨਹੀ ਤਾਂਗੁਰੁਨ ਨਕਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈ ਦੇਵਲੁਤ ਤੈਨੂੰ ਅਸਾ ਅੰ
 ਬੰਦਾ ਮਸਿਦ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਵਜੀਰ ਤੇਰਾ ਵਹਲੂ ਮਾ ਕੀਤਾ ਤੂ
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੀ ਜਪਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਜੀਦਾ ਬਰਨ ਮੰਗਾ ਕਿਸੇ ਜੀਦਾ ਪ
 ਤਨਕਰ ਤੂ ਸਿਧਾ ਖਾਜ਼ ਹੀ ਖਾਹ ਤਾਂ ਚਿਨਾ ਦੋਹਾਂ ਕਯਾ ਜੀ ਅਸਾਨੁਤ
 ਕਖ ਤੋੜਨ ਦੀ ਸਕਤ ਨਹੀ ਰਹੀ ਤਾਂਗੁਰੁਨ ਨਕਜੀ ਓਥੋ ਵੇਵਾ ਦੀ
 ਸੰਗਤ ਕੀਤੀ ਦੇਵਲ ਗੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਪਣ ਓਹ ਗੁਰੁਨ ਨਕਜੀ
 ਵਗੇ ਰਜਾਣ ਦੇ ਕੁਛ ਨਹੀ ਤਾਂਗੁਰੁਨ ਨਕਜੀ ਨੌ ਮਹੀਨੇ ਓਥੇ ਰਹੇ
 ਫੇਰ ਗੁਰੁਨ ਨਕਜੀ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਅਸੀ ਗਮੀਯੋਂ ਗੋ ਦੋਹਾਂ ਹਥ ਜੋੜ
 ਕਰਕਯਾ ਗੁਰੁਜੀਏ ਥੇਰੀ ਰਹੀਏ ਤਾਂਗੁਰੁਨ ਨਕਜੀ ਕਯਾ ਅਸੀ
 ਤੁਸਾਨੂੰ ਪਾਸ ਹੀ ਆਹੇ ਤੁਸਾਂ ਵਾਂਗ ਹੋਰ ਨਾਨੁ ਭੀ ਮਿਲਵਾਹੇ ਜਿਥੇ
 ਜਿਥੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੇ ਤਿਥੇ ਤਿਥੇ ਰਾਮਾ ਚਾਹੀਏ ਓਥੇ ਵਿਦਾਲੀਤੀ ਅ
 ਗੋਪਰਸਨਾ ਮਾਸ ਹਰਨੂੰ ਚਲੇ ॥ ੩੬ ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀਵਾ

ਤਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ੩੭ ਤਾਂਓਥੋਪਰਸਨਾਮਾਸਹਰਮਹੀ
ਨਾਮਾਤ੍ਰਿਹੁਦਾਰਸਤਾਮਾਹ ਮਹੀਨਾਮਾਤ੍ਰਿਹੁਦਿਚਜਾਇਪਹੁਚੇ ਉਥੇ
ਦਾਰਜਾਤੀਖਣਦੈਵਣਵਣਮਾਣੁਆਦਾਰਜਾਮਾਹ ਅਤੇਮਾਪ
ਕੁੰਦਣਮਾਣੁਆਹ ਜਾਂਓਸਸਹਰਵਿਚਗਏ ਤਾਂਵਣਮਾਣੁਤ੍ਰੇਹਾਂ
ਨੁਦੇਖਕੇਰੂਰਨ ਅਤੇਮਰਦਾਨਾਚਿਨਾਥੋਰੁਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਯਾਕਯੋਤਾਈਬਾਲਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਸੁਖਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਯਾਕਯੋਮਰਦਾਨਾ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਯਹਕਯਾਬਲਈ
ਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਏਹਵਣਮਾਣੁਹੈਨਤਾਂ
ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਵਣਮਾਣੁਏਹੋਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
ਮਰਦਾਨਾਵਣਮਾਣੁਏਹੋਹੈਨ ਤਾਂਹੋਰਸਰੇਨੰਜਗਏਇਕਖੜੋਤਰ
ਯਾ ਤਾਂਬਾਲੇਓਸਨੁਕਯਾਭਾਈਤੁਕੋਣਨੇ ਤਾਂਓਸਵਣਮਾਣੁ
ਗੋਚੀਕਮਾਰੀਜਮੇਜੰਗਲਦੇਪਸਚੀਕਮਾਰਦੇਯਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਏਨਦੀਬੋਲੀਏਹਦੇ ਓਹਜੋਚੀਕਮਾਰ
ਕੇਨੰਠਾਮਾਹ ਜੋਜੰਗਲਦਾਮੇਫਾਲੇਆਯਾ ਵਰਹਾਂਮਗੋਰਖਕਰ
ਆਖਨਸਕੇਪਿਛੇਹਟਖੜੋਤਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬ

ਲਾਚਾਏਲ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਤਾਂਜੋਹਕੇਹਾਪ੍ਰਸਾਦਿਨਹੀ
ਅਚਵਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਏਹਪ੍ਰਸਾਦਪਵਿ
ਤ੍ਰੇਏ ਏਹਵਣਮਾਣੁਹੈਨ ਅਤੇਜੀਅਜੀਤਕੋਲੋਬਹੁਤਰੂਰਦੇਹੈਨਾ
ਚਿਥੇਜੰਗਲਾਂਵਿਚਾਇਕਮਹੀਨਾਰਹੇ ਉਨਕਾਓਧਾਰਕੀਤਾ ਫੇਰਓਥੋ

ਸੁਦਰਨ ਪੁਰ ਨੂ ਚਲੇ ੩੭॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ ਹੁਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋ
 ਰਚਲੀ ੩੮॥ ਤਾਂ ਜਾਂ ਦੇ ਜਾਂ ਦੇ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੀ ਸ
 ਮਾਧਿਲਗ ਜਾਵੇ ਤਿਥੇ ਬਹੁ ਹਰ ਹੀ ਐ ਕਿਤੇ ਚਾਰ ਦਿਨ ਕਿਤੇ ਪੰਜ
 ਦਿਨ ਕਿਤੇ ਸਤ ਦਿਨ ਕਿਤੇ ਵਾਇਦਿਨ ਏਤੋ ਕਰ ਦੇ ਕਰ ਦੇ ਸਤਮ
 ਹੀ ਨੇਤੇ ਰਹ ਦਿਨਾਂ ਵਿਚ ਕਦੀ ਟਾਪੂ ਕਦੀ ਸਮੁੰਦ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਵਣ
 ਜਾਂ ਦੇ ਜਾਂ ਦੇ ਓਹੁ ਸਹਰਨ ਜਰਮਾ ਵਣ ਲਗਾ ਕੋਹਾਂ ਚਹੁ ਤੋ ਪਰ ਕੋ
 ਈ ਕਦਰਤੀ ਸਹਰਹੇ ਅਸਾ ਰੂਠ ਚਹੁ ਕੋਹਾਂ ਉਤੋ ਪਰਮ ਰਦਨੇ ਅ
 ਜੇ ਨਾਂ ਹੀ ਰੂਠ ਤਾਂ ਉਥੇ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਅਜੀ ਕੋਈ ਸਹਰਭੀ
 ਆਵਜੀ ਕੇ ਅਸੀ ਉਜਾੜ ਹੀ ਵਿਚ ਚਲੇ ਜਾਵੀ ਇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਨਾਂ ਕੁਝ ਖੁਲ ਗੀ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕ
 ਯਾ ਜੀ ਜੇ ਖੁਲ ਗੀ ਹੈ ਤਾ ਕਯਾ ਕਿਨੈ ਕਛ ਅਗੇ ਆਟਰ ਖਾਧੇ
 ਜੇ ਖਾਈ ਯੇਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਓਦਰ ਨਾਂ ਹੀ ਦੇਖ ਸਹਰਨ
 ਜਰਮਾ ਵਦਾਏ ਜੇ ਤੇਗੋ ਖੁਸੀ ਆਵੇਗੀ ਸੇਖਾਂਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ
 ਜੀ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਏਵੇ ਜਿੰਦ ਨਿਕਲ ਜਾਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਨਾ ਜਿੰਦ ਭੀ ਨਿਕਲ ਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਕਰ ਖੁਨਾਲ ਨਿਕਲੇ
 ਗੀ ਤਾਂ ਅਸੀ ਫੇਰ ਲਈ ਯੇਗੇ ਤੂੰ ਓਦਰ ਨਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ
 ਜੀ ਤੂੰ ਸਚਾਏ ਤੂੰ ਨੂੰ ਤਮਾਂ ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੀ ਨਾ ਹੀ ਕਯਾ ਜਾਪੇ ਅਸੀ ਤੁ
 ਸਾਨੂੰ ਨਾਲ ਕਿਵੇ ਕਰ ਜੀ ਵਦੇ ਫਿਰ ਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਨਾ ਤੂੰ ਵੇਜਾਣੁ ਜੇ ਜੀ ਵਦੇ ਫਿਰ ਦੇਆਹੋ ਜੇ ਅਸਨੂੰ ਕਰ
 ਤਾਰ ਜੀ ਵਾਇਦਾ ਹੈ ਅਗੇ ਚਲ ਦੇਖਾ ਕਰਤਾਰ ਕਯਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਸਤੇ ਆਸਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਵਿਲਾ
 ਓਦੇ ਵਿਲਾ ਓਦੇ ਚਹੁ ਕੋਹਾਂ ਤੇ ਲੈ ਗਏ ਸਹਰ ਦੇ ਨਜੀ ਕਜਾਇ ਬੁੰਠੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਨਾ ਸਹਰਮਾ ਯਾਹਈ ਜਾਇ
 ਕਰ ਕੁਝ ਖਾਏ ਆਇ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪੈਲੇ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨਾ ਹੀ

ਮੈਂ ਕਿਥੋਂ ਖਾਂਦਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੂੰ ਨੂੰ ਸਹ
 ਸਿਖਾਏ ਰਵੈ ਕਿਥੋਂ ਖਾਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਰੋਕ
 ਪਕੜੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਮਾ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੋ
 ਕੋਈ ਤੈਨੂੰ ਪਕੜੇਗਾ ਤਾਂ ਤੂੰ ਮਸਾਹੂਨ ਉਲਟੀ ਤੈਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ ਛੱਡਿ
 ਦੇਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਜਾਤਾ ਜੋ ਇਸ ਦੇ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਪੁਰਾਤਨ ਭਗ
 ਤੁ ਪੈਂਨ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਇ ਸਹਾਗ ਵਿਚ ਵੜਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਕਮਾ ਦੇਖੇ ਸਹ
 ਸੁਵਰਨ ਦੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਜਿਥੇ ਕਿਥੇ ਸੁਵਰਨ ਹੀ ਨਜ਼ਰ ਆਵਦਾ ਹੈ
 ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਖਕੇ ਪੈਰਾਂ ਨੇ ਪੈ ਗਿਆ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਭੁਖ ਦੁਹਰ
 ਫਿਰ ਗਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਇਕ ਸਨੂ ਪੁਛਾ ਭਾਈ ਇਸ ਹਰ ਦਨਾਂ ਉੱਪ
 ਏ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮਰੇ ਭਾਈ ਤੁਕਹਾ ਸੋ ਮਾਯਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
 ਭਾਈ ਮਦੁਰ ਸੋ ਆਏ ਪੈ ਇਸ ਨਗਰੀ ਦਲਾਉ ਮੈਂ ਨੂੰ ਦਸ ਤਾਂ ਉਸ
 ਕਹਿਆ ਤੂੰ ਮਪਣਾਨ ਉਮੁਤ ਧਰਤਾ ਵਹੁ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰ
 ਨਾਂ ਉਮਰਦਾਨਾ ਹੈ ਤੂੰ ਮੈਂ ਨੂੰ ਨਗਰੀ ਦਲਾਉ ਦਸ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਨਗਰੀ ਦਲਾਉ ਸੁਵਰਨ ਪੁਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ
 ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਰੋਕੇ ਦੇਖੇ ਅਤੇ ਰਾਜੇ ਕਲਾਉ ਕਮਾਏ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਈਹ ਕਾਰਾ ਜਾ ਕਵਲ ਨੇ ਨਹੈ ਰਾਜੇ ਸੁਰ ਸਿਧ ਕਾ ਬੇਟਾ ਹੈ
 ਜਿਸ ਕੋਲ ਭੇਰਾ ਜੇ ਸਲਾਮੀ ਹੋਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਈਹ
 ਕਾਰ ਕਦ ਕਮਾਏ ਈਹ ਤੇ ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਧਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ
 ਕਮਾਏ ਤਾਂ ਉਸ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਪਰਮਾਸਿ ਪਾਏ ਅਰ

ਜੋ ਕੋਈ ਹੀ ਹਾਂ ਆਵੈ ਸੋ ਕੋਈ ਲੈ ਖਾਵੈ ਹੀ ਹਾਂ ਧਰਮ ਕੀ ਚਾਲੀ ਹੈ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ ਆ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਮੈਂ
ਰੁਖਲ ਗੀ ਹੈ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਸੁਣ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਹੀ ਹਾਂ ਮੈਂ
ਨੋ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਾਹੀ ਨਿਸ ਦੁਕਾਨ ਉਪਰ ਜਾਵੈ ਤਿਸੇ ਉਪਰ ਸਿਉ ਉਠ
ਹੀ ਲੈ ਜੋ ਕਿ ਛਰਾ ਹੀਯੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰੇ ਤੋ ਯਹ ਕਮ
ਨਹੀ ਹੋਤਾ ਕੋਈ ਆਪਣੇ ਹਥ ਕਰ ਦੇਇਤਾਂ ਲਵੇ ਫੇਰ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਕੋਈ ਮੇਰ ਭੁਧੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਦੁਇ ਮੇਰ
ਕੀ ਹੋਨ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਉਨ ਕੋ ਭੀ ਲਾਏ ਤਾਂ ਮਰਦ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਉਹ ਉਠਿ ਨਾਹੀ ਆਵਤੇ ਉਹ ਬਣੇ ਸੀ ਤੋ ਖੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰ
ਮਾਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਤੁਤਾ ਖਾਹ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਇਕ ਮਦਕਾਨ
ਪਰ ਲੈ ਜਾ ਇਕ ਰਖ ਜ਼ਰੋ ਆ ਕਹੁ ਭਾਈ ਕਹਾ ਲੇਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਲੈ ਦੇਵੈ ਹਮ ਜੋਈ ਲੇਣਾ ਹੈ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਤੁਮ ਆਪਣਾ ਮਹਾਰ ਲੈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੇਰ ਅ
ਹਰ ਅਵਾਈ ਸੇਰ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਅਵਾਈ ਸੇਰ
ਲੁਚੀ ਮਾਂ ਮਿਠਾਈ ਤੇਲ ਦੇਹ ਇਸ ਕਉ ਜਾਂ ਉਸਹ ਲਵਾਈ ਦੇਂਟੇ
ਪਾਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਡਿਠਾ ਜੋ ਸੁਇਨੇ ਦੇ ਦੇਂਟੇ ਹੈਨ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਤੁੰਗੀ ਹੈ
ਸੁਇਨੇ ਦੇ ਛਾ ਬੇ ਹੈਨ ਮੁਲ ਕੋਈ ਨਹੀ ਲੈਣਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ
ਹੋ ਆ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਆਪਣਾ ਮਹਾਰ ਲੈ ਕਰ ਖਾਧਾ ਖਾਇ ਕਰਮ
ਖੋਸ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਜੀ ਤੁਸੀ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾ ਕੋਰੇ ਇਹ ਜੋ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਧ
ਰਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਇਨੇ ਨਾਹੀ ਨਜਰ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਕੋਈ ਵਸ
ਤੁਰਾ ਮਲ ਲੈਦਾ ਹੈ ਦੇਖਾਂ ਇਥੇ ਦਾ ਕੀ ਮਕ ਜੋ ਕਰ ਚਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਧ
ਰਮਾਸਿੰਘ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਕੇ ਜਤਨ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਵੇਖੋ ਹਿਰ
ਜਤਨ ਹੋ ਪਹਿਣ ਤੇ ਪਕਾਵਣ ਦਾ ਅਤੇ ਮੀਨ ਜੋ ਜੀ ਮਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕੁਦ
ਰਤਨ ਲਜੀ ਮਦਾ ਹੈ ਰਾਜੇ ਦਾ ਕੁਮਾਇ ਹੋ ਹੈ ਜੋ ਕੁਛ ਚਾਹੀ ਮੇਰੇ ਬ

ਹੋਲਾ ਆਵੇ ਅਤੇ ਤਾਹਰ ਖੋਆ ਪਭੀ ਖਾਵੇ ਅਤੇ ਕੋਈ ਆਵੇ ਅ
 ਪਣਾ ਅਹਾਰ ਲੈ ਜਾਵੇ ਹੋ ਗਜਿਤ ਨੇ ਕਰ ਖਾਨੇ ਪੈਨ ਜੋ ਕੋਈ ਕੁਛ ਕੰਮ
 ਕਰਾਵੇ ਉਸ ਕਾਰੀ ਗਰ ਕਰ ਦੇਣ ਮਜ਼੍ਹਰੀ ਨਾਹੀ ਲੈਣੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ
 ਦਾ ਕੀ ਮੋਹਿਤਾ ਹੋਤਿ ਸੇ ਕਾਰੀ ਗਰ ਪਾਸ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਓਹੁ ਕਾਰੀ ਗਰ ਮਾਪੇ
 ਤੀ ਕਰ ਦੇਤੇ ਹੈ ਮਜ਼੍ਹਰੀ ਕੁਛ ਲੈ ਦੇ ਨਾਹੀ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਨ ਕੁਛ
 ਲਨਾ ਮਜ਼੍ਹਰੀ ਈਹਾਂ ਧਰਮ ਹੀ ਵਰਤ ਮੰਨੇ ਹੈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੇ ਪ
 ਗੇ ਸਕੇ ਸੁਖਾਲੇ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਇਸਤਰਾ ਇਸਨ ਗਾਰੀ ਦਾ ਕੰਮ
 ਚਲਦਾ ਹੈ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਗਲ ਸੁਣ ਕੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਆ ਮਰਦਾ
 ਨੇ ਜੀ ਵਿਚ ਕਯਾ ਭਾਈ ਏਸੇ ਨ ਗਾਰੀ ਵਿਚ ਰਹੀਏ ਤੁਮਰ ਦਾ ਨਾਉ
 ਜਨ ਕਰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਸਹਰਦੀ ਮਾਂਗਲਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਲਵੇ ਸਹਰਦੀ ਮਾਂਗਲਾਂ ਸਹਰਾ ਵਿਚ ਧਰਤੀ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਹੈ ਹੋਰ
 ਸਭੁ ਸਮਾਂ ਗੀ ਸੁਇਨੇ ਦੀ ਹੈ ਨ ਕੋਈ ਮੁਲ ਲੈਦਾ ਹੈ ਨ ਮਜ਼੍ਹਰੀ ਮਾਂ
 ਗਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਕੁਝ ਲੈਵੇ ਅਤ ਕੁਦਰਤ ਨਾਲ ਦਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇ ਹੈ
 ਜਤਨ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਅਤੇ ਨ ਕੋਈ ਖੂਹ ਹੈ ਪਾਣੀ ਮੀਹ ਦਾ ਅਤੇ ਦੋ ਕੁ
 ਦਾ ਪਰਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹੈ ਅਜੀ ਅਜੇਹੀ ਮਾਂ ਸਹਰਦੀ ਮਾਂ ਗ
 ਲਾਂ ਹੈਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਕੁਝ ਖਾਧੇ ਭੀ ਤ

ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਅਜੇਹਾ ਸਾਧਿ ਮਿਲ ਗਯਾ ਸੇ ਉਸਨੂੰ
 ਗਲਾਂ ਪੁਛੀਆਂ ਉਸ ਮੈਨੂੰ ਸਭੁ ਦਸੀਆਂ ਉਸ ਮਦਾਈ ਸੇ ਰਲ

ਚੀਅੰਮਤੇਮਿਟਾਈਪਦਾਈਇਕਸਦੁਕਾਨਦਾਰਨੂੰਜਾਇਕਰਕ
 ਹਜਾਇਸਨੂੰਅਢਈਸੇਰਤੇਲਦੇਹੁਸਬੁਤਕੜੀਵੰਟੇਸੁਇਨੇਦੇਪੈਂ
 ਗੁਰੂਜੀਓਸਹੋਰਗਲਭੀਆਖੀਆਯੀਜੇਕੋਈਤੇਰੇਨਾਲਭੀਹੈਤਾਂ
 ਮੇਕਹਆਜੀਦਾਇਅਤੀਤਪੈਂ ਉਦਮਨਵਿਚਬੈਠੇਪੈਂ ਤਾਂਓਸਕਹਾ
 ਉਨਕੋਭੀਲੇਜਾਹ ਤਫੇਰਮੈਕਹਆਜੀਓਹੁਇਉਨਾਹੀਲੇਤੇ ਓਹਵੇਰ
 ਸਿਤੋਖੀਪੈਂ ਇਹਗਲਹੋਈਆਹੀਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਆਮਰਦਾ
 ਨਾਤੈਨੂੰਕਰਤਾਗਦਿਤਾਮਾਵੈ। ਤੋਭੁਲੀਗਲਆਖੀਮੈਤੇਰੇਉਤੇ
 ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਆਹਾਂ ਅਤੇਜੇਲੈਅੰਦੇਆਹ ਤਾਂਬਹੁਤਰੀਜੋਹੋਵੇ
 ਆਹ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਹਆਗੁਰੂਜੀਇਥੇਅਜਬਤਮਾਸਾਤਿਨਾ
 ਇਥੇਕੀਮਥੇਕਰਚਲਦਾਹੈ ਅਤੇਏਥੇਤੁਰਕਦੀਜਾਤਨਾਹੀਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਆਮਰਦਾਨਾਏਥੇਧਰਮਕਲਹੈ ਏਥੇਪਾਪ
 ਕੋਈਨਾਹੀਕਰਦਾ ਸਚਅਤੇਸੰਤੋਖਹੀਵਰਤੁਦਾਹੈ ਏਥੇਤੁਰਕਦੀ
 ਜਾਤਨਾਹੀਦੇਖੀਮਤਮੂਹੋਕਹਦਾਹੋਵੇ ਜੋਮੈਮਰਾਸੀਤੁਰਕਹਾਂਇ
 ਥੇਤੁਰਕਯੁਜਾਣਦੇਲੰਗੀਨਾਇਥੇਮੁਰਤਿਨੂੰਪੁਜਦੇਪੈਂ ਏਹੁਸਧ
 ਧਰਮਵਨਗਾਹੀਹੈ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਹਆਜੀਗੁਰੂਜੀਇਸੇਨਗਰ
 ਰਹੀਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਆਮਰਦਾਨਾਅਪਦੇਹਬਨੰਗੀ
 ਹਥਕਰਤਾਰਦੇਹੈ ਤੁਫੇਰਮਰਦਨੇਕਹਆਗੁਰੂਜੀਇਥੇਇਸਤੀ
 ਪੁਰਖਮਥਨਕਰਦੇਹੈਨਾਕਿਨਾਹੀਕਰਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹ
 ਯਾਮਰਦਾਨਾਨਾਹੀਕਰਦੇ ਤਾਂਧਰਮਕਲਾਵਰਤਦੀਹੈਜਿਥੇਮ
 ਥਨਹੋਦਾਹੈ ਤਿਥੇਧਰਮਓਠਜਾਦਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਹਆਜੀ
 ਇਹਤੁਅਵਰਜਸੁਣਾਓ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਆਮਰਦਾਨਾ
 ਕਰਤਾਰਦੀਆਗਲਾਂਅਚਰਜਪੈਂ ਜਿਤਨੀਆਕਿਸੇਨੂਦਿਖ
 ਈਅੰਪੈਂ ਤਿਤਨੀਅੰਕਿਸੇਤਿਠੀਅੰਪੈਂ ਜੇਕੋਈਹਿਕਰਾਈਸ
 ਮਨਦੇਖਦਾਹੈ ਤਾਂਏਹੁਬੰਦਾਆਫਰਜਾਦਾਹੈ ਜਰਨਾਹੀਸਕਦਾ

ਅਤੇ ਓਹ ਕਰਤਾਰ ਮੈ ਸਾਰੇ ਜੋ ਦਿਖਵੈ ਕੁਛ ਹੋਰ ਅਤੇ ਕਰੇ ਕੁਛ ਹੋਰ
ਤੁੰ ਫੇਰ ਮਰਦ ਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂਨੀ ਏਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਹਦ ਕਿ ਬੋਤੋ ਜੀ ਹੈ ਤੁੰ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਜਿਥੇ ਅਸੀਂ ਚਲੇ ਆਏ ਆਹੇ

ਮਿਟਾਏ ਪਾਤਕ ਹੋਨੇ ਕੁਝ ਆਏ ਆਹੇ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਨ
ਜੀ ਮਟ ਦੇਵਾਸ ਤੇ ਜੀ ਸਨਾਨਿ ਜਪ ਪੁਰ ਚਾਯਾ ਲੇਜੈ ਅਤੇ ਸਾਇਨ ਤੇ
ਕਿਸੇ ਖਾਵਣ ਨਾਂਹੀ ਅਤੇ ਓਹ ਜੋ ਓਹ ਚਾਪਾ ਕੁਛ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਪ
ਰੇਸ ਕੁਸਾਇਨੇ ਦੀ ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਪਹਾੜ ਸੁਇਨੇ ਦੇ ਹੋਨ ਤੁੰ ਫੇਰ ਮਰਦ
ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਸ ਰਾਜੇ ਦੀ ਹਦ ਕਿ ਬੋਤੋ ਜੀ ਹੈ ਤੁੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਤਾਰਾਹ ਜਾਰਸਤ ਸੈ ਜੋ ਜਨ ਹੋ ਏਤੁਰਾ ਜਾਹੋਰ
ਕਲਜਗ ਵਿਚ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਇਹ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚ ਬਹੁਰਾ ਜਾਹੋ
ਇਸ ਦੇ ਤੁਲ ਕੋਈ ਨਾਂਹੀ ਤੁੰ ਮਰਦ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨਾਲੇ
ਗੁਰੂ ਤੇਰੇ ਤੁੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਤੁੰ
ਕਰਤਾਰ ਪਾਸੋਂ ਦਰੁ ਕਰਾਯਾ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਓਹ ਗੁਰੂ ਇਸੇ ਦਾ ਸਲਾਂ ਮਿਅ
ਹਾ ਤੁੰ ਫੇਰ ਮਰਦ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੈ ਆਖਨਾ ਹੀ ਸਕਦਾ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਪੈਣ
ਅਹਾਰੀ ਪਰਹੁਣਤਾ ਸਹਰ ਵਿਚ ਆਏ ਹੋ ਕੁਛ ਅਹਾਰ ਖਾਵੇਤਾਂ
ਲੇ ਆਵਾਂ ਤੁਸੀਂ ਤਾਂ ਸਹਰ ਵਿਚ ਜਾਵੇਨਾ ਹੀ ਤੁੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
ਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਰੰਗ ਤੁਮਾਸੇ ਤੁੰ ਚਪ ਕਰ ਜਾਹ ਮਰ
ਦਾਨ ਚਪ ਕਰ ਕੇ ਬਹਰਾ ਤੁੰ ਸਤਾ ਦਿਨ ਗੁਜਰੇ ਮਰਦਾਨਾ ਖਾਇ
ਖਾਇ ਆਵੈ ਜਾਂ ਅਠਵਾਂ ਦਿਨ ਹੋਯਾ ਤੁੰ ਮਰਦਾਨਾ ਅਹਾਰ ਨੁਰਾ ਮਾਮ
ਹਾ ਜੋ ਓਸੇ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੀ ਨਜਰ ਪੈ ਗਯਾ ਤਾਂ ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਕਯਾ
ਅਰੇ ਬੁਝੀ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁੰ ਜੋ ਕਹਤਾ ਬਾ ਜੋ ਦਇਆ ਤੀਤ ਅੰਗੁਰੀ ਹੈਂ ਨ ਓ
ਹੋਤਾ ਮੇਂ ਦੇਖੇ ਨਾਂਹੀ ਕਹਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਝੁ ਭੁਭੀ ਬੋਲਤਾ ਹੈ ਤੁੰ ਮਰਦ ਨੇ ਕਹ
ਯਾ ਜੀ ਹੈ ਕੁਛ ਨਾਂਹੀ ਬੋਲਤਾ ਉਹ ਦੋਨੋ ਅਤੀਤ ਉਦਾਨ ਮੈਂ ਬੋਲੇ
ਅਰਬਤੁ ਸੰਤੋਖੀ ਹੈ ਕਿਸੀ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਪਰਨ ਹੀ ਜਾਤੇ ਤੁੰ ਧਰਮ ਸਿ

ਘਰਆ ਕੋਈ ਉਨਕ ਲੋਜਾ ਦੇ ਤਾਂਖਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਖਾਂ ਦੇ ਤਾਂਮਰਦ ਨੇ ਕ
 ਅਜੀ ਉਨਕੀ ਖੁਸੀਆ ਦੇ ਤਾਂਖਾਂ ਦੇ ਨਹੀ ਤੋਨਾ ਖਾਂ ਦੇ ਤਾਂਧਰਮਾਸਿ
 ਘਰਆ ਘਰਆ ਤਾਂਮਰਦ ਨੇ ਕਰਆ ਜੀ ਉਹ ਤਾਂ ਪੈਣਾ ਮਹਾਰੀ
 ਤੋਨ ਜੇਕੀ ਪਵਿਰ ਦੇਖ ਤੇ ਹੈ ਤੋਮ ਚਵਤੋ ਹੈ ਨਹੀ ਤੋਨਹੀ ਮਚਵਤੋ
 ਤਾਂਧਰਮਾਸਿ ਘਰਆ ਈਹ ਤੇ ਕੁਪਾ ਵਨ ਕਰਆ ਦੇਖਾ ਹੈ ਤਾਂਮਰਦ
 ਨੇ ਕਰਆ ਜੀ ਮੈ ਤਾ ਈਹ ਕੁਪਾ ਵਨ ਕਰਨਹੀ ਦੇਖਾ ਤਾਂਧਰਮਾਸਿ
 ਘਰਆ ਤੇ ਘਰ ਭਾਤ ਕਰੀ ਤਾਂਮਰਦ ਨੇ ਕਰਆ ਜੀ ਤੁਮ ਲੇਚ
 ਲੇ ਤਾਂਧਰਮਾਸਿ ਪਪਿਜ ਸੇਰਵ ਸਤੁਆ ਪਲੀਤੀ ਮਤੇ ਮਦਾਈ
 ਸੇਰਮਰਦ ਨੇ ਨੁਖਵਾਈ ਲੈਕਰ ਦਸਤ ਧਰਮਾਸਿ ਪਮਤੇ ਮਰਦਾ
 ਨਾਮਾਏ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲ ਬੈਰੇ ਹੈ ਤਾਂਧਰਮਾਸਿ ਪ
 ਕਰਆ ਮਰਦਾਨਾ ਉਨਕੀ ਮਦਾਜ ਕਰਾ ਹੈ ਤਾਂਮਰਦ ਨੇ ਕਰਆ ਜੀ
 ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਉਨਕੀ ਮਦਾਜ ਹੈ ਤਾਂਧਰਮਾਸਿ ਪਪੁਸਾਦੀ
 ਅਗੋਰਖਾ ਰਖ ਕਰਮੁ ਹੋਵਚਨ ਕੀ ਤੇਸ ਸਾਧਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕ
 ਰਤਾਰ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਖੀਖੋਲੀਆਂ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਚਨਕੀ ਤਾਮਾ ਉਭਾਈ ਜੀ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਬੈਰੇ ਜੀ ਤਾਂਧਰਮਾਸਿ ਪ
 ਬੈਰੇ ਕਰਪੁਸਾਦ ਅਗੋਰਖਾ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਆ ਭਾਈ
 ਉਹ ਕਰਾ ਹੈ ਤਾਂਧਰਮਾਸਿ ਪਕਰਆ ਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਦਾਸ ਤੇ ਗੋਇ
 ਦਪੁਸਾਦ ਕੁੇਜਾ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਆ ਭਾਈ ਤੇਰਨਾ ਉ
 ਕਰਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਜਾਤ ਵਰਨ ਕਰਾ ਹੈ ਤਾਂਉਸ ਕਰਆ ਜੀ ਮੇਰਨਾ ਉ

ਤੇ ਧਰਮਾਸਿੰਘੈ ਅਰਈਹਾਂ ਜਾਤੁ ਵਰਨ ਸਭੁ ਕਏ ਕਹੀਐ ਈਹ
 ਘਟਵਧਕੋਈ ਨਹੀ ਈਹਾਂ ਸਭੁ ਪਾਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ਹੀ ਬਾਪੈ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਈਹਾਂ ਕਾਰਜ ਕੀਏ ਹੈ
 ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਾ ਭਾਈ ਈਹਾਂ ਕਾਰਜ ਕਵਲ ਨੇਨ ਪੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਰਾਜਾ ਜੋ ਰਾਜ ਕਰਤਾ ਹੈ ਸੋ ਤਬ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
 ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਾ ਭਾਈ ਉਸ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਛਤ੍ਰ ਕਰਤਾ ਰਨੇ ਦੀਅ
 ਹੈ ਪਰ ਚਿਹਾ ਕਿਸੀ ਪਾਸ ਤੇ ਸਲਾਮ ਨਹੀ ਕਰਾਵਤੁ ਅਧੇ ਗੀਜੀ
 ਅਸੇ ਸਭੁ ਰਯਤ ਸਲਾਮੀ ਹੈ ਪਰ ਏਹੁ ਅਪਾ ਕਿਸੀ ਪਰ ਜਾਪਤਾ
 ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਏਹੁ ਏਕਹੀ ਸਮਝਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਕੀਏ ਬੰਦੇ
 ਹੈ ਜੈਸੇ ਸਭੁ ਹੀ ਹੈ ਤੈਸੇ ਏਕ ਮੈਂ ਭੀ ਬੰਦ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਪਦੇ ਜੀ ਵਿਚ ਧਾਰੀ ਜੋ ਉਸ ਕੇ ਦੁਆਰੇ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਵਣ ਅਤੇ
 ਉਸ ਨੂੰ ਦਰਸਨ ਭੀ ਜਰੂਰ ਦੇਵਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਅਭਿ
 ਮਾਨ ਜੀਤਿਆ ਹੈ ਅਸਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਉਪਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਦੇ
 ਖਾਕਰਤਾਰ ਕਾ ਕਰੇ ਏਹੇ ਵੀਚਾਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਮਨ ਵਿਚ ਅ
 ਹੀ ਤਿਚਰਨੁ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਾ ਭਾਈ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਚ ਵੀਏ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਜੀ ਅਸੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਹੀ ਅ
 ਚਵਤੇ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਕਾ ਭਾਈ ਤਸੀ ਕੋ ਜੋ ਨਹੀ ਅਚ ਵਦੇ। ਏ
 ਸ ਵਿਚ ਦੋ ਸਕਾਰ ਖਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਧਰਮ
 ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਸਾਦ ਵਿਚ ਦੋ ਖਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਖ ਰਾਜੇ ਵਿਚ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮ
 ਸਿੰਘ ਕਾ ਭਾਈ ਤੁਮੇ ਰਾਜੇ ਕੋ ਦੋ ਖਕਾ ਲਗਾ ਖਾਹੈ ਰਾਜ ਤੇ ਧ
 ਰਮ ਤੁਮਾਹੈ ਅੰਗੇਜ ਕੋਈ ਰਾਜੇ ਕਾ ਦੋ ਖਤੁ ਮੈਂ ਨ ਜਰਮਾ ਖਾਹੈ
 ਤੁੰਤੁ ਮਹਮੋਕੋ ਕੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਧਰਮਾਸਿੰਘ
 ਜਿਸ ਮੈਂ ਦੋ ਖਤੁ ਹੈ ਸੋਈ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਅਰਮੇਰ ਕੋਈ ਕਾ ਜਾਨਤ
 ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਹਤਾਂ ਪੰਨ ਭੁਛੀ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿੰਘ ਨੇ ਕਾ ਭਾਈ

ਇਹਨਿ ਵਾਰ ਵਕੈ ਕਰਹੋ ਦੇ ਤੰਗੁ ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਭਾਈਆ
 ਪੇਹੋ ਇਜਾਇਗੀ ਤੰਧਰਮਾਸਿਘ ਕਯਾ ਜੀ ਏਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਏਵੇ ਪ
 ਯਾਰਹੇਗਾ ਤੰਗੁ ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਜੀ ਤੁਮਰ ਜੇ ਕੋ ਖਬਰ ਕਰੇ
 ਜਬਰਾਜਾਹਮਿਉ ਜਮਾਏਗਾ ਤੁਬ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਚਵੇਗੇ ਤੰਧਰਮ
 ਸਿਘ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਭਾਈਏਹੁ ਅਸਚਰਜ ਹੋਯਾ ਹੈ ਰਾਜੇ ਨੂੰ ਇ
 ਕਮਾ ਦੇਖ ਲਗਾ ਧਰਮਾਸਿਘ ਨੂੰ ਪੈਰ ਨਗੀਲਗੀ ਧਰਮਾਸਿਘ
 ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਪਾਸਗਾ ਕਯਾ ਰਾਜਾ ਜੀ ਤੇਰੇ ਸਹਰੇ ਤੁਨਿ ਅ
 ਤੀਤਮਾਇਉ ਤੇਰੇ ਪੈਨ ਏਕੋ ਤੇ ਸਹਰੇ ਮੈਂ ਅਹਾਰ ਕਰ ਜਾਤਾ ਹੈ ਅਰਦ
 ਇਸਾ ਵਤੇ ਨਾਂਹੀ ਤਿਨ ਕੇਤਾਈ ਮੈਂ ਅਹਾਰ ਲੇਗਾ ਥਾ ਚਿਹਮਚ
 ਵਤੇ ਨਾਂਹੀ ਤੁਮੈਂ ਇਨ ਕੋ ਕਯਾ ਅਰੇ ਸਾਧੇ ਜੀ ਯਹ ਤੇ ਧਰਮ ਨਗਰ
 ਹੈ ਤੁਮ ਅਚ ਵਤੇ ਕੋ ਨਾਂਹੀ ਤੁਮ ਅਹਾਰ ਕੋ ਕਯਾ ਦੇਖ ਲਗਾ ਯਾ ਹੈ
 ਦੋਤੋ ਕੁਛ ਨਾ ਬੋਲੇ ਪਰ ਉਨ ਕੇ ਮਹੀ ਤਨੇ ਕਯਾ ਅਰੇ ਭਾਈ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਕੋ ਦੇਖ ਕੋਈ ਨਹੀ ਦੇਖ ਰਾਜੇ ਮੈਂ ਤੰਗ ਜੇ ਕਯਾ ਧਰਮਾਸਿਘ ਤੁ
 ਮਉ ਸਪਾਸ ਤੇ ਪੁਛਤੇ ਜੇ ਜੀ ਰਾਜੇ ਮੈਂ ਕਯਾ ਦੇਖ ਹੈ ਤੰਧਰਮਾਸਿਘ ਕ
 ਯਾ ਜੀ ਮੈਂ ਬੇਹਥਾ ਤੁ ਪੁਛੀਥੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਯਾ ਭਾਈ ਜਿਸ ਮੈਂ ਦੋ
 ਖੋਤ ਹੈ ਸੋਈ ਜਾਣਤਾ ਹੈ ਤੰਗ ਜੇ ਕਯਾ ਧਰਮਾਸਿਘ ਤੁਮਹਾਰਾ
 ਦੇਖ ਵੀਚਾਰ ਕਰ ਦੇਖ ਉਨੇ ਨੇ ਹਮ ਕੋ ਕਯਾ ਦੇਖ ਲਗਾ ਯਾ ਹੈ ਤੰਧ
 ਰਮਾਸਿਘ ਕਯਾ ਤੁਮੀ ਚਲ ਕਰ ਪੁਛੋ ਤੰਗ ਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਕਯਾ
 ਧਰਮਾਸਿਘ ਉਹ ਕਹ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੰਧਰਮਾਸਿਘ ਕਯਾ ਜੀ ਸਿਲ
 ਮਿਲਾਪ ਹਾਜ਼ੀ ਦੀ ਵਾਵ ਵੀ ਬੈਠੇ ਹੈਨ ਤੰਗ ਜੇ ਕਯਾ ਅਰੇ ਘੋੜਾ
 ਲਾਏ ਜਾਰ ਜੇ ਘੋੜਾ ਮੰਗਾ ਤੰਗ ਜੇ ਨੇ ਵੀਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜੇ ਮੈ
 ਰੇ ਸਹਰੇ ਮੈਂ ਕੁੰਡਾ ਫੇਕੀ ਅਵਕ ਕਿਸੀ ਕੋ ਨਹੀ ਅਤੇ ਜੇ ਮੈਂ ਹੋਰ ਲੋਕ
 ਰਾਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਕੁਛ ਲਨ ਕਰਨ ਤੁਏ ਹਭੀ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਕੁਲਾਹੁਟ
 ਤੁਏ ਵੇਚ ਲੋ ਪਿਛੋ ਮਿਲਾਯੋ ਆ ਕੁਛ ਹੋਵੇਗਾ ਸੋ ਕਰੀਏਗੇ ਸ

ਉਤਰਾ ਜਗੀ ਜਾਘੇੜਾ ਆਇਖੜਾ ਹੋਆ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਧਰਮਾਸਿ
 ਪਚਲੋ ਤੇ ਉਹ ਸਾਧਕ ਹੋਏ ਧਰਮਾਸਿ ਪਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਨੂ
 ਲੇਆਯਾ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਅਗੇ ਮਰਦਾਨ ਤਰ
 ਵਜਾਇਦਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਭੀ ਮਗਨ ਮਸਤ ਬੈਠੇ
 ਆਹੇ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਆਹੀ ਮਰਦਾਨ ਤਰ ਵਜਾਇਦਾ ਸੀ ਪਰਮ
 ਰਦਾਨ ਭੀ ਮਸਤ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਰਾਜਾ ਪੇੜੇ ਤੇ ਉਤਰ ਖੜਾ ਹੋਆ
 ਮਰਦਾਨ ਭੀ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਜੇ ਕੋਈ ਆਯਾ ਹੈ ਕਿਨਾ ਹੀ ਆਯਾ ਤਾਂ
 ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈਨ ਧਰਮਾਸਿ ਪਨੂੰ ਕਹਾ ਦੇਖ ਧਰਮਾਸਿ ਪਾਇਨ ਕੀ
 ਕਾਮਵਸ ਹੈ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿ ਪਕਹਾ ਜੀ ਇਹ ਪੁਰਨ ਸਾਧ ਹੈ ਤਾਂ
 ਜੇ ਕਹਾ ਹਮ ਕੋ ਕਰ ਜਾਣੇ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿ ਪਕਹਾ ਜੀ ਇਨ ਕੋ
 ਬੁਲਾਵੇ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਕੋ ਕਰ ਬੁਲਾਈਏ ਤਾਂ ਧਰਮਾਸਿ ਪਕ
 ਹਾ ਜੀ ਤੁਮ ਇਨ ਕੋ ਕਹੋ ਸਾਧ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਰਾਜੇ
 ਕਹਾ ਇਉਂ ਹੀ ਕਹੀਏ ਧਰਮਾਸਿ ਪਕਹਾ ਜੀ ਇਉਂ ਹੀ ਕਹੀਏ
 ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਨੇ ਜੇ ਆਇ ਕਰ ਕਹਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਦੀ ਸਮਾਧ ਖੁਲੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਸਤ ਕਰਤਾਰ
 ਈ ਸਤ ਕਰਤਾਰ ਆਵੇ ਕੁਝੀ ਜੀ ਬੈਠੇ ਰਾਜਾ ਬੈਠ ਗਯਾ ਬੈਠ ਕਰ
 ਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮ ਜੋ ਕੁੰਡਾਰ ਨ ਅਚਵਾ ਹਮ ਕੋ ਦੇਖ ਲਗਾਯਾ
 ਜੋ ਹਮ ਕੋ ਦੇਖ ਬਤਾਵੇ ਅਰਧ ਮਾਰ ਦੇਖ ਦੂਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹਾ ਰਾਜਾ ਦੇਖ ਤੁਮ ਕੋ ਇਹ ਲਗਾ ਹੈ ਤੁਮ ਜੋ ਕਹਤੇ ਹੈ ਸਕੂਰ
 ਬਿਦਕੇ ਕੀਏ ਹੈ ਮੀਜੇ ਦੇ ਕਹਮ ਭੀ ਕੀਏ ਹੈ ਜੇ ਤੁਮ ਏਹ ਬਾਤ ਜਾਣਤੇ
 ਹੋ ਤੇ ਅਵਰਾਂ ਪਾਸਤੇ ਆਨ ਕੋ ਮਨਾਵਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਜੀ
 ਮਾਕਿਸੀ ਪਾਸਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮਨਾਵਤੇ ਉਹ ਆਪੇ ਹੀ ਮਨਾਤੇ ਹੈ ਹਮਾਕਿਸੀ
 ਪਰਫੁਰਮਾਇ ਸਨ ਹੀ ਕਰਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚਨ ਕੀਤਾ
 ਸੁਣ ਰਾਜਾ ਕਵਲ ਨੈਨ ਅਸਾ ਸੁਧਰ ਸੈਣ ਨੂਰੁ ਸਾਸਕੁ ਤੇ ਉਪ

ਕਾ

ਰਸਰਦਾਰਕੀਤਾਹੈ ਅਤੇਹੋਰਸਿਤਨੇਸਭਰਾਜੇਹੈਨੂ ਉਸਦੇਸ
ਲਾਂਮੀਕੀਤਿਹੈਨਅਸਾਂ ਤੁਸਾਡੇਜੀਵਿਚਕਮਾਹੈਆਵਦੀਹੈਤੰਰ
ਜੇਕਵਲਨੈਨਕਯਾਜੀਈਹਾਂਤੋਪਰਮਸੁਖਹੈ ਅਤੁਮਾਰਕਯ
ਸਿਰਪਰਮਾਨਾ ਪਰਜੀਹਮਾਰੇਦੋਖਦੂਰਕਰੇ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਵਚਨਕੀਤਾ ਰਾਜਾਡੇਰਾਦੋਖਦੂਰਕਰਨਦੇਵਾਸਤੇਹਜਾਰਜੋਜਨ
ਆਏਆਹੇ ਤੁਸੀਅਸਾਨੂੰਨਹੀਜਾਣਦੇਪਰਅਸੀਤੁਸਾਨੂੰਜਾਣ
ਦੇਆਹੇ ਤੂੰਬੁੱਧਗਤਹੈਪਰਰਾਜੇਸੁਧਰਸੈਣਦਾਸਲਾਮੀਰਹੇਗਾ
ਤੰਤੇਰਾਕੁਲਾਹੋਵੈਗਾਇਹਸਾਰੀਸਮੱਗੀਥਾਇਪਵੀਗੀਨਹੀ
ਤੰਤੇਰੀਖੁਸੀਆਵੈਸਾਈਕਰੀ ਤੰਰਾਜੇਕਵਲਨੈਨਕਯਾਜੀ
ਜੇਤੁਮਕਯਾਮੈਉਨਕਾਕਯਾਠੇਰਉਗਾਨਹੀ ਤੰਰਾਜੇਕਵਲਨੈ
ਨਕਯਾਜੀਤੁਮਾਰਨਾਓਕਮਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਹਾ

ਰਾਨਉਨਨਕਸਿਰਕਾਰੀਹੈ ਇਹਬਾਤਸੁਣਕਰਰਾਜਾਕਵਲਨੈ
ਨਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਫਹਪਾਹਥਪੈਰਾਂਤੇਰਖਕਰਆਪਣੇਮਏ
ਤੇਰਖੇ ਕਹਣਲਗਾਜੀਤੁਸੀਕੁਲੇਬਚਨਕੇਪੁਰੇਹੈਪਰਮਬਚ
ਨੇਸਹਰਮੰਦਰੀਮੈਨਿਹਾਲਕਰੇ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣ
ਰਾਜਾਹਮਅਤੀਤਫਕੀਰਮਾਹੇ ਤੁਮਰਾਜੇਮੰਦਰੀਮੈਸੋਹਤੇਹੈ
ਹਮਉਦਮਾਂਨਮੈਸੋਹਤੇਹੈ ਤੰਰਾਜੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏਹਰਾਜਤੁਮ
ਰਾਹੈਬੈਠਕਰਰਾਜਕਰੇ ਹਮਤੁਮਾਰੇਮਰੇਫਹਲਕਰੈਰੇਰੇ ਜੋ
ਤੁਮਕਹੋਸੁਹਮਤੁਮਾਰੇਮਾਰੇਕਾਰਕਰਾਰੇ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ

ਕਰਮਾਰ ਜਾਤੁ ਜੋ ਰਾਜ ਕਰਤ ਹੈ ਸੋ ਮਹੀ ਕਰਤ ਹੈ ਪਰ ਏ ਕਰਮਾਰ
 ਕੁਮਾਰ ਨ ਮਨੈ ਕੁਥਰ ਜੇ ਕਰਮਾ ਜੀ ਏ ਕਰਮਾਰ ਜੋ ਕੁਮਾਰ
 ਕੋ ਸੋਈ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਤੁਮਾਰ ਜੇ ਸੁਪਰ ਸੇਵਕੇ
 ਸਲਾਮੀ ਰਹੀਐ ਤਾਂ ਰਜੇ ਕਵਲ ਨੈ ਨ ਕਰਮਾ ਜੀ ਏ ਕਰਮਾਰ ਸੇਵ
 ਕਾ ਜੋ ਕੋ ਤਾਂ ਸੁਪਰ ਸੇਵਕੇ ਸੋਗੇ ਕੇ ਸਲਾਮੀ ਹੋਵੈ ਯਹ ਕਰਮਾ ਬ
 ਤੁਰੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸੀ ਕਹਦੇ ਹੋ ਸੋ ਰਾਮ ਨ ਦਾਹੈ
 ਫੇਰਤ ਕਰਮਾਰ ਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਰਾਮਾ ਕਹਦੇ ਹੋ ਜੋ ਤੁਸੀ ਮਨੈ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਰਾਮਾ ਤੁਮਾਰ ਕਹਤ ਹੈ ਤਾਂ ਰਜੇ ਕਰਮਾ ਜੀ
 ਮੰਦਰ ਪਾਵਿਤ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਕੁਲਾਰਾ ਜਾਵਲੇ॥
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਰਥਾਤ ਮਰਦਾਨਾ ਮੰਦਰਾਂ ਵਿਚ ਕਾਏ ਜੰਗ
 ਰਨ ਨ ਕਜੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਵਡੀ ਸਮੱਗੀ ਹੈ ਅਤੇ ਰਜਾ ਬੀਸਤ ਦਾ ਕਰਦ
 ਹੈ ਪੰਦ੍ਰਾ ਮਹੀਨੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈ ਨ ਪਾਸ ਰਹੇ ਫਿਰ
 ਵਿਦਾ ਹੋ ਨ ਲਗੇ ਤਾਂ ਰਜੇ ਕਰਮਾ ਜੀ ਏ ਹਰ ਜਤੁ ਮਾਰ ਹੈ ਕਿਸੀ ਕੋ
 ਅਪਣੇ ਹਥ ਕਰਦੇ ਮੈਤੁ ਮਾਰੇ ਸਾਥ ਚਲਤਾ ਹੈ ਹਮ ਕੋ ਛੇਰਨ
 ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਰਾਮਾ ਹਮੇਤੁ ਮਾਰੇ ਪਾਸ ਹੀ ਹਾਂ ਤਾਂ
 ਰਾਜੇ ਕਵਲ ਨੈ ਨ ਚਰਨ ਬੰਦ ਨਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਾਹ
 ਹਨਿ ਕਲਖ ਜੋ ਹੋਏ ਫਿਰ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਬਤਨ ਚਲੇ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾ
 ਨੈ ਕਰਮਾ ਜੀ ਏ ਹੁਜੇ ਮੱਕਾ ਮਾਖਦੇ ਹੈਂ ਨ ਸੋ ਕਿਤ ਵਲ ਹੈ॥ ੩੮॥
 ਬੋਲੇ ਬਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੩੯ ॥ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੁਰਾ ਲੇਜ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਰਮਾ ਜੀ ਤੁਰ ਕਤਰੀਫ ਬਹੁਤ ਕਰਦੇ ਹੈਂ ਨ ਕੁਲਾ ਚਿਹਰੀ ਦੇਖ
 ਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚਿਹਰਾ ਕਿਧਰੇ ਪਿ
 ਛੇਰ ਕਰਮਾ ਅਸੀ ਮਗੇ ਮਾਏ ਮਾਰੇ ਅਗਾ ਹੀ ਦੁਮਾਨੁ ਜਾਵਲੀ
 ਹੀ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਮਾ ਜੀ ਕੀ ਬਹੁ ਨੈ ਕਰਦਾ ਹੈ॥ ਬੋਲੇ ਦੁਰ

ਕਿਉ ਨਾਂਹੀ ਤੇਰੀ ਇਕ ਪਲ ਕਰੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾ
 ਨਾਂਹੀ ਤੇਰੀ ਮਦਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹਾਂ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ ਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮਦਾ
 ਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹਾਂ ਤੇਰੀ ਆਂ ਮਦਾਈ ਪਲ ਕਰੈ ਨੇ ਅਤੇ ਤੇ ਜੇ ਕਹਦਾ ਹੈ
 ਹਿੰਦੂ ਆਂ ਨੁਸਾਵਨ ਹੀ ਦੇ ਦੇ ਸੇ ਤੇ ਨੂੰ ਕੋਣ ਮਨੇ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂ ਤੇ ਤੇਰਾ ਕਾ
 ਫੇਰ ਆਨ ਹੀ ਜਾਦਾ ਚਲ ਭਾਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਿਤ ਵਨੀ ਨ
 ਲ ਮਦਾਈ ਹਜਾਰ ਕੋਹਾਂ ਜਾਇ ਨਿਕਲੇ ਪਲ ਕਵਿਚ ਮੰਕੇ ਮਾਇ
 ਖੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮੰਕਾਏ ਹੋਹਈ ਤਾਂ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਏਹ ਤਾਂ ਚਾਹਦਿ ਵਾਲੀ ਹੈ ਏਥੇ ਹੋਰ ਤਾ ਕੁਛ
 ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜਾਹੁ ਅੰਦਰੇ
 ਜਾਇ ਕੇ ਦੇਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਅੰਦਰ ਜਾਵਣੇ ਲਗਾ ਤਾਂ ਮੁਜਾਵਰ
 ਅੰਦਰ ਜਾਵਣ ਦੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਅਵੇਯਾਰੋ ਮੈਂ
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਾਂ ਹਿੰਦੂ ਨਹੀ ਤਾਂ ਮੁਜਾਵਰ ਨੇ ਕਾ ਭਾਈ ਬਿ
 ਨਾਂ ਮੁਜਾਵਰ ਹੋਰ ਕਿਸੀ ਕੋ ਹੁਕਮ ਨਾਂਹੀ ਅਰ ਮੁਜਾਵਰ ਅੰਦ
 ਰ ਜਾਵੇ ਹੈ ਸੋ ਮਾਖੀ ਆਬੰਧ ਕਰ ਜਾਵੇ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਫਿਰ ਮ
 ਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਮਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਅੰਦਰ ਜਾਵਣ ਨਹੀ ਦੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਅਖ
 ਦੇ ਹੈਂ ਨ ਜੋ ਬਿਨਾ ਮੁਜਾਵਰ ਕੋਈ ਨਹੀ ਜਾਦਾ ਮੁਜਾਵਰ ਹੀ ਮਾਖੀ
 ਆਂ ਬੰਧ ਕਰ ਜਾਵੇ ਹੈਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਰ ਕਰ ਕਾ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਏਹ ਤੁਸਾਰਾ ਮੰਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਮੈਂ ਨੂੰ ਵਰ
 ਅਰਮਾਨ ਰਹ ਜਾਵੇ ਮਾਹਾ ਅਤੇ ਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਲ ਮਾਯਾ ਖਾਲੀ
 ਫਿਰ ਜਾਏ ਹੁਵਰਾ ਹੀ ਹੈਂ ਫੇਰੇ ਅਤੇ ਜੇ ਹੁਵਰਾ ਦੇਖ ਜਾ ਸਾਂਫੇ
 ਰਕਦ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜ
 ਰੁਰ ਦੇਖਣਾ ਹਈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਜੀ ਜਰੁਰ ਦੇਖਣਾ ਹੈ

ਦਿਖਾਈ ਦੇਨੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਿਚ ਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਨਿ
 ਸੰਗ ਚਲਿਆ ਜਾਹੁ ਮੰਦਰ ਮਤੇ ਮਟ ਕੀਨਾ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਹੁਕਮ
 ਮੰਨਿਆ ਅੰਦਰ ਚਲਿਆ ਗਿਆ ਅਗੋਂ ਮੁਜਾਵਰ ਸਭੇ ਅੰਧੇ ਹੋਏ
 ਏ ਜਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਮੰਦਰ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਇਕ ਪੰਥਰ ਦੀ ਮੁ
 ਰਤਿ ਪਈ ਹੋਈ ਪਈ ਹੈ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾ ਹੀ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਕਰ ਬਾਹ
 ਰ ਨਿਕਲਿਆ ਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖ ਆਯੋਂ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ
 ਤੂੰ ਠਾਠੁ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਦੇਖ ਕੇ ਹੀ ਰਾਂ ਨ ਹੋਗਾ
 ਮੇ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਕਾ ਦੇਖਾਂ ਹਿਕ ਮੁਰਤਿ ਪੰਥਰ ਦੀ ਪਈ ਹੈ ਵਡੀ ਸਾ
 ਰੀ ਮੈਂ ਹੋਰ ਕੁਛ ਨਾ ਤੂੰ ਠਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏ ਹੋ
 ਸੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਭੀ ਚਲੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਹਿਆ ਚਲ ਭਾਈ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇ ਭਾ ਕਹਿਆ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੰਦਰ ਮੰਦਰ ਜਾਇ ਵੜੇ ਅਗੋਂ ਕਿ ਬਲੇ ਵਿਚ ਲਿ
 ਖਿਆ ਆਹ ਜੋ ਇਕਾ ਦਿਨ ਨਾਨਕ ਦਰ ਵੇਸਾ ਮਾਵੇਗਾ॥ ਤਾਂ ਮੰਦਰ
 ਦੇ ਖੂਹ ਵਿਚ ਪਾਣੀ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੰ
 ਕੇ ਵਿਚ ਜਾਇ ਕਰ ਸਉਰ ਹੋ॥ ਪੈਰ ਮਕੇ ਕੀਤ ਰਫ ਕਰ ਕੇ॥
 ਸੁਤੇ ਜਾਂ ਪੈਸੀ ਕੀ ਨਿਵਾਜ ਕਾ ਵਖਤ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਕਾਜੀ ਫੁਕਨ
 ਦੀ ਨਾਨਿਵਾਜ ਕੇ ਆਯਾ॥ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਪੈਰ ਮਕੇ ਕੀਤ ਰਫ ਕਰੀ

ਪਾਹੈ ਕਹਣਲਗਾਈ ਦੇਖਦਾਇਦੇ ਤੂੰ ਜੋ ਪੈਰਖੁਦਾਇਦੇ ਪਰ
 ਵਲਕੀਤੇਹੈ ਸੋਕੀਕੀਤੇਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਜਿਤ
 ਵਲਖੁਦਾਇਨਾਹੀਤਿਧਰਪੈਰਕਰਛਰ ਤਾਂ ਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀ
 ਜਿਤਵਲਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਫੇਰੇਤਿਤਵਲਮੱਕੇਦਾਮੁਹਫਿਰਦ
 ਹੈ ਤਾਂ ਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀਨਹੈਰੋਨਹੈਗਯਾ ਕਹਣਲਗਾਏਹੋਤੇਮ
 ਪਖੁਦਾਇਹੈ ਅਤੇਲਗਾਪੈਰਚੁਮਣ ਸਿਰਤੇਰਖੁਜੋਸੁਆ
 ਖੁਜੋਸਹੇਦਰਦੇਸਤੇਰਾਨਾਉਕਯਾਹੈ ਅਰਰੇਜਾਗੁਰਖਤੇਹੋ
 ਨਮਾਜਪੜਤੇਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਰਾਗਤਿਲ
 ਗਮਹਲਾ ੧ ਰੋਜਾਬੀਦਗੀਕਬੁਲ ਦਸਦੁਆਰੇਚੀਨਮੰਦ
 ਰਹੋਇਰਹੁਰੀਜੁਲਾ ੧ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਰਮਨੁਆਇਸੁਬਾਧਹੁਦਉਰ
 ਤਲਬਾਦਲੀਲ ਤੀਸਦਿਨਸਿਉਰੀਗਰਾਖਹੁਪਾਕਮਰਦਾ
 ਸੀਲਾ ॥ ੧ ॥ ਕਾਮਲਹਰਬੁਝਾਇਮਨਤੇਹੋਇਰਹੁਠਰੂਰ ਕਹੈ
 ਨਾਨਕਰਾਖਰੋਜਾਸਿਦਕਰਹੀਮਾਮੂਰ ੨ ॥ ਜਾਂਗੁਰੂਜੀਇਹ
 ਸਬਦਕਯਾ ਤਾਂ ਕਾਜੀਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਤੇਫਹਪਯਾ ਆਖੋ
 ਸੁਵਾਹੁਵਾਹੁਅਜਖੁਦਾਇਪਾਕਦਾਦੀਦਰਪਾਯ ਬਹੁਤਖੁ
 ਸੀਹੋਇਕੇ ਗੁਰੂਜੀਅਗੇਹਬਬੀਨਖੜਾਹੋਯਾ ਕਹਣਲਗਾ
 ਜੀਮੈਭੁਲਾਹਾਂਮੈਨੁਬਖਸੀਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਕ
 ਰਤਾਰਬਖਸੇਗਾ ਤਾਂ ਰੁਕਨਦੀਨਜਾਇਪਤਲੀਏਪੀਰਪਾਸ
 ਕਯਾ ਜੋਨਨਕਦਰਦੇਸਮਾਯਾਹੈ ਤਾਂ ਪਤਲੀਆਪੀਰਦਰਦ
 ਨਕੋਆਯਾ ਆਇਕਰਸਣ ਮਕੀਤੋਸ ਦਸਤਪੰਜਲੇਕਰਦੇ
 ਠਗਯਾ ਖੁਦਾਇਦੀਸਿਫਤਲਗੇਕਰਣ ਤਾਂ ਕਾਜੀਰੁਕਨਦੀ
 ਨਅਰਪਤਲੇਪੀਰਉਪਰਖੁਸੀਹੋਏ ਦਿਦਲੀਤੀਗੁਰੂਜੀਮੈ
 ਕੇਤੇਬਾਹਰਆਏ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇਅਰਜਕੀਤੀਗੁਰੂਜੀਉਹਮੂਰ
 ਤਮਕੇਮੈਕੇਹੀਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਏਹਮ

ਤ੍ਰਿਮਹਾਂਦੇਵਦੀਹੈ॥ ਇਹਪਾਜਗਖਦੇਹੈਨੀਜੋਅੰਦਰਜਾਵਣਾਕਿਸੇਨੁ
 ਨਾਹੀਮਿਲਦਾਅਤੇਜਾਣੁਨਾਹੀਦੇਵੇਅਤੇਮਾਪਹੀਅਖੀਅੰਬ
 ਧਕਰਜਾਂਦੇਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਗੁਰੂਜੀਇਹਤਕਹਦੇਹੈ
 ਜੇਬੁਤਪਰਸਤੀਬੁਰੀਹੈਏਹਦੁਰਕਮੇਨਹੀਕਰਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ॥ ਇਹਤੈਨੂੰਦੇਖਣਾਮਿਲਾਹੈਏਨਾਨੁਤਾਂਦੇਖ
 ਣਦਾਤ੍ਰੀਪੁਕਮਨਾਂਹੀਜੇਕਰਅਖੀਖਲੀਜਾਦੇਹਨਤਾਂਅੰਧੇਰੇ
 ਜਾਦੇਹਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਕਿਸਦਾਸਤੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਮਰਦਾਨਾ॥ ਇਥੋਦਾਜੋਪਾਤਸਾਹਮਾਹਾਉਸਦਾਨਾਉਖੁਨ
 ਕਾਰਹੁਸੈਨੀਆਹਾਉਸਕਯਾਈਹਾਂਤੇਜੇਮੁਰਤਿਦੁਰਕਰੇਤਾਂਉ
 ਸਕੇਪੁਕਮਨਾਲਲਗੇਦੁਰਕਰਣ ਤਾਂਸਾਰੀਪਾਤਸਾਹੀਖੁਨਕਾਰ
 ਦੀਵਿਚਅਤੇਜਿਤਨੇਮੁਜਾਵਰਾਂਦੇਘਰਆਹੈਸਾਰਜਾਨੀਅਰਸ
 ਗਿਲਗੋਸੜਨ ਤਾਂਪਾਤਸਾਹਉਥੋਨਿਕਲਨੱਠਾ॥ ਆਇਕੋਇਸੇ
 ਬੁਤਦੀਪੈਰੀਪਾ ਤਾਂਬੁਤਵਿਚੋਅਵਾਜਨਿਕਲੀਜੇਕੋਈਖੁਏ
 ਅਖੀਆਂਅੰਦਰਜਾਵੇਗਾਸੇਅੰਧਾਹੋਜਾਵੇਗਾ॥ ਇਸਦਾਸਤੇਰ
 ਖਆਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਇੰਦੁਆਂਤੁਕਾਠਰਕੀਕਹਦੇਹੈ
 ਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ॥ ਏਹੁਅਪੇਕਾਠਰਹੈਨ ਏ
 ਹੁਮੁਸਲਮਨਨਾਂਹੀਏਹਨਕਲੀਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਮੈ
 ਤਾਂਅੰਧਾਨਹੋਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ॥ ਏਹੁਤੈਨੂੰ
 ਟਹਿਦੁਕਹਦੇਹੈਨ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸ਼ਹੈਨ ਏਹਪੈਦਾਇਸਸ
 ਰੁਇਨੋਥੋਰੇਈਹੈ ਸੁਸਾਖਾਸੋਈਰਹੈਜੋਇਨਾਨੁਪੁਜਣਜਾਵੇਅ
 ਤਹਿਕੋਕੋਈਨਿਰਕਾਰੀਹੈਵੈਸੋਈਬਚੇ॥ ਇਹੁਤ੍ਰਿਯੀਵਿਚਹੁਸਬਨ
 ਪੁਰਖਹੈਅਰਏਹੁਭੋਲਾਮਹੇਸ਼ਹੈ॥ ਇਸਦੇਦਰਾਵਲਾਵਿੰਦਾਕਿਛ
 ਨਾਹੀਅਤੇਵਚਨਦਾਸੁਰਾਪੁਰਾਹੈ॥ ਉਸਦਾਸਤੇਮੁਰਤਿਇਥੋਹੀਰ
 ਹੀਹੈਆਖਮਰਦਾਨਾ॥ ਹੁਣਕਿਧਰਚਲਦਾਹੈਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਤੁ

ਸੀ ਜਾਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਤ ਕੁਛ ਵਤ ਯਾਦ ਆਇ ਪਈ
 ਤਾਂ ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਖ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਆਜੀ ਏਨਾ ਦਾ ਪੈਲ ਤਾਂ ਰੁਠਿ ਪ
 ਰਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਪਾਣੀ ਲੈ ਜਾਏ ਹੈਨ ਸੋ ਕਿ ਬਹੁ ਲੈ ਜਾਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਨਾ ਮੁਜਾ ਵਰਨੁ ਕਿਸੇ ਨੂ ਛੇ ਮਹੀ
 ਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂ ਤਿਹੁ ਮਹੀਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਵੇ ਮਹੀਨੇ ਕਿਸੇ ਨੂ ਵਧੇਰੇ ਕਿਸੇ
 ਨੂ ਘਟੇਰੇ ਬਰਸਾਤ ਆਵਈ ਹੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਕਾ ਕਰਦੇ ਹੈਨ ਦੁਇ ਆਦ
 ਮੀ ਬਾਹਰ ਪੜੇ ਭੁਰ ਭੁਰ ਰਖਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਪਿਛੇ ਮੂਰਤਿ ਨਵਾਇ
 ਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਦੁਇ ਚਾਰ ਅੰਦਰ ਜਾਏ ਹੈਨ ਸੋ ਅਖੀ ਆਖੀ ਧਰ
 ਜਾਏ ਹੈਨ ਪਹਲੇ ਉਹ ਚਾਰ ਦਿਵਾਲੀ ਧੋਵਦੇ ਹੈਨ ਪਿਛੇ ਮੂਰਤਿ

ਵਾਇ ਦੇ ਹੈਨ ਉਹ ਪਾਣੀ ਵਹ ਕੇ ਬਾਹਰ ਜਾਏ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਬਾਹ
 ਰ ਤਲਾ ਉਤ੍ਰਿਓ ਸੋ ਈ ਕੁਰੀ ਦਾ ਜਾਏ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਜੋ ਹਾਜੀ ਆਵ
 ਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਨਿਵਾਜ ਕੀਤੀ ਸੋ ਉਥੇ ਚਲੇ ਉਸੇ ਤਲਾ ਉਦਿ ਰੋਭਾ ਤੇਰੁ
 ਰਲਾ ਵਦੇ ਹੈਨ ਅਜੇ ਹਾ ਪਾਣੀ ਲੈ ਜਾਏ ਹੈਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ
 ਜੀ ਉਹ ਜੋ ਮਦੀਨਾ ਕਹਦੇ ਹੈਨ ਸੋ ਕੋਹ ਜੀ ਜਾਗਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੋ ਬਾਰਾ ਮਜਲ੍ਹ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ
 ਆਜੀ ਨੇੜੇ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਰਾ
 ਮਜਲ੍ਹ ਨੇੜੇ ਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਆਜੀ ਤੂਸੀ ਅਸਾਨੁ
 ਅਦੁਸੀ ਪਜਾਰ ਕੋਹਾ ਇਕ ਪਲ ਕਾ ਵਿਚਲੈ ਆਇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਏਹੁ
 ਬਾਰਾ ਮਜਲ੍ਹ ਕਾ ਹੈ ॥ ੩੯ ॥ ਭਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ ਹੁਗੁਰੂ

ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ੪੦॥

॥ ਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ

ਚਲਕੁਾਈਮਰਦਾਨਾਅਸਤੈਨੂਰੀਜਤੀਨਾਹੀਕਰਣਾ॥ ਓਥੋਬਾਰ
ਦਿਨਾਂਵਿਚਮਦੀਨੋਪਹੁਚੇ ਜਾਉਮਦੀਨੋਸਹਰਵਿਚਖੜੋਏ॥
ਜਿਥੇਮਹੀਮਦੀਗੋਰਆਹੀ ਓਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰ
ਦਾਨਾਜਾਹਦੇਖਆਉ॥ ਤਾਂਮਰਦਾਨੋਕਯਾਜੀਜੋਕੋਈਅਟ
ਕਾਏਮਨੇਕਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾਏਥੇਅਖੀ
ਨਾਹੀਬੰਨਦੇ॥ ਅਤੇਤੂਤਾਂਤੁਰਕਹੈਕਯੋ ਤਾਂਮਰਦਾਨੋਕਯਾਜੀਤੁਰ
ਪਏਅਜੇਹੇਤੁਰਕ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਦੇਖਕ
ਕਯੋਆਯੋ ਤਾਂਮਰਦਾਨੋਕਯਾਜੀ ਮੈਤਾਂਦੇਖਣਆਯਾਹਕੋਈ
ਪੁਜਣਨਾਹੀਆਯਾ ਮੈਤਾਂਏਸਵਾਸਤੇਕਹਦਾਹਾਂ ਜੋਏਤੀਤਗੀਠ
ਤੁਰਕਕਰਦੇਹੈਨ ਸੋਦੇਖਾਓਥੇਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯ
ਆਕੁਲਾਭਾਈਜਾਹਿਦੇਖਆਓ ਜਾਂਮਰਦਾਨਾਅੰਦਰਗਯਾ ਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਦੇਵੈ ਗੋਰਦੀਵਲਪੈਰਕਰਸੁਤੇ॥
ਤਾਂਏਕਮੁਲਾਂਆਯਾ ਦੇਖੇਤਾਂਕਯਾਦੇਖੇ ਜੋਗੋਰਦੀਵਲਪੈਰਕ
ਰਸੁਤੇਹੈਨ॥ ਤਬਓਨਮੁਲਾਂਕਯਾਅਰੇਤਮਕੋਦਹੋਤੇਹੋਰਸੁਲ
ਦੀਕਬਰਦੀਤਰਫਪੈਰਕਰਸੁਤੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
ਭਾਈਹਮਬੰਕੇਪਏਆਹੇ ਜੋਬਰਤੇਰੀਖੁਸੀਆਵੇਤਿਧਰਪੈਰ
ਸੀਟਕਰ ਤਾਂਮੁਲਾਂਦੁਹਾਂਦੇਪੈਰਲਗਾਪਸੀਟਣ ਜੋਜੋਜੋਪੈਰ

ਪਸੀਦੇ ਤੇ ਤੇਗੋਰਪਸੀਟੀਦੀ ਫਿਰੇਨਲੇ ਤਾਂ ਮੁਲਾਂ ਫਿਤੇ ਤੇ
 ਇਕਰਕਾ ਅਰੇਈਹਾਂ ਸੇਤੁਮਦਰਹੇ ਵਹਾ ਯਹਮੁਕਾਮਮਹੀਮ
 ਵਰਸੁਲਕਾਪੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਬਦਬੋਲਾ ਰਾਗੁਤਿਲੀ
 ਗਮਘਲਾ १ ਮੁਕਾਮਕਾਪਰਬੋਲਾ ਨਿਤਲਲਵੇਕੀਧੋਖ
 ਮੁਕਾਮਤਾਪਰਜਾਣੀਮੈ ਜਾਂਰਹੈ ਨਿਹਚਲਲੋਕ १ ਮੁਲਾਂਕੈਸਮੁ
 ਕਾਂਮੇ ਕਰਸਿਵਕਕਰਣੀ ਖਰਚਬਾਂਧੋਲਗਰਹੁਨਾਮੇ १ ਰਹਾਉ
 ਜੋਗੀਤਾਂ ਮਾਸਟਕਰਬਹੈ ਮੁਸਲਮਾਂਨ ਮੁਕਾਂਮ ਪੰਡਿਤਵਖਾਣੈ
 ਪੋਥੀਆਂ ਮੁਸਲਮਾਂਨ ਕੁਰਾਂਨਾ ॥ ੨ ॥ ਸੁਲਤਾਂਨ ਖਨਮਲੂਕਉਮ
 ਰੇਗਏਕਰਕਰਕੂਚ ਪੜੀਮੁਹਤਕਾਚਲਣਾ ਤੂੰਸਮਝੁਗੀਪਹੁ
 ਚਾ ॥ ੩ ॥ ਅਲਾਹਮਗਾਮ ਅਲਖਕਾਦਰਕਰਣਹਾਰਕਰੀਮ
 ਸਰੁਦੁਨੀਆ ਵਣਜਾਵਣੀ ਮੁਕਾਂਮਏਕਰਹੀਮ ੪ ਸੁਰਸਿਧਗ
 ਵਰੀਧਰਬਮੁਨਜਨਏਖਪੀਰਸਲਾਰ ਵਰਕੂਚਕੂਚਾਕਰ
 ਾਏ ਅਵਰਾਗੀਚਲਣਹਾਰ ੫ ਸਬਦਾਹਮਾਹਵਖਾਣੀਮੈਦਿ
 ਰਲਾਤਾਂ ਬੁਝੈਕੋਇ ॥ ਨਨਕਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀਜਲਥਲਮਹੀ
 ਅਲਸੋਇ ॥ ੬ ॥ ਮੁਕਾਂਮਤਾਂ ਪਰਜਾਣੀਮੈ ਜਿਸਸਿਸਨਹੇਈ
 ਲੇਖਾ ਮਾਸਮਾਨਧਰਤੀਚਲੀ ਮੁਕਾਮਓਹੀਏਕਾ ॥ ੭ ॥ ਤਾਂਮੁ
 ਲਾਂਕੇਆਕਫਰਕਾਕੁਫਰਬੋਲਤਾਹੈ ਅਲਾਹਨੂਨਹੀਜਾ
 ਵਾਹ ਅਲਾਹਦੇਰਸੁਲਨੂਨਹੀਜਾਣਦਾ ਨਾਨਿਦਾਜਜਾਣਦਾ
 ਹੈ ਨਾਰੋਜਾਜਾਣਦਾਹੈ ਤੁਸੀਕਿਥੇਆਏਹੈ ਤੁਸਾਨੁਹਵੇਕੋਈਅ
 ਰਬਮਾਰਪਤਦਾਹੈ ਤੁਸੀਇਥੇਜਾਹੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਸਬਦਬੋ
 ਲਾ ਰਾਗੁਮਾਰੁਮਹਲਾ १ ਅਲਹਮਗਾਮਖੁਦਾਈਬੀਦੇ ਛੇ
 ਰਪੁਆਲਦੁਨੀਆਂਕੋਧੀਧੇ ਹੋਇਪੈਖਾਕਫਰਕੀਰਮੁਸਾਫਗਇਹ
 ਵਰਵੇਸਕਬੁਲਦਰ १ ਸਚਨਿਦਾਜਯਕੀਨ ਮੁਲਾ ਮਨਜਾ
 ਮਾਰਨਿਦਾਰਹੁਆਸਾਹੋਹਮਸੀਤੁਮਨਮਉਲਾਣਾ ਸਚਕਲ

ਮਖਦਾਈਪਾਕਖਰਾ ੨ ਸਰਾਸਰੀਅਤਲੇਕੀਮਾਵਹੁਤਰਾਤੁਰੀ
 ਕੁਤਕਾਖੋਲਦੇਲਾਵਹੁਮਾਰਫਤਮਨਮਾਰਹੁਮਬਦਾਲਾਮਿ
 ਲੇਹਕੀਕੁਤਜਿਤੁਫਿਰਨਮਰਾ ੩ ਕੁਰਾਨਕਤੇਬਦਿਲਮਾਰਕ
 ਮਾਯੀਦਸਅਉਰਤੁਰਾਖੁਬਦਰਾਹੀ ਪੰਜਮਰਦਾਸਿਦਕ
 ਲੇਬਾਪਹੁਖੈਰਸਬੂਰੀਕਬੂਲਪਰਾ॥੪॥ ਸਚਪਛਾਣੇਸੋਈਕ
 ਜੀਜੇਦਿਲਸੋਧੇਸੋਈਹਜੀਸੋਮੁਲਾਂਮਲਉਨਨਿਵਾਰੇਸੋ
 ਬੀਦਾਜਿਸਾਸਿਫਤੁਧਰਾ॥੫॥ ਮੁਸਮਾਂਨਮੋਮਦਿਲਹੋਵੇਅੰਤਰ
 ਕੀਮਲਦਿਲਤੁਧੋਵੇਦੁਨੀਆਂਰੀਗਨਆਵੇਨੇੜੇਜਿਉਕੁ
 ਸਮਾਪਿਉਪਾਕਖਰਾ ੬ ਜੇਦਿਲਦੀਸੋਸੋਫਿਲਹਾਲਾਖਿ
 ਲਖਾਨਾਖਿਰਦਰਾਂਮੁਜੰਜਾਲਾ॥ਮੀਰਮਲਕਉਮਰੇਫਨਾਹ
 ਏਕਮਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾਪਹਲੇਸਿਦਕਦੁਜੇਸਾਬੂਰੀਤੀ
 ਜੇਹਲੇਮੀਚਉਥੇਖੈਗੀਪੰਜਵੇਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਈਪੰਜਵ
 ਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪਰਾ॥੮॥ ਸਭੇਦਖਤਸਭੇਕਰਵੇਲਾਖਾਲ
 ਕਖਾਦਦਿਲਹਮਹਮਉਲਾਤਸਬੀਯਾਵਰਖਹੁਦਸਮਰ
 ਦਨਸੀਲਸੁਨਤਬੀਧਾਨਬਰਾ॥੯॥ ਹਕਹਲਾਲਬਖੋਰਹੁਖ
 ਣਾਦਿਲਦਰੀਆਉਦੂਫਮਉਲਾਣਾਪੀਰਪਛਾਣੇਕਿਸਤੀ
 ਸੋਈਤਾਤੇਅਜਰਾਈਲਵਰਖਰਾ१੦ ਸਗਲੀਜਾਨਕਰਹੁ
 ਮੀਦੀਠਬਦਮਮਲਛਤਰਖਹੁਬਕੂਜਾਏਕਖੁਦਾਇਕੁ
 ਝਰੇਵਹੁਬਾਂਗਾਬਰਗੁਬਰਖੁਰਦਾਰਖਰਾ॥੧੧॥ ਆਪੇਕ
 ਰਤਕਰਫਕਰੀਮਾਂਰੰਗਤਮਾਸੇਮਾਣਹੁਕੀਨਾਨਾਪਾਕਪਾਕ
 ਕਰਦਰਹਦੀਸਾਸਾਬਤਸੁਰਤਦਸਤਾਰਸਿਰਾ॥੧੨॥ ਅਕਾ
 ਹਰੇਰੇਜਾਪੈਖਾਕਾਪੀਰਕਿਸਤਕਮਾਇਲਫਜਅੰਦਾਜਾਹੁ
 ਰਨੁਰਮਿਸਲਖੁਦਾਈਅਲਹਬੀਦਰੀਹਾਜਰਹੁਜਰਾ॥
 ੧੩॥ ਜਾਕੋਮਿਹਰੀਮਿਹਰੀਮਿਹਰਦਾਨਾਸੋਈਮਰਦਮਰਦਮਰ

ਵਾਨੁ ਜੋਈਸੇਖਮਸਾਇਕਹਾਂਜੀ ਜੋਈਬੰਦਾਜਾਕੋਨਜਰਨਰ ॥
 ੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿਕਾਦਰਕਰਦਕਰੀਮਾ ਸਿਫਤਮੁਹਬਤਮੁ
 ਬਾਹਰੀਮਾ ਹਕੁਕਮਜਚਖੁਦਾਇਆਬਫਿਨਨਕਬੰਦਖ
 ਲਾਸਦਰਾ॥੧੫॥ ਤਾਂਮੁਲਾਂਦੀਨਿਸਾਹੋਇਗਾਈਹੱਥਬੰਨ
 ਕੇਗੁਰੂਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਫਹਪਾਯਾ ਕਹਦਲਗਾਜੀਮੈਰੁਲਾਮੇ
 ਗੀਖਤਮਾਫਕਰੀਏ ਤੁੰਤੇਆਪਖੁਦਾਇਹੋਮੈਨੁਨਿਹਾਲਕਰ
 ਏ ਗੁਰੂਜੀਕਯਾਭਾਈਤੈਨੂੰਕਰਤਾਰਚਿਤਮਾਏ ਰਾਂਉਸਮੁ
 ਲਾਂਕਾਉਧਾਰਕੀਤ ਲਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਦ ਤਾਂਏਤਨੇਮਹ
 ਮਹੀਮਦਰੀਗੋਰਦੇਖਕਰਮਰਦਨਾਮਾਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਕਜੀ

ਕਯਾਮਰਦਨਮਾਤ੍ਰਿਠ ਤਾਂਮਰਦਨਕਯਾਜੀਕਯਾਤ੍ਰਿਠਮੰਦ
 ਗੋਰਤ੍ਰਿਠੀ ਤੁਰਕਏਹੀਆਤੁਰੀਠਕਰਦੇਹੋਨ ਅਤੇਏਥੇਏ
 ਹਲ੍ਹੇ ਕਾਜਾਧੇਮਥੇਕਯਾਹਲ੍ਹੇਹੀ ਮੈਨੁਤਾਏਥੇਕੁਝ
 ਲਨਮਲਮਹੋਆਤਾਂਗੁਰੂਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਲਜਾਮ
 ਜੇਮਹੀਮਦਵਤਜਨਮਆਵਦਾਹੈਕ੍ਰਿਗੁਣਾਵਿਚੇਆਹਾਤ੍ਰਿਧ
 ਗੁਣਾਂਵਿਚੋਨਿਕਲਆਨਾਆਹ ਉਸਠੇਗਹਿੰਦੁਦੇਪਰਜਨਮ
 ਆਵਣਾਹੈਪੰਦ੍ਰਮੈਕਰਸਉਸਦੀਉਸਤਾਵਿਚਮਾਰਬਲ
 ਹੈ ਪੰਦ੍ਰਮੈਵਦਆਪੁਰਾਹੋਸੀ ਤਾਂਓਹਠਿਗਹਿੰਦੁਦੇਪਰਜ
 ਨਮਲੈਸੀਪਰਸੁਦੇਪਰ ਉਸਤਾਂਈਪੁਰਨਸਤਗੁਰਪਰ
 ਲੋਕੀਮਿਲੇਗਾ ਰਾਂਉਸਦਾਜਨਮਮਰਨਰਹਤਹੋਵੈਗਾਓਸ

ਵਿਚ ਸੀ ਹਾਵ ਬਹੁਤੁ ਆਹਿ॥ ਇਕ ਜਨ ਮਉਸਦਾਰ ਹਰਦੀ ਤੁਛੇ
 ਰਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਸੀ ਏਹ ਜੋ ਆਪ ਦੇਹੈ ਜੋ ਮਹਿ ਮਦਨੇ ਪੁਰ
 ਇਨ ਲਪੜ ਦੇ ਵਿਚ ਗਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਨ ਏਹ ਸਚ ਹੈ ਕਿ ਕੁੜ ਹੈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਕਲਜੁ ਗਹੈ ਏਸ
 ਪਹਰੇ ਵਿਚ ਤੁਠ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ਅਤੇ ਸਚ ਬੋਲੈ ਹੈ ਖੁਦਾ ਇਜੋ ਸੋ
 ਲਾਖੀ ਪਾਕੈ ਹੈ ਅਤੇ ਏਹ ਕੁਰਾਨ ਜੋ ਕਹ ਦੇਹੈ ਜੋ ਜਬ ਰਾਈਲ
 ਅਤੇ ਮਹਿ ਮਦ ਦੀ ਗੋਸਟ ਹੈ ਉਸਦਾ ਮਹਰਾਮਾ ਇਸ ਦੇ ਹੀ ਵਿਚ ਕੋਈ
 ਨਹੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਹੀ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲੇ ਅਤੇ ਪੁਰਨ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਦ
 ਰਸਨਾ ਦੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਇਹ ਜੋ ਹੀ ਦੂ ਕਹ ਦੇਹਨ ਵਰਸ
 ਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਕਹ ਦੇਹਨ ਜੇ ਵੀ ਦਾਰ ਪਾਯਾ ਏਹ ਸਚ ਕਹ ਦੇ
 ਹਨ ਕਿ ਕੁੜ ਕਹ ਦੇਹਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਦਰਸਨ ਜੋ ਕਰ ਦੇਹੈ ਜੋ ਦੇਵ ਕੀਤੇ ਹੋਯਾਂ ਦਾਰਸਨ ਕਰ ਦੇਹੈ
 ਅਤੇ ਚਿਸ ਸਚੇ ਨੇ ਆਪਣਾ ਆਪ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨ ਦਿਖਾਯਾ ਏਵੇ ਹੀ
 ਦੂ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਦਾ ਵੇ ਵਿਚ ਦੇਵੇ ਦਫ਼ ਦੇਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਯਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਈ ਕਈ ਗਯਾ ਨੀ ਹੀ ਦੂ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਕਹ ਦੇਹੈ ਏਹ ਜੋ
 ਬੋਲਦਾ ਹੈ ਜੋ ਏਹੋ ਖੁਦਾ ਇਹੋ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸਾਰੀ
 ਸਬਦ ਵਿਚ ਬੋਲ ਆਹੈ ਜੋ ਸਰਬ ਵਯਾਪੀ ਹੈ ਤਾਂ ਏਸ ਦਰਸਨ
 ਅਤਿ ਵੀ ਦਾਰ ਕਿਸਦਾ ਪਾਵਣਾ ਹੈ॥ ਅਜੀ ਇਹ ਮੈਰਾ ਵਿਸ਼ਾਸ
 ਦੂਰ ਕੋਰੇ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਂ ਨਾ ਜੋ ਇਸ ਬੀ
 ਦੇ ਵਿਚ ਉਹੁ ਰਵਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਬੀ ਦੇ ਆਜ ਜਕ ਜੋ ਹੋਵਨ ਅਤੇ ਕੋ
 ਕਿਸੇ ਦੀ ਕੋਈ ਮੁਹਤੂ ਜੀ ਕਛੇ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਜੋ ਸਬਦ ਵਿਚ ਸਰਬ
 ਵਯਾਪੀ ਕਯਾ ਹੈ ਜੋ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸਦਾ ਸਤੇ ਕਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮ
 ਰਦਾਂ ਨੇ ਖਜ ਹੀ ਕਿਰ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹੁ ਵਸ
 ਤਾ ਕਿਰ ਪਗਾਰ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ

ਆਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਂਏ ਸਵਾਸਤੇ ਕਰਮਾਏ ਜੋ ਸਕੁਨ ਤੇ ਉਪਰ
 ਉਸਦਾ ਹੁਕਮ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਜੀ ਅਜੀਤ ਪਸੁਪੀ ਖੇਰੁਆਦੀ
 ਅਗਬਿਰਖ ਜੋ ਪੈਦਾਇਸ ਹੈ ਸੋ ਸਕੁ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮਾ ਵਿਚ ਚਲ
 ਦੀ ਹੈ ਅੰਤ ਕੋਈ ਗਈ ਸਮਾਂ ਨ ਕੁਛ ਨਹੀ ਕਰ ਸਕਤਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮ
 ਰਦਾਨੇ ਕਰਮਾ ਜੀ ਏਹੁ ਸੀਸਾਰ ਕਮਾ ਕਰੇ ਜੋ ਕਰਤਾਰ ਅਪੋਭ
 ਲਾਇ ਛੁਡਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉਪਰ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਮਿਹਰ ਹੋਈ ਹੈ ਤਿ
 ਸਤਾਂਈ ਪੁਰਨ ਸਤ ਗੁਰ ਪਰ ਲੋਕੀ ਮਿਲਾਵਦਾ ਹੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸੀ
 ਸਾਰ ਉਪਰ ਕਹਰ ਦੀ ਨਜਰ ਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ਰਿਗੁ ਗਤ ਪੁਰਨ ਦਾ ਬ
 ਚਨ ਹੈ ਜੋ ਕਚੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਦੀਖਾ ਮੈਸੀ ਹੈ ਜੋ ਸੇਬੁ ਗਰ ਕਾ ਬੀਜ
 ਵਰ ਪਰਾਪਤੀ ਕੀਨਾ ਕਮਾ ਕਰੇ ਜਾ ਕੁਰਤਾ ਪਾਯਾ ਜਿਸ ਮਰਦਾਨਾ
 ਏਸ ਸੀਸਾਰ ਨੂੰ ਕਰਤੇ ਅੰਧਾ ਕਰ ਛੋਡਾ ਹੈ ਕੁਛ ਗੋਦ ਜੀ ਏਕੀ
 ਤੇ ਸੇਲੀ ਏ ਤੁੰਬ ਜੀ ਹਥ ਲੀਤੇ ਕੋਈ ਪੁਰਨ ਨਾ ਹੋਖਾ ਜਿਸਨੂੰ
 ਕਰਤਾਰ ਅਪੋਪੁਰਖ ਮਿਲਾਏ ਸੋਈ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਹੋਵੇ ਤੋਂ
 ਤੇ ਜਿਸ ਤਾਂਈ ਪੁਰਨ ਪੁਰਖ ਮਿਲੇ ਤਿਸ ਪਾਸ ਹਰ ਸਕਸ ਛਟ
 ਜਾਵੇ ਤੋਂ ਨਾ ਹੋ ਸਤਾਂਈ ਸੀਤਨ ਤਪਤਨ ਖੁਧਾ ਬਾਪਤੀ ਹੈ॥
 ਉਸ ਤਾਂਈ ਧਰਤੀ ਪਾਵੀ ਅਸਮਾਂ ਨ ਰਾਹੁ ਦੇਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਖਰ
 ਦੇ ਸਾਧ ਬਹੁਤ ਹੈ ਨ ਆਪਣੇ ਮੁਹ ਦੇ ਕਹੇ ਕੁਛ ਨਾ ਹੋਵਾ ਉਹਲ
 ਛਟ ਗੁ ਬੇਰ ਹਦੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰਨ ਨ ਕਜੀ ਕਰਮਾ ਕੁਾਈ
 ਬਾਲਾ ਅਸਾਂਏ ਬੇਬੇ ਬਾਵ ਕੀ ਤਹੈ ਗਾਂਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਕੁਾਈ ਬਾਲਾ ਜਾ ਬਾਚਾ
 ਥੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੋ ਕਿਤਨੇ ਕਰਕੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਕੁਾਈ ਬਾਲਾ ਏ ਬੋਸਤਾਈ ਸੇਕੋ ਹੋਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬ
 ਲੇ ਕਰਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਹੁਚੀਏ ਗੋ ਕਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਜੀ ਕਰਮਾ ਕੁਾਈ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਸਬ ਹੀ ਲੇਜਾ ਸੀ ਤਾਂ ਦੁਪਹਰ

ਵੇਲੇ ਗਲਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਮਾਹੀਆਂ ॥ ੪੦ ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਰ
 ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੪੧ ਤਾਂ ਸੰਧਿਆ ਵੇਲੇ ਕੁਚਕ
 ਤਾਂ ਕਹਣ ਲਗੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਖੀ ਮੀਦ ਇਕ ਪਲ
 ਕਬਹੂ ਤੁਹਿ ਦੀਹੈ ਕੇ ਜਾਪੇ ਏ ਬੇਸੇ ਕੇ ਓ ਬੇਸੇ ਇਕ ਪੜੀ ਰਾਤ
 ਈ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰਆਇ ਵੜੇ ਜੈਰਾਮ ਦੇ ਪਾਰ ਮਾਰਾ ਵਚਕਾ
 ਤੁਲਸਾਂ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਆਏਹੈ ਤੁਲਸਾਂ ਕੁਕੀ ਬਹੁ ਜੀਵ
 ਧਾਏ ਤੁਸਾਡਾ ਭਾਈ ਆਯਾਹੈ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਸਹੀ
 ਆਏਹੈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਫਹ ਪਈ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਗੋਂ ਹਥ ਪਕੜ ਲੀਤੇ ਕਹਯੋ ਸਬੇ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁ
 ਸਾਮੈਂ ਨੂਯਾਰ ਜੋ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਵਾਰ
 ਰਸਨ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਕਹਿਆ ਭਾਈ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਕਿਥਾ
 ਚਿਨੇ ਕੇਹੀ ਆਹੇ ਅਸਾ ਤਾਂ ਦੁਪਰ ਵੇਲੇ ਯਾਰ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਤੁਸੀਂ
 ਨੇ ਕੇਹੀ ਹੋਸੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਰਜਾ ਦੀ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਤੁਸਾਡੇ ਵਾਸਤੇ ਏਕ ਪੜੀ ਵਿਚ ਸਤਾਈ ਮੈਂ ਕੋਹਾਂ ਮਦੀ ਨੇ ਤੇ ਅ
 ਏਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾ ਨੂਤੁ ਲੈ ਆਏਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
 ਦੁਪਰ ਮਰਦਾਨਾ ਦੁਪਰ ਕਹਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਅਸਾ ਨੂਯਾਰ ਜੋ ਕੀਤਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਅਸਾ ਤੁਰਤੁ ਆਏ

ਆਏ ਪਰ ਅਸੀਂ ਰਾਹੁ ਦੁਪਰ ਆਏ ਆਹੈ ਤੁਸਾ ਕੁਛ ਸਾਖੀ ਵਾਰੇ
 ਸੋ ਆਏ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਾਨਕੀ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜੀ ਤੁਸਾਡੇ ਵਰਸਨ ਦੀ ਰਾਹ

ਆਹੀ ਤੁਸਾਨੁ ਵੇਸ ਵਾਸਤੇ ਯਾਦ ਕੀਤਾ ਆਹ ਜੋ ਬਹੁਤ ਵੇ
 ਗੁਜਰੇ ਅਤੇ ਅਸਾਨੁ ਗੁਣੀ ਵਿਸਾਰਿਆ ਹੈ ਤੁਗੁਰੁ ਨਨਕ
 ਜੀ ਕਿਆ ਭੁਲਾ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾਡੀ ਚਿਤ ਵਨੀਤ ਪੁਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁ
 ਅਸਾਨੁ ਹੁਣ ਪੁਸ਼ੀ ਕਰ ਤਾਂ ਤੁਲਸਾਂ ਕਿਆ ਗੁਰੁ ਜੀ ਤੁਮ ਤੋ ਅਈ
 ਆਏ ਹੈ ਅਰ ਅਈ ਜਾਤੇ ਹੈ ਕੁਛਾ ਜੇ ਰਾਮ ਜੀ ਕੋ ਤੋ ਆਵੇ ਦੇਵੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਭੁਲਸਾਂ ਅਸਾਂ ਜਰੁਰ ਜਾਵਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਜੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾ ਮੇਰੀ ਵਲੋ ਜੀ ਜੇ ਜੀ ਨੁ ਬੁ
 ਹੁਤ ਬੇਨਤੀ ਕਰਣੀ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਦਾ ਬੈਰਾਗਾ ਛੁਟ ਰਾਮਾ ॥
 ਕਿਥਾ ਉਥੀ ਮੀਏ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਦਿਲਾ ਸਾ ਦਿਤਾ ਤਾਂ ਬੇਬੇ
 ਨਨਕੀ ਜੀ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਨੁ ਆਗੇ ਆਨ ਖੜਕੀਤਾ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ
 ਜੀ ਕਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਤੁਸਾ ਏ ਹੁਗਲ ਨਾਹੀ ਕਰਣੀ ਕੋ ਜੋ ਮੈਂ ਤੁਸਾਡੇ
 ਵਾਸਤੇ ਕਿਥੋਂ ਰਲ ਕੇ ਆਯਾਹ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ
 ਇਕ ਮਹੀਨਾ ਏ ਬੇਰਹੋ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਅਸੀਂ ਤੁਸਾਡੇ ਪਾਸ ਬਹੁਤ ਚਿਰ ਰਹੀ ਏਗੇ ਪਰ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਰਾਹ
 ਉਪਰ ਆਹੇ ਤੁਸਾਡਾ ਭੁਲਾ ਵੇਸ ਗਲਾ ਦਿਚ ਹੈ ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਅਸਾਨੁ ਪੁ
 ਸ਼ੀ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਡਰ ਗਈ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਕਿਆ ਜੋ ਤੁਸਾਡੀ
 ਜਾਇ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਕਿਆ ਜੀ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਾਂ ਜੇ ਵਜਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੁ
 ਨਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਕੁਝ ਤੁਸਾ ਰਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂ ਦੇਵੋ ਤਾਂ ਅ
 ਵਰੋ ਬੇਬੇ ਜੀ ਪਕਵਨ ਪਤਾ ਮੇ ਕੜਾ ਹੋ ਆਦੁਧ ਅਗੇ ਆਦਰਖਾ
 ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਪਾਹ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਆ ਜੀ ਤੁਸੀ
 ਖਾਵੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਖਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਲੈਵੇ
 ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਵਿਰੁਯਾ ਵਿਹਾਂ ਨੇ ਖਾਧਾ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਲੈ ਬੇਬੇ
 ਜੀ ਅਸਾਡਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਹਈ ਤਾਂ ਬੇਬੇ ਨਨਕੀ ਜੀ ਕਿਆ ਭਾਈ
 ਜੀ ਠਿਰਕ ਦਦਰਸਨ ਦੇਸੇ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਬੇਬੇ ਜੀ ਅ

ਹੁਸਾਰੇ ਪਾਸੀਆਰੇ ਜਦਤੁਸੀਯਾ ਵਕਰੇਗੇ ਤਦੇ ਅਸੀਂ ਹੁਸਾਰੇ ਪਾਸ
 ਹਾਜਰਆਰੇ ਤਾਂ ਬੇਬੇਨਾਨਕੀ ਕਰਿਆ ਜੀ ਜੇਤੁਸਾਡੀ ਰਜਾਇ ਰੇਬੇ
 ਦੀਅਧੀਨਗੀ ਦੇਖਕੇ ਬਾਲੇਕਰਆਗੁਰੂਜੀਹਿਕਬੇਨਤੀਉਦੇਤੁਮੇ
 ਕਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਿਆਆਖਤਾਈ ਬਾਲਾਤੇਰਕਰਿਆਅਸਏ
 ਫਨਾਂਸਹੀ ਤਾਂਬਾਲੇਕਰਆਗੁਰੂਜੀ ਅਜਦੀਰਾਤਿਤੁਸੀਏਏਜੀਪਾ
 ਰੇ ਬੇਬੇਜੀਭੀਰਾਜੀਰਹੇ ਬੇਬੇਜੀਮੁਹੇਤਾਕੁਝਕਰਨਹੀਸਕਦੀ
 ਪਰਤੁਸੀਬੇਬੇਜੀਨੂੰਚੰਜਨਾਨਕਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਇਕਰਤੁਬੇਬੇ
 ਜੀਪਾਸਰਹੇ ਵਰਸਨਦਿਤਾ ਜਾਪਹਰਰਾਤਰਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਇਸਨਾਨਕੀਤਾਨਲੇਮਰਦਨੇਕੀਤਾਨਲੇਬਾਲੇਕੀਤਾਇਸਨਾਨ
 ਕਰਕੇਕਰਆਬੇਬੇਜੀਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰ॥੪੧॥ ਬੋਲੇਗੁਰੂਜੀ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥੪੨॥ ਤਾਂਬੇਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਨਕਜੀਉਤਾਗੀਲੀਤੀ ਬਦੀਜਾਸੇਕੋਹਪਰਤਾਂਤਨੁਜਾਇਉਤਰੇ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਿਆਗੁਰੂਜੀਬਾਲਾਮਰਦਨਾਅਸੀਕਿਬੇਅ
 ਰੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਰਆਜੀਵੇਗੀਤੁਹੈਜਾਣ ਅਸਨੁਜੇਤੁਤਿਰੀਕਾਈਨ
 ਹੀਕਰਆਜਪੇਤੁਪਰਮੇਸਰਹੈਕਿਸਾਧਹੈ ਅਸੀਤਾਂਕੁਝਨਹੀਜਾ
 ਟਦੇ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਿਆਮਰਦਨਾਅਸੀਕਿਬੇਅ
 ਰੇਆਰੇ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਰਆਜੀਜਿਥੇਤੁਸਾਂਅਫਾਈਹਜਾਰਕੋਹ
 ਦੀਉਤਾਗੀਲੀਤੀਆਹੀਅਤੇਮਕੇਜਾਇਨਿਕਲੇਆਏਆਰੇ
 ਅਸੀਕਿਬੇਹੀਆਏਆਰੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਿਆਮਰਦਨਾ
 ਤੇਨੂੰਭਲਾਚਿਤਰਹਾਏ ਤਾਂਮਰਦਨੇਕਰਆਜੀਤੁਸਾਡੀਕ੍ਰਿਪਾਨ
 ਲਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਿਆਮਰਦਨਾਆਖਕਿਧਰਚਲੇ
 ਰਾਹੇਤਾਂਮਰਦਨੇਕਰਆਜੀਜਿਧਰਤੁਸਾਡੀਰਜਾਇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਰਿਆਜੇਅਥੇਤਾਂਸਮੇਰਉਪਰਚਲੀਏ ਚਿਥੇਸਿਧਰਿਲੀ
 ਤੇਉਨਕਾਦਰਸਨਕਰਦੇਚਲੀਏ ਤਾਂਬਾਲੇਕਰਆਜੀਕੁਝੀਗਠ

ਪੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਗੋਚਲੇ ਅਗੇਜਾਇਦੇਖਣਤਾਂਸਭਾਧ
ਰਤੀਅਤੇਪਹਾੜਸੁਇਨੇਦੀਸਮੱਥੀਪੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀ

ਏਤਾਂਮੈਅਜਬਰੰਗਾਤਿਠਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ
ਕੇਹਾਤਿਠੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਏਥੇਤਾਂਏਹਤਿਠੇ ਜੋਕੁਦਰਤੀਰ
ਸਪਈਵਹਈਹੈ ਅਰਸਭੁਸੁਇਨੇਦੀਧਰਤੀਅਤੇਪਹਾੜਪੈਨਅਤੇ
ਏਥੇਆਦਮੀਦੀਜਤਨਾਹੀ ਗੁਰੂਜੀਇਸਜਾਗਾਦਨਾਉਕਯਾਹੈ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਏਸਜਾਗਾਦਨਾਉਮਾਰੂਫਰ
ਏਸਹੈ ਅਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਜੋਵਹਈਹੈ ਸੋਏਥੇਕੋਈਬੀਜਠਵਾਲਾ
ਨਾਹੀਕੁਦਰਤਿਨਲਾਆਪੇਪੈਦੀਹੈਨ ਅਤੇਆਪੇਫੁਟਫੁਟਜਾਏਹੈ
ਨ ਏਹੁਚਸਕੁਦਰਤੀਹੈ ਅਤੇਕੁਦਰਤਿਨਲਵਹਈਹੈ ਅਤੇਏਥੇਅ
ਦਮੀਦਕੀਮਨਾਹੀ ਆਦਮੀਏਥੇਪਹੁਚਨਾਹੀਸਕਦਾ ਤਾਂਮਰਦਾ
ਨੇਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਜੀਗੁਰੂਜੀਇਜੇਹਾਕੁਦਰਤਿਵਾਰਸਅਤੇਏਵੇਂ
ਜਾਈਜਾਦਾਹੈ ਕਿਸਦੇਮੁਹਨਾਹੀਪੈਦਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮ
ਰਦਾਨਾ ਏਹਇਜੇਹੀਵਸਤੁਕਰਤਾਰਪੈਦਾਕੀਤੀਹੈ ਸੋਅਜਾਇ
ਨਾਹੀਜਾਦੀ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀ ਇਸਦੇਅਚਵਟਵਟਾ
ਕੋਈਨਾਹੀਅਤੇਸੁਇਨਾਏਵੇਂਲਤਾਂਨਲਲਤਾਕੀਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਨਕਜੀਕਯਾਸੁਦਮਰਦਾਨਾਏਹੁਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਕੁਦਰਤ
ਦਾਪੈਦਾਕੀਤਾਹੈ ਸੋਆਪਾਇਆਪਯਾਗਾਦੇਵਸਤੇਉਸਦੇਜੋਪ
ਤਮਕੁਗਤਹੈਨ ਜਿਨਾਸੀਸਾਰਦੇਰਸਕਸ ਛੁਡੇਹੈਨ ਓਨਾਨੂੰਏਹਰ

ਸੁਕੁਦਰਤੀ ਨਾਲ ਉਨਾਂ ਦੀ ਰਸਨਾ ਤੇ ਜਾਇ ਪਉਦੀ ਅਤੇ ਸੁਇ
ਨਾ ਜੇ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਜੋ ਨਿਸ਼ਕੁ ਗਤ ਹੈਂ ਨ ਚਿਨ ਦੀ ਦਿਸ
ਇਹ ਆਵਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੀ ਸਾਹ ਵਿਚੋਂ ਸੁਦਰਨ ਹੈ ਸੋ ਕਰਾ ਹੈ ਸੈਸ
ਰਉ ਸੇ ਨਾਲ ਮੂਰਛਾ ਹੋਇ ਰਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਗਤਾਂ ਦੀ ਦਿਸਿਏ
ਖੁਲੀ ਹੈ ਚਿਨਾਂ ਦੀ ਰਿਸਨਾ ਮਿਟ ਗਈ ਹੈ ਕੁਗਤਾਂ ਨੇ ਨਾਏ ਹੋ ਖੁਸਮ
ਵਦਾ ਹੈ ਨ ਚਿਹੁ ਖੁਸਮ ਆਵਦਾ ਹੈ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖੁਸਮ ਆਵਦ
ਹੈ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀ ਖੁਸਮ ਆਵਦਾ ਕੁਗਤ ਨੂ ਭੁਖ ਏਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਮ
ਦੀ ਰਹਈ ਹੈ ਹੋਰ ਚਿਨਾਂ ਨੁ ਯਾਦ ਕੁਝ ਨਹੀ ਰਹਦਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸੈ
ਸਾਰਾ ਮਰ ਕੁਗਤਾ ਵਿਚ ਏਹੋ ਫਰਕ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਜੇਹੁ ਕਮੋਰੇ ਵੇਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਪਾਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰ
ਦਾਨਾ ਪਚਾਇ ਸਕੇਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਇਤਨੇ ਵਰੇ ਤੇਰੇ
ਨਾਲ ਫਿਰਾਇਆ ਹੋਏ ਕਦੀ ਤਾਂ ਭੁਭੀ ਦਯਾ ਕਰ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਹਾਂ ਅਜਰ ਹੈ ਜਿਸ ਤਾਈ
ਕਰਤਾਰ ਜਰਾਏ ਸੇਈ ਜਰਾ ਨਹੀ ਤਾ ਪੀਰ ਹੋਇ ਬਹਦੇ ਹੈਂ ਨ ਜਰ
ਨਹੀ ਸਕਦੇ ਲਗਦੇ ਹੈਂ ਨ ਆਪਾਗ ਵਾਵਟੁ ਸਾਂਗ ਬਣਾਇ ਬਹ
ਦੇ ਹੈਂ ਨ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜਿਨਾਂ ਨੁ ਪਚਾਇਦਾ ਹੈ ਸੋ ਕੇਹੋ ਹੋਰ
ਹੈਂ ਨਾ ਤਾ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਨਾਂ ਨੁ ਪਚਾਇ
ਦਾ ਹੈ ਸੋ ਗੁਮ ਹੋਇ ਜਾਏ ਹੈਂ ਨ ਉਹ ਨਿਰਬੰਧ ਹੋਇ ਜਾਤੇ ਹੈਂ ਉਨਾਂ ਨੁ
ਮੇਰਤੇ ਗਵਿਸਰ ਜਾਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਇਉਂ ਨਹੀ ਜਾਣਦੇ ਇਹੁ ਮੇਰ
ਪੁਤ੍ਰ ਹੈ ਏਹੁ ਪਰਾਯਾ ਹੈ ਸੋ ਕੁਨੀਰ ਕਾਰਦਾ ਹੀ ਕਰ ਜਾਣਦੇ ਹੈਂ ਨਾ ਤ
ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਨੁ ਪਚਾਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਭੀ ਪੀਵਾਂ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਇਉਂ ਜੇ ਆਇ ਪਹੁੰਚਾ ਹੈ ਸੁਪ
ਵਟਵੇ ਵਾਸਤੇ ਆਏ ਹੈ ਪੀਉ ਜੇ ਕੁਛ ਪੀਉ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾ
ਨੇ ਚਿਹਰਾ ਪੀਤਾ ਰਜਕੇ ਮਰਦਾਨਾ ਮਸਤ ਹੋਗਾ ਮਚਦਾ ਨੇ ਦੀ

ਰੁਖ ਦੁਖ ਸਰੁ ਉਠ ਗਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰ ਯਾਤ੍ਰਾ ਵਾਲਾ ਏ
 ਹਕਮ ਹੋ ਯਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰ ਯਾ ਜੀ ਤੇਰੀ ਤੁਹੇ ਜਾਣੇ ਅਸੀ ਕੁਝ ਨਹੀ
 ਜਾਣਦੇ ਤੁੰਠੇ ਰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਸਾ ਵਧਾਨ ਕੀਤਾ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰ ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏ ਹਕਮ ਕੀਤੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਰ ਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚਿਤ ਬਾਇਰਖ ਅਸਾ ਤੇ ਨਾ ਲੇ ਨਿਬਾਹਦੇ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਰ ਯਾ ਕੁਲਾ ਜੀ ਜੋ ਤੁਸਾਹੀ ਰਜਾਇ ਹੋਵੇ ॥ ੪੩ ॥ ਬੋਲੇ
 ਕੁਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੪੩ ਉਥੇ ਹਿਮੰ
 ਚਲਨੁ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਜਾਇ ਹਿਮੰ ਚਲ ਉਪਰਖ ਝੋਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏ ਹਕਮ ਜੀ ਜਾਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਰ ਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏ ਹੁ ਹਿਮੰ ਚਲ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰ ਯਾ ਜੀ ਏ ਹਤ
 ਬਾਗਾ ਜੇਹਾ ਤੁੰਠੇ ਰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰ ਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਰੀ ਬ
 ਰਫ ਹੈ ਏ ਬੋਆ ਦਮੀ ਪੈਰ ਰਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਲਜਾ ਦਾ ਹੈ ਏ ਬੋਆ
 ਦਮੀ ਦੀ ਗਮਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰ ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਕੁਝ ਕਰ
 ਆਏ ਤੁੰਠੇ ਰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰ ਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮਸਾਨ ਕਰਤਾਰ
 ਦਾ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰ ਯਾ ਜੀ ਏ ਬੋ ਪਰੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਭੀ ਜਾਹ
 ਗਾ ਹੈ ਤੁੰਠੇ ਰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰੇ ਹਿਮੰ
 ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰ ਯਾ ਜੀ ਓਥੇ ਭੀ ਚਲੇ ਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਵਚਨ ਕੀਤਾ ਚਲੀ ਏਰੇ ਮਰਦਾਨਾ ਓਥੇ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਬਤ
 ਨੁਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰ ਯਾ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਸਿਰਧਾਰ ਪਰਬ

ਤੁਦਾਨਉਪੈ ਤੁੰਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ ਮਰਦਨੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਨੂੰ
ਪੁਛਾਸੀਜੀਗੁਰੂਜੀ ਸਿਰਧਾਰਪਰਬਤੁਦਾਨਉਪੈ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨ
ਕਜੀਬਚਨਕੀਭਾ ਸੁਣਮਰਦਾਨਆਸਿਰਧਾਰਪਰਬਤਾਇਸਦਾ
ਨਉਇਸਵਾਸਤੇਪੈ ਜੋਏਹਸਿਰਤਲਵਾਯਾਹੈ ਇਥੇਰਹਖਯ
ਕੋਈਨਹੀ ਇਥੇਜੋਈਪਹੁਚੇਜੋਧਵਣਅਸਵਾਰਹੋਵੈ ਕੇਕਬੀਰ
ਫੁਗਤਆਹਾ ਕੇਰਵਿਦਾਸਨਾਮਆਹਾ ਇਕੋਜਿਧਾਈਜਾਹ
ਗਾਤੁੰਫੇਰਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਏਹਜੋਕਹਦੇਹੈਨ ਜੋਪਾਂਤੁਵਹਿ
ਮੰਚਲਆਏਤੁੰਗਲੇਇਥੇਹੀਆਏਤੁੰਗਲੇ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਕਯਾਮਰਦਾਨਆ ਇਥੇਤਾਂਪਹੁਚੇਨਹੀ ਚਿਤਾਂਪਿਛੇਵਰਣ
ਵਿਚਗਲਗਏ ਇਕਜਧਿਸਦਰਹੀਸਾਬਤਆਯਾਸੋਭੀਸ
ਗਲੇਕਕੋਰਯਾ ਇਥੇਤਾਂਪਹੁਚਾਂਨਹੀ ਬਾਲੇਸੰਧੁਗੁਰੂਮ
ਗਦਜੀਨੁਕਯਾ ਜੀਗੁਰੂਜੀਗੁਰੂਨਨਕਜੀਇਉਕਹਦੇਸੀ
ਤੁੰਫੇਰਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀ ਗੁਰੂਜੀਮਗੋਭੀਚਲਦੇਕਿਓ ਤੁੰ
ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਚਲਮਰਦਨਾਚਲਦੇਆਹੇਇਤਨੀਰ
ਲਕਰਦੇਆਹੇਜੋਗੋਰਖਆਇਮਿਲਾ ਆਇਕਰਬਚਨ

ਕੀਤਿਸ ਗੋਰਖਵਾਰ ਕੋਟਰੁਪਕੋਟਜਾਤਤੁਆਗੀ ਰਹੇਕਯਕ
ਲੇਹਉਭਾਰੀ ਨਾਮਾਗੋਮਗਪਿਛੇਫਿਰਗੁਰੂ ਨਿਕਲਜਾਹੁਕ
ਹੇਦੁਖਲਾਗੋ ਤੁਲਮਲਜਾਰਤੁਲਕੇਤੁਲਕਾਰਾਤੁਹਾਂਸੁਰਾਪੁ
ਰਾਪਹੁਚੇਸੋਸਾਰਾ ਸੁਣਨਨਕਗੋਰਖਰਮ ਤਮਕਹੈ ਫਿਰਜ

ਹੁਪੀਛੇ ਕਹੈ ਦੁਖਲਹੇ ॥ ਤੰਢੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਬੋਲਿਆ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚ ਸਬਦ ਅੰਗ ਰੂਪ ਹਮਾਰਾ ਅਚਰ ਜਰ
 ਹੀ ਮੈ ਹੋਤੇ ਜਾਤੁ ਅਜਾਤੀ ਠਓਰ ਹਮਾਰੀ ਚਿਹੀ ਕਹੀ ਮੈ ਜਹਾਂ ਦਿਨੀ
 ਅਰਨਹੀ ਰਾਤੀ ਪੀਛੇ ਮਾਗੇ ਵਿਸਟ ਹਮਾਰੀ ਧਰਨ ਅਕਾਸ ਪ
 ਸਾਰਾ ਵਯਾ ਹਮਾਰੀ ਸੀਤੁ ਹਿਮੰਚਲ ਤਿਨ ਸਿਉ ਸੀਗ ਹਮਾਰਾ ॥
 ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਫੁਰ ਬਰਜੇਗੀ ਪੂਰਾ ਜੇਗਨ ਪਾਯਾ ਜੁਗਤ ਨਜ
 ਤੀ ਮੈ ਪਵਧਾਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮ ਗਵਾਯਾ ੨ ਤੁੰਢੇਰ ਬਚਲ
 ਵਟਆ ਤੁੰਢੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਥੇ ਤਾਂ ਸੁਰਜ
 ਨਾਹੀ ਨਜਰ ਮਾਵਦਾ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਮਾਇ ਪਏ ਮਾਹੇ ਤੁੰ ਗੁਰੂ
 ਨਕ ਜੀ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸੁਰਜ ਤੋ ਉਤੇ ਮਾਏ ਮਾ
 ਹੇ ਤੁੰਢੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਅਸੀ ਸੁਰਜ ਤੋ ਕਿਤਨਾ ਉਪਰ ਮਾ
 ਏ ਮਾਹੇ ਤੁੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸੁਰਜ ਪਾਏ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੋ ਜਨ ਉਪਰ ਮਾਏ ਮਾਹੇ ੨੦੦੦ ਤੁੰਢੇਰ ਮਰਦਾਨੇ
 ਪੁਛਾ ਜੀ ਜਿਸ ਥਲਤੀ ਅਸੀ ਵਸਦੇ ਮਾਹੇ ਉਥੇ ਸੁਰਜ ਕਿ
 ਤਨ ਉਚਾ ਹੈ ਤੁੰਢੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੇ ਮ
 ਜੀ ਹਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ੨੫੦੦੦ ਤੁੰਢੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਸਰੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋ ਜਨ ਮਾਏ ਹੈ ਤੁੰਢੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸਰੇ ਸਤਾਈ ਹਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਮਾਏ
 ਹੈ ੧੨੭੦੦੦ ਤੁੰਢੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹਉਰੁ ਰਦਾ ਹਾਂ
 ਅਤੇ ਪੁਛੇ ਬਾਹੁਰ ਘਾਨਹੀ ਜਾਦਾ ਤੁੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਜਿਸੀਗ ਅਖ ਮੁਹਲਾ ਜਾਨੈ ਕਰੇ ਮੁਹਲਾ ਜਾ ਕਰੇ
 ਛਾਤਾਂ ਮੈ ਗੁਣ ਹੋਵੀਗਾ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਦਾ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾ ਵਾਕਰੁ
 ਰਏ ਹੋ ਸੀ ਜੋਗ ਬਣਾ ਯਾਹੇ ਪੁਛਣ ਵਾ ਅਤੇ ਦਸਵਾਦਾ ਅਤੇ
 ਖਹਿਏ ਮਾਪਣੇ ਗੁਰੂ ਪਾਸੇ ਜੋ ਜੀ ਵਿਚ ਹੋਵੈ ਸੇ ਪੁਛੇ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਉ

ਹਸਿਖਨਾਹੀ ਸਿਖਪੁਛੇ ਅਤੇਗੁਰੂਵਸੇਨਾਹੀ ਗੁੰਸੇਹੋਇਜਾਵੇ।
 ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਹੀਠੰਗਹੈ ਓਸਗੁਰੂਨੂੰਛਰਟਾਜੋਗਹੈ ਜਿਸਤਾਈ
 ਆਪਣੇਸਰੀਰਦੀਖਬਰਨਾਹੀ ਸੋਸਿਖਨੂੰਕਦਤਾਰੇਗਾ ਗੁਰੂਸ
 ਮਝਕਰਕਰਣਮਾਂਯਾਹੈ ਮਨੁਖਜਨਮਵਰਲੰਕੁਹੈ ਅਤੇਗੁਰੂ
 ਸੋਧਕਤਕਰਣਾ ਅਤੇਗੁਰੂਨੂੰਭੀਵਰਣਮਾਂਹੈ ਜੋਸਿਖਭੀਸੋਧਕ
 ਰਕਰਣਾ ਇਸਦਾਸਤੋਜੁਆਪਮਸਤੀਨਮਹਾਰਕਰੇਗਾਸੋਈ
 ਗੁਰੂਮਰੇਅਨਰਖੇਗਾ ਓਹੁਮਹਾਰਜੇਗੁਰੂਲੇਰਖੇਗਾ ਉ
 ਸੇਮਹਾਰਵਿਚੋਗੁਰੂਭੀਵਰਤੇਗਾ ਇਸਦਾਸਤੋਸਿਖਸੋਧਕਰ
 ਕਰਣਾ ਕਹਮਰਦਾਨਜਾਨਿਸੰਗਮਾਖਜੋਪੁਛਦਾਹਈਸੋਪੁ
 ਛਲੇਮਤਮਹਮਾਨਰਹਜਾਸੀ ਮਤਮਸਨੂੰਦੇਸਦੇਸੀ ਤਾਂਬਾਨ
 ਹਸਮ ਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀਹਉਨਹੀਪੁਛਦਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਕਯਾਕੋਮਰਦਮਾਕੋਨਾਹੀਪੁਛਦਾ ਤੂੰਨੂੰਕਿਸੇਮਨੇ
 ਕੀਤਾਹੈ ਤੁੰਮਰਦਨੇਕਯਾਜੀ ਕੁਈਬਾਲਾਬੁਰਮੰਨਦਾਹੈ।
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੋਕੁਈਬਾਲਾਤੁਧਕਜੋਬੁਰਮੰਨਮਾ
 ਤਾਂਬਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਤਾਇਸਤਾਈਕੁਝਮਖਮਸਾਹੀਮੈ
 ਹਸਮਾਹਾਂਸੋਇਸਦਾਸਤੋਹਸਮਾਹਾਂ ਜੋਅਜਮਾਏਦਾਕਮਅਜਮ
 ਵਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬਚਨਕੀਤਾਕੁਈਬਾਲਾਏਹਮਰਦ
 ਨਜੋਅਸਾਬੋਪੁਛਦਾਹੈ ਅਤੇਅਸੀਦਸਦੇਆਹੇਏਹੁਪਿਛੇਅ
 ਸਤੋਸਾਖੀਆਂਹੋਵਨਗੀਮ ਜੋਪਿਛੇਗੁਰੂਮਖਹੋਵਨਗੇਸੋਈ
 ਚਾਰਨਗੇਅਤੇਪਿਛੇਸੰਸਾਰਸੁਠਾਬਹੁਤਹੋਵੇਗਾ ਕੁਜੀਅੰਕ
 ਰਾਮਾਤਾਬਹੁਤਲਾਵਨਗੇ ਨਾਲੇਵੇਦਾਵਾਲੇਨਾਲੇਕਤੇਬਾਵ
 ਲੇਜੋਕੋਈਗੁਰਮੁਖਹੋਵਨਗੇਸੋਏਹਸਾਖੀਆਂਸੁਦਾਸੁਦਾਸ
 ਵਨਗੇ ਅਤੇਹੋਰਓਨਾਂਦੇਹਿਦੇਤੇਕਾਈਨਾਲਚੋਗੀ ਅਤੇਛੁਟ
 ਬਾਲਮਰਦਨਾਅਸੀਭੀਪੁਰਾਤਨਯਾਰਮਾਹੇ ਤਾਂਬਾਨੇਉ

ਕਰਹਬਜੇਰੇ ਕਹਣਲਗਾਜੀਗੁਰੂਜੀਇਕਮੇਰੀਅਰਦਾਸਹੈਜੋ
 ਧਨਾਂਨਲਾਇਕਸੁਣੇਤਾਂਮੈਕਰਾਂਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈ
 ਬਾਲਾਅਜਮੈਂਨਿਹਾਲਹੋਯਾਹਾਂਅਜਮਾਸਾਂਤੇਕਰਤਾਰਮਿਹਰ
 ਵੇਨਹੋਯਾਹੈਜੋਤੈਖੁਲਕਰਬਚਨਕੀਤਾਭਾਈਬਾਲਾਜੇਕੁੜ
 ਆਖਣਾਹਈਸੋਫਿਲਨਕਰਤਾਰਹੋਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂ
 ਜੀਤੇਰਾਬਿਛੋੜਾਨਹੋਵੇਤੇਰੇਚਰਨਾਦਾਧਨਾਂਨਰਹੇਤਾਂਗੁਰੂਜੀ
 ਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਜਿਥੇਅਸੀਤਿਥੇਤੁਜੀਤੈਨੁਕਰਤਾਰਚਿਤ
 ਆਵੈਤਾਂਬਾਲੇਨਮਸਕਾਰਕੀਤਾਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਮਰਦਾਨਾ
 ਪੁਛਣਾਹਈਸੋਪੁਛਲੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਚੰਦਕੋ
 ਹਿਸਮਾਵਦਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਜਿਤਨ
 ਪਰਤੀਕੋਲੇਸੁਰਜਉਚਾਹੈਬਿਤਨਾਸੁਰਜਕੋਲੇਚੰਦਮਾਉ
 ਚਾਹੈਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਚੰਦਮਾਕਿਤਨੇਜੋਜਨ
 ਉਚਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਪੰਜਹਜਾਰਜੋਜ

ਨਉਚਾਹੈ੫੦੦੦ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਤਾਰੇਕਿਤ
 ਨੇਜੋਜਨਉਚੇਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਤਰਾਂ
 ਦੀਮਰਜਾਦਾਉਉਚੈਇਨਦੀਅੰਪੁਰੀਆਪੈਨਕੋਈਨੀਵੇ
 ਪੈਨਕੋਈਉਚੇਪੈਨਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਓਹਜੋ
 ਧੂਹਤਾਰਕਹਦੇਪੈਨਸੋਕਿਥੇਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦ
 ਨਾਉਹਸੁਰਨਾਥਉਚਾਹੈਅਤੇਕੋਲਾਸਉਪਰਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕ

ਆਗੂਜੀਕਿਵੇਧੁਹਦਾਭੀਦਰਸਨਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਕਿਉਭਾਈਬਾਲਾਮਰਦਨਕਯਾਮਾਖਦਾਹੈ ਤਾਂਬ
 ਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਕਹਦਾਹੈਸੇਮੰਨੀਏ॥੪੩॥ ਥੋਲੋਭਾਈਜੀ
 ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੪੪ ॥ ਤਾਂਸਿਰਧਾਰ
 ਪਰਬਤਤੋਚਲੇ ਅਤੇਉਨਾਪਰਬਤਤੇਆਏ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦ
 ਨੇਪੁਛਾਜੀਏਸਪਰਬਤਦਨਉਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਇਸਪਰਬਤਦਨਉਉਨਾਪਰਬਤਹੈਤਾਂ
 ਫੇਰਮਰਦਨੇਪੁਛਾ ਗੁਰੂਜੀਅਸੀਕਿਤਨੋਜੋਜਨਆਏਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾਅਸਾਬਤੀਹਜਾਰਜੋਜਨ
 ਆਏ॥੩੨੦੦੦ ਧਰਤੀਦੇਉਤੇਤਾਂਫੇਰਮਰਦਨੇਪੁਛਾਗੁ
 ਰੂਜੀਚੰਦਮਾਅਗੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਨਾ
 ਇਥੇਅਠਾਰਹਜਾਰਜੋਜਨਉਚਾਹੈਚੰਦਮਾ ਇਤਨਾਂਵੀਚ
 ਰਕਰਦੇਆਹੈ ਤਾਂਗੋਰਖਨਾਬਸਿਧਮੰਤ੍ਰਲੀਵਿਚਵੀਚਰਕ
 ਤੇਏਹੁਬਚਨਕੀਤਾਅਰੇਸਿਧੋਨਾਬੋਜਤੀਓ ਵੀਹਾਂਅਲੀ
 ਨਦੇਹਕੀਜਾਗਾਨਾਹੀ ਅਰਏਕਨਾਨਕਤਪਾਅਤਲੋਕਤੇਮ
 ਲਾਮੁਤਕੀਦੇਹਲੇਕਰਮਾਯਾਹੈਕੋਈਸਿਧਨਾਬਜਤੀਜਾਏ
 ਸਕੋਜੀਤੋਤਉਈਹਾਮਾਵਣਾਨਾਂਪਾਦੇਤਾਂਮਾਛਿੰਦਨਾਬਕ
 ਯਾਮੈਜਾਤਾਹੈਕੋਣਮਾਈਮੰਤ੍ਰਹੈਆਇਮਾਛਿੰਦਨਾਬਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਜੀਨਾਦਿਖਾਈਦਿਤੀਆਇਕਰਬਚਨਕੀਤਾਅਰੇਬਾਲੇਈ
 ਹਾਕਿਉਕਰਮਾਯਾਹੈ ਵੀਹਜੇਤੁਆਯਾਹੈਕੁਛਸਕਤਰਾਖਤ
 ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਾਗਮਾਛਿੰਦਨਾਬਜੇਤੁਮਾਰੇਸੋ
 ਕਰਤਾਰਪਾਸੋਦਿਵਾਈਯੇ॥ ਤਾਂਮਾਛਿੰਦਨਾਬਤਮਕਖਾਇਕ
 ਰਬਚਨਕਯਾ॥ ਮਾਛਿੰਦੇਵਾਰ ਕੈਗਾਬਸਿਰਕਪਾਟਕੈ
 ਉਗਲਮਖਕਾਤਕ ਕੈਗਾਬਲੀਲਟਪਦ ਕੈਉਗਲਅਦ

ਲੀ ਕੈ ਉਗਲ ਕਲੇਜਾ ਕੈ ਉਗਲ ਹੀਮਲਾ ਕੈ ਉਗਲ ਤਿਲੀ ਕੈ
 ਉਗਲ ਫੀਫ ਕੈ ਉਗਲ ਬਜਰੀ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਕੈ ਉਗਲਾਇ ਬਰ
 ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਕੈ ਸੇਹ ਡੀਯਾ ਕੇਤੀਆਂ ਕੋਠਰੀਆਂ ਕੇਤੇ ਹਾਟ ਕੈ ਹਜਾ
 ਗਦਿਨ ਕਾਸਾਸ ਕੇਤੇ ਦੇਹੀ ਕੋਰੋਮ ਵਾਲ ਕੈ ਸੈਨਾ ਜੀ ਕੈ ਸੈਸੀਧ ਕੈ
 ਪੈ ਈਸਰ ਮਾਛਿਦ ਵੇਰੇ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਦੇਹੀ ਕਾ ਮਥੀਤ १ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਰ ਸਵਾਹਾਬ
 ਸਿਰਕ ਪਾਟ ਚਾਰ ਉਗਲ ਮੁਖ ਕਾਤ ਕਾ ਹਾਬ ਲੀਲਾ ਪਾਟ
 ਛਬੀ ਉਗਲ ਮਾਦਲੀ ਤੇਹਾਂ ਉਗਲ ਕਲੇਜਾ ਪਾਂਚ ਉਗਲ
 ਹੀਮਲਾ ਚਾਰ ਉਗਲ ਤਿਲੀ ਸਾਤ ਉਗਲ ਫੀਫ ਬਾਰ ਉ
 ਗਲ ਬਜਰੀ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ਇਕੋਤਰ ਸੇਹ ਡੀਯਾ ਬਹਤਰ ਕੋਰ
 ਜੀਆਂ ਅਰੁਸ ਠਹਾਏ ਨੀਲ ਕੋਰੇ ਜੀ ਦੇਹੀ ਕੋਰੋਮ ਵਾਲ ਚੋਈ
 ਸਹਜਾ ਗਦਿਨ ਰਾਤ ਕਾਸਾਸ ਨੈ ਸੈਨਾ ਜੀ ਸੇਲ ਹਸੇ ਸੀਧ ਕੈ ਪੈ
 ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਈਸਰ ਮਾਛਿਦ ਲੇਹੇ ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਾ ਮਥੀਤ ੨॥
 ਤਾਂ ਮਾਛਿਦ ਨਾਬ ਜਾਇ ਗੋਰਖ ਪਾਸ ਕਾਯਾ ਸੁਣੇ ਨਾਬ ਜੀ ਉ
 ਹੋਤੇ ਮੋਰ ਰੂਪ ਪੈ ਉਸ ਕੀ ਤੇ ਮਲ ਮੁਤ ਕੀ ਦੇਹੀ ਲਾਹੀ ਤਾਂ ਰੁਰਖ
 ਕੀ ਕਾਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈ ਜਾਤਾ ਤਾਂ ਰੁਰਖ ਗੀਆ ਯਾ ਮਾਇਕ
 ਰਾਮਾ ਪੁਜੇਸ ਮਾਦੇਸ ਹੋ ਬਾਲਾ ਮਾਦੇਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਯਾ ਮਾਦੇਸ ਹੋ ਰੁਰਖ ਗੀ ਨਾਬ ਏਕੀ ਕਾਰ ਕੋ ਮਾਦੇਸ ਫੇਰ ਗੁਰੂ
 ਬਰੀਕ ਯਾ ਅਰੇ ਬਾਲੇ ਕਹਾਸੇ ਮਾਯਾ ਪੈ ਕੋਟ ਹੋਤੇ ਹੋ ਕੋਟ ਨਾ
 ਮਾਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾਯਾ ਹੋਤੇ ਹੋ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਕੇ ਮਾਦੇਸ ਹੋਤੇ

ਮਪੁਰਤੇਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੀਕਾਰੀਏ ੧ ਭਰਖਗੀਵਾਚ ਕੋ

ਵਾਪਾਟਜਿਤਕਰੇਇਸਨਨ ਬੋਲਬਕਨਤੇਹਏਨਿਰਬਾਂ ਕੋਨਜ
ਲਜਿਤਰਸਪੀਵੈ ਕੋਠਸੁਰਸੁਜਿਤਮਸਾਖਿਰਬੀਵੈ ਐਸਾਗੁ
ਨਦੇਹਮਾਮੁਮੇਰੇ ਕੋਨਸੀਗਤੇ੩ ਕੋਨਸੀਗਜੋਰੇ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀ
ਵਾਚ॥ ਉਪਰਮਉਪਟਸਰਵਰਨਾਵੈ ਬਕੈਨਬੋਲੋਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਵੈ ਜਲਮਾਕਾਸੀਸੰਨਸਮਾਵੈ ਸਤਸਰਭੋਲਮਹਾਂਰਸਪੀਵੈ
ਕੁਰਪੁਰਏਕੀਕਾਰਸਕੁਠੋਰੇ ਐਸਾਗਮਾਨਸੁਨੋਮਾਮੁਮੇਰੇ ੧ ਰਹਉ
ਕੁਰਖਗੀਵਾਚ ਕੋਨਤਤਜਿਤਤਤਾਬਿਲੋਵੈ ਕੋਨਸਰਵਰਜਿਤ
ਮਲਮਲਧੋਵੈ ਕੋਸੋਰਚੇਕੋਸੋਹੋਵੈ ਕੋਨਜੋਕਰੈਕੋਨਸੋਗੋਵੈ ੩
ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਸਚਮਨਕਾਰਵਤਤਾਬਿਲੋਵੈ ਸਕੁਰਸ
ਕਵਰਮਲਮਲਧੋਵੈ ਕੋਸੋਰਚੇਕੋਸੋਹੋਵੈ ਕਰਭਾਰਕਰੇਸੋਈਫ
ਤੇ॥ ੪ ਕੁਰਖਗੀਵਾਚ ਕੋਨਵਰਤਨੇਮਜਿਠਬਿਨਸੇਕਾਮ ਕੋਨ
ਸਬਜਿਤਨਾਸੀਤਾਵੇਜਾਮ ਕੋਨਸਾਤਜੋਕੋਪਜਲਾਵੈ ਕੋਨਉਪਦੇ
ਸਪਰਮਪਦਪਾਵੈ ੫ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਸਦੁਵਰਤਨੇਮਕਾ
ਮਨਸੀਤਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਕਾਮਬਦਕੋਪਜਲਾਵੈ ਗਗਨਨਿਵਸ
ਸਮਾਪਲਗਾਵੈ ਪਾਰਸਪਰਸਪਰਮਪਦਪਾਵੈ ੬ ਕੁਰਖਗੀਵਾਚ
ਕੋਨਸੀਤਜੋਮਗਾਨਿਬੁਝਾਵੈ ਕੋਨਕਲਾਬਿਰੂਤਚੜਾਵੈ ਕੋਨਦੇ
ਖਸਹਜਘਰਮਾਵੈ ਕਉਨਜਤੁਨਕਰਨਾਦਬਜਾਵੈ ੭ ਗੁਰਨਾਨ
ਕਜੀਵਾਚ ਗੁਰਹਿਵਸੀਤਲਮਗਾਨਿਬੁਝਾਵੈ ਸੇਵਾਸੁਰਤਾਇ

ਭੂਤਚੜ੍ਹਾਵੈ ਗੁਰਦਰਸਨਦੇਖਸਹਜਪਰਮਾਦੈ ਨਿਰਮਲਬਾ
 ਵੀਨਾਦਵਜਾਵੈ ੮ ਕੁਰਬਰੀਦਾਰ ਕਹਾਂਗਮਾਨਰਸਪਵੈਸ
 ਰਾ ਤੀਰਥਮਜਨਗੁਰਵੀਚਾਰਾ ਕੋਨਨਾਥਪੁਜੇਪੁਜਾਰਾ ਕੋਨਜੋ
 ਤਜੋਤਸੋਧਾਰਾ ੯ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਅੰਤਰਗਮਾਂਨਮਹਰ
 ਸਸਾਰਾ ਤੀਰਥਮਜਨਗੁਰਵੀਚਾਰਾ ਪ੍ਰਭਜੋਤੀਜੋਤਮਿਲਾਵਦ
 ਹਾਰਾ ੧੦ ਕੁਰਬਰੀਦਾਰ ਕੋਨਸੋਰਸਰਸੀਆਭਉ ਕੋਨਸੁ
 ਤਖਤਨਿਦਾਜੀਗਉ ਕੋਨਸੋਕਾਰਕਰੇਕਰਾਏ ਕੋਨਅਲਖਨਲ
 ਖਮਾਜਾਏ ੧੧ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਰਸਰਸੀਆਮਨਏਕੀ
 ਗਉ ਕਰਕਮਾਦਵੀਖਸਮਰਜਾਏ ਅਬਗਤਨਾਥਨਲਖਮਾ
 ਜਾਏ ੧੨ ॥ ਕੁਰਬਰੀਦਾਰ ਕਿਹਉਪਜੈਕਿਹਕਹੀਅੰਦਰਕਿ
 ਹਮਹਜੋਤਰਹੀਕੁਰਪੁਰ ਕਿਹਨੇੜੈਕਿਹਦਰਬਤਾਵੇ ਕਿਹਗੁਣ
 ਗਾਵੇਕਹਾਸੁਦਾਵੇ ੧੩ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਜਲਤੇਉਪਜੇ
 ਜਲਤੇਦੂਰ ਜਲਮਹਜੋਤਰਹੀਕੁਰਪੁਰ ਕਿਸਨੇੜੈਕਿਸਆਖ
 ਦੁਰਮਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾਦੇਖਹਜੁਗ ॥੧੪॥ ਕੁਰਬਰੀਦਾਰ
 ਕਉਨਅੰਤਰਕਉਨਬਾਹਰਹੋਏ ਕਉਨਕਾਰਨਚਲੇਸਬਰੇਏ
 ਕਉਕੁਰਬਰੀਨਾਨਕਦੇਹਬੀਚਾਰ ਬੋਲਤਰਹੇਕਉਨਅਧਾਰ
 ੧੫ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰ ਅੰਤਰਬਾਹਰਏਕੋਸੇਈ ਏਕੀਕਾਰ
 ਕਰੇਸੋਹੋਈ ਸੁਦਕੁਰਬਰੀਨਾਨਕਕਹੇਬੀਚਾਰ ਨਿਗਮਨਨਮ
 ਮੇਰਾਅਧਾਰ ੧੬ ਕੁਰਬਰੀਨਾਥਭੀਹਉਲਾਹੇਗਮਾ ਜਾਏ
 ਤਨੀਹਕੀਕਤਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਸੁਣੀ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕ
 ਆ ਕੁਈਬਾਲਾ ਤੇਰੇਹਜੁਰਹੋਈਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾਜੀ ਗੁ
 ਰੂਜੀਏਹਮੇਰੇਹਜੁਰਹੋਈਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਮਗਨ
 ਮਸਤਹੋਇਗਏ ॥ਸਤਦਿਨਅੰਤਸਤਰਾਤੀਮਗਨਹੀਰਹੇ
 ਬਿਦੇਹਹੀਰਹੇ ਕੋਈਬੁਲਾਇਸਕੇਨਹੀ ਅੰਤਰਧਮਾਂਨਹੋ

ਏਹਾਏ ਏਹਾਧੁੰਮਾਪੈਗਈ ਜੋਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਸਮਾਏਹਾਏਜਮ
 ਠਵਾਂਦਿਨਹੋਆ ਤਾਂਸਵਾਪਹਰਦਿਨਚੁਕਾਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਮੰਗਦ
 ਜੀਦੇਹਦਿਚਮਾਏ ਤਾਂਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲੇਨੂੰਸਦ
 ੨ ਤਭਾਈਬਾਲੇਸੀਧੁਆਇਮਥਾਟੇਕਾ ਤਾਂਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਕਯਾ
 ਭਾਈਬਾਲੇਏਹੁਮੀਮ੍ਰਤਤੇਰੇਹੀਹਿੰਸੇਮਾਯਾਮਾਹਮਾਖਭਾਈ
 ਬਾਲਾ ॥ ਜੋਮਗੋਪ੍ਰਸੰਗਹੋਆਮਾਹ ਤਾਂਫੇਰਬਾਲਾਸੀਧੁ
 ਬੋਲੇਨਹੀ ਸਤੁਪਹਰਬਿਦੇਹਹੀਰਯਾ ਜੰਬਾਲਾਦੇਹਦਿਚਮਾ
 ਯਾ ਤਾਂਲਗਾਲਖਾਵਣ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਿਲਕਾਪਰਬ
 ਤਤੇਜਾਇਚੜੇ ਤਾਂਚੰਦਮਾਦਿਸਮਾਵਣੋਰਹਰਾਯਾ ਫੇਰਮਰਦਾ
 ਨੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਚੰਦਮਾਹੁਣਨਹੀਨਜਰਮਾਵਦਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਹੇਠਦੇਖ ਮਰਦਾਨਹੇਠਲਗਾਏਖਣ
 ਦੇਖੇਤਾਂਚੰਦਮਾਹੇਠਨਜਰਮਾਵਦਾਹੈ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾ
 ਗੁਰੂਜੀਅਸੀਚੰਦਮਾਕੋਲੋਉਪਰਕਿਤਨਾਕੁਮਾਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਦਸਹਜਾਰਜੋਜਨਉਪਰਮਾਏ
 ਤੇਚੰਦਮੇਕੋਲੋਉਹਿਜਾਰਜੋਜਨਉਪਰਮਾਏ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇ
 ਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਅਸੀਸਭੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਮਾਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਸਭੇਬਵੰਜਾਹਜਾਰਜੋਜਨਮਾਏ
 ੫੨੦੦੦ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਕਾਈਅਗੋਭੀਜਾਹਗਾਹੈ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਅਗੋਵਡੀਅੰਜਾਹਗਾਹੈਨ

ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਹੀ ਅੰਜੋ ਹੀ ਮਾਹੋਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਸੁਮੇਰ ਉਤੇ ਸਿੰਧ ਮੰਡਲੀਓਂ ਰੋ
 ਰਉਏ ਦੰਤ ਤੇ ਉਮਉ ਧੂਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਮੇਰ ਰਖੀ ਸੁਰ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹਵ
 ਲੇ ਸਾਰੀ ਮਾਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਗੇ ਮਹਾਂ ਦੇ ਉਛੁਰਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ
 ਆਪੀ ਪੰਗਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਉਪਰ ਕਉਲਾਸ ਹੈ ਜਿਥੇ ਧੂਹ ਭੁਗ
 ਭੁਕ ਮੰਡਲ ਹੈ ਤਿਸ ਕੇ ਉਪਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਕਾਤਖਤਾ ਮਾਸ
 ਨ ਹੈ ਉਸ ਉਪਰ ਆਪਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ
 ਨੇ ਪੁਛਾ ਜੀ ਇਥੋ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਮਰਦਾਨਾ ਇਥੋ ਤਿਹੰਤ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁੰ
 ਛਾ ਜੀ ਜਿਸ ਪਰਤੀਤੋ ਅਸੀਆਏ ਮਾਹੇ ਓਥੋ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਥੋ ਸਵਾਲਾਖ ਜੋਜਨ ਉ
 ਚਾ ਹੈ ॥ ੪੪ ॥ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀਵ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੪੫

ਜਿਉ ਗੁਰਨਾਬ ਜੋਗੀ ਪਦ ਚਕਰ ਮਾਯਾ ਆਵਦ ਜਾਤੀ
 ਲਗਾ ਆਖਣ ਅਗੇ ਆਈ ਮੂੜੇ ਆਗੇ ਕਹਾਂ ਆਵਤਾ ਹੈ ਅਗੇ ਤੇ
 ਤੇਰੀ ਗੰਮਨਾਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁਲੋਕ ਕਯਾ ਮਾਈ ਹਮਰੀ

ਮਨਸਾਹੋਤੀ ਉਸ ਕਾ ਮੂੜੇ ਮੰਡਾਯਾ ਦੁਰਮਤ ਹਮਰੀ ਦਾਈ ਕਹੀਏ
 ਤਿਸ ਕਾ ਕੰਨ ਛਿਦਾਯਾ ਮਨ ਹਮਰਾ ਦਾ ਕਹੀਏ ਜੋ ਤੇ ਸਬਦ
 ਜਲ ਯਾ ਤਾਂ ਕੀਰਾਖ ਲੇ ਨਿਰਮਲ ਛਾਟੀ ਜੋ ਬਿਭੂਤ ਲਗਾਯਾ
 ਕਹੀਏ ਨਾਨਕ ਸੁਣੁ ਭੰਗੁਰਨਾਥਾ ਤੇ ਭੀ ਜੋਗਲ ਪਾਯਾ ਕੰਨ ਪੜਾਯਾ

ਮੁੰਦਾ ਪਾਈਆ ਜੋਗ ਕੀ ਸੁਰਸੁਨ ਜਾਨੀ ਲਾਇ ਬਿਭੂਤ ਬੈਠਹੋਇ
 ਜੋਗੀ ਸਗਲੀ ਸੁਖੁ ਉਰਨੀ ਠੰਡਾ ਫਰੁਆਹਾ ਬਠਹੋ ਜੀਸੇਲੀ
 ਅੰਗ ਬਨਾਈ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਟੁ ਉਗਰਨਾ ਸਾਥੁ ਠੀਐ ਪਵਧਾਈ
 ੨॥ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀਹ ਉਲਾਹੋ ਗਯਾ ਤਾਂਫੇਰ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਕਯੋ ਕਰ ਰਜਾਇਹੋ ਤਾਂਫੇਰ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਜੋ ਤਸਾਹੁਰ
 ਜਾਇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕਦਇ ਧਰਮਾਵਦੇ ਮਾਹੇ ਦੇਖ
 ਜਾਈਯੇ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰ ਕਯਾ
 ਰੂਮਿਨਾ ਤੂੰ ਅਸਾਰਾ ਬਰਾਪਾ ਰਾਭਗਤ ਹੋ ਤਾਂਓ ਬੋਕੁਨਾ ਪਰ
 ਬਤਨੁ ਚਲੇ॥ ੪੫ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀਵਾਹਿ ਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ
 ਚਲੀ॥ ੪੬॥ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਹੁਣ ਕਿ ਕੇ ਮਾਏ
 ਮਾਹੇ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਕੁਨਾ ਪਰਬਤ ਤੇ
 ਮਾਏ ਮਾਹੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਕੁਨਾ ਪਰਬਤ ਕਿਤਨੇ ਜੋ
 ਜਨਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਓਥੇ ਸੈਤਲੀਹ
 ਜਾਰ ਜੋ ਜਨਹੈ ੪੭੦੦੦ ਤਾਂਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਅ
 ਸੀਸੁ ਕੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋ ਜਨ ਮਾਏ ਮਾਹੇ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਅਸੀਸੁ ਕੇ ਨਹਿਨ ਮੇਰ ਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਮਾਏ ੪੮੦੦੦ ਤਾਂਫੇ
 ਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਅਗੇ ਸੁਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਰਯਾ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਛਬੀਹ ਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਰਹਦਾ ਹੈ
 ੨੬੦੦੦ ਏਹੋ ਬੀਚਾਰਹੋ ਦਾਮਾਹਾ ਜੋ ਕਨੀਫਾ ਸਿਧਾ ਮਾਯਾ
 ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀਹਯੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਤੁਸਕਯੋਹੋ
 ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਜੋ ਜੋਗੀ ਮਾਯਾ ਦੇ
 ਖਦਾਹੈ ਸੋਏਹੋ ਰਾਖਦਾ ਚਲਾਹੈ ਗੋਰਖ ਅਸਾਂਉ ਪਰਚੜਤ
 ਕਰਕਰ ਕੇ ਜਦਾਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਅਖਤਏ
 ਸਜੋਗੀ ਨੂੰ ਚੜ੍ਹੇ ਗਾਵੇ ਕਰਮਾਰ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ

ਮਰਦਾਨਾਏਬੇਚਰੁਜਾਂਗਾਟਾਂਦੀਲੜਾਈਨਾਂਹੀ ਏਥੇਜੋਹੈ
 ਸਬਦਦੀਲੜਾਈਹੈ ਤਾਂਮਰਦਾਂਨੇਕਯਾਭਲਾਹੋਵੈਜੀ ਤਾਂਕਨੀ
 ਫੋਮਾਵਦੇਹੀਕਯਾਸੁਣਤੋਰੇਬਾਲਾਤੁੰਦੀਹਾਂਕੋਕਰਮਾਯਾਹੈ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਹਮਅਏਹੈਨਿਰੰਕਾਰਕੇਦਰਸਨਕੇਤੋਂ
 ਈ ਤਾਂਫੋਰਕਨੀਫੋਕਯਾ ਰੇਬਾਲਾਮਰੋਗੁੀਨਿਰੰਕਾਰਕਾਦਰਸ
 ਨਕੀਆਹੈ ਕੋਅਬੁਧੀਆਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣ
 ਤੋਕਨੀਫੋਜੋਗੀਹਮੇਆਗੇਗੁੀਦਰਸਨਕੀਆਹੈ ਤੋਅਬੁਧੀਆ
 ਏਹੈਜੋਆਗੇਕੀਆਨਹੋਰਾਤੋਅਬਕਹਾਸੋਆਵਤੇ ਤਾਂਫੋਰਕਨੀ
 ਫੋਕਯਾ ਮਰੇਬਾਲੇਤੁੰਹੋਤੋਕੋਦ ਮਰਤੇਰਾਨਉਕਯਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਰਾਗਮਾਸਾਵਿਚਮਹਲਾ ੧ ਨਉ
 ਹਮਾਰਾਅਚਰਜਕਹੀਐਹੋਤੇਅਚਰਜਬਨੀ ਸਿਫਤਹਮਾਰੀ
 ਸਭਮੁਗਤਿਮਹਜੋਤਸਗਲਮਹਿਤਨੀ ੧ ਸੁਨਹੁਕਨੀਫੋਰਾਵ
 ਲੋਜੋਗੀ ਸਤਸੁਗਤੋਤੇਦੁਆਪੁਰਕਲਜੁਗਾਨਿਰਮਲਸਵਾ
 ਅਰੋਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਤੁਹਮਾਰੀਜਤੁਕਤਦੇਖਹੁਨਨਾਬ
 ਰਨਹਮਾਰ ਉਪਜਨਬਿਨਸਨਖੇਲਹਮਾਰਾਸਿਵਸਕਤੀਬਿ
 ਉਹਾਰਾ॥੨॥ ਹਰਖਸੋਕਕੀਕਯਾਬਾਧੀਪਾਪਪੁੰਨਦੁਇਸਾਖੀ
 ॥ਕਲਾਹਮਾਰੀਜਲਥਲਪਸਰੀਜੋਤਸੀਪੁਰਨਰਖੀ ੨ ਏਕੋ
 ਕਾਰਹਮਾਰਾਖਾਂਦਦਜਿਸਹਮਸਾਜਨਿਵਜੇ ਕਹੈਨਨਕਸੁ
 ਟਕਨੀਫੋਜੋਗੀਸੁਗਤਿਸਬਦਮਿਲਗਾਜੇ॥੪॥ ਤਾਂਫੋਰਕਨੀਫੋ
 ਸਿਧਬੋਲਾ ਮਰੇਨਨਕਬਾਲਾ ਤੁਮੇਗੁਰੂਕੋਈਨਾਹੀਕੀਆਚ
 ਲਕਰਗੋਰਖਕੰਗੁਰੂਕਰਕੀਨਪੜਾਵੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸ
 ਲੋਕਕਯਾ ਏਕਚੀਰਾਜਨੈਸੋਜੋਗੀ ਅਲਪਮਾਯਾਤੇਰਹੈ
 ਅਰੋਗੀ ਸੁੰਨਮੀਰੂਲਕੀਕੁਖਾਖਾਈ ਸਤਸੀਤੋਖਕੀਖੀਬਾਪ
 ਈ ਬਿਨੇਖਪਰਪਾਣੀਪੀਆ ਬਿਨੇਧਰਤੀਬਿਨੇਕੁਆ ਬਿਨੇ

ਸਿਫ਼ੀਨਾਦਸਬਦਵਾਜੇ॥ ਬਿਨਬਦਰਗਾਨਗਾਜੇ ਬਾਦੋ
 ਨਛਾਯਾ ਬਿਜਲੀਚਮਕਾਰਲਾਯਾ ਤਬਨਨਕਦਾਸਜੋਗਪਾ
 ਯਾ॥੧॥ ਤਾਂਕਨੀਫਾਸਿਧਭੀਫਿਰਰਾਮਾ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀ
 ਹੁਣਅਗੇਭੀਚਲੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਕਿਉਂਮਰਦਾਨਾਂ
 ਉਤਾਵਲਾਹੋਯਾਹੈ ਅਜੇਤਾਂਸਿਧਾਦਾਤਮਾਸਾਦੇਖਤਾਂਮਰਦਾਂ
 ਨੇਕਯਾਭੁਲਾਜੀ ਤਾਂਫੇਰਹਨੀਫਾਸਿਧਾਯਾ ਆਇਕਰ
 ਆਖੋਸਾਮਾਦੇਸਹੋਬਾਲਾਮਾਦੇਸ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਮਾਦੇਸਹੋਹਨੀਫਾਏਕੀਕਾਰੋਕੇਮਾਦੇਸ ਆਉਹਨੀਫਾਸਿਧ ਤਾਂ
 ਹਨੀਫਾਚਮਕਾ ਕਯੋਸੁਮਾਰੇਬਾਲਾਤੂੰਮੁਝੇਕਮਾਜਾਵਤਾਥ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਹਨੀਫਾਭੂਰਜੇਕੀਕਰਨਕਥੇਦਾਥ
 ਤੁਮਾਰਨਗਰਸੀਲਾਪੁਰਸਾ ਜਬਰਜਕੀਕਰਨਮੁਖਾ ਤਬ

ਬੂਸਤਾਰਾਥ ਬਰਸਾਂਕਾਰਜਲਗਾਕਰਨੇ ਚਿਕਾਦਿਨ
 ਸਿਕਾਰਖੇਡਦੇਗਮਾਥਾ ਤੈਨੇਸਿਕਾਰਮਾਰਾਥਾ ਤਬਭੂਬਾਹੁ
 ਤਬਿਗਾਸਮਾ ਤਬਤੁਝਕੋਗੋਰਖਨਾਬਦਿਖਾਈਦਿਤੀ ਤਬਤੈ
 ਕਯਾਜੇਗੀਕਉਬੁੰਡਾਰਾਦੇਹੁ ਤਬਗੋਰਖਕਯਾਮਰੇਬਾਲਾ
 ਏਹੁਬੁੰਡਾਰਾਹਮਨਹੀਲੇਤੇ ਏਹੁਬੁੰਡਾਰਾਮਲੀਨਹੈ ਤਾਂਤੈਨੇਕਯਾ
 ਕਯੋਨਾਬਜੀਏਹਅਹਾਰਤਮੇਕਯੋਮਲੀਨਕੀਯਾ ਤਾਂਗੋਰਖਕ
 ਯਾਮਰੇਬਾਲੇਤੇਰੇਅੰਦਰਦਯਾਨਾਂਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀਤੇਰੀਕਾਂਥਾਥ
 ਰਬਾਰਕੁਸੀਏਗੀ ਤਾਂਤੈਨੇਕਯਾਨਾਬਜੀਕਯੋਹੀਕਯਾਕੁਸੀਏ

ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨ ਬਕਾਯਾ ਜੋਗ ਕਮਾਵੈ ਤਾਂ ਕਾਂਝਾ ਛੀਜੈ ਨਹੀ
 ਫਿਰ ਤੈਨੇ ਕਯਾ ਨਾ ਬਜੀ ਕੋ ਕਰ ਜੋਗ ਕਮਾਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੋਰਖ ਕਯਾ
 ਮੂੰਹ ਮੂੰਹਾਈ ਮੈ ਕੰਨ ਪੜਾਈ ਮੈ ਗੋਤ ਲਜਾਈ ਏ ਤਾਂ ਜੋਗ ਕਮਾਈ ਏ
 ਫਿਰ ਤੈਨੇ ਕਯਾ ਨਾ ਬਜੀ ਮੂੰਹੀ ਏ ਪਗੜੀ ਉਤਾਰ ਕੇ ਤੂ ਗੋਰਖ ਕੇ
 ਆਗੇ ਬੈਠ ਗਯਾ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਤੇਰਾਂ ਮੂੰਹ ਮੂੰਹਾ ਅਰ ਕੰਨ ਪੜੇ ਤੇ
 ਏਕੋ ਜੋਗੀ ਕੀਯਾ ਤੂੰ ਸਿਧ ਹੂਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹਨੀਫੇ ਕਯਾ ਜੀ ਕੁਲ ਜੀ
 ਨਾ ਬਹਮਾਰੇ ਕੰਨ ਅਗਮ ਸਤ ਕਾ ਕਿਸ ਜਾਹਦਾ ਪਾੜੇ ਅਰ ਮੂੰਹ ਤੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਹਨੀਫਾ ਲੈ ਤੂੰ ਪਿਪਲ ਕੇ ਤਲੇ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਜੀਫੇ ਕਯਾ ਹਨੀਫਾ ਵਾਚਾ ॥ ਅਖੇਰ ਬਿਰਤੁ ਮੰਤਰ ਰਹੇ ਕੇ
 ਨਹੀ ਅਹੇੜਾ ਕਹੀ ਮੈ ਕੰਨ ਕੀਜਾਇ ਕੰਨ ਸੰਗ ਲੇ ਚੜ੍ਹੇ ਸਿਕਾਰ
 ਕੰਨ ਮਿਰਗ ਲਾਵੈ ਕੇ ਘਾਟ ਕੋ ਕੋ ਕਰ ਰਾਖੇ ਉਨ ਕੋ ਬਾਟ ਏਹ
 ਅਹੇੜਾ ਕਿਸ ਕੇ ਹਾਥ ਹਨੀਫਾ ਪੁਛੇ ਨਾਨਕ ਪਾਸਾ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਵਾਚ ਅਖੇਰ ਬਿਰਤੁ ਬਾਹਰ ਮਉਧਾਇ ਅਹੇੜਾ ਪਾਯੋ ਪਾ
 ਰ ਕੀ ਗਾਇ ਸਿਤ ਸੰਗ ਲੇ ਚੜ੍ਹੇ ਸਿਕਾਰ ਮਿਰਗ ਪਕੜ ਕਰ ਮਾਣੇ
 ਹਟ ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੈ ਗਏ ਬਾਹਰ ਅਰ ਬਾਟ ਏਹੁ ਮਹੇੜਾ ਕੀ ਨੋ ਦਨ ਨ
 ਨਕ ਕੇ ਪਕੜੇ ਵਲ ਨਾਮ ਸੁਦਹੇ ਹਨੀਫਾ ਏਹੁ ਬੀਚਰ ਗੋਰਖ ਠਾਹੁ
 ਗਾਏ ਦੁਆਰਾ ਤਾਂ ਹਨੀਫਾ ਹੋਲ ਹੋਇ ਕਰ ਪੈਰਾ ਤੇ ਦੁਹ ਪਾ
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਜੋ ਪੀਚੇ ਦਨੂੰ ਗੋਰਖ ਕਯਾ ਪੁਤਾ ਗੋਪੀ ਚੰਦਾ ਤੂੰ ਜਾਇ ਕਰ
 ਉਪਜੇ ਸਨਾਉ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਪਿਤਾ ਜੀ ਗੋਪੀ ਚੰਦ
 ਆਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਕਯਾ ਆਵੇ ਸੋਹਤ ਪਾ ਆਵੇ ਸੁ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਆਵੇ ਸੁ ਏਕੋ ਕਾਰ ਕੇ ਆਵੇ ਸੁ ਤਾਂ ਗੋਪੀ ਚੰਦ
 ਕਰਨ ਗੀਤਾ ॥ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਵਾਚ ਅਰੇਤ ਪਾ ਕਉਨ ਨਾਮੋ ਕੋ
 ਕਰਨ ਨਤੁ ਮਾਰ ਕਉਨ ਰੂਪ ਕਉਨ ਬਿਸਥਾਰ ਕਉਨ ਮਨੋ ਕਰ
 ਏਹੀ ਆਵੇ ਚਲੇਤੁ ਪਾਤੁ ਮਨਾ ਬ ਬੁਲਾਏ ਕੰਨ ਪੜਾਇ ਮੂੰਹ ਪਾ

ਹਰਾਏ ਗੁਰੂਗੋਰਖਕੇਚਰਨਲਗਾਏ १ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ
 ਨਉਏਕੀਕਾਰਕਰਤਾਰ ਜਾਤਬਰਨਤੇਰਹੇਆਰ ਰੂਪਦੇਹਕੀਨ
 ਭ੍ਰਿਸਥਾਰ ਅਲਖਨਲਖੀਐਸਗਲਮੰਝਾਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਰ
 ਰਸਨਅਏ ਅਮਰਅਜੁਨੀਲੀਏਬੁਲਾਏ ਨਕੀਨਪੜਾਵਉਨਾ
 ਮੰਦੁਪਾਵਉ ਸਰੁਸਿਧਕੇਚਰਨਲਗਾਉ ਏਕੀਕਾਰਗੁਰੂਸਿ
 ਰਮੇਰੈ ਕਹੇਨਾਨਕਸੁਣਗੋਪਾਦੰਦਾ ਵਿਸਮਾਨਕੀਨਿਸਰੁਚੇਰੇ
 ਗੋਪੀਚੰਦਵਚ ਕਉਨਗਮਾਨੀਕਉਨਧਮਾਨੀਕਉਨਤੀਰਥ
 ਮਜਨਇਸਨਾਨੀ ਕਉਨਸੁਨਿਰਮਲਕਉਨਸੁਮੈਲਾ ਕਉਨਸੁ
 ਬਸਤਜਿਤਲਾਗੇਗੋਲਾ ਕਉਨਸੁਉਪਰਕਉਨਸੁਤਲੈ ਕਉ
 ਨਸੁਜੁਗਤਜਿਤਦੀਪਕਬਲੈ ਗੋਪੀਚੰਦਕਹੇਸੁਣਨਾਨਕਤਪੈ
 ਕਉਨਸੁਜਾਪਜੁਬਿਨਰਸਨਾਜਪੈ ੩ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ
 ਗਮਾਨੀਸੋਈਜੋਗੁਰਮੁਖਹੋਏ ਧਮਾਨੀਸੋਈਜੋਸੁਰਤਨਖੋਏ
 ਤੀਰਥਮਜਨਗੁਰਦਰਸਨਪਾਯਾ ਚਰਨੀਲਾਗੇਆਪਗਦਾ
 ਯਾਨਿਰਮਲਗੁਰਬਾਣੀਜਿਸਮੈਲਨਰਾਈ ਗੁਰਪੁਰੇਬਿਨਮੈ
 ਲਨਜਾਈ ਗੁਰਉਪਦੇਸਲੈਗੋਲਸਿਧਾਯਾ ਧੁਰਪਹੁਚਿਕੋਈ
 ਰਹਨਪਾਯਾ ਉਪਰਹੁਕਮਹੁਕਮਹੁਗੀਤਲੈ ਹੁਕਮਪਛਣੈ
 ਤਉਦੀਪਕਜਲੈ ਕਹੇਨਾਨਕਸੁਣਗੋਪੀਚੰਦਾਮੋਹਮਾਯਾਕਾਬੀ
 ਧਨਕਪੈ ਬਿਨਬਿਧਜਾਪਬਿਨਰਸਨਾਜਪੈ ੪ ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦ
 ਕਮਾਚਲੋਨਾਨਕਤਪਾ ਸਿਧਮੰਡਲੀਵਰਸਨਲੇਹੇਦੇਤੰਗੁ

ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਾ ਚਲੇਗੋਪੀਚੰਦਜੀਹਮਸਹਜਸਿਉਆਵਹ
 ਗੋਪੀਚੰਦਸਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਕਰਗਆ ਅਗੋਗੋਰਖਗੋਪੀਚੰਦ
 ਨਪੁਛਾ ਕਹੁਰੇਬਾਲੇਕਾਦੇਖਾ ਤੁਗੋਪੀਚੰਦਕਾਸੁਣੇ
 ਪਤਾਜੀਉਹੁਤੇਤਤਸਰੂਪੀਹੈ ਆਪੇਹੀਆਵਤਾਹੈ ਤਾਂਕੁਰਬਰੀ
 ਆਪਣੇਚਿਤਕਰੇਧਮਾਨਹੋਇਕਰਕਾ ਗੁਰੂਜੀਮੈਫੇਰਜਾ
 ਤੋਹ ਤਬਗੋਰਖਕਾਜਾਹਿਕੁਰਬਰੀਨਾਥ ਜਾਇਕੇਉਪਦੇਸ
 ਲਾਉਤਬਕੁਰਬਰੀਫੇਰ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੁਆਇਕਰਕਾ
 ਯਾ ਆਦੇਸੁਹੋਬਾਲਾ ਆਦੇਸੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਏਕੈ
 ਕਾਰਕੋਆਦੇਸੁ ਹੋਕੁਰਬਰੀਜੇਗੀ ਤੁਮਤੋਆਗੇਫਿਰਗਏਹੋ
 ॥੧॥ ਕੁਰਬਰੀਵਾਚ ਚਲਨਾਨਕਤਪਾਤੁਝਕੋਗੁਰੂਗੋਰਖ
 ਕੋਪਾਸਲੇਜਾਂਉ १ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਕਹੁਰੇਕੁਰਬਰੀ

ਲੇਜਾਇਕੇਕਾਕਰਗਾ ਕੁਰਬਰੀਵਾਚ ਕੰਨਛਿਦਾਉਮੈ
 ਪਹੋਰੇਖੰਥਾਅੰਗਾਫੇਆਰਾ ਕੁੰਗਨਕਰਹੋਕਬਹੂੰ ਤਉਜੋ
 ਗਜੁਗਤਕੀਪਾਵੇ ਸੁਣਬਾਲੇਏਹੁਜੋਗਕਮਾਵੇ ਤਬਅਨਹ
 ਦਧੁਨਲਾਵੇ १ ਰਹਾਉ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਗੁਰਕਾਸਬਦ
 ਮਨਮਹਮੁਦਾਖਿਬਾਖਿਮਹਦਾਵਉ ਜੇਕਛਕਰੇਕੁਲਾਕਰ
 ਮਾਨੇਸਹਜਜੇਗਨਿਧਪਾਵਉ ੨ ਬਾਬਾਜੁਗਤਾਜੀਉਜੁਗੀਜੁ
 ਗਜੇਗੀਪਰਮਤਤਮਹਕੁਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਨਿਰੰਜਨਪਾਯ
 ਰਮਾਨਕਾਸਾਰਸਕੁਰੀ १ ਰਹਾਉ੨੨ ਕੁਰਬਰੀਵਾਚਾ॥

ਏਕਹਾਬਪੜਤੁਮਾਰੇਵੇਏਕਹਾਬਰੇਉਤੰਤੁ ਕਲਪਬਿਭੂਤ
 ਲਗਾਵੇਤੁਮਕੋਇਹੀਬਤਵੇਪੰਥ ੩ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਵਾਚਾ॥
 ਪੜਵੇਚਾਰਗਮਾਨਮਤਤੰਤੁਵਰਤਮਾਨਾਬਿਭੂਤੰ ਹਰਿਕੀਰਤਿਕ
 ਰਾਸਿਯਮਾਰੀਗੁਰਮੁਖਪੰਥਮਤੀਤੰ ੪ ਗੁਰਬਰੀਵਾਚਾ॥ ਅ
 ਪਨੇਨਗਰਬੈਠਉਆਸਨਛੀਨੋਬਾਦਾਬਿਬਾਦੰ ਸਿੰਧੀਦੇਉ
 ਮੁਖਬੈਨਬਜਾਵੇਸੁਨੀਏਨਦਮਨਾਦੰ ੫ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਵ
 ਚ ਸਿੰਧਨਗਰੀਮਹਾਮਾਸਟਵੈਸਉਕਲਪਤੁਮਾਰੀਬਾਦੀ॥
 ਸਿੰਧੀਸੁਰਤਸਬਦਪੁਨਿਜੋਪੈਮਹਿਨਿਸਪੁਰੇਨਾਦੰ ੬ ਗੁਰਬ
 ਰੀਵਾਚ ਸਗਲੀਸਿਸੁਰਹਦਿਸੈਦਿਖਾਵਹੁਮੈਸੀਜੋਤਜੁਗ
 ਵੇ ਲਿਵਲਗੀਕਬਦੁਵਨਜਾਵੇਮੂਨਪੁਰਨਪਦਪਾਦੰ ੭ ਗੁਰੁ
 ਨਨਕਜੀਵਾਚ ਸਗਲੀਸਿਨਾਜੋਤਨਿਰਾਗੀਨਨਾਬਰਨਮ
 ਨੇਕੰ ਕਰੋਨਨਕਸੁਟਗੁਰਬਰਜੋਗੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਲਿਵਦੇਕੰ
 ॥੮॥ ਪੂਠੇਰਗੁਰਬਰੀਕਯਾ ਚਲਕੇਨਨਕਤਪਾਈਹੰਤਕਮਾਇ
 ਪਹੁਦਆਚੇ ਕਯੋਖਾਲੀਠਿਰਜਾਤਾਹੈ ਤੰਗੁਰੁਨਨਕਜੀਸਬਦ
 ਬੋਲਾ ਰਾਗਆਸਮਹਲਾ੧ ਖਾਲੀਸੇਕਰਤਾਰਨਜਾਨੈ
 ਅਪਨਆਪਕਬਹੁਨਪਛਾਨੈ ੧ ਸੁਣਾਸਿਧਾਤੰਗੁਰਬਰਜੋਗੀ
 ਰੋਰਖਰੇਟੇਨਹੋਇਅਰੋਗੀ ੧ ਰਹਉ ਰਾਜੇਛਰਕਰਜੋਗੀਹੁ
 ਏ ਮਮਤਾਮੋਹਨਅਜਹੁਹੁਏ ੨ ਮਮਤਾਉਪਜੀਅਉਪਦਧਾਉ
 ਜੋਗਜੁਗਤਕੀਮਤਨਹੀਪਾਈ ੩ ਨਾਨਕਬੋਲੇਤਤਬੀਚਾਰਮੁ
 ਰਮੁਤਾਇਨਪਾਇਓਪਾਰ ੪ ਗੁਰਬਰੀਵਾਚ ਲੇਹੁਪਾਲਨ
 ਨਕਪੀਉ ਮੰਮਤਰਸਮਨੋਵਤਖੀਉ ੧ ਇਸਮਦਪਾਉਕਰੀ
 ਰੋਗ ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਅਰੋਗ ੧ ਰਹਉ ਮੇਰੀਤੋਰੀਦਿਸ
 ਰਹਿਤੀ ਲਿਵਲਗੀਹਿਰਦੇਹਰਿਸੇਤੀ ੨ ਕੁਖਪੁਆਸਨਕਬਹੁ
 ਬਾਪੇ ਬਿਨਸਜਾਇਸਤੁਤੀਨੋਤਾਪੈ ੩ ਗੁਰਬਰਬੋਲੇਸੁਣਨ

ਨਕਬੇਦੀ ਇਨਮਦਪੀਤੇਬਲਾਇਸਭੁਛੇਦੀ ॥ ਤਗੁਰੁਨਨਕ
 ਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ॥ ਗੁਰਮਾਸਾਮਹਲਾ १ ਕੁੜਕਰਗਮਨਧਿ
 ਅਨਕਰਧਾਵੈਕਰਕਰਣੀਕਸਪਾਈ ॥ ਮੈ ਗੁਠੀਭਾਉਪ੍ਰੇਮਕਾ
 ਪੋਚਾਇਤਾਬਿਧਅਮਿਚਿਦੁਆਈ ॥ ਬਾਬਾਮਨਮਤਦਾਲਾ
 ਪ੍ਰੇਮਰਸਪੀਵੈਸਹਜਰੰਗਰਚਰਯਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਬਾਣੀਪ੍ਰੇਮ
 ਲਿਵਾਲਿਗੀਸਬਦਅਨਹਦਗਯਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਕੀਸ
 ਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਣੀਪੀਵਤਹੀਪਰਵਟਭੁਯਾ ॥ ਹਰਿਦਰਸਨਕ
 ਸਾਖੀਹੋਵੈਮੁਕਤਿਬੈਕੰਠੈਕਰੈਕਿਆ ॥ ੨ ॥ ਸਾਚਾਅਪਪਯਾਲਾ
 ਚੁਚਾਤਿਸਯਾਏਜਿਸਨਦਰਕਰੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਬੈਪਾਣੀਹੋਵੈ
 ਕਿਆਮਦਬੂਠੇਭਾਉਧਰੈ ॥ ਸਿਫਤੀਰਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਜੁਮੈ
 ਜਨਮਨਯੋ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਭੁਰਬਰਜੋਗੀਖੀਵਾਅੰਮ੍ਰਿਤ
 ਧਾਰੈ ॥ ੪ ॥ ਤੰਭੁਰਬਰੀਦੁਜੀਵਾਗੀਤੀਹੋਲਹੋਗਯਾ ॥ ਤਾਂਠੇਰ
 ਕੁਤਵਾਸਿਧਆਯਾ ॥ ਕੁਤਵੈਕਹਯਾਅਰੇਬਾਲੇ ॥ ਆਸਾਮਹਾਦ
 ਖੀਨਿਰਾਸਾਪਗਮਸੁਖੰ ॥ ਆਸਾਨਿਰਾਸਾਕੁਤਵੈਸੁਖਸਵੰਤੀ
 ਗਲਾ ॥ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਵਾਰ ॥ ਆਸਾਸੁਖਹਮਾਰੀਕਹੀਅੇ
 ਨਿਰਾਸਾਦੁਖਅਪਾਰੀ ॥ ਬਿਨਅਸਾਗੁਰਦੇਵਨਮਿਲਬੈਨਮਿ
 ਲਬੈਕਰਤਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਤਾਂਠੇਰਕੁਤਵੈਕਹਯਾਚਲਰੇਬਾਲੇ ॥ ਕੁਤ
 ਵੈਗੁਰੁਗੋਰਖਕੋਪਾਂਉਲਗਾਉ ॥ ਜਨਮਮਰਨਤੇਰਹਤੁਕਰਾ
 ਉ ॥ ੧ ॥ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀਵਾਰ ॥ ਗੁਰੁਤਮਾਰਗੋਰਖਕਹੀਅੇ
 ਜਿਨਬਹੁਤੀਅੰਧਾਲਿਖਾਈ ॥ ਸਿਧਜਤੀਅਰਨਾਬਪੁਕਾਰੇਚ
 ਮਰੀਗਤਿਨਹੀਕਾਈ ॥ ਨਨਕਬੋਲੇਸੁਣਕੁਤਵੈਸਿਧਾਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤਪਿਤ੍ਰਪੜੈਗਾਭਾਈ ॥ ਤੰਭੁਤਵਾਸਿਧਗੁਠੀਠਿਰਗਯਾ ॥ ਤਾਂਠੇ
 ਰਲਹਰੁਪਾਸਿਧਆਯਾ ॥ ਤਾਂਲਹਰੁਪੇਸਿਧਆਇਗੁਰੁਨ
 ਨਕਜੀਨੁਕਯਾ ॥ ਆਦੇਸਹੋਬਾਲਾ ॥ ਆਦੇਸੁ ॥ ਗੁਰੁਨਨਕਜੀ

ਵਚ ਆਦੇਸੁ ਹੋਲਹਰੂਪਾ ਜੋਗੀਏ ਕੀਕਾਰ ਕੋ ਆਦੇਸੁ ਲਹਰੂ
 ਪੇਵਚ ਹਾਟੀਬਾਟੀਕਹਾਤੁ ਆਗੀਕਯੋਤ ਆਗੇਬਨਜਬਜੋਹਾਰ
 ਕਾਹੇਕੋਉਦਿਆਨੀਹੁਏਕਯੋਛੋਤੁ ਮਾਤੁਪਸਾਰਾ ਕਹੈਲਹਰੂਪਾ
 ਗੋਰਖਪੁਤਾ ਸੁਣਨਾਨਕਹਮਾਰੀਬਾਤਾ ਜਿਸਕਾਰਣਤੁਭੁਰ
 ਮਤਕੁਟਕਤਸੋਹੈਅਗਮਅਗਾਧਾ १ ॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ
 ਹਾਟੀਬਾਟੀਸਹਜਕਮਾਈਸਹਜੇਬਨਜਬਜੋਹਾਰਾਸਹਜੇਹੋ
 ਉਦਿਆਨੀਹੁਏਸਹਜੇਮਾਤੁਪਸਾਰਾ ਨਾਨਕਅਉਧੁਤਾਕਰਤਾ
 ਰਕੇਪੁਤਾ ਸੁਣਲਹਰੂਪਾਹਮਾਰੀਬਾਤਾ ਕਿਰਪਾਕੀਨੀਆਪ
 ਨੀਰੰਜਨਮੇਲੇਅਗਮਅਗਾਧਾ ਲਹਰੂਪਾਸਿਧਭੀਬੋਲਾਰਿ
 ਯਾ ਤਾਂਗੋਰਖਲਹਰੂਪੇਨੁਪੁਛਾਕਯੋਰੇਬਾਲੇਦੇਹਬਾਤਾ
 ਤਾਂਲਹਰੂਪੇਕਹਿਆਨਾਥਜੀਓਹਤੋਅਟਕਤਾਨਾਹੀ ਤਾਂਗੋਪੀ
 ਚੰਦਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਨਾਨਕਤਪਾਪੁਜਟੇਕੀਲਾਇਕਹੈ ਤਾਂਗੋਰ
 ਖਕਹਿਆਗੋਪੀਚੰਦਮੈਜਾਣਤਾਹੋ ਪਰਇਨੇਸਿਧੋਕਾਮਾਂਨ
 ਉਤਾਰਨੇਦੇਹ ਤਾਂਚਰਪਟਨਾਥਜੋਗੀਆਯਾ ਆਇਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਨੁਆਦੇਸੁਕਹਿਆ ਆਦੇਸੁਹੋਬਾਲਾ ਆਦੇਸੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਕਹਿਆ ਆਦੇਸੁਏਕੀਕਾਰਕੋ ਆਦੇਸੁ ਹੋਚਰਪਟਨਾਥ
 ਜੋਗੀਸਰ १ ਚਰਪਟਨਾਥਵਚ ਕਹਾਂਤੁਮਾਰਾਮਾਸਨਬੈ
 ਸਨਕਉਨਤੁਮਾਰਾਬੁਜਨ ਕਉਨਸੁਤਕੇਕਪੜੇਪਹਰੇਚਲ
 ਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨ ਖਾਵਤੁਲਾਈਕਹਾਬਛਾਈਕਹਾਕਰੋਇਸ

ਰਾਮਾ ਚਰਪਰ ਬੋਲੇ ਸੁਣਤੁ ਨਨਕ ਕੈ ਸਾਕ ਬੋਗਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਨਨਕ
ਜੀਵਾਰ ਆਸਨ ਬੈਸਨ ਕਾ ਬਾਉਤਿ ਰਨਾ ਮਹਮਾਰਾ ਕੇ ਜਨ ਖਿ
ਮਾਸੁਤ ਕੇ ਕਪੜੇ ਪਹਰੇ ਚਲਤੇ ਅਢਾਈ ਜੋਜਨ ਖਾਟਤੁ ਲਾਈ
ਸਵੇਦੁ ਆਰੇ ਤਹਾਂ ਕਰੇ ਬਿਸਰਾਮਾ ਨਨਕ ਬੋਲੇ ਸੁਣ ਚਰਪ
ਟਨਾਥਾ ਮੈ ਸਾਕ ਬੋਗਮਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਾ ਚਰਪ ਟਨਾਥ ਭੀ ਫਿਰ

ਰਾਮਾ ਜੇਹੀ ਗੋਰਖ ਕੈ ਕਯਾ ਸੁਣਨਾ ਬਜੀਨ ਨਨਕ ਤਪਾ ਪੁਰਨ
ਜੋਗੀ ਸੁਰਹੇ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਕਯਾ ਚਰਪ ਟਨਾਥ ਮੈ ਜਾਣਤੁ
ਹੋ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਕਯਾ ਕੋਝੇ ਝੰਗਰਨਾਥ ਤਾਂ ਝੰਗਰਨਾਥ ਕ
ਯਾ ਨਾ ਬਜੀ ਮੈ ਜਾਤਾ ਹੈ ਦੇਖੋ ਕੈ ਸਾਮਾਈ ਮੁੰਡਾ ਹੈ ਤਮ ਕਰੁਪ ਹੋ
ਆਝੰਗਰਨਾਥ ਹਾਥ ਫਹੇੜੀ ਮੁਖ ਮੈ ਬਾਤ ਕੋਨ ਰੇ ਬਾਲੇ ਕੋਨ ਤੂੰ ਅ
ਪਨ ਨਾ ਮਬਤਾਈ ਮੁ ॥ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀਵਾਰ ਸੁਨਰੇ ਕੁੰਦੁ ਹਮਾ
ਰਨਾਉ ਏਕੈ ਕਾਰਕੀ ਆਬਨਾਉ ਤੂੰ ਭੀ ਕੁਲਾ ਗੋਰਖ ਕੁਲਾ ਅ
ਉਧਵਾਈ ਮਨ ਮਹਿ ਫੁਲਾ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਨਕ ਨਉ ਅਪਣੇ
ਗੁਰ ਕੈ ਹੋ ਬਲਜਾਉ ॥ ਝੰਗਰਨਾਥ ਦਾਰ ਬਿਸਰਾ ਕਨਾਈਈ

ਪਕਸਲੇ ਬਿਨਾਂ ਦੁਪਕਸੇ ਬਾਲਕਪਲੇ ਬਿਨਾ ਧਨੁ ਖਕਸੇ ਤੀਰ
 ਚਲਾਵੇ ਬਿਨਾ ਚਰਨਕਸੇ ਗਗਨ ਸਿਧਾਵੇ ਝੰਗਰ ਪੁਛੇ ਸੁਣ
 ਰੇ ਬਾਲੇ ਬਿਨ ਕੁਜੀ ਕੋਝੇ ਖੁਲੇ ਤਾਲੇ ੩ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾਚਾ
 ਉਲਟ ਕੋਲ ਦੀ ਪਕ ਕੋਜਾਲੇ ਲਯੇ ਲਾਗੀ ਤੋ ਬਾਲਕਪਲੇ
 ਸੁਰਤ ਬਾਧੀ ਤੇ ਤੀਰ ਚਲਾਯਾ ਗੁਰ ਬਚਸਲੇ ਨਕਸ਼ ਸਿਧਾਯਾ
 ਬੋਲੇ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਝੰਗਰ ਬਾਲੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਨੀਤ ਖੁਲੇ ਤਾਲੇ ੪
 ਤਾਂ ਝੰਗਰ ਨਾ ਬਬੁਤ ਸਰੀ ਮੰਦੋਹਰਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਾ
 ਜੀ ਤਤ ਕੋਈ ਚਿਹਿਰੇ ਕਾਰਹੈ ਤੁਰੇ ਮਾਰੇ ਕੋਈ ਠਹਰ ਸਕਤ
 ਨਾਂਹੀ ਸੁਭੇ ਕੁਸਮ ਚੇਇ ਜਾ ਦੇਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਅਸ ਨੁਕਰਤ ਚਾਹੈ ਤੁਮਰਾਤ ਬਾਬ ਸਾਹੇ ਅਤੇ
 ਬਿਨਾ ਨਿਰਕਾਰ ਬੀ ਅਸਾਡੀ ਦਿਸਤਲੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਅਵਤ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਮਥਾਟੇ ਕਾ ਕਹਣ ਲਗਾ ਜੀ ਹੁਣ ਅਗੇ ਚਲੇ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਮੀਨਾ ਪਰਬ
 ਤਨੁ ਚਲੇ ਜਾਇ ਮੀਨਾ ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ॥ ੪੬ ॥ ਬੋਲੇ
 ਭਾਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ੪੭ ॥
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਿਥੇ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਮੀਨਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਮਾਰੇ
 ਏ ਮਾਰੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਮਾਰੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਸੋਲਾ ਹਜ਼ਾਰ ਜੋ
 ਜ ਮਾਰੇ ੧੬੦੦੦ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਗੇ
 ਮੇਰ ਕਿਤਨਾ ਰਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਦ
 ਸਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਰਾਯਾ ੧੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਿਆ ਜੀ ਹੁਣ
 ਚਲੇ ਸਮੇਰ ਉਤੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਮਰਦਾਨਾ
 ਅਜੇ ਸਿਧ ਮੰਡਲੀ ਵਿਚ ਦੀ ਚਾਰਹੈ ਦੇਹੈ ਦੇਖ ਕਾਈ ਸਾਇਤ

ਤੰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਤੁਲਾਜੀ ਤਾਂਸਿਧਮੰਡਲਿਨੁਗੋਰਖਪੁੰਡਰੀਕ
ਕੋਰੋਸਿਧੋ ਤਾਂਸੰਪਰਨਾਥਕਯਾਕੋਮਨਾਬਜੀਆਰਯਾਕ
ਰੋਤਾਂਮੇਜਾਤਾਹੇ ਤਾਂਗੋਰਖਕਯਾਸੰਪਰਨਾਥ ਬੋਲਦੇਕੀਸ
ਕਤਹੈ ਤਾਂਸੰਪਰਨਾਥਕਯਾਗੁਰੂਜੀਕਯਾਨਨਕਤਪਾਹੈ ਤਾਂ
ਗੋਰਖਨਾਥਕਯਾਨਾਬਜੀਜਾਹੁ ਤਾਂਸੰਪਰਨਾਥਮਾਯਾ
ਪਰਵਰੇਤਾਉਨਾਲ ਆਓਦਜਾਂਹੀਆਖੁਜੇਸੁਅਰੇਮਾਈਮੁੰਡੇ
ਆਦੇਸੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬੋਲਯੋਨਾਹੀਪਰਹੈਠਾਵਿਚਮਸਕੇ
ਤਾਂਠੇਰਸੰਪਰਨਾਥਕਯਾਅਰੇਮਾਈਮੁੰਡੇਬੋਲਤਾਕੋਮਨਾਹੀ
ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਚ ਮਾਈਮੁੰਡੇਗੋਰਖਕਹੀਮੇਲਿਨਤੁਮਕੋ
ਅਕਲਨਦੀਨੀ ਹਾਥਫੇਰੇਤੀਕੀਨੀਮੰਦ੍ਰਾਸੁਰਤਬੁਧਿਸਭੁਛੰ
ਨੀ ਮੁੰਡਮੁੰਡਾਯੋਗੋਤਲਜਾਯੋਤੈਭੀਜੋਗਨਪਾਯਾ ਕਾਹੇਕਾਰਦ
ਰੁਸਮਲਗਾਈਧਿਰਥਾਜਨਮਗਵਯਾ ਕਹੈਨਨਕਸੁਰਸੰਪ
ਰਨਾਥ ਤੂੰਜੋਪਾਣੀਵਿਚਰੂਰੁ ਰੰਨਾਵਿਛਲਣੀਪੁਰਜਣਯਾ
ਫਿਰਦਾਮੁਹਖੜੂਰੁ ਤਾਂਸੰਪਰਨਾਥਕਯਾਸਰਮਿੰਦਹੋਉ
ਕਰ ਸੰਪਰਨਾਥਵਚ ਕਉਨਜੁਗਤਕਰਕਾਂਮਗਵਯਾ
ਕਵਨਜੁਗਤਕਰਤਮਾਗੀਮਾਯਾ ਕਵਨਜੁਗਤਕਰਕੋਧਕੋਮੀ
ਤਾਕਵਨਜੁਗਤਕਰਕੁਏਅਤੀਤ ਕਵਨਜੁਗਤਲੋਕਪਰਹੈ
ਕਵਨਜੁਗਤਕਾਲਸਿਰਤੇਦਹੈ ਕਵਨਜੁਗਤਕਰਮੋਹਨਕਾਪੇ
ਕਵਨਜੁਗਤਅਹੰਕਾਰਨਸੀਤਾਪੇ ਸੁਦਨਨਕਹੈਸੰਪਰਨਾਥ

ਅਉਧੁਤਾ ਤੁੰਤੋਦੇਖਾਪੀਸਨਹਾਰੀਕੇਪੁਤਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਵਾਰ ਚ ਸਚਜਾਨਾਤਾਂਕਾਂਮਗਵਾਯਾ ਸਬਦਜੁਗਤਸਿਉ
 ਤੁਆਗੀਆਯਾ ਸਾਂਤੁਆਈਤਕੋਧਕੋਜੀਤਾ ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੋਦੋਧੁਏਅ
 ਤੀਤਾ ਸੰਤਸੰਗਮਿਲਲੇਕੁਪਰਹਰੇ ਸਿਮਰਨਕੀਨਕਾਲਸਿ
 ਰਵਰੇ ਏਕੋਜਾਨਾਤਾਂਮੋਹਨਬੁਯਾਧੇ ਰੇਨਹੁਏਹੀਕਾਰਨਜਾਪੇ॥
 ਸੁਣਸੰਘਰਨਾਥਕਹੈਨਾਨਕਅਉਧੁਤਾ ਤੁੰਤੋਦੇਖਾਪਨਿਹ
 ਰੀਕੇਪੁਤਾ॥੪॥ ਸੰਘਰਨਾਥਵਾਰ ਕਵਨਜੁਗਤਰਹਰੇਸੀ
 ਸਾਰਾ ਕਵਨਜੁਗਤਪਹੁਚੇਦਰਬਾਰਾ ਕਵਨਜੁਗਤਦਰਠਾ
 ਕਨਪਾਇ ਕਵਨਜੁਗਤਮਿਲੇਮਿਲਾਇ ਸੰਘਰਪੁਛੇਸੁਣ
 ਨਾਨਕਬੰਦੇ ਤੁਮਅੰਤਰਬਾਹਰਥੀਧਮਰੀਧੇ ੫ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਵਾਰ ਮਾਨਤੁਆਗਠਹਰੇਸੀਸਾਰਾ ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਪਹੁਚੇਦਰ
 ਬਾਰਾ ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦਰਠਾਕਨਪਾਇ ਸੰਤਸੰਗਲੀਏਮਿਲ
 ਏਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਸੰਘਰਮੰਧੇ ਤੁਮਰਾਤਨਮਨਥੀਧਮਰੀ
 ਧੇ॥੬॥ ਤੁੰਸੰਘਰਨਾਥਗੁਰੂਸਰਮਿੰਦਾਹੋਇਕਰਗਾਯਾ ਤੁੰਮ
 ਰਵਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਤਾਂਏਬੇਬਡਾਤੁਮਾਸਾਡਿਓ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਆਖਮਰਦਾਨਾਕੇਹਾਤੁਮਾਸਾਡਿਓ ਤਾਂਫੇਰ
 ਮਰਦਾਨੇਕਯਾ ਏਹਜੋਪਹਾੜਹੈਏਹਕੇਹੀਆਲਹਿਰੇਦੇਵਰੀ
 ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੋਸੁਇਨਾਹੈ ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੁਰਪਾਹੈ ਨਾਜਾਪਦਾ
 ਹੈਜੋਮੋਤੀਹੈਨ ਨਾਜਾਪਦਾਹੈਜੋਲਾਲਜਵਾਹਰਹੈਨ ਨਾਜਾ
 ਪਦਾਹੈਜੋਹੀਰਾਪੀਨਾਹੈ ਅਜੀਏਸਪਹਾੜਦਾਕੁਸੁਮਲੁਮਨ
 ਹੀਰੋਦਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾਏਹਮਨਿ
 ਏਸੇਵਾਸਤੇਕਹੀਦਾਹੈ ਜੋਏਸਤੇਕੁਦਰਤਦੀਮੀਨਾਕਾਗੀਰੋ
 ਦੀਹੈ ਤੁੰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਹੁਣਚਲੇਸੁਮੇਚਉਪਰ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਏਤਾਵਲਾਨਹੋਇ

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੰਗਲਨਾਥ ਜੋਗੀ
 ਨੂੰ ਗੋਰਖ ਕਰਿਆ ਜਾਹੁ ਮੰਗਲਨਾਥ ਉਪਦੇਸ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਮੰਗ
 ਲਨਾਥ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇਖਣੇ ਕੇ ਜਦੋਂ ਕਿਤ ਗੜਾ ਕਰ ਦੇ ਕੇ ਜ
 ਦੋਂ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣੇ ਕੇ ਕੇ ਜਦੋਂ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਕਰਿਆ ਨਾਥ ਜੀ ਜੁ
 ਤ ਮਾਰੇ ਜੀਆਵੈ ਸੋ ਕਰੋ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਮ
 ਤੇ ਪੁਰੇ ਜੋਗੀ ਸਰਹੋ ਅਰਓਹੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਹੋ ਉਸ ਕਾ ਦੇ
 ਖਣਾ ਮਾਰੇ ਖੋਜਣਾ ਕਰਾ ਏਕ ਬਾਰ ਖੋਜਾ ਦਇ ਬਾਰ ਖੋਜਾ ਕ
 ਹੋਤੋ ਬਲਾਇ ਲਿਆਉ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਨਾਥ ਕਰਿਆ ਸੁਣੇ ਮੰਗਲਨਾ
 ਥ ਜੀ ਮੈਸੀ ਤਰਾਂ ਲਿਆਵੈ ਜੋ ਸੇਵ ਕਰਹੋਇਆਵੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮੰਗ
 ਲਨਾਥ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੇਵ ਕਰਤਿ ਸਕੋ ਕੀ ਜੀਤਾਹੈ ਜੋ ਆਪ
 ਤੇ ਨੀਚਹੋ ਤਾਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਆਪ ਜੋ ਸਾਹਦੇ ਯਾ ਆਪ ਸਤੋ ਉਚ
 ਹੋਇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਰੇ ਕਰ ਸੇਵ ਕਰਹੋ ਤਾਹੈ ਅਰਜੇ ਉਸ ਕੇ ਮਾਰੇ ਨਿ
 ਵਰਣਾਹੈ ਅਰਉ ਸਕੇ ਅੰਤਰ ਗਯਾਨ ਉਪਜਾਵੈ ਤਾਂ ਉਹ
 ਗੁਰੂ ਮਾਰੇ ਤੇ ਨਿਵਰਣਾਹੈ ਅਰਜੇ ਆਪ ਸਤੋ ਉਚਾਹੋਵੈ ਤਬ
 ਉਸ ਕੀ ਖੁਸੀਆਵੈ ਤੇ ਨਿਵੈ ਨਾਹੀ ਤੇ ਨਾਨਿਵੈ ਅਰਜੇ ਕਰਹੋ ਤੇ
 ਤਾਹੈ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਕਰਿਆ ਮੰਗਲਨਾਥ ਤਾਂ ਮਰਗੇ ਪਿਛੇ ਦਕ
 ਰੁਸ ਮਰਗੇ ਅਰਪਾਪੁ ਨਾਥ ਤੇ ਬੋਲਤ ਨਹੀ ਅਰਚਰਪ
 ਨਾਥ ਸਤੁ ਨ ਕਾਏ ਕਰੇ ਸਾਹੈ ਅਰ ਅੰਗ ਨਾਥ ਸਿਧ ਖੇ ਸੁਭੇ
 ਸੁਹੈ ਤਮ ਖੁਸੀਆਵੈ ਤੇ ਜਾਉ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਮੇਜਾ ਤਾਹੈ ਤਾਂ ਗੋਰਖ ਕਰਿਆ ਜਾਹੁ ਨਾਥ ਜੀ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਥ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਯਾ ਆਇਕਰ ਕਰਿਆ ਆਦੇਸ ਹੋਨਾ
 ਨਕਤ ਪਾਜੋਗੀ ਸਰ ਕੁਲਾ ਕੀ ਆਵਰ ਸਨਦੀ ਆਕ੍ਰਿਤ ਰਖ
 ਕੀ ਆਜੋਗੀ ਸਰੋ ਕੇ ਤਾਂ ਹੀ ਮੁਹੋ ਆਖ ਕਰ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਹਥ ਲਾਵ
 ਕੇ ਦੋਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅੰਤਰ ਜਾਂ ਮੀਆਹਾ ਉਸਦਾ

ਇਹ ਪਦਾਰਥ ਰਨ ਨਕਸੀ ਉਸ ਦੇ ਹਥ ਪਕੜ ਲੀ ਤੇ ਅਤੇ ਮਾਪ
ਦੇ ਹਥ ਮੰਗਲਨਾਬ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਰਖੇ ਅਤੇ ਮਹੋਬਦਨ ਬੋਲੇ ਜੋ ਮਾ

ਦੇਸ ਦੇ ਕੀ ਕਾਰ ਕੇ ਅਦੇਸ ਮਾਉ ਮੰਗਲਨਾਬ ਪੁਰਨ ਨਕਸੀ ਸੁਰਾ
ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਬ ਕਹਾ ਚੁਕੁਨੀ ਈ ਗੰਗਾ ਦੇ ਟਮੋਨੇ ਵਰਾਮਾ ਦੇ ਤਾਂ ਗੁ
ਰੂ ਨਕਸੀ ਕਹਾ ਮੰਗਲਨਾਬ ਨੀ ਹਮ ਤੁਮਾਰੇ ਵਰਸਨ ਪਰਸਾ
ਅਦੇ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਬ ਕਹਾ ਧੀਨ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਤੁਮ
ਹਮ ਕੇ ਵਰਸਨ ਦੀਆ ਚਲੇ ਸਿਧ ਮੰਤ੍ਰ ਲੀ ਵਰਸਨ ਲੇਹੇ ਦੇਹੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਕਸੀ ਕਹਾ ਕੁਲਾ ਮੰਗਲਨਾਬ ਨੀ ਤੁਮ ਚਲੇਹਾ
ਮਾਵਹਾਰੇ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾਬ ਕਹਾ ਕੁਲਾ ਜੇ ਤੁਸਾ ਗੁਰੂ ਰਸਾਇ ਜੇ
ਕੋਤ ਈ ਹਾਂ ਧੀ ਕੁਛ ਭੁਗਤੁ ਲਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਕਸੀ ਕਹਾ
ਏਨੇ ਮੰਗਲਨਾਬ ਨੀ ਗੁਰੂ ਨਕਸੀ ਵਾਚ ਹਮ ਕੇ ਭੁਗਤੁ
ਮਾਰਾਉ ਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਕੀ ਮਾਮਾ ਤੁਮਰਾਉ ਧਾਂਤੁ ਮਾਈ ਜਬਦ
ਰਸਨ ਪਾਯਾ ਦੇਖਤੀ ਮਾਮਾ ਮਾਪਾਯਾ ਸੁਣ ਮੰਗਲਨਾਬ
ਇਕ ਬਾਤੁ ਹਮਾਰੀ ਹਮਰਾ ਤੁਮਰਾਇ ਕਮਧਾਰੀ ਤਾਂ ਮੰਗਲਨਾ
ਬ ਮਾਉ ਦੇ ਕਕਰ ਚਲਾ ਦਾਰਾ ਮਰਾਮਾ ਪਤੀ ਪੁਸੀ ਹੋਇਗਾ
ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਨਕਸੀ ਨਿਖੁਸੀ ਕਰਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਕਹਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਵੇਹਤਾਂ ਕੋਈ ਅਜਬ ਜੋਗੀਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਕਸੀ ਕਹਾ
ਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਭੇਖ ਵਿਚ ਮਰੇ ਹਿਕੇ ਜੇਹੇ ਨਾ ਹੀ ਹੋਏ ਕੋਈ ਪੁ
ਰਨ ਕੇ ਪਧੇ ਹਿਕਾ ਮਧਾ ਹੋਵਾਰੇ ਭੁਖੀ ਬਾਤੁ ਹੋਏ ਚੈਨ ਜੇਸਕੇ

ਪੂਰਨਹੋਦੇਹੋਵਨਤਾਂਸਭੁਸਿਸਟਉਧਰਜਾਵੈਪਰਕੋਈਹੋਕ
ਅਧਾਹੋਦਾਹੈਜਿਸਤੇਪੂਰਨਕਿਪਾਹੋਈਹੈਅਤੇਜਿਸਦੀਵਾ
ਗੀਆਵਈਹੈਤਾਂਮਰਦਨੇਕਹਯਾਜੀਹੁਣਚਲਦੇਹੋਸੁਮੇਰੀ
ਪਰਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਯਾਮਰਦਨਾਹੈਕਸਿਭੁਨਾਥਹੈ
ਓਹਕੁਆਪਨੁਬੁਧਤਛਿਕਦਾਹੈਓਹਭੀਛਿਰਜਾਵੈਤਾਂਚਲ
ਦੇਆਹੈਤਾਂਛੇਰਮਰਦਨੇਕਹਯਾਜੀਓਹਮੰਗਲਨਾਥਨਲੋ
ਵਧੁਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਯਾਮਰਦਨਾਮੰਗਲਨਾਥਸਿ
ਧਾਂਵੇਚਨਾਹੀਰੁਖਾਸਿਧਾਂਦਾਹੈਪਰਹੋਸਤੁਸਰੂਪਤਾਂਛੇਰਮਰਦ
ਨੇਕਹਯਾਜੀਜੇਸਤੁਸਰੂਪਹੈਤਾਂਗੋਰਖਦਾਸਿਖਕੋਜੋਹੋਯਾ
ਅਤੇਜੋਗੀਆਂਦਾਬੁਖਕੋਲੀਤੋਸਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਯਾ
ਮਰਦਨਾਸਗਦਾਗੋਰਖਉਸਤਾਂਈਮਿਲੁਆਆਹਪਰਜਿ
ਸੋਨੇਆਪਣੀਵਲਕਿਛਲਏਤਾਂਕਿਸੇਦਾਕਿਮਹੈਮੰਨੇਕਰਸ
ਕੈਉਹਤਾਤਾਵੇਦਾਸਾਹਿਬਹੈਤਾਂਛੇਰਮਰਦਨੇਕਹਯਾਜੀ
ਵੇਹਨਜਰਕਰਤਾਰਤਪਨੁਬਖਸੀਹੈਤਿਚਰਾਨੁਸੰਭੁਨਾਥ
ਜੋਗੀਆਯਾਪਰਕਿਸਤੁਰਾਮਾਯਾਇਕਮੰਦਾਏਕਛਰੂ
ਆਏਕਬੈਰਾਗਨਲੀਤੀਆਯਾਆਵਦੇਹੀਕਹਯਾਆਵੇ
ਸੋਬਾਨਾਆਵੇਸੁਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਯਾਆਵੇਸੁਏਕੀ
ਬਾਰਕੋਆਵੇਸੁਆਉਸੰਭੁਨਾਥਜੋਗੀਸੰਭੁਨਾਥਦਾਰ

ਮੰਦਾਪਹਿਰੇਛਰਾਮਾਰਾਖੋਗਾਬਲੇਹੁਬੈਰਾਗਨਗੋਰਖਨਾਥ

ਕੇਰੇਲੇਹੋਵਹਾਬੀਪਨਨਕੋਈਲਾਗਾਣ ॥ ਸੰਕੁਨਾਬਕਹੈਸੁਣ
 ਨਾਨਕਬਾਲੇਦਰਸਨਦੇਖਤਤੁਟੇਤਾਲੇ ॥ ਰਹਾਉ ਕਾਅਮਸਤੁ
 ਧਰਨਨਪੜਸੀਜਬਲਗਪਰਨਅਕਾਸ ਜੋਲਕਲਾਸੰਪੂਰਨ
 ਹੋਵੇਉਲਟਕੋਲਪਰਗਾਸਾ ੨ ਸੰਨਸਹਰਕਾਦਰਸਨਪਾਵੈਅ
 ਰਰਜਰੁਪਦਿਖਾਈਏ ਸਤਸੰਤੋਖਮਾਹਿਰਹੋਸੁਹੇਲੇਅਗਮਨੇ
 ਨਿਧਪਾਈਐ ੩ ਸੰਕੁਨਾਬਕਹੈਸੁਣਨਨਕੁਮਦਾਜਨਮਸਕਰ
 ਥ ਜੇਤੁਮਗੁਰਗੋਰਕੁਬਾਪੋਤਬਪਾਵੈਪਰਮਪਦਾਰਥੁ ੪ ॥੧॥
 ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਮੁੰਦਾਅਲੀਮਤੁਮਸੁਰਤੁਸੋਹਮਜੋਨੇਦਿਸਾਰੀ
 ਠਰੁਆਹਾਬਨਲੇਓਕਕਪੁੰਨਚਿਪਵੈਰੇਖਾਕੀ ਬਿਘਨਯਾਰੇ
 ਸਗਲੇਕੁਾਰੋਹਿਰਦੇਸਚਚਿਤਾਰੀ ॥ ਸੁਣਤੁਸੰਕੁਨਾਬਜੋਗੀ
 ਏਕਨਿਰੰਜਨਦਰਸਨਪਾਸਾਫਿਰਦਾਸਦਾਅਰੋਜੀ ॥ ਰਹਾਉ
 ਕਾਯਾਹਮਾਹੀਜੁਗਜੁਗਾਅਸਾਬਿਤਸਚਖੰਡਮੇਵਾਸਾ ੭ਅਰੀ
 ਕਾਯਾਕਦੇਨਪੜਸੀਬਿਨਸੇਧਰਨਅਕਾਸ ੨ ਸੰਨਸਹਰਕਮੇਅ
 ਜਨਕੀਆਮਚਰਜਰੁਪਹਮਾਰਾ ਸਤਸੰਤੋਖਹਮਾਰੇਪਾਜੀ
 ਨੋਨਿਧਖਡੀਦੁਆਰਾ ੩ ਕਹੈਨਨਕਜੁਣਸੰਕੁਨਾਬਾਪੁਰਨਗੁਰੂ
 ਹਮਾਰਾ ਗੋਰਖਜੋਸੇਕੇਤੇਚੇਲੇਮਾਰੀਖਡੇਦਰਬਾਰਾ ੪ ॥੧॥ ਸੰ
 ਕੁਨਾਬਵਾਰ ਗੋਰਖਤੁਮਗੀਦਿਸਟਨਆਵੈਤੁਤੇਬਡੇਅਹੀਕਰੀ
 ਕੰਨਬੰਦਤੇਉਪਯਾਨਨਕਕੰਨਕਹੀਅੰਮਹਤਾਰੀ ॥ ਕੰਨਤੁਤ
 ਲਗਾਹੈਤੁਮਕੋਤੁਤੇਅੰਰਬੈਰਾ ਸੁਧਬੁਧਤੇਰੀਬੈਰਾਂਨੀਖੁਖਤੇ
 ਬੋਲੇਕੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ਸਿਧਬੁਧਕੋਮਨੇਨਾਂਹੀਨਾਬਜਤੀਸਭਨਿ
 ਦੇਤੁਕਦਕੰਨਬਡਾਈਪਾਵੈਉਪਜੇਮਾਟੀਗੰਧੇ ੨ ਸਾਧਪਰਿਸ
 ਕੁਉਜਕੇਕੀਏਉਨਆਪੇਬਟਤਬਣਾਈ ਉਨਕੋਰੰਦੇਕੰਨਤੁਕਹੀ
 ਅੰਤੋਕਆਰਿਧਾਸਿਧਪਾਈ ੩ ਸੰਕੁਨਾਬਕਹੈਸੁਣਨਨਕੁਤੁਤੁ
 ਗੁਰਨਮਿਲਾਆਵਤਜਾਵਤਰੁਰਮਤੁਥਾਕਾਗਰਤੇਰੁਨੀਗਾ

ਲਖਾ ੪ ਤੁਸੀਂ ਕਰਨ ਕਰੀਸ ਧਰਤੀ ਤਾ ਰਾਗੁ ਮਾਸ ਮਹਲਾ ੧
 ਗੋਰਖ ਕੋਹ ਖੋਲ੍ਹਾ ਜਾਣੇ ਨਦ ਕੁਮਾਰੀ ਪੂਰੀ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਕੀ ਬਿੰਦ
 ਤੁਹਿ ਪਾਸ ਬੈਠਾ ਹੋਇ ਨਦੀ ਹਮ ਕੋ ਭੁਲਾਵਾ ਦੇ ਮੇਸਾ ॥੧॥ ਦੇਵ
 ਮੇਨ ਮਰਤ ਪੈਰਿ ਧੀ ਸਰਸ ਸੁਹਿ ਸਕੇ ਕੀ ਦੇਵੀ ਦੇ ਦੇਵ ਮਾਟੀ ਦੇ ਕਮਲ
 ਖੁਤਾ ਨਿਕਲ ਕਹਾਵੈ ਰੀਦੇ ॥ ਚਾਪੀ ਚਮਤ ਕੁਝੀ ਮੇਰੇ ਜੋ ਪੁਤ
 ਸਿਉ ਮਲਾਲੇ ਸਿਪਾਹੀ ਸਰਬ ਬੰਦੇ ਦੇ ਬੰਦ ਕੀ ਕੀਨ ਜਨੈ ੩
 ਕੀਨ ਜਕੁਟ ਸੰਤੁ ਨ ਭਾਗੁ ਮਾਗੁ ਪੁਰਾ ਮੇਸਾ ਸਿੰਗਾਰੀ ਜੋ
 ਜੋ ਕਰਤੇ ਸਿੰਗਾਰ ਸਾਥੇ ਭੁਲੀ ਗਲ ॥੧॥ ਤੁੰ ਸੰਤੁ ਨ ਭਾ ਫਟ
 ਹੋ ਸਿੰਘ ਪਗਾ ਮਗੋ ਹੋ ਧਨ ਸੁਪੁਰਖ ਕੋ ਸੰਤੁ ਨ ਭਾ ਜਬ
 ਬਦੇਉ ਕਮਾ ਕਮਾ ਬਚਨ ਕੀ ਮਾ ਕਮਾ ਭੁਲਾ ਤੁੰ ਸੰਤੁ ਨ ਭਾ
 ਅਨਾ ਬਜੀ ਉਹਤੇ ਮੋਹੀ ਬੋਹੀ ਅੰਝਾ ਤਾ ਕਰ ਰਹੈ ਤੁੰ ਗੋਰਖ
 ਕਮਾ ਕੋ ਮੰਗਲ ਨ ਬਜੀ ਸੰਤੁ ਨ ਭਾ ਕਮਾ ਕਹਤਾ ਹੈ ਤੁੰ ਮੰਗਲ ਨ
 ਸੁਕਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਾਪਦੇ ਬਿੰਦ ਕੀ ਹਾਟ ਕਹੀ ਜਤੀ ਪਰ ਜੇਸ
 ਚਕੋ ਧੁਲ ਕਹੀ ਤਾ ਪੈ ਤੇ ਮਾਗਿ ਗਹੀ ਹੋਵੀ ਤਾ ਪੈ ਜੋ ਪਾਪੈ ਤੇ ਸਾਤੁ ਮਾ
 ਪਦੇਖੈ ਤੁੰ ਸੰਤੁ ਨ ਭਾ ਕਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੰਗਲ ਨ ਬਕੁਟ ਉਸ ਕਾ ਮੰ

ਗੋਰਾਖ ਤੁਹੈ ਤੁੰ ਮੰਗਲ ਨ ਬਕੁਟਾ ਸੁਦ ਜੋ ਗੀ ਸਰਤ ਰੇ ਕਹੈ ਕੁਛ
 ਤੁਹਿ ਕਮਲਿ ਹੋਵੈ ਕਾ ਦੇਹ ਬਾਤ ਜੋ ਗੀ ਸਰਤ ਕੀ ਅੰਨਾਂ ਹੀ ਜੋ ਭੁਲੇ ਕੋ
 ਖੁਰਾ ਕਹੀ ਪੁਰੁ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਗੋਰਖ ਨਾ ਬਕੈ ਤੁੰ ਸੰਤੁ ਨ ਭਾ ਕਮਾ ਮੰ
 ਗਲ ਨ ਬਜੀ ਤੁੰ ਮਗੁ ਹਿੰਦੁ ਬੰਦੇ ਲੇਜਾ ਹੋਵੈ ਤੁੰ ਮੰਗਲ ਨ ਬਕੁਟ

ਸਫਾਸੰਤੁਨਾਥਜੀਏਕਥੇਰੀਕਾਦਸਥੇਰੀਅੰਸੀਬਾਤਾਕਾ
 ਦੇਖਕੇਈਨਾਹੀਸਾਧਕੇਆਗੋਸਾਧਹੀਨਿਵੇਰੀਅਰਚੋਰੋਕੇਅ
 ਗੋਚੋਰਹੀਨਿਵੇਰੀਸੰਤੁਨਾਥਜੀਇਨੇਬਾਤੋਕੀਇਜੋਗਪੁਰਨਲੀ
 ਹੇਤਪੁਛਦੇਖਗੁਰੂਗੋਰਖਨਾਥਕੋਤੁੰਸੰਤੁਨਾਥਜੀਮਿਦਹੇਸਿ
 ਕਰਗੋਰਖਨਾਥਕੋਲਗਾਪੁਛਣਕੋਗੁਰੂਜੀਮੰਗਲਨਾਥ
 ਕਮਾਕਹਤਾਹੈਤੰਗੋਰਖਨਾਥਬੋਲੇਨਹੀਗੋਪੀਚੰਦਕਾਅਮ
 ਰੇਭਾਈਸਿਧੋਨਾਥਜੀਯੋਤੁੰਮੋਆਪਦੇਪਰਮੇਸ਼ੁਰਗੁਰੂਕਾ
 ਮੇਲਜਾਹੈਦੁਹਜੋਸਾਹੈਤੁੰਸਾਹੈਤੁੰਮਕੋਉਸਕੇਕੁਛਸਰੀਕਤੋ
 ਨਾਹੀਪਤੀਕਮਾਹਮੀਤੁੰਮੀਸਾਧਾਸਿਧਹੈਅੰਗੁਰੀਸਤੁਨਿਰੰਜ
 ਨਕੇਕੀਏਹੈਅਰਮਤੀਤਫਕੀਰਕੇਬਚਨੀਹੈਜੋਆਪਸਤੋਸ
 ਕੁਕੇਕੁਲਾਕਰਜਾਣੇਅਰਮਾਪਸਤੋਸਤੁਕੋਉਚਕਰਜਾਣੇ॥
 ਈਨਾਹੀਕਹੀਅੰਸੰਤੁਨਾਥਜੀਗਮਾਸੀਧਾਮੀਹੈਅੰਗੁਰੀਨਹੀ
 ਤੁੰਸੰਤੁਨਾਥਜੀਲਗਾਅਤੇਗੋਰਖਨਾਥਮੇਸਹੋਰਤਾਤੁੰਮੰਗ
 ਲਨਾਥਕਾਜਾਸੁਣੇਗੋਪੀਚੰਦਜੀਤੁੰਮਅਰਕੁਛਕੋਹੋਤੰਠੇਰ
 ਗੋਪੀਚੰਦਮੰਗਲਨਾਥਕੁਛਕਾਸੁਣੇਗੁਰੂਜੀਜੋਕੁਛਤੁੰਮ
 ਬਚਨਕਰਤੇਹੋਸੰਪੂਰਨਕਰਤੇਹੋਪਰਛਕੀਰਾਅਤੀਤਕੋਨੀ
 ਵਕਰਣਨਹੀਅੰਸਾਅਰਸੇਚਰਚਕਹੀਏਤੁੰਸਾਹਜਕੋਪਰ
 ਮੈਕਹੀਏਕੁਲੇਸਾਧੋਪੁਰਖੋਕੇਬਚਨਹੈਜੋਗਮਾਸੀਧਾਮੀਗੁਰੂ
 ਹੈਇਕੇਗੁਰੂਹੀਹੈਫਕੀਰਿਕਾਬਿਰਦਸਤੁਦੇਕੋਹੈਤੁੰਸਾਧੀਨਹੀ
 ਫੁਨਾਂਹੀਤੁੰਮੰਗਲਨਾਥਕਾਜਾਤੁਲਜੀਤੁੰਮਪੁਰਾਬਚਨਕਰ
 ਤੋਹੋਗੁਰੂਉਪਦੇਸਾਮੈਸਾਚਾਹੀਤਾਹੈਪਰਜਿਸਕੋਨਿਚਕਾਰਦਿ
 ਲਹੇਏਫੇਰਮਰਦਨੇਕਾਗੁਰੂਜੀਹੁਣਸੁਮੇਰਉਪਰਚੋਲੇ
 ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕੀਕਾਅਮਰਦਾਮਾਚਲਦੇਆਹੇ॥ ੪੭॥
 ਕੋਲੇਭਾਈਜੀਦਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ੪੮॥

ਤੁੰਮ ਨਿਪਰਤ ਤੇ ਉਰੂ ਕੀਤੀ ਤੀਜਾਇ ਸੁਮੇਰ ਉਪਰ ਖੜੇ ਹੋਏ ਅੰ
ਗੇ ਸਿਧ ਮੰਤ੍ਰ ਲੀਨੋਨ ਬਚੇ ਰਾਸੀ ਸਿਧ ਛੇਜ ਤੀਬੈਠੇ ਬਾਤ ਕਰ
ਦੇ ਅਹੇ ਗਯਾਨ ਧਯਾਨ ਦੀਆਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲ ਮ
ਰਦਾਨ ਤ੍ਰਿਹੰਜਾਇ ਵਿਖਾਈ ਦਿਤੀ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮ
ਆਵੇ ਸੋਹੇ ਸਿਧੋਨਾ ਬੈਜਤੀਯੋ ਆਵੇ ਸੁ ਤੁੰਗੋਰ ਖਕਰ ਆਮਾ
ਵਪੁਰ ਖਕੋ ਆਵੇ ਸੁ ਆਹੇ ਨਾਨਕ ਬਾਲੇ ਗੋਰ ਖਬਰ ਨਕੀਤ
ਅਰੇ ਸਿਧੋ ਵਿਸਥਾਲੇ ਕੋਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਪੁਆਲਾ ਦੇਹੋ ਤੁੰਝੀ ਗਰ

ਨਾਥ ਮਦਨਾਲ ਪੁਆਲਾ ਕੁਰਲੋ ਆਯਾ ਆਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
ਅਗੋਰ ਖਕੋ ਸ ਪਾਇਨ ਨਕ ਬਾਲੇ ਪੀਚੇ ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮ
ਉਹ ਕਾ ਪਾਣੀ ਦੇ ਤੁੰਝੀ ਗਰਨਾ ਬਕ ਆਜੀ ਏਹ ਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਇ ਸ
ਕੁਪੀਏ ਲਿਵਲਾਗਤੀਏ ਤੁੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮ ਕੋ ਕਰ
ਹੋਤਾਏ ਝੰਗਰਨ ਬਵਚ ਭਾਠੀ ਸਾਜੇ ਲਾਹਣ ਮਾਂਤ੍ਰ ਕਸਕੋ ਬੀਚ
ਸਮਾਵੇ ਨਿਰਮਲ ਪਾਰਨਾਮੀ ਹੋਇ ਚਲਤੀ ਤਬ ਸਹਾਮੀ ਮ੍ਰਿਤ ਪ
ਦੇ ੧ ਸੁਣਨ ਨਕਤ ਬੁਝੇ ਜੀ ਹੋਵੇ ਦਿਸੁ ਖੁਲੇ ਬੀਧਨ ਸਕੁ ਕਾਟੇ
ਸਗਲੀ ਦੁਰਮਤ ਖੋਵੇ ੧ ਰਹਾਉ ਹੋਮ ਵਦੋਲੋ ਮਦਕੋ ਮਾਤੇ ਮਗਨ
ਜੋਇ ਲਿਵਲਾਗੀ ਸੁਰਤ ਬੰਦ ਚਲਤੀ ਨਕ ਕਹੂੰ ਵਰ ਬਾਰ ਖਡਾ
ਬੈਰਾਗੀ ਕਮੀਸੇ ਸਹਜ ਦਿਰੋ ਮਤ ਵਾਲਾ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੋਇ ਨਿਵਰੇ
ਜਹਦੇ ਖਾਤੁ ਹੋਰੋ ਸੁਆਮੀ ਹਿਰਦੇ ਕੁੀਤ ਰਧ ਚੇ ੩ ਲਾਹਾ ਪੂਜ
ਸਾਧ ਨਿਰਮਲ ਮਾਝੀ ਖੋਪਸ ਜਾਵੇ ਝੰਗਰਨ ਬਕ ਹੋ ਸੁਣਨ ਨ

ਕਥਾਲੇਤੁ ਬਤੁ ਦਰਸਨ ਪਾਵੇ ॥ ੪ ॥ ਤੰਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ॥
 ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਵਿਚ ਮਾਹਲਾ ॥ ਗਮਨ ਧਮਾਨ ਕੀ ਲਾਹਣ ਮਾਠੀ ਕਰਣੀ
 ਕੀ ਕਸ ਪਾਈ ਭੁਇਤੁ ਭੀ ਮੈ ਪ੍ਰਮਸਮਾਦ ਬ੍ਰਹਮਕੀ ਅਗਨਿ ਲਈ
 ॥ ੧ ॥ ਸਿਧੋ ਹਮ ਮਦ ਕੇ ਮਾਤੁ ਨਾਹੀ ਜੋ ਮਤ ਵਾਲੇ ਮਦ ਕੇ ਮਾਤੁ ਕਿਨ ਮਤ ਵ
 ਲੇ ਜੋ ਮਾਂਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਤੁ ਨ ਲੀਭੁ ਉਬਾਸ ਨ ਕੀਨਾ ਅਤਿ ਰਧਾ
 ਚੁਆਈ ਦਯਾ ਸੁਰਾਹੀ ਸਹਜ ਪਮਾਨਾ ਗੁਰਮਤ ਪਾਇ ਭੁਈ ੨ ॥
 ਰਮੁ ਖਨਾ ਮਾਠਿ ਰੇ ਮਤ ਵਾਲੇ ਏਕਰੀ ਗਮ ਹਖੇਲੇ ਜਹ ਦੇਖੇ ਤਹ ਏਕ
 ਸਰੂਪੀ ਮਾਰਗ ਪਾਯਾ ਦੇਲੇ ੩ ॥ ਨਿਬਰੀਖੇ ਪਹਮਾ ਗੀ ਸਿਧੋ ਮਾਠ
 ਪਹਗਲਿ ਵਲਾ ਗੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਭੁਗਮਤ ਵਾਲਾ ਜਹ ਏਕ ਕਰੀ
 ਰਾਗੀ ੪ ॥ ਤੰਠੇ ਰਸਿ ਧਾਬੁ ਚੁਨ ਕੀਤੇ ਰਾਗੁ ਰਮ ਕਲੀ ਧਨ ਜੋ
 ਨ ਕੀ ਕਰੇ ਨ ਮਾਸਾ ਪਰਤਿ ਧਾਅੰਗ ਨ ਲਾਵੇ ਪਾਸਾ ਸਾਵਥਿ ਦ
 ਲੇ ਪਾਰ ਭੁਤਿ ਤਰਜਰੇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਰ ਵਤੀ ਕਰੇ ॥ ਬੋਲੇ ਪਰ
 ਬਤ ਸਤ ਸਰੂਪ ਪਰਮਤਤ ਮਾਹਿਰੇ ਖਨ ਰੂਪ ॥ ਰਹਾਉ ਸੋਰਿ
 ਰਹੀ ਜੋ ਨਿਗਾਰੁ ਕਰੇ ਜਪਤ ਪਸੀਜਾ ਭਿਖਾ ਕਰੇ ਪੁੰਨ ਦਾ
 ਕਾ ਕਰੇ ਸਰੀਰ ਸੋਗਿ ਰਹੀ ਗੀ ਗਾ ਕਾਨੀਰ ਬੋਲੇ ਵੀ ਸਰਸਤ ਸ
 ਰੂਪ ਪਰਮਤਤ ਮਾਹਿਰੇ ਖਨ ਰੂਪ ੨ ॥ ਗੋਰਖੇ ਵਾਰੁ ਜੋ ਅਉ ਧੁਤੀ
 ਜਿਹੁ ਪੈ ਮਾਧ ਭੁੰਜਨ ਭਿਖਾ ਕਰੇ ਸੀਤਾ ਪੁ ਅਉ ਹਰ ਪਦ ਫਮਾ
 ਭਿਖਾ ਕਰੇ ਜੋ ਅਵ ਧੁਤੀ ਜਿਹੁ ਪੁਰ ਚਰੇ ਬੋਲੇ ਗੋਰਖ ਸਤ ਸ
 ਰੂਪ ਪਰਮਤਤ ਮਾਹਿਰੇ ਖਨ ਰੂਪ ੩ ॥ ਚਰਖ ਦਾ ਬਵਾਰੁ ਜੋ ਪਖੀ
 ਭੀ ਜੋ ਕਾਥਾ ਪਖਾਣੇ ਕੰਘਰੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਜਾ ਲੇ ਸੁਪਨੇ
 ਬੀਦਨ ਦੇਈ ਤਰਨ ਤਿਸ ਪਖੀ ਭੀ ਜਰਾ ਨ ਮਰਨ ਬੋਲੇ ਚਰਖ
 ਦਸਤ ਸਰੂਪ ਪਰਮਤਤ ਮਾਹਿਰੇ ਖਨ ਰੂਪ ੪ ॥ ਗੋਪੀ ਚੰਦ ਵਾਰੁ
 ਜੋ ਚੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸ ਮਾਰਧ ਉਰਧ ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਦਸ
 ਚੰਦ ਸੁਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗਦ ਤਿਸ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪਰੇਸ ਕੀਧ ਬੋਲੇ

ਪੀਚਿ ਦਸਤ ਸਰੂਪ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਰੇਖ ਨਰੂਪ ॥ ੫ ॥ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਾਦ
 ਸੋਬੈ ਰਾਗੀ ਜੇ ਦਿਲ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਕਾਨਾ ਭੁਲਾ ਮਹਰੇਖ ਪੈ ਬੀਮ ਅਹਿ
 ਨਿਸਮੀ ਤਰ ਰਹੇ ਧਿਆਨ ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਸਤ ਸਮਾਨ ਬੋਲੇ ਭਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਸਤ ਸਰੂਪ ਪਰਮਤੰਤ ਮਹਰੇਖ ਨਰੂਪ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ
 ਚ ਕਿਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਕੇ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤ ਕੀਨ ਪੜਾਇ ਕਾਖਾ ਜੈ ਕੁ
 ਗਤ ਅਸਤ ਨਾਸਤ ਏਕੋ ਨਾਉ ਕੌਨ ਸੁ ਅਖਰ ਜਿਤ ਰਹੇ ਹੀਆਉ
 ਸੁਮਛਾਂ ਮਜੇ ਸਮਕਰ ਸਹੈ ਤੋ ਨਾਨਕ ਆਖੇ ਗੁਰ ਕੋ ਕਹੈ ਛਿਅ ਵਰ
 ਤਾਰੇ ਵਰਤ ਹ ਪੂਤਾ ਨਾਸੀ ਸਾਗੀ ਨਾਮੋ ਪੂਤਾ ਨਿਰੀ ਕਾਰ ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾ
 ਓ ਕਾਹੇ ਕੁੀਖਾ ਮੰਗਵ ਜਾਇ ਬੋਲੇ ਨਾਨਕ ਸਤ ਸਰੂਪ ਪਰਮਤੰ
 ਤ ਮਹਰੇਖ ਨਰੂਪ ॥ ੭ ॥ ਚਰਪਟ ਵਾਦ ਕਾਮਤਾ ਗਲੇ ਕ੍ਰੋਧ ਤਾ
 ਗਲੇ ਲੋਭ ਤਾ ਗਲੇ ਮਹਿ ਕਾਰਤਾ ਗਲੇ ਮਮਤਾ ਤਾ ਗਲੇ
 ਚਰਪਟ ਬਚਨ ਅਪਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ॥ ਨਾਤ ਅਗ
 ਲੇ ਕਾਮੀ ਨਾਤਾ ਗਲੇ ਕ੍ਰੋਧੀ ਨਾਤਾ ਤਲੇ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹਿ ਕਾਰੀ ਗੁਰ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਰੂਰੇ ਗਕਰ ਵੰ ਨਾਨਕ ਵਚਨ ਅਪਾਰੇ ੨ ॥ ਸਿਵਨ ਪੰਕ
 ਰੇਲੋ ਸਕਤ ਨ ਗਵਾਇਲੋ ਮਨ ਸਾਠ ਹਰਾਇਲੋ ਮਨ ਕੋ ਪਰਬੋਧ
 ਲੋ ਵਰਸਨ ਪਾਇਲੋ ਗੁਰ ਵਚਨ ਲਾਗਲੇ ਤੇ ਬਹੁ ਬਾਗਲੇ
 ਚਰਪਟ ਬਚਨ ਸਰੂਰੇ ਗਲੇ ਸੁਣਨ ਨ ਕਤ ਪਾਤੇ ਸੀਸਾਰ ਸਮੁੰਦ
 ਪਾਹ ਪਾਇਲੋ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ॥ ਸਿਵਨ ਪੰਕਰੇਲੋ ਸਕ
 ਤ ਨ ਗਵਾਇਲੋ ਮਨ ਸਾਠ ਹਰਾਇਲੋ ਵਰਸਨ ਪਾਇਲੋ ਤੇ ਬਹੁ
 ਰਾਗ ਅਮਾਪਾਇਲੋ ਨਾਨਕ ਵਚਨ ਸਰੂਰੇ ਗਲੇ ਸੁਣ ਚਰਪਟ
 ਨਾ ਬੁਝੈ ਸਾਰ ਸਾਗਰ ਹਮਾ ਪਾਰ ਪਾਇਲੋ ੪ ॥ ਏਕੰ ਕਾਰ ਗੁਰੂ
 ਨਾਉ ਏਕੰ ਕਾਰ ਸਾਗਰ ਮੰਦਿ ਪੰਚੀ ਜਹਮ ਅਤੀ ਕਾਰ ਕਰੋ ਬੈਤੀ
 ਨਾਉ ਏਕੰ ਕਾਰ ਸਾਗਰ ਵਿਚਰੋ ਬੈਤੀ ਮਾਨੁਸਾਨੋ ਬੈਤੀ ਚੋਵਾਇਕੀ
 ਸਾਗਰ ਅਗੋਖ ਕਰੋ ਪਚਾਸ ਪੰਤ੍ਰ ਰਵਤੁ ਰਾਇ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੇ

ਬਰਤਾਗਏ ਪੁਰਾਗਪਟਨਾਬਥੇ ੫ ਤੁੰਡੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਘੁਪੁਨਾਬਰੁਬੁਲਾਪਾਏਰੋਮੁਆਖੋਰੁਪੁਪੁਨਾਬਥੇਲ
 ਤਾਨਾਹੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਰ ਘੁਪੁਨਾਬਰੁਪਕਰਚਾਪਾਕਿ
 ਆਜਾਪੈਚਿਹਕੋਸਾਭੁਆ ਸੁੰਨਬੋਲੇਕਾਕਰਹੁਕੀਚਾਰ ਘੁਪੁ
 ਨਾਬਥੇਲਾਵਟਹਾਰ ਖੇਦਪੁਜਾਰਧੁਪਾਪੀਯੇ ਘੁਪੁਨਾਬਰੁ
 ਲਾਭਾਦਾਹਿਯੇ ਵਰਸਨਾਮਾਭੁਮਰਮਨਜਾਪੈ ਕੰਨਕਨਕੋਸਾ
 ਮਰਤਾਪੈ ਕੰਨਕਨਕਸੁਣ ਘੁਪੁਨਾਬਰੁਮਾਰੀਮਰਦਾਸ ਏਕ
 ਪਛਾਟੇਤਉਬੋਲੇਸਾਭੁ॥ ਘੁਪੁਨਾਬਰੁ ਘੁਪੁਨਾਬਪਾਇ
 ਥੇ ਜਤੀਨਸਾਧਥੇ ਸਿਧੇਰਸਾਧਥੇ ਬੋਲੇਪਕੜਾਇਥੇ ਸੀਰੀ
 ਨਵਇਥੇ ਨਉਨਕਾਇਥੇ ਸੁਰਸਨਕਾਇਥੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕਾਇ
 ਥੇ ਚੇਲਾਪਾਂਹਿਸਲਾਇਥੇ ਨਦਾਨਾਵਰੁਮਾਸੁਣਾਇਥੇ ਸੁ
 ਪ੍ਰੇਰੀਕਾਗਥੇ ਲੇਖੇ ਸਿਧਿਸੁਖਤੀਨਮੋਲੇਖੇ ਗੁਰਨਾਮਾਇਥੇ
 ਰਨੀਚਨਕਾਇਥੇ ਚਿਰਦੇਖੁਆਮਥੇ ਏਕਾਤਉਥੇ ਘੁਪੁਕ
 ਏਸੁਣਨਾਨਕਸਾਧਥੇ ਅਪੁਮਰਮੇਸਰਤੁਮਾਭਾਪਥੇ॥ ੨॥ ਤੁੰਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਘੁਪੁਨਾਬਥੇਚਰਟਾਨੁਪਬਥਾਵਟਲਦੇ ਘੁਪੁਨਾ
 ਬਰੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਰਾਬਪਕੜਕੋਚਰਟਾਉਤੋਸਿਰਗਖੇ
 ਹਟਲਗਾਕੋਗੁਰੂਜੀਕਾਦੁਸਰਾਜਾਦੁਜਾ ਕੁਝਨਾਨਕਜੀ
 ਵਚ ਏਕਜਾਨਪਾਗਤੁਮੇਪਛਾਟੇਜਾਦੁਸਰਾਜਵਰਨਕੋਈ
 ਨਾਨਕਦਾਸਸਮਾਜੀਨਾਗੀਘੁਪੁਨਾਬਮੈਚਿਹੀ ਦੁਹੰਮਾ
 ਸਵਿਚਰਨਬੰਦਨਕੀਤੀਖੇਰਾਜੀਰਹੇ ਤੁੰਦੇਬਨਾਬਥੇ
 ਲੇਨਾਹੀਮਗਨੇਹਾਇਕਾਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਦੁਸਰਾਜਾ
 ਲਾਮਰਦਾਸਾਏਹਚੇਖਨਾਬਥੇਲਟਕਾਪੀ ਤੁੰਮਰਦਾਨਉਤ
 ਵਲਾਹੋਇਕਰਬੋਲਾ ਆਜੀਗੁਰੂਜੀਕੁਸੁਈਏ ਗੁਰੂਨਾ
 ਕਜੀਦਾਰ ਬੋਲਬੋਲੇਕਾਬਥੇਲਟਕਾਪੀ ਕਉਨਕਮਰ

ਪਰਤੁਠਾਹੋਯਾਜੇਵੇਹਵਿਚਰਦਰਸਨਹੋਯਾ ਅਮਾਨੁਸਤਪ੍ਰਤੀ
ਤੁਮਾਈ ਜੋਮਸਾਨੂੰ ਕਰਤਾਰਨਿਰੰਕਾਰਦਾਦਰਸਨਹੋਯਾ ਨਿਰੰ
ਕਾਰਅਤੇਤੁਸਾਡੂੰਵਿਦੁਬੇਦਕੋਈਨਾਹੀ ਜਾਣਿਤੁਮੇਨਾਥਪੁਜੀ
ਹੋਏ ਤੁੰਸੁਰਤਸਿਧਅਤੇਕਰਕਾਸਿਧਕਿਤਨੇਸਿਧਤਮਕਹੀਏ
ਹੋਏ ਤੁੰਮੀਗਲਨਾਥਕਯਾ ਸੁਰਬੁਈਗੋਪੀਚੰਦਕਾਲੇਏ
ਸਿਧਕੋਜਾਅਹੰਕਾਰਕਰਹੋਏ ਤੁੰਗੋਪੀਚੰਦਕਾਨਾਥਜੀਤੁ
ਮਦੇਖੋਤੇਤੁਮਾਜਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਤਿਥਛਕਮਲਿਗੀਇਸਪਾਸ
ਤੇਏਹਤੋਕਛਲੇਨਨਾਹੀਆਛਾ ਤੁਮੇਨਹੋਏਜੇਵੇਕੋਤਨਹੀ
ਤੁਮਅਪੋਤਮਾਸਾਵੇਖੋਗੋ ਕੇਸੇਸਰੀਮੰਦੇਹੋਵਨਗੇ ਤੁੰਚੰਨਾਸਿ
ਧਾਂਕਰਮਾਤੁਛਾਈਆਕਾਕੀਰਾ ਮਿਥਾਨੀਉਤੁਇਲੇਸਿੰ
ਬਜਾਇਲੇ ਛੁਰੂਮਾਦੇਜਾਇਲੇ ਖੁਦਾਅਕਾਸਲੇ ਜਿਤਨੇਸਿ
ਧਤਮਕਰੁਪਹੋਏਅਹੇ ਸਰੁਨਾਨਾਪੁਰੇਸਾਜਇਤੁਏ ਤੁੰਚੁਰੂ
ਨਨਕਜੀਚੁਪਕਰਕੇਮਚਲੇਹੋਇਥੋਏ ਤੁੰਸਿਧਲਰੋਕਰ
ਮਾਤਾਕਰਨ ਜਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬੋਲੇਨਾਹੀ ਤੁੰਦੁਗਰਨਾਥ
ਹੁਆਅਰੇਨਨਕਤਪਾਅਬਤੁਸੋਕੋਕਾਹੁਮਾਹੇ ਕੁਦਨਾਨਕ
ਜੀਵਾਚ ਉਤੁਹੋਕੋਸਹਮਾਰੀ ਹਮਚੇਪੇਸਕਤਤੁਮਾਹੀ ਜਥਾ
ਨਕਮੁਖਤੇਬੋਲਾ ਤਥਕਹਿਸੇਪ੍ਰੀਤਪੋਲਾ ਜਥਕੋਸਚਰੀ
ਅਸਮਾਂਨੇ ਤੁਥਸਿਧਰਹੇਹੋਥਾਨੇ ਜਥਕੋਸਮਿਥਾਨੀਮਾਰੀਤੁ
ਮੀਰੀਪੁਈਪੁਕਾਰੀ ਜਥਕੋਸਪੁਈਅਸਦਾਰੀ ਤਥਮੁੰਦਾਛੁਰੂਮ
ਹਾਰੀ ਸਰੁਭਾਈਸਿਧਾਂਕਾਸਲਤਨ ਕੋਸਨਾਨਕਕੀਜਲਤ
ਨ ਜਥਸਿਧਸਰਮਿੰਦੇਪੋਲੇ। ਤੁਥਨਨਕਹਾਨਹਸਬੋਲੇ ਤੁੰਮੀ
ਗਲਨਾਥਰਹਨਸਕਯਾ ਲਗਾਕਹੁਦਕੋਗੁਰੂਗੋਤਖਨਾਥ
ਜੀਵੇਖਮਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀ॥੧॥ ਗੋਰਖੇਵਾਚ ਕੋਉਗਲਗ
ਗਗਨਮੰਗੁਲਹੋਕੇਅਕਾਸਕੋਤਾਰੇ ਕੋਪੜਛੁਨਾਸਪਤੀਇ

ਦੁਬਾਰ ਸੈਕੈ ਧਾਰੇ ਕੈ ਸੇਰ ਕਾ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਬਤ ਹੈ ਜਗ ਮਹਰ ਤੀ ਕੇ
 ਤੀ ਕੇ ਤੇ ਕਲ ਮਹ ਦੇਵਾ ਕੁਟ ਦੇ ਗੋਰਖ ਸੁਟ ਹੋ ਨਨ ਕਤ ਮਾਏ
 ਕੈ ਬੇਰਾ ॥੧॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ਚਾਰ ਉਗਲ ਗਗਨ ਮੰਤ੍ਰ
 ਹੋ ਮਾ ਕਾ ਸਮੇਤਾਰੇ ਦੋ ਪੜ ਬਨਾ ਸਪਤੀ ਕੇ ਵਿਦੁ ਬਰ ਸੈ ਨ ਉਧਾਰੇ
 ਸਦਾ ਸੇਰ ਕਾ ਸੁਮੇਰ ਪਰ ਬਤ ਹੈ ਜਗ ਮਹਰ ਤੀ ਇਕਾ ਏ ਕੋ ਕਲ ਮ
 ਹ ਦੇਵਾ ਕੁਟ ਦੇ ਨਨ ਕ ਸੁਟ ਹੋ ਗੋਰਖ ਮਾਏ ਏ ਕੀ ਬੇਰਾ ੨ ਤ
 ਫੇਰ ਖੀ ਬੜਾ ਸਿਧ ਬੋਲਾ ਖੀ ਬੜੇ ਵਾਚ ਕਵਨ ਰੂਪ ਕਵਨ
 ਦੇ ਲਾ ਕਵਨ ਮੂਲ ਕਵਨ ਮੇਲਾ ਕਵਨ ਵਸਤ ਲੇਹ ਹੋਇ ਕੇ ਲਾ
 ਕਾ ਆ ਕਹੁ ਕਾਹੇ ਕੀ ਪੰਤ੍ਰ ਤਿਸ ਉਪਰਾ ਕਿਸ ਪੁਰਖ ਕੀ ਅੰਤ੍ਰ ਕ
 ਖੀ ਜੋ ਬੋਲੇ ਕ ਬਕ ਬਖਾਇ ਕਿਹਾ ਬਦੋ ਨਨ ਕਾ ਮਰਾ ਪੁਰ
 ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤ ਚੇਲਾ ਮ
 ਨ ਮੂਲ ਪਵਨ ਮੇਲਾ ਤਤ ਵਸਤ ਲੇਹ ਹੋ ਆ ਕੇ ਲਾ ਕਾ ਆ ਪੰਟ
 ਪਾਣੀ ਕੀ ਪੰਤ੍ਰ ਤਿਸ ਉਪਰ ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਅੰਤ੍ਰ ਸਤ ਕ ਬਖ
 ਕ ਬਖਾ ਖਾਇ ਏਹ ਸਬਦੋ ਹੀ ਖੀ ਬੜਾ ਮਰਾ ਪੁਰ ਜਾਇ ੩ ॥
 ਖੀ ਬੜੇ ਵਾਚ ਕੋ ਨਨ ਗਾਰੀ ਕੋ ਨ ਜਲ ਤੰਨ ਕੋ ਨ ਮੁਲੋ ਕਵ ਸੈ
 ਪ੍ਰਧੰਨ ਕੋ ਨ ਰਾਜਾ ਕੋ ਨ ਮਹਤਾ ਦੇਹ ਦੇ ਨਨ ਕਨ ਗਾਰੀ ਕੀ ਮਾਂ
 ਬਾਤੁ ॥੩॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ਕਾ ਆਠ ਗਾਰੀ ਨੰ ਉਸੁ

ਲਤਨ ਪੰਦ ਚੇਰ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਮਨੁ ਮਾਯਾ ਪਉਨ ਮਹਤਾ ਲੇਹ
 ਰੇ ਖੀ ਬੜਾ ਨ ਗਾਰੀ ਕੀ ਬਾਤੁ ॥੪॥ ਖੀ ਬੜੇ ਵਾਚ ਕਹਾਵ ਸੈ

ਆਹਮਾਰਾ ਮਾਨੇ ਨਾਹੀ ਅਬੀ ਕਰੋਤੁ ਸੁਛਾਈ ਜੇਤ ਜੋਰ ਧਰੇਹ
 ਮਾਮਪ ਨਾਤੁ ਕੋ ਮਲੁ ਮਾਨਹੀ ਧੁਰਮ ਨਾਥ ਕਹੈ ਸੁਣਨਾਨਕ
 ਹਮਰੀ ਮਨ ਰਜਾਈ १ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾਚ ਪਹਰਾ ਅਗਨਿ
 ਹਿਦੈ ਘਰ ਬਾਧ ਭੁਜਨ ਸਾਰ ਕਰਾਈ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਪਾਣੀ ਕਰਪੀ
 ਵਾਂਧਰਤੀ ਹਾਕਰ ਲਾਈ ਧਰਤਾਰਾ ਜੀ ਅੰਬਰ ਤੇ ਲੀਪਿ ਛੇਟੀ
 ਕਚੜਾਈ ਏਤਾ ਤਾਣਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰ ਕਰੀ ਭਿਆਖ ਕਰਾਈ
 ਜੇਵਰੁ ਸਾਹਿਬ ਤੇਵਰੁ ਵਾਤੀ ਦੇਵੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ਨਾਨਕ ਨ ਜਰਕ
 ਹੋਜਿ ਸਉਪਰ ਸਚ ਨਾਮ ਵਰਿ ਆਈ ੨ ਉਗਮ ਵਾਚ ਉਗਮ ਬੋ
 ਲੇਤਤ ਵਿਰੋਲੇ ਸੁਣਹੋ ਨਾਨਕ ਮੋਰੀ ਕੋ ਕਰਵ ਸਤ ਪਰਾਪਤਿ
 ਹੋਈ ਕਿਨ ਪਾਈ ਤਮਹੋਰੀ ਆਖਵਖਾਣੈ ਭੁਦਨ ਜਾਣੈ ਗੁਰ
 ਬਿਨ ਬੁਝਨਹੋਈ ਸਿਧਮਿਲੇ ਬਿਨ ਬੁਧਿਨ ਉਪਜੇ ਜਨਮ ਅ
 ਕਾਰ ਬਖੋਈ ਉਗਮ ਕਹੈ ਸੁਣਨਾਨਕ ਮੁੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਰਪ
 ਰਗਧੇ ਗੁਰਗੋਰਖ ਕੀਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਤੀਨਲੇ ਕਮਾਹਿ ਜਾਪ
 १ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾਚ ਮੋਰੀ ਕਹੀ ਅੰਏ ਕੰਕਾਰਾ ਤੀਨਲੇ ਕ
 ਕਉ ਪਾਲੇ ਲਖ ਚੋਰਾਸੀ ਜੋਨ ਉਪਾਈ ਜੀ ਅਜੀਤ ਕੋ ਨਾਲੇ
 ਤਿਸ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਵਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਗੁਰਪੁਰੇ ਮਿਲ ਪਾਈ ਗੁਰਪੁ
 ਸਾਰੀ ਮਰਮ ਪਛਾਨਿ ਆਮੋਲ ਨਰਹੀ ਆਕਾਈ ਨਿਰਮਲ
 ਬਿਪਿ ਸਿਧ ਸਭੁ ਹਾਜਰ ਜਨਮ ਸਕਾਰ ਬਾਯਾ ਰਜ ਜਨਨ
 ਕੀ ਬੁਦੀ ਪਿਤਾ ਮਿਲ ਕਰਤੇ ਬਾਟ ਬਣਾਯਾ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਣ
 ਉਗਮ ਮੁੜੇ ਤੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮ ਗਵਾਯਾ ਏਕੰਕਾਰ ਗੁਰੂ ਨ ਜਰ
 ਨ ਜਾਨਾ ਸੁਣਗੋਰਖ ਗੁਰਮਾਯਾ ੨ ਧੀਰਗਰਨਾਥ ਵਾਚ ਕ
 ਉਨਮਹਤਾਹੀ ਕਉਨ ਪਿਤਾ ਕਉ ਗੁਰੂ ਕਉਨ ਤੂਹੇਤਾ ਕਉਨ ਦੇ
 ਸਕਉਨ ਕੁਝ ਜੰਗਮ ਕੇਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਕੋਰੋਗੀ ਹਰਖੀ ਕੇਸੋ
 ਗੀ ਪੁਣ ਵਤ ਧੀਰਗਰ ਸੁਣਹੋ ਬਾਲੇ ਕਉਨ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਕਿਹਮਿ ਦੇ

ਜੀਜਾਲੇ॥੧ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਖਿਆਮਹਤਾਹੀਸੀਤੇਖੀਪਿ
ਤੂ ਸਚਗੁਰੂਕਰਤਾਰਕਹੋਤਾ ਬੇਗਮਪੁਰਦੇਸਸਗਲੇਬੇਸ
ਜੀਗਮਨਜੋਗੀ ਰੋਗੀਨਰੋਗੀ ਹਰਖੀਨਸੋਗੀ ਪ੍ਰਵਤਨਾਨ
ਕਸੁਣਹੋਈਗਰਬਾਲੇ ਚਮੰਕਾਰਪ੍ਰਗਾਸੁਉਮਿਦੇਜੀਜਾਲੇ
ਆਸ ਗੋਰਖੇਵਾਚ ਮੁੰਦਾਪਹਰੇਝੇਲੀਲੇਹੋਮਸਤਕਪੁਰ

ਲਗਾਵਉ ਸਤੀਅਜੀਤੀਕਾਖਾਰਹਤੀਖੀਬਾਅੰਗਹਫਾਵ
ਉ ਹਾਥਫਹੋੜੀਤੰਡਾਰਾਖੋ ਤਉਸਿਧਾਪਰਤੀਤੁ ਮੇਲਮਿਲਦੇ
ਸਿਧਜਮਾਤੀਇਉਸਗਲਾਜਗਜੀਤੁ॥ ਆਦੇਸੁਕਰੋਆਦੇ
ਸੁ ਸਭਾਸਿਧੋਕੋਕਰੋਅਦੇਸੁ॥ ਬੁਗਤਲੇਹੁਤੰਡਾਰਾਭੁੰਚਹੁ
ਖਤੇਨਾਦਬਜਾਵਹੁਨਾਬਨਉਹੋਇਬੈਰੋਜੁਗਜੁਗਾਰਿਧਸਿਧ
ਬਹੁਲਗਾਵਹੁਸਗਲਾਸਿਧਤੁਮਆਗਮਾਕਾਰੀਜੋਗਸੰਜੋ
ਗੀਧਾਵਹੁ॥ ਏਕਮਉਕੇਪੁਤਾਹੋਵਹੁਜੁਗਤਜੋਗਕੇਦੇਲੇ॥
ਸੀਸਾਰਕੇਭੰਡਾਗੀਕਹਿਓਤੁਮਦੀਵਾਂਨਸਗਲੇਤੁਮਾਸਿਰਉ
ਪਰਅਵਰਨਕੇਈਹੋਇਬਹੋਪਰਧਾਨੁ ਹੁਕਮਤੁਮਾਰਾਸੁ
ਤਉਚਾਇਉਚਲੇਫੁਰਮਾਂਨ ੩ ਖੰਡੁਖੰਡੁਮਹਿਅਮਾਣਬੈਸ
ਹੁਲੋਇਲੋਇਚਲੇਭੰਡਾਰਾ ਲਖਚੋਰਾਸੀਹਬਚਨਮੈਬਾਂਧੇ
ਰਸਨਾਏਕਉਚਾਰਾ ਕਰਕਰਦੇਖੋਅਪਨਾਕੀਆਆਪਹਰਿ
ਦੇਬੀਚਾਰੀ ਪ੍ਰਵਤਨਗੋਰਖਸੁਣਹੋਨਾਨਕਮੇਸੀਕਾਰਤੁਮਰੇ
੪ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਮੁੰਦਾਸੀਤੇਖਸਰਮਪਤਿਝੇਲੀਪਿ

ਮਾਨਕੀਕਰਹਿਬਿਬੂਤ ਖੰਬਾਕਾਲਕੁਆਰੀਕਾਇਮਾਜੁਰ
 ਤਿਤੰਤਪਰਤੀਤ ਅਈਪੰਥੀਸਗਲਜਮਾਤੀਮਨੁਜੀਤੋਜ
 ਗਜੀਤੁ ਆਦੇਸੁਤਿਸੈਆਦੇਸੁ ਅਹਿਮਨੀਲਮਨਾਦਿਮ
 ਨਾਹਤਿਜੁਗਜੁਗਏਕੇਦੇਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਗਤਿਗਿਆਨਦ
 ਇਮਾਭੰਗੁਰਣਪਟਪਟਦਾਜਹਿਨਾਦਿਅਪਨਾਬਨਾਬੀ
 ਸਭੁਜਾਕੀਰਿਧਸਿਧਅਵਗਾਸਾਦ ਸੰਜੋਗਦਿਜੋਗਦੁਇ
 ਕਾਰਚਲਦਹਲੇਖੇਮਾਵਹੁਭਾਗ ੨ ਏਕਾਮਾਈਜੁਗਤੁਦਿ
 ਅਈਤਿਨਚੇਲੇਪਰਵਾਣ ਇਕਸੀਸਾਗੀਇਕਭੰਡਾਰੀਇ
 ਕੁਲਾਏਈਬਾਣੁ ਜਿਵਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਜਿਵਹੈਵੈ
 ਫੁਰਮਾਣ ਓਹੁਵੇਖੈਓਨਨਦਰਨਮਾਦੇ ਬਹੁਤਾਏਹਾਵਿਡਾ
 ਣੁ ੩ ਆਸਣਲੋਇਲੋਇਭੰਡਾਰ ਜੋਕਿਛਪਾਇਮਾਸੁਏਕ
 ਵਾਰ ਕਰਕਰਵੇਖੈਸਿਰਜਣਹਾਰ ਨਾਨਕਸਚੇਕੀਸਾਚੀਕ
 ਰ ੪ ॥ ੧ ॥ ਗੋਰਖਵਾਚ ਅਰੇਨਾਨਕਬਾਲਾਤੁਈਹਾਂਕੋਯੋ
 ਕਰਮਾਯਾਹੈ ਤੇਰਾਕੋਨਮੋਨੇਰਬਬ ਤੁਆਪਣਮੋਨੇਰਬ
 ਕਹੁ ਤੇਰਾਮੋਨੇਰਬਪੁਰਾਕਰੀਏ १ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ
 ਏਕਮੋਨੇਰਬਕੀਆਪੂਰਾ ਜਬਹਮਕੋਸਾਤਿਗੁਰੀਮਲਾਸੁਰ
 ਮੋਰਮੋਨੇਰਬਰਯੋਨਕੋਈ ਸਿਧਬੁਧਿਭੁਰਮੇਸਭੁਲੇਈ
 ਸੁਣਗੋਰਖਤੁਝਦੀਖਾਹੈਹੋ ਪ੍ਰਣਵਤੁਨਾਨਕਸਚੇਸਮੇਵਉ
 १ ॥ ਤੁੰਗੋਰਖਨਾਬਜੀਚੁਪਕਰਰਯਾ ਤੁੰਮੰਗਲਨਾਬਕਯਾ
 ਗੁਰੂਗੋਰਖਨਾਬਜੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਉਉਪਦੇਸੁਦੀਆ
 ਤੁੰਗੋਰਖਕਯਾਹਮੰਗਲਨਾਬਜੀ ਹਮਉਸਕਉਦੇਖਤੇਥੇ
 ਦੇਖਾਪੁਰਨਪਿੰਡਹੈਕਿਕਾਚਹੈ ਤੁੰਮੰਗਲਨਾਬਕਯਾਗੁਰੂ
 ਗੋਰਖਨਾਬਜੀ ਜੈਸਾਦੇਖੀਮੈਤੈਸਾਬਖਾਨੀਮੇ ਫਕੀਰਾ
 ਕਾਬੀਰਦਮੈਸਾਹੈ ਤੁੰਗੋਰਖਨਾਬਕਯਾਹਮੰਗਲਨਾਬਜੀ

ਤੁਮਸਤਬਚਨਕਹਤੇਹੋ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਆ
 ਗੋਭੀਕਾਈਜਾਗਾਏ ਕਿਇਬੋਤੋੜੀਗੀਪਹੁਚਣਆਹ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇਵਡੀਅੰਜਾਗਾਹੈਨ ਤਾਂਮਰ
 ਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਅਗੇਭੀਚਲਹੁਗੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਕਯੋਭਾਈਬਾਲਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਤੁਸਾਹੀਰਜਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇਆਹੇ ਉਤਾਵਲਾਨਹੋਹੁ ਤਾਂਫੇਰ
 ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ ਏਥੇਤਜੇਆਏਸੋਤਨਾਬਹੀਆਏਅ
 ਤੇਅਸਾਸੁਟਿਅਆਹਾ ਜੋਨੋਨਾਬਹੈਨ ਅਤੇਚੋਰਾਸੀਸਿਧਹੈਨ
 ਅਤੇਛੇਜਤੀਹੈਨ ਅਤੇਇਥੇਜੇਆਇਆਸੋਤਨਾਬਹੀਆਏ
 ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾਛੇਜਤੀਹੈਨ ਅਤੇ
 ਨਾਬਹੈਨ ਅਤੇਚੋਰਾਸੀਸਿਧਹੈਨ ਅਤੇਜੇਗੀਅੰਦਾਭੁਖਸੁ
 ਨਾਬਕਹਾਵਦੇਹੈਨ ਪਰਅਸਠੀਨਾਬਨਵੇਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇ
 ਕਯਾਗੁਰੂਜੀ ਨੋਨਾਬਅਸਠੀਕੋਹੜੇਕੋਹੜੇਹੈਨ ਅਤੇਛੇਜ
 ਤੀਕੋਹੜੇਕੋਹੜੇਹੈ ਅਤੇਚੋਰਾਸੀਸਿਧਦਾਨਉਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਤੇਨੂਸਭਨਾਵੇਨਉਦਸਇਹੋਗੇ
 ਉਤਨੀਗਲਕਰਦੇਆਹੇ ਜੋਪ੍ਰਾਨਨਾਬਅਸਠਤੋਉਠਕਰ
 ਆਯਾ ਪ੍ਰਾਨਨਾਬਵਾਚ ਕਤਿਚਭੁਕੁਕਤਿਚਜੁਕੁਕਤਿਚਰ
 ਰਹਤੇਅਰੇਰੀ ਕਤਿਚਲਛਨਕਤਿਚਅਛਨਕਤਿਚਪਾਇਬੋ
 ਜੋਰੀ ਪਟੇਪਟੇਹੋਤਪਾਪੁਛਤਹੈਪ੍ਰਾਨਪਤਾਦੇਹਜਬਾਬਸੁਪੀ
 ੧ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਨਾਮਭੁਕੁਸਤਯੁਕੁਵਿੜੀਤਰਹਬੋਅ
 ਰੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿਲਛਨਉਪਦੇਸੁਅਛਨਪ੍ਰਮਪਾਇਬੋਜੋਰੀ ਸੁਣੇ
 ਤੇਪ੍ਰਾਨਪਤਾਪ੍ਰਣਵੇਨਾਨਕਤਪਾਲੇਹਜਬਾਬਸੁਪੀ ੨ ਪ੍ਰਾਨਨਾ
 ਬਵਾਚ ਧੀਨਹੋਤਪਾਪ੍ਰਣਵੇਪ੍ਰਾਨਪਤਾ ਧੀਨਹੋਸਤਿਗੁਰਸੁਪ
 ਗਤਾ ਫਾਂਫੇਰਪ੍ਰਾਨਨਾਬਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਣਾਨੁਹੋੜੀ

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪ੍ਰਨਾਥਾਥਦੇਚਰਨਾਨੂਦੇਜੇ ਵਹਾਂਆਪਸਾਵਚਮ
 ਥੇਦੇਕੇ ਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨਹੋ ਪ੍ਰਨਾਥਾਥਦਾਚ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਮੁਖ
 ਹਮਕੋਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖਕਾਸਾਵਧਾਨਵਸਨਹੁਆਰੈ ਗੁਰੂਜੀਇ
 ਸਬਚਨਮੈਬਿਨਭੇਦਕਛਨਾਹੀ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਚ ਪ੍ਰਨਾ
 ਥਜੀਤੁਮਅਗਨਿਰੰਜਨਮੈਜੋਭੇਦਜਾਣਤੇਹੈਸੋਜੋਗੀਸੁਰਲਾਹੀ॥
 ਅਰਹਮਤੇਇਉਹੀਜਾਣਤੇਹੈ ਜੋਤੁਮਨਿਰੰਜਨਕੀਮੁਰਤਿਹੈਸਤਪ੍ਰ
 ਤੀਤਿਕਰਜਾਣਤੇਹੈ ਤਾਂਪ੍ਰਨਾਥਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੁਮਉਪਰਨਿਦੇ
 ਜਨਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਏ ਤਾਂਸੰਗਲਨਾਥਕਯਾਕਯੋਪ੍ਰਾਣਨਾਥਜੀ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਉਦੇਖਾ ਪ੍ਰਨਾਥਕਯਾਹਾਂਸੰਗਲਨਾਥਜੀ
 ਜੋਸਾਤੁਮਕਹਤੇਥੇਤੈਸਾਦੇਖਾ ਹਮਤੇਇਉਹੀਜਾਣਤੇਹੈ ਜੋਨਿ
 ਰੰਜਨਕਾਦਰਸਨਪਾਯਾ ਆਗੇਤੁਮਾਰੀਤੁਮਜਾਣੇ ਤਾਂਸੰਗਲ
 ਨਾਥਕਯਾਨਾਥਜੀ ਜੋਨਿਰੰਜਨਸਾਧਕੀਏਹੈ ਬਿਨੈਅਗਨਿਰੰ
 ਜਨਮੈਭੇਦਕਛਨਾਹੀ ਹਾਂਗੁਰੂਸੰਗਲਨਾਥਜੀ ਤੁਮਪੁਰਨਬਚ
 ਨਕਰਤੇਹੈ ਪ੍ਰਾਣਨਾਥਮਥਦੇਕਕਰਿਆਪਣੇਆਸਣਜਾਇ
 ਬੈਠਾ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੈਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏਹਜੋਪ੍ਰਨਾਥਮਾਯ
 ਆਹ ਏਹਤਾਂਉਚੇਬਚਨਬੋਲਾਯਾਹਾ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਜਿਨਉਪਰਕਰਤਾਰਦੀਕ੍ਰਿਪਾਹੋਦੀ
 ਏਸੇਈਏਹਬਚਨਬੋਲਦੇਹੈਨਕਚਪਿਚਬੋਲਦੇਨਾਹੀਤੇਦੇਏ
 ਹਮਸਲੀਨਾਥਮਾਹਾ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੈਕਯਾਗੁਰੂਜੀਹੁਣ

ਨਾਥਾਦੇਨਾਉਦਸੇ ਦੇਖਾਅਸਲੀਲਾਬਕੇਹਜਾਕੇਹਜਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾਨਾਥਾਦੇਨਾਉ ਪਹਲੇਗੋਰਖਨਾ
 ਬ ੧ ਦੂਜੇਮਾਛਿਵਲਾਬ ੨ ਤੀਜੇਚਰਪਟਨਾਬ ੩ ਚੌਥੇਮੰਗਲਨਾ
 ਬ ੪ ਪੰਜਵੇਪੁਪਾਨਾਬ ੫ ਛੇਵੇਗੋਪੀਨਾਬ ੬ ਸਤਵੇਪੂਨਨਾਬ ੭
 ਅਠਵੇਸੁਰਤਨਾਬ ੮ ਨਾਵੇਚੰਬਨਾਬ ੯ ਮਰਦਾਨਾਏਗਨਵੰਨਾ
 ਥਾਦੇਨਾਉਹੈਨੇ ਅਤੇਹੋਰਆਖਣਨੂਬਹੁਤੇਰੇਹੈਨੇ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾ
 ਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ ਛੇਜਤੀਕੇਹਜੇਕੇਹਜੇਹੈਨੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾ ਚੋਰਖਜਤੀ ੧ ਦੱਤਜਤੀ ੨ ਹਨਦੀ
 ਤਜਤੀ ੩ ਭੀਖਮਜਤੀ ੪ ਲਛਮਣਜਤੀ ੫ ਭੈਰੋਜਤੀ ੬ ਏਹ
 ਛੇਜਤੀਹੈਨੇ ਹੋਰਆਖਣਨੂਬਹੁਤੇਰੇਹੈਨੇ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾ
 ਯਾ ਗੁਰੂਜੀ ਚੋਰਾਸੀਆਸਿਧਾਂਕੇਨਾਉਕਯਾਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਉਹਤੀਸੁਣਧਮਾਨਕਰਕੇ ਪਹਲੇ

ਭੀਕਰ ੧ ਦੂਜੇਸੰਗਰ ੨ ਤੀਜੇਸੰਘਰ ੩ ਚੌਥੇਸੰਗਰ ੪ ਪੰਜਵੇ
 ਉਰਮ ੫ ਛੇਵੇਪੁਰਮ ੬ ਸਤਵੇਕਲੀਫਾ ੭ ਅਠਵੇਹਨੀਫਾ ੮
 ਵਲਹਰੂਪਾ ੯ ਦਸਵੇਸੰਘਰ ੧੦ ਯਾਰਵੇਲਿਘਰ ੧੧ ਬਾਰਵੇਹ
 ਜੀਰਤਨ ੧੨ ਤੇਰਵੇਪੁਰਨਨਾਬਕ ੧੩ ਚੌਦਵੇਬਿਬਲਕਾ ੧੪
 ਪੰਦਵੇਜਾਲਕਾ ੧੫ ਸੋਲਵੇਖਿਬੜ ੧੬ ਸਤਾਰਵੇਸੁਰਸਿਧ
 ੧੭ ਅਠਾਰਵੇਨਿਰਸਿਧ ੧੮ ਉਨੀਸਵੇਕੇਲਕਰਨ ੧੯ ਵੀਸ
 ਵੇਸਮਰਤ ੨੦ ਉਕੀਸਵੇਗਤਿਨਗਲ ੨੧ ਬਾਈਸਵੇਅਸਰ

ਨਿਧ ੨੨ ਤੇਈਸਵੇਚਤੁਰਬੈਂਨ ੨੩ ਚੌਥੀਸਵੇਰਇਅੰਨ ੨੪
 ਪਚੀਸਵੇਕੇਵਲਕਰਨ ੨੫ ਛਬੀਸਵੇਅੰਪਤ ੨੬ ਸਤਾਈਪ
 ਰਬਤ ੨੭ ਅਠਾਈਵੇਈਸਰ ੨੮ ਉਨਤੀਵੇਭਰਬਰੀ ੨੯ ਤੀ
 ਸਵੇਭਤਵਾ ੩੦ ਇਕਤੀਸਵੇਕਨਕਾ ੩੧ ਬਤੀਸਵੇਸੰਭੁਤ ੩੨ ਤੇ
 ਤੀਸਵੇਅਛਰਦੈਨ ੩੩ ਚੌਤੀਸਵੇਪਲਕਨਿਧ ੩੪ ਪੈਤੀਸਵੇ
 ਪਿਪਲਕ ੩੫ ਛਤੀਸਵੇਸਿਵਰਾਮ ੩੬ ਸੈਤੀਸਵੇਗਿਰਦੇ
 ਧ ੩੭ ਅਠਤੀਸਵੇਸਾਲਸਾ ੩੮ ਉਣਤਾਲੀਸਵੇਕੇਸਕਰ
 ੩੯ ਚਾਲੀਸਵੇਗੋਲਸਾ ੪੦ ਇਕਤਾਲੀਸਵੇਮਗਨਧਾਰ
 ੪੧ ਬੈਤਾਲੀਸਵੇਮੁਕਤੀਸਰ ੪੨ ਤ੍ਰਿਤਾਲੀਸਵੇਚਲਨਾਚੇਤ
 ੪੩ ਚੌਤਾਲੀਵੇਸੁਰਮੰਨ ੪੪ ਪੈਤਾਲੀਵੇਬੀਰਸੈਨ ੪੫ ਛਿਤ
 ਲੀਵੇਗਿਰਦਰ ੪੬ ਸੈਤਾਲੀਵੇਜੋਤਲਗਨ ੪੭ ਅਠਤਾਲੀ
 ਮੇਜੋਤਮਗਨ ੪੮ ਉਦਵੰਜਵੇਬਿਮਲਜੋਤ ੪੯ ਪੰਜਾਹਵੇ
 ਸੀਤਲਜਲ ੫੦ ਇਕਵੰਜਵੇਅਪਰਘਨ ੫੧ ਬਾਵੰਜਵੇਤੁ
 ਲਸਸੀਜੋਗ ੫੨ ਤ੍ਰਿਵੰਜਵੇਪ੍ਰਿਤਪਾਨ ੫੩ ਚੌਰੰਜਵੇਅਕਾਲ
 ਨਿਰ ੫੪ ਪਚਵੰਜਵੇਕੁਲਸਰ ੫੫ ਛਿਵੰਜਵੇਰਾਮਕੁਆ
 ਰ ੫੬ ਸਤਵੰਜਵੇਕ੍ਰਿਸਨਕੁਆਰ ੫੭ ਅਠਵੰਜਵੇਬਿਸਨ
 ਧਾਸ ੫੮ ਉਣਹੰਠਵੇਸੰਕਰਜੋਗ ੫੯ ਸਠਵੇਬਰਮਜੋ
 ਗ ੬੦ ਇਕਾਹਠਵੇਮੀਰਹੁਸੈਨੀ ੬੧ ਬਾਹਠਵੇਮੀਰਜੰਜੀ
 ਲੀਕੰਧਾਰੀ ੬੨ ਤ੍ਰੇਹਠਵੇਕਾਲਿਦੁਨੈਨ ੬੩ ਚੌਹਠਵੇਨਾਲਿ
 ਦੁਨੈਨ ੬੪ ਪੰਸਠਵੇਸੁਰਸਤੀ ੬੫ ਛਿਆਹਠਵੇਗੋਰਧ
 ਨਸੈਨ ੬੬ ਸਤਾਹਠਵੇਗੁਠਾਬਾਸੀ ੬੭ ਅਠਾਹਠਵੇਅਲ
 ਨਾਸੀ ੬੮ ਉਣਹੰਠਵੇਕਲਕਸਿੰਘੀ ੬੯ ਸਠਵੇਏਕ
 ਰੀਗੀ ੭੦ ਇਕਹਤਰਵੇਕੇਵਲਕਰਮੀ ੭੧ ਬਾਹਤਰਵੇਕਰਮ
 ਨਾਸੀ ੭੨ ਤ੍ਰਿਹਤਰਵੇਕਲਾਬਿਲਾਸੀ ੭੩ ਚੌਹਤਰਵੇਮੁਲਮੰਤੀ

੭੪ ਪੰਥਤਰਵੇਜੋਗਤੀਤੀ ੭੫ ਛਿਹਤਰਵੇਜੋਗਲਹਰੇ ੭੬
 ਸਧੰਤਰਵੇਈਪਰਿਗ ੭੭ ਅਠਤਰਵੇਆਪਰੁਪੀ ੭੮ ਉਣਾਸੀ
 ਏਕਲੇਸਧੁਪੀ ੭੯ ਅਸੀਵੇਬਿਰਹੀਮਜੋਗੀ ੮੦ ਇਕਾਸੀਏ
 ਖਲਾਸਮੁਗਲਕੋਗੀ ੮੧ ਬਾਸੀਏਕਿਦਾਰਜੋਗੀ ੮੨ ਤ੍ਰਿ
 ਆਸੀਏਸੰਗਲਕਕਯਮੈ ੮੩ ਚੌਰਾਸੀਏਬਚਿਤ੍ਰਜੋਗੀਕਯ
 ਮੈ ੮੪ ਤਾਂਗਰੁਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਮਰਦਾਨਾਚੌਰਾ
 ਸੀਆਂਸਿਧਾਂਦੇਨਾਂਉਏਹਰੈਨੀ ਅਤੇਓਨੋਨਥਹੈਨਅਤੇਓ
 ਛੇਜਤੀਹੈਨ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਨਾਥਾਈਭੀਨਿਸ
 ਹੋਈ ਅਤੇਸਿਧਾਂਦੀਭੀਨਿਸਹੋਈ ਪਰਜੀਜਤੀਆਂਦੀਨਿਸਲੇ
 ਹੋਈ ਤਾਂਗਰੁਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾ ਕੋਜਨਾਨਿਸਹੋਈ
 ਜੋਕਿਛੁਤੇਰੇਦਿਲਾਵਿਚਹੈਸੇਪੁਛਲੇਮਤਅਰਮਾਨਰਹਸੀਤੁ
 ਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਆਖਦੇਹੈਜੋਛੇਜਤੀਹੈਨ
 ਅਤੇਕੇਈਏਦੇਰਹੈਹੈਨ ਜਿਨਾਗੁਰਸੁਕੀਤਨਾਹੀਜੋਸੁੀਦੇਨੇਜੋ
 ਨਹੀਆਵਦਾਸੇਜਤੀਹੋਦਾਹੈ ਅਜੇਹੇਤਾਂਬਹੁਤਹੋਦੇਹੈਨ ਗੁਰੂ
 ਜੀਇਹਮੈਨੁਅਰਮਾਨਰਾਤਾਂਗਰੁਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣ

ਮਰਦਾਨਾਕੁਲਪੁਛਾਏਹੁਜੋਛੇਜਤੀਹੈਨ ਸੋਏਹੈਨਹੋਰ
 ਜੋਜਤੀਹੈਨ ਸੋਉਨਾਂਦੀਬਿਦਜਾਦੀਹੈ ਅਤੇਉਨਾਂਦੀਬਿਦਜਾਦੀ
 ਨਾਂਹੀ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮਥਨਤਾਂਕਰਦੇਨਾਂਹੀ
 ਬਿਦਕਜੋਕਰਜਾਦੀਹੈ ਤਾਂਗਰੁਨਾਨਕਜੀਸਲੋਕਕਯਾਮ

ਨਦੇਸਤੁ ਦਸਵੇਜਤੁ ਯਾਰਵੇਉਜਲਾ ਕੁਟਵੇਨਨਕਸੁਟਮਰ
ਦਾਨਾਪੀਰੁਨਗੁਸਸੀਕਾਲਾ १ ਸੁਟਮਰਦਾਨਾਨਵੇਦਰੇਬਿ
ਵਜਾਦੀਹੈ ਜਤੀਸੇਈਕਹਿਰਿਹੈਨ ਜੇਨਵੇਦਰੇਬਿਵਨਾਹੀਜਾ
ਟਵੇਦੇ ਸਭਨਾਦੁਆਆਦੇਖਬਰਦਾਨਹੈਨ ਅਤੇਮਥਨਨ
ਕੀਤਾਅਤੇਮੁਹਦੇਰਾਹਨਿਕਲਗਈ ਤਾਂਜਤੀਨਾਂਹੀਕਹੀਦਾ ਜੇ
ਸਭਨਾਦੁਆਆਨੁਖੀਮਰਖੇਤਾਂਜਤੀਹੈਵੈ ਉਹਜੇਛੇਜਤੀਤੈਨ
ਦਸੇਹੈਨ ਓਨਾਸਭਨਾਂਦੁਆਆਂਦਿਚਜਾਣਨਹੀਦਿਤੀ ਤਾਂਫੇਰ
ਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਹੋਰਨਾਦੁਆਆਰਿਅਾਂਦਿਚੋਕਯੋਕਰਜਾਦੀਹੈ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਮੁਹੋਜੇਗੀਧਮਗੀਧਬੋਲ
ਦੇਹੈਨ ਤਾਂਮੁਹਦੇਰਾਹਜਾਦੀਹੈ ਅਤੇਜੇਕੀਨੀਸੁਟਦਾਹੈਕਾਈ
ਕੁਲਸੁਰਤਤਾਂਤੋਲਦਾਹੈ ਤਾਂਕੀਨਾਂਦੇਰਹਿਜਾਦੀਹੈ ਅਤੇਜੇਨਾਸ
ਕਾਈਖੁਸਬਾਸਨਾਲੈਦਾਹੈ ਅਤੇਦੁਰਗੀਧਆਵਦੀਹੈ ਅਤੇ
ਖੁਸਬਾਸਨਾਲੈਕਰਤੋਲਦਾਹੈ ਤਾਂਨਾਸਕਾਦੇਰਾਹਜਾਦੀਹੈ ਅ
ਸਾਜੇਤੈਨਛੇਜਤੀਦਸੇਹੈਨ ਸੋਓਨਾਂਕਿਸੇਰਾਹਨਹੀਜਾਵਣ
ਦਿਤੀ ਤਾਂਉਹਅਸਲਜਤੀਹੈਨ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਜੀਸਤੁ
ਜੀਸਤੁਹੈ ਹੁਣਮੇਰੀਬਹੁਤਨਿਸਾਹੋਈਜੀ ਤਾਂਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕ
ਯਾ ਗੁਰੂਜੀਹੁਣਅਗੇਭੀਚਲਦੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹ
ਯਾਮਰਦਾਨਾਚਲਦੇਆਹੇ ਤਾਂਗੋਪੀਨਾਬਮੰਗਲਨਾਬਨੁਕ
ਯਾ ਗੁਰੂਨਾਬਜੀਨਨਕਤਪਾਗਮਤੇਹੈ ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਬਕਹ
ਯਾ ਭਾਈਗੋਪੀਨਾਬਜੀ ਜੋਕਯੋਰਹਤਾਹੈਤਾਂਰਾਖੋਮੈਸਾਸਾ
ਧਜੋਗੀਸਰਰਖਵੇਕੀਲਾਇਕਹੈ ਤਾਂਗੋਪੀਚੰਦਕਯਾਗੁ
ਰੂਨਾਬਜੀਤਮਕੋਹੇ ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਬਅਤੇਪੁਪੁਨਾਬਅਤੇਰੋ
ਪੀਨਾਬਅਤੇਪ੍ਰਨਨਾਬ ਇਤਨਾਂਮਿਲਕਰਕਯਾਹੋਗੁਰੂ
ਨਕਜੀਤਮਕਯੋਰਮਤੇਹੈ ਈਹਾਂਹੀਰਹੋਸਿਧਮੰਡਲੀਮੈਦਰਸ

ਨਦੇਹੋ ਤੁਮਾਰੇਜੰਜਾਲਤੇਰਆਕੋਈਨਾਹੀ ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਵ
 ਚ ਏਕਜੰਜਾਲਗਆਰੇਕਹੀਮੈਸਾਧੂਮੂਰਤਕੋਪਰਸਨਾਲ
 ਖਚੈਰਾਸੀਹਮਤੇਛੁਟੀਏਕਸਤਿਗੁਰਕੇਦਰਸਨਾ॥ਸੁਣਸਿ
 ਧੋਭਾਈਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਮਿਲਜਾਤੇਕੀਏਨਿਬੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
 ਆਸਨਬੈਸਨਹਮਤੇਛੁਟਾਛੁਟੇਕਰਮਸਿਸਾਰ ਸਗਲੇਬੰਧਨ
 ਪਗਕੇਕਾਟੇਪਾਏਮੋਖਦੁਵਤਾ੨ਏਕੀਕਰਪਰਨਜਰਹਮਾਰੀਦੁਜ
 ਚਿਤਨਧਰੇਦਸਅੰਤਰਮੇਰਦੇਵਤੇਦਾਰਦਰਕਰਤੁਰੋ੩ਪ੍ਰੇਮ
 ਪ੍ਰਤਿਕੇਸਸਤ੍ਰੇਕੁਜਨਸਹਜਰਿਗਮੈਖੇਲੋਪ੍ਰਣਨਾਨਕਸੁਣਹੋਨ
 ਬਾਸਿਧੀਸਿਉਸਕੁਤੀਕਰਖੇਲੋ॥੪॥੧॥ਤਾਂਮੰਗਲਨਾਬਕਯ

ਜੀਤੁਮਕੋਨਿਰੰਜਨਮੈਸਾਕੀਆਹੈਪਰਹਮਆਪਦੇਵਾਸਤੇਕਹ
 ਤੇਹੈਤੁਮਸਾਧਮੂਰਤਿਹੋਤੁਮਾਰਾਦਰਸਨਦਰਲੰਬੁਹੈਤਾਂਗੁਰੁਨ
 ਨਕਜੀਕਯਾਮੰਗਲਨਾਬਜੀਤੁਮਹੋਧੋਹੋਹੋਮੁਖਕੇਕਹਣੇਕੀਵ
 ਤੁਨਹੀਮੁਖਕੇਕਹੇਲਿਠਸਹੋਤਹੈਅਬਹਮਕੋਤੁਮਰਜਾਇ
 ਏਵੇਤਾਂਮੰਗਲਨਾਬਅਤੇਪੁਪੁਨਾਬਅਤੇਗੋਪਨਿਬਾਅਤੇਪੁ
 ਨਨਾਬਕਯਾਗੁਰੁਜੀਤੁਮਕੋਰਜਾਇਨਿਰੰਜਨਕੀਹੈਤੁਜੀਤਿਲ
 ਕੀਕੇਮਾਲਕਹੋਜੀ॥੪੯॥ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੁ
 ਖੀਹੋਰਚਲੀ॥੪੯ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਮਰ
 ਦਨਾਤਿਹਾਂਉਡਾਗੀਲੀਤੀਜਾਇਬਾਰਪਰਬਤਤੇਖੜੋਹੋਏਜਿ
 ਵੰਤਾਤ੍ਰੇਉਸੰਨਾਸੀਆਹਾਦੇਖਨਤਾਂਮਰੇਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਲੀਆਪਾਹੈ

ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਕਿਥੇ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਹੁਣ ਬ੍ਰਿਜਾਰਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਕਿਤੇ ਨੇ ਜੋ ਜਨ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਸਾਢੇ ਜਤੁ ਜਾਰ ਜੋ ਜਨ ਆਏ
੭੦੦੦੫੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ ਇਥੇ ਭੀ ਸਿਧ ਸਾ
ਧ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਏਥੇ ਵਡਾ ਅੰਧੁਤ ਪੁਰ
ਖ ਹੈ ਜਿਸ ਤਾਈਂ ਸੀਨਾ ਸੀ ਪੁਜਦੇ ਹੋਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਹਿਆ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦਾ ਉਕਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਥੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਹਿਆ ਮਰਦਾਨਾ ਨ ਉਸ ਦਾ ਦੱਤਾ ਤੇ ਉਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਜੋ ਉ
ਚੀ ਢੁਢ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਉਸ ਉਪਰ ਪਾਹੋ ਆਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
ਹਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਤਾਈਂ ਭੀ ਦੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਮਰਦਾਨਾ ਦੇਖੀਐਗੇ ਜਾਇਦੰਤਾ ਤੇ ਉਪਾਸ ਤੇ ਏਖ ਤੇ ਹੋਏ ਅਹੈ
ਦੰਤਾ ਤੇ ਉਹੈ ਅੰਧੁਤ ਪਾਹੋ ਆਹੈ ਬਿਦੇਹ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ
ਕੋਯੇ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਜੋ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਮਰਦ
ਨੇ ਕਹਿਆ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਤਾਂ ਆਇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਇਸ ਤਾਈਂ ਭੀ ਬੁ
ਲਾਇ ਦੇਖੀਐ ਇਹ ਭੀ ਸਾਧ ਵਡਾ ਆਖਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਿਆ ਬੁਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤੇਰਾ ਭੀ ਕਹਿਆ ਮੰਨਿਆ ਚਹੀਯੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ਹੋਤੀ ਦੇਹ ਬੇਲੋਕੋ ਨਾਹੀ ਸਮਝ ਦੇਖੋ ਅਪਨੇ ਮ
ਨ ਆਹੀ ਜਬ ਲਗਦੇ ਹੀ ਤਬ ਲਗਾ ਆਸਾ ਇਉਨ ਹੋਵੈ ਪੁਰਨ ਸੰ
ਨਾਸਾ ਖੋਲਾ ਦਿਸਟਾ ਚਿਤਰਾ ਖੋਲਾਇ ਏਕ ਨਾਰਾਇਣ ਸਰੂਪ
ਦਮਾਹਿ ਆਇਨ ਵੇਨਾਨ ਕਸੂਦ ਦੰਤਾ ਤੇ ਉਹੈ ਮੁਰਤਿ ਸਰੂਪ ਨਿਰੰ
ਜਨ ਦੇਉ ॥ ੧ ॥ ਦੰਤਾ ਤੇ ਉਹੈ ਵਾਚ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਪ੍ਰੋਜਨ ਪਦਮ
ਬੋਲ ਨ ਕਾਜਿ ਯੋਇ ਸੁਭਾਇ ਕਾ ਆਹ ਮਰੀ ਮੈਲ ਨ ਲਾਗੀ ਬੋਲ
ਬਚੈ ਨ ਸੇਰ ਹੋਤਾ ਗੀ ਹਲ ਚਲ ਕਬੀ ਨ ਬਾਪ ਮੋਹ ਪੁਰਨ

ਕ੍ਰਿਪਾਚਿਤਵਸਮਾਸੇਇ ਰੋਮਰੋਮਨਾਰਾਇਣਜਪਤਾ ਕਾਹੋਕੋ
 ਸਨਾਸੇਬਕਤਾ ਵੰਤਕਹੈਸੁਣਨਾਨਕਤਪਾ ਅਪਨਛੇਡਹੋਇਹ
 ਹੇਅਜਪਾ ੨ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਚ ਅਜਪਾਕਹੀਅੇਸੇਕੁੰਜਪ
 ਦੀਸੈ ਕੋਨਜਪੀਅੀਪੁਰਨਜਗਦੀਸੈ ਜਪਕਰਤੇਕਰਤੇਅ
 ਜਪਾਹੋਇਜਾਵੈ ਜਬਲਗਕਾਥਾਤਬਲਗਪਯਾਯਾ ਬਿਨਸੇ
 ਕਾਯਾਤਬਏਕਦਿਖਾਯਾ ਨਾਨਕਬੋਲੈਸਚੀਬਾਣੀ ਸੁਣਦੇ
 ਤਾੜੇਉਛਗਵਾਂਨਪ੍ਰਾਣੀ ੩ ਵੰਤਾੜੇਉਵਚ ਜਾਪਜਪੋਜਬ
 ਦ੍ਰਿਸ਼ਨਆਵੈ ਦੇਖਅਦਿਸੁਤਬਜਾਪਕੁਲਾਵੈ ਕਾਂਯਾਥਾਂਕੀ
 ਰਸਨਾਥਾਂਕੀ ਆਪਨਾਰਾਇਣਹੂਆਸਾਖੀ ਨਕੁਛਜਪਣ
 ਨਕੁਛਤਪਣ ਵੰਤਕਹੈਸਰੁਏਕੋਥਪਣ ਵੰਤਕਹੈਸੁਣਨ
 ਨਕੋਤਪਾ ਕੋਨਜਾਪਤੁਕਾਕਾਜਪਤਾ ॥ ੪ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵ
 ਚ ਜਪਤਾਜਾਪਏਕੰਕਾਰਾ ਸਰੁਮੁਰਤਿਤੇਰਹੈਆਹਾ ਨਨਕ
 ਬੋਲੈਸਚੀਬਾਣੀ ਸੁਣਸੁਆਮੀਤੁਸਚਸਮਾਂਦੀ ੫ ਵੰਤਾੜੇਉ
 ਚ ਸੁਣਤਪਾਤੈਨਿਰੰਕਾਰਦੇਖਾਹੈਕੋਨਾ ਸੁਆਮੀਪੁਛੈ
 ਹਨਬਤਾਇ ਸੁਠਨਬੋਲੈਪਰਤਛੁਦਿਖਾਵਉ ਬਿਨਦੇਖੇਕਾ
 ਸਾਖੀਹੋਵਉ ਸੁਠਬੋਲਕੇਜਨਮਲਖੇਵਉ ੬ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀ
 ਵਚ ਸੁਠਨਬੋਲੈਤਤਾਬਿਰੋਲੈ ਜਾਹਰਚਿਹਨਦਿਖਾਵਉ
 ਜੋਗੀਅਰਸੀਆਸੀਭੁਰਮੇਤਿਨਕੋਧੁਰਪਹੁਚਾਵਉ ਬੇਰ
 ਸਾਸਤ੍ਰਕਰਦੇਵਤੇਭੁਲੇਤਿਨਕੋਨਨਹਰਾਵਉ ਏਕਨਿਰੰਜ

ਨਮੁਗਤਿਆਛੀਰੁਕੋਪਰਸਪਰਸਗੁਨਗਾਵਉ॥ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵ
 ਚ॥ ਸੁਆਮੀਬੋਲੈਤਤਾਵਿਰੋਲੈਕਯੋਜੁਠੀਬਾਤੈਬਕਤਾਨਿ
 ਰੰਜਨਦਰਸਨਦੀਆਕਿਸਹੂੰਮੈਸੀਤੁਮੈਨਸਕਤਾਮੁਖਤੇਏ
 ਚਨਉਚਾਰਓਹੀਜੇਉਨਿਰੰਜਨਰਾਵੈਬਿਨਬਚਨੋਕਿਛਪਾਈ
 ਮੈਨਾਂਹੀਕਾਹੇਸਤੁਗਵਾਵੈ੮ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਸਤਹ
 ਮਾਰਾਕਦੀਨਜਾਵੈਹਮਬੋਲੇਤੁਠਨਰਾਈਏਕਨਿਰੰਜਨਸੀ
 ਗਹਮਾਰੇਆਠਪਹਰਰੇਵਾਈਰੋਮਰੋਮਮੈਓਹੀਬੋਲੈਦੂਜਾ
 ਮੈਰਨੋਕੋਈਮੈਸੇਦਰਸਨਕਾਰਨਸੁਆਮੀਕੁਰਮਰਹੀਸ
 ਕੁਲੇਈਜੇਦਰਸਨਹਮਗੁਰੂਦਿਖਾਯਾਮਨਿਨਰਹੀਆਂਮੈ
 ਖਾਦਸਮੈਤਾਰੋਕਿਨੈਨਪਾਯਾਸੋਹਮਪਰਤੁਖਦੇਖਾ॥੯॥
 ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ ਬਾਤੋਕਰਪਰਤੀਤਿਨਆਵੈਜੋਪਰਤਖਨ
 ਦੇਖੋਮੈਸੀਬਾਤਨਸੁਦੀਆਆਗੇਖਦਦਰਸਨਕੇਕੁਏਖੋ॥
 ਤੁਤੋਬਾਤਸੁਣਾਵੈਅਚਰਜਆਤਮਨਧਪਤੀਜੈਸੁਆਮੀ
 ਕਹੈਸੁਣਨਨਕਤਪਾਤੁਠਕਹੈਕੋਟਰੀਝੇ੧੦ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਵਾਚ ਗੀਝੋਗੋਜਬਨੈਨੀਦੇਖੋਤੁਮਰਾਚਿਤਕਠੋਰੋਜਟਾਵਪਾਈ
 ਦੇਹਜਲਾਈਪਾਹਨਜੈਸੇਕੋਰੇਕੀਬਲਖੰਬਚੜਾਵੈਭਾਵੈਉਜ
 ਲਾਨਹੋਉਜਾਵੈ॥ ਨਾਗੀਦਸਛੇਕਰੇਸੀਘਾਰਾਕੀਤਨਕਬਹੁਤ
 ਵੈ੧੧ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਚ ਦਸਹੋਤਪਾਨਿਰੰਜਨਕੈਸਾਜੋਤਮਕ
 ਹਤੇਦੇਖਾਸਾਸੁਬੇਦਪੁਰਾਨਪੁਕਾਰਹਿਯਗਬਿਪਕਿਨਹੁ
 ਲੇਖਾਅਚਰਜਬਾਤਸੁਣਾਈਤੁਮਹੁਗਮਤੇਕੁਰਮਤਭੁਟਕ
 ਹਲਚਲਉਪਜੀਠਾਹਰਨਾਪਾਵੈਚਿਤਨਾਹਮਰਾਅਰਕ
 ੧੨ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਮੁਗਤਿਲਾਲਸਬਦਹੋਕਾਯਾਜੈਸੇ
 ਰੂਪਸੁਵਰਨਾਹੀਰਾਮੋਤੀਚਰਨਦੇਖੀਏਚੰਦਸੂਰਜਨਿਰਖਤ
 ਜੈਨੈਨ ਦਾਤਜਦਾਹਰਬਨੇਜੜਾਉਕੁਉਂਹੀਲਸਕਝਲਕੇ॥

ਨਾਕਦੀਸੈਖੰਡੇਕੀਧਾਰਾਜੈਸੀਦਾਮਨਚਮਕੈ ਚਲਕਰਦੇਖੋਤੁ
ਮਹਦਿਖਾਉ ਤੁਬਤੋਮਾਨੇਸੁਆਮੀ ਨਿਰੰਜਨਕੇਨਾਨਕਸਦਾਹ
ਸੁਰੀਆਠੋਪਹਰਸਲਾਮੀ ੧੩ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਵਾਰ ਦੇਖੀਸਕਤੁਤਮ

ਗੀ ਨਾਨਕਜੋਬੋਲੇਸੋਸਾਚੀ ਅਬਪਰਤੀਤਿਭੁਈਹੋਮਕੋਹਿਰਚੇ
ਭੀਤਰਰਾਚੀ ਧੰਨਗੁਰੂਤਮਾਰਾਕਹੀਐ ਜਿਨਤਮਕੋਦੇਖਾਦਿਖਾ
ਯਾ ਐਸਾਮਾਗੇਮੈਰਨਸਾਧੂਜੋਨਾਨਕਤਪਾਪ੍ਰਗਟਾਯਾ ੧੪
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਖਟਵਰਸਨਪਬਿਸਭਦੇਖੇਕੁਖਤਮਾਰ
ਉਚਾ ਜਤਵਰਨਸਰੁਸੇਵਕਤਮਰੇਤੁਮਸੀਗਨਾਹਪਹੁਚਾ ਰਿਧ
ਸਿਧਸਭਪੀਛੇਛਾਡੀਏਕਕੀਆਮਧਾਰਾ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਦੇਤੁ
ਸੁਆਮੀਸਾਚਾਰੁਖਤਮਾਰਾ ੧੫ ਦੱਤਾਤ੍ਰੇਉਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਦੇਚਰਨਾਤੇਦੁਹਪਯਾ ਕਹਣਲਗਾਗੁਰੂਜੀਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਮਤਮ
ਗੀਸਰਣਾ ਅਗੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਧੀਰਜਦਿੱਤਾ ਬਹੁਤਪ੍ਰਸੰਨ
ਤੇਏ ਬਾਲਾਅਤੇਮਰਦਾਨਾਮਾਪਸਦਿਚਮੁਸਕੇਏਹਕੀਕਤ
ਜਾਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਸੁਣੀ ਤੰਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਮਸਭਬਿਦੇਹੋ
ਉਗਏ ਸਾਢੇਤ੍ਰੇਪਹਰਬਿਦੇਹਹੀਰਹੇ ਜਾਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਦਿ
ਹਦਿਚਮਾਏਤਾਂਬਚਨਹੋਯਾਭਾਈਬਾਲਾ ਅਗੋਕੋਕੋਕਰਹੋਈ
ਤਾਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਅਗੋਭੀਚਲਦੇਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਚਲਦੇਮਾਹੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਅਗੋ
ਭੀਕੋਈਸਾਧਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾ ਅ

ਗੋਪ੍ਰਲਾਦ ਭੁਗਤ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਉਪਰ ਧੂਹ ਭੁਗਤ ਹੈ ਤਿਸ ਦੇ ਉਪਰ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਹੈ ਅਗੋਚਰ ਲੀਏ ਗੋਉਤਾ ਵਲ ਚੋਏ ਦੇਖ
ਨਿਰੰਕਾਰ ਕਾਤਮਾਸਾ ਜੋ ਜੋ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦਿਖਾਈ ਸੋ ਦੇਖ ॥ ੪੬ ॥
ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ ਹਿ ਗੁਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫੦ ॥

ਤਾ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਬਿਅਰ ਪਰ ਬਤ ਤੇ ਉਡਾ ਗਿਲੀਤੀ ਅਲਲਾ
ਚੀਨ ਪਰ ਬਤ ਤੇ ਜਾਇ ਖੜੋ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦ ਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਹੁਣ ਅਸੀ ਕਿਥੇ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦ ਨਾਮ
ਸੀ ਹੁਣ ਅਲਲਾ ਚੀਨ ਪਰ ਬਤ ਤੇ ਆਏ ਆਹੇ ਅਤੇ ਅਲਲਾ ਚੀ
ਨ ਇਸ ਪਰ ਬਤ ਦਾ ਨਾਂ ਉਤਾ ਪਾਏ ਜੋ ਇਸ ਤੇ ਅਲਲਾ ਦਾ ਵਸੇ ਰਹੇ
ਓਹ ਜੋ ਅਲਲਾ ਪੀਖੀ ਕਿਹੀ ਦੇਹੈ ਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭੁਗਤ ਕਾਰ
ਜੋ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭੁਗਤ ਏ ਬੇਹੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏ ਬੇਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਦਾ ਭੀ ਦਰਸਨ ਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਉਤਾ ਵਲ ਚੋਹੁ ਸਬੇ ਦਰਸਨ ਹੋਵਨਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਿਚਰਾਨੂੰ ਅਲਲਾ ਚੀਨ ਆਇ ਚੋਗਿ
ਰਦਾ ਪੇਰਾ ਪਤਾ ਅਲਲਾ ਦਾ ਜਿਰਦਾਰ ਜੋ ਆਹ ਅਲਲਾ ਚੀ
ਨ ਤਿਸ ਨੇ ਕਯਾ ॥ ਅਲਲਾ ਚੀਨ ਦਾ ਚਾ ॥ ਅਲ

ਲਾ ਚੀਨ ਆਇ ਪਾਧਾ ਪੈਰ ਕੋਨ ਕੁਰਕਾ ਰਾਜੇ ਕੋਨ ਮਨ
ਰਬ ਈਹ ਆਏ ਕੋਨ ਨਾਮ ਤਿਹਿ ਜਾਨੁ ਤੁਹਿ ਮਾਨੁ ਤਿਹਿ

ਛੇਸੁਣਬਾਤ॥ਪਿਤ੍ਰਪਾਕਕੇਫਿਰਤਾਕਾਚ१ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਵਾਚ ਅਲਲਾਮਿਲਕੇਪਾਸਾਪੇਰਾਹਿਰਦੇਗੁਰਲੀਆਬ
 ਸੇਰਾ ਵਰਸਨਕਾਰਨਈਹਾਆਸਾਏਕਨਿਰੰਜਨਆਪਮਿਲਾ
 ਆਫੁਟਜਾਇਜੇਹੋਇਕਚਾਯਾਜਬਪਾਕਤਬਠਨਕਬਜਾਯਾ॥
 ਸੁਣਅਲਲਾਚੀਨਨਾਨਕਅਰਦਾਸਏਕਨਿਰੰਜਨਰਾਖੀਆ
 ਜ ਤੁੰਅਲਲਾਚੀਨਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਤੋਮਥਾਏਕਾ
 ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਕੁਈਅਲਲਾਚੀਨਤੁਸਾਡੇਦਰ
 ਸਨਨੁਅਸੀਅਏਆਹੇਕੁਲਾਹੁਆਤੁਮਾਰਾਵਰਸਨਹੁਦਾ
 ਅਗੇਅਲਲਾਚੀਨਕਯਾਜੀਹਮਨਿਹਾਲਹੁਏਹਮਕੋਤੁਮੇਰਿ
 ਰਤਾਰਬਕੀਆਹਮਾਰੀਨਗਰੀਕਿਰਤਾਰਬਹੁਈਤੰਮਰਦਾਂਨੇ
 ਕਯਾਕੁਈਅਲਲਾਚੀਨਜੀਈਹਾਂਪ੍ਰਹਲਾਦਭੁਗਤਹੋਸੋਕਹ
 ਤੇਤੁੰਅਲਲਾਚੀਨਕਯਾਕੁਈਈਹਾਹੈਉਹੁਤੇਹਮਾਰਰਾਜ
 ਤੇਉਸਕਾਊਵਰਸਨਕਰੀਏਬਡੇਭੁਗਤਹੋ॥੫੦॥ ਬੋਲੇਕੁ
 ਈਜੀਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੫੧ ਪ੍ਰਹਲਾਦ
 ਗਤਏਕਦ੍ਰਿਹਾਂਉਚੀਪਹਾੜੀਪਰਹਦਾਬਓਥੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਜਾਇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਕਯਾਅਗੇਪ੍ਰਹਲਾਦਭੁਗਤਮਗਨ
 ਬੇਠਾਸੀਪ੍ਰਹਲਾਦਭੁਗਤਦੀਤਾੜੀਖੁਲਗਈਤਾਂਪ੍ਰਹਲਾਦ
 ਗਤਕਯਾਤੁਕੋਦਹੋਕੁਈਈਹਾਂਤੇਮਾਦਮੀਕੀਗਮਨਹੀਗੁਰੂ

ਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਹਮਾਰਤਾਰਰਾਮਕੇਬੰਦੇਪ੍ਰਹਲਾਦਭੁਗਤਕ

ਆਈ ਹਾਊ ਕੋ ਜੋ ਕਰਮ ਆਯਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚ ਅਮੋਕੋ ਕਰ
 ਤਾਰਲ ਆਯਾ ਹੈ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਭਗਤ ਦੇ ਚ ਕੋਨ ਬਾਸਨ ਪੋਇਆ
 ਛਾਕੀਨ ਕੋਨ ਦੁਧ ਆਛਾ ਚੋਇਲੀਨ ਕੋਨ ਸਮਾਇਨ ਬੀਚ ਸਮਾ
 ਯਾ ਕੋਨ ਠੋਰ ਰਾਖ ਦਹੀ ਜਮਾਯਾ ਕੋਨ ਮਥਨ ਕਰ ਕਾਢੁ ਮਾਥੁ
 ਨ ਕੋਨ ਤਉ ਦੇ ਨਿਗਮ ਲਚਾਖਨ ਪੁਛੇ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਸੁਣਨ ਨ ਕਤ ਪਾ
 ਤੁਝ ਕਿਨ ਹਬੁਝਾ ਯਾ ਮਾਪੁ ਮੇਧਾ १ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚ ਤੁਨ
 ਪੋਇਆ ਛਾਬਾਸਨ ਕੀਨ ਖਿਮਾ ਚੋਇ ਦੁਧ ਮਨ ਲੀਨ ਲਗਨ ਮ
 ਗਨ ਦੇ ਤਾਇਕ ਰਾਯਾ ਗੁਰਉ ਪਦੇ ਸਸਮਾ ਵਨ ਪਾਯਾ ਮਨ ਕਰ ਰੁ
 ਰਾਦਹੀ ਜਮਾਯਾ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਮਥਲੀਆ ਮਾਖਨ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪ
 ਨਿਗਮ ਲਤੁਤ ਚਾਖਨ ਸੀਤ ਸੀ ਗਲੇ ਦਹੀ ਜਮਾਯਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ
 ਦਮ ਥਨ ਕਾਢਾਯਾ ਪ੍ਰਣਵਤ ਨਾਨਕ ਸੁਣ ਭੁਗਤ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਅਮ
 ਕੋ ਸੁਝ ਪੜੀਆ ਦਜੁ ਗਾਦ ੨ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਭੁਗਤ ਦੇ ਚ ਧੰਨ ਗੁਰੂ
 ਜਿਨ ਦੀ ਯਾਗ ਮਨ ਕਲ ਜੁਗਤੀਤ ਰਮੈ ਸਾਧ ਜਾਂਨ ਆਛੀ ਕਚ
 ਟੀਆ ਛਾਭੇਖ ਆਛੀ ਬਾਧੀਆ ਛਾਬਿਬੇਕ ੩ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਚ ਧੰਨ ਨਾਗਾਯਾ ਧੰਨ ਚੋਇ ਰਾਮ ਜਿਨ ਚਲਤ ਦਿਖਾਏ ਤੁਮਾਰੇ ਕ
 ਮ ਐਸੀ ਭੁਗਤ ਦਿਛੁਰੁ ਈਹ ਮਾਰੀ ਤਤ ਕਲ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨੀਕਾਰੀ ਸ
 ਸਸਾਸ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਚਿਤਾਯਾ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਜਨ ਕਾ ਕਾਜ ਸਦਰ
 ੪ ਤਾਂ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਭੁਗਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇ ਚ ਰਨ ਤੇ ਛਹ ਪਾਯਾ ਕਹਣ ਲਰ
 ਜੀ ਸਕਾਰ ਬਕੀਆ ਤੁਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚ ਦੁਖ ਮੇਤਾਰ ਹੋ ਤੇਰੇ ਸੀ
 ਜੋਗ ਬਹੁਤਾ ਦਉ ਪਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤੇਰਾ ਵਡਾ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹੋਵੇਗਾ ਇਸ
 ਕਲ ਜੁਗਾ ਵਿਚ ਏਡਾ ਮੇਤਾਰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਅਕੇਕ ਬੀਰੁ
 ਗਤ ਏਥੇ ਧੁਰ ਪਹੁੰਚਾ ਹੈ ਅਕੇ ਇਕ ਤੁਸੀਂ ਮਾਏ ਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ਨੇਕ
 ਯਾ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਜੀ ਤੁਵਡਾ ਭੁਗਤ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਰਾਮ ਵਡਾ ਚਲਤ ਦਿਖਾ
 ਯਾ ਹੈ ਤੈਨੂੰ ਰਾਮ ਵਡੀ ਨਜਰ ਖੋਲੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪ੍ਰਗਲਾਦ ਭੁਗਤ ਕਾਯਾ

ਮਰਦਾਨਾ ਏ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਪੈਨ ਸੋਆਪਦਿਵਤਾ ਏੀ ਨਹੀ ਕਰਦੇ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਅਧੀਨ ਹੋਇ ਕਰਕਯਾ ਸਤ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਗੁਰਗਤਿ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋ
 ਏ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਗੁਰਗਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਆ ਅ
 ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਗੁਰਗਤ ਤੇ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਹੰਦਸੀ ਬ
 ਹੁਤ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਗੁਰਗਤ ਜੀ ਹੁਣ ਅਸੰਨ ਰਜ
 ਏ ਹੋਏ ਤਾਂ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਗੁਰਗਤ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਰਜਾਇ ਰਾਮ ਕੀ ਹੋ
 ਜਾਤੁ ਮਾਰੀ ਖੁਸੀ ਹੋਏ ਤਾਂ ਖੇਲੇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਅਸੀ ਹੁਣ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਸੋਲਾ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਏ ਆਹੇ ੧੬੦੦੦
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਭ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ
 ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਸੁਣ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਧਰਤੀ
 ਤੇ ਇਕਲਖ ਅੰਠਤਾਲੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਆਹੇ ਆਹੇ ੧੪੦੦੦
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਅਗੇ ਕੀ ਚਲੇਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਚਲਦੇ ਆਹੇ ਅਗੇ ਜਰੂਰ ਚਲ
 ਏਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਕਿਥੇ ਚਲੇਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਪ੍ਰਹਰ ਗਤ ਦਾ ਮੰਡਲ ਹੈ ਤਾਂ
 ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੀ ਪ੍ਰਹਰ ਗਤ ਦਾ ਮੰਡਲ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਹੈਏ
 ਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਦੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
 ਯਾ ਜੀ ਜਰੂਰੀ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਏ ਆਹੇ ਤਿਤਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
 ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲ ਭਾਈ ਮ
 ਰਦਾਨਾ ਤੇ ਉਤਾਵਲਾ ਹੈ ਚਲ ੫੧ ਹ ॥ ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਦਾ
 ਹਰਾਹ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫੨ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਜੀਅਤੇ ਬਾਲੇ ਮਰਦਾਂ ਨੇ ਤ੍ਰਿਹਾਂ ਉਡਾ ਗੀਲੀ ਤੀਜਾ ਇਕ ਉਲਾਸ
 ਪਰ ਬਤ ਉਪਰਖ ਜੋ ਹੋਏ ਜੰਮਰਦਾਨ ਦੇ ਖੇਤਾ ਕਾ ਦੇ ਖੇ ਜੋਤਾ
 ਗੇਦਿ ਸਾਮਾ ਵੇਰੇ ਰਹਾ ਗਏ ਤਾਂ ਮਰਦ ਲੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਗੇਦਿ
 ਸਾਮਾ ਵੇਰੇ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਮਰਦਾਨਾ ਹੋਠ ਦੇ
 ਖ ਮਰਦਾਨਾ ਹੋਠ ਦੇ ਖੇਤਾਂ ਕਾ ਦੇ ਖੇ ਜੋਤਾ ਗੇ ਸਭੇ ਹੋਠ ਨ ਜਰਾਮ
 ਵੇਰੇ ਹੋਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਾ ਗੇ ਤ੍ਰਿਹੇ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਗੇ ਤ੍ਰਿਹੇ ਹੋਠ ਨ ਜਰਾਮਾ ਵੇਰੇ ਹੋਨੇ
 ਅਤੇ ਚੰਦ ਸੁਰਾਜੇ ਨਰਾਜੇ ਏਹ ਚਾਨਦ ਕੇ ਹਾਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ

ਅੰਮਰਦਾਨਾ ਏਹ ਚਾਨਦ ਧ੍ਰੁਗਤੁ ਦਾ ਹੋਈ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ
 ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਧ੍ਰੁਗਤੁ ਦਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਉਹ ਜੋ ਮੰਤ੍ਰ ਨ ਜਰਾਮਾ ਵੇਰੇ ਉਸ ਉਪਰਾ ਤਾਂ
 ਰਦਾਨੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਪਗ ਵਿਚ ਆਏ ਹੋਏ ਖਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮਰਦਾਨਾ ਉਤਵਲਾਨ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸਾਨੁ ਰੂਮਾਂ ਨੂੰ ਕੇਵਲ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਤੇ
 ਰੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਏਹੁ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
 ਕੇ ਜੋ ਕੁਝੀ ਬਾਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿੰਤ ਸਾਡੀ ਰਜਾਇ
 ਵਾਂਗੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਧ੍ਰੁਗਤੁ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਨੁ ਚਲੇ॥ ੫੨॥ ਬੋਲੇ
 ਤੁਹੀ ਜੀਵਾ ਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫੩ ਤਾਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਧ੍ਰੁਗਤੁ ਦੇ ਮੰਤ੍ਰ ਲਉ ਪਰਸਾਈ ਖੜੇ ਹੋਏ ਅਤੇ

ਪ੍ਰਗਤਮਾਪਣੇਮੰਡਲਵਿਚਫਿਰਦਾਹੈ ਪ੍ਰਗਦੇਖੇਤਾਂਤੈਮਨੁ
 ਖੋਆਇਪਹੁਚੇਹੈਨ ਤਾਂਪ੍ਰਗਤਗਤਵਚਨਕੀਤਾ ਪ੍ਰਗਤਗਤ
 ਵਾਚ ਕੇਸਿੰਘਬਨਰਰਾਮਾ ਖੋਚਰਕੂਚਰਕੋਨਸੁਹਾਅਰ
 ਖਸਦਾਨੇਭੂਤਪ੍ਰੇਤ ਕਿਨੇਤੁਮੇਲੀਪਾਯਾਸੇਤ ਬਿਖਮਬਾਟਦੁਰ
 ਅਸਥਾਂਨ ਕੋਯੋਕਰਮਾਰਗਲੀਆਪਛਾਂਨ ਅੰਸੀਆਗੇਹੁਈ
 ਨਹੋਇ ਬਿਨਕਬੀਰਨਪਹੁਚਾਕੋਇ ਅੰਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਕਬੀ
 ਰ ਰਾਮਨਾਮਕਾਬਨਾਸਰੀਰ ੧ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਚ ਏਕਦੇ

ਕਸਿੰਘਬਨਚਰੇ ਖੋਚਰਕੂਚਰਨਆਵੇਨੇਤ੍ਰੇ ਦੋਨੇਦੇਉਸੇਦਰ
 ਭੂਤਪ੍ਰੇਤ ਪਵਨਅਸਦਾਰਹੁਇਲੰਘੇਸੇਤ ਬਾਟਸੁਹੇਲੀਪਹੁਚੇ
 ਨੀਰੰਜਨਲਿਲਾਟਲਿਖਾਨਿਰਬਾਂਨ ਆਗੇਹੁਈਅਬਕੀਹੋ
 ਏ ਏਕਕਬੀਰਨਾਨਕਦੋਇ ਅੰਸੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਕਬੀਰ ਵੁਜੇਨ
 ਨਕਬਾਧੀਧੀਰ ੨ ਪ੍ਰਗਤਗਤਵਾਚ ਸੁਣਨਾਨਕਤੀਤੁਠਕ
 ਕਹਤਾ ਕੋਈਬਿਨਕਬੀਰਆਗੇਨਜਾਤਾ ਨਹੋਰਹੁਵਾਠਾਇ
 ਨੀਸਾਂਨ ਕੋਯੋਭੂਠੀਸਾਖਕੁਰੇਨਿਦਾਂ ੩ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਚ
 ਹਮਕੋਜਬਗੁਰੀਆਬੁਝਾਇ ਏਕਪਲਕਮੇਪਹੁਚੇਆਇ
 ਬੇਦਕਤੇਬਕੀਕਰਹਨਕਾਂਨ ਸਚਨਾਮਭਾਕੋਨੀਸਾਨ ਸੁਣੇਪ੍ਰ
 ਹਰਖੀਸਿਰਮੇਰੇਭਾਈਨਨਕਸਾਚੀਸਾਖਸੁਣਾਈ ੪ ਪ੍ਰਗਤ
 ਗਤਵਾਚ ਜਾਹੁਨਾਨਕਜਾਹੁਰੋਕੀਧਰ ਆਗੇਬਿਕਟਪਰਬ
 ਤੁਹੋਨੀਧਰ ਦੇਖੇਅਰਤਮਾਰੀਸਕਤ ਕੋਸੀਤੇਨੇਕੀਹੋਪ੍ਰਗਤ

ਪੁਰਖ ਹੁਰੇ ਕੇ ਬਾਟੇ ਫਿਰੇ ਮੰਤ੍ਰੇ ਦਿਸਟ ਨਿਸਾਨਾ ਧਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਕੀ ਦਾਰ ਦੇਖੋ ਪੁਰਖ ਗਤਤੁ ਮਖੜੇ ॥ ਅਈ ਨਾ ਪਰਬਤ ਪਰਚ
 ਤੇ ਮਰਦ ਨਾ ਗੁਰ ਕੇ ਨਾਲੇ ਰਹਾ ॥ ਬਾਲਾ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਪਰਗ
 ਯਾ ਨਾਨਕ ਪੁਰਖ ਹੁਰੇ ਦਰਬਾਰ ਜਹ ਬੈਠਾ ਸਚਾ ਕਰਤਾਰ ॥
 ਸਖਵਾਸੀ ਕਰੇ ਕਬੀਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਪਾਸ ਵਜੀਰ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਜਬ ਅੰਦਰ ਗਏ ਨਿਰੰਕਾਰ ਤਬ ਗਦਗਦ ਭਏ ਕਬੀਰੇ ॥
 ਲਕੇ ਸਾਬ ਲਗਾਏ ਆਦਰ ਸਾਹਿਤ ਬਹੁਰ ਬੈਠਾਏ ਆਗਿਆ

ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਬ ਦੀਨੀ ਦਾਸ ਕਬੀਰੇ ਅੰਤਰ ਬਿਧੀ ਨੀ ਕਹੈ ਕਬੀ
 ਰ ਸੁਣਨਾਨਕ ਗਤਤੁ ਅਬਤੁ ਮਜਾਇ ਉਧਾਰਹੁ ਜਗਤੁ ਅਬ
 ਤੁ ਮਮਾਤੁ ਲੋਕ ਕੋ ਜਾਵਹੁ ॥ ਸੂਚੀ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰਗਤ ਵਿੜਾਵਹੁ ॥
 ਸੰਸਾਰ ਸਕਲ ਕੋ ਪਾਰ ਉਤਾਰਹੁ ॥ ਛੋੜ ਦੇਹੁ ਅਪਨੀ ਪੁਰੀ ਸਿਧਾ
 ਵਹੁ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਣ ਬਾਣੀ ॥ ਹਮਤੁ ਮਕੋ ਉਪਦੇਸਾ ਦਿੜਾਈ ਜੇਕੋ
 ਉਨਿ ਮਤੁ ਮਾਰਾ ਲੈਏ ॥ ਜਮ ਕੀ ਕਰਬ ਸਕਬੀ ਨ ਪੈਏ ॥ ਮਾਤੁ ਲੋ
 ਕ ਮੈਯੋਇ ਜੋ ਕਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਕੋ ਮਨੇ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਾਖੀ ਸਬਦ ਕ
 ਰੇ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਆਛੇ ਹੋਇ ਆਵਹੁ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮਾ
 ਰਾਮ ਮਾਨੀ ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ ਕਬੀਰ ਗਮਾਨੀ ॥ ਸਚਖੰਡ ਤੇ ਨਾਨ

ਕਠਿਰੈ ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਲਨ ਲੇਫਿਰੇ ਤੀਨੇ ਅਏ ਪੂਰ ਕੇ ਮੰਡਲ
 ਅਗੇ ਪੂਰਨੇ ਪਕੜੇ ਮੰਚਲ ਧੂਪੁ ਛੇ ਨਨ ਕਦੇ ਹੁ ਨਿਜਾਨੀ ਕੈਸੇ
 ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭਾਨਿ ਰਬਾਣੀ ਹਮਕੋ ਸਾਚੀ ਸਾਖ ਸੁਣਾਵੇ ਤਬ ਤੁਨਾਨ
 ਕਗੁਰੂ ਸਦਾਵੇ ੧ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਦਾਦ ਹਮਦੇਖਾ ਅਪਨਾ ਏਕੀ
 ਕਾਰਾ ਸਾਬਕ ਬੀਰੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਾ ਤਬ ਤਬੈ ਰਾਸਚ ਕਰਤਾਰਾ ਸੁ
 ਰਤ ਨਿਸਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਪਰਬਤ ਜੋਤ ਨਲੀ ਨੀਜਾਈ ਤੀਨੇ
 ਲੋਕ ਮਹਾਰਾਜਾ ਸਮਾਏ ਕਬੀਰ ਭਗਤ ਕੀ ਪਦਵੀ ਉਚੀ ਜਿਨ ਨਿ
 ਗਮਲ ਭਗਤ ਕਹੀ ਹੈ ਸੂਚੀ ਨਨ ਕਪੁਛੇ ਬਡੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਦਰਸ
 ਨ ਨਾਹ ਨਜੀ ਕਨ ਬੇਰੇ ਅਚਰ ਜਬਾਤੁ ਮਹਾਮਹਾਦਿਖਾਈ ਸੁ
 ਟ ਪੂਰ ਰਖੀ ਸਰਮੇਰੇ ਰਾਈ ੮ ਧੂਰ ਭਗਤ ਦਾਦ ਹਮਕੋ ਦਰਸ
 ਨਈ ਹਾਹੋਇ ਮਨ ਮੈ ਦਾਬਿਧਾਰ ਹੀਨ ਕੋਇ ਸਰਬ ਜੋਤ ਮਹਜੋਤ
 ਸਮਾਨੀ ਜੋਧੇ ਪਾਨੀ ਸਿਉ ਮਿਲਾ ਪਾਨੀ ਸਰਬ ਰੂਪ ਮਹਰੂਪ ਸ
 ਮਾਨ ਦੂਜਾ ਹੋਤਾ ਕਹਾ ਧ੍ਰਿਗਾਨ ਏਕੇ ਅਪਸਰੂ ਅਪਾਦਿਖਾਯਾ
 ਧੂਮੇ ਬੋਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਯਾ ੯ ਮਰਦਨੇ ਦਾਦ ਬਡੇ ਭਗਤ ਜੀ
 ਜਬ ਚਿਹੁ ਅਰਤੁ ਮਏ ਕਹੋ ਤੇਇ ਸਮੰਡਲ ਮਹਫਿਰਤੇ ਕਯੋ ਰਹਤੇ
 ਕ੍ਰਿਸੀ ਦੂਸਰੇ ਕੇ ਸਦਕੇ ਦਾਦਨੇ ਕਯੋ ਹੋਤੇ ੧੦ ਧੂਰ ਭਗਤ ਦਾਦ
 ਆਪੇ ਬੈਠਾ ਆਪੇ ਫਿਰਤਾ ਆਪੇ ਜੁਗਤ ਆਪੇ ਹੀ ਜੁਗਤ ਆ
 ਪੇ ਏਕ ਅਪੇ ਅਨੇਕ ਆਪੇ ਗਮਾਨੀ ਆਪ ਬਬੇਕ ਸੋਲਾ ਕਲਾ
 ਸੰਪੂਰਨ ਆਪੇ ਆਪੇ ਆਪਾਨਿ ਰੰਜਨ ਆਪੇ ਜਲ ਥਲ ਪਰਬ
 ਤਪਾਤਾਲਾ ਸੁਣਨ ਨਨ ਕਮਰਦਾਨਾ ਬਾਲਾ ਦੂਜਾ ਸਮਝ ਕਰੇ ਜੀ
 ਜਾਲਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਧੂਰ ਭਗਤ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕਮਾ
 ਤਾਂ ਧੂਰ ਭਗਤ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਦਾ ਮਥਾ ਦੁਹਾਹ ਬਾਂਤੇ ਪਕੜ ਲੀਤਾ
 ਆਪਣਾ ਮਥਾ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਰਖਾ ਫੇਰ ਮੁਖ ਤੇ
 ਬਚਨ ਬੋਲੀ ਸੁਣ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਤ੍ਰਿਨਿਰੰਕਾਰ ਕਰਤਾਰ

ਦੀਬਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋਈ ਹੈ ਤੁੰਦਰਾ ਅਵਤਾਰ ਹੈ ਤੇਰੇ ਜੈ ਸਾ ਅਗੇ ਕੋਈ
ਨਾਹੀ ਹੋਯਾ ਬਡੇ ਬਡੇ ਬਡੇ ਗੁਰਗਤ ਹੋਏ ਹਨ ਪਰ ਇਥੇ ਤੋੜੀ ਕੋਈ
ਨਹੀ ਪਹੁੰਚਿਆ ਇਕੋ ਕੁਝੀ ਰਾਪਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਕੋ ਤੁੰ ਪਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤੁੰ
ਲੀਕਾ ਲਾਵਿਚ ਵਡਾ ਅਵਤਾਰ ਹੋਯਾ ਹੈ ੧੧ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਯਾ ਕੁਰਗਤ ਜੀ ਅਸਾਨੁ ਬਜਾਇ ਦੇਹੋ ਤਾਂ ਪ੍ਰਹਰੁ ਗਤ ਕਯਾ
ਜੀ ਤੁਮਕੋ ਨਿਰਕਾਰ ਕੀਰਜਾਇ ਹੈ ਜਹਾਂ ਜਾਣੇ ਤਹਾ ਖੋਲੇ ਸ
ਕੁਤੁਮਾਹੀ ਜਾਹਗਾ ਹੈ ੫੩ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀ ਦਾਹ ਗੁਰੂ
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ੫੪ ॥ ਤਾਂ ਉਥੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉ

ਡਾਹੀ ਲੀਤੀ ਨਲੇ ਮਰਦਾਨ ਬਾਲਾ ਅਇਕਲ ਕਾ ਪਰਬਤ ਤੇ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੜੇ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀ ਧਰ
ਸਿਉ ਕਿਤਨੇ ਜੋ ਜਨ ਉਚੇ ਆਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਅਸੀ ਚਾਲੀ ਲਖ ਜੋ ਜਨ ਆਏ ੪੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰ
ਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪ੍ਰਹਰੁ ਗਤ ਧਰਤੀ ਤੋ ਕਿਤਨ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਠਤਾਲੀ ਲਖ ਜੋ ਜਨ ਉਚਾ ਹੈ
੩੨੦੦੦੦੦ ਠੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਰੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋ ਜ
ਨ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪਰੇ ਇਕਲਖ
ਜੋ ਜਨ ਆਹਾ ੧੦੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਤੋ
ਪਰੇ ਕੁਈ ਕੁਈ ਕੋ ਅਗੇ ਕੁੜਨਾ ਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮ
ਰਦਾਨਾ ਅਗੇ ਸੁਧ ਸੁਮਾਰ ਕੁੜਨਾ ਹੀ ਜੇ ਬੇਸੁਮਾਰ ਹੈ ਦੇਖਣਾ
ਆਹਾ ਸੋਹੇ ਖੁਆ ਜੋ ਪ੍ਰਹਰੁ ਗਤ ਜੇਹੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਗੁਰਗਤ ਜੇ
ਹੇ ਅਤੇ ਦਰਾਤੋ ਉਜੇ ਉਰੀ ਪੜੇ ਹੈਨ ਅਸਾਨੁ ਸਾਂਭੇ ਏਡੀ ਕਰ
ਤਾਰ ਦੀ ਮਿਹਰ ਵਹਾਹੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਬੇਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇ ਉਸਕੇ
ਪਸਾਰੇ ਕਾਫ਼ੀ ਮਹਾਰਾਜਾ ਹੀ ਓਹ ਆਪੇ ਹੀ ਮਹਾਰਾਜੇ ਅਤੇ
ਇਉਂ ਤੋ ਏਸਿ ਸੁਕੇ ਕਵਤੁ ਆਖੀ ਦੇਹੈਨ ਬੁਧਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇ

ਸਸੇਭੀਅੰਤਰਿਸੇਨੁਹਬਨਆਸਾਅਤੇਕਮਲਾਸੇਸਾਰਹੈਮੇ

ਤਾਰਾਨੁਪਰਮੇਸਰਕਰਕਜਾਣਦਾਹਅੰਤਰਿਭਨਾਭੂਰੀਅੰਤਰਿਪਾਯਾ
ਆਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਹੀਜਾਣਦਾਹੈਰੋਕੋਈਨਾਹੀਜਾਣਦ
ਇਕਜੰਤਕੀਤੁਹੋਯਾਹੈਜਿਸਤਾਈਕਰਤਾਰਦਾਕਰੋਪਹੋਦੈਗਾ
ਜੇਈਆਪਤੁਾਈਬ੍ਰਹਮਜਾਣੇਗਾਅਤੇਜਿਸਦੇਉਪਰਕ੍ਰਿਪਾਹੋ
ਦੇਗੀਸੇਆਪਨੇਕੀਤੁਹੋਯਾਜਾਣੇਗਾਅਤੇਸਣਮਰਦਨਾ
ਇਸਸੀਸਾਰਉਪਰਕ੍ਰੋਪੀਬਹੁਤੁਹੈਅਤੇਜਿਸਾਰਿਜੇਹਾਕਮਲਾਹੈ
ਜਿਸਤਾਈਚਾਰਕਪੜੇਜੜਤੇਹੈਨਅਕੇਚਰਬਾਹਾਹੋਦੀਮਾਂਹੈ
ਨਅਕੇਕੋਈਦਿਨਹੁਕਮਚਲਦਾਹੈਤਾਏਹੁਜਾਣਦਾਹੈਜੇਮੇਰੇਉ
ਤੇਵਡੀਕ੍ਰਿਪਾਹੈਜਾਣਦਨਾਹੀਜੇਸਭਕੁਛਨਾਸਹੈਮੇਰੇਪਾਸੇਸ
ਭੂਉਠਉਠਜਾਦੇਹੈਨਅਤੇਮੈਰੁਮਿਸਕਲਏਦੈਹੋਇਜਾਵਸ
ਕਰਤੇਨੇਏਨਾਂਜੀਅਾਂਕੀਮਤਮਾਂਰਛਰੀਹੈਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁ
ਰੁਜੀਸਤਜੀਸਤਜੀਜੇਕਛਕਰਤਾਰਤੁਸਬੁਮੁਹੋਕਢਾਇਦ
ਹੈਸੁਪੁਰੇਬਚਨਕਢਾਇਦਾਹੈਪਰਜੀਹੁਣਅਸੀਕੇਹੜੇਪਰ
ਬਤਤੇਆਏਅਤੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਅਏਤਾਂਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਹ
ਯਾਮਰਦਨਾਅਸੀਹੁਣਕਲਕਾਪਰਬਤਤੇਆਏਆਹੇਅ
ਤੇਦੋਇਲਖੁਜੋਜਨਅਏਆਹੇ੨੦੦੦੦੦ਅਤੇਮਰਦਨਾ
ਆਖਹੁਣਕੇਹੜੇਬੀਦਰਦੇਗਾਹੁਚਲਦੇਹੋਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਯਾ
ਗੁਰਜੀਅਸੀਆਏਕੇਹੜੇਬੀਦਰਦੇਗਾਹੁਆਹੇਤਾਂਗੁਰਨਾਨ

ਕਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਤਿਹੁ ਬੰਦਰਾ ਦੇਰਾ ਹੁਆ ਏਆਹੇ
 ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੈ ਕੇ ਹੜੇ ਕੇ ਹੜੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਬੁਰਤ ਬੰਦਰ ਅਤੇ ਚਪਟਾ ਬੰਦਰ ਅਤੇ ਨਕ
 ਦਾਂ ਬੰਦਰ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਟ ਕੇ ਹੜੇ ਬੰਦਰ ਦੀ
 ਥੇਧਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਏਹੁ ਮਛਲੀ ਬੰ
 ਦਰ ਅਤੇ ਲਾਹੜੀ ਬੰਦਰ ਦਾਰਾ ਹੁਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਜੋਤਸ
 ਗੀਰ ਜਾਇਜੀ ੫੪ ਬੋਲੇ ਰਾਈ ਜੀ ਦਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ
 ਚਲੀ ੫੫ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਉਡ ਗਈ ਤੀਸੀ ਲਾਪਰਬ
 ਤਤੇਆਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਿਤਨੇ ਜੋਜਨ ਅ
 ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਂ ਯਾਰਾਲ ਖੋਜੇ
 ਜਨ ਫਿਰ ਆਏ ੧੧੦੦੦੦੦ ਸਰਤੇ ਰਾਲ ਖੋਜੇ ਜਨ ਫਿਰ ਆ
 ਏ ੧੩੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਾਪਰਬਤ ਪੁ
 ਰ ਕੋਲੋਂ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਪੰਜ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ੫੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਪੁਛਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਪੂਰਾ ਤਪਾਸੇ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਈ ਬਾਲ ਪੰਝੜ ਹਜਾਰ ੭੫੦੦੦
 ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਿਥੇ ਨਿਰੰਕਾਰ
 ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਬੈਰਾਂ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੀ ਕਯਾ ਰਾਈ ਬਾਲ
 ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਪਾਸੇ ਪੰਝੀ ਹਜਾਰ ਜੋਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ੨੫੦੦੦
 ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸ ਪਰਬਤ ਦਾ ਤਿਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਰਾਈ ਬਾਲ ਉਸ ਪਰਬਤ ਦਾ ਨਉ ਨਿਰਬ
 ਕਾਰ ਪਰਬਤ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਥੇ ਰੁਕਿ
 ਈ ਸਾਧ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪੌਣ ਬੇਨਾਂ ਹੀ ਪਰ
 ਅਗਲੇ ਪਰਬਤ ਉਪਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਆਮਰਦਾਨਾਕੁੜ੍ਹਖਲਗਏਕੁੜ੍ਹਖ
 ਵਾਰੇ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਿਆਗੁਰੂਜੀਏਬੇਤਾਂਪੰਥੀਨਾਹੀਨਜਰ
 ਆਵਦੇਆਦਮੀਆਂਦੀਕਿਆਆਖਣੀਹੈਸਤੋਖਾਵਣਨੂੰ
 ਕਿਸੇਕੁੜ੍ਹਮਗੇਅਨਰਖਾਹੈਜੇਖਾਈਮੈਤਾਂਸ਼ੀਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਕਜੀਕਿਆਮਰਦਾਨਾਉਹਜੇਉਚੀਪਹਾੜੀਦੇਖਦੇਹੈਉਸ
 ਉਪਰਜਾਇਕਰਜਿਤਨੇਖੁਸੀਆਵਨੀਤਿਤਨੇਤੇੜਕਰਖਾਹ
 ਅਤੇਤੇੜਕੀਲਾਉ ਤਾਂਮਰਦਾਨਾਜਾਇਕਰਦੇਖੇਤਾਕਾਦੇਖੇ
 ਜੋਕੁਦਰਤੀਬਿਛਫਲੇਖੜੇਹੈਨ ਮਰਦਾਨਤੇੜਤੇੜਕਰਮੁਹ
 ਪਾਏ ਜਾਸੁਆਦਲਗਾਤਾਛਰੁਸਕੇਨਾਂਹੀ ਬਹੁਤਖਾਧੇਸ ਅ
 ਤੇਬਹੁਤਤੇੜਕੀਆਦੇਸ ਆਵਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਮਗੇਰਖ

ਯੇਸੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਆ ਕੁਾਈਬਾਲਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਿਆਗੁ
 ਰੂਜੀਤੁਸੀਖਾਵੇਬੇੜੇਜੇਹੇਅਸਾਨੂੰਭੀਦੇਹੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਿਆਕਯੋਮਰਦਾਨਾਮਰਦਾਨੇਕਿਆਮੇਰਾਪੋਟਕੁਰਾਹੈਪਰ
 ਇਕਦਾਇਦੇਵੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਿਆਗੁਰੂਜੀਓਬੇਗਿਆਮਰਦਾਨਾ
 ਕੁਖਾਕਯੋਆਵਦਾਮਾਹ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਕਿਆਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਮੈ
 ਨੁਆਪੇਖਾਵਣਨੂੰਬੁਝਾਮਾਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਆ
 ਮਰਦਾਨਾਅਸਾਤੂੰਨੀਕਾਕਾਹੈਅਸਾਤੂੰਨੀਕੁੜ੍ਹਆਖਿ
 ਆਨਾਂਹੀ ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਫੇਰਪੁਛਾ ਗੁਰੂਜੀਏਮੀਮ੍ਰਿਤਫ
 ਲਮੈਵੇਜਾਦੇਹੈਨਇਥੇਖਾਵਣਵਾਲਾਕਉਣਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ

ਨਕਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਜੇਖਾਵਣਵਾਲੇ ਨਹੋਵਣ ਤੁੰਏਹੁਏ
 ਥੇਕਯੋਹੋਵਨ ਤੁੰਮਰਦਾਨੇਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਏਥੇਤਾਂ ਅਸਾਨੂਨ
 ਜਰਕੋਈਨਹੀਆਵਦਾ ਅਤੇਤੁਸਯੁਕੋਈਨਜਰਮਾਵਦਾਹੋ
 ਤੁੰਦਸੀ॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾਏਹੁਕੁਦਰਤ
 ਦਾਮਹਾਰਏਏਹੁਗੁਪਤਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂਦੇਵਸਤੇਕਰਤਾਰਕੀ
 ਤੁੰਪੈਨ ਤੁੰਮਰਦਾਨੇਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਅਸੀਤਾਂਗੁਪਤਨਾਦੀਤੁੰ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾਪੂਰਨਮਹਾਂਪੁਰਖਾਂਵਿਚ
 ਅਤੇਗੁਪਤਾਂਵਿਚਕੁਦਕੋਈਨਾਹੀ ਤੁੰਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾ
 ਗੁਰੂਜੀਦੁਣਏਥੇਹੀਰਹੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਕਯੋਮਰ
 ਦਾਨਾ ਸ਼ਾਦਲਗਾਹਈ ਤੁੰਮਰਦਾਨੇਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਓਥੇ
 ਕਯਾਕਰਣਾਹੈ ਅਤੇਏਥੇਕਯਾਨਹੀਕਰਣਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾਜੇਓਥੇਕਰਣਾਹੈਸੇਏਥੇਨਾਂਹੀਕਰ
 ਣਾ ਤੁੰਫੇਰਮਰਦਾਨੇਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਚਲੇਕੁਲਾਪਿਛੇਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਚਲਕੁਲਾਮਰਦਾਨਾਪਾਪਾ॥ ਬੁ
 ਲੇਕੁਲਾਈਜੀਵਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ੫੬
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਥੇਉਡਾਗੀਲੀਤੀਉਹਾਰਪਰਬਤਤੇਅ
 ਏਖਥੇਹੋਏ ਤੁੰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਅਸੀਦੁਣਕਿਥੇ
 ਆਏਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਦੁਣਉਹ
 ਰਪਰਬਤਤੇਆਏ ਤੁੰਫੇਰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਅਸੀ
 ਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਅਸੀਨੇਲਖਜੋਜਨਆਏ੯੦੦੦੦੦ ਤੁੰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾ
 ਗੁਰੂਜੀਅਸੀਸਭੇਕਿਤਨੇਜੋਜਨਆਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸੀਉਨਤਾਲੀਲਖਜੋਜਨਆਏ ੩੯
 ੦੦੦੦੦ ਤੁੰਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਜੋਏਥੇਸਾਧਮ

ਖਦੇਆਰੇਸੋਕਿਥੇਏ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਮਰਦਾਨਾਏ
 ਥੇਹੀਏ ਤੰਮਰਦਾਨੇਕਾਮਾਗੁਰੂਜੀਚਲਦੇਥੇ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਾਮਰਦਾਨਾਉਤਾਵਲਾਨਾਹੋਆਕਰਿਉਤਨੀਗਲਕ
 ਰਦੇਆਰੇਜੋਕੁਟੀਵਿਚੋਸਾਧਨਿਕਲਾਯਾ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਨੁਪੁਛਯੋਸੁ ਅਰੇਸਾਧਤੁਮਕੋਟੋਜੋਈਹਾਮਾਇਪਹੁਚੇ
 ਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਮਰਦਾਨਾ ਕੁਈਹਮਕਰਤਾਰਕੇਬੰਦੇਹੈ ਤੰ
 ਉਸਸਾਧਪੁੰਛਾਤੇਰਨਉਕਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਮਰ
 ਕੁਈਮੇਰਲਉਨਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਤੰਉਸਸਾਧਕਾਮਾਜੀ
 ਰੁਮਾਰਨਉਹਮਨੇਸੁਦਾਥਾ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਮਰਦਾਨਾ
 ਤੁਮੁਝੇਕਾਜਾਣਤਾਥਾ ਤੰਉਸਸਾਧਕਾਮਾਮੁੜੇਗੁਰੂਬਤਾਸ
 ਥਾ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਮਰਦਾਨਾ ਕੁਈਤੇਰਨਉਕਾਹੈ ਅਤੇਤੇ
 ਰੇਗੁਰੂਦਾਨਾਉਕਾਹੈ ਤੰਉਸਸਾਧਕਾਮਾਜੀਮੇਰੇਗੁਰੂਕਾ

ਨਾਉਤੇਸੀਲਸੈਨਹੈ ਅਰਮੇਰਾਨਉਕਲਾਨਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਕਾਮਰਦਾਨਾਉਮੁਝੇਕਾਜਾਣਤਾਥਾ ਤੰਕਲਾਨਕਾਮਾਜੀ
 ਗੁਰੂਜੀਸੀਲਸੈਨਕਾਮਾਥਾ ਜੋਮਾਤਲੇਕਮੈਏਕਬਨਾਭਾਰੀ
 ਉਤਾਰਹੁਦਾਹੈ ਉਹਜਗਤਕੋਉਧਾਰੇਗਾ ਅਰਈਹਾਂਕੁਆਏ
 ਗਾ ਤੰਮਰਦਾਨੇਕਾਮਾਜੀਉਸਕਾਨਉਕਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਸੀਲ
 ਸੈਨਕਾਮਾਉਸਕਾਨਉਨਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਾਮਰਦਾਨਾ ਕੁਈਕਲਾਨਤੇਰਗੁਰੂਸੀਲਸੈਨਕਾਹੈ ਤੰਕ

ਲਮਾਨਕਹਆਜੀਮੇਰਾਗੁਰੂਹਜਰਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹ
 ਯਾਹਮੇਕੋਅਪਨੇਗੁਰੂਕਾਦਰਸਨਕਰਾਉ ਤਾਂਕਲਮਾਨਕਹ
 ਆਜੀਮੈਅਪਣੇਗੁਰੂਕੋਜਾਇਖਬਰਕਰਤਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਕਹਆਜਾਹਭਾਈਖਬਰਕਰ ਤਾਂਕਲਮਾਨਜਾਇਕ
 ਰਅਪਨੇਗੁਰੂਕੋਮਥਾਟੇਕਾ ਕਹਣਲਗਾਜੀਤੀਨਸਾਧਮ
 ਤਲੋਕਤੇਆਏਹੈ ਤੁਮਾਰੇਕੰਘਾਦਕਰਤੇਹੈ ਤੁਮਉਨਕਾਦਰਸ
 ਨਕਰੋ ਸੀਲਸੈਨਕਹਆਰੇਅਸਾਸਕਤਵਾਂਨਕੋਨਹੈਜੋਈਹ
 ਆਯਾਹੈ ਚਲੋਤੇਦੇਖੀਏ ਤਾਂਦੋਨੋਗੁਰੂਨਨਕਜੀਪਾਸਆਏ
 ਆਇਕਰਕਰਤਾਕਰਤਾਰਹੋਸਾਧਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਆਖੁਆ ਆਉਭਾਈਸਤਕਰਤਾਰਬੈਰੋਜੀ ਤਾਂਦੋਦੇਬੈਰਗ
 ਏ ਸੀਲਸੈਨਵਾਚ ਕੋਨਗੁਰੂਕੋਨਮੰਤ ਕੋਨਬਿਦਾਕੋਨ

ਜੀਤ ਕੋਨਕਲਾਲੇਈਹਾਂਆਏ ਕੋਨਨਮਤੁਆਕਿਨੇਮੰਗਾਏ ਸੀ
 ਲਪੁਛੇਸੁਣਰੇਗੁਈਬੋਲੋਬਚਨਦੇਹੁਸਮਝਾਈ १ ਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਦਾਚ ਗੁਰੂਕਰਤਾਰਮੰਤਸਬੁਦਾਈ ਬਿਦਾਅਮਲੇ
 ਜੀਤਮਗਮਾਈ ਸਚਕਲਾਲੇਈਹਾਂਆਏ ਅਮਰਅਜੋਨੀਪ
 ਕਰਮੰਗਾਏ ਨਨਕਾਨਿਰੰਕਾਰੀਨਉਮੋਰ ਅਪਨਾਉਬਤਾਯ
 ਤੁਹ ੨ ਸੀਲਸੈਨਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਚਰਨਉਪਰਮਥਾਟੇਕ
 ਯਾ ਕਹਣਲਗਾਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂਬਖਸੀਏ ਤਾਂਸੀਲਸੈਨਕਹਆ
 ਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਰਾਜੇਜਨਕਕਾਦਰਸਨਕੀਆਕੋਨਾਂਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਿਆ ਜੋਨਾ ਹੀ ਕੀਆ ੩ ਸੀਲ ਸੈਨ ਵਾਚ ਇਖਤ
ਪਰਬਤ ਜਾਇਤੁ ਮਦਰਸਨ ਕਰੇ ਜਨਕ ਜਨਕ ਕਰਹੁ ਪਰ
ਚੜ੍ਹੇ ਦੇਖੋ ਦਰਸਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤਾਂ ਕੋਉ ਪਰਮਾਦਰਸਨ ਕਰੇ
ਹਮਤੁ ਮਕੋਇ ਹੋਰ ਬਤਾਈ ਕਹੈ ਸੀਲ ਸੈਨ ਸੁਟਨ ਨਨਕੁਤਾਈ
੫੬॥ ਬੋਲੈ ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਜਗੁ ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫੭

ਇਖਨ ਪਰਬਤ ਕੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂਆ ਆਗੇ ਬਚਨ ਸਮਝਸੁ
ਟਲਆ ਜਨਕ ਕਹੇ ਸੁਕਦੇ ਉਨੁਟ ਬਾਤੁ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਆਪਾ
ਗਮੇ ਪਾਸ ਖੋਲਵਾਟਾ ਅੰਦਰ ਲੇਹੁ ਨਨਕ ਕਰੇ ਜੀਵਰਜ
ਨਦੇਹ ੧ ਜਾਇਨ ਨਕਜੀਵਰ ਸਨਕੀਆ ਜਨਕ ਆਪਣੇ ਕਰ
ਲਾਇਲੀਆ ਜਨਕ ਪੁਛੇ ਸੁਟਨ ਨਨਕੁਤਾ ਅਬਤੁ ਜਾਪ ਕੇ
ਨਕ ਜਪਤਾ ੨ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀਵਾਦ ਗੁਰਕੀ ਬਿਪਾਤੁ ਜਪ
ਅਜਾਪੁ ਤੁੰਤੀ ਮਿਟ ਗਏ ਤੀਨੋਤਾਪ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਛਨਾ ਆ
ਪੁ ਨਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨੀ ਨਾਗਾ ਗੁਰੇ ਦੇਖ ਨਿਰਦੇਖ ਹੋਇ ਰ
ਖਾ ੩॥ ਜਨਕ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਕੋ ਕਰੈ ਆਗੇ ਜਾਉ ਕਿਈ ਹਰਹੈ

ਹਮਤੁ ਮਆਤੁ ਮਏ ਕੋਰਾਉ ਜਹਾਂ ਹੋਤੁ ਹਨ ਗੀਂਦਰਾਉ ਜਨਕ
ਪੈ ਸੁਟਨ ਨਨਕ ਨਿਰਬਾਣੀ ਗੁਰਤੁ ਮਕੋਈਆ ਪਦ ਨਿਰਬਾਣੀ
੩ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀਵਾਦ ਨਨਕ ਬੋਲੈ ਸੁਟਨ ਜਨਕ ਗੁਰੂ ਮਾਤ

ਲੋਕ ਮੈਂ ਹਮਰਾ ਕਾਜਾ ਹਮਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੁਏ ਨਿਰਬਾਣੀ ਏਕੰ
 ਕਾਰਕੀ ਕਥਾ ਮਨ ਗੁਣੀ ੪ ਜਨਕ ਵਾਚ ਜਨਕ ਨਾਨਕ ਕੋ ਕਹ
 ਟੇਲਾਗਾ ਮਾਤ ਲੋਕ ਕੇ ਸਦਾ ਰਹੁ ਕਾਜਾ ਹਮਰੇ ਤੁਮਨੇ ਦਰਸਨ
 ਦੀਆ ਹਮਰਾ ਜਨਮ ਸੁਫਲ ਕਰਦੀਆ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬ
 ਰੀਥੀ ਪਾਸ ਹਮਰੀ ਪੁਰਨ ਕੀ ਨੀਆਸ ਅਪਜ ਪੋਅਵਰ
 ਉਪਦੇਸੁ ਤੁਮਰੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲੇ ਭੁਖ ਯਹ ਤੁਮ ਕੋ ਗੁਰਦੀ ਵਡਾ
 ਈ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਣਾਈ ਰਾਜੇ ਜਨਕ ਬੰਦ ਨਾ ਕਰੀਆ
 ਚਰਨ ਪੂਰਮਾ ਬੇਪਰਧਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਦਾਲੇ ਇਜਬ ਤਰਾਆ
 ਮੁਹਤਾਮਾਤ ਲੋਕ ਕੋ ਧਰਮਾ ਉਹ ਤੇ ਚਲੇ ਲੀਨੀ ਉਤਾਰੀ ਸੀਲਪ
 ਰਬਤ ਪਰਕੀ ਈ ਉਤਾਰੀ ਤਬ ਪੁਛੇ ਬਾਲਾ ਗੁਰਮਪਨੇ ਕੋ ਕਿਤ
 ਨੇ ਜੋ ਜਨਮ ਆਏ ਉਹ ਸੋ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਸੀਤੁ
 ਸੀ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਜੋ ਫੇਰ ਉਤਰੇ ਅਤੇ ਇਖਨ ਪਰਬਤ ਤੇ ਚ
 ਰੇ ਸੋ ਸੀਲਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਕਿਤਨਾ ਉਚਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ
 ਯਾ ਗੁਰਾਈ ਬਾਲਾ ਲਖ ਜੋ ਜਨ ਉਚਾ ਹੈ ਉਥੇ ੧੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਫੇਰ
 ਲਖ ਜੋ ਜਨ ਆਏ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਪਰ
 ਬਤ ਦਾਨਾ ਉਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਯਾ ਮਰਦਨਾ ਆਉ
 ਸਪਰਬਤ ਦਾਨਾ ਉਪਰਤ ਪਰਬਤ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਮਰਦਨੇ ਪੁਛਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਈ ਸਾਧ ਉਥੇ ਭੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਯਾ ਮਰਦਾ
 ਨਾ ਆਉ ਕਾਇਥੇ ਭੀ ਰਖੀ ਸੁਰ ਹੈ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਹ ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉ
 ਸਰਖੀ ਸੁਰ ਨੂੰ ਦੇਖੋਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹ ਯਾ ਮਰਦਨਾ ਆ
 ਅਸਾਨੁ ਉਹ ਆਪੇ ਦੇਖੋਗਾ ਤਾਂ ਮਰਦਨੇ ਕਹ ਯਾ ਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ੫੭) ਬੋਲੇ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੫੮
 ਉਸ ਪਹਾੜ ਦੇ ਉਪਰਾਇ ਕਵਡਾਤਲਾ ਉਕਦਰ ਤਿਦਾ ਆਹਾ
 ਤੇ ਜਲਨ ਲਭ ਰਾਖਾ ਯਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸੁੰਨ ਲ

ਗੇਕਰਣ ਤੁੰਗਰਿਖੀਸਰਾਮਾਯ ਆਚਿਦੇਹੀਬਚਾਸੀਤਾ ਰਖੀ
ਸਰਦਾਰ ਸੁਨਮੰਪੇਕੁਤੇਰਤੀਸੁਮਰਿਗਤੇ ਕੁਗਤੀਤਕਰਟੀਕਮੇਰ
ਪਰਬਤਮੀਨਸਰਦਾਰਤਰੀਗਤੇ॥ ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਸੁਣ
ਰਖੀਸੁਰਤੇਜੋਬਚਨਕੀਤਾਹੈ ਜੋਮੈਨੁਅਰਬਦੇਹੁ ੨ ਰਖੀਸਰਦਾਰ

ਚ ਸੁਣਕੁਈਤੁਜੋਸੁਨਕਰਤਾਹੈਸੋਕਿਸਵਸਤੁਕਰਤਾਹੈ ਚਿਤੁ
ਕੁਗਤਮੇਸੇਹੈ ਜੋਸਾਕੁਮੇਰ ਰਖੀਸਰਸੁਮੇਰਕੇਉਪਰਬੈਰਾਹੈ ਕਦੇ
ਹਲਚਲਪੂਦਨਾਹੀ ਅਰਜੈਸੇਮੀਨਸਲਜੋਤਚੰਗਕਰਤਾਹੈ ਅਰ
ਬਿਛਜੇਹੁਪ੍ਰਾਨਹਤਹੈਇਜਤਹੈ ਯਹਕਰਤ ਬਉਨਕੇਹੈ ਤੁਕਮੋਹੀ
ਮੈਸਾਹੈ ਤੁਜੋਸੁਮੀਗਕਰਤਾਹੈ ੩ ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਸੁਨਏ
ਕੀਕਾਰੀ ਸੁੰਗਸਤਿਗੁਰਤੁਰੀ ਕੁਮੇਰਚਿਤਨਹਰੀ ਮੀਨਨਾਨਕਹੋ
ਸੁੰਦਰਜਲਤਰੀਰੀ ੨ ਤੁੰਗਰਖੀਸਰਕਾਅਰੇਸਾਧਤਮਕਾਕਾਯ
ਮੈਤੁੰਸਮਾਝਾਨਹੀ ਤੰਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਅਰਬਦਿਤਾ ਇਸਨਾਨਏ
ਕੀਕਾਰਕੇਵਰਸਨਤੇਕੀਆ ਸੁੰਗਸਤਿਗੁਰਕੇਰੂਰੁ ਰਤੇਲੀਖਾ
ਕੁਮੇਰਜੋਸਾਚਿਤੁਠਹਰਾਅਹੈਗੋਬਿੰਦਕੇਨਾਮਜੋਨਾਨਕਮੀਨਤ
ਚੰਗਕਰਤਾਹੈ ਭੁਲਾਬਿਛਜੇਪ੍ਰਾਨਹਤਹੈਜਾਏ ਤੁੰਗਰਖੀਸਰਕਾ
ਅਰੇਨਾਨਕਤਪਾਕਲਜਗਮੇ ਤੁਹੀਹੁਆਹੈ ੩ ਤੰਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ
ਕਾਅਰਖੀਸਰਜੀਮੈਗੋਹੈ ਅਰਰਖੀਸਰਜੀਤੁਮਾਰਨਾਉਕਮ
ਹੈ॥੪॥ ਤੁੰਗਰਖੀਸਰਕਾਨਾਨਕਤਪਾਜੀਮੇਰਸਾਉਕੁਖਚੈਨਰ
ਖੀਸੁਰਹੈ ਤੰਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਾਯਸਖਚੈਨਰਖੀਸਰਜੀਤਮ

ਬਹੁਤ ਗਤ ਹੋ ਤੰਗ ਖੀਸਰ ਕਯਾ ਜੀ ਸਕੁਤ ਮਾਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪੈਰ ਖੀ
 ਸਹ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕੀ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗਲਾ ਵਿ
 ਚਲੀਤ ਤੰਗ ਖੀ ਸਰ ਕਯਾ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁਟੀ ਮੈਂ ਤੰਗ ਗੁਰੂ
 ਨਕ ਜੀ ਰਜਾਇ ਮੰਗੀ ਜਿਅਸਾਂ ਨੁਖੁ ਸੀ ਕਰੀ ਮੈਂ ਤੰਗ ਗੁਰੂ ਨਕ
 ਜੀ ਉਤਾਰੀ ਲੀਤੀ ॥ ੫੯ ॥ ਬੋਲੇ ਕੁਣੀ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ
 ਪੈਰ ਚਲੀ ੫੯ ਤੰਗ ਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਉਤਾਰੀ ਲੀਤੀ ਉਲਕਾ ਪ
 ਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਮਸੀ ਕਿਥੇ ਆ
 ਏ ਅਤੇ ਕਿਤਨੇ ਜੋਸਨ ਆਏ ਤੰਗ ਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ
 ਅਸੀਂ ਉਲਕਾ ਪਰਬਤ ਤੇ ਆਏ ਆਏ ਅਤੇ ਯਾਰ ਲਖ ਜੋਸਨ
 ਆਏ ਅਸੇ ੧੧੦੦੦੦੦ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੋਹ ਬੇਬੰਦ
 ਰਦਾਰ ਹੁੰਦੇ ਤੰਗ ਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪਹਲੇ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੋਈਏ
 ਪੁਰਦਾ ਬੰਦਰ ਦੂਜਾ ਆਵਸੀਲਾ ਹੜੀ ਬੰਦਰ ਤੀਜਾ ਆਵਸੀਮ
 ਛਲੀ ਬੰਦਰ ਤੌਫੇਰ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਜੀ ਅਸੀਂ ਕਿਸ ਰਾਜੇ ਦੇ
 ਖੰਡੂ ਜਾਇ ਵੜੀਏਗੇ ਤੰਗ ਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪੁਸ਼ਿ
 ਸਤ ਖੰਡੂ ਲੋਕਾ ਸਹਰ ਰਾਜੇ ਪੁਲਿਸ ਤਦਾਹੇ ਉਥੇ ਦਾਰ ਜਾ ਭੁਭੀ
 ਫਟਦੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਪੁਛਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਪਰ ਕਿਤਨੀ ਦੂਰ ਕੋ
 ਤੰਗ ਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰਦਾਨਾ ਪਰ ਚਿਤ ਮਾਯਾ ਹਈ ਤੇ
 ਨੁਪਰ ਜਾਇ ਵੜੀਏਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਭੀ
 ਪਰ ਚਲਣਾ ਹੈ ਕਿਨਾ ਹੀ ਚਲਣਾ ਤੰਗ ਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਅਸ ਨੁਕਰ ਤਾਰ ਲੇਜਾ ਮੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਭੀ ਜਾ ਸੀਏ ਅਤੇ ਜੇ
 ਤੁਓ ਤੁਵਲਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੈਨੂੰ ਪੁਚਾਇਓ ਡੀਏਗੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕ
 ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਹੁਣ ਪੰਕਾ ਦੇ ਦੇਹੋ ਤੰਗ ਗੁਰੂ ਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕਿ
 ਉਮਰ ਦਾਨਾ ਅਸਾ ਤੇ ਨੂੰ ਪੰਕਾ ਦਿੰਤਾ ਹੈ ਕਿਤੋਂ ਆਪੇ ਪਗ ਦਿ
 ਤਕੀ ਤਾਹੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਤਾਂ ਸਹਜ ਸੁਭਾ

ਇਹਾਲਪੁਛੀਸੀਤੁਸੀਮੈਨੂੰਇਹੁਕਿਉਮਾਂਖੀਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਕਯਾਚਲਤਾਈਬਾਲਾਹੁਣਮਰਦਾਨਾਅਸਾਥੇਅਗੇਹੀ
 ਵਿਦਾਹੋਦਾਹੈਤੁਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਅਜੇਹੀਨਹੀਕਰਣੀ
 ਨਲੇਨਿਬਾਹੁਣਾਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਅਸੀ
 ਕਰਤਾਰਓਤੇਬਹੁਤਰਾਜੀਆਹੇਅਸਾਉਤੇਕਰਤਾਰਬਹੁਤ
 ਮਿਹਰਵਾਨਹੈਜੋਤੈਨੂੰਅਸਾਪਸੇਕਰਤਾਰਉਥੇਨਹੀਮੰਗਿਆ
 ਤੁਮਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੇਰੀਦੇਹਕਿਥੇਛੁਟੇਗੀਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਰਦਾਨਾਭੁਲੀਜਾਹਗਾਛੁਟੇਗੀਤਾਂਮਰ
 ਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਕਦਛੁਟੇਗੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮ
 ਰਦਾਨਾਪੰਜਾਦਿਨਨੂਤ੍ਰੈਘੜੀਆਦਿਨਗਹਦੇਤੁਮਰਦਾਨੇ
 ਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੁਸੀਕੁੀਹਾਜਹੋਸੇਕਯੋਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਮਰਦਾਨਾਅਸੀਤੇਰਾਕੀਮਕਰਕੇਜਾਸੀਏਤਾਂਫੇਰਮ
 ਰਦਾਨੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਸਾੜੇਗੇਕਿਦਬੋਗੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਮਰਦਾਨਾਜੋਤੁਆਖੇਸੋਈਕਰੀਏਤੁਮਰਦਾਨੇਕਯਾ

ਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇਉਪਰਬਹੁਤਮਿਹਰਕਰੇਮੇਰਕਯਾਕਰਸੇਤਾਂਗੁ

ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਘਾਮਰਦਾਨਾਮਾਤੋਰਾਹੀਕਘਾਕਰਸੀਏ ਤਾਂਮ
 ਰਦਾਨੇਕਘਾਗੁਰੂਜੀਜੇਮੈਨੂੰਸਾਜ਼ੋਗੇ ਤਾਂਮੈਂਤੁਸਾਂਤੇਬਹੁਤਰਜੀ
 ਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇਦਬੋਰੀਤਾਂਮੈਂਬਹੁਤਰਜੀਹੋਵਾਂਗਾ ਅਤੇਜੇਸਾਜ਼ੋਗੇ
 ਤਾਂਕਰਤਾਰਦੀਦਰਗਾਹਵਿਚਦਾਵਨਗੀਰਹੋਵਾਂਗਾ ਗੁਰੂਜੀ
 ਮੈਂਆਪਣੀਅਖੀਰਾਤਨੁਡਿਠਾਏ ਕਰਤਾਰਮੈਂਨੁਦਿਖਾਯਾਏ॥
 ਜੇਇਥੇਸਾਜ਼ੀਦਾਏ ਸੋਪਾਕਹੋਇਜਾਦਾਏ ਅਤੇਜੇਏਥੇਦਬੀਦਾ
 ਏਸੇਆਰੇਸਾਜ਼ੀਦਾਏ ਗੁਰੂਜੀਤੁਸਾਮੈਂਨੂੰਅਵਸਕਰਸਾੜਨਾ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਘਾਮਰਦਾਨਾਮਾਇਹੁਭਾਰਅਸਾਡੀਗ
 ਰਦਨਤੇਹੋਯਾ ਅਸਾਤੇਨੂੰਅਵਸਸਾੜਨਾਦਬਣਨਾਹੀ ਤੁੰਚਿ
 ਤੁਥਾਇਰਖੁ ਤੁੰਅਸਾਡਾਪਰਮਪਮਾਰਾਏ ਕਰਤਾਰਭੁਵੈਗਾ
 ਤਾਂਤੈਨੂੰਸਾਜ਼ੀਏਗੇ ਤਾਂਮਰਦਾਂਨੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਅਬ
 ਟੇਕਾ ਧੀਨਧੀਨਮੁਖਬਚਨਉਦਾਰਾ ਤੁਮਪ੍ਰਸਾਦਏਹਪਦ
 ਸੁਰਧਾਰ ਬੇਦਕਤੇਬਬਾਤਪੁਕਾਰੇ ਕਲਜੁਗਨਾਨਕਰੁ
 ਯਾਅਵਤਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨਮਹੇਸ਼ਨਪਾਵੈ ਨੇਤਨੇਤਗੁਣਉ
 ਚਰਸੁਣਾਵੈ ਪੀਰਪੀਕੀਬਰਬਤੁਜਦੇਵਾਇਕਤਿਲਨਪਾਵੈ
 ਕੇਵਪੁਰਨਗੁਰੂਇਕਬੇਨਤੀਸੁਣੀਜੈ ਵਾਸਮਰਦਨੇਪਰਕ੍ਰਿ
 ਪਾਕੀਜੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਘਾਚਲੋਭਾਈਮਰਦਾਨਾ
 ਚੋਥੇਦਿਨਦੁਰਬੋਲਾਸੁਹਰਦਾਨਾਉਹੋ ਸੋਉਥੇਜਾਇਉਤਰੇ

ਤਾਂਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਇਥੇਹੀਦੇਹਛੁਡੀਹੋਤਾਂਗੁਰੂ

ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਮਰ ਦਾਨ ਆਏ ਬੋਧੀ ਤੇ ਗੀ ਮੋਲਾ ਦਰਹੋਰੀ ਅਤੇ
 ਤੇਨੁ ਪੁਰਮੇ ਸਹਰ ਲੈ ਜਾਵੇ ਆਹੇ ਚਲ ਖੁਰਮੇ ਖਾਹ ਤੇਰਾ ਅਹਰਿ
 ਬੋਧਾ ਕੀ ਰਹਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੰਜ ਵੇਦਿ ਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖੁਰਮੇ ਸਹਰ
 ਆਏ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਖੁਰਮੇ ਦੇ ਫਲ ਖਾਵੇ ਜਾਂ ਤੇ ਪਾਤੀਆ ਦਿਨ
 ਰਹਾ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਕੋ ਮਰਦਾਨਾ ਦੇ
 ਹੁਖ ਬਰਮਾਤ ਮੇਦੀ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾ ਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਆਮਰ ਦਾਨ ਕੋ ਕਰ ਜਾਤੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨੇ ਕਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੋਇ ਉਕਰ ਜਾਤਾ ਹੈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਨਾਭ ਕਮਲ ਵਿਚੋ ਪਦਨ
 ਦੀ ਗੰਢ ਖੁਲ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨੌ ਸਾਸ ਰਹਿ ਦੇ ਪੈਸ ਕੁ ਦੇ ਤੁਸੀ ਗਿ
 ਟਦੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਗੁਣ ਬਾਲਾ ਗਿਟ ਦਾ ਜਾਹ
 ਤਾਂ ਗੁਣ ਬਾਲਾ ਲਗਾ ਗਿਟਨ ਪੁਰੇ ਨਵੇ ਸਾਸ ਦੇ ਹੀ ਵਿਚੋ ਨਿਕਲੇ
 ਜਾ ਬਾਲੇ ਦੇ ਹੀ ਨਹ ਬਲਾਇਆ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਹੋ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਗੁਣ ਬਾਲਾ ਕੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਪੁਰਣ ਹੋਖਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਮਗੋ ਮਥਾਟੇ ਕਾ
 ਕਹਣ ਲਗੇ ਪੰਨ ਤੁਹੈ ਪੰਨ ਤੇ ਗੀ ਕੁਦਰਤ ਤੁਬਤਾ ਬੇਅੰਤ ਹੈ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਦੇਖ ਗੁਣ ਬਾਲਾ ਕਰਤਾਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੀ
 ਆਂਦਰਿ ਮਾਈ ਮਾਂ ਕੋ ਹੀ ਮਰਦਾਨੇ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਹੋਸੁ ਤਾਂ
 ਬਾਲੇ ਕਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਕਰਤਾਰ ਅਤੇ ਤੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਕੁ
 ਤੇਵੇ ਤੁਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਤੀ ਸਰੂਪ ਸਰਬ ਪਦ ਕਾ ਪਤ ਪਾਲ
 ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਹ ਤੇਰਾ ਬਾਬੀ ਏਸ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀ ਉਕਰਨ ਹੋਵੇ
 ਅਤੇ ਜਿਸਨੂੰ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਗਾਵ ਦੇ ਹੋਨ ਅਤੇ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦੇਵਤੇ
 ਨੀ ਸਰਰਖੀ ਸਰਗਾਵ ਦੇ ਹੈ ਅਤੇ ਪੀਰ ਪਿਰ ਬਰਮੋਲੀ ਏਸੇ
 ਖਸਲਾ ਰਗਾਵ ਦੇ ਹੈ ਸਤ ਦੀ ਪਨੋ ਖੰਡੀ ਪ੍ਰਬਦੀ ਅਕਾਸ ਪਤ
 ਲ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀਆਂ ਗਾਵ ਦੇ ਹੈ ਜੋ ਮਰਦਾਨੇ ਦਾ ਗੁਰੂ ਹੁਮਾ ਤਾਂ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਸ ਦੇ ਹੀ ਨੂਹ ਦਸ ਜੀਏ
 ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭਾਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਪੁਰਸੇ ਦੀਆਂ ਲਕ
 ਰੀਆਂ ਲੀਤੀਆਂ ਇਕ ਦਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੀ ਲੀ
 ਤੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦਰ ਬਾਲੇ ਦੀ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਇਕ ਦਰ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਦੀਆਂ ਹੀ ਇਹਾਂ ਦਰਾਂ ਦਾ ਖਫਟ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਆਪਣੇ ਹਥੀ ਚਿਖਾ ਬਣਾਈ ਆਪਣੇ ਸਨਕਰਾ ਆਪ
 ਣੀ ਚਿਖਾ ਉਪਰ ਰਖਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਪਣੇ ਹਥੀ ਲਿਖੂ
 ਇਤ ਤਾਂ ਮਰਦਾਨਾ ਪਰਸਾ ਮਰੇ ਗਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆ
 ਪਣੇ ਹਥੀ ਸਾੜਾ ਪੁਰਸੇ ਸਰਰ ਵਿਚ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭਾਈ

ਜੀ ਮਰਦਾਨਾ ਬਡੇ ਭਾਗਵਾਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਹਥੀ
 ਸਾੜਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਰਦਾਨਾ ਸਾੜ
 ਬਡਾ ਪਾਗੁ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾਂ ਵਾਂਗ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਦੇ ਦਰਸਾਂ ਤੇ ਮਥਾ ਦੇ ਕਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਮਰ
 ਦਾਨਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਅਸਾਨੂ ਹੁਰ ਜਾਇਵੇਰ ਤਾਂ ਉਥੇ
 ਰਲੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭਾਈ ਓਹੁ ਜੇ ਤਬ ਦਰਸੇ ਸਰਸਾ
 ਖੀਦਾ ਹੈ ਜਿਥੇ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ ਨੇ ਪੁਲ ਬਧੀਆਂ ਹੀ ਓਹੁ ਨਾ ਤੁਰੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਓਹੁ ਤਾਂ ਦਰਸਾਏ ਤਾਂ
 ਬਾਲਾ ਦੁਪਕਰ ਗਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭਾਈ ਓਹੁ
 ਲਾਵੇ ਪੁਣ ਤੇ ਮਰ ਗਈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਾ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੁਸੀਂ

ਜਾਇ ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਿਆ ਚਲਤਾਈ ਬਾਲਾ ਚਿਹੁੰਦੇਖਰ
ਲੀਏ ਤਾਓਥੈਉਤੁਰੀਲੀਤੀਆਇਸੇਤਬੰਦਰਾਮੇਸਰਖਜੇਹੋਏ
ਆਹੇ ਜੋਗੀਰਖਨਾਬਚਾਰਪੰਜਾਸਿਧਾਨਾਲਆਇਨਿਕਲਆ
੫੯॥ ਬੋਲੋਗੁਰੂਜੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ ੬੦

ਤੁੰਸੇਤਬੰਦਨਾਮੇਸਰਮੇਲਾ ਗੋਰਖਗੁਰੂਕੁਰਬਰੀਚੇਲਾ
ਮਾਛਿੰਦਨਾਬਰਹੇਅਗੁਬੇਲਾ ਗੋਪੀਚੰਦਜਗਤਸਿਉਖੇਲਾ॥

ਲਹਰੁਪਾਮਾਸਾਇਕੇਲਾ ਚਰਪਦਨਾਬਰਹੇਸੁਹੇਲਾ १ ਕੁਰਬਰੀ
ਵਾਚ ਕਉਨਜੋਤਾਸਰਸੈਸਿਰਮੋਰੇ ਦੁਜਾਕਾਕੋਕਹੇਤਾਮੇਰੰਕ
ਉਨਅੰਤਕਯੋਪਾਵੈਪਾਰ ਕਾਕੋਕਹੀਮੇਅਗਮਾਮਪਾਰ ਕਉਨਜੋ
ਜੋਗੀਜੋਗਕਮਾਵਉ ਕਉਨਸੁਮਿਠਤੀਰਾਤਾਰਾਉ ਕਾਕਾਦਰਸ
ਨਕਉਨਪਰਪਾਇ ਕਉਣਸੁਬਾਣੀਨਾਦਵਜਾਇ ਕੁਰਬਰੀ
ਲੇਸੁਣਨਾਨਕਪ੍ਰਾਣੀ ਕੰਕਰਪਾਵੈਪਦਨਿਰਬਾਣੀ १ ਕਉਨਨਿ
ਰੰਤਰਰਹੇਸਮਾਇ ਜਿਤੁਅਸਾਥਿਰਹੈਕਲਨਖਾਇ ਕੁਰਬਰੀ
ਛੰਨਨਕਤੇਯੀ ਨਨਕਸਚਝੁਨਹੋਈ॥ ੨॥ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵ
ਚ ਨਿਰੰਜਨਜੋਤਸਰਸੈਸਿਰਮੋਰੇ ਏਕਆਪਦੁਜਾਨਹੀਹੋਰਤੰ
ਅੰਤਨਪਾਰਾਵਾਰ ਅਗਮਾਮਗਾਧਬਿਅੰਤਅਪਾਰ ਗੁਰਮੁਖ
ਜੋਗੀਜੋਗਕਮਾਉ ਸਿਠਤੀਰਾਤਾਅਤਮਰਾਉ ਸੁਣਕੁਰਬਰੀ
ਨਨਕਕਹੈਬਾਣੀ ਜਿਤੁਪਾਵੈਪਦਨਿਰਬਾਣੀ १ ਸਚਨਿਰੰਤਰ
ਰਹੇਸਮਾਇ ਕਲਨਗਾਸੈਪਿੰਡਨਪਾਇ ਨਨਕਕੁਰਬਰੀਗੋਸੁ

ਹੋਈ ਮਨਮਾਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚ ਸੋਈ ੩ ਕੁਰਬਾਨੀ ਦਰ ਕੋਯੋ ਕਰ
ਖੋਜੀ ਕੋਯੋ ਕਰਵਾਈ ਕੋਯੋ ਕਰ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਬਿਧਾ ਤੁਆਰੀ ਕੋਯੋ ਕ
ਰਦੁਨੀ ਯਾਂ ਦੁਤਰਤਰਾ ਕੋਯੋ ਕਰ ਬਾਲੇ ਜੀਵਤ ਮਰਾ ਕਵਨ ਗੁਰੂ
ਜਿਸ ਦੀ ਖਾਦੀ ਨੀ ਕੁਰਬਾਨੀ ਪ੍ਰਣਵੇਤ ਤਪੁ ਬੀਨੀ ੪ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਦਰ ਗੁਰਮੁਖ ਖੋਜਤ ਰਾਹੁ ਦਸਾਸਾ ਸਹਜ ਮਿਲੇ ਜਗ ਜੀਵ
ਨਾਪਾਯਾ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤੁਆਰੀ ਮਾਯਾ ਗੁਰਮੁਖ ਜੋਗ ਬਿਜੇ
ਗਪਰ ਜਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖ ਰਗਤ ਪਤਸਤ ਹੋਨ ਲੇ ਗੁਰਮੁਖ ਦੁਨੀ ਯਾਂ
ਦੁਤਰਤਰਾ ਸਬਦ ਮੁਏ ਫਿਰ ਬਹੁ ਨ ਮਰਾ ੫ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਸ
ਚ ਦੀ ਨੀ ਦੀ ਖਾਦੀ ਮਾਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਚ ਪਰੀ ਖਾ ਗੁਰਮੁਖ ਸਚੇ ਸ
ਚ ਪਛਾਣੈ ਮਨਮੁਖ ਦਾ ਦੀਤ ਤਨ ਜਾਣੈ ਚੀਨੇਤ ਤਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇ
ਲਾ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਸੁਰਤ ਪਾਨਿ ਚੇਲਾ ਅੰਤਰ ਰਤ ਨ ਮਾਨ ਪ੍ਰਚੰਡ ਅੰ
ਤਰ ਨਾ ਮਾਨਿ ਪਾਨ ਅਖੰਡ ਸੁਣ ਕੁਰਬਾਨੀ ਨਾਨਕ ਸਚ ਬੋਲੈ ਸਚ ਨਿ
ਰੰਤਰ ਤਤ ਦਿਰੋਲੈ ॥ ੬ ॥ ਗੋਰਖੋ ਦਰ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸਤ ਦੰਤ ਸਾੜਾ ਪੰ
ਚੋਇ ਦੀ ਮਾਰ ਨਿਵਾੜਾ ਨਾਮ ਦਾਨ ਗੁਰਮੁਖ ਇਸਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ
ਬ੍ਰਹਮ ਧਮਾਨੀ ਬੋਲੇ ਸਚ ਨ ਰਾਈ ਮਿਥਾ ਏਹੁ ਮਾਦਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ਸਾਚੀ
ਸਿਖਾ ਜੋਗ ਕੇ ਲਖ ਟੁਟੇ ਹੋ ਪੁਤਾ ਗੋਰਖ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅੰ ਪੁਤਾ ॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਰ ਚੰਚਲ ਚਾਇਨ ਖੋਲੈ ਖੋਲੇ ਦਾ ਮਨ ਕਾ ਮਨ ਤਿ
ਆਗੇ ਗੁਰਮੇਲੇ ਚੰਚਲ ਨ ਰਨ ਜਾਇ ਮਖਾੜੈ ਗਗਨੰਤ ਰਧਨ ਖਸ
ਹਜਮੈ ਚਾੜੈ ਰਹੈ ਇਕੰਤ ਸਬਦ ਨਿਰਬਾਣ ਦਰਗਾਹ ਪੈਧਾ ਪਤ ਪਰਵ
ਣ ਅੰ ਸੇ ਸੀ ਜਮ ਰਹੇ ਗੁਰ ਪੁਤਾ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਅੰ ਪੁਤਾ ੮ ਕਨਕ ਕ
ਮਨੀ ਸੋਯੋ ਨਾ ਹੀ ਗਾਤਾ ਪਰਦਰਬ ਹਿਰੈ ਨਾਪਰਤਿ ਮਾਰਤ ਜਿਹ ਬਾਮ
ਖੋਨ ਭੁਖ ਅਸਾਤ ਮਨਮਾਣ ਕਾ ਮਨ ਤੇ ਪਤੀ ਮਾਨ ਮਨ ਤੇ ਮਨਮਾਨ ਮਾਨ
ਰਤੇ ਸਮਝਨਾ ਪਰਦਰਬੀ ਖਬਰ ਸਚ ਸਬਦ ਸਿਦਾਤੀ ਅਬ ਚਲਨ
ਗਗਿ ਸਚ ਜੋਗ ਪਛਾਤੀ ਜੋਗ ਮਾਰਗ ਕੀ ਅੰ ਸੀ ਚਲਾ ਪ੍ਰਣਵਤ ਨ

ਨਾਮਸੁਟਹੋਵਾਲਾ ॥੨॥ ਗੋਰਖੋਵਾਰ ਕਵਨਰੂਪਕਵਨਵਿਸਥਾਰ

॥ ਕਵਨਅਰੰਭੁਕਵਨਅਕਾਰਕੰਤੁਪਰਵਸੈਕਵਨਅਰ

ਰ ਕਵਨਸੁਰਜਾਕਵਨਸੁਮਹਤ ਕਵਨਸੁਪੁਰਖਪੁਰਖਪਤਿਤੋਕ
 ਵਨਸੁਬੋਲੈਕਵਨਸੁਪੋਖੈ ਕਵਨਸੁਜੋਤਿਨਿਰੰਜਨਦੇਖੈਕਵਨਸੁਮਾਏ
 ਕਹਾਂਇਹੁਜਾਹਿਪਿਰੁਪੜੈਜੀਉਕਹਾਂਸਮਾਹਿਵਿਸਕਥਕਾਏਹੁਬੀਚ
 ਰ ਬੋਲੈਗੋਰਖਤੋਤਤੁਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਵਾਰ ਸਚਰੂਪਪਵਨ
 ਵਿਸਥਾਰ ਅਗਨਿਅਰੰਭੁਸਬਦਅਕਾਰ ਗੁਰਮੁਖਸਾਚਾਸਚੁਅ
 ਚਾਰ ਗੁਰਮੁਖਨਿਜਪਦਮਹਲੀਵਸੈ ਅਮਰਹੋਇਫਿਰਕਾਲਨਰ
 ਸੈਅਨਰਾਜਾਪਵਨਮਹਤਾਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖਪੁਰਖਪਤਿਤੋਕਬੋਲੈਪਵ
 ਨਅਗਨਿਭੁਭਵਉ ਸਚਪੋਖੈਜੋਤਨਿਰੰਜਨਰਉਹੁਕਮੇਆਏਹੁਕਮੇ
 ਜਾਇਪਿਰੁਪੜੈਜੀਉਕਹਾਂਸਮਾਹਿਉਹੁਅਗਮਕਥਾਕਥਿਨਿਜਾਇਸ
 ਤੁਗੁਰਪੁਰੇਦੀਆਦਿਖਾਇਨਾਨਕਬੋਲੈਸਚੀਗਾਥਾਸੁਟਹੋਕੁਰਬਰੀ
 ਗੋਰਖਨਾਥਾ ॥੧॥ ਜਤੁਪਹਾਰਾਪੀਰਜਸੁਨਿਅਰਅਹਰਣਮਤਵੇਦ
 ਹਥਿਅਰ ਗੁਰਸਬਦਸਚਸਚੀਧਰਮਸਾਲ ਸਚਕਰਕੁਰੂਤਤਲੈਛਾ
 ਲੁਪੜੀਐਸਬਦਸਚੀਟਕਸਾਲਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸੁਸਦਾਦਾਨਨਨਕ
 ਨਦਰੀਨਦਰਨਿਗਲ ॥੨॥ ਇਹੁਸਚੀਗੋਸੁਗਰਮੁਖਹੋਈਗੁਰਮੁਖਾਵਿਰ
 ਲਾਚੀਨੋਕੋਈਸਚਖੰਡਕੀਬਾਣੀਅਖੰਡ ਗੁਰਮੁਖਸਪਤਖੰਡਸੁਮੰਤ
 ਸੇਤਬੀਦਰਮੇਸਰਹੋਈਪਦਵੈਨਨਕਤਰੇਜੇਈ ॥੩॥ ਗੋਰਖਵਾਰ ਸੇਤਬੀ
 ਵਰਮੇਸਰਮੇਲ ਗੋਰਖਕੁਰਬਰੀਏਕਹੁਏਕਚੇਲ ਗੋਰਖਕੋਲੈਸੁਯ

ਸੁਭਾਇ ਹਮਕੁਲੇਤੁਰਾਹੁ ਬਤਾਇ ੧੪ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਚ ਗੁਰਮੁ
 ਖਸਰ ਜੋਗਕਮਾਉ ਨਿਜਪਰਮਾਤਮਾਪਾਵਉਥਾਉ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਕ
 ਵੀਖਾਲੇਹੁ ਅਮਰਾਪੁਰਨਗਰੀਬਜਹਾਪਰਬੋਹੁ ਨਨਕਬੋਲੈਸਚੀ
 ਬੁਝੀ ਸੁਦਗੋਰਖਨਿਰੰਜਨਪ੍ਰਾਣੀ ੧੫ ਤੀਨਚਰਚੇਖੋਰੇਮੇਲੇਪੰਜਸ
 ਤੋਗੁਰਗਮਨਾਮਮੇਲੇ ਸੋਪਰਦੁਰਦਸਵੇਦਰ ਤੁਹਮੀਮ੍ਰਿਤਪੀਵ
 ਹਨਕਾਮਪਾਰ ਤੁਹਮਨਹਦਵਜੈਪੁਨਿਰੰਮੀਕਰਨਨਕਜੋਤੀਜੋਤ
 ਅਪਾਰ ੧੬ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰਾਵੇਪਰਵਾਹੁ ਵਹਦਿਸਮੇਦਵਸਾਏਗਾਹੁ ਸ
 ਹਮਿਬੁਤਦਰਸਨਪਰਪਾਉ ਐਸੀਜੋਗੀਜੋਗਕਮਾਉ ਪੁਰੋਗਾਰਕ
 ਸੁਭਿਪਦੇਸ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਮਿਟੇਸਤੁਰੇਖ ਨਨਕਬੋਲੈਬ੍ਰਹਮਵੀਚ
 ਰ ਐਸਜੋਗੀਸੁਗਤਸਦਸਾਹੁ ੧੭ ਬੇਦਕਤੇਬਸੇਪਕਰਨਪੀਰਿਤਪੇ
 ਵੀਪੁਰਪੁਰਾਣ ਨੈਖੰਤੁਸਚਤੀਸਗਲੀਠਿਹੁ ਜੋਗਨਪਾਵਹੁਕੁਮਕੁ
 ਮਾਰਹੁ ਸਤਿਗੁਰਪੁਰੋਕੀਜਰਨਉ ਲਖਚੋਰਾਜੀਜੋਨਿਨਪਾਉ ਸਾਧ
 ਸਿਗਤਿਮਾਹਿਦਸਾਪਾਸਾ ਅਠਪਹਰਹਰਿਨਾਮਪਾਇ ਸਚਜੋਗਅਟ
 ਲਾਸਾਨ ਨਨਕਪ੍ਰਣਵੈਸਦਾਕੁਰਬਾਣ ੧੮ ਸੁਦਬੁਢਬਰੀਗੋਰਖਨਾ
 ਥਾਹੁਕਾਮਖੰਤੁਬਸੇਪਰਮਾਥਾ ਸਾਧਕਮਿਸਗੁਰਬੁਧੁਚੇਲੇ ਕੁਰਸਬ
 ਦਾਇਨਾਦੁਖੀਵਹੇਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਣੀਨਨਕਬੋਲੈ ਸਹਜਨਿਰੰਤਰਤਤ
 ਦਿਰਲੈ ੧੯ ਤੁਹੇਹਗੋਰਖਨਾਥਕਾਠਲਰੇਬਾਲਾਨਨਕਚਲਤਹੈ
 ਸਿਧਾਂਕਾਮੇਲਹੈ ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਹਾ ਗੋਰਖਨਾਥਮੇਲਕਹਾਂਹੈਤੰ
 ਗੋਰਖਕਾਅਮਚਲਦਵਾਲੇਸਿਧਾਂਕਾਮੇਲਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾ
 ਆਗੋਰਖਨਾਥਜੀਇਥੇਕਿਤਨੇਕਹੈ ਤੰਗੋਰਖਕਾਥੀਹੰਸੇਚੋਦੰ
 ਥੇਪੰਜਤਰਕੋਹੈ ੧੪੦੭੫ ਅਤੇਮੇਲਗ੍ਰੀਕਲਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਾਹਾ ਜਾਹੁਜੀਤਮਸਿਧਤੇਉਤੁਤੇਜਾਹਰੇਹਮਤੋਮਨੁਖਹੈਤੰਬੁਰਬਰੀ
 ਕਾਅਮਰੇਨਾਨਕਬਾਲਾਤੁਤੇਕੋਸਕੋਉਰਾਵਤਾਥਾ ਅਬਤੁਫਕੋਕਾਹੁ
 ਅਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਹਾਗੁਰਬਰੀਨਾਥਜਿਸਕਉਸਉਡਾਈਥੀ॥

ਸੇਹਮਕੋਕੁਓਤੁਾਵੈਗ ਤਾਂਭਰਬਰੀਕਯਾ ਅਚੇਨਨਕ ਕੋਸਤੈਨੇ
 ਕੁਓਤੁਾਈਥੀ ਕੀਕਿਸੀਅੰਗਨੇਉਤੁਾਈਥੀ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਚ
 ਸਚਸਥਦਨੇਕੋਸਉਤੁਾਈ ਆਗਮਾਨਿਰੀਕਾਰਕੀਆਈ ਬਿਨਆ
 ਗਮਾਸੋਕਉਨਉਤੁਾਵੈ ਅੰਸਕੋਈਵਿਸ਼ਨਆਵੈ ਹਮਕੋਭੀਚਿਹੀਆ
 ਰਮਾਦੇਹੁ ਤੁਮਚਲੇਆਗੇਹਮਆਇਮਿਲੇਹੁ ਤਾਂਸਿਧਉਤੁਾਗੀਲੀ
 ਤੀ ੬੦॥ ਬੋਲੇਕੁਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੬੧

ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਕਸੇਕੁਾਈਬਾਲਾਸਿਧਤਾਗਏ ਤਾਂਬਲੇ
 ਕਯਾਗੁਰੂਜੀਜੇਤੁਸਾਗੀਰਜਾਇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਚਲ
 ਕੁਾਈਬਾਲਾਅਸੀਭੀਜਾਈਏ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਭੁਲਾਗੁਰੂਜੀ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀਉਥੋਉਤੁਾਗੀਲੀਤੀ ਜਦੋਅਚਲਵਟਾਲੇਗਏਹਿਕਪਿ
 ਪਲਦੇਹੇਠਥੁਆਹਾ ਉਸਉਪਰਬੈਠਗਏ ਜਾਂਸਿਧਆਏਤਾਂ
 ਕਮਾਦੇਖਨਜੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਗੇਬੈਠੇਹੈਸਤਾਂਗੋਰਖਕਯਾਆਦੇ
 ਸੋਹਨਨਕਤਪਾਆਦੇਸ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਏਕੀਕਾਰਕੋਆ
 ਦੇਸਹੋਗੋਰਖਖੁਡਾਬ ਤਾਂਭਰਬਰੀਕਯਾਅਚੇਨਨਕਤਪਾਤੁਕਿਓ

ਇਸੀਹੈ ਗੁਰਨਨਕਜੀਕਯਾ ਅਚੇਸੁਣਕੁਰਬਰੀਨਾਥ ਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਵਚ ਇਸੁਹਮਾਰਾਏਕੀਕਾਰਾ॥ ਸਚਮੰਤ੍ਰਕੀਆਨਿਸਤਾਰ
 ਉਸਤਾਦਹਮਾਰਾਸਤਿਗੁਰਪੂਰ ਆਇਅੰਤਬਚਨਾਕਾਸੂਰਾਜਿਨ
 ਹਮਕੋਪੀਖਲਗਾਏਅੰਸੇ ਤੁਮਤੇਆਗੇਈਹਮਆਇਬੈਸੇਨਨਕਕੋ
 ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀ ਸੁਣਹੋਕੁਰਬਰੀਤੈਅਕਲਨਲੀਨੀ२੦ ਜਾਂਉਥੈ

ਲਉਜੜਾ ਤਾਂ ਵਟਾਲੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਸਿਵਾਤਾ ਲੋਕ ਅ
 ਇਕਰਕਈ ਪੈਰੀ ਪਏ ਅਤੇ ਕਈ ਦੁਸਟੀ ਲਗੇ ਕਰਨੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਕਰੇ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਇਥੇ ਲੋਕ ਦੁਖ ਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਮਰ
 ਦਾਨੇ ਦੇ ਪੁਤਨੂੰ ਉਥੇ ਲੋਕਾ ਵਟਾਉ ਅਤੇ ਦੁਇਸਾਧ ਕੰਧਾਰ ਵਿਚ ਹੋਨੇ
 ਉਦਉਧਾਰ ਕਰਨਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀ ਸਹਜਾ ਦਾ ਮਰ
 ਦਾਨੇ ਦਾ ਪੁਤਨੂੰ ਤਾਂ ਤਲਵੰਡੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਬਾਲਾ
 ਉਸਤਾਂ ਦੀ ਜਰੂਰ ਉਥੇ ਲੋਕਾ ਵਟਾਉ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਕੁਲਾ ਗੁਰੂਜੀ
 ਚਲੇ॥੧॥ ੬੧॥ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀ ਵਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥

੬੨॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਉਥੇ ਭੁਗੀਲੀਤੀ ਅਤੇ ਚੰਦ ਭੁਨ ਸਿਧੂ ਦੇ ਪੁਰ
 ਤੇ ਉਤਰੇ ਬਾਲੇ ਦੇ ਪਿਉ ਦਾ ਪੁਰ ਮਾਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕ
 ਈ ਬਾਲਾ ਹਾਇ ਬੁਲਾਰ ਤਾਂ ਚਲ ਗਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਲੂ ਭੀ ਚਲ ਗ
 ਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਮਾ ਬੀਬੀ ਭੀ ਚਲ ਗਈ ਅਤੇ ਚਾਚਾ ਲਾਲੂ ਰਹਾ
 ਹੈ ਚਿਹਰੇ ਬੜੇ ਪੈਸੀ ਅਤੇ ਅਸਾ ਜਰੂਰ ਜਾ ਵਟਾਉ ਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੇ
 ਪੁਤਨੂੰ ਸਦਲਾਉ ਦੁਪਾਤਾ ਜਾਣੇ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਜੀ
 ਗੁਰੂਜੀ ਸਹਜਾ ਦੇਨੂੰ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਅਹੋ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਹ
 ਯਾ ਕੁਲਾ ਗੁਰੂਜੀ ਬਾਲੇ ਜਾਇ ਸਹਜਾ ਦੇਨੂੰ ਸਦਲਾ ਚਾਹਯਜੀ ਅ
 ਰਾਤ ਗਈਆਂ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦਾ ਅੰਦਰੇ ਨਿਕਲਾ ਮਾਯਾ ਜਾ ਦੇਖੇ ਤ
 ਬਾਲ ਸਿਧੂ ਹੋ ਜੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਨਾਲ ਮਾਹਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਪਿਉ ਭੀ ਉ
 ਨੇ ਵੇਨਾ ਲਾ ਮਾਹਾ ਸਿਵਾਟ ਕਰ ਸਹਜਾ ਦਾ ਬਾਲੇ ਦੇ ਪੈਰ ਤੇ ਦੁਪਾਤਾ

ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਬਚਨ ਕੀਤਾ ਸਹਜਾ ਦਾ ਕਰਤਾ ਰਹੁ ਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਅਪਣੇ ਨਉ
 ਦੀ ਦਾਤ ਦੇਵੈ ਸੁਹਰਾਈ ਸਹਜਾ ਦਾ ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਦ ਦੇਵੈ ਤੂੰ
 ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰਮ ਅਜੀ ਮੇਰਾ ਕਾਪਾ ਕਿ ਬੇਹੋ ਬਾਲੇ ਕਰਮਾ ਕੁਈ ਸਹਜਾ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਹੈ ਤੂ ਤੁਰਤ ਚਲ ਤੂੰ ਸਹਜਾ ਦਾ ਕਰਮਾ ਦਾ ਕਰਮ
 ਮਾਹਾ ਉਠ ਕੇ ਨਾਨਕ ਹੈ ਅਇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਮੈਰਾ ਤੈਨੂੰ ਰਖ
 ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਸੁਣ ਕੁਈ ਸਹਜਾ ਦਾ ਤੇਰਾ ਪਿਉ ਕਾਲ ਦਾ
 ਕਰਮ ਅਤੇ ਅਸਾਨੁ ਜੋਰਾ ਮਾਹਾ ਤੇਰਾ ਸਿਰੇ ਪਾਉ ਦੇਵਦਾ ਅਖ ਤੈਨੂੰ
 ਰੇ ਪਾਉ ਕੇ ਰਾ ਦੇਵੀ ਦੇ ਰੇ ਬੇ ਦਾ ਲੈ ਦੇ ਰੇ ਵਿਦਰਗਾ ਹਦ ਜਿਹੇ ਪਾਉ
 ਲੈ ਦਾ ਹੈ ਤੂੰ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਕਾ ਬੇ ਮਰਦਾ ਨੇ ਨੀ ਦਿਤਾ ਹਈ
 ਜੀ ਮੈਰਾ ਦੇਹ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਸਹਜਾ ਦਾ ਤੈਨੂੰ ਪਿਉ ਮਾਸਾ ਬੇਸ
 ਰੁਸ ਮੇਰਾ ਲੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਜਾਉ ਸਤਾਂ ਪੀਸਾ ਕਾ ਹੈ ਜੇ ਤੂੰ ਉਥੇ ਚਲ ਕਰ
 ਕਰੇ ਤੂੰ ਤੂੰ ਤੀਉ ਮੇਰੇ ਹਾਏ ਅਗੇ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ਜੇ ਤੁਕ ਹੋ ਸੇਈ ਕਰੀਏ
 ਤੂੰ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਮੈਨੂੰ ਕਾ ਬੇ ਦੇ ਬਾਂਸ ਤੇ ਲੈ ਚਲੇ ਤੂੰ ਰ
 ਤਾ ਰੇ ਮੇਰੇ ਜੀ ਮਾਹਰ ਵਠਾ ਦੇ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਚਲ ਕੁਈ
 ਬਾਲਾ ਸਹਜਾ ਦੇ ਨਉ ਬੇਹੀ ਲੈ ਜਾਈਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਮਾ ਕੁਈ ਗੁਰੂ
 ਚਲੇ ਤਾਂ ਤੈ ਦੇ ਚਲੇ ਜਾਂ ਮੁਲ ਤਾਂ ਨਦੀ ਧਰਤੀ ਗਏ ਨੇ ਜੇ ਤੂੰ ਲੈ ਚਲੇ
 ਉਥੇ ਪਾਉ ਚਿਥੇ ਇਕ ਸਜਣ ਠਗ ਬੈਠਾ ਮਾਹਾ॥ ੬੩॥ ਬੋਲੇ ਗੁਈ
 ਦਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੩ ਤਸ ਸਜਣ ਕੇ ਗੀਤ ਰਾਂਦਾ
 ਹਾ ਜੇ ਗੀਤ ਰਾ ਪਾਵੈ ਰਵੈ ਸਨੇ ਹੋ ਦੇ ਹੈਨ ਅਤੇ ਇਕ ਠਾ ਕਰ ਦੁਆਰਾ
 ਦਾ ਮਾਹੇ ਹਿਦਾ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਇਕ ਮਸੀਤ ਬਣਾਈ ਹੈ ਮੁਸਲਮਾ
 ਨਾ ਵਾਸਤੇ ਅਤੇ ਆਪ ਮਾਲਾ ਫੜੀ ਬੈਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ
 ਸਹਜਾ ਦਾ ਇਸ ਗਰਾਂ ਉ ਵਿਚ ਜਾਹ ਪਰਤੁਰੀ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕ
 ਰਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਕੇ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜੇ ਤੁਸੀ ਮੇਰੀ ਨਾਲ ਹੋ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਦੇ
 ਕਲ ਉਥੇ ਕਪੜੇ ਮਾਹੇ ਜਾਇ ਸਹਜਾ ਦੇ ਰਾਮ ਸਤ ਕੀਤੀ ਅਗੇ ਸਜ

ਏਥੇ ਲਖਾਯਾ ਉਕ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਸਤ ਤਾਂ ਚੇਰ ਸੱਜਣ ਰਗ ਪੁਦਾ ਭਾਈ
 ਕਿਥੇ ਆਇਓ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਆਖਾ ਜੀ ਮੈਂ ਪਰ ਦੇ ਸੀਹ ਤਾਂ ਸੱਜਣ
 ਠਗ ਕਰ ਆ ਭਾਈ ਤੂੰ ਕੋਣ ਹੋਵਾ ਹੈ ਸਚ ਕਹੁ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰ ਆ ਜੀ ਮੈਂ
 ਮਿਰਾਜੀਹ ਤਾਂ ਸੱਜਣ ਠੰਗ ਕਰ ਆ ਭਾਈ ਕਿਸੇ ਵੇਰੁ ਦੰ ਮਿਰਾਜੀਹੈ
 ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰ ਆ ਜਸ ਮਾਂ ਨ ਮੈਂ ਵੇਰੁ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮਿਰਾਜੀਹ ਤਾਠੇਰ
 ਸਜਣ ਠੰਗ ਕਰ ਆ ਭਾਈ ਉਸਦਾ ਨੂੰ ਕਰ ਆ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰ ਆ ਭੁ
 ਈ ਉਸਦਾ ਨੂੰ ਨ ਕਰ ਨਿਰੀ ਕਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸਜਣ ਠੰਗ ਕਰ ਆ ਭਾਈ
 ਚਿਉ ਕੋਣ ਹੋਵਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰ ਆ ਭਾਈ ਚਿਉ ਪੜੀ ਹੋਵਾ ਹੈ ਅਰੁ

ਰੁਪੁ ਰਨ ਪੁਰਖ ਹੋ ਚਿਸਤ ਹੋ ਰਕੋਈ ਧਰਤੀ ਉਪਰ ਨਾਂਹੀ ਤਾਂ ਠੇਰ
 ਸਜਣ ਠੰਗ ਕਰ ਆ ਭਾਈ ਚਿਉ ਆਸ ਜੇਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰ ਆ ਜ
 ਜਮਾਂ ਨ ਚਿਉ ਤੁਸਾਂ ਤੇ ਭੀ ਵਰੁ ਹੈ ਚਿਸਤ ਗੋਰੁ ਮੀਰ ਜਾਹੋ ਤਾਂ ਸਜਣ ਠੰ
 ਗਨੇ ਆਪਣੇ ਆਦਮੀ ਕੁ ਕਰ ਆ ਭਾਈ ਇਹ ਵੇਰੁ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮਿਰਾਜੀ
 ਹੈ ਚਿਸਤ ਮਤ ਇਸਦੀ ਕੁਲਾ ਤੁਰ ਕਰ ਫੀ ਕੁਲੀ ਤੁਰਾਂ ਖਵਾਵਣ ਜਾ
 ਹ ਭਾਈ ਏਨਾ ਲ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਨੁਖ ਵਾਲ ਨ ਲੋਗਾਏ ਜਾਇਕ ਰਸ
 ਹਜਾ ਦੇ ਦੇ ਕਪੜੇ ਲਾਹ ਲੀਤੇ ਮਨੇ ਅਤੇ ਲਗੇ ਆਪਣੇ ਦਸ ਭਾਈਹੋ
 ਰਤੇ ਰੇਖਾ ਸਰ ਜਾਹੈ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਵੀ ਚਾਰ ਕੀਤ ਮੈਂ
 ਨੁਗਾ ਕੁ ਜੀ ਨੇ ਕੁਲੀ ਜਾਹਗਾ ਕੁਝ ਆਹੀ ਕਪੜੇ ਲਾਹ ਲੀਤੇ ਮਨੇ ਏਥੇ
 ਨ ਬੈਠਾ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨ ਕਰ ਜੀ ਕਰ ਆ ਚਲ ਭਾਈ ਭਲਾ ਸਨ ਸਹਜਾ
 ਦੇ ਆਦਮੀ ਕੁ ਹੈ ਤਾਂ ਕੁਝ ਨ ਕਰ ਜੀ ਤੇ ਭਾਲਾ ਵੇਰੇ ਆਇ ਪੜੇ ਹੋਏ ਦੇ

ਖਨਤਾਂਕਾਦੇਖਨ ਸਜਣਮੈਸੀਤਰਾਬੈਠਾਹੈ ਜਿਸਤਰਾਪਰਮਬੈਸ
 ਨੇਹੇਦੈਨ ਤਾਂਸਜਣਦੇਖਕਰਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਆ ਕਹਣਲਗਾਉਸ
 ਦੇਮੁਹਉਪਰਲਾਲੀਹੈ ਏਹਕੋਈਵਡਾਦੁਨੀਆਦਾਰਫਕੀਰਹੈਏਸ
 ਪਾਸਦੋਲਤਬਡੀਹੋਸੀ ਤਾਂਜਾਂਦਾਗੁਰਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਸਜ
 ਠਾਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰ ਤਾਂਅਗੈਸਜਣਕਯਾਆਉਭਾਈਸਤਰਾਂ
 ਤਾਂਗੁਰਨਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਸਜਣਾਇਥੇਅਸਾਡਾਇਕਆਦਮੀ
 ਆਯਾਹੈਮਿਰਾਸੀ ਤਾਂਸਜਣਠੰਗਕਯਾਇਥੇਤਾਂਕੋਈਨਹੀਆਯਾ
 ਤਾਂਗੁਰਨਨਕਜੀਕਯਾਕੋਭਾਈਮੁਕਰਦਾਕੋਭੈਹੈਇਥੇਹੀਆਯਾ
 ਹੈਅਗੈਸਜਣਠੰਗਕਯਾਜੀ ਤੁਸੀਅਤੀਤਫਕੀਰਹੈ ਮੈਨੂੰਕਯਾਜਰੂ
 ਰਪਈਹੈਜੇਮੈਮੁਕਰ ਤਾਂਗੁਰਨਨਕਜੀਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾਇ
 ਸਬੈਸਨੇਦਾਮੁਹਕਾਲਾਕਰ ਅੰਦਰੋਸਹਜਾਦੇਨੁਕਢਲਾਉ

ਤਾਂਬਾਲਾਜਾਇਅੰਦਰਫੜਾ ਦੇਖੇਤਾਂਸਹਜਾਦਾਬਧਾਬੈਠਾਹੈ
 ਲੇਕਯਾਉਠਸਹਜਾਦਾਗੁਰਨਨਕਜੀਸਦਦੇਹਈ ਸਹਜਾਦੇਕ
 ਆਜਸਮੰਨਤੁਸਾਂਮੈਨੂੰਕਿਥੇਭੇਜਾਹੈ ਮੇਰੇਕਪੜੇਲਾਹਲੀਤਾਨੇਅ
 ਤੇਮੈਨੂੰਬੰਨਘਤਾਨੇ ਮੈਂਕਯਾਕਰਾਂ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਸਹਜਾਦਾਹੁਟ
 ਉਰੇਕਪੜੇਭੀਲੈਦੇਆਹੇ ਜਿਨਾਂਬਧਾਆਹਾਸੇਸਰਮੀਦੇਹੈਅਤੰ
 ਕਪੜੇਦੇਫਨਨਾਹੀਆਖਨਜੇਏਹਾਜੇਹਾਆਯਾਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾ
 ਚਲਭਾਈਸਹਜਾਦਾਕਪੜੇਓਥੇਹੀਆਇਰਹਨਗੇ ਤੂੰਦਿਰਨਾਂਹੀ
 ਸਹਜਾਦੇਨੂੰਲੇਕਰਬਾਲਾਗੁਰਨਨਕਜੀਪਸਆਯਾ ਤਾਂਗੁਰਨਨ

ਕਜੀਕਯਾ ਅਵੇਸਹਜਾਦਾਕਪੜੇਕਿਥੇਹੈਨੀ ਤਾਂਸਹਜਾਦੇਕਹ
 ਮਾਗੁਰੂਜੀਏਹੁਲਾਕੁਗਤਬੈਸਨੇਹੈ ਏਹੁਤਾਠੰਗਹੈਜੀ ਚੋਟੀਆ
 ਲਾਵਣਦੇਬਹਾਨੇਅੰਦਵਾੜਕਰਕਪੜੇਲਾਹਲੀਤਾਨੇਅਤੇਦੀ
 ਪਛੋਨੇਏਹੁਕੀਮਕਰਤਾਹੈਜੀਏਹੁਗਤ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹ
 ਸਾਕੇਭਾਈਸਜਣਾਇਹੁਕਾਤੀਕੀਮਕਰਦਾਹੈ ਤਾਂਅਗੋਸਜਣ
 ਠੰਗਸਰਮਿੰਦਾਰੋਯਾਮੁਹੋਬੋਲਸਕੈਨਾਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬ
 ਰਬੋਲਾਗਾਗਾਗੁਗੀਵਿਚਮਹਲਾ ੧ ਉਜਲਕਯਾਚਿਲਕਣ
 ਪੋਟਮਕਾਲੜੀਮਸੁ ਧੋਤਿਆਦਾਗਨਉਤਰੈ ਜੇਮਲਧੋਵਨਿਤ ੧
 ਸਜਣਸੇਈਨਾਲੋਚਲਦਾਨਾਲਚਲੰਨ ਜਿਤਵਰਲੇਖਾਮੀ
 ਅੰਗਜਰਖੜੇਵਿਸੰਨ ੧ ਰਹਾਉ ਅੰਡਾਪਿਪਲਜੀਮਾਬੁਹੋਤੇਪ
 ਗਮਸਾਲ ਬਾਹਰੋਵਿਸੈਸੋਹਣਾਅੰਦਰਖੋਟੇਲਾਲ ੨ ਮਬੰਟਿਕ
 ਲਾਲਹੈਗਲਵਿਚਮਾਲਾਚਾਰ ਬਾਤਠਰੇਸੀਸਿਖਾਠੰਗਣਨ
 ਸੈਸਾਰ ੩ ਬਗਾਬਗੋਕਪੜੇਤੀਰਥਮੰਡਵਸੰਨ ਪੁਰਖਪੁਰਜੀ
 ਮਾਰਦੇਬਗੇਨਕਹੀਅੰਨ ੪ ਕੋਰੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਪਾਸੋਚਿਟਵੀ
 ਆਹ ਦੁਠੀਅੰਕੀਮਨਮਾਵਨੀਵਿਚਹੁਸਖਈਆਹ ੫ ਸਿਮ
 ਲਰੁਖਸਰੀਰਮੇਖੂਜਨਦੇਖਭੁਲੰਨ ਜੋਫਲਕੀਮਨਮਾਵਨੀਸੇਹ
 ਟਮੋਤਨਹੰਨ ੬ ਅੰਧਲੇਭੁਰਉਠਾਯਾਭੂਗਰਦਾਰਬਹੁਤ ਅਖੀਲੋ
 ਜੀਨਾਂਜੁਲਾਹਉਚੜਲੇਪਾਕਿਤ ੭ ਚਾਕਰੀਆਂਚੰਗੀਆਈਆਂ
 ਅਵਹਸਿਆਵਣਕਿਤ ਨਾਨਕਨਾਮਸਮਾਲਤੁਬਧਾਛੁਟਹਜਿਤ
 ੮ ॥ ੧ ਤਾਂਸਜਣਠੰਗਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਦੁਹਪਯਾ ਤਾਂਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਸਜਣਾਏਹੁਕੀਮਛੁਡੇਤਾਂਕਰਤਾਦਮਿਹ
 ਰਵਾਂਨਹੈਵੀ ਅਤੇਕਰਤਾਰਜਪੇਤਾਂਕੁਛਜੀਅਦਾਭੁਲਾਹੈਵੀਤਾਂ
 ਸਜਣਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰਹੁਣਰਾਖਲੇਹੁ ਮੈਂਮੰਗੁਣਬਹੁਤਕੀ
 ਤੇਹੈਨ ਤਸੀਮੇਫੇਕਰਮੀਏਧਰਾਮਾਏਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁ

ਸੁਣ ਕੁਈ ਸਜਣਾ ਇਹ ਸਹਜਾ ਦਾ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ਦਾ ਸਹੇਯਾ ਅਤੇ ਮ
ਰਾਸੀ ਹਈ ਜੇ ਇਸ ਤਾਂਈ ਮੰਨੇਗਾ ਤਾਂ ਕਰਤਾਰ ਮਿਹਰ ਵਾਂਗ ਹੋਵੀਗਾ
ਅਤੇ ਜੇ ਅਗੇ ਹੋਰ ਕਰੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਸਜਣ ਕਰਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪਿਛਲੇ ਬ
ਖਸੇ ਅਗੇ ਨਾਂ ਕਰਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਭੁਈ ਸਜਣਾਂ
ਅਸੀ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਤੇ ਆਏ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਜਣ ਠੰਗ ਨੂੰ
ਨਿਹਾਲ ਕਰ ਅਗੇ ਚਲੇ ॥ ੬੩ ॥ ਖੋਲ੍ਹੋ ਭੁਈ ਜੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੪ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇਨੁ ਖੁਰਮੇ ਸਹਜਾ ਇਖ
੩ ਕੀਤਾ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਸਹਜਾ ਦਾ ਤੇਰੇ ਪਿਉ ਮਰਦਾਂ ਨੇ

ਏਹੁ ਸਮਾਧਿ ਖਾਈ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਉਥੇ ਮਥਾ ਟੇਕ ਜਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਰਮਾ ਸਹਜਾ ਦਾ ਅਸਾਡਾ ਕਰਮਾ ਮੰਨੀ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰਮਾ ਗੁ
ਰੂ ਜੀ ਜੇ ਕਹੇ ਗੋਸੇ ਮੰਨਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਸਹਜਾ ਦਾ
ਤੂੰ ਇਥੇ ਹੀ ਰਹੁ ਮਰਦਾਨਾ ਅਸਾਡਾ ਪੁਰਤਨ ਭੁਗਤ ਹੈ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ
ਕਰਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਵੰਬਰ ਤਾਂ ਉਥੇ ਹੀ ਰਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ
ਸਹਜਾ ਦਾ ਇਥੇ ਤੇਰੀ ਅਤੇ ਮਰਦਾਨੇ ਦੀ ਮੰਜੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਸੀ ਇਸ
ਦਾਸ ਤੇ ਆਖ ਦੇ ਆਹੇ ਤੂੰ ਵੰਬਰ ਮਾਪਣ ਲੇ ਆਉ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ
ਕਰਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿਧਰ ਨੂੰ ਹੋਵੇਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰਿਸਾ ਮਧਾਰ ਰ
ਹਾਂਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਮਾ ਸਹਜਾ ਦਾ ਸਿਰ ਦੇ ਲੇ ਤੂੰ ਯਾਦ ਕਰੇ
ਗਾ ਅਸੀ ਤਿਸੇ ਦੇ ਲੇ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਖੜੇ ਆਹੇ ਤੁਸਤ ਪ੍ਰਤੀ ਤਿਕਰ ਜਾ
ਣੀ ਤਾਂ ਸਹਜਾ ਦੇ ਕਰਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮੈਂ ਪ੍ਰਤੀ ਤੇ ਹੋ ॥ ੬੪ ॥

ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਹਗਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੫॥ ਤੁੰਗੁ
 ਰੁਨ ਨ ਕਜੀ ਓਥੋ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਜਾਇ ਕੀ ਧਾਰ ਵਿਚ ਖੜੇ ਹੋਏ ਓਥੇ
 ਹਿਕਮੁ ਗਲ ਫਕੀਰ ਮਾਹਾ ਉਸਦਾ ਨਾਉ ਯਾਰ ਮਲੀ ਮਾਹਾ ਉਸਨ
 ਲਭੇ ਦਾ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸ ਪੁਰੁਸਾਸੁ ਮਾਲ ਕੀਤੋਸੁ ਯਾਰ ਮਲੀ ਵਾਚ
 ਸੁਮਨ ਮਚਿ ਦਾਗੀ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਵਾਚ ਮਾਨ ਮਨ ਨ ਕਜੀ ਰੀਕ
 ਗੀ ਯਾਰ ਮਲੀ ਵਾਚ ਮਾਇਨੇ ਚਿਠ ਜਸ ਜਨ ਮਮੀ ਵਸੁ ਗੁਰੁ ਨ
 ਨ ਕਜੀ ਵਾਚ ਮਾਈ ਦਾਖੁ ਦਾਇਸ ਯਾਰ ਮਲੀ ਵਾਚ ਸੁਮਾਪੀਰ

ਗੁਫਤ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਵਾਚ ਮਾਪੀਰ ਜਿੰਦ ਪੀਰ ਯਾਰ ਮਲੀ ਵ
 ਚ ਸੁਮਾਪੀਰ ਜਿੰਦ ਪੀਰ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਵਾਚ ਅਰੋਮਾਰੇ ਯਾਰ
 ਅਲੀ ਵਾਚ ਮਾਇ ਤੁਕਦਨੇਸ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਵਾਚ ਚਿਗੁਫਤ ਮ
 ਮਾਰ ਮਲੀ ਵਾਚ ਪੈਵਾਇ ਮਰਸਦ ਸੁਦੀ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਵਾਚ
 ਯਕ ਪੁਦਾਇ ਪੀਰ ਸੁਦ ਕੁਲ ਮਾਲ ਮਮਰੀਦ ਫਗਰਖ ਬਰਦਾ
 ਰਨਿ ਗਾਹ ਵਿਗਰਹਾਰੀ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾ ਤੇਫਹ
 ਪਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਕਿਆ ਪੁਦਾਇ ਦਾਗੀ ਵਿਗਰਨੇਸ ਪੁਦਾਇ
 ਦਾਗੀ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਕਿਆ ਸੁਮਾਪੀਰ ਮਾਂ ਮੁਰੀਦ ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਕ
 ਯਾ ਮਮਨ ਮਚਿ ਦਾਗੀ ਤਾਂ ਮੁਗਲ ਕਿਆ ਮਾਂ ਮਮਨ ਯਾਰ ਮਲੀ ਵਾਚ
 ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਕਿਆ ਗੁਫਤ ਨ ਨ ਕ ਸੁਮਾਨ ਮਬਾਬਾ ਵੀ ਕੀ
 ਧਾਰੀ॥ ੬੫॥ ਬੋਲੋ ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਹਗਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੬
 " ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਨ ਨ ਕਜੀ ਓਥੋ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਪਾਈ ਪਤਾ ਮਾਇਨਿ ਕ

ਲੇ ਤੁਥਾਈ ਪਤਕਾ ਪਰਿਭੀ ਸੇਰ ਸਰਫ ਥਾ ਤਿਸਦਾ ਮੁਰੀਦ ਸੇਖ
 ਹਰੀ ਹਰਥਾ ਚਿਹ ਪੀਰ ਕੇਤੀ ਅਸਤਾ ਵਪਾ ਠੀਕਾ ਰੁਟਗ ਥਾ
 ਅਗੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੇ ਬਾਣਾ ਬੈਠੇ ਸੇ ਸੇਖ ਹਰੀ ਹਰ ਥਾ ਇਸਲਾਮ
 ਕੀਤਾ ਆਖੀ ਸੁਰੇ ਦਰਵੇਸ਼ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਸਲਾਮ ਅਲੇਕਮ ਤਾਹੁ
 ਰੁਨਾਨ ਕਜੀ ਕਾ ਅਲੇਖ ਕਉ ਸਲਾਮ ਹੋ ਪੀਰ ਕੇ ਦਸਤ ਤਾਂ ਸੇ

ਖਰੀ ਹਰੀ ਹਰੀ ਹਰੀ ਹਰੀ ਥਾ ਆਖੀ ਸਮਝਤੋ ਜੀ ਸਲਾਮ ਕਿਨੈ ਨਾਹੀ
 ਟੇਕਾ ਪਠਹੋ ਦੇ ਤਾਂ ਮੈ ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਕਉ ਖਬਰ ਕਰਾਂ ਤੁਥਾ ਥਾ
 ਕਰਕ ਅਸੁ ਪੀਰ ਸਲਾਮ ਤਾਇਕ ਦਰਵੇਸ਼ ਆਖੀ ਮੈ ਸੁਟਕਰ
 ਬਚਨ ਚਿਸਦਾ ਹੋ ਰਨ ਹੋ ਗਯਾ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਾ ਕਹੁ ਦਿਖਾ ਕਾ
 ਕਹਾਹੈ ਤਾਂ ਸੇ ਖਰੀ ਹਰ ਕਾ ਪੀਰ ਸਲਾਮ ਤੇ ਮੈ ਅਸਤਾ ਵ
 ਰੁਟਗ ਥਾ ਅਤੇ ਚਿਹ ਅਗੇ ਬੈਠਾ ਥਾ ਮੈ ਕਾ ਅਸਲਾਮ ਅ
 ਲੇਕਮ ਹੋ ਦਰਵੇਸ਼ ਤਾਂ ਚਿਹ ਬੋਲਾ ਅਲੇਖ ਕਉ ਸਲਾਮ ਅਉ
 ਪੀਰ ਕੇ ਪੇਸਦ ਸਤ ਪੀਰ ਕਾ ਬਚਾ ਜਿਨ ਅਲੇਖ ਕਉ ਸਲਾਮ
 ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਿਸਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰਹੁ ਤਾਂ ਸੇ ਖਸਰਫ ਅਤੇ ਹਰੀ ਹਰ
 ਰੀ ਦੇ ਦੇ ਇਕ ਠੇ ਹੋ ਇਕਰ ਅਏ ਗੁਰਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਇ
 ਰਦ ਸੁਪੇਸੀਲੈ ਕਰ ਬੈਠ ਗਏ ਪੀਰ ਬੋਲਾ ਬੀਚਿਹ ਅਮਦ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਤੁਰਾ ਅਮਦ ਤਾਂ ਸੇ ਖਸਰਫ ਕਾ ਅ
 ਠਮਨੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਅਮਨ ਮੈ ਮਨੀ ਤਾਂ ਸੇ ਖਸਰਫ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੁਪਾ ਠੀ ਦੀ ਸਭ ਦਈ ਪਹਰਣ ਦੀ ਪੁਰਸੀ ਸਪੁ ਛੀ ਅ

ਗਰਤੁਰਾਸੁਆਲਮੇਪੁਰਸਮਅਹਲਜਬਾਬਬੁਗੋਦਰਦੇਸੁ
 ਲਹਸੁਮਾਚਮਜਬਹਸਤ ਤੰਗੁਰੂਜੀਜਬਾਬਦਿਤਾਮਨੁਆਂਮੁ
 ਹੈਜਬਮੁੰਗੁਮੁਤਾਵੈਬਿਨਮਨਮੁੰਗੁਗਤਨਪਾਵੈ ਮੁੰਗੁਰਾਗੁਰ

ਆਗੇਧਰੇ ਮਤਸਾਰਤੁਮਾਗਗੁਰਕੀਚਤਿਕਰੇ ਮੁੰਗੁਮੁੰਗੁਇਹੋ
 ਇਸਬੁਕੀਰੇਨ ਸੋਬੈਰਾਜੀਪਰਖੈਗੁਰਬੈਨ ਮੁੰਗੁਮੁੰਗੁਇਕੀਏ
 ਹਗਤਤਈ ਤੋਦਿਲਾਗੁਰਮਾਤਿਮੁੰਗੁਮੁੰਗੁਈ ਸੁਮਾਦਸਨੇਹਸ
 ਕੁਮਮਤਾਤੁਜੀ ਤਬਨਕਵਇਹਥਿਪਵੁਥਿਪਾਤੁਜੀ १ ਤਾਂਸੇਖ
 ਸਰਟਫੇਰਪੁਛਟਾਕੀਤ ਅਗਰਤੁਰਾਸੁਆਲਮੇਪੁਰਸਮ
 ਅਲਹਜਬਾਬਬੁਗੋਦਰਦੇਸ ਫਿਰਕ ਖਠਨੀਸੁਮਾਜਬਾਬ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ ਪਰਿਮਤਮੁੰਗੀਦਰਹਟਾ ਖਠਨੀਟੋਪੀ
 ਸਬਦਗਹਟਾ ਬਹਿਤੁਦਰੀਅ ਉਕਰਰਹੈਬਰੇਤੀ ਜਹਾਂਬੈਰਕੇ
 ਸਿਖਅਚੇਤੀ ਹਰਖਸੋਗਕੀਨਆਹਾਰੰ ਪਹਰਖਠਨੀਜਬੁਦਸ
 ਗਬਿਰੁੰਨਨਗਰੀਲੇਬਸਤੀਰਹਾਈ ਤਉਖਠਨੀਕੀਜੁਗ
 ਤਮੈਪਾਈ ਕੁਟਬਛੋਡੁਆਮਕੇਲਾ ਨਾਨਕਪਹਰਖਠਨੀ
 ਕੁਯਾਸੁਹੇਲਾ ॥੨ ਤਾਂਸੇਖਸਰਟ ਫੇਰਪੁਛਟਾਕੀਤ ਅਗਰਤੁ
 ਰਾਸੁਆਲਮੇਪੁਰਸਮ ਅਹਲਜਬਾਬਬੁਗੋਦਰਦੇਸੁ ਕੁਪੀਨ
 ਸੁਮਾਦਿਮਜਹਬ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ ਗੁਰਸਬਦੀਖਮਾ
 ਮਨਹਰਜਗਗਨੀ ਪੈਰਾਇਨੀਲੇਅਲਿਪਤਹਨੀ ਦ੍ਰਿਸਤੀਪਰੁ
 ਰਮਤਾਰਹਾਸਾ ਵਸਵੈਦੁਆਰਤੁਲਾਜਨ੍ਹਾਅ ਨਾਨਕਸਰਟ

ਤਨਮਾਹਕਰਨ ਲੈਲੀਗੋਟੀਜਰਨਮਰਨ ਪਹਰਲੀਗੋਟੀਰ
 ਹੇਅਕੇਲਾ ਉਲਟਲੀਬਕਾਪੀਵੇਉਹਜਲਾ ਬਿਲਿਹਸਤਦੀ
 ਨੀਗੁਰਗਗਿਛੇਟੀ ਇਹਜੁਗਤੁਨਨਕਪਹਰਬੇਲੀਗੋਟੀ ੩
 ਤਾਂਸੇਖਸਰਫਫੇਰਪੁਛਣਾਕੀਤਾ ਅਗਰਤੁਰਾਸਵਾਲਮੇਪੁਰਸ
 ਮ ਅਲਹਜਬਾਬਬੁਗੋਦਰਵੇਸ ਪਾਉਪੋਸਾਚਿਮਜਹਬ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਦਾਚ ਸਬਦਗਮਨਅਚਲਸੀਰੀਤਿ ਪਾਵਕਪਵਨ
 ਜਾਤਸਠਕੀਤਿ ਧਰਨਤਦਵਰਕੀਚਹਿਤੁਰਹਨੀ ਦਰੀਅਉਮਿ
 ਲੈਗਤਬਾਛਾ ਬੁੰਤਾਇਕਰੈਓਅਛ ਇਹਮਾਖਨਮਬਕੈਰ
 ਪੈਉਪਰਨ ਤਜਪਾਇਪੋਸਹੋਇਰਹੈਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨਬ੍ਰਹਮਚੀਨੈ
 ਪਾਇਪੋਸਤੁਜਚੈ ਤਉਕਹੈਨਾਨਕਓਹਤਿਜਨਲਾਗੈ ੪ ਤਾਂਸੇ
 ਖਸਰਫਫੇਰਪੁਛਣਾ ਅਗਰਤੁਰਾਸਵਾਲਮੇਪੁਰਸਮ ਅਲ
 ਹਜਬਾਬਬੁਗੋਦਰਵੇਸ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਨੂੰਸੇਖਸਰਫਕਹਦਾਹੈ ਦ
 ਰਵੇਸਕਿਸਕਾਨਾਉਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾ ਰਾਗਮ
 ਸਾਮਹਲਾ ੧ ਜੀਵਤਮਰੋਜਾਗਰਦੁਨਜੇਦੈਜਨਤੁਆਪਮੁ
 ਸਾਦੈ ਸਫਨਸਫਉਹੇਇਮਿਲਿਖਾਲਕਕੈ ਤਉਦਰਦੇਸਕਹ
 ਦੈ ੧ ਤੇਰਜਨਹੈਕੋਈਦਿਲਦਰਵੇਸ ਸਾਦਿਗਮੀਤੁਮਕਹੀਨ
 ਗਸਾਖੁਦੀਹਿਰਜਨਹੀਏਤੁਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੰਚਨਖਾਕਬਰਾਬ
 ਰਦੇਖੈਹਕਹਲਲਪਛਨੈ ਆਈਤਲਬਜਾਇਸੁਖੀਮਨੋਅ
 ਉਰਤੁਲਬਨਹੀਜਾਨੈ ੨ ਜੋਗੀਜਤੀਤਪੀਸੀਨਾਸੀਰਕਤਬਿੰਦ
 ਜਮਾਦੈ ਪਾਂਚੋਇਦੀਦ੍ਰਿੜਕਰਰਾਖੈਤਉਦਰਦੇਸਕਹਦੈ ੩ ਗਮ
 ਨਮੰਰੁਲਮਹਮਾਸਨਬੈਸੇਅਨਹਰਨਾਦਬਜਾਦੈ ਕਹਨਾਨਕ
 ਸਾਧੁਕੀਮਹਿਮਾ ਬੇਦਕਤੇਬਨਪਾਦੈ ੪ ਤਾਂਸੇਖਸਰਫਗੁਰੂਨਾਨ
 ਕਜੀਦੇਪੈਰਤੇਮਥਾਦੇਕਾ ਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਯਾ ਆਖੋਸਦਹ
 ਵਾਹੁਖੁਦਾਇਦੇਸਹੀਕਰਣਵਲੇਤੁਮਾਰਾਦੀਦਰਹੋਯਾ ਅਸੀਬ

ਹਤਰਾਜੀ ਹੋਏ ॥ ਤੁਬਦਸਤ ਪੋਸੀ ਕਰਕੇ ਪੈਰ ਚੁਮੀ ਸੁਰੇਰੇ ਕੋਸੇ
ਖਸਰਫ ਗਯਾ ॥ ੬੬ ॥ ੧ ॥ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਹਿਗੁਰੂ
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੭ ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਲੀਕੰਧਾਰੀ
ਪਾਸ ਆਏ ਆਗੇ ਵਲੀਕੰਧਾਰੀ ਪਾਸ ਸਰਫ ਪਠਾਣ ਬੈਠਾ ਹੈ
ਦੁਖਣੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਇ ਕਰਕੇ ਆਸ ਲਾਂਮ ਅਲੇਕਮ
ਵਲੀਕੰਧਾਰੀ ਤਾਂ ਵਲੀਕੰਧਾਰੀ ਕਰਕੇ ਅਲੇਕਮ ਸਲਾਂਮ ਆ
ਈਏ ਪਰਿਜੀ ਸਰਫ ਰਾਜੀ ਹੁਆ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਲੁ
ਤਫਖੁਦਾਈ ਬੰਦਾ ਗੁਮਰਾਹੀ ਕਰਕੇ ਬਖਸੀ ਇਲਾਹੀ ਤੇਸ
ਰਫ ਪਠਾਣ ਕਰਕੇ ਪੁਰਸੀਦੀ ਸਰਫ ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ ਦਰਸਾ
ਇਨ ਬੋਲੇ ਕੁਲਚਿਹਵਾਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਕੁਲਕੁ

ਲਾਏ ਕਖੁਦਾਇ ਸਤੁਤ ਪਰਬ ਪਰਵਾਹ ਸਿਫਤ ਪਰੇਏ ਕਨਿਸਾ
ਤਸ ਸਤੁਤੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਬੇਗਾਨ ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ ਦਰਸਤ ਮਾਇਨੇ ਸ
ਮਏ ਤਬਖੁਲੇ ਆਇਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਰਫ ਕਰਕੇ ਖਠਨੀ ਕਿਕਾ
ਰਕਰਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਖਠਨੀ ਖੈਰਖੁਦਾਇ ਦਾਦੇ
ਖ ਮੁਰਦਾਹੋਇ ਤਜੇ ਸਤੁਤੇ ਖ ਜੁਲਮ ਜਹਾਂਨ ਅਲਾਹਨੇ ਕੀਅ
ਖਲਕ ਏਕ ਅਵਰਨ ਹੋਇਆ ਗੁਫਤ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਸਰਫ ਇਅ
ਨੇ ਦਰਸਤ ਮਾਇਨੇ ਜਹਾਂ ਕਪਛਨੇ ਫੇਰ ਸਰਫ ਪੁਰਜੀਦੀ ਮੇ
ਲੀਰਾਇ ਚਿਕਾਰ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਸੇਲੀ ਸਰ
ਸਰਹੇ ਜਹਾਂ ਚਾਰਕਤੇ ਬਾਛਕਨੇ ਸਰਸਰੀ ਸਤ ਮਾਨੇ ਨਾਂ ਹੀ

ਤਰੀਕਤਮਾਰਫਤੁਦਾਵੇਮਾਹੀ ਬਾਹਰਸਿਆਹੀਅੰਦਰਲਾਲਾ॥
 ਗੁਫਤਨਾਨਕਪਹੁਚੇਦਰਹਾਲ ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੀਮ ਤਾਂਗੁ
 ਨਾਨਕਜੀਕਾਆ ਮੁਕਤੀਮਿਹਰਅਲਾਕੀਸਾਹਦੀਪੀਰਬਤਾਇ
 ਦੁਜੇਸੇਤੀਫਰਕਰਹੁਤਬਪਾਏਰਾਹੁਨਿਦਾਇ ਅੰਮੀਗੰਨੀਜੋ
 ਰਹੈਤੁਹੈਦੈਦੁਰਸਤਈਮਾਨ ਜੇਰਜੁਲਮਨਕਿਸੀਕਰਪਕੜ
 ਤਲੀਮੀਖਾਂਨ ਗੁਫਤਨਾਨਕਸਰਫਸੁਨਅਜਜੀਮੁਕੰਮ ਤਾਂ
 ਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੀਮ ਗੋਦੜੀਚਿਹਰਫਕਰਦੀਮ ਤਾਂਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਕਾਆ ਗੋਦੜੀਗਮਾਂਨਸਮਝਏਕਖੁਦਾਇ ਸੁਈਸਬੂਰੀ
 ਸਚਤਥਾਪਾਇ ਸਬੁਤੇਨੀਚਕਾਈਮੇਫੁਲਮੰਗਸਮਾਇ ਗੁ
 ਫਤਨਾਨਕਸਰਫਸੁਨਚਲੇਹੁਕਮਰਜਾਇ ਤਾਂਫੇਰਸੇਖਸਰਫ
 ਪੁਰਸੀਦੀਮ ਕੋਸਚਿਕਾਰਕਰਦੀਮ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਆ
 ਕਉਸਕਾਮਨਾਂਬੰਦਕਰਕਹੀਨਿਕਲਨਜਾਵੈ ਲਗਨਅਗ
 ਨਿਤਬਜਾਗਈਜਬਏਕਦਿਖਾਵੈ ਗੁਫਤਨਾਨਕਸਰਫਸੁਨ
 ਤਬਫਕਰਕਾਵੈ ਤਬਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੀਮ ਫੀਕਰਾਚਿਹਰ
 ਫਪੁਰਸੀਦੀਮ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਆ ਫੀਕਰਕਰੇਦਜੁਦ
 ਕੋਨਾਮਬੁਖਿਕਰਲੇਹੁ ਮਾਰੇਕਖੁਦਾਇਪੈਪੀਰਫਰਮਾਯਾਵੈਹੁ
 ਦੁਜਾਦਿਲਤੇਦੁਰਕਰਪੈਦਾਹੋਇਨਿਪੈਦ ਅੰਮੀਮਸਲਤੁਹੈ
 ਰਹੁਕਬਉਨਪੜੀਅੰਕੈਦ ਗੁਫਤਨਾਨਕਸੁਨਸਰਫਤੁਕੀਏਪ
 ਰਕਹਾਗਮਾਂਨ ਫਕਰਮਰਾਤਬਾਤੀਮਲੇਦੁਜਾਗਿਫੈਨੀਸਾਂਸਾ॥
 ਤਾਂਫੇਰਸਰਫਪੁਰਸੀਦੀਮ ਗੁਫਤਨਾਨਕਬੋਰਾਗੀਚਿਫਰਮ
 ਇਸ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਾਆ ਬੋਰਾਗੀਬੋਮੈਬਹੋਇਰਹੈਕੀਏ
 ਕੋਕੀਆਹੀਕਹੈ ਕਰਨਹਾਰਕੀਸਿਫਤਬਕਾਇ ਮਤਬਲਪੁਰ
 ਕਰੇਖੁਦਾਇ ਤਾਂਸੇਖਸਰਫਪਠਾਇਬਿਦਰਸਹਰਦਾਆਹਾਵੈ
 ਬੇਦਲੀਕਧਾਰੀਪਾਸਅਸਮਾਹਾਪਰਦਦਕਧਾਰਦਿਚੋਏਹੁ

ਗੋਸਤਿ ਬੇਹੋਈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫ ਪਰਾਣ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ
 ਦੁਪਯਾ ਅਤੇ ਮਾਖੋਸੁ ਸੁਮਾਪੀਰ ਮਾਂ ਮੁਰੀਦ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾ ਤੈਨੁ ਖੁਦਾਇ ਚਿਤਾ ਵੈ ਅਬ ਤੁਮ ਮਾਪਣੋ ਬਿਰਸਾ
 ਰਕਉ ਜਾਹੁ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇਖ ਸਰਫ ਕਾ ਪੀਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫੇਰ

ਮੇਰੇ ਕਦ ਦੀ ਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਵੀ ਦਾਰ ਦਿ
 ਲਮੈ ਰਾਖੀ ਓ ਜੁਲੂ ਨ ਜਾਇ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇਖ ਸਰਫ ਕਾ ਪੀਰ ਜੀ
 ਦੀ ਦਾਰ ਤਾਂ ਦਿਲ ਮੈ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਸ ਵਜਾਭੀ ਪਾਸੀਯੇ ਗੋਕੇਨ
 ਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸੇਖ ਜੀ ਫੇਰ ਇਸ ਵਜਾਭੀ
 ਹੋਵੇਗਾ ਅਰਏ ਕਬਾ ਤੁਮਰੇ ਜੇਬੁਤ ਤਲਬ ਰਾਖ ਤੇਰੇ ਤਾਂ
 ਓਹ ਸਿਹਜਾਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਹੈ ਉਸਦਾ ਵੀ ਦਾਰ ਕਰੇਗੇ ਤਉਹ ਮਾਰ
 ਹੀ ਦੀ ਦਾਰ ਪਾਸਾ ਯਹ ਬਾਤ ਦੁਰਸਤ ਕਰਮਾਨੀ ਓ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰ
 ਫ ਕਾ ਪੀਰ ਜੀ ਓਹ ਸਿਹਜਾਦਾ ਮਿਰਾਸੀ ਕਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾ ਓਹੁ ਜੇਖੁ ਰਮਾਸਹ ਰੇ ਉਹ ਸਿਹਜਾਦਾ ਮਰਦਾਨੇ
 ਕਾ ਬੇਦਾ ਹੈ ਉਹ ਗੰਗੀ ਜਾਇ ਕਰ ਉਸਕਾ ਵੀ ਦਾਰ ਕਰੀ ਓ ਅਰਯ
 ਹ ਵਲੀ ਕੀਧਾ ਗੀ ਹੈ ਇਸਕਾ ਵੀ ਦਾਰ ਕਰੀ ਓ ਤਾਂ ਸੇਖ ਸਰਫ
 ਕਾ ਪੀਰ ਜੀ ਵਡੀ ਅਨਾਯਤ ਹੁਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਵਲੀ ਕੀਧਾ
 ਜੀ ਕਾ ਪੀਰ ਜੀ ਹਮ ਕੋ ਕੁਛ ਕੋਲ ਕਰਾਰ ਕਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਾ ਤੁਮ ਕੋ ਯਹ ਕੋਲ ਹੈ ਜੇਦਾ ਵਾਦੁਰ ਕਰ ਸੁਨੀ ਅਰਰ
 ਉਜੀ ਕੇ ਜੇਤਾ ਫੇਰ ਕੇ ਹੈ ਸਰਬੁ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਕੀਏ ਹੈ ਇਉ ਜਾਣੀਏ

ਠਕੀਰੀ ਕੀਰਿਸੈ ਤਾਂ ਵਲੀ ਕੀ ਧਾਰੀ ਕਰਿਆ ਪਰਿਜੀ ਜਬ ਕਾ
 ਤੁਮਾਰਾ ਵਰਸਨ ਪਾਯਾ ਹੈ ਤਬ ਹਮ ਕੋ ਯਹ ਦਾਵਾ ਉਠ ਗਯਾ ਹੈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਸਰਫ ਰਾਜੀ ਹੁਆ ਭੁਲਾ ਹੁਆ ਤਾਂ
 ਠੇਹ ਵਲੀ ਕੀ ਧਾਰੀ ਕਰਿਆ ਪਰਿਜੀ ਹਮ ਕਉ ਤੁਮ ਸਾਬ ਲੇਚ
 ਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਵਲੀ ਕੀ ਧਾਰੀ ਤੇਰੇ ਤਾਂ ਹੀ ਹਮੇ ਹੀ
 ਹਾਂਗੀ ਰਖਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਵਲੀ ਕੀ ਧਾਰੀ ਕਰਿਆ ਪਰਿਜੀ ਇਸਮ
 ॥ ੬੭ ॥ ਬੋਲੇ ਗੁਣੀ ਜੀ ਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੮

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚੋਥੇ ਉਤਰੀ ਲੀਤੀ ਕਾਬਲ ਸ
 ਹਰਮਾਇਖ ਜੇਹੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸਾ ਵਲੀ ਕੀ ਧ
 ਰੀ ਉਪਰ ਬਹੁਤ ਮਿਹਰ ਵਨ ਗੀ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਏਹੁ ਅਸਾ ਤੁਸਾ ਬਹੁਤ ਪਆ ਚਾਹੁ ਗਤ ਹੈ ਇਸ
 ਨੇ ਬਹੁਤ ਗਤ ਕਰੀ ਥੀ ਅਤੀ ਵਲੀ ਪਿਛੇ ਸੇਖ ਸਰਫ ਭੀ ਪੁ
 ਰਨ ਹੋਆ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸਰਫ ਭੀ ਵਲੀ ਜੇਹੇ ਹਮ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਵਲੀ ਬਹੁਤ ਦੁਰ ਹੋਆ
 ਅਤੇ ਸਰਫ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋਆ ਆਪਣੇ ਜੀ ਅਜੇਹਾ ਅਤੇ ਹਿ
 ਕਦ ਉਓ ਸਪਾਸੇ ਹੋਰ ਭੀ ਸਿਝਨਗੇ ਅਤੇ ਵਲੀ ਪਾਸ ਹੁਕਈ
 ਸੈ ਕੜੇ ਜੀ ਉਓ ਧਰਨਗੇ ਵਲੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮੁਕਾਂ ਮਹੁਆ
 ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਸਾਰੀ ਅੰਲਾ ਦਮ ਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਸ ਕਾਬਲ ਵਿਚ ਭੀ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਕ ਏਥੇ ਭੀ ਸਾਧ ਹੈ ਪਰ ਪਨਾਣਾ ਵਿਚ
 ਬਾਬੁ ਖੋਲ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ ਹੈ ਪਰ ਅਜੇ ਮੁਸਕਾਨ ਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ
 ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਉਸਨੇ ਭੀ ਮਿਲੇਗੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ
 ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਮਿਲ ਹੋਗੇ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੀਏ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਦੇਵੇ ਜਾਇ ਬਾਬੁ ਖੋਲ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿਚ

ਖੜੋਹੋਏ ਭ੍ਰਿੰਟਖਾਲੀਪਯਾਮਾਹਾਉਸਤੇਜਾਇਬੈਤੇਤੁੰਹਿਕ
ਪਰਣਾਮਾਯਾਮਾਇਕਰਲਗਾਕਹਣ ਅਰੇਗੋਚੇਤੁਮਕਉਲਹੋ
ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਹਮਬੰਦੇਖੁਦਾਇਕੇਹੈ ਤੇਫੇਰਪਠਾਣਕ

ਆਮਰੇਗੋਚੇਬੰਦੇਖੁਦਾਇਕੇਸਕੁਹੈ ਤੁਮਕਿਸਸਿਉਕਮਹੈ
ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਖੰਨਹਮਫਕੀਰਹੈਅਰਹਮਾਰਾਏਕ
ਖੜੀਈਹਾਮਸਨਾਉਹੈ ਤੰਫੇਰਪਠਾਣਕਯਾ ਉਹਕਉਣਹੈ
ਅਰਉਸਕਾਨਾਉਕਯਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਉਹਖੜੀ
ਹੈ ਅਰਉਸਕਾਨਾਉਮਾਨਚੰਦਹੈ ਤੰਫੇਰਪਠਾਣਕਯਾ ਅਰੇ
ਉਸਕੇਬਾਪਕਾਨਾਉਕਯਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਅਰੇਗੋ
ਚੇਉਸਕੇਬਾਪਕਾਨਾਉਖੰਨਚੰਦਹੈ ਤੰਫੇਰਪਠਾਣਕਯਾਚ
ਲੇਮੇਤੁਮਕੋਲੇਚਲਤਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਖੰਨਹਮਜਾ
ਤੇਨਹੀਓਹਮਾਪੇਹੀ ਆਵੇਗਾ ਤੁਪਠਾਣਮਾਨਚੰਦਨ
ਜਾਇਖਬਰਕੀਤੀ ਅਰੇਮਾਨਚੰਦਦਇਫਕੀਰਤੇਰੇਤਾਂਈਦੁਇ
ਸਾਧਯਾਦਕਰਦੇਹੈ ਬਜਾਰਮੈਬੈਠੇਹੈ ਕਹਤੇਹੈਖੰਨਚੰਦਖੜੀ
ਕਾਬੇਟਾਮਾਨਚੰਦਉਹਹਮਾਰਾਮਸਨਾਉਹੈ ਤੁਮੈਕਯਾਚਲੇ
ਮੇਤੁਮਕੋਲੇਚਲਤਾਹੈ ਉਸਪਾਸਲੇਜਾਤਾਹੈ ਉਨੇਕਯਾਹਮ
ਜਾਤੇਨਾਂਹੀਓਹਮਾਪੇਹੀਆਵੇਗਾ ਤੁਮਾਨਚੰਦਕਯਾਅਰੇ
ਗੋਚੇਹਮਾਰਾਤੇਫਕੀਰਕੋਈਅਸਨਾਉਨਾਂਹੀ ਤੰਫੇਰਪਠਾਣ
ਕਯਾਮਾਨਚੰਦਤੇਰਾਹੀਨਾਉਲੇਤੇਹੈ ਨਹੀਤੇਹਮਾਪਦੇਖਾ

ਹਸੇਟਕਰਲੇਜਾਤੇ ਤਾਂਮਾਨਚੰਦਦੀਚਾਰਕੀਤਾਤੁਈਜਾਈਏਤੰ
 ਸਹੀ ਤਾਂਮਾਨਚੰਦਦਾਇਸੇਹਮੇਵਲੇਕਰਮਾਯਾ ਜਾਇਕੇਵੇਖੇਤੰ
 ਦਇਫਕੀਰਬੈਠੇਹੈਨ ਪਰਇਨਾਦਤੇਖਸਹੀਕੁਛਰਹੀਹੈਤੰ
 ਮਾਨਚੰਦਜਾਇਕਰਕਯਾਫਕੀਰਜਾਪੈਥੀਪਏ ਅਤੇਮੇਵਮ
 ਸੇਰਖਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਆਉਤੁਈਮਾਨਚੰਦਸਤੁ
 ਕਰਤਾਰਬੈਠੇਜੀ ਤਾਂਮਾਨਚੰਦਕਯਾਜੀਫਕੀਰਅਤੀਤਸਤੁ
 ਨਾਦੇਅਸਨਾਉਹੈਨ ਅਤੇਫਕੀਰਅਤੀਤਾਦਾਸਤੁਕੇਈਸੇਵਕ
 ਹੈ ਫਕੀਰਅਤੀਤਸਹੀਬੈਠੇ ਤਾਂਮਾਨਚੰਦਕਯਾਜੀਤੁਸੀਮੇ
 ਰੇਕਦੇਵੇਅਸਨਾਉਹੈ ਮੈਯਹਪੁਛਤਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
 ਯਾਤੁਈਮਾਨਚੰਦਤੁਮਕੋਆਪੇਹੀਖਬਰਹੋਵੈਗੀ ਤਾਂਮਾਨਚੰ
 ਦਕਯਾਜੀਤੁਮਾਰਨਾਉਕਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਤੁ
 ਈਮਾਨਚੰਦਾਇਸਕਾਨਾਉਬਾਲਾਹੈ ਅਰਮੇਰਨਾਉਨਾਨਕਨਿ

ਰੀਕਾਰੀਹੈ ਤਾਂਫੇਰਮਾਨਚੰਦਕਯਾਜੀ ਤੁਮਾਰਦੇਸਕਉਣਹੈਤੰ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦਬੋਲਾਹੈ ਸੇਸਹਮਾਫਾਭੇਗਮਪੁਰਹੈਤਿ
 ਜਵੇਤੁਸੇਆਉਹੈ ਰਾਜਾਤਿਸਕਾਏਕੀਕਾਰਾਤਿਸਨੇਈਹਾਂਪਠਾ
 ਏਹੈਮਾਨਚੰਦਕੇਰਾਹੁਬਤਾਏਨਿਰਮਲਮਾਰਗਪਾਏਹੈਕਹੈ
 ਨਾਨਕਸੁਨਮਾਨਚੰਦਜੀਤੁਮਕੋਤੁਵੀਛਲਾਉਹੈ॥ ਤਾਂਮਾਨ
 ਚੰਦਕਯਾਜੀਤੁਮੋਤੇਅੰਚਬਾਤਾਕਰਤੇਹੈਏਹੁਬਾਤਾਤੁਸੇਸਾ
 ਰਮੈਨਾਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਮਾਨਚੰਦਜੀਇਹੀਬਾਤਾ

ਅਸਲੀਏ ਮੋਰਬਾਤੁਲਕਲੀਪੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਬਦ
 ਬੋਲਾ ਗਾਗੁਤਿਨੀਗਾਦਿਗਮਹਲਾ ੧ ਸਿਨਕੀਆਤਿਨਦੇ
 ਖਮਾਕੇਆਕਈਮੋਰੇਤੁਹੀਆਪੇਜਾਣੇਕਰੇਆਪਜਿਨਵਜੀ
 ਹੈਲਾਈ ੧ ਗਾਇਸਾਪਿਆਰੇਗਾਇਸਾਜਿਤਸਦਾਸੁਖਹੋਈਗ
 ਓਪਿਆਰੇਗਾਇਸਾਦੁਖਹੋਨਕੋਈ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸਰੀਗਕੀ
 ਤਨਗਾਇਆਸਾਪਛੋਤਾਂਟੀ ਹਥਪਛੋਰੇਸਿਰਧੁਣੇਜਬਰੇਟਦਿ
 ਹਣੀ ੩੫ਛੋਤਾਵਨਮਿਲੈਜਬਕੁਕੇਗੀਸਾਗੀਤਾਂਛੋਰਪਿਆ
 ਰਾਗਵੀਮੈਜਬਆਵੇਗੀਵਾਗੀ ੩ ਕੀਤਲੀਅਸੇਗਾਗਟੀਮੈ
 ਬੋਦਧਵੀਏਗਾਸੇਗੁਟਮੁੜੇਨਆਵਨੀਕੈਜੀਦੇਸਧਰੇ॥੪ਜਿ
 ਨੀਸਖੀਸਦੁਗਾਇਆਤਿਨੇਪੁਛੋਗੀਜਾਇ ਪਾਇਲਗਉਬਿ
 ਨਤੀਕਰਉਲੇਵਹੁਗੀਪੰਥਬਤਾਏ ੫ ਹੁਕਮਪਛਾਣੈਨਨਕਾ
 ਬੁੰਦਦਨਲਾਵੈ ਗੁਟਕਾਮਟਕਾਮਟਕਰੈ ਤਉਪਿਆਰੇਕਉਪ
 ਵੈ॥੬॥ਪਾਨਾਵੜੀਹੋਇਪਰਖਰਸਾਰਨਜਣੈ ਹਸੀਅਹੋਵੈ
 ਮੁਸਕਕਾਤਬਫੁਲਪਛਾਣੈ ੭ ਥਾਤੀਮਿਲੈਫਨਪਤਕਉਲਿ
 ਵਲਿਵੈਕਉਧਾਵੈ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਜਾਣੀਮੈਅਨਭੁਪਦਪਾਵੈ॥
 ੮ ਜੇਦਿਲਮਿਲਿਅਸੋਮਿਲਗਹਿਅਮਿਲਆਕਹੀਮੈਦੇਸੇ
 ਈ ਜੇਬਹੁਤੇਰਾਲੇਚੀਮੈਬਾਤੀਮੇਲਨਹੋਈ ੯ ਅਧਿਓਪੀਵੈਨਾ
 ਨਕਾਕੁਮਕੁਮਸਮਾਵੈ ਸਹਜੇਸਹਜੇਮਿਲਰਹੈਅਮਰਪਦਪਾਵੈ
 ੧੦ ਤਾਂਛੋਹਮਾਂਨਚੇਦਖੜੀਕਯਾਜੀਇਸਦਾਕੁਭਾਇਯੋਕਰਹੋ
 ਵੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈਮਨਚੇਦਇਸਦਾਕੁਭੁਤਦੋਹੋ
 ਵੈ ਜਾਇਸਤਾਈਬਿਨਾਪਰਮੇਸਰਹੋਰਕਾਈਦਿਤਨਰਹੇ ਸਾਸ
 ਸਾਸਕਰਤਾਰਯਾਦਰਹੋ ਤਾਂਅੰਨਚੇਦਕਯਾਸੋਈਬਿਧਕਤਾਈ
 ਮੈਜੀਜਿਸਥਿਪਕਰਤਾਰਯਾਦਰਹੋ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਸੁ
 ਫੁਲਾਈਮਾਂਨਚੇਦਕੁਭਾਇਸਨਕਰਨੈਗਦਾਸਿਸਾਨਕਰਕਰ

ਤਾਰਦਾ ਸੀਸ ਕਰ ਹੈ ਮੈਂ ਨੂ ਵਿਸਰਗ ਮਾ ਕਰਤ ਚ ਦਿਤ ਨ ਮਾ ਵੀ ਤਾਂ
 ਨਚੰਦ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨਾਂ ਤੇ ਦੁਹ ਪਯਾ ਮੂਹੋ ਕਯਾ ਤ੍ਰਾਹਿਤਾ
 ਹਮਤੁ ਮਗੀ ਸਰਣਾ ਕਾਦੇ ਹਮੇ ਹਜੀ ਮਣ ਮਰਣਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਆਪ ਦੇ ਹਥ ਦਾ ਰੰਗਾ ਦਿਤਾ ਅਤੇ ਕਯਾ ਲੈ ਕੁਈ ਮਾਂਚੀ ਦੇ
 ਹਮ ਸਾਡਾ ਰੰਗ ਪਸਰਦਾ ਰਹੀ ਤਾਂ ਮਾਂਚੀ ਦੇ ਲੈ ਕੇ ਸਿਰ ਤੇ ਰਖਮਾ
 ਸਿਰ ਤੇ ਰਖਣ ਨਾਲ ਮਾਂਚੀ ਦੇ ਦੇ ਕਪਾਦ ਖਲ ਗਾਏ ਮਸਤ ਹੋ ਗ
 ਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਲੈ ਕੁਈ ਮਾਂਚੀ ਦੇ ਮਸਾਡਾ ਕਰ
 ਤਾਰ ਕਰਤ ਰਹੀ ਤਾਂ ਮਾਂਚੀ ਦੇ ਕਯਾ ਜੀ ਸਤੁ ਕਰਤਾਰ ਚਿ
 ਮਾਂਚੀ ਦੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਹੋ ਯਾ ॥ ੬੮ ॥ ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀ ਦੁਹਰ

ਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੬੯

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਓਥੋਂ ਉਡਾਰੀ ਲੀਤੀ ਅਇ ਬਾਲ ਨਾਥ ਦੇ ਟਿ
 ਲੇ ਬੈਠੇ ਓਥੇ ਬਾਲ ਗੁਦਾਈ ਜੋਗੀ ਸੁਰਮਾਹ ਮਧ ਕੋ ਹਉ
 ਪਰ ਜਾਇ ਬੈਠੇ ਬਾਲ ਗੁਦਾਈ ਦੀ ਚਾਲੀ ਪਕੀਆਂ ਹੀ ਇਕ
 ਕੁੰਡਾਰਾ ਪਾਵਣ ਦਾ ਮਾਹ ਇਕ ਕੁੰਡਾਰਾ ਕਪੜਾ ਦਾ ਮਾਹ
 ਅਤੇ ਇਕ ਤਬਲਾ ਪੇੜਾ ਦਾ ਮਾਹ ਦੁਇ ਕੋ ਹੋਤੋ ਜੀ ਰਾਹ
 ਵਿਚ ਬਗੀਆਂ ਨੂ ਬੇਜ ਦਾ ਮਾਹ ਬਕਮਾਹਾ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਪ
 ਰਸਮ ਮਾਰਥੀ ਮਾਹ ਤਾਂ ਜੋਗੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਮਾਏ ॥
 ਆਇਕ ਚਲ ਗੇ ਕਹਣ ਚਲੇ ਜੀ ਮਤੀ ਤੋ ਚਲ ਕਰਮਾਸਣ
 ਪਰ ਬੈਠੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਜਾਹੁ ਜੋਗੀ ਸਰੋ ਹਮਨਾ

ਹੀਆਵਤੇ ਤਾਂ ਜੋਗੀਆਇ ਬਾਲਗੁਦਾਈ ਨੂੰ ਕਯਾ ਜੀਨਾ ਬ
ਜੀ ਦਇਅਤੀਤ ਬਾਹਰ ਬੈਠੇ ਹੈਆਵਤੇ ਨਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲਗੁ
ਦਾਈ ਕਯਾ ਜੋਗੀ ਸਰੋ ਜਾਇ ਕਰਕਹੋ ਜੀਉ ਪਰਸੇ ਮੀਹਆ
ਵਤ ਹੈ ਦੁਖ ਪਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਜਾਇ ਕੇ ਜੋਗੀਆ ਕਯਾ ਜੀਨਾ ਬ
ਕਹਤੇ ਹੈ ਜੋਈ ਹਾਂ ਦੁਖ ਪਾਵੇਗੇ ਉਪਗਸਿਉ ਮੇਹੁਆ ਯਾ ਹੈ ਚ
ਲਕਰ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇਹੁ ਭੁੰਡਾ ਲੇਹੁ ਜਾਹਗਾ ਲੇਹੁ ਅਬਤੁ ਮਦਲੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਜਾਹੁ ਜੋਗੀ ਸਰੋਹ ਮਈ ਹਾਂ ਹੀਰੇਗੇ
ਤਾਂ ਜੋਗੀਆ ਫੇਰਆਇ ਕਰਕਯਾ ਜੀਨਾ ਬਜੀ ਚਿਨਹੀ
ਆਵਤੇ ਤਾਂ ਬਾਲਗੁਦਾਈ ਕਯਾ ਚਲੇਗਾਈ ਹਮ ਚਲਤੇ ਹੈ
ਦੇਖਾਂ ਚਿਹਕੇ ਕਰਨਹੀਆਵਤੇ ਤਾਂ ਬਾਲਗੁਦਾਈ ਮਾਪਅ
ਇਆ ਆਇ ਕਰਨਗਾ ਮਾਪਣ ਜੀ ਚਲੇ ਅਤੀਤੋ ਮਾਸ
ਨਮੀਦਰੋ ਮੈਂ ਕਰੋ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਨ
ਬਜੀ ਹਮ ਅਤੀਤ ਫਕੀਰਮਾਹੇ ਕਹਾਂ ਕਹਾਂ ਮਾਸ ਨਮੀਦਰਦੁ
ਢੁਤੇ ਠਿਰਹਰੇ ਫਕੀਰਮਾਤੀਤ ਕੇ ਜਹਾਂ ਗੁਜਰੇ ਨਾਮਾਈਤ
ਹਾਂ ਹੀ ਗੁਜਰੀ ਤਾਂ ਬਾਲਗੁਦਾਈ ਕਯਾ ਸੁਣਅਤੀਤ ਜੀ ਜੇਨਾ

ਹੋਵੇ ਤੇ ਜਹਾਂ ਮਾਈ ਤੁਹਾਂ ਹੀ ਗੁਜਰੀ ਅਰਜੇ ਅਲੇਖ ਪੁਰਖ
ਪਣੀ ਦਯਾ ਕਰੇ ਅਨੰਮਿਲਾਏ ਤੇ ਤਿਰਸਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜੋਗਨ
ਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਚਲੇਗਾਈ ਬਾਲ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ ਤੁਸਾਰੀ ਰਜਾਇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਅਰਭੁ

ਏਥਾਲੇਨੁਬਾਲਗੁਦਾਈਆਪਣੇਮੰਦਰਾਂਦਿਚਲੈਗਾਯਾਜਾ
 ਇਕਮੰਦਰਦਿਖਾਲੇਕਹਣਲਗਾਦੇਖੋਗੇਜੀਮੰਦਰਕੈਸੇਧੈ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਤਾਂਜੀਕਯਾਦੇਖਣਹੈਰਾਜਲੀਲਾਕ
 ਤਾਂਫੇਰਬਾਲਗੁਦਾਈਬਸਤਰਾਂਦਭੰਡਾਰਦਿਖਾਯਾਤਾਂਫੇਰਗੁ
 ਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਹਾਂਜੀਕਯਾਦੇਖਣਹੈਰਾਜਲੀਲਾਕਤਾਂਫੇ
 ਰਬਾਲਗੁਦਾਈਬੋਝਨਾਦਭੰਡਾਰਦਿਖਾਯਾਤਾਂਫੇਰਗੁਰਨਾਨ
 ਕਜੀਕਯਾਹਾਂਜੀਕਯਾਦੇਖਣਹੈਰਾਜਲੀਲਾਕਤਾਂਫੇਰਬਾ
 ਲਗੁਦਾਈਪੋਝਾਦਭੰਡਾਰਦਿਖਾਯਾਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਹਾਂਜੀਕਯਾਦੇਖਣਹੈਰਾਜਲੀਲਾਕਤਾਂਫੇਰਬਾਲਗੁਦ
 ਈਕਯਾਜੀਅਤੀਤੋਤੁਮਾਰਨਾਉਕਯਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ
 ਯਾਜੋਗੀਸਰਾਇਸਕਲਾਮਗੁਈਬਾਲਹੈਤਾਂਫੇਰਬਾਲਗੁਦ
 ਈਕਯਾਜੀਤੁਮਾਰਨਾਉਕਯਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
 ਜੋਗੀਸਰਾਮਾਰਨਾਉਨਾਨਕਨਿਰੰਕਾਰੀਹੈਤਾਂਫੇਰਬਾਲ
 ਗੁਦਾਈਕਯਾਓਹੁਜੋਕੋਈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪ੍ਰਗਟਆਹੈਸੋ
 ਤੁਮਓਹੀਹੋਕੋਹੋਰਹੋਸਚਕਹੀਓਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਹੋਜੋਗੀਸ
 ਰਓਹੀਹੈਤਾਂਬਾਲਗੁਦਾਈਕਯਾਗੁਰੂਜੀਸਚਕਹੀਯੈਦੇਖੋ
 ਉਪਰਸਿਉਮੇਹੁਬਰਸਤਾਹੈਅਰਮੰਦਰਮੈਨਾਹੈਤੇਤੇਦੁਖਪਾ
 ਵਤੇਕੋਸੁਖਪਾਵਤੇਸਚਕਹੀਓਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣ
 ਹੋਜੋਗੀਸੁਰਗੁਜਰਜਾਤੀਤਾਂਫੇਰਬਾਲਗੁਦਾਈਕਯਾਸਚ
 ਕਹੀਓਜੋਮੈਕੀਤਾਂਜੋਕਹੀਓਦੁਖੀਗੁਜਰਤੀਕਿਸੁਖੀਗੁਜਰਤੀ
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਦੁਖੀਹੀਗੁਜਰਤੀਤਾਂਬਾਲਗੁਦਾਈ
 ਕਯਾਸੁਣਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਯਹਜਹਰਸਾਗਕੀਪਿੰਡੀਅਰਭ
 ਖੜੇਕੋਆਟੇਕੀਰੋਟੀਏਹੁਮਾਰਾਮਹਾਰਹੈਅਰਹਾਕੋਦੇਖ
 ਤਬਲਾਗੋਜੋਹਮਭੁਲੇਬੁਸਤੁਆਪਪਹਰਤੇਹੋਏਜੇਭੁਲੇਭੁਲੇ

ਨਾਮਾਪਖਤੇਹੋਵੈ ਅਰਘੋਜੋਉਪਰਮਾਪਮਸਵਾਰੋਵੈਹਮਾ
ਰਕਿਛਨਹੀਸਭਕਿਛਮਲੇਖਪੁਰਖਕੋਹੋਵੈ ਸਤੀਲਜਾਵੈ
ਸੰਤੋਖੀਖਾਵੈ ਹਮਕੋਲੇਪਕੁਛਨਹੀਲਗਤਾ ਕਈਜੀਸੁਖਪ
ਵਤੇਹੈ ਇਸਬਾਤੁਕਜਬਾਬਦੇਹੁ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਤੂੰ
ਮਸਲਜੋਗੀਹੈ ਤੋਰੁਲੀਸਮਝੀਹੈ ਯਹਬਾਤਹਮਕੋਤੇਰੇਪਾਸ
ਤੁਝਾਈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਤੇਬਾਲਾਨਲੇਖਾਪਸਾਵਿਦਵੀ

ਚਰਕਰਣ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆਕਹਿਤੂੰ ਈਬਾਲਾਮੇਰੇਮਨ
ਤੋਰੁਲੀਲਗੀ ਤੁਮਾਪਣੀਕਹੁਤੇਰੇਮਨਕੋਹੀਲਗੀਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇ
ਕਹਿਆਗੁਰੂਜੀਜੋਰੁਲੀਮਾਹੀਤਾਂਤੇਰੇਮਨਕੁਟੀਲਗੀਤਾਂਬਾ
ਲਗੁਵਾਈਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਤੇਮਥਦੇਕਮਬਹੁਤਬਿਰ
ਸਮਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਬਾਲਗੁਵਾਈਪਸਾਵਿਦਆਹੋਇਆ
੬੮॥ਬੋਲੇਤੁਝਾਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥੧੦

ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਥੋਪੰਥਕੋਰਧਾਵੇਆਏ॥

ਨਾਲੇਬਾਲਾਮਾਹ ਤਾਂਮੂਲੇਚੋਵੈਨੁਖਬਰਹੋਈ ਜੋਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਆਏਹੈ ਤਾਂਮੂਲਾਚੋਣਅਜਿਤੋਰਧਾਵੇਪਾਸਗਯਾ ਤਾਂਮ
ਜਿਤੋਰਧਾਵੇਕਹਿਆ ਜਾਹਮੂਲਾਕੁਛਖਾਵਣਨੂਲੈਜਾਵਸੁਖ
ਤੇਜਾਹਦੇਖਸੁ ਅਤੇਕਪਜੇਦੀਖਬਰਲੇਸੁ ਤਾਂਮੂਲਾਚੋਣਾਬਾਲੀ
ਬਣਾਇਕਰਪਸਾਹਿਲੈਗਯਾ ਜਾਇਕਰਪਸਾਹਿਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਕਜੀਦੇਅਗੇਰਖਾ ਮੂਲੇਕਹਿਆਜੀਪਸਾਹਿਅਚਵੀਏਤਾਂਗੁਰੂ

ਨਨਕਜੀਕਯਾਹੈਨਾਹੀਖਾਦਾ ਤਾਂਮੁਲੇਕਯਾਜੀਕਯੋਨਾਹੀਖਾ
ਵਦੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਥਦਸੇਲਾਹੀ: ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ ੧

ਸਤੁਰਸਮਿਰੋਮੀਨਿਮੈਸੁਣਿਮੈਸਲੋਏਖਵਤੁਰਸੀਮੁਖਬੋਲ
ਣਾਮਾਰਣਨਦਕੀਏ ਛੁਟੀਮੀਮਿਤਰੁਉਏਕਜਾਕਉਨਦਰ
ਕਰੇ ੧ ਬਾਬਹੋਰਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ ਜਿਤਖਾਧੈਤਨਪੀਜੀ
ਅਹਮਨਮਹਚਲਹਵਿਕਾਰ ੧ ਰਹਾਉ ਤਾਂਫੇਰਮੁਲਕਪੜੇ
ਲੋਗਾਯਾ ਅਤੇਲਾਲਕਵਾਇਮਤੇਨੀਲੀਸਲਵਾਰ ਅਤੇਪ
ਵਕਾਪਗਾੜੀਸੁਪੈਦ ਅਤੇਫਰਗਾਲ ਪੰਜੇਕਪੜੇਬਣਾਇਕਰ
ਲੋਗਾਯਾ ਕਹਲਲਗਾਰੁਲਾਇਹਤਾਗਲਪਾਇ ਸਿਆਲਦੇ
ਦਿਨਪੈਂਨ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੁਖੀਪਉੜੀਆਖੀ ਕਪੜ
ਰਤਤਨਰਤਾਸੁਪੈਦੀਸਤਦੰਨ ਨੀਲੀਸਾਹੀਕਦਾਕਰਣੀ
ਪਹਰਣਪੈਰਧਿਅੰਨਾਕਮਰਬੰਧਸੰਤੋਖਕਾਧਨਜੇਬਨਤੇਰ
ਨਾਮੁ ੧ ਬਾਬਹੋਰਪਹਨਣਖੁਸੀਖੁਆਰੁ ਜਿਤਪੈਧੈਤਨਪੀ
ੜੀਮੈਅਨਮਹਚਲਹਵਿਕਾਰ ੧ ਰਹਾਉ ਤਾਂਫੇਰਮੁਲੇਜਾਇ
ਕਰਆਜਿਤੇਰੋਧਾਵੇਨੁਕਯਾ ਜੀਕਛੁਖਾਦਾਹੈਨਪਹਰਦਾ
ਹੈ ਤਾਂਅਜਿਤੇਰੋਧਾਵੇਕਯਾਚਲਚਾਂਚਾਮੁਲਾਮੈਚਲਦਾਹਾ
ਤਾਂਅਜਿਤਾਰੋਧਾਵਾਘੋੜੀਉਤੇਅਸਵਾਰਹੋਇਕਰਆਯਾ
ਆਇਕਰਕਯਾਗੁਰੂਜੀਨਾਂਖਾਂਦੇਹੋਲਾਂਪਹਰਦੇਹੈ ਕੁਲਘੋ
ੜੀਉਤੇਅਸਵਾਰਹੋਇਕਰਚਲੇਇਸਤਪਤਲਲਤਾਂਗੁਰੂ

ਨਨਕਜੀਤੀਜੀਪਉੜੀਆਖੀ ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਸ਼ਿਮਾਖਤ

ਬੁਝਣਤੇਗੀਵਟ ਤੁਰਗਸਤੀਰਕਮਟਸਾਗਤੇਗਾਧਗੁਟ
 ਧਾਤ ਵਜਾਨੇਜਾਪਤਾਸਿਉਪਰਗਟਕਰਮਤੇਰਾਮੇਗੀਜਾਤ ੩
 ਬਾਬਹੋਰਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰਾਜਿਤਚੜਾਤੁਨਪੀੜੀਅੰ
 ਮਨਮਹਚਲਹਾਵਿਕਾਰ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਂਫੇਰਾਮਾਜਿਤੇਰੀਧਾ
 ਵੇਕਆਜੀਭੁਲਾਪਰਤਾਂਚਲੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਚੋਥੀਪੋ
 ਤੀਆਖੀ ਪਰਮਵਰਕੁਸੀਨਾਂਮਹੀਨਦਰਤੇਰੀਪਰਦਰੁਹ
 ਕਮਭੁਲਾਤੁਧਗੁਵਸੀਬੁਝਣਬਹੁਤਮਪਾਰ ਨਨਕਸਚਾਪਤ
 ਸਾਹੁਪੁਛਨਕਰੈਬੀਚਾਰੁ ੪ ਬਾਬਹੋਰਸਉਣਾਖੁਸੀਖੁਅ
 ਰਾਜਿਤਸੁਤੇਤੁਨਪੀੜੀਅੰਮਨਮਹਚਲਹਾਵਿਕਾਰ ੧ ਰਹਾਉ॥ ਤੰ
 ਉਥੇਕੁੰਦੀਵਨੀ ਉਥੇਧਰਮਸਾਲਹੂਈਲੇਕਆਇਕੇਲਗੀਮਿ
 ਲਣ ਜਾਂਹਿਕਮਹੀਨਾਂਹੋਆ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਆਭਾਈਬ
 ਲਾਅਸੀਕਿਤਨੇਵਦੇਆਏਆਹੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਆਗੁਰੂਜੀ
 ਮੈਕਨਾਜਾਣਾ ਤੁਸਾਡੀਤੁਸੀਹੀਜਾਣੇ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਕਆਭਾਈਬਾਲਾਅਸੀਸੋਲਵੇਵਦੇਆਏਤਾਂਬਾਲੇਕਆਗੁ
 ਰੂਜੀਸਤਜੀ ਜਾਫੇਰਦੁਇਮਹੀਨਿਗੁਜਰੇਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕ
 ਆਭਾਈਬਾਲਾ ਜੇਚਲੇਤਾਂਛੋਟੀਜੇਹੀਉਦਾਸੀਕਰਆਵੀਏ
 ਤਾਂਬਾਲੇਕਆਗੁਰੂਜੀਕਿਧਟਦੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਆ
 ਭਾਈਬਾਲਾਕਰਖੇੜਦੀ ਸੁਰਜਗੁਰਟਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਆਗੁਰੂ

ਜੀਅਗਾਭੁਸਾਤਾਅਤੇਪਿਛਮੇਰਾ॥੧੦॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ

ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ੭੧

ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਕੁਰ

ਖੇੜਾਏਅਗੇਕੁਰਖੇੜਦਿਪਰਖਦਦਰਸਨਾਇਕੰਠੇਹੋਏਹੈਨਾ

ਅਤੇਮੈਸਾਰਦੀਕੁਛਗਿਣਤੀਠਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾਭੁ

ਈਬਾਲਾਅਸਾਂਤਾਸੁਰਜਗੁਹਣਪੂਜਣਾਨਹੀ ਪਰਹਿਕਕੀਮ

ਕਰ ਬਾਲੇਕਹਾਗੁਰੂਜੀਆਖੋਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾਭੁਈ

ਬਾਲਾਹਿਕਸੇਰਸਾਲਣਮਛੀਦਾਲੇਆਉ ਅਤੇਹਿਕਤਾਵੜੀ

ਸਮੇਤਚਪਣੀਲੈਆਉ ਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾਭੁਲਾਗੁਰੂਜੀਤਾਂਬ

ਲੇਸਾਲਣਾਅਤੇਤਾਵੜੀਸਮੇਤਚਪਣੀਲੈਆਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨ

ਨਕਜੀਕਹਾਭੁਈਬਾਲਾਇਸਤਲਾਉਦੇਉਪਰਚੁਲਾਬਣ

ਇਕਰਤਾਵੜੀਚਾੜਦੇਹਤਾਂਬਾਲੇਕਹਾਭੁਲਾਗੁਰੂਜੀਬਾਲੇ

ਚੁਲਾਬਣਾਯਾਅਤੇਤਾਵੜੀਚਾੜਦਿਤੀਅਗੇਲੋਕਹੈਮਜਗ

ਕਰਦੇਆਹੋਇਨਤਾਵੜੀਵਿਚਮਾਸਚਾੜਾ ਸੰਨਾਸੀਅੰਜੋ

ਭੁੰਠਾਪੁਆਅਤੇਤਾਉੜੀ ਸੰਨਾਸੀਲੈਲੈਸੋਟੇਅਤੇਹਥਮਾਰ

ਦੜੇਆਉਕੇਲਗੇਕਹਣਅਰੇਤੁਮਕੋਣਹੋਤੇਆਜਕੇਦਿਨਤੇ

ਤੁਰਕਕੁਝਸਕਰਤੇਹੈ ਤੁਮਤੇਹਿੰਦੂਧਰਮਹੋਸਾਚਕਹੋਤੁਮਾਇ

ਸਹਾਂਤੁਮੈਂਕਾਵੀਧਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾਮੁਝਕੋਭੁਖਲ

ਕੀਥੀਇਸਦਾਸਤੇਮੈਂਹਾਭੀਚਾੜੀਥੀਤਾਂਸੰਨਾਸੀਅੰਮਹਪੰਡ

ਤਾਂਕਹਾਇਸਹਾਂਤੁਮੈਂਕਾਵੀਧਾਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਹਾਇਸਹਾਂਤੁ

ਮੈਂ ਮੁਟੀਕਾ ਮਾਸ ਹੈ ਤਾਂ ਸਿਨਾਸੀ ਅੰਮਰਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਰਕੇ ਮਰੇਉਸ
 ਤੁਰਫੇ ਸੁਰਜਕਾਗੁਟ ਲੁਗਾਏ ਅਗਇਸਤਰਫਤੀ ਮਾਂਸਖਾ
 ਤਹੈ ਤੈਠੇ ਕਾਸਮਈ ਹੈ ਠਾਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਕੇ ਦੇਵਤਾ ਕਾ
 ਨਮੋ ਬਾਤ ਪੁਛੇ ਤੇ ਕਹੇ ਹੋ ਅਗਜੇ ਰੰਡੇ ਕੇ ਜੋਰ ਬਾਤ ਕਰਤੇ ਹੋ ਤੇ ਮੈ
 ਨਹੀ ਕਰਤਾ ਜਾਣਤੇ ਹੋ ਤੇ ਕਰਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਿਨਾਸੀ ਅੰਮਰਪੀਤ੍ਰਿ
 ਤ ਕਰਕੇ ਚਲੇ ਰੇ ਦੇਵਤਾਂ ਇਸ ਕੇ ਪਾਸ ਤੇ ਦੁਰਯੋਧਨ ਤੇ ਤਾਂ
 ਸਿਨਾਸੀ ਅੰਮਰਪੀਤ੍ਰਿਤ ਕਰਕੇ ਕਹੇ ਜੀ ਕਾ ਗਮਨ ਕੀ ਬਾਤ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਰਕੇ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਲਾ ਮਾਸ
 ਹੁਨੀ ਮਿਅਮਾਸੇ ਮੰਦਰਵਾਸ ਜੀਉ ਪਾਇ ਮਾਸ ਮੁਹਿ ਮਿਲਾਹਤੁ
 ਚੰਮਤ ਨਮਾਸੁ ਮਾਸਹੁ ਬਾਹਰ ਕਰਕੇ ਮੰਮਾ ਮਾਸ ਕਿਰਾਸ ਮਹ
 ਮਾਸੈ ਕਾ ਜੀਉ ਮਾਸੈ ਕੀ ਮਾਸੈ ਮੰਦਰਵਾਸ ਵਡਾ ਹੋਆਈ ਮਾਸਿ
 ਮਾਪਰਲੈ ਮਾਸਿ ਮਾਸੁ ਮਾਸਹੁ ਹੀ ਮਾਸ ਉਪਜੈ ਮਾਸਹੁ ਸ
 ਕੋਸਾਰ ਸਤਿਗੁਰੀ ਮਾਲਿਐ ਹੁਕਮ ਬੁਝੀ ਮੇਤਾ ਕੋ ਮਾਵੈ ਰਾਸੁ॥
 ਮਾਪਛੁਟੇ ਨਹਿ ਛੁਟੀ ਮੈਨ ਨਕਬ ਚਨ ਵਿਣਾਸ ੧ ਮਾਸ ਮਾਸ ਕ
 ਰਮੁ ਰਖ ਝਗੜੇ ਗਿਅੰਨ ਧਿਅੰਨ ਨਹੀ ਜਾਵੈ ਕਉਣ ਮਾਸ ਕ
 ਉਣ ਸਾਗਰ ਕਾਵੈ ਕਿਸ ਮੈ ਪਾਪ ਜਮਾਵੈ ਗੈਂਗਾ ਮਾਰਹੋ ਮਜਰਾ
 ਕੀਏ ਦੇਵਤਿ ਅਕੀ ਬਾਣੇ ਮਾਸ ਛੋਰੁ ਬੈਸਨ ਕਪਕੜ ਹਰਤੀ
 ਮਾਣਸਖਾਣੇ ਛੜਕਰ ਲੋਕ ਨੂੰ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਗਿਅੰਨ ਧਿਅੰਨ
 ਨਹੀ ਜੁਝੈ ਨਾਨਕ ਅਧੋ ਸਿਉ ਕ੍ਰਾਂਕਹੀ ਮੇਕ ਹੋਨ ਕਰਕਾ ਬੁਝੈ
 ਅੰਧਸੈ ਏਜੈ ਮੇਸਕ ਮਾਏ ਜਿਸ ਬਿਧੈ ਸਿਲੋ ਚਨ ਨਾਹੀ ਮਾਤ
 ਮਿਤ ਕੀਰਕਤ ਨਿਪਨੇ ਮਾਛੀ ਮਾਸ ਨਿਖਾਹੀ ਇਸਤੀ ਪੁਰਖੈ
 ਜਾਂਨ ਜਮੋ ਲਾਭਿ ਬੈਸੀ ਪਕਮਾਹੀ ਮਾਸਹੁ ਨਿਮੋ ਮਾਸਹੁ ਜੀਮੋ
 ਹਮ ਮਾਸੇ ਕੇ ਕੁਝੈ ਗਿਅੰਨ ਧਿਅੰਨ ਕੁਝੁ ਬੁਝੈ ਨਹੀ ਚਤੁਰਕਹ
 ਵਰਧਾਤੇ ਬੁਰਧਕ ਮਾਸ ਮੰਦਰਵਾਸ ਮਾਪਰਕ ਮਾਸ ਚੰਗੇਰਾ

ਜੀਅਜੀਤਸਤੁਮਾਸਹੁਹੋਏ ਜੀਅਲਇਆਵਸੇਰਾ ਅਭੁਖਭੁਖ
 ਹਭੁਖਤਜਛੇਤੁਹਅੰਧਗੁਰੂਜਿਨਕੋਰਾ ਮਾਸਹੁਨਿਮੇਮਾਸਹੁਜੀ
 ਮੇਹਮਾਸੈਕੇਭੁੰਤੇ ਗੇਅਨਧਿਆਂਕਛ ਸੁਝੈਨਹੀਚਤੁਰਕਹ
 ਵਹਿਪਾਂਤੇ ਮਾਸਪੁਰਾਣੀਮਾਸਕਤੇਈਚਹੁਜੁਗਮਾਸਕਮਾਣਾ
 ਮਾਜੀਵਕਜਵੀਆਹੁਸੁਗਵੈ ਚਿਥੈਮਾਸਸਮਾਣਾਇਸਤੀਪੁਰ
 ਖਨਿਪਜਹਸਤੁਮਾਸਹੁਪਾਤੁਸਾਹੁਸੁਲਤਨ ਜੇਓਹਦਿਸਨਨ
 ਰਕਜਾਵੇਤੁੰਉਨਕਾਵਨਨਲੈਣਾ ਦੇਦਾਨਰਕਸੁਗਲੈਦੇ
 ਦੇਖਹੁਏਹੁਪਿਕਾਣਾ ਆਪਨਬੁਝੈਲੈਕਭੁੰਤਾਏਪਾਂਤੇਖਰਸਿਅ
 ਣ ਪਾਂਤੇਤੁਜਾਣਹਿਨਹੀਕਿਥਹੁਮਾਸਉਪੰਨ ਤੋਇਅਹੁਮੰਨਕਮ
 ਵਕਪਾਹਤੋਇਅਹੁਤਿਭੁਵਣਗੰਨਾ ਤੇਅਮਾਖੈਹਉਬਹੁਬਿਧਿ
 ਹਛਾਤੋਅੰਬਹੁਤਬਿਕਾਰਾ ਏਤੇਰਸਛੇਤੁਹੋਵੈਸੰਨਾਸੀਨਨਕਕ
 ਹੋਬਿਚਰਾ॥੨॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਹੰਡੀਭੰਨ
 ਦੇਹੁ ਤਾਂਗੁਡੀਭੰਨੀਤਾਂਵਿਚੋਚਾਉਲਨਿਕਲੇ ਦੇਖਕਰਲੈਕਸਭੇ
 ਹੈਰਾਂਨਹੋਇਗਏ ਮਾਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰੀਪਏ ਨਉਧਰੀਕ
 ਤੋਏ ਲਗੇਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਾ॥੧॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ
 ਸਾਖੀਹੋਚਚਲੀ॥੨॥ ਤਾਂਠੇਰਇਕਖੜੀਮੁਸਦੀਆ

ਹ ਉਸਸਿਕੰਦਰਖਾਂਦੇਬ੍ਰਹਮਖਾਂਲੋਦੀਦਿਲੀਦਾਪਾਤੁਸਾਹਾਮਾਹ
 ਉਸਪਾਸਹੁਦੁਗਲੀਕੀਤੀ ਕਯੋਸੁਪਾਤਸਾਹਸਲਾਮਤਏਕਜੋ
 ਹਿਦੂਠਕੀਰਹੈਨਨਕਖੜੀ ਓਹਨਾਬੇਦਕੋਮਾਨਤਾਹੈਨਕਤੇਬਕੋ
 ਮਾਨਤਾਹੈ ਵੇਨੋਕੋਨਾਹੀਮਾਨਤਾ ਹਜਰਤਉਸਕੋਪੁਛੇ ਤਾਂਬਿਹਰਮ
 ਖਾਂਕਯਾਫਕੀਰਕੋਪਕੜੇ ਲਗੇਠਕੀਰਪਕੜੀਵਣਤਾਂਵਿਚੇ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਭੀਆਏ ਤਾਂਬ੍ਰਹਮਖਾਂਕਯਾਉਨਕੋਅਚੇਚਕੀ
 ਆਂਦੇਹੁ ਅਰਸਦਾਸਦਾਮਣਗੇਹੁਦੇਹੁਜੇਅਦਾਪੀਸੇਠਕੀਰੰਦੇਅ
 ਚੇਚਕੀਆਂਅਤੇਕਟਕਮਿਲੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਦੀਚਕੀਆਪਮੁ

ਹਰੀ ਪਈ ਫਿਰੇ ਅਤੇ ਆਟਾ ਪਿਸਿਆ ਨਿਕਲੇ ਤਾਂ ਧੂਮ ਪੈ ਗਈ ਜੋਗੁ
 ਗੁਨ ਕਜੀ ਪੈਰੇ ਜੋ ਦੋਲ ਤਖਾਂ ਛੇਰੀ ਦਮੋਰੀ ਆਹ ਅਤੇ ਫਕੀ
 ਰੋਆ ਆਹ ਤਾਂ ਦੋਲ ਤਖਾਂ ਦਲਾਂ ਉਸਦ ਕੇ ਬ੍ਰਹਮ ਖਾਂ ਗੁਸਾਖ ਦ
 ਕੁਹਟ ਲਗਾ ਜੋ ਮਜਬੂਤ ਰਾਖਣ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਨੂਬਾ ਚਕੀ
 ਆਪ ਮੁਹਾਰੀ ਫਿਰੇ ਤਾਂ ਬਿਰਹ ਮਖਾਂ ਪਤੁਸਾਹ ਬੇਖ ਬਰਗਈ॥
 ਜੋ ਨਨ ਕਫਰੀ ਰਹਿ ਦੂਹੈ ਸੋ ਕਾਮ ਲੁਫ ਕੀਰੈ ਚਕੀ ਆਪ ਮੁਹਾਰੀ
 ਪਈ ਫਿਰਤੀ ਪੈ ਤਾਂ ਬਿਰਹ ਮਖਾਂ ਕਹਾ ਉਸ ਕੇਖ ਲਾਸ ਕਰੇ ਲੇ

ਕਾਂ ਆਇ ਕੇ ਜੀ ਰਲਾਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਕਹਾ ਹਮਣੀ ਹੋਰੇ
 ਪੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨ ਕਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਹਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਕਹੁ
 ਸੇਖੇ ਲਤ ਬੋਲਾ ਪੋੜੇ ਕਹਾ ਕੁਰੀ ਸਹਨਈ ਕਹਾਂ ਸੁਤੇ ਗਈ ਵਗਾਤੇ
 ਰਜ ਕਹਾਂ ਸੁਲਾਲ ਕਵਾਈ ਕਹਾ ਸੁਆਰਸੀ ਆਂ ਮੁਖ ਬੰਕੇ ਮੀ ਬੇਰਿ
 ਸਹਨਾਹੀ ੧ ਏਹੁ ਜਗਤ ਤੇਰਾ ਤੂਰੇ ਸਾਂਝੀ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਬਾਪੇ
 ਬਾਪੇ ਜਰਵੰਤ ਦੇਵੈ ਕੁਈ ੧ ਰਹਾਉ ਕਹਾ ਸੁਪਰਦੁ ਮੰਤ੍ਰ ਪਮਹ
 ਲਾ ਕਹਾ ਸੁਬੀ ਕਸਰਾਈ ਕਹਾਂ ਸੇਸੇ ਜਸੁ ਖਾਲੀ ਕਮਣ ਜਿਸ ਦੇਖ
 ਨੀਦਨ ਪਾਈ ਕਹਾ ਸੁਪਨ ਤੇ ਬੋਲੀ ਰਹਮਾ ਹੋਈ ਆਛਾਈ ਆਈ ੨
 ਉਸ ਜਗ ਕਾਰਣ ਪਟੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਸ ਜਗ ਪਟੀ ਖੁਆਈ ਪਾ
 ਪਾਬਾ ਸੁਹੇਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇ ਆਸਾ ਕਨ ਜਾਈ ਜਿਸ ਨੇ ਆਪ ਕੁਲਾਏ
 ਕਰਤਾਖ ਸਲਏ ਚੰਗਿਆਈ ੩ ਕੋਟੀ ਹੂਪੀ ਕਵਰ ਜਰਹਾਏ ਜੀਮੀ
 ਰਸਾਨਿ ਆਧਾਇਆ ਬਾਂਨ ਮੁਕਾਂ ਮਜਲੇ ਬਿਜਮੰਦਰ ਮੁਛ ਮੁਛ

ਕੁਮਰਕੁਲਾਇਆ ਕੋਈ ਮੁਗਲ ਨਹੋ ਮਾਮੀ ਪਾਇ ਨੈਨ ਪਰਚਲਾ
 ਭਿਆ ॥ ੪ ॥ ਮੁਗਲ ਪਰਾਣਾਂ ਰੁਟਿਲ ਕਾਈ ਰਣ ਮਹਤੋ ਗਵਗਾਈ ਨਿ
 ਤੁਪਕਤਾਂ ਟਚਲਾਈ ਨਿਸਤ ਚਰਾਈ ਜਿਨ ਕੀ ਚੀਚੀ ਦਰਗ
 ਪਾਟੀ ਤਿਨ ਮਰਣਾ ਕੁਈ ਪਾਇ ਕੀ ਦਵਵੀ ਮਟਰ ਤੁਰਕਾਈ ਰੁਟਿ
 ਆਟੀ ਠਕਾਈ ਇਕਨਾ ਪੇਚਣਾ ਜਿਹ ਕੁਰਪਾਏ ਇਕਨਾ ਦਾਸ ਮ
 ਸਾਈ ਜਿਨ ਕੋ ਕੀ ਕੋ ਪਾਗੀ ਨ ਮਾਏ ਤਿਨ ਚਿਉ ਰੋਣਾ ਦਿਖਾਈ ਵਿਆ
 ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸ ਕੁਮਾਰ ਮਾਧੁਣਾਈ ਮੇ ਦੁਖ ਮੁਖ ਤੋਰ ਕੁਣ
 ਹੋਵੈ ਕੁਨਕ ਲਿਖਿਆ ਮਾਪਾਈ ਮੇ ॥ ੭ ॥ ੧ ॥ ਤੁੰਗੁ ਕੁਨਕ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਸੁਣ ਕੁਈ ਬਾਲ ਜੋ ਕੀ ਮਕਰਤਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਨ ਸੋਈ ਕੀ ਮਕਰੇਗ
 ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕੁਆਰਾ ਕੁਜੀ ਹੁਣ ਤੁਸੀਏ ਏਏ ਮਟ ਕਤਾ ਕਾਈ ਨਹੀ
 ਤਾਂ ਗੁਰਨ ਕਜੀ ਕੁਆਰਾ ਸੁਣ ਕੁਈ ਬਾਲ ਮਸਕੁਰਤਾਰ ਦਾਹ
 ਕਮਏ ਵੇਹੋ ਜੋਇਨਾ ਦੀਸਣਾ ਉਥੋ ਉਠਾਇ ਦੇਵੀਏ ਤਾਂ ਮਸੀਏ
 ਉਠੀਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕੁਆਰਾ ਕੁਜੀ ਉਨ ਦੀਸਣਾ ਕਦ ਉਠੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁ
 ਰਨ ਕਜੀ ਕੁਆਰਾ ਬੁਈ ਬਾਲ ਉਨ ਦੀਸਣਾ ਉਠ ਕਦਿ ਚਸਤ
 ਮਤਿ ਮਤੇ ਸਤੁ ਗਾਇਨ ਰਹਦੇ ਹੋਨ ਤਾਂ ਠੇਰ ਬਾਲੇ ਕੁਆਰਾ
 ਜੀ ਕੀ ਕਰਹੇ ਵੇਗੀ ਤਾਂ ਗੁਰਨ ਕਜੀ ਸਬਦ ਬੋਲ ਮਾਰਾ ਗੁਮ
 ਸਾਮਹਲਾ १ ਜਿਨ ਸਿਰ ਸੋਹਨ ਪਈਆ ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੀਧੁਰ ਸੇ
 ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁਨੀ ਮਨ ਕਲਵਿਚ ਮਾਵੇ ਸੁਭ ਮਹਲਾਂ ਮੀਦਰ ਹੋਈ
 ਆਂ ਹੁਣ ਬਹੁਣ ਨਿਮਿਲ ਹੁਦੂਰ १ ਆਵੇ ਸੁਭਾ ਬਾਮਾ ਦੇ ਸੁਮਾ
 ਦੇ ਪੁਰਖ ਤੋਰਾ ਮੰਤ੍ਰ ਪਾਇਆ ਕਰ ਕਰ ਦੇਖ ਹਵੇਸ १ ਰਹਉ
 ਜਦ ਹੁਸੀਦੀਆ ਹੀਆ ਲਾੜੇ ਸੋਹਨ ਪਾਸ ਉਤ੍ਰੇ ਲੀਚੜਾ ਮਾਈ
 ਆਂ ਦੇ ਦਖੰਡ ਕੀ ਤੇਰਾਸ ਉਧਰਹੁ ਪਾਟੀ ਦਾਰੀ ਮੇ ਝਲੇ ਝਿਮਕਨ
 ਸ ੨ ॥ ਇਕਲਖ ਲਹਨ ਬਹਿਠੀਆਂ ਲਖ ਲਹਿਨ ਖੜੀਆਂ ਹ
 ਰੀਝੁ ਹਾਰੇ ਖਾਈਆਂ ਮਾਣਨ ਸੇਜੜੀਆਂ ਤਿਨ ਗਲ ਸਿਲਕ ਪ

ਈਆਂ ਤੁਨ ਮੇਰੇ ਤੁਨ ਭੀ ਮਾਹ ੩ ਧਨ ਜੇ ਬਨ ਦੁਇ ਵੇਰੇ ਹੋਏ ਜਿਨੀਰ
 ਖੇਰੇ ਗਲਾਇ ਵੁਤੋ ਨੇਰੁ ਮਾਇਆ ਚਲੇ ਪਤ ਗਵਾਇ ਜੇ ਤਿਸੁ
 ਵੈਦੇ ਵਡਿਆਈ ਜੇ ਤੁ ਵੈਦੇ ਇਸ ਜਾਇ ॥ ੪ ॥ ਅਗੇ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀ ਮੈ
 ਕਾਇਤ ਮਿਲੇ ਸਜਾਇ ਸਾਹਾਂ ਸੁਰਤ ਗਵਾਈਆਂ ਰਿਗਤ ਮਾਧੇਹ
 ਇ ਬਾਬਰ ਵਣੀ ਠਿਰ ਗਈ ਕਾਇਰ ਨ ਰੇਟੀ ਖਾਇ ੫ ਇਨ ਕਾਵ
 ਖਤ ਖੁਆਈ ਮਾਹਿ ਇਕ ਨਾ ਪੁੰਜਾ ਜਾਇ ਚਉ ਕੇਵਿਨਾ ਹਿੰਦੁਵਾ
 ਟੀਆਂ ਕਿਉਂ ਰਿਕੇ ਕਰਹੁ ਨਾਇ ਰਾਮ ਨ ਕਬਹੂੰ ਚੇਤੇ ਹੁਣ ਕਹੁ
 ਨ ਮਿਲੇ ਖੁਦਾਇ ੬ ਇਕ ਪਰਮਾਵਹਿ ਮਾਪਣੇ ਇਕ ਮਿਲੀ
 ਲਪੁਛਹਿ ਸੁਖ ਇਕ ਨਾਏ ਹੋਲਿ ਖਿਆ ਬਹੁ ਬਹੁ ਰੇਵਹੁ ਦੁਖਾ
 ਜੇ ਤਿਸੁ ਤੁ ਵੈਸੇ ਥੀ ਮੈ ਨਨ ਕਕਾ ਮਨੁਖ ੭ ਤੇਰੁ ਪਟੇ ਲੇ ਸੁਖ ਦੁ
 ਪਾਠੇ ਪਤ ਲੀਆ ਸੁਰਜ ਚੰਦਨ ਤਿਨੀਆਂ ਵਾਟਨ ਜੁਲੀ ਦੜੀਆਂ
 ਕਾਬਲ ਬੀਨ ਚਲਾਈਆਂ ਕੁਕਾ ਪਤ ਦੀਆਂ ॥ ੮ ॥ ਲਸਕਰ ਦੁ
 ਕੋਸੈ ਦੁਪੁਰ ਤੁਰੇ ਪਏ ਪੰਜਨੰਦ ਪਾਣੀ ਰੁਰਨ ਨਾ ਆਵਨੀ ਬਾਬਰ
 ਆਈਆਂ ਬੀਨਾ ॥ ੯ ॥ ਜਾਂ ਪੰਜ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਵੋਲਤ ਖਾਂ ਲੋ
 ਦੀ ਪਠਾਣ ਬਾਬਰ ਚੋਗਤੇ ਨੁਚ ਦਾਇਕ ਰਲੈ ਆਯਾ ਕਾਰਣ ਸ
 ਹਬਦ ਹੋਆ ਲੋੜੀ ਮੈ ਬਾਬਰ ਵੋਲਤ ਖਾਨੁ ਮਾਰਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ਪੁ
 ਗਵਿਚ ਫੇਰਾ ਮਗੇਰ ਲਾ ਜਾਂ ਸਤ ਮਹੀਨੇ ਗੁਜਰੇ ਤਾਂ ਪਾਣੀ ਪ
 ਥ ਬਿਰਹ ਮਖਾਲੇ ਵੀਦਾ ਅਤੇ ਬਾਬਰ ਚੋਗਤੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਹੋ
 ਖਾ ਬਿਰਹ ਮਖਾਂ ਪਠਾਣ ਛੇਦਿਨਾ ਵਿਚ ਮਾਰਾ ਸਤ ਵੇਦਿਨ ਬਾ
 ਬਰ ਦੀ ਦੇਹੀ ਠਿਰੀ ਬਾਬਰ ਦਿਲੀ ਦਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਹੋਆ ਬੀਦਾਂ ਹੋ
 ਈਆਂ ਵਿਚੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਭੀ ਆਏ ਤਾਬ ਲੋਕ ਆ ਗੁਰੂ
 ਜੀ ਇਹ ਕਮਾ ਹੋਆ ਤਾਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾ ਦੇਖ ਭਾਈ ਬੁਲ
 ਕਰਤਾਰ ਦੇ ਚੰਗਤ ਮਾਸੇ ਜੇ ਕਰਤਾਰ ਦਿਖਾਈ ਸੇਵੇ ਖਤ ਬਾਣੀ
 ਆਉਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜਾਤੀ ਸਗਾਇਨ ਗੁਜਰਾ ਅਤੇ ਚੋਬਾਇਨ

ਤੋਆ ਤਾਂ ਬਾਬਰਦੀਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਇਹ ਤੁੰ ਉਲਟੀ ਗਲ ਹੋਇ ਪਈ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰ ਆਤਮਾਈ ਬਾਲਾ ਚੁਪਕਰ ਜਾਹ ਦੇਖ ਕੇ
 ਰਤਾਰ ਕਮਾ ਕਰ ਦਾਯੋ ॥ ੭੨ ॥ ॥ ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੁਹ ਗੁਰੂ
 ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੭੩ ॥ ॥ ਜਾਂ ਸਤ ਵਾਇਨ ਹੋਮ ਤਾਂ

ਬਾਬਰਦੇ ਮਗੋ ਪਾਟੇ ਕੀਲੀ ਗਹੀਆ ਇਉਂ ਤੁਰੀ ॥ ਜਾਂ ਉਪਰੋ
 ਕ ਪੜਾ ਲਾਹਿ ॥ ਤਾਂ ਦਿਚੋ ਪਾਕੀ ਕੀ ਜੋ ਹੋਇ ਗਏ ਤਾਂ ਬਾਬਰ

ਗੁਰੂ ਮਗੋ ਬਾਬਰਦੀ ਕੇ ਅਹ ਬਰੇ ਲਕੇ ਅਰਦਰ ਗੋ ਕਉ ਨਿਅ
 ਉ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋ ਬੀਨ ਮਗੋ ਪੜਾ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਬਾਬਰਦੀਆ ਮੇ
 ਕਸਤੇ ਜਨ ਯਹ ਕਮਾ ਕੀਆ ਹੈ ਤਾਂ ਤੋ ਹੰਗਮਾ ਪਾਤਸਾਹ ਸਲਾ
 ਮਤ ਜੋ ਹਮਾਰੇ ਮੈਂ ਕੁਛ ਤਕਸੀਰ ਹੋਵੇ ਤੋ ਹਮਾਰਾ ਬੰਦ ਬੰਦ ਜੁਦ
 ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਬਾਬਰਦੀਆ ਅਰੇਚ ਵਲੋ ਕੀ ਜਾਹ ਗਾ ਕੀ ਜੋ ਹੋ
 ਅਰਤਿ ਕਿਓ ਕੀ ਜਾਹ ਗਾ ਮੇਂ ਰੁਕ ਹੋਨ ਯਹ ਕਮਾ ਹੁਆ ਏ ਕੀ
 ਗਾਵਾਂ ਨ ਜੋ ਮਾਹ ਓਸ ਨਿਗਾਵਾਂ ਨ ਕਮਾ ਹਜਰਤ ਸਲਾਮਤ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੇਂ ਤਕਸੀਰ ਕਛ ਨਹੀ ਤਾਂ ਬਾਬਰਦੀਆ ਮੇਂ ਤਕਉਣ
 ਤੋਂ ਤਾਂ ਉਸ ਨਿਗਾਵਾਂ ਨ ਕਮਾ ਹਜਰਤ ਕਿਬਲਾ ਮੈਂ ਹਜਰਤ ਕ
 ਚਾਕਰ ਹੋ ਤਾਂ ਬਾਬਰਦੀਆ ਤੀਰਿ ਸਖਿਜ ਮਤ ਪਰਹੇ ਤਾਂ ਉਸ
 ਨਿਗਾਵਾਂ ਨ ਕਮਾ ਜੀ ਮੈਂ ਬੰਦੀ ਵਾਟੇ ਪਰਹੇ ਤਾਂ ਬਾਬਰਦੀਆ
 ਤੁਝ ਕੋ ਕਮਾ ਪਹੁਚਤਾ ਬਾ ਜੋ ਤੁਮ ਚਰਜ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਰ ਬਿ
 ਲਾਵਲ ਨਿਗਾਵਾਂ ਨ ਕਮਾ ਹਜਰਤ ਕਿਬਲਾ ਮੁੜ ਕੋ ਯਹ ਪ

ਹੁਰਤਾਰੈ ਜੇਏ ਕਠਕੀਰਨ ਸਕਾਹਿ ਦੁਹੈ ਕੇ ਦਰੇ ਬੀਚ ਸਾਹਬਾਹਿ
 ਅਜਮਤੁ ਹੈ ਹਜਰਤ ਕਉ ਮਲੁਮ ਹੈ ਵੈ ਯਹ ਅਜਮਤ ਖੁਦਾਉ
 ਉਸ ਕੇ ਵਸਤੇ ਕੀਤੀ ਹੈ ਆਗੈ ਜੋ ਆਪ ਕੀਰਜਾਇ ਤਾਂਬਾ ਬਰ
 ਕੁਆ ਓਹੁ ਕੁਝ ਕੇ ਦਰੀਆ ਹੈ ਤੁਮ੍ਹਿਉ ਸੈਨੀ ਕਤ ਵਾਲ ਕੁਆ
 ਹਜਰਤ ਓਹੁ ਬੀਚ ਮਾਅ ਹੈ ਤਾਂਬਾ ਬਰ ਕੁਆ ਅਰੇਮੀ
 ਰਹੁ ਸੈਨੀ ਉਸ ਕੋ ਲਖਾਉ ਤੁਮ੍ਹਿਰਹੁ ਸੈਨੀ ਕੁਆ ਪਤ ਸਾਹਸਲੁ
 ਮਤ ਕਿਸ ਦੁਜਾ ਲਖਾਵੈ ਤਾਂਬਾ ਬਰ ਕੁਆ ਉਸ ਕਠਕੀਰ ਕਉ
 ਖਲਾਸ ਕਰ ਕੇ ਲਖਾਉ ਖੁਦਾ ਦੁਜਾ ਇਜਤ ਮਿਉ ਤੁਉ ਸੈਨੀ ਕੁ
 ਤਵਾਲ ਜੇ ਲਖਾਨੇ ਦਿਰ ਆਪ ਗਾਖ ਜਾਇਰ ਕੁਆ ਮਤੇ
 ਨਕੀ ਬੇਜੀ ਮਾਉ ਤਾਰੇ ਅਤੇ ਆਪ ਰਬ ਜੇ ਕਰ ਰਤ ਜੀ ਮਤੇ
 ਕੋ ਆਗੈ ਖੜਾ ਹੋਰ ਕੁਆ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਆ ਮੀਰ ਹੁਸੈਨੀ
 ਕੋ ਤਾਂਮੀਰ ਹੁਸੈਨੀ ਕੁਆ ਦੇਠ ਕੀਰ ਸਾਹਬ ਬਾਬਰ ਪਤੁ ਸਾ
 ਹਤੁ ਮਕੋ ਬੁਲਾਯਾ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਆ ਚਲੇ ਜੀ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬੁਲਾ ਦੁਹਾਨੂ ਲੈ ਗਏ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਕਾ
 ਕਜੀ ਹਾਜਰ ਹੋਏ ਤਾਂਬਾ ਬਰ ਪਤੁ ਸਾਹ ਕੁਆ ਸਲਾਮਤ
 ਕਮ ਹੋ ਨਨਕ ਦਰਵੇਸ਼ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਆ ਅਸਲਮ
 ਅਲੇਕਮ ਹੋ ਬਾਬਰ ਪਤੁ ਸਾਹ ਤਾਂਬਾ ਬਰ ਕੁਆ ਅਰੇ ਨਨਕ

ਹਿੰਦੂ ਤੁਖੁ ਦਾਇਰ ਸੁਲਕੇ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਆ
 ਤਾਂਮੇ ਜਾਨਤਾ ਹੈ ਤਾਂਠੇਰ ਬਾਬਰ ਕੁਆ ਦੇਠ ਦਾਇਰ ਹੀ ਕੀਆ

੧ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਆਗਾਂਧੈਸਹੀਕੀਆਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਕਰਆ
 ਤੁਮਨੋਕਿਸਦਜਾਸਹੀਕੀਆਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਆਗਾਂ
 ਨੇਇਸਦਜਾਸਹੀਕੀਆਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ ਲਾਖਮ
 ਹਿਮਦਏਕਖੁਦਾਇ ਅਲੇਖਸਚਾਕੇਪਰਦਾਹੁ ਕਈਸਹਿਸਰ
 ਖੜੇਦਰਬਾਰ ਸੁਮਾਰਨਪਾਦਹਥੇਸੁਮਾਰ ਰਸੂਲਰਿਸਾਲਦੁ
 ਨੀਮਹਾਯਾ ਜਬਚਾਅਤਬਫੇਰਮੈਗਾਯਾਇਉਸਹੀਕੀਆ
 ਹੋਨਾਨਕਵੀਦੇ ਏਕਪਾਕਖੁਦਾਇਮੋਰਸਬਰੀਦੇ ੧ ਤਾਂਬਾਬਰ
 ਕਰਆ ਅਰੇਨਾਨਕਹਿਦੁਸਚਕਰੁ ਕਮਾਤੇਨੇਮਹੀਮਦਰਸੁਲ
 ਰੀਗੀਦਾਕੀਆਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ ਜਿਨਰੀਤੀਗੋਈਸੋ
 ਪਾਕਨਹੋਦੇ ਲੋਕਪਰਲੋਕਦੇਵੇਖੋਦੇ ਕਾਂਮਸੇਤਨਜਿਸਪੀਛੇ
 ਲਾਗੇ ਤਾਂਕੀਇਜਮਤਨਾਂਹੀਆਗੇ ਦਾਦਾਬੰਨਅਗਨਿਮਹ
 ਜਲਤਾ ਤਪਤਕੜਾਹੀਮੀਨਤਲਤਾ ਕਮਾਕੀਏਕੀਕਰੇਤਰੀਫ
 ਬਾਲਕਤੇਹੋਇਬਹੈਜਹੀਫ ਅੰਦਨਜਾਂਨਦੋਇਮੈਫਜੇਤਾਂਕ
 ਦੁਪਾਕਕਹੀਅਮੈਕਹੁਕੋਸੇ ਸੁਣਬਾਬਰਸਚਪਾਕਖੁਦਾਇ
 ਨਾਨਕਦੁਸਗਲਿਵੇਨਲਾਇ ੨ ਤਾਂਬਾਬਰਕਰਆਅਰੇਨਾਨ
 ਕਤੇਰੀਜਿਦਰਨਜਰਹੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਚ ਨਜਰਹਮਥੀ
 ਖੁਲੀਦੁਰ ਏਕਸਾਹਬਕੇਰਹੋਹਜੂਰ ਜੁਦਾਨਹੋਦੇਪਲਕਾਇ
 ਕਸਾਇਤੁ ਗੁਰੂਪੁਰੇਕਾਹੁਆਮਿਲਾਇਪ ਸੁਣਬਾਬਰਸਚ
 ਨਾਨਕਕਹੈ ਪਾਕਹੋਦੈਆਪੇਹੁਇਬਹੈ ਤਾਂਫੇਰਬਾਬਰਕਰਆ
 ਨਾਨਕਦਰਦੇਸਪਾਲਾਪੀਉ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਆਹੋ
 ਪਾਲਾਪੀਆਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਕਰਆਅਰੇਨਾਨਕਹਿਦੁਇਤਨ
 ਤੁਠਬੋਲਤਾਹੈ ਤੁਮਤੋਅਬਕੈਦਸੋਫੂਟਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਰਆਏਹੁਪਾਲਾਕੈਸਾਹੈ ਤਾਂਬਾਬਰਕਰਆਏਹੁਪਾਲਾਭਾਂ
 ਗਕਾਹੈਫਕੀਰੋਕਾਹੈ ਫਕੀਰਖੁਦਾਇਕੀਜਾਤੁਹੈਇਸਕੋਪੀ

ਏਠਕੀਰਮਤੁਵਾਲੇਰਹਤੇਹੈਇਸਦਾਸਤੇਠਕੀਰੋਨੇਪਾਕਕੀਆ
 ਹੈਹਮੇਏਸਪਖਾਲੇਪਰਪਾਤਸਾਹੀਆਈਹੈ। ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਸਬਦਬੋਲਿਆ ਰਾਗਬਸੰਤਮਹਲਾ ੧ ਭਉਕੀਭਾਂਗਸਿ
 ਠਤਕਾਕੁਰਾਰਮਨਕਕੀਅਡੰਡਾ ਸਚਸਬਦਪਾਣੀਕਰਡਾ
 ਲੋਤਬਹੈਵੈਅਮਲਅਖੰਡਾ ੧ ਕਲੰਦਰਬਾਬਰਪਖਾਲਾਪੀ
 ਉਉਤਰਨਜਾਵੈਸਦਹੀਖੀਉ ੧ ਰਹਉ ਦਿਲਸਠਇਸਟੀ
 ਕਰਛਾਣੈ ਮਜਲਸਏਕਬੈਠਾਉ ਗਜਗਾਮਕੀਖੁਰਦਲੀਕੀ
 ਜੈਅਮਲੀਤਦੀਕਹਾਉ ੨ ਮਸਤਪਖਾਲਾਮੁਰਸਤਦੀਆਉ
 ਕਬਾਰਭੁਭਪਿਆ ਦਿਲਵਲੀਲਉਠੇਨਹੀਕਾਈਜਬਤੇਅ
 ਮਲੀਹੁਆ ੩ ਬਕਉਬਨਾਉਏਕਖੁਦਾਇ ਦੂਜਾਵਿਸਦਨ
 ਆਵੈ ਨਾਨਕਅਮਲਅਮੋਸਾਕਰਪੀਵੈਤਉਵਹੁਠਕਰਕਹੈ

॥੪॥੪॥

ਤਠੇਰਬਾਬਰਕਹਿਆਮਰੇਨਾਨਕਹਿੰਦੁ ਹਕਤਲ

ਕਾਠਰਮਾਯਾਰੋ ਜਠਕੀਰਹੈਸੋਮੇਗੀਜਾਤਹੈ। ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਵਾਚੁ ਹਕਤਾਲਾਬੋਲਣੇਤੇਪਾਕਹੈਸੋਇ ਦੂਜਾਬੋਲੇਝਖਝਖ
 ਖਉਸਕੀਜਾਤਬਤਾਵੈਕੋਇ ਤਾਂਕੇਪਾਂਉਪੀਵਉਮੈਧੋਇ ਸੁਟਕ
 ਲੰਦਰਬਾਬਰਪਾਤਸਾਹੁ ਨਨਕਬਤਾਵਤਸਚਾਰਾਹੁ ਤਠੇਰ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਹਿਆ ਸੁਣਬਾਬਰਕਲੰਦਰ ਕਬੀਰਜਲਾਹ
 ਆਹਾ ਓਹੁਭੀਮਸਲਮਾਨਆਹਾ ਉਸਜੇਗਾਖੁਦਾਇਹਕਤਾਲਾ
 ਕਿਸੈਨਾਹੀਸਹੀਕੀਆ ਨਾਕਿਸੇਪੀਰਨਪੈਕੀਬਰਨਗਉਸਨ

ਕੁਤਬ ਨਾਰਿਸੇਅਬੀਏ ਜੇਕਬੀਰਬੁਗਤਸਹੀਕੀਤਪੈਉਸਕੀ
 ਉਗਾਯੀਸੁਣ ਕਬੀਰੁਆਕਾਖਾਏ ਗੰਮਰਹੀਮਾਰਿਸਨਕਹੀਮ
 ਏਤੋਤਮਦੇਮਾਂਨੇ ਇਨਕਉਪਰਕਰਨੇਹਾਹਾਜੋਕੋਈਦਿਰਲਮਾ
 ਧੁਜਾਨੈਹਿਦੁਬੇਦਤੁਰਕਕੁਰਾਨੁ ਦੁਇਕੋਬੀਚਬਸੈਸੈਤਨਕ
 ਹਤਕਬੀਰਸੁਣਸਾਪਜਨਭਾਈ ਅਕਬਕਬਾਕੀਕਥਾਸੁਣ
 ਈ॥ ਤਾਂਬਾਬਰਕਯਾਸੁਣਨਾਨਕਦਰਦੇਸ ਕਬੀਰਬੁਗ
 ਤਮੈਸਾਹੁਆਏ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਬਾਬਰਕਲੀਦ
 ਰ ਕਬੀਰਬੁਗਤਮੈਸਾਬਾ ਜੇਬਜਾਇਖੁਦਾਇਦੀਜਾਇਬਾ
 ਰਿਸਮਰਖੁਦਾਇਮੈਤੇਦਕੁਛਨਾਬਾ ਸੇਬੰਦਾਖੁਦਾਇਕਨਹੀ
 ਮੈਸਾਕੋਈਵਹੁਜਾਮਾਬਾ ਤਉਸਮੈਤੁਹੀਜਾਂਮੇਗਯਾਏ ਔਰਜਾਂ
 ਮੈਸਮੈਤਕੋਈਨਹੀਗਯਾ ਬਤੇਬਤੇਅਬੀਏਹੁਏਅਰਮਹੀਮਦ
 ਯਾਨ ਅਰਬਤੇਬਤੇਪੈਕੀਬਰਹੁਏ ਔਰਕਾਕਯਾਕਹੀਮੈਤਾਂ
 ਫਰਬਾਬਰਕਯਾ ਅਰੇਨਾਨਕਦਰਦੇਸਤੁਕਿਛੁਆਇਮਾਨੇ
 ਹੁਰੇਜਲੇਹੁ ਤੁਕਾਮਲਫਕੀਰਪੈ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਵਾਚਾ॥
 ਆਇਮਾਦੀਆਏਕਖੁਦਾਹੁ ਜਿਸਕਾਦੀਆਸਭਕੋਈਖਾ
 ਓ ਬੰਦੇਕੀਜੇਲੇਵੈਓਟ ਦੀਨਵਨੀਆਪੈਤਾਕੋਤੋਟ ਏਕਦਤ
 ਸਭਮੋਰਕੁਖਾਰੀ ਉਸਕੋਛੋਰੁ ਮੋਰਕੋਮਾਂਗੈਉਨਾਮਪਨੀ
 ਸਭੁਹੀਪਾਤਿਹਾਰੀ ਸਾਹਪਾਤੁਸਾਹਸਭੁਬੰਦੇਉਸਕੋਕੀਏ॥
 ਉਸਕੇਸਾਬਨਕੋਇਲਗੀਏ ਕਹੈਨਾਨਕਸੁਣਬਾਬਰਮੀਰ
 ਤਸੁਤੇਮਾਂਗੈਸੇਅਹਮਕਫਕੀਰਾ॥੧॥ ਤਾਂਬਾਬਰਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਮਥਾਟੇਕਯਾ ਬਹੁਤਬਿਗਾਸਿਮਾਸ ਕਹਣਲਗ
 ਜਾਹੁਨਾਨਕਦਰਦੇਸੁ ਜਿਸਤੁਰਫਜਾਨੈ ਤਿਸਤੁਰਫਖੇਲੈ॥
 ੭੩॥ ਬੋਲੇਗੁਈਜੀਵਹਿਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਦਲੀ ੭੪
 ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਿਥੋਚਲੇ ਆਵਦੇਆਵਦੇਰਾਵੀਦੇਕ

ਨਭੇਉਪਰਮਾਇਬੈਠੇ ਤਾਂ ਲਹੇਰੇ ਗਿਰਦੇ ਕਰੇ ਸੀ ਪਰ
 ਟੇਵਿਚਮਾਧਾ ਤਿਸਮੁਹਿਅੰਜੇ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਉਖੇਮਾ
 ਪ੍ਰੇਮ ਤਾਂ ਚਿਹਮਾਇਕਰਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਉਭਕਰਕੇਲੇਗਾ
 ਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਉਬੈਠੇ ਓਸਕਰੇ ਸੀਦੇ ਸਰਾਧਸੀ
 ਓਸਬ੍ਰਮਣਕੀਹਨਿਉਦੇਸੇ ਦੁਪਦਹੀਚਾਵਲ ਪੂਰੀਮਾ
 ਰਾਹੀਸਭੁਦਸਤੁਹੀਆਂਬੀਆਂ ਬ੍ਰਾਮਣਜੇਵਟੇਕਰੇਮਾ
 ਏਥੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਉਭੀਬੁਨਾਵਟਮਾਧਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ

ਨਾਨਕਕਯਾਤੇਰੇਕਾਹੈ ਤਾਂ ਕਰੇ ਸੀਕਯਾਜੀਮੇਰੇਪਿਉਦਾ
 ਸਰਾਧਹੈ ਤਿਸਦੇਨਮਿਤਬ੍ਰਾਹਮਣਜਿਵਾਇਦਾਹਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਕਯਾ ਤੇਰੇਪਿਤਾਨੁਮਜਤੀਸਰਾਦਿਨਹੈ ਕੁਛਖਾਧ
 ਨਹੀਅਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣਹੈਕੋਮੈਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣਜਿਵਾਨਹੈ ਉ
 ਸਨੁਕਿਹੁਪੁੱਤੁਨਹੀ ਤਾਂ ਕਰੇ ਸੀਬੇਨਤੀਕੀਤੀ ਕਹਣਲਕ
 ਜੀਓਹਾਕਿਥੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਕਯਾ ਓਹਏਸਮਲੇਦਿ
 ਦੁਹੈਪਯਾਹੋਯਾ ਬਾਘਾਕੁਕਜਨਮਹੈਸੁਮੈਬੋਕੇਰਾਪਜਾਉ
 ਪ੍ਰੇ ਪਰਤ੍ਰਜਾਹਪ੍ਰਸਾਦਲੇਕਰਪਰਤੁਰਣਾਂਹੀ ਤੇਰੇਜਾਣੇ
 ਨਲਮਨੁਖਕੀਬਾਧਿਓਏਮਾਵੇਕੀ ਪਰਸਾਦਖਾਵੇਦਾਤਾਂਬਾ
 ਤਾਂ ਕੁੀਕਰੇਗਾ ਤਬਕਰੇ ਸੀਪ੍ਰਸਾਦਲੇਗਾਯਾ ਜਾਏਪੈਰੀਪਯ
 ਪ੍ਰਸਾਦਿਅਗੇਰਖੇਸੁ ਤਾਂ ਕਰੇ ਸੀਪੁਛਮਾਪਿਤਾਜੀਤੁਏਤਜ
 ਨਮਕਯੀਆਜਾਹੈ ਤਾਂ ਉਨਕਯਾਗੁਰਪੁਰੇਬਿਨਏਤਜਨਮ

ਆਸਾਹਾਂ ਇਕ ਬੈਸਨੇਬਾ ਉਨਮੇਰੇਪਾਸਹੁਸਗਉਤੀਛਰੁਈਬੀ
ਮਛੀਛਰੁਈਬੀ ਜਬਮੇਰੇਕਾਲਕਾਸਮਾਰੇਯਾ ਤਾਂਮੈਂਦੁਖਰੇਯਾ
ਤਾਂਮੇਰੇਪੜੇਜੀਸਗੋਤੀਰਿਨਦੇਬੇਮੈਂਨੁਵਾਸਨਾਆਈਮੇਰੀਮਨ

ਸਾਉਬੇਗਈ ਤਿਸਕਾਸਦਕਾਏਤਜਨਮਆਯਾ ਤਾਂਕਰੜੀਇਤ
ਨੀਬਾਤਸੁਣਕਰਚਲਦਾਰਯਾ ਆਇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰੀ
ਪਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੁਪਰਲੈਗਯਾ ਉਸਕੇਦਰਉਪਰਸਤ
ਧਜਾਬੀਆਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਇਹਧਜਾਕਿਸਕੀਆਂ
ਪੈਂ ਤਾਂਕਰੜੀਕਯਾਗੁਰੂਜੀਇਹਧਜਾਮੇਰੀਆਂਪੈਂ ਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਕਜੀਇਕਸੁਈਦਿਤੀਆਖੁੰਸਾਇਹਸੁਈਅਸਾਡੀਅਮ
ਨਤਰਖਹੁ ਅਸੀਅਗੇਮੰਗਲੇਹਗੇ ਤਾਂਕਰੜੀਸੁਈਲੈਕਰੜੀ
ਮਤਪਾਸਆਯਾ ਆਖੁੰਸਾਇਹਸੁਈਰਖਗੁਰੂਜੀਦਿਤੀਹੈ ਕ
ਯਾਹੈਸੁ ਅਸੀਅਗੇਮੰਗਲੇਹਗੇ ਤਾਂਤੀਮਤਕਯਾਪਰਮੇਸ
ਰਕੇਏਹਸੁਈਤੇਰੇਸਾਬਚਲੇਗੀ ਜਾਇਕਰਫੇਰਦੇਆਉ ਤਾਂਕ
ਰੜੀਫੇਰਸੁਈਲੈਗਯਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸ ਕਹਣਲਗ
ਗੁਰੂਜੀਏਹਸੁਈਮੇਰੇਪਾਸਹੁਅਗੇਚਲਦੀਨਹੀ ਫੇਰਲੇਹੁ
ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਇਹਧਜਾਕਜੀਕਰਪਹੁਚਾਵੇਗਾ ਜੇ
ਸੁਈਨਹੀਪਹੁਚਸਕਦੀ ਤਾਂਕਰੜੀਕੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਗੇਮਥ
ਵੇਕਯਾ ਕਹਣਲਗਾਗੁਰੂਜੀ ਓਹਬਾਤਕਰਜਿਤਬਾਤਅਗੇਪ
ਹੁਚੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਪਰਮੇਸਰਕੇਨਾਇਦੇਹੁਅਤੀਤ

ਅਭੁਮਾਗਤਾਹੇਮੁਹਪਾਇ ਇਉਂਸਾਥਪਦਚੇਗੀ ਤਾਂਕਰੋੜੀਨੇ
 ਅਤਲਾਖਦੀਅੰਧਜਾਲੁਟਾਇਦੂਰਕੀਤੀਆ ਹੁਕਮਮੰਨਿਆਹੁ
 ਕਮਗੁਰੂਕਾਮੈਸਾਹੈ ਜੋਕੋਈਮੰਨੇਗਾਤਿਸਕੀਗਤਹੋਵੇਗੀਤਾਂ
 ਕਰੋੜੀਨਾਉਧਰੀਕਰੇਯਾ ਨਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਟ ਤਾਂਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਸਨੇਕਕਯਾ ਕੂੜਰਾਜਾਕੂੜਪਰਜਾਕੂੜਸਭਸੰਸਾਰ
 ਕੂੜਮੰਤ੍ਰਪਕੂੜਮਾਜੀਕੂੜਬੈਸਣਹਾਰ ਕੂੜਕਾਂਯਾਕੂੜਕਪੜ
 ਕੂੜਰੂਪਅਪਾਰ ਕੂੜਸੁਇਨਾਕੂੜਰੂਪਾਕੂੜਪੈਨਣਹਾਰਕੂੜ
 ਮੀਆਂਕੂੜਬੀਬੀਖਪਹੋਏਖਾਰ ਕੂੜਕੂੜੈਨੇਹਲਗਾਵੈਸ
 ਰਿਆਕਰਤਾਰ ਕਿਸਨਾਲਕੀਚੈਵੇਸਤੀਸਭਜਗਚਲਣਹਾ
 ਰ ਕੂੜੀਮਠਾਕੂੜਮਾਖਿਕੂੜਰੋਬੇਪੁਰ ਨਨਕਵਖਾਣੈਬੇਨ
 ਤੀਤੁਧਬਾਕੂੜਕੂੜ ? ਤਾਂਕਰੋੜੀਕਯਾਗੁਰੂਜੀਸਚਕਿਸ
 ਤਰਾਜਾਣੀਅੰ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ ਸਚਤਾਂਪਰਜਾਣੀਅੰ
 ਜਾਰਿਦੈਸਚਹੋਇ ਕੂੜਕੀਅਲਉਤਰੈ ਤਨਕਰੇਹਛਾਧੋਇ ਸ
 ਚਤਾਂਪਰਜਾਣੀਅੰਜੋਸਚਧਰੇਪਖਾਰ ਨਾਉਸੁਣਾਮਨਰਹਜੀ
 ਅੰਤਾਂਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰ ਸਚਤਾਂਪਰਜਾਣੀਅੰਜਾਂਜੁਗਤੁਜਾਂ
 ਨੈਜੀਉ ਧਰਤਿਕਾਂਯਾਸਾਧਕੈਵਿਚਦੇਇਕਰਤਾਬੀਉ ਸਚਤਾਂ
 ਪਰਜਾਣੀਅੰਜਾਂਸਿਖਸਚੀਲੇਇ ਦਇਆਜਾਣੈਜੀਆਕੀ
 ਕਿਛਪੁੰਨਦਾਨਕਰੇਇ ਸਚਤਾਂਪਰਜਾਣੀਅੰਜਾਂਮਾਤੁਮਤੀਰਬ
 ਕਰੋਨਿਵਾਸ ਸਤਿਗੁਰੂਨੇਪੁਛਕੈਬਹਰਪੈਕਰੋਨਿਵਾਸੁ ਸਚਸ
 ਰੂਨਾਂਹੋਇਦਾਰੂਪਾਪਕਛੈਧੋਇ ਨਨਕਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਸ
 ਚਪਲੇਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ਦਨਮਹਿਤੁਤੁਲੀਪਾਕਜੀਮਲੇ
 ਤਾਂਮਜਤਕਲਾਈਅੰ ਕੂੜਲਾਲਚਛੁਡੀਅੰਹੋਇਹਿਕਮਨਅ
 ਲਖਲਖਾਈਅੰਟਲਤਿਵੇਹੋਪਾਈਅੰਜਿਦੇਹੀਕਾਰਕਮਾਈ
 ਅੰਜੋਹੋਵੈਪਰਬਾਲਿਖਿਆਤੁਸੁਤਿਨਾਂਦੀਪਾਈਅੰਮਤਿਬੇਨੀ

ਸੇਵਗਵਾਈਐ॥੧॥ ਜਾਗਰੂਨਨਕਜੀਇਹਸਲੋਕਤੇਪਉੜੀ
 ਵਾਰਕੀਸੁਣਾਈ ਤਾਂਕਰੋੜੀਮਥਾਟੇਕਾ ਕਹਣਲਗਾਜੀਮੋਨਿਹ
 ਲਕੀਤਾ ਜੀਤੇਰਾਪਰਣਾਏ ਕਰੋੜੀਨੂੰਖੁਸੀਹੋਈ ਕੁਰੂਜੀਓਥਾ
 ਚਲੇ॥੧੪॥ ਬੋਲੇਕੁਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ
 ੧੫॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਸਾਮੀਰਗਏਕੋਈਦਿਨਓਥੇਰੇਲੋ
 ਕਬਦੁਤਨਉਪਰੀਕਹੋਏ ਤਾਂਕਸਾਮੀਰਕਾਪੀਤੁਤਬ੍ਰਹਮਦਾਸਥਾ
 ਉਸਸੁਣਿਆਜੀਓਥੇਕਫੀਰਮਾਯਾਏ ਤਾਂਉਸਦੇਨਾਲਦੁਇਉਰ
 ਚਲਨਪੁਜਾਏ ਅਤੇਗਲਵਿਚਠਾਕਰਾਏ ਅਤਿਰਾਮਰਾਮਕਰਕੇ
 ਬੈਠਗਾ ਤਾਂਦੇਖੁਕੇਕਹਣਲਗਾਤੁਏਹਾਸਾਧਏਗਲਵਿਚਚਮੜੇ
 ਕਿਉਪਾਏਹੈਨ ਅਤੇਰਸੇਕਿਉਲਪੇਟੇਹੈ ਅਤੇਤੁਸੀਕ੍ਰਿਯਾਕਰਮ
 ਕਰਜੋਛੋਤੁਮਾਏ ਅਤੇਮਾਸਮਛਲੀਕਜੋਲਗੇਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਸਲੋਕਕਹਾਯਾ ਰਗਮਲਾਰਵਿਚ ਗੁਰੀਮਾਲਿਐਮੇਮਨਰਹ
 ਜੀਮੇਜਿਉਦੁਰੇਧਰਣਸੀਗਾਰ ਸਕੁਦਿਸੇਹਰੀਆਵਲੀਸ
 ਰਕੁਰੇਸਕੁਰਤਾਲ ਅੰਦਰਰਤਾਸਚਸਿਉਰੀਗਮਜੀਠੈਲਾਲ
 ਕਵਲਾਇਰਾਸੈਸਚਮਨ ਗੁਰਕੈਸਬਦਨਿਹਾਲ ਠਹੀਠਥੀਅ
 ਰਗਜਿਉਸਿਰਦਿਸੈਜਮਕਾਲ ਖਾਧਿਆਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿਦਿਆਬੁ
 ਠੀ ਕ੍ਰਾਂਮਕਰੋਧਾਇਕਰਾਲ ਏਨੀਅਖੀਨਦਰਨਆਵਨੀਜਿਚ
 ਰਸਬਦਨਕਰੋਬੀਚਾਰ ਤੁਧਗਵੈਸੰਤੋਖੀਆ ਚੁਕੈਮਾਲਜੀ
 ਜਾਲ ਮੂਲਰਹੈਗੁਰਸੇਵਿਐਗੁਰਪੋੜੀਬੋਹਥ ਨਾਨਕਲਗੀਤ
 ਤਲੇਤੰਸਚਾਮਨਸਚ॥੧॥ ਏਕੋਪਾਧਰਏਕਦਰਗਾਪਉੜੀਨਿ
 ਜਥਾਉ ਕੁੜੋਨਾਕਰਨਾਨਕਾਸਕੁਸੁਖਗਰਿਕੈਨਾਂਉ ੨ਪਉੜੀ
 ਆਪੀਨੈਆਪਸਾਜਮਾਪਪਛਾਣਿਅੰ ਅੰਬਰਧਰਤਾਵਿਛੋਰ
 ਚੰਦੋਮਾਤਾਂਇਅੰ ਦਿਵਬੀਮਾਂਗਗਨਰਹਾਇਸਬਦਨੀਸਾਣਿ
 ਅੰ ਬੁਰਜਚੰਦਉਪਾਉ ਜੋਤਸਮਾਣਿਆ ਕੀਏਗਾਤਿਦਿਨੀਤ

ਰੇਜਦਿਗੁਣਿਆ ਤੀਰਥਧਰਮਵੀਚਰਨਾਵਣਪੁਰਖਾਣਿਆ
 ਤੁਧਸਿਰਮਵਰਨਕੋਇਕਿਆਮਾਖਵਖਾਣਿਆ ਸਚੈਤਖਤ
 ਨਿਵਸਹੋਰਮਾਵਣਜਾਣਿਆਂ १ ਸਲੋਕ ਨਾਨਕਸਾਵਣਜੇਵ
 ਸੈਚਉਚਿਮਾਹਾਹੋਇ ਨਗਾਮਿਰਗਾਮਛੀਆਰਸੀਆਪਰਧ
 ਨਹੋਇ १ ਨਾਨਕਸਾਵਣਜੇਵਸੈਚਹੁਦਿਛੋੜਾਹੋਇ ਗਾਈਪੁਤ
 ਨਿਰਧਨਪੰਖੀਦਾਕਰਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਤ੍ਰਿਸਚਾਸਚਿਆ
 ਗਜਿਨਿਸਚਵਰਤਾਇਆ ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇਕਉਲਛਪਯਾ
 ਬ੍ਰਹਮੇਵਰਕਹਾਇਅੰਤਨਪਾਇਆ ਨਾਤਿਸਬਾਪਨਮਾਇਕਿ
 ਸਤੁਜਾਇਆ ਨ੍ਰਾਤਿਸਰੂਪਿਅਸਰਜਾਧਾਇਆ ਗੁਰਮਹਮ
 ਪਸਮੋਇਸਬਦਵਰਤਾਇਆ ਸਚੈਹੀਪਤੀਆਇਸਚਸਮਾ
 ਏਆ ੨ ਜਾਸਲੋਕਵਾਰਦੀਪਉੜੀਏਹਸੁਣਾਈਤਾਂਬ੍ਰਹਮ
 ਦਾਸਪੀਤੁਤਆਇਪੈਰੀਪਇਆ ਕਹਣਲਗਾਜੀਜੰਏਹਦ
 ਸਤੁਨਾਂਹੀਸੀਤਾਂਪਰਮੇਸਰਕਹਾਬਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਬਦ
 ਬੋਲਿਆਗਾਮਾਰੂਵਿਚ ਸੋਲਹਾਮਹਲਾ १ ਅਰਬਦਨਰ
 ਬਦਧ੍ਰਿਸੁਕਾਰ ਧਰਨਗਗਨਮਹਾਕੁਮਮਪਾਸ ਨਾਦਿਨ
 ਰੈਨਨਚੰਦਨਸੁਰਜਸੁਧਸਮਾਧਲਯਾਇਦਾ १ ਖਾਣੀਨਬਣੀ
 ਪਉਣਨਪਾਣੀ ਓਪਤਖਪਤਨਮਾਵਣਜਾਣੀਖੰਡਪਤਾਲਸ
 ਪਤਨਹੀਸਾਗਰਨਵੀਨਨੀਰਦਹਾਇਦਾ ੨ ਨੰਤੁਦਸੁਰਗਮ
 ਛਾਪਿਆਲਾ ਦੇਜਕਉਸਤਨਹੀਖੈਕਾਲਾਨਰਕਸੁਰਗਨਹੀ

ਜੀਮਣਮਰਣਾਨਾਕੋਕਿਸੇਧਿਆਇਦਾ ੩ ਬ੍ਰਹਮਾਵਿਸਨਾਦੇ
ਸਨਕੋਈ ਅਵਰਨਦੀਸੈਏਕੋਜੋਈ ਨਰਨਾਪੁਰਖਜਾਤਨਹੀ
ਜਨਮਾਨਾਕੋਦੁਖਸੁਖਪਾਇਦਾ ੪ ਨਾਤਦਜਤੀਸਤੀਬਰਵਸੀ
ਨਾਤਦਸਿਧਸਾਧਕਬਨਵਾਸੀ ਜੋਗੀਜੋਗਾਕੁਖਨਕੋਈਨਕੋ
ਨਾਬਕਹਾਇਦਾ ੫ ਜਪਤਪਾਜੀਜਮਵਰਤੁਨਪੁਜਨਾਕੋਮਾਖ
ਵਖਾਣੈਦੁਜਾ ਆਪੇਮਾਪਉਪਾਇਦਿਗਸੈ ਆਪੇਕੀਮਤਪਾ
ਇਦਾ ੬ ਜੋਜਚਸਿਜਮਤੁਲਸੀਮਾਲਾ ਗੋਪੀਕਾਨਗਉਗਦਾ
ਲਾ ਤੇਤਮੰਤੁਪਾਖੰਡੁਨਕੋਈਨਕੋਬੰਸਬਜਾਇਦਾ ੭ ਕਰਮਧ
ਰਮਨਹੀਮਾਇਆਮਾਖੀ ਜਾਤੁਜਨਮਨਹੀਦੀਸੈਆਖੀਮਸ
ਤਾਕਲੁਜਲਨਰਮਾਬੇਨਕੋਕਿਸੇਧਿਆਇਦਾ ੮ ਨਿੰਦਨਾਇ
ਦਜੀਉਨਜਿੰਦਨਾਮਗੋਰਖਨਾਮਲਿੰਦ ਨਾਤਦਗਿਆਨੋਧਿ
ਆਨਕੁਲਚਿਤਨਕੋਗਵਤਗਵਾਇਦਾ ੯ ਵਰਤਨੇਮਨਹੀ
ਬ੍ਰਹਮਣਖੜੀ ਦੇਵਨਦੇਹੁਰਾਗਾਇਨਗਾਇਤੀ ਹੋਮਜਗਨਹੀ
ਤੀਰਥਨਾਵਣਨਾਕੋਖੁਜਾਲਾਇਦਾ ੧੦ ਨਕੋਮੁਲੰਨਕੋਕਾਜੀ
ਨਕੋਮੈਖਮਸਾਇਕਗਾਜੀਰਤੀਅਤੁਰਾਉਨਹਉਮੈਦੁਨੀਆਂ
ਨਕੋਕਰਣਕਰਾਇਦਾ ੧੧ ਰੁਉਨਰੁਗਤੀਸਿੰਦਨਜਕਤੀਸ
ਜਨਮੀਤੁਬਿੰਦਨਧੀਰਕਤੀ ਆਪੇਸਾਹੁਮਾਪੇਵਣਜਾਰਾ
ਚੇਏਹੋਰੁਇਦਾ ੧੨ ਬੇਦਕਤੇਬਨਸਿੰਮਿਤਸਾਸਤ੍ਰ ਪਾਠਪੁਰਾ
ਨਉਦੈਨਹੀਆਸਤੁਕਰਤਾਸੁਨਤਾਆਪਮਗੋਚਰਮਾਪੇਅ
ਲਖਲਖਾਇਦਾ ੧੩ ਜਾਤਿਸਭੁਦਾਤਜਗਤਉਪਾਇਆਬਾਬੁਲ
ਆਤੁਟਰਹਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾਵਿਸਨਮਹੇਸਉਪਾਏਮਾਇਆਮੰਤ
ਦੁਪਾਇਦਾ ੧੪ ਵਿਕਲੇਕਉਗੁਰਸਬੁਦਬੁਦਾਇਆ ਕਾਰਿਕਾਰਿ
ਵੇਖੇਹੁਕਮਸਬਾਇਆ ਖੰਡੁਬ੍ਰਹਮੰਤੁਪਾਤਾਲਮਰੀਚੁਗੁਪਤੋਪ
ਰਗਟੀਆਇਦਾ ੧੫ ਤੰਕਾਮੀਤਨਜਾਣੈਕੋਈਪੁਰੇਗੁਰਤੇਸੇਈ

ਹੋਈ ਨਨਕਸ ਚਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਬਿਸਮੁਏ ਗੁਰਗਾਇਏ ॥ ੧੬ ॥
 ਤਾਂ ਬਹਮਦਾਸ ਪੰਤਿ ਤਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਗਲ ਵਿਚੋ ਪ
 ਬਹਦੀਆਂ ਮੂਰਤਾਂ ਸੁਟ ਪਾਈਆਂ ਨਾਉ ਧਰੀ ਕਰੋਯਾ ਸੇਵਾਲਗ ॥
 ਕਰਣ ਪਰਮਨਤੇ ਬਾਸਨਾ ਜਾਵੇ ਨਹੀ ਜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜੋ ਸਹਜ ਸੁ
 ਗਾਇ ਕਰੈ ਮਨ ਤੇ ਜਾਵੈ ਜੋ ਮਗੋ ਬੁਝੀ ਮੈ ਏਵੈ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਥਾ ਤ
 ਹਉ ਮੈ ਕਾਸਦ ਕਾਥਾ ਇਪਵੈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਯਾ
 ਬਹਮਦਾਸ ਮਨ ਤੇ ਗਿਲਾਸੁ ਲਾਹਾ ਸਿਖ ਰੋਹੁ ਗਿਣਤੀਆਂ ਲ
 ਹਸਚਾ ਸਿਖ ਰੋਹੁ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਚਰਨ ਧੋਇ ਕਰੀ ਪਿਲਣੇ
 ਪਾਇਆ ਨਾਲ ਕਪਾਟ ਖੁਲਗਏ ਭਰਮ ਦੂਰ ਹੋਆ ਤਾਂ ਦੇਵੈ ਉ
 ਨਪੁ ਜਾਵੇ ਸੁਟ ਪਾਏ ਲਗਾ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਣ ਸੰਗਤ ਕੀ ਚਰ
 ਏਰੋਣ ਤਾਂ ਸੀ ਹੋਛੀ ਬੇ ਬਾਠੀ ਲਿਖ ਦਿਤੀ ਤਾਂ ਬਾਂਟੀ ਹਾਸ ਲਹੇਈ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੋਕ ਕਧਾ ਸਰਬ ਦਾਨ ਦੇਇ ਦਰਿਆਉ
 ਆਪਚ ਸਰਾਂ ਮਰੇਵੈ ਘਰ ਆਉਆ ਅਜੈ ਸੁਰੇਵੈ ਬੁਝੀ ਧਿਆਖਾ
 ਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦਰਗਾਹੀ ਮਲੇ ਜਜਾਇ ਰੋਵੈ ਰਾਮ ਨਿਕਾਲੁ ਭੁਇਆ ॥
 ਸੀਤਾ ਲਛਮਣ ਵਿਛੜ ਗਾਇਆ ਰੋਵੈ ਦਗ ਸਿਰ ਲੋਕ ਗਦਾ
 ਹਿ ਜਿਨ ਸੀਤਾ ਆਈ ਨੂ ਉਰੁ ਦਾਇ ਰੋਵੈ ਪਾਂਡਵ ਕੁਏ ਮਜੂਰ ਜਿ
 ਨ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਹਜੂਰ ਰੋਵੈ ਜਨਮੇ ਜਾਪੁਇ ਗਾਥਾ ਏਕੀ
 ਕਾਰਣ ਪਾਪੀ ਭੁਇਆ ਰੋਵੈ ਸੇਖਮ ਸਾਹਿਬ ਪਰਿ ਅੰਤ ਕਾਲ
 ਮਤਲਾਹੈ ਭੁਝਿ ਰੋਵੈ ਰਾਜੇ ਕਨਾਪੜਾਇ ਘਰ ਘਰ ਮਾਂਗਾਹਿ

ਬੁਧਿਅਮਾਜਾਹਿ ਰੇਵੈਕਿਰਪਨਸੀਚੈਪਰਜਾਹਿ ਪੀਤਿਤਰਵੈਗਿ
ਅੰਨਗਵਾਹਿ ਬਾਲੀਰੇਵੈਨਾਪੁਤਾਰ ਨਨਕਦੁਖੀਆਸਰੁ
ਸਿਸਾਰ ਮਨਿਨਮਸੇਈਜਿਨਜਾਹਿ ਅਵਰੀਕਰਮਨਲੇਖੈਪਾ
ਹਿ॥੧॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੀਬ੍ਰਹਮਦਾਸਉਪਰਬਹੁਤਖੁ
ਸੀਹੋਈਹੋਵਾਜੁਸਿਖੰਉਤੇਹੋਈ ਗੁਰੂਜੀਖੁਸੀਕਰਕੇਚਲ
ਦੇਹਹੇ॥੭੫॥ ਬੈਲਾਪੁਰਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰ
ਚਲੀ॥੭੬॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਪਖੈਕੋਆਏ ਤਾਂਬੁਝਾਰੀ

ਮੇਜਟਰ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਰਆਨੀਗਰਾਤੀਕੋਮਦਾਪੁਤਰ
ਤਾਂਬੁਝੇਕਰਆਜੀਮੈਸਿਧੁਰੀਧਾਵੇਦਾਪੁਤਰ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
ਕਰਆਭਾਈਕਿਥੇਰਹਦਾਹੈ ਤਾਂਬੁਝੇਕਰਆਜੀਮੈਨੇਜੇਗੀਰਹਦ
ਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਰਆਭਾਈਜਾਹ ਤਾਂਬੁਝੇਕਰਆਜੀਤੁਸੀ
ਮੈਨੇਕੋਸਦਆਮਾਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਰਆਨੀਗਰਾਸ
ਦੇਦਾਕੋਈਗੁਨਾਹਨਾਹੀ ਤਾਂਬੁਝੇਕਰਆਜੀਗੁਨਾਹਕੇਹਾਹੋਵੇਪ

ਗੁਰਿ ਸੇਮ ਨੋਰ ਬਨੁ ਸਦੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ
 ਬਿਨ ਮਨੋਰ ਬ ਕਿਸੇ ਨ ਕੋ ਨ ਸਦਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁਝੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇਰੇ
 ਹਮ ਨੋਰ ਬ ਦਸੇ ਮੇਰੀ ਗਿਣਤੀ ਮਿਟੇ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਕੁਈ ਮਨੋਰ ਬ ਪੁਰਾ ਹੋਇ ਰਹੇਗਾ ਆਪੇ ਤਾਂ ਬੁਝਾ ਚਲਦਾ ਹਮ
 ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਤੁਸਾ ਬਹੁਤ ਭੁਲੀ ਤਰਾਂ ਇਸ ਨੀ ਗਰ
 ਨ ਪੁਛਾ ਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਹਿ ਪੁਰਨਸ
 ਧੋ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈਗਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਜੇ ਪੁਰਨਸ
 ਧਰੇ ਤਾਂ ਮਨੋਰ ਬ ਕਯੋ ਪੁਛਵਾਸੀ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁ
 ਈ ਬਾਲਾ ਅਜੇ ਰਾਂਦਲਾਂ ਪੁਲਾਨਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ
 ਕਦ ਖੁਲੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਏਹਾ ਸ
 ਇਤੁ ਆਹੀ ਭੁਲ ਕੇ ਦੇਖ ਲਵੇਗਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਸ
 ਤਜੀ ਸਤ ਜਾ ਅਗਲਾ ਦਿਨ ਹੋਆ ਤਾਂ ਬੁਝਾ ਪਿਉ ਦਾ ਕਜਾ
 ਲੈ ਆਯਾ ਪਰਮਾਂ ਪਿਉ ਪਾਸੇ ਚੋਰੀ ਆਇ ਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਅਗੋਰ ਖਾ ਅਤੇ ਮਥਾ ਟੇਕੇ ਸੋ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਪੁਛਾ
 ਕੋ ਕੁਈ ਨੀ ਗਰਾ ਏਹੁ ਕੁੰਜਾ ਕਿ ਬੋਲ ਆਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁਝੇ ਕ
 ਯਾ ਜੀ ਮੇਰਾ ਪਣੇ ਪਰੇ ਲਾਯਾ ਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਯ
 ਯਾ ਕੁਈ ਨੀ ਗਰਾ ਕੋਈ ਪਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਹਰ ਜੇਗਾ ਹੈ॥
 ਤਾਂ ਬੁਝੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਾਪਿ ਉਹੈ ਨਨ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਕੁਈ ਸਚ ਕਹੁ ਤੇਨੁ ਮਾਂ ਪਿਉ ਦਿਤਾ ਹੈ ਕੇ ਤੁਆ ਪੇਲੈ ਆ
 ਪਾ ਹੈ ਤਾਂ ਬੁਝੇ ਕਯਾ ਜੀ ਮੇਰੇ ਮਾਪੇ ਲੈ ਆਯਾ ਹਾਂ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਨੀ ਗਰਾ ਏਹੁ ਪਿਉ ਦਾ ਕੁੰਜਾ ਲੈ ਜਾਹਿ ਤੇਰੇ ਮਾਂ
 ਪਿਉ ਮਾਰਨ ਕੇ ਤਾਂ ਬੁਝਾ ਰੇ ਵਟ ਲਗਾ ਤਾਂਗੁਰੁ ਨਨਕ ਜੀ ਕਹ
 ਯਾ ਕੁਈ ਨੀ ਗਰਾ ਰੇ ਵਟ ਕੋ ਹੈ ਅਸਾਂ ਤਾਂ ਤੇਨੁ ਕੁਝ ਆਖਾਨ
 ਹੀ ਤਾਂ ਬੁਝੇ ਕਯਾ ਗੁਰੁ ਜੀ ਆਪੇ ਮਾਰਨ ਕੇ ਦਿਨ ਮਾਰਨ ਕੇ ਪ

ਰਤਿਹੁਣਮਾਰਦਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਗੀਗਰਮ
ਸੀਤਾਂਤੈਤੰਗੁਰੀਭਾਈਆਖਦੇਹਾਂ ਤੈਨੂੰਹੋਰਤੰਕੁਛਨਹੀਕਯਾ
ਕੋਯੋਭਾਈਬਾਲਾਤੋਕਿਛੁਟਿਮਾਹੈ ਜੋਕਿਛੁਮਸਾਇਸਨੁਬੁ

ਰਕਯਾਹੈ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਜੋਕਿਛੁਟਿਮਾਹੈ ਸਨੁਕਯਾ
ਹੈਸੋਨੁਲਕਲਕਯਾਹੈ ਅਤੇਇਸਾਕਿਛੁਟਿਮਾਹੈਸਮਝਯਾਹੈ
ਸੋਇਹਜਾਣੈ ਤੰਗੁਰੂਕਯਾਕੋਯੋਭਾਈਬਾਲਾਤੁਕਮੋਭੁਰਬੋਲ
ਦਾਹੈ ਵੇਹਤੰਗੁਰੂਹੈਏਸਨਲਤਾਂਬਰਾਬਰੀਨਾਹੀ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨ
ਕਜੀਕਯਾਅਖਭਾਈਬੁਝਾਅਸਾਤੈਨੁਕਯਾਅਕਯਾਕਯਾਬਰ
ਬੋਲਯਾ ਤੰਗੁਰੂਕਯਾਗੁਰੂਜੀਇਸਤੇਹੋਰਕਯਾਮਾਰਸੀਦੀਵ
ਬਾਲਕਰਫੇਰਬੁਝਾਵਟੁਲਗੋ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਕੋਯੋ
ਈਬਾਲਾਤੰਗੁਰੂਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਨੂੰਤੰਕੁਛਮਲੁਮਨਾਂਹੋਇ
ਤੰਕੋਟਹੈਪੂਰਨਨਿਰੀਕਾਰਹੈਕੋਨਿਰੀਕਾਰਦਾਪੂਰਨਕੀਤਾਹੈ
ਹੈਮੈਆਪਣੇਜੀਵਿਚਬਿਸਮਾਦਹਾਂ ਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ
ਬੁਝਾਕਰਤਾਰਅਗੋਮਥਾਦੇਕਅਤੇਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰਜਪਾ
ਅਤੇਪਹਰਗਤੁਰਹਦੀਇਸਨਨਕਰੇ ਤੰਗੁਰੂਕਯਾਗੁਰੂਜੀ
ਮੈਨੂੰਤੇਰਾਇਸਨਨਦਰਸਨਹੋਇਰਯਾਹੈ ਜਿਤਨੀਮੈਲਾਮਹੀ
ਸਭਾਇਕਤੇਵਾਰਲਹਗਈਹੁਣਤੁਸੀਮੈਨੂੰਕੋਹੜਾਇਸਨਨ
ਦਸਦੇਹੈਤੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਬੁਝਾਅਸੀਤੋਨੂੰਇਸਦਾਸ
ਤਿਆਖਦੇਅਹੈ ਤੇਰੀਤਮੈਲਕਰਤਾਰਅਗੋਹੀਲਹੀਹੈਪਰਏ

ਹਥਾਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਆਇਮਿਲਨ ਤੇ ਗਿਵਲੇ ਦੇਖ
ਕਰ ਉਹ ਕੁਝ ਨਿਵਨਗੇ ਓਨ ਜੀਅਾਂ ਦਾ ਉਧਾਰ ਹੋਸੀ ਤਾਂ ਬੂੜੇ ਕ
ਅਭੁਲਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬੂੜੇ ਦਾ ਆਇਨਾ ਖੁਲਗਾਯਾ ਬੂੜਾ ਪੂਰ
ਨਸਾਧ ਹੋਯਾ ਲਗਾ ਕਰਤਾਰ ਕਰਤਾਰ ਜਪਣਾ ॥ ੧੬ ॥

ਬੋਲੇ ਕੁਈ ਜੀਵ ਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ੧੭ ॥

॥ ਤਾਂ ਦੂਸਰੇ ਤੀਸਰੇ ਦਿਨ ਹੋਏ ਉਕਮਾਲੇ ਤਿਖਾਣਾ ਆਹ
ਪੜ੍ਹਾ ਬਹੁਤ ਆਹ ਉਸ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਨਨਕਹਿ ਦੂਹੈ ਓਹ ਕਿਸੀ
ਕੋ ਮਾਂਤਾ ਨਹੀ ਸੇਖ ਮਾਲੇ ਗੁੰ ਸਾਖਾਧ ਪਹੁਚ ਕਰ ਆਯਾ ॥
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਅਗੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਅਤੇ
ਅਜਿਤਾ ਅਤੇ ਬੂੜਾ ਚਾਰੇ ਬੈਠੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਸੇਖ ਮਾਲੇ ਤਾਉ
ਨਲ ਮਾਯਾ ਜਾਂ ਅੰਦਰ ਮਾਇਵੜਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਕਹਾ ਆਉ ਕੁਈ ਸੇਖ ਮਾਲੇ ਖੁਦਾਈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਮਾਲੇ ਕਹਾ
ਸੁਣਹੋ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੁਕਿਸੀ ਕੋ ਮਾਂਤਾ ਨਹੀ ਨਾਂ ਬੇਦ ਕੋ ਨ ਕਤੇ
ਬੇਦ ਨ ਰਾਂ ਮਨ ਰਹੀਮ ਤੁਕਿਸੀ ਸਮਝੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਸਬਦ ਬੋਲਾ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ਨਉ ਸਤ ਚੋਰਹ

ਤੀਸਰਾ ਚਕਰ ਮੁਹਲ ਤਰਾਸ ਬਹਾਲੀ ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ ਚਹੁ ਹਥ
ਦੀਏ ਏਕਾਏ ਕੀਵਾਰੀ ॥ ਬਾਬਾ ਮਿਹਰਵਾਂ ਨਮ ਸੂਦਨ ਮਧ
ਅੰਮੀ ਸਕਤ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ਘਰ ਘਟਲ ਸਕਰ ਪਾਵ
ਕਤੇ ਰਾਧ ਮਕਰੇ ਸਿਵਦਾਰੀ ਕੁਵੈ ਚੰਗੀ ਭਾਵੈ ਮੰਦੀ ਜੋਸੀ

ਨਦਰਤੁਮਾਰੀ ੨ ਧਰਤੀ ਦੇਗਦੜੀ ਇਕਬੇਗਾਗੁਗਤੇਰਾਉਰੁਰੀ
 ਨਾਸਾਬੁਰਹੋਵੈਫਿਗਮਾਰੀ ਨਾਰਦਕਰੇਖੁਮਾਰੀ ੩ ਪੁੰਜੀਮਾਰਪ
 ਵੈਨਿਤਮੁਗਦਰਪਪਕਰੇਕੁਦਵਾਰੀ ਲਬਅੰਧੇਗਬੀਦੀਖਨ
 ਅੰਗੁਣਪੈਰਲੁਹਾਰੀ ੪ ਆਦਪੁਰਖਕਉਮਲਹੁਕਹੀਮੈ
 ਸੇਖਾਂਆਈਦਾਰੀ ਵੇਦੀਦੇਵਤਿਅੰਕਰਲਾਰੇਅੰਜੀਕੀਰ
 ਤਿਚਾਲੀ ੫ ਕੁਜਾਬਾਂਗਨਿਵਜਮੁਸਲਾਨੀਲਰੁਪਬਨਵੀ
 ਏਕੋਮੀਅੰਸਬੁਨਾਂਜੀਅੰਬੋਲੀਅਵਹਤੁਮਾਰੀ ੬ ਜੇਤੁਮੀਰ
 ਮਹੀਪਤਸਾਹਬ ਕੁਦਰਤਿਕਵਟਹਮਾਰੀ ਚਾਰੇਕੁਦਸਲਾਂਮ
 ਕਰਹਿਗੇਘਰਘਰਸਿਫਤੁਮਾਰੀ ੭ ਰਾਂਮਰਹੀਮਏਕਖੁਦ
 ਇਹਰਦਮਸਵਾਚਿਤਾਰੀ ਕੁਨਾਨਕਹਉਤਾਕੋਸੇਵਕਸਰਪ
 ਰਪਾਰਉਤਾਰੀ ॥੮॥੧ ਤਾਂਸੇਖਮਾਲੇਕਯਾਜੀਹਿਦੁਅਤੇ
 ਮੁਸਲਮਾਂਨਕੋਈਨਹੀ ਤਾਂਹਿਦੁਤਗਕਯੋਪਾਇਦੇਹੈਨ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣਭਾਈਮਾਲੋ ਕਈਰਭੀਮੁਸਲਮਾਂਨਦਾ
 ਪੁਤਮਾਹ ਉਸਕਯਾਹੈ ਏਕਯੋਤਏਕਮਲਮੁਡਾਏਕੋਪਵਨ
 ਦੁਆਦਾ ਏਕਮਾਟੀਤੇਸਭੁਜਗਹੁਮਾਕੋਟਬ੍ਰਹਮਣਕਉਟ
 ਸਦ ੧ ਭਾਈਰੇਕੁਰਮਭੂਲੋਹੇਭੁਗੀ ਬੇਦਕਤੇਬਦੀਨਵਇ
 ਵਜਕਕਉਨਪੁਰਖਕੋਨਨਾਰੀ ੧ ਰਹਾਉ ਮਾਟੀਕਾਘਰਸਾ
 ਜਸਵਾਰਿਆਨਾਦੋਬਿੰਦਸਮਾਂਨ ਘਟਬਿਨਸੇਕਿਅਨਾਉਧ
 ਰੇਗੇਗਫਲਤਭੁਰਮਭੂਲਾਨ ਹਿੰਦੁਬਿਸਨਕਿਸਨਕਹਤੇਅ
 ਰਕਹਤੇਤੁਰਕਰਸੂਲ ਏਕਖੁਦਾਇਨਕਿਨਪੁਜਾਯਾਦੋਨੋਰ
 ਹਮਭੂਲਾਨਾ ॥੩॥ ਰਜਗੁਣਬ੍ਰਹਮਾ ਤਮਗੁਣਸੀਕਰਸਾਤੁਕ
 ਗੁਣਬਿਸਨੇਈ ਕਹਿਤਕਈਰਸਾਚਮਨਮਾਨਾਹਿੰਦੁਤੁਰਕ
 ਨਕੋਈ ॥੪॥੧ ਤਾਂਸੇਖਸਲੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਪੈਰਾਂਤੇਫਹ
 ਘਾ ਅਤੇਪੈਰਾਂਤੇਸਿਰਗਖੀਸ ਕਹਦੈਲਗਾਗੁਰੂਜੀਤੁਮੇਰ

ਪੀਰ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਮੁਰੀਦ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਨਿਸਾਹੋਰ ਬ੍ਰਿਕਰੋਜੀ
 ਹਿੰਦੂ ਏ ਰੂ ਦਾ ਵਾ ਬੀਨ ਦੇ ਪੈਂਨ ਅਤੇ ਤੁਰਕ ਏ ਰੂ ਦਾ ਵਾ ਬੀਨ ਦੇ ਪੈਂ
 ਏ ਹ ਦੋਵੇਂ ਤਰਫ ਤੂ ਠੀ ਮਾਂ ਪੈਂਨ ਕਿ ਕਾਈ ਸਰੀਭੀ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਨ ਕਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਮਾਲੇ ਮੁਰਦੇ ਆਖੇ ਸਕੇ ਸਚੇ ਪੈਂਨ ਤਾਂ ਮਾਂ
 ਲੋਕ ਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਹ ਜੇ ਦਰਗਾਹ ਵਿਚ ਪੈਂਨ ਸੋ ਕੇਹੜੇ ਪੈਂਨ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਸੁਣ ਕੁਈ ਮਾਲੇ ਜਿਨਾ ਵਿਚੋ ਦਾ ਵ ਉਨ
 ਗਯਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਤੂ ਠੇ ਕਰ ਜਾਣ ਦੇ ਪੈਂਨ ਹਰ ਸੁਰਤ
 ਰਾਜੀ ਰਖ ਦੇ ਪੈਂਨ ਰੰਜ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਾ ਹੀ ਕਰ ਦੇ ਓਨਾ ਦੇ ਏ ਹਾਂ ਮਾਲੇ
 ਪੈਂਨ ਤਾਂ ਸੋ ਖ ਮਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਜੇ ਕਹ ਦੇ ਹੋ ਸੋ ਸਤੋ ਸ
 ਚ ਹੀ ਕਹ ਦੇ ਹੋ ਤੁਸੀਂ ਜਾਹ ਰਖ ਦਾਇ ਹੋ॥ ੭੭॥ ਬੋਲੇ ਕੁ
 ਈ ਜੀ ਵਾਹ ਗੁਰੂ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੭੮॥ ੧॥ ॥

ਫੇਰ ਉਥੇ ਬਾਰੇ ਖਾਂ ਪਠਾਣ ਸੈਫੀ ਆਂਦਾ ਆਹਾ॥

ਹੁਸੇ ਖ ਮਾਲੇ ਦਾ ਬਹੁਤ ਯਾਰ ਆਹ ਉਸ ਸੇ ਖ ਮਾਲੇ ਤੂੰ ਸਾਣਿ ਮਾਂ
 ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਲਾਫ ਕੀਰ ਹੈ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਮੁਰਤਿ ਹੈ ਉਥੇ
 ਖਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਆਇ ਕਰ ਆਖੇ ਸੁ ਸਲਾਮ
 ਅਲੇ ਕੁਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਅਸਲਾਂ ਮਾਂ
 ਲੇ ਕੁਮ ਆਉ ਉਥੇ ਬਾਰੇ ਖਾਂ ਪਠਾਣ ਤਾਂ ਉਥੇ ਖਾਂ ਕਯਾ ਕਹ
 ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਹਿੰਦੂ ਕੇ ਮਾਲੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ ਹਿੰਦੂ

ਰਕ ਕੀ ਜੇ ਦੇਹ ਵਿਨ ਚਾਰ ਕਹੇ ਤੀਖੇ ਹਨ ਉਸ ਕਾ ਜਮਿਟ ਨ ਜਾਇ

ਨਾਨਕ ਅਸਾਥਿਏ ਕਖੁ ਦਾਇ ਹਿੰਦੁ ਜਾਇ ਮਸਾਣੇ ਜਨ ਤੇ ਮੁਸ
ਲਮਾਂ ਨਘੋਰ ਘਰ ਪਰਤੇ ਦੇਨੇ ਕੁਲੇ ਰਾਹੁ ਨ ਪਾਯਾ ਉਨ ਹਿੰਦੁ
ਨਤ ਰਕਹਾਇਆ ਉਨ ਕੇ ਕਿਸੈ ਨ ਉਨ ਕੇ ਮਹੀਮ ਦ ਖੁਦਾਇ ਨ
ਬੁਝੈ ਦੇਨੇ ਮਹਮਕ ਮਿਹਰ ਅਨਾਇਤ ਜਿਸ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਨ
ਨ ਕਬੀਦਾ ਉਹੀ ਅਲਾਹ ॥ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਹਾਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਜੈਸਾ ਸੁਣੀਦਾ ਬਾ ਤੈਸਾ ਹੀ ਦੇਖਾ ਗੁਰੂ ਪਾਂ ਉਬਾਰ ਨਿਕਾਲੇ
ਹਮ ਤੁਮਾਰੇ ਪਾਂ ਉਚੁ ਮੇ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਪਾਂ ਉ
ਚੁ ਮੇ ਅਤੇ ਅਖੀ ਤੇ ਰਖੇ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਹਥ ਰਖ ਕਰ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਵਿਦ
ਹੋਵਣ ਲਗਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾਯਾ ਉਬਾਰੇਖਾ ਠਕੀਰ
ਕਾ ਓਗਰ ਕਬੂਲ ਕਰ ਕੇ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਹਾਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
ਓਗਰੇ ਕੀ ਕਛਹਾ ਜਤਨ ਹੀ ਰਹੀ ਹਮ ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਿਲ ਮੇਂ ਜਾ
ਹਿਯਾ ਹੈ ਜੇ ਹਮੇ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦੀਦਾਰ ਪਾਯਾ ਹਮਾਰੇ ਦਿਲ ਤੇ ਸ
ਕਉਠ ਗਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾਯਾ ਖਾਂਜੀ ਤੁਮਾਰੇ ਉਪਰ
ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਮੈਸੀ ਮਿਹਰ ਹੁਈ ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਹਾਯਾ ਗੁਰੂ
ਜੀ ਹਮ ਫਿਰ ਆਵਹੁ ਭੇ ਅਬ ਹਮ ਕੋ ਤੁਮ ਖੁਸੀ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਾਯਾ ਤੁਮ ਕੋ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਕਰਮ ਬਖਸੀ ਹੈ ॥ ੭੬

ਬੈਲੋ ਕੁਈ ਜੀਵਾ ਹਕੂਰੁ

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ॥ ੭੬

ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਜਾਇ ਸਾਰ ਅਵਮਾਂਨ ਪਾਸ ਤਰੀਠ

ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸਾਰ ਅਵਮਾਂਨ ਗੁਸਾਖਾਧਾ ਕੁਝ ਲਗਾ ਕਹਾਇ
ਪਠੀਤ ਹੈ ਉਠਾਇ ਦੁਰ ਕਰਹੁ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਹਾਯਾ ਸੇਖ ਜੀ
ਕਿਸ ਕੋ ਉਠਾਵੇਗੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਹਾਯਾ ਜਿਸ ਕੀ ਤਤਰੀਠ ਕਰਤ
ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਹਾਯਾ ਸੇਖ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਉਠਾਵਹੁਗੇ ਉ
ਤੇ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਹਾਯਾ ਅਰੇ ਪਰਾਂ ਟੁਹਿੰਦੁ ਕੀਤਰੀਠ
ਕਰਤਾ ਹੈ ਹਿੰਦੁ ਕੋ ਖੁਦਾਇ ਕਹਤ ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਹਾਯਾ ਸੇਖ

ਜੀਓਹਿਹਿਦੁਅਤੇਮੁਸਲਮਾਨਦੋਨੋਤੇਫਾਰਕਹੈ ਓਹੁਤੇਬਾਜਿਨਸ
ਖੁਦਾਇਹੈ ਬਾਤਸਮਝਕਰਕਰੇ ਅਸੀਬਾਤਤੇਲਾਜਮਹੇਤੇਹੈ
ਤੁਸਾਹਅਵਸਾਨਗੁਸਾਖਾਧ ਪਰਉਬਾਰੇਖਾਪਰਾਣਨੁਕਹਾਸ
ਕੇਕਛਨਾਹੀ ਤਾਂਅਗਲੇਬੁਲਕਉਬਾਰੇਖਾਂ ਇਕਰੇਜਉਚਾਬਾਹੁ
ਤੇਦਾਗਜਸੇਲਾਲੇਮਾਯਾ ਕੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਅਗੇਅਸਨਰਖੇ
ਸੁ ਅਤੇਪੈਰਾਂਤੇਹਥਰਖਕਰਮੁਹਤੇਅਖੀਤੇਫੇਕਯੋਸੁ ਤਾਂਗੁ
ਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈਖੁਦਾਇਕੁਲਕਰੇਗਾ ਅਤੇਖੁਦਾਇਅ
ਪਣੇਨਉਦੀਮਿਹਰਕਰੇ ਤਾਂਉਬਾਰੇਖਾਂਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏਹਵਸ
ਤਤੁਸਾਡੀਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈਅਸੀਫਕੀਰਮ
ਹੈ ਅਸਨੁਇਜੇਹੇਉਚੇਕਪੜੇਨਾਹੀਲੇਡੀਦੇ ਅਸਨੁਏਹੁਰੇਜਾਪ
ਚਾਅਸਾਤੁਸਧੁਦਿਤਾ ਤਾਂਉਬਾਰੇਖਾਂਕਯਾਗੁਰੂਜੀਹਮਕੋ
ਖੁਦਾਇਪਾਸਤੇਬਖਸਾਉਤੇਹੋਕਿਅਰਉਤੇਹੋਇਹੁਜੇਰੇਜਾਹੈ
ਜੇਤੁਮਾਰੀਇਨਾਇਤੁਹੁਆਹੈ ਯਹਬਸਤਤੁਮਾਰੀਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨ
ਨਕਜੀਕਯਾਕੁਈਬਾਲਾਦਰਜੀਨੁਸਦਲਾਉਜੋਚਾਦਰ
ਜੀਵੈਅਤੇਉਬਾਰੇਖਾਂਅਸਾਤੇਰਾਜੀਹੋਵੈ ਤਾਂਬਾਲਾਦਰਜੀ
ਨੁਸਦਲਾਯਾ ਦਰਜੀਆਉਮਥਾਟੇਕਯਾਦਰਜੀਅਗੇਰੇ

ਜਾਪਤੁਮ ਦਰਜੀਨੇਰੇਜਾਮਿਟਿਅੰ ਦਰਜੀਕਯਾਗੁਰੂਜੀਸੇ
ਲਾਗਜਾਹੈ ਅਤੇਬਰਗਿਰਾਂਤੇਗਜਪੈਜੋਕਿਛੁਕੁਹੋਸੇਵੇਤੁਰਾਂਤਾਂ
ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾਕੁਲਕੁਈਦਇਚਾਦਰਾਹੈਜਨਤਾਂਦ

ਰਜਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿ ਚਿਰਾਗ ਬਹੁਤ ਦੰਗਿਆਂ ਹੋਸਨਾ। ਤਾਂ ਪ
 ਠਾਂਟ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਜਮੈਂ ਨਿਹਾਲ ਹੋਆ ਅਜਮੈਂ ਦਿਉ ਜਿ
 ਟੁਤ ਹੋ ਜੋਖੁ ਦਾਇਰੇ ਜਾ ਪਹਰਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਖ
 ਜੀ ਦੇਹੁ ਸੇਖ ਅਵਹਮਾਨ ਦੀਆਂ ਖਬਰਾਂ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਮਕੋ ਸਭੁ ਰੋਸਨ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਸੇਖ ਹਮਰੇ
 ਪਰ ਬਹੁਤ ਗੁਸੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਓਠ ਕੀਰਕ
 ਹਾਵਤੇ ਹੈ ਪਰ ਠਕੀਰੀ ਦੂਰ ਹੈ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋ ਉਨ
 ਕਹੀ ਹੈ ਸੋ ਮੈਕੋ ਕਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਖਾਂਜੀ ਨਿਸੰ
 ਗ ਕਹੋ ਮੁਹਲਾ ਜਾਨੀ ਰਖਣਾ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਰੇ
 ਸਿਉ ਕਹਵੇਲਗਾ ਹਿੰਦੁ ਕੀਤੁ ਰੀਠ ਕਰਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਕਰਿਆ ਓਹਿ
 ਦੁਆਰੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦੇਨ ਸਿਉ ਟੁਰ ਕਰੈ ਓਹ ਬਜਿਨ ਸਖੁ ਦਾਇ
 ਹੈ ਅਗੇ ਸੋਗਾ ਸਾਡੇ ਖਾਧਾ ਪਰ ਉਸ ਕਾ ਚਲੇ ਕਵਨ ਹੀ ਅਰਏ ਕ
 ਅੰਗ ਕੀ ਕਹੀ ਜੋ ਉਠਾਇ ਦੁਰ ਕਰਹਰੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਗੇ ਸਿਉ ਕਰਿਆ
 ਤੁਕਿ ਸਕੋ ਉਠਾਵੈਗਾ ਓਹੁ ਤੁਖੁ ਦਾਇ ਹੈ ਤੇ ਅਗੇ ਸੋ ਚੁਪ ਕਰ ਰਹਿਆ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਏਕ ਚਾਦਰ ਆਪਣੀ ਤੀ ਅਤੇ ਏਕ ਟਾਈ ਬਾਲੇ
 ਨੀਦਿਤੀ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾ ਬਹੁਤ ਰਾਜੀ ਹੋਆ ਕਹਵੇਲਗਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਜਮੈਂ ਨਿਹਾਲ ਹੁਆ ਤੁਸਾ ਮੇਰੇ ਉਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਤੁਧੀ ਨਹੈ ਤੁ
 ਧੀ ਨਹੈ ਤੁਧੀ ਨਹੈ ਜੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਜੇ ਚਲੇ
 ਤਾਂ ਸੇਖ ਦੀਫੁ ਕਵੀਲਾ ਹਮਾਵੀ ਏ ਤਾਂ ਬਾਲੇ ਕਰਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਲੇ
 ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਮਕੋ ਸਾਬਲੇ ਚਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨ
 ਕ ਜੀ ਕਰਿਆ ਖਾਂਜੀ ਤੁਮ ਅਗੇ ਚਲੇ ਹਮਾ ਪੀਛੇ ਮਾਵਤੇ ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ
 ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁਛ ਉਸ ਕਾ ਹਮਕੋ ਰੁਪੜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਰਿਆ ਤੁਰ ਕਰ ਆਪਣਾ ਹੈ ਪਰ ਠਕੀਰ ਕਾ ਪੇਵਦ ਹੈ ਯਹ ਅਰਥ
 ਹੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇ ਖਾਂਕਿਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਏਹ ਬਖਸੀ ਸਖੁ ਦਾਇ ਤੁਮਕੋ ਕਰ

ਪੈ ਤੰਉ ਬਾਰੇਖਾਂ ਅਗੇਗਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾਪਿਛੇਗ
 ਮੇਰੇ ਬੋਲੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਾ ਹਿਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ
 ਅਗੇ ਸਾਰਾ ਅਦਮਾਨ ਪਾਲਕੀ ਵਿਚ ਅਸਵਾਰ ਹੋਆ
 ਆਹ ਤਾਂ ਲੋਕ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਏ ਪੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਯਾ ਕਰ
 ਪੈ ਤਾਂ ਲੋਕ ਕਯਾ ਦੇਖੇ ਜੀ ਓਹੁ ਆਵਤ ਪੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਯਾ ਅਸਵਾਰ
 ਗੀ ਮਾਛੂ ਫਕਰੇ ਤਾਂ ਪਾਲਕੀ ਤੇ ਉਤਰ ਖੜਾ ਹੋਆ ਜੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਸੇਖ ਅਗੇ ਦਸਤ ਪੋਸੀ ਲੀਤੀ ਅਤੇ
 ਹੋਕਯੋ ਸਗੁਰੂ ਜੀ ਖੈਰ ਪੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਖੈਰ ਪੈ ਪਰ
 ਨਹੀ ਖੈਰ ਪੈ ਪਰਨਾਹੀ ਖੈਰ ਤੁਠੇ ਰਸੇਖ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੈਰ ਪੈ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਖੈਰ ਪੈ ਪਰਨਾਹੀ ਖੈਰ ਤੁਠੇ ਰਸੇਖ ਕਯਾ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੈਰ ਪੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਖੈਰ ਪੈ ਪਰਨਾਹੀ ਖੈਰ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਇਸ ਦਾ ਸਤੇ ਨਾਹੀ ਖੈਰ ਜੋ ਤੁਮੇ
 ਕਯਾ ਉਠਾਇ ਦੇਵੈ ਗੇ ਅਰਤੁ ਮਾਰੀ ਕਉਨ ਸੀ ਜਾਗਾ ਮੇਰੇ ਕੀ ਪੈ
 ਸੇਤੁ ਮਹਮਾਰੇ ਪਾਸ ਤੇ ਛਤ੍ਰਾਇ ਲੇਵੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਉ
 ਫਕਰਤਾ ਪੈ ਜੇਕਰਤਾ ਹੋ ਸੇਖ ਮਾਰਤਾ ਪੈ ਤਾਂ ਉਬਾਰੇਖਾਂ ਕਯਾ
 ਕਯੇ ਸੇਖ ਤੁਕਰਤਾ ਬਾ ਜੇਕਰਾ ਹਿਦੁ ਕੀਤੀ ਫਕਰਤਾ ਪੈ ਉਠਾਇ
 ਦੇਵਾਹਿਗੇ ਅਸਮ ਕਰਦਾ ਕਯੇ ਪੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕਯਾ ਹਮ ਜਾਣੇ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਾਣੇ ਤੁਝ ਕੀ ਕਯਾ ਪਰਚਤਾ ਪੈ ਹਮ ਦੇਨੇ ਫਕਰਿ ਰਹੇ ਆਪਸ
 ਮੈ ਸਮਤੁ ਲੇਵਾਹਿਗੇ ਤੁਮਾ ਪਣੇ ਟਿਕਦੇ ਬੈਠਾਹੁ ਤੰਉ ਬਾਰੇਖਾਂ ਕ

ਆਗਮਾਰਾਟਿਕਾਟਾਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਸਾਬਪੈ ਗਮਗੁਰੂਨਨ
 ਕਜੀਦੇਮੁਗੀਦੇਏ ਮੈਸਾਕਲਾਪੀਛੇਮਾਰਣਾ ਤੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀ
 ਕਘਾਖਾਂਜੀਗਮਮਰਏਹੁਫਕੀਰਏ ਤੁਮੇਇਸੇਤਰਾਰਹੀਤੁਏ
 ਤਾਂਸੇਖਗੁਸਾਖਾਧ ਗੁਸਾਖਾਇਕਰਬੈਲਮ ਕਦੁਨਨਕਜੀ
 ਤੁਹਿਦੁਕੇਮੁਸਲਮਾਂਨ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਰ ਨਮਾਹਿਦੁਸ
 ਮੁਸਲਮਾਂਨ ਦੀਨੋਬੀਚਫਿਰੋਸੈਤੁਨ ਏਕੀਏਕਾਏਕਸਬਹੰਨ
 ਕਹੈਨਨਕਸੁਟਪੀਰਮਦਮਨ ਦਾਵਾਭੂਲੇਤੇਏਕਪਛਾਂਨ
 ੧ ਤੰਫੇਰਮਦਮਨਕਘਾਸੁਟਤੇਨਨਕਜੀਤੁਮਾਰਾਮਜਬਕਾ
 ਹੈ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਰ ਮਜਬਹਮਾਰਾਸਾਚਨਾਂਮ ਤਿਨਏਕ
 ਤੇਕੀਏਅਨੇਕਉਪਾਵ ਪੁੰਜੀਸਚਸਚਾਵਾਪਾਰ ਵੁਜਾਭੂਠਾਹੋਇ
 ਖੁਮਾਰ ਜੋਆਘਾਸੋਚਲਣਹਾਰ ਤਿਸਪਰਨਜਰਰਖੈਗਵ
 ਰ ਸਚਖੁਦਾਇਬੀਦਾਹੋਭੂਠਾ ਦਵੈਅਗਨੀਫਿਰੇਭੂਠਾ ਸੁ
 ਟਪੀਰਦਾਵੇਮੈਨਾਂਹੀਖੁਦਾਇ ਨਨਕਦਸੇਸਚਾਰਾਹ ੨ ਤੰਫੇਰ
 ਸੇਖਮਦਮਨਕਘਾ ਕੋਜੋਜੀਖੁਦਾਇਕੇਪ੍ਰਮਾਰੇਸੇਕੁਛਨਹੀ
 ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਰ ਜੋਖੁਦਾਇਕੇਪ੍ਰਮਾਰੇਤਿਨਖੁਦਾਇਪ੍ਰਮ
 ਰਾ ਦਿਲਮਹਸਾਬਤਏਕੀਕਾਰ ਪੀਛੇਪਉਨਭੂਠਾਭੁੱਖ ਸਭਸੁਰ
 ਤਮਹਿਏਕੋਦੇਖੁ ਜਹਦੇਖਾਂਤੁਹੋਇਸਲੁੱਮੀ ਖਾਇਹਲਾਲਸਰੁ
 ਤਜੇਹਰਾਮੀ ਸੋਬੀਦਾਦਰਗਾਹਮਹਖਰਾ ਏਕਕੀਸਿਫਤਦੁਜੇਤੇ
 ਰੁਰਾ ਕਹੈਨਨਕਸੁਟਪੀਰਮਦਮਨ ਏਕਖੁਦਾਇਦੂਜਾਸੈਤ
 ਨ ੩ ਤੰਫੇਰਮਦਮਨਕਘਾ ਸੁਟਤੇਨਨਕਜੀਤੇਹੀਨਜਰਤ
 ਲੋਕੋਈਨਹੀਆਵਤ ਗੁਰੂਨਨਕਜੀਵਾਰ ਨਜਰਹਮਾਰੀ
 ਸਭਤੇਦਰ ਜਹਾਂਖਾਲਕਤਹਾਰਹੋਹਜੁਰ ਦਮਏਕਕਦੀਭੂਲਨ
 ਜਾਇ ਮੈਸਾਦੀਯਾਰਹਬਤਾਇਖਾਲਕਏਕਸਭੁਕੀਏਬੀਦੇਜਿ
 ਸਪਰਮਿਹਰਸੁਕਿਸੈਨਨਿਦੇਸਕਕੋਜਾਵੈਮਾਪਸਤੇਭੂਲਾਸੋਈ

ਗੁਰੁਖਾਲਕਦਰਖਲ ਸੁਣਸੇਖਜਿਨਾਅਪਪਾਸ ਕਹੈਨਨ
 ਕਖਾਲਕਤਿਨਪਾਸਾ॥੪॥ ਤਾਂਸੇਖਕਮਾਸੁਣਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ
 ਤੈਨੂੰਖੁਦਾਇਕੀਵਡੀਇਨਾਇਤਹੂਈਹੈ ਅਰਮਕੋਦੀਦਾਰਦੀ

ਸਕਰੇ ਮਿਹਰਵੰਨਗੀਕੀਤਾਕਰੇ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਮਾਸੇਖ
 ਜੀਵਡੀਮਿਹਰਵੰਨਗੀਇਹੈ ਜੇਕੀਤੇਨੂੰਕੀਤਾਹੀਜਾਣਨ ਅਤੇ
 ਦਾਵਕਿਸੇਨਾਲਬੰਨਵਨਾਹੀ ਜੇਪੈਦਾਇਸਹੈਸੇਸਕੁਖੁਦਾਇਕੀ
 ਹੈ ਅਪਹੁਨਕੋਈਚੰਗਹੋਯਾਹੈਨਕੋਈਮੰਦਾਹੋਯਾਹੈ ਜੇਹੁਦਾ
 ਇਬਣਾਯਾਹੈਤੇਹਾਹੀਹੈ ਤਾਂਸੇਖਮਦਹਮਾਨਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਦੇਖੈ
 ਰੰਤੇਹਥਰਖੇ ਕਹਣਲਗਾਗੁਰੂਜੀ ਹਮਕੋਕੁਛਗੁਸਤਾਕੀਪੜੀ
 ਹੈ ਸੇਤੁਮਹਮਕੋਮਾਫਕਰਣੀ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਮਾਸੇਖਜੀ
 ਖੁਦਾਇਦਜਾਂਪੁਆਰਾਵਿਚਗੁਸਤਾਕੀਕੋਈਲਹੀਪਦਿਦੀਅਤੇ
 ਜੋਕਾਈਭੁਲਾਓਕੁਯਾਪੈਦੀਹੈ ਤਾਂਖੁਦਾਇਬਖਸਿਦਹੈ ਪਰਮਾ
 ਪਣੀਵੇਲਖਬਰਦਾਰਹਰਾਏਹਜੇਕਈਰਖੁਦਾਇਦੇਖਯਾਹੈ
 ਕਮਾਹੈ ਸਤੁਰਸੈਸਲਾਰਹੈਜਾਂਕੇਸਵਲਖਪੈਕੀਬਰਤਾਂਕੇ
 ਸੇਖਜੁਕਹੀਅੰਕੋਟਅਤਸੀਛੁਪਨਕੋਟਤਾਂਕੀਖੇਲਖਲਾਸੀ
 ੧ ਬਾਬਾਮੋਗਰੀਬਕੀਕੋਗੁਜਰਾਵੈ ਮਜਲਸਦੂਰਮਹਲਕੋਪਾਵੈ
 ੧ ਰਹਾਉ ਤੇਤੀਸਕਰੋਜੀਹੈਖੇਲਖਾਨ ਲਖਚੌਰਾਸੀਠਿਰੇਵੇਵਨਾ
 ਬਾਬਾਮਾਦਮਕਉਕੁਛਨਜਰਦਿਖਾਈਉਨਛੀਭਿਸਤਪਰੇ
 ਹੀਪਾਈ੨ ਦਿਲਖਲਹਾਲਜਾਂਕੇਜਰਦਭੁਬਾਨੀਛੜਕਤੇਬ

ਕਰੈਸੈਤਾਨੀਦੁਹੀਆਂਦੇਸਰੋਸਹੈਲੇਈਅਪਨਾਂਕੀਆਪਾਵੈਜੋ
 ਈ੩ਤੁਮਦਾਤੇਹਮਦੀਨਭਿਖਾਰੀਦੇਹਜਬਾਬਹੋਬੁਜਗਾਰੀ
 ਕਹਤਕਬੀਰਤੇਰੀਪਨਹਸਮਾਂਨਅਪਨੇਸੰਗਰਾਖਰਅਮਾਂਨਾ
 ੪॥੫॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਸੁਣੇਸੇਖਜੀਜੋਖੁਦਾਇਦੇ
 ਪਖਾਰੇਹੈਨਤਿਨਾਂਨੁਖੁਦਾਇਦਾਖੈਠਮਠੇਪਹਰਦਿਲਤੇਹ
 ਦਾਹੈਓਕਦੀਗਠਲਤਨਾਂਹੀਕਰਦੇਤਾਂਸੇਖਾਮਦਮਾਂਨਕ
 ਯਾਗੁਰੂਜੀਜੋਕਛੁਕਹਦੇਹੋਸੇਦਰਸਤਕਹਦੇਹੋਤਾਂਦਿਬਾਰੇ
 ਖਾਂਕਯਾਕੋਸੇਖਜੀਗੁਰੂਕਉਉਠਵਤੇਥੇਤਾਂਸੇਖਕਯਾ
 ਉਬਾਰੇਖਾਂਹਮਜਾਣਤੇਥੇਜੋਮੰਰਹਿਦੂਹੈਜੋਬੁਤਪਰਸਤੀਕ
 ਰਤੇਹੈਸੋਯਹਫੀਕਰਤਾਂਹੋਇਗਾਅਬਹਮਕੋਮਲੁਮਹੁਮਾਜੇ
 ਏਹਆਪਖੁਦਾਇਹੈਤਾਂਸੇਖਗੁਰੂਜੀਦਾਸਿਖਹੋਯਾਲਗਾਗੁ
 ਰਗੁਰੂਜਪਛਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸੇਖਪਾਸੋਦਿਖਾਹੋਏਪਰ
 ਉਬਾਰੇਖਾਂਪਠਣਛੇਡੇਨਾਂਹੀਆਪਣੇਪਰਲੈਗਯਾਦੁਇਦਿ
 ਨਗੁਰੂਜੀਉਬਾਰੇਖਾਂਦੇਪਰਹੋਫੇਰਓਥੋਚਲਦੇਹੋ॥੮੦

ਬੋਲੇਗੁਈਜੀਦਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥੮੧

ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਵੇਦੇਸਯਦਜਲਾ

ਲਈਉਚਨਚਲੇਗਯੇਜਾਵਡੀਵੇਲਾਹੋਈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਅਤੇਬਾਲਾਦਰੀਆਉਨਾਵਣਗਏਜਨਾਵਣਲਗੇਤਾਂਅਗੋਇ
 ਕਸਿਧੀਨਾਵਦਾਅਹਜਾਦਰੀਆਉਦਿਚਵਡੇਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
 ਜੀਬਾਣੀਉਚਰੀਗੁਰਮੁਖਨਾਦੇਗੁਰਮੁਖਵੇਦੇਗੁਰਮੁਖਰ
 ਯਾਸਮਾਈਗੁਰਈਸਰਗੁਰਗੋਰਖਬਰਮਾਗੁਰਪਾਰਬਤੀ
 ਮਾਈਜੇਹਉਜਾਣਾਆਖਾਨਾਹੀਕਹਣਾਕਥਨਨਜਾਈਗੁਰਾ
 ਈਕਦੇਹਬੁਝਾਈਸਭਨਾਜੀਅੰਕਾਇਕਦਾਤਾਸੋਮੈਦਿਸਰਨ
 ਜਾਈ॥ਤੀਰਥਨਾਵਨੇਤਿਸਭਾਵਾਦਿਣਭਾਵੇਕਿਨਾਇਕਰੀ

ਜੇਤੀਸਿਰਠਉਪਾਈਵੇਖਾਂਵਿਣਕਰਮਾਕਿਮਿਲੈਲਈਅਤੁਵਿ
 ਰਹਤਨਜਵਾਹਰਮਾਟਕਜੇਇਕਗੁਰਬੀਸਿਖਸੁਣੀਗੁਰ
 ਇਕਦੇਹਬੁਝਾਈਸਕੁਨਾਜੀਅਕਾਇਕਦਾਤਸੇਮੈਵਿਸਰ
 ਨਜਾਈ॥ ੨॥ ਪਾਤਾਲਾਪਾਤਾਲਲਖਆਗਾਸਮਰਾਸਚਿ
 ਤਕਤਿਕਕਭਾਲਖਕੇਵੇਦਕਯਨਾਇਕਵਾਤਸਾਹਸਮਠਰਹ
 ਕਹਨਕਤੇਬਾਅਸਲੂਇਕਧਾਤਲੇਖਾਰੇਇਤਾਂਲੇਖੀਮੈ
 ਲੇਖੈਹੋਇਵਿਦਾਸਨਨਕਵਗੁਆਖੀਮੈਆਪੇਜਾਣੇਆ
 ਪਿ੩ਇਕਦੁਜੀਭੁਲਖਹੋਹਿਲਖਹੋਵਹਿਲਖਵੀਸਲਖ
 ਲਖਗੋਤਾਅਖੀਮੈਏਕਨਾਮਜਗਦੀਸੁਏਤੁਰਹਿਪਤਿਪ
 ਵਜੀਆਚੜੀਮੈਹੋਇਇਕੀਸੁਸੁਟਿਗਲਾਂਅਕਾਜਕੀਕੀ
 ਟਾਮਾਈਗੀਸਨਨਕਨਦਰੀਪਾਈਮੈਕੂੜੀਕੂੜੈਠੀਸੁ॥ ੪॥
 ਹੋਰਬਾਣੀਬਹੁਤਹੋਈਪਗਸਿਦੀਦਹਜਗਾਅਟਕਾਇਕ
 ਗੁਰਮੁਖਾਂਤੇਅਤੇਇਕਪਾਤਾਲਆਕਾਸਤੇਤਾਂਗੁਰਨਾਨਕਜੀ
 ਅਤੇਵਾਲਾਵੇਵੇਨਾਵੇਵੇਰਹੇਅਤੇਸਿਧੀਆਪਣੇਪੀਰਪਾਸਗ
 ਖਪੀਰਅਗੋਪੁਛਜਾਬਚਾਦਿਨਕਯੇਚਾੜਜੇਤਾਂਸਿਧੀਕਯਾਸੀ
 ਵੇਪੀਰਸਲਾਂਮਤੀਮੈਨੂਹਿਕਹੈਰੰਨਗੀਲਗੀਹੈਤਾਂਪੀਰਕਯਾ
 ਬਚਾਕੇਹੀਤਾਂਸਿਧੀਕਯਾਪੀਰਸਲਾਂਮਤੁਹਿਕਜੇਹਿਵੁਠਕੀ
 ਰਦਗੀਆਉਦਿਚਨਾਵਦਾਆਹਉਸਜੇਬਕਾਉਬਕਾਹੈਸੋ
 ਵੁਠਰਦਾਬਕਾਹੈਤਾਂਪੀਰਕਯਾਬਚਾਕੇਹੀਤਾਂਸਿਧੀਕਯਾ
 ਪੀਰਸਲਾਂਮਤੁਤੁਸਾਜੇਅਕਾਸਪਾਤਾਲਦੇਦਾਕਹੈਹੈਅਤੇ
 ਕੁਰਾਂਨਵਿਚਭੀਚਉਦਲਿਖੇਹੈਅਤੇਉਸਏਗੁਤੁਠਨਕੇ
 ਲਆਜੇਲਖਗੀਲਖਕਹੈਹੈਮੈਨੂਤੁਦਦੀਹੈਰੰਨਗੀਲਗੀਹੈ
 ਤਾਂਠੇਰਪੀਰਕਯਾਬਚਾਹਿਹੈਵੁਠਕੀਰਕਿਬੇਛਛੁੜੇਤਾਂਸਿ
 ਧੀਕਯਾਪੀਰਜੀਵਰੀਅਇਵੇਚਛੁੜੇਆਹੇਤਾਂਠੇਰਪੀਰਕ

ਆਬਚਰਿਨ ਨੂ ਸਦ ਲਾਇ ਤਾਂ ਸਿੰਦੀ ਸਦ ਚਲਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀ ਅਸੇ ਚਾਹਦਿ ਦਹੀ ਮਿਲੇ ਤਾਂ ਸਿੰਦੀ ਕਯਾ ਚਲੇ ਦਰਦੇ
 ਸੋ ਪੈਤ ਪੀਰ ਤਸ ਨੂ ਸਦ ਦਾਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਕਯਾ ਚਲੇ
 ਦਰਦੇ ਸ ਅਸੀ ਤਿਉ ਪੀਰ ਦੇ ਦੀ ਦਾਰਨ ਚਲੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਉਯਸੀ
 ਦੀ ਦਹਾਂ ਨੂ ਲੈ ਗਯਾ ਅਗੇ ਪੀਰ ਉਡੀ ਕਵਨ ਬੈਠਾ ਆਹਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕਜੀ ਜਾਇ ਮੁਕਾ ਬਲੇ ਕੀਤੇ ਤਾ ਪੀਰ ਅਗੇ ਕਯਾ ਉ
 ਤੋ ਸੇ ਦੇ ਪਰੀ ਮਜ਼ੇ ਇਤੇ ਆ ਚਾਇਨ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਕਯਾ

ਡੀਲੀ ਅਪਾਰਸੀ ਦੀਆਂ ਜੰਮਨੇ ਸੇ ਦੇਨ ਤਾਂ ਪੀਰ ਸਯਦ ਜਲਾਲ
 ਵਸਤ ਪੋਸੀ ਲੀਤੀ ਅਤੇ ਮੁਹੋ ਬਚਨ ਕਯਾ ਸਯਦ ਜਲਾਲ
 ਵਚ ਯਾਰ ਸਲਾਂ ਮਾਂ ਲੇ ਕਮ ਬਰਾਖੁ ਦਾਈ ਜਚੁ ਚਉ ਦਰਗ
 ਹਉਇਣ ਬਸੇ ਖਸੇ ਖਸੁਣਾਈ ਸਚਮੁ ਗੁਰੂ ਨਨਕਜੀ ਵਚ
 ਸੇਖ ਸੁਦਾਈ ਸਚ ਅਤੇ ਦਰਗਹ ਸੇ ਹਨ ਸਚੀਆ ਤੂਠਿਆ
 ਨਾਂਗੀਠਾਂ ਉਠੇ ਰਚਉ ਗਾਸੀ ਸੁਟੀਆਂ ਤਾਂ ਸਿੰਦੀ ਕਯਾ ਪੀਰ
 ਲਾਂ ਮਤ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਦੇਵੇ ਰਹਗਈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਅਪਸਾਵੇ ਚਪਰ
 ਚਗਏ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਯਾ ਬਚਾਤੁ ਕਯਾ ਕਰਦਾਹੇ ਤਾਂ ਸਿੰਦੀ ਕਯਾ
 ਪੀਰ ਜੀਤ ਸੀਭੀ ਅਕਾਸ ਪਾਤਾਲ ਚੋ ਦਾਹੀ ਕਹੇ ਅਤੇ ਕੁਰਨੇ ਮੇ
 ਅਤੇ ਪੈਰ ਬਰਾਂਭੀ ਚੋ ਦਾਹੀ ਕਹੇ ਇਸ ਦਰਦੇ ਸਨੇ ਲਖ ਗੀਲ
 ਖਕਰੇ ਮੋਇ ਹੁਕਮ ਦਾਹਾ ਦੇਖਾਇ ਹੁਠਾਹੇ ਕੇਤੁ ਸੀ ਪੁਠੇ ਰੋਕੇ
 ਪੈਰ ਬਰਕਰਾਂ ਨੂ ਠੇਹੇਨ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਯਾ ਬਚਾਤੁ ਕਯਾ ਕਰਦਾਹੀ

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਚੌਦਾ ਦੀਨ ਜਰਖੁ ਲੀ ਹੈ ਤਿਨ ਚੌਦਾ ਕਹੈ ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ
 ਲਖਾਂ ਦੀਨ ਜਰਖੁ ਲੀ ਹੈ ਤਿਨ ਲਖ ਹੀ ਕਹੈ ਸਯਦਜਲਾਲਕ
 ਯਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਲਖਾਂ ਦੇ ਅਗੇ ਕਯਾ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਕਯਾ ਅਗੇ ਬੇਅੰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਯਾ ਬਚਾ ਸੁਣ ਲੈ ਅਜੇ
 ਬੇਅੰਤ ਹੈ ਖੁਦਾਇ ਜਿਥੇ ਤੋੜੀ ਇਸ ਦੀਨ ਜਰਖੁ ਯਾ ਤਿਤਨੀ
 ਦੇ ਸਕਹੀ ਤਾਂ ਸੀ ਦੀ ਕਯਾ ਪੀਰ ਜੀ ਏਹੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖ ਆਖਦਾ
 ਹੈ ਸੋ ਕਯਾ ਆਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੀਰ ਕਯਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇ
 ਸ ਗੁਰਮੁਖ ਤੁਸੀ ਕਿਸ ਨੂੰ ਕਹਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ
 ਸਯਦਜਲਾਲ ਜੀ ਮੈਂ ਨਹੀ ਜਾਣਦਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੀਰ ਕਯਾ ਨਾਨ
 ਕ ਦਰਵੇਸ ਲੇਣ ਨਾਂ ਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪੀਰ ਜੀ
 ਮੈਂ ਤੁਸਾ ਬੋਧੁ ਛੁਣਾ ਯਾਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਪੀਰ ਕਯਾ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇ
 ਸ ਜੀ ਰੁਝ ਜੋ ਅਸਾ ਤੇ ਵਤਨ ਦੀ ਬੋਲੀ ਪੁਛੇ ਤਾਂ ਛੋਟੇ ਨੀ ਗਰਭੀ
 ਦਸ ਦੇਸਨ ਅਤੇ ਤੇਰੇ ਵਤਨ ਦੀ ਬੋਲੀ ਹੈ ਤੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਸੋ ਆਖ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਮੈਂ ਹੋਥੇ ਪੁਛਣਾ ਯਾ ਯਾਹਾਂ ਤਾਂ ਸਯਦ
 ਜਲਾਲ ਮੁਗੀ ਦਸ ਰੁਸ ਦੇ ਲਗਾ ਕਹਣ ਸੁਣੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਬੰ
 ਦਿਓ ਏਹ ਦਰਵੇਸ ਅਸਾ ਤੇ ਤਕੀਏ ਬੈਰੇ ਪੈਂਨ ਅਸੀ ਇਨ੍ਹਾਂ
 ਪਬੈ ਕਾਇਚ ਲੇ ਆਹੇ ਤੁਸਾ ਅਸਾ ਬੋਭੀ ਬਹੁਤ ਕਰਕੇ ਜਾਣਨੇ
 ਅਸਾਂ ਅਗੇ ਉਜਰ ਕਰਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਅਸਾ ਆਵਾਇਆ ਤੇੜੀ
 ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਗੇ ਉਜਰ ਨਾਂ ਹੀ ਕਰਣਾ ਜੇ ਕੁਛ ਆਖਨ ਸੋ ਬਜਾਇ
 ਲੈ ਆਵਣ ਅਤੇ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ ਅਸਾਂ ਆਵਾਇਆ ਤੇੜੀ
 ਇਥੋ ਜਾਵਣਾ ਨਹੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਪੀਰ ਜੀ ਤੁਸੀ ਕਿ
 ਬੇ ਜਾਣੇ ਹੋ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਯਾ ਅਸੀ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਦਾ ਜਬਾਬ ਲੈਣ ਜਾ
 ਦੇਹਾਂ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਤੁਸੀ ਕਿ ਬੇ ਜਾਹੁਗੇ ਤਾਂ ਪੀ
 ਰ ਕਯਾ ਜੀ ਅਸੀ ਮਕੇ ਜਾਵੇ ਆਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਜ

ਪੀਚੀ ਤਾਂ ਪੀਚੀ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਗਲ ਪਾਯਾ ਅਤੇ ਕੋਲਾ ਸਿਰ
ਤੋਲੀ ਤੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹ ਬਾਸਤਾ ਵਲੀ ਤਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹ ਬਾਸ

ਪਲੀ ਤਾ ਅਤੇ ਪੈਰੀ ਕੋ ਸਾਂ ਪਾਇਆ ਤਾਂ ਪੀਰ ਚਲਾ ਤਾਂ ਬਾਲੇ
ਕਮਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਮਕ ਚਿਹੋ ਜਿਥੇ ਮਰਦਾਨਾ ਗਯਾ ਸੀ ਅਤੇ ਤੁਸੀ
ਮਕੇ ਕੀ ਤਰਫ ਪੈਰ ਕਰ ਕੇ ਸੁਤੇ ਸੇ ਕਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਮਕਾਹੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਬਾਲਾ ਚਿਹੋ ਮਕਾਹਈ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਕਾ
ਗੁਰੂ ਜੀ ਚਿਹੋ ਰਿਸ ਪਾਸ ਜੁਝ ਬਾ ਬਲਾ ਵਲੀ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਾ ਸੁਣ ਗੁਈ ਬਾਲਾ ਫਕੀਰ ਬੰਦ ਗੀ ਪੁਰਾਨੇ ਪਰਪੀਰ
ਕਰਾਹੇ ਜੁ ਏਹੁ ਮਾਖੁਦਾਹੈ ਮਕੇ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਤੇ ਰਜਾਰੀ ਸਰਤੀ
ਬਗੈਰ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਤਾਂ ਸਭਦਜਲਲ ਜਾਇ ਜਗਤ ਦੇ ਚੜ੍ਹਮ
ਤਾਂ ਇਕ ਪਹਾੜ ਨਜਰ ਆਇ ਚਿਸੁ ਤਾਂ ਸਭਦਜਲਲ ਕਾ
ਜਗਤ ਇਸ ਪਹਾੜ ਨਾਲ ਲਏ ਤਾਂ ਏਹੁ ਪਹਾੜ ਕੁੰਦੇ ਖਜਾਈ
ਏ ਤਾਂ ਖੁਖ ਜੋ ਵਰਮਾ ਸੋ ਜਗਤ ਇਸੇ ਪਹਾੜ ਨਾਲ ਜਾਇ ਲ
ਫਾ ਤਾਂ ਜਗਤ ਵਿਚੋ ਹੋ ਕੀ ਮਲਾ ਧਾਰੇ ਜਿਸਨੇ ਉਤਰਨ ਹੈ
ਸੋ ਉਤਰ ਪਵੇ ਤਾਂ ਸਭਦਜਲਲ ਉਤਰ ਪਯਾ ਤਾਂ ਜਗਤ ਕੁੰਦੇ
ਨਹੀਯਾ ਪੀਰ ਪਹਾੜ ਉਤੇ ਜਾਇ ਚੜ੍ਹਮ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੇ ਤਾਂ
ਲੀ ਮਾਂਦੁ ਸਤੁ ਲਈ ਮਾਂ ਹੈ ਮਛੀ ਮਾਂ ਸੋ ਜਾਂ ਵਿਛਾਵੇ ਵਿਛੇ
ਪਏ ਹੈਨ ਪਰ ਰਹਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤਾਂ ਪੀਰ ਮਨ ਵਿਚ ਜਾਤਾ
ਜੋ ਯਹ ਸਮਗੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰਹਣ ਵਾਲੇ ਕੁੰਦੇ ਜਨ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸਭ

ਟਜਲਾਲਮਾਇਕਰਲਗਾਸਮ੍ਰਿਦਵੀਅੰਲਹਰੰਦਤਮਾਸ
 ਦੇਖਣ ਦੇਖੇਤਾਸਮ੍ਰਿਦਵਿਚਮੀਹੁਵਰਜਦਾਹੈ ਤਾਂਪੀਰਦੇਵਿ
 ਲਵਿਚਗੁਜਰੀ ਜੇਏਖੁਦਾਇਏਹੁਕਮਾਤੇਰੇਪਰਵਰਾਨਿ
 ਅੰਉਹੈ ਜਿਥੇਲੋੜੀਦਾਹੈਤਿਥੇਨਾਹੀਵਰਸਦਾਅਤੇਜਿਥੇ
 ਲੋੜੀਦਾਨਹੀਤਿਥੇਵਰਜਦਾਹੈ ਤਾਂਮੀਹੁਵਰਸਦੇਰਹਰਮ
 ਤਾਂਠੇਰਪੀਰਪਹਾੜਉਤੇਮਹਲਾਇਤਵਿਚਵੜ੍ਹਾ ਜਾਂਦੇਖੇ
 ਤਾਂਉਥੋਂਦੇਵਸਨੀਕਜੋਆਹੇਸੋਆਪੇਆਪਣੀਜਗਾਬੈਰੋਂ
 ਨ ਸਾਯਾਉਨਾਦਾਤਾਰੀਆਹਾ ਜਿਸਨਾਲਮਥਾਲਗਾਤਿਸ
 ਪਾਸਬਹਗਯਾ ਉਨਨੁਕੁਦਰਤਨਾਲਇਛਾਕੁੰਨਨਉਤਰਦ
 ਆਹਾ ਚਿਨਾਸਕੁਨਾਨੁਅਹਾਰਉਤਰਾਇਕਪੀਰਨੁਨਉਤ
 ਰਾ ਜਿਸਦੇਪਾਸਪੀਰਬੈਠਾਆਹਾ ਤਿਸਜਾਇਆਪਣੇਗੁਰ
 ਦੇਵਨੁਕਯਾਅਗੋਗੁਰਦੇਵਪੁਛਾਠਲਾਵੈਨੁਅਹਾਰਉਤ
 ਰਾਉਸਮਾਖਾਜੀਉਤਰਾ ਤਾਂਠੇਰਗੁਰਦੇਵਪੁਛਾਪਰਚੇ
 ਹੋਤਾਂਏਸਕਯਾਨਾਹੀਪਰਚੇ ਤਾਂਠੇਰਗੁਰਦੇਵਪੁਛਾਕੋਯੋ
 ਤਾਂਉਸਕਯਾਜੀਇਕਜੇਕਿਸੇਮੀਤੁਲਥੀਦਰਵੇਸਆਯਾਹੈ
 ਉਸਨੰਨਾਹੀਉਤਰਾ ਤਾਂਠੇਰਗੁਰਦੇਵਕਯਾਅਹਾਰਕਿਸਚ
 ਅਤੇਉਹਕਿਸਦਾ ਤਾਂਉਸਕਯਾਜੀਅਹਾਰਕੁਉਸੇਦਾਅਤੇ
 ਓਹਕੁਉਸੇਦਾ ਤਾਂਠੇਰਉਸਕਯਾਤੀਚਿਕਾਰਾ ਜੋਹਰਠਦਰ
 ਮਾਨਲਾਵੇ ਤਾਂਉਹਠੇਰਆਯਾਪਰਦੇਨਸਕਯੋਸੁਪੀਰਦੇ
 ਬੈਠਾਆਪੇਖਾਧੋਸੁ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕੁਖਾਰਯਾਪਰ
 ਜਾਗਦਾਹਯਾਵੇਖਾਆਵਦੇਨਾਹੀਤ੍ਰਿਠੇਪਰਜਾਂਦੇਤਾਂਇਸ
 ਨ ਜਾਂਪਰਭਾਤਹੋਵਣਤੇਆਯਾਅਤੇਉਤਾਰੀਦਾਵਖਤਹੋਇ
 ਯਾ ਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਦੀਆਂਪਲਕਾਲਗਗਈਆਂ ਤਾਂ
 ਪੀਰਬਹੁਤਬਿਸਮਾਦਰੀਦੇਪਰਹੋਗਯਾ ਤਾਂਠੇਰਲਹਰੰ

ਦਾਤਮਾਸਾਲਗਾਦੇਖਣ ਜਾਂਦੇਖੈਤਾਂਇਕਜਹਾਜ਼ਬਣਸ
 ਗਾਏਤਾਂਪੀਰਦੇਦਿਲਵਿਚਗੁਜਰੀਜੇਏਖੁਦਾਇਤੁਏਹੁਕਮ
 ਕਰਦਾਏਕੋਈਬਿਨਪੁਤ੍ਰਛੁਆਯਾਏਕਿਸੇਕਰਜਕਫਵਸ
 ਤਪਾਈਏਤੈਨੂਇਤਲਭੀਤਰਸਨਹੀਆਵਦਾਤਾਂਜਹਾਜ਼
 ਰੁਬਵੇਰਹਗਾਯਾਜਾਇਪਤਲਗਾਤਾਂਫੇਰਸਯਦਜਲ
 ਲਕਹਆਸਵੇਰੇਹੀਜਾਈਯੇਜੇਆਵਦੇਤਾਂਦਿਸਨਜਾਸਯ
 ਦਜਲਾਲਜਾਇਕਰਦੇਖੈਤਾਂਮਾਪੋਮਾਪਣੀਜਾਹਗਾਥੈਠੇ
 ਪੈਨਤਾਂਫੇਰਉਸੇਪਾਸਬੈਠਗਾਯਾਤਾਂਉਨਾਨੁਮਹਾਰਉਤਰਿ
 ਆਅਤੇਸਯਦਜਲਾਲਨੁਨਉਤਰਯਾ॥ ਤਾਂਉਹੁਫੇਰਾਬੈ
 ਸਮਾਦਹੋਇਆਆਪਣੇਗੁਰਦੇਵਪਾਸਜਾਇਖੜਾਹੋਯਾਤਾਂ
 ਫੇਰਗੁਰਦੇਵਅਗੋਪੁਛਆਮਹਾਰਉਤਰਯਾਤਾਂਉਸਕਹ
 ਯਾਜੀਉਤਰਯਾਤਾਂਫੇਰਗੁਰਦੇਵਕਹਯਾਪਰਚੇਹੋਤਾਂਉਸਕ
 ਯਾਜੀਨਾਹੀਪਰਚੇਤਾਂਗੁਰਦੇਵਕਹਯਾਕਹੈਤਾਂਉਸਕਹਯਾ
 ਜੀਉਹੁਕਲਵਾਲਦਰਵੇਸ਼ਅਜਰੀਭੁਖਾਬੈਠਾਏਤਾਂਫੇਰ
 ਗੁਰਦੇਵਕਹਯਾਦੇਖਾਂਉਸਨੂੰਸਦਲਯਾਉਉਸਾਵਿਚਕਹ
 ਤਕਸੀਰਹੈਉਹਤੇਅਭੁਲਸਾਹਿਬਹੈਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਨੁ
 ਸਦਲੈਗਾਏਤਾਂਅਗੋਗੁਰਦੇਵਕਹਯਾਕਹੁਭਾਈਕਿਬੈਠੈ
 ਤੈਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕਹਯਾਜੀਮੈਉਚਬੀਹਤਾਂਉਸਗੁਰ
 ਦੇਵਕਹਯਾਤੇਰੀਉਮਰਕਿਤਨੀਹੈਤਾਂਸਯਦਜਲਾਲਕਹਯਾ

ਜੀਮੈਨੁ ਮਲੂਮ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰਦੇਵ ਕਯਾ ਤੁਸੀਆਪਣੀ ਉਮਰ
 ਵਿਚ ਕਦੀ ਭੁਖਾ ਭੀ ਰਹਿਆ ਹੈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਹਾਇਨਾ ਬਾਝੁ ਤਾਂ ਸਯਦ
 ਜਲਾਲ ਕਯਾ ਜੀਮੈ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਭੁਖਾ ਰਹਿਆ ਆਪਣੀ ਸੰਭਾਲ
 ਵਿਚ ਤਾਂ ਉਸ ਗੁਰਦੇਵ ਕਯਾ ਸੁਫਲਾਈ ਤੂੰ ਸਚੁ ਕਹੁ ਤੈ ਕਯਾ ਗੁ
 ਸਤ ਕੀਥੀ ਤੀਹੈ ਜੋ ਤੂੰ ਦੁਇ ਦਿਨ ਭੁਖਾ ਰਖਿਆ ਤਾਂ ਸਯਦ ਜਲਾ
 ਲ ਕਯਾ ਜੀਮੈ ਤਾਂ ਕੁਛ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਉਸ ਗੁਰਦੇਵ ਕਯਾ ਭਾਈ ਪ
 ਰਮੇ ਸਰਨੀ ਤਾਂ ਤੁਕ ਮੀਰ ਨਾਹੀ ਲਾਈ ਜਾਈ ਤੁਸੀਆਪਣੀ ਤੁਕ ਸੀ
 ਰਜਾਹ ਰਖੋ ਤਾਂ ਸਯਦ ਜਲਾਲ ਕਯਾ ਜੀਮੈ ਦੁਇ ਦਿਨ ਲਹਰ
 ਦਾਤਾ ਸਾਹਿਠਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਗੁਰਦੇਵ ਕਯਾ ਲਹਰਾਂ ਵਿਚ ਕਯਾ ਤਿ
 ਰੋ ਤਾਂ ਸਯਦ ਜਲਾਲ ਕਯਾ ਜੀ ਕਲਸ ਮੁੰਦ ਵਿਚ ਮੀਰ ਦਰਸਦ
 ਆਹ ਤਾਂ ਮੈ ਕਯਾ ਯਾ ਸਾਹਿਬ ਦੇਹ ਕਯਾ ਜਿਥੇ ਲੋਕੀ ਦਾਹੈ ਤਿਥੇ
 ਵਸਦਾ ਨਹੀ ਅਤੇ ਜਿਥੇ ਨਹੀ ਲੋਕੀ ਦਾ ਤਿਥੇ ਵਰਸਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੀਰ
 ਵਰਸਦੇ ਰਹਿਆ ਤਾਂ ਗੁਰਦੇਵ ਕਯਾ ਅਜ ਕਯਾ ਤੂੰ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸ
 ਯਦ ਜਲਾਲ ਕਯਾ ਜੀ ਅਜ ਇਕ ਜਹਾਜ਼ ਬੁਢਲ ਗਿਆ
 ਅਸਾ ਕਯਾ ਏ ਪੁਰਾਇ ਏਹ ਤੁਕ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੋਈ ਰਿਨ ਛੁਡਾ
 ਆ ਹੈ ਕੋਈ ਕਰ ਜਕ ਫਕੇ ਪਲੇ ਆਯਾ ਹੈ ਏਹ ਤੁਕ ਕਰਦਾ

ਤਾਂ ਜਹਾਜ਼ ਬੁਢਲ ਗਿਆ ਜਾਂ ਇਕ ਦਰਲਗਾ ਤਾਂ ਉਸ ਗੁਰਦੇ
 ਵ ਕਯਾ ਇਸ ਬੇਮੁਖ ਨਾਇਬੁ ਕਹੇ ਏਹ ਕੋਈ ਬਡਾ ਬੇਮੁਖ ਹੈ
 ਸਮੀਤੁ ਲਾਵਿਚ ਬਣਦਾ ਨਾਹੀ ਤਾਂ ਸਯਦ ਜਲਾਲ ਕਯਾ ਜੀਮੈ ਕਯਾ

ਕੀਤਾ ਤੁੰਗੁਰਦੇਵਕਰਮਾ ਉਸਤਾਂਆਪਣਾਂਭਾਣਕਰਣਆਹ ਤੂੰ
 ਉਸਦਾਸਰੀਕਹੋਯੋ ਜੇਤੂੰਉਸਦਾਕੀਤਾ ਲਕੋਮੇਟਣ ਤੂੰਹੁਣਵਡਾਮ
 ਖੀਹੋਇਗਯੋ ਤੂੰਹੁਣਲਗੇਜਾਣਨਜੇਮੇਰਾਹੁਕਮਲਗਾਚਲਣ ਤੂੰ
 ਵਡਾਬੇਮੁਖੈ ਤੁੰਜਲਾਲਕਰਮਾਜੀਮੈਭੁਲਾਹਾਂਮੈਨੂੰਬਖਸੀਏਤੂੰ
 ਸਯਦਜਲਾਲਕਰਮਾਜੀ ਭੁਰਮੁਖਕੋਣਹੋਏਹੈਂਨ ਤੁੰਗੁਰਦੇਵਕ
 ਰਮਾਸੁਣਦਰਵੇਸੁ ਜੇਉਸਦਾਹੁਕਮਮਨਿਲੇਏਹੈਂਨ ਸੋਈਗੁਰਮੁਖ
 ਹੈਂਨ ਜੇਉਸਦੇਕੀਤਾਵਿਚਸਕਰਵੇਹੈਂਨ ਤੇਰੇਵਾਂਗਸੋਈਬੇਮੁਖਹੈਂਨ
 ਤੁੰਸਯਦਜਲਾਲਕਰਮਾ ਰਾਮਜੀਭੁਲਹੋਆਜੇਨੇਕੋਯੀਨਿਸਾਹੋਈਚ
 ਲੇਆਹੋਮੰਕੇ ਅਪਣੇਤਕੀਣਿਹਿਕਦਰਵੇਸਫੁਡਾਏਆਹੋਤੁੰਗੁਰ
 ਦੇਵਕਰਮਾਸੁਣਦਰਵੇਸੁ ਜਿਸਨੂੰਤੂੰਅਪਣੇਆਸਟਬੈਠਾਪਾਯਾ
 ਹੈਸੋਸਭਕਿਫੁਜਾਣਦਾਹੈਅਰਤੈਨੂੰਬਖਸੇਗਾਭੀਓਹੀ ਉਹੁਦੀਨ
 ਦੁਨੀਯਾਂਦਾਮਾਲਕਹੈਆਪਪਰਮੇਸਰਹੈ ਤੇਰੇਵਡੇਭਾਗਹੈਂਨਜੇਉਸ
 ਨੇਤੈਨੂੰਦਰਸਨਾਦਿਤਾਹੈ ਤੁੰਸਯਦਜਲਾਲਕਰਮਾ ਦੁਰਸਤਜੀਠਾਂ
 ਸਯਦਜਲਾਲਨੂਭੀਅਹਾਰਉਤਰਾ ਚਿਸਕੀਖਾਧਾ ਤੁੰਸਯਦਜ
 ਲਾਲਰਾਤਨੂੰਜਾਗਦਾਰਾਜਾ ਜੇਦੇਖਾਂਕਿਸਰਾਹਜਾਏਹੈਂਨਚਰ
 ਪਹਰਗਾਤਿਜਾਗਦਾਰਾਜਾ ਜਾਚਿਨਾਂਦੀਉਤਾਰੀਦਾਵਖਤਹੋਯਾ
 ਤੁੰਸਯਦਜਲਾਲਵੀਆਂਪਲਕਲਗਾਗਈਆਂ ਤੁੰਸਯਦਜ
 ਲਾਲਸਮਝਾ ਜੇਬੇਅੰਤਦਾਅੰਤਨਹੀਆਵਦਾ ਅਤੇਓਹਦਰਵੇ
 ਸਬੈਠਾਹੈ ਤੁੰਸਯਦਜਲਾਲਦੇਮਨਵਿਚਆਈਜੇਜਹਾਜਇਥੇ
 ਆਇਲਗੇ ਤੁੰਆਸੀਜਾਇਪਹੁਚੀਏ ਤਾਂਹਿਕਸਜਹਾਜ਼ਨੂੰਬਖ
 ਸ਼ਲੇਆਯਾ ਤੁੰਸਯਦਜਲਾਲਚੜਬੈਠਾ ਤਾਂਠੇਰਜਹਾਜ਼ਨੂੰਬਖ
 ਸਯਦਜਲਾਲਦੇਰਾਹੁਹੀਲੇਗਾਯਾ ਤੁੰਜਲਾਲਆਪਣੇਮਸ
 ਟਮਾਯਾ ਆਇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਚਰਨਤੇਮੱਥਾਦੇਕਰਾ ਦਸਤਾ
 ਖੀਲੇਕਰਬੈਠਗਯਾ ਤੁੰਗੁਰਨਨਕਜੀਕਰਮਾਪੀਰਜੀਦੇਹੁਕਮ

ਮੁਖਾਂਦਾਜਬਾਬ ਤਾਂ ਸਾਯਦਜਲਾਲਕਰਆਸੁਣਨਾਨਕਦਰਵੇਸ਼
 ਤੁਕਰਦਕਾਰਦਜੋਤੀਸਰੂਪੈ ਤੈਨੂੰਸਰੂਕਿਛੁਰੇਸਨਪੈਅਸਨੁ
 ਜੀਅੰਨੁਕੀਖਬਰਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਆਪੀਰਜੀਜੋਕਿਛੁ
 ਜਬਾਬਲੈਮਾਏਹੈਸੋਈਮਾਖਰੁ ਤਾਂਸਾਯਦਜਲਾਲਕਰਆਸੁ
 ਠਨਾਨਕਦਰਵੇਸ਼ ਜੋਕੋਈਹੁਕਮਖੁਦਾਇਦਾਮੰਨਦਾਹੈਅਤੇਉ
 ਸਦੇਕੀਤੇਵਿਚਸਬਰਨਾਹੀਰਖਦਾਸੋਈਗੁਰਮੁਖਹੈਅਰਜੋਕੋਈ
 ਉਸਦੇਕੀਤੇਵਿਚਸੱਕ ਲਾਵਦੇਹੈਸੋਬੇਮੁਖਹੈਏਹਜਬਾਬੀਮ
 ਲਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਆਪੀਰਜੀਏਹਜਬਾਬਤੁਜੀਕਿਥੇ
 ਲਾਏਹੈਤਾਂਸਾਯਦਜਲਾਲਕਰਆਸੁਣਨਾਨਕਦਰਵੇਸ਼ਹਿਕਜੋ

ਟਾਪੁਵਿਚਪਹਾਜ਼ਮਾਹ ਓਥੇਕੁਦਰਤਦੇਦਰਵੇਸ਼ਰਹਦੇਆਹੇ ਓ
 ਨਾਨਕੁਦਰਤਨਾਲਮਹਚਉਤਰਦਾਮਾਹਾ ਅਤੇਜੀਓਨਾਹੀਹੁਕੀ
 ਕੋਈਨਜਰਨਾਮਾਜ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਆਓਹੁਕਦੇਮਾਹੇਤਾਂ
 ਸਾਯਦਜਲਾਲਕਰਆਨਾਨਕਦਰਵੇਸ਼ਉਨਦਾਸਾਯਾਭਾਰੀਹੈ
 ਅਸਨੂੰਸੋਚਿਕਾਈਨਾਹੀ ਤੇਗੀਅਤੁੰਗੀਜਾਣੈ ਤਾਂਸਹੀਯਦਜਲਾ
 ਲਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਤੇਮਥਾਟੇਕਾ ਅਤੇਨਉਧਰੀਕਰੇ
 ਯਾ ਲਗਾਯਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਟਤਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਰਆਪੀਰਜੀ
 ਅਸਨੂੰਫਜਾਇਦੇਹਾਤਾਂਸਾਯਦਜਲਾਲਕਰਆਤੁਜਨੂੰਰਜਾਇ
 ਖਦਾਇਕੀਹੈਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਓਥੇਚਲਦੇਰਹੇ॥੨੧॥
 ਓਲੈਤੁਹੀਜੀਵਾਰਗੁਰੂ॥ ॥ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥੨੨॥

ਤਾਂਬਾਲੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਓਬੇਕਉਟਆਹੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਸੁਣਭਾਈਬਾਲਓਬੇਨਾਰਦਗੁਸਾਣੀਦੇਸਿਖਸੰਗਤ
 ਆਹੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਤੇਰੀਆਂਤੂੰਹੋਜਾਣੇ ਤਿਲੋਕੀਕ
 ਮਾਲਕਹੈਉਹਜੋਨਿਰੰਕਾਰਹੈਸੁਤੁਹੀਨਜਗਆਵਦਾਹੈ ਤਾਂ
 ਬਾਲੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਂਤੇਮਥਾਏਕਯਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾ
 ਗੁਰੂਜੀਹੁਣਕਿਧਰਨੁਰਦੇਹੇ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈ
 ਬਾਲਾਪਟਣਸੇਖਫਰੀਦਦੇਜਾਣੀਯੋਗੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂ
 ਜੀਫਰੀਦਸਾਧਤਾਂਅਗੇਹੀਪੁਰਾਹੋਗਯਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਫਰੀਦਦੀਸਤਵੀਜਾਹਗਾਹੈਸੇਖਸੁਹਮ
 ਪਰਭੁਲਾਫਕੀਰਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਸਯਦਜਲਾਲ
 ਜੋਹਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾਸਯਦਜਲਾਲ
 ਤੇਬਹੁਤਦੂਰਹੈ ਕਰਤਾਰਵਾਪੁਆਰਾਹੈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਚ
 ਲੀਅੰ ਤਾਂਓਬੇਚਲੇਪਟਣਸੇਖਫਰੀਦਦੇਆਏ॥ ੮੨॥=

ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਵਾਗੁਰੂ

ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥ ੮੩॥

ਗੋਸਟਸੇਖਸੁਹਮਦੀਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬ
 ਲਾਸੀਪੁਰਾਵੀਨਦੀਵਾਹਦੀਦੇਅਧਵਿਚਆਏ ਸਾਂਝੇਸਾਂਝੇਦਿ
 ਵਸਾਂਨਵਸਦੀਆਂਅਧਵਿਚਹੋਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਅਤੇਬਾਣਪਦ
 ਵਆਏਸੇਖਫਰੀਦਦੇਸਵਾਪਹਰਦਿਠਫੜੇ ਕੋਹਾਦੁਹਾਏਠਰਕ
 ਵਿਚਅਇਥੈਪਟਣਦਾਪੀਰਸੇਖਫਰੀਦਦੀਸੀਲਾਵਸੇਖਫਰੀ
 ਰਯਾਵਾਲਾਗਾਜਾਸੇਖਫਰੀਗਾਦਾਮੁਰੀਦਕਮਾਲਕਰਤਾਰਦ
 ਪੁਆਰਾਲਕੜੀਆਂਉਗਾਣੇਆਯਾਜੀਪੀਰਦੇਹੁਕਮਸਾਥਕਮ
 ਲਦਰਵੇਨਪਬਰਦਾਰਪੁਰਾਇਦਾਪੁਰਾਪੁਰਾਇਦੀਖਬਰ
 ਆਣਦਾਬਾਉਕੜੀਆਚੁਗਦਾਜੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਮੇ
 ਰਕਯਾਕਰਤਾਰਦੀਸਿਧਤਾਵਿਚ ਸਲੋਕ ਅਪੋਪਦੀਗਲਮ

ਅਪਉਪਰਲੇਖਤੀਤੁ ਏਕੋਕਗੀਮੈ ਨਾਨਕਾਤੂ ਜਾਵਹੇਕੁ॥
 ੧॥ ਜਾਂਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀਖਮਾਲ ਨਾਲ ਸਲੋਕ ਕਯਾ ਤੁੰਨਿ ਸੇਖ
 ਬਿਰਹਮ ਦੇ ਮੁਰੀ ਵਲ ਕੜੀਆ ਆਪਣੇ ਪਰਿਦੇਲੀ ਗਠਨੁ ਚੁ
 ਗਦਾ ਮੀਉ ਨ ਸੁਣਿਆ ਸੁਣਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ

ਦਸਤ ਪੰਜ ਲੋਕ ਸਲਾਂ ਮਕਰ ਬੈਰਾ ਅਰਜ ਕੀਤੁ ਜੀ ਪੀਰ ਸ
 ਲਾਮਤ ਏਹੁ ਬੈਰਾ ਮੈ ਕੁਵਤ ਸੁਣਾਈ ਮੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਖਮ
 ਨ ਨਾਲ ਆਖਮੋਸੁ ਜੋਏ ਫਕੀਰ ਬੁਢਾਇ ਦੇ ਪਾਠੇ ਆਪੇ ਪ
 ਰੀਏ ਆਪੇ ਕਲਮ ਹੈ ਆਪੋ ਠਿਪਣ ਹਾਰਾਏ ਬਖਾ ਆਪਣਨੁ
 ਬੰਦਾ ਹੋਤਿ ਸਾਵਿਤਰ ਬੁਢਾਇ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਮ ਜੋ ਬੰਦੇ ਦੇ ਬਾਖ
 ਲਿਖੀ ਹੈ ਸੋਇ ਹੁਕੀ ਆਪੇ ਬੁਢਾਇ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਮ ਰਕੁ ਕਤਨੇ ਕ
 ਆਰੇ ਜਿਖਾਲ ਸਖਲ ਕਖਲ ਕਵਿਚ ਖਾਲ ਕਪੁਰ ਰਹਮਾ
 ਸਬੁਠੀ ਲੋਕ ਹੁਕਮ ਨ ਭੂਲ ਹੁਕਾਈ ਐ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ
 ਕਯਾ ਹੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਚ ਆਪੇ ਸੇਵਕ ਹੋ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ
 ਬਿਲਾਇ ਕਸਬੀ ਦੁਜਾਨੁ ਹੀਕੋਇ ਸਹਾਂ ਕਹਾਂ ਏਕੋ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹੁ ਫ
 ਕੀਰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਬੇ ਆਯਾ ਅਇਕੁ ਲਮਾਖੋ ਸਪੀਰ ਸਲਾਂ
 ਮਤਾਇ ਕੋ ਮੈ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੂਦੇਖਾ ਸੁਆਨ ਬੁਢਾਇ ਦੀਸੁ
 ਰਤਿ ਹੈ ਅਲਪ ਪੁਰਾਤਨੁ ਹੈ ਸੋਏ ਜਪੈ ਜਿਸ ਨੇ ਇਕ ਜਾਤੁ
 ਸੋਹ ਕਤਾ ਲਾਨੁ ਆਪਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਯਾ ਬਚਾ ਕਮਾਲ ਦੇਖ
 ਹਿਵਤ ਬੁਢਾਇ ਦੀਸੁ ਰਤੁ ਤੁੰਨ ਕਮਾਲ ਨੇ ਕਯਾ ਪੀਰ ਸਲਾਂ ਮਤੁ

ਰੂਨਾਨ ਕਹਿ ਦੁਖ ਦਾਇਰੀ ਸੂਰਤ ਹੈ ਐਨ ਖੁਦਾਇ ਹੀ ਤਾਂ ਸੇਖਾ ਬਿਰ
 ਮਪੀਰ ਕਹਾਂ ਜੇ ਬਚ ਮੈਂ ਤਾਂ ਜਬਾਬ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨੂੰ ਪਿੰਨ ਦੇਂਦਾ ॥
 ਜੇ ਇਸ ਜਬਾਬ ਦਾ ਸੁਆਲ ਦਿਤੋਂ ਤਾਂ ਉਹ ਹਕੁਤਾਲ ਕੂਪ ਹੁਤਾ
 ਹੈ ਜੇ ਨਾਂ ਦਿਤੋਂ ਤਾਂ ਸਚੁ ਭੂਠੈ ਤਾਂ ਸੇਖਾ ਬਿਰਹਮ ਸਲੋਕ ਕਰਹਾ ॥
 ਸੇਖਾ ਬਿਰਹਮ ਦਾ ਖਬਰ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਪੁਛੀ ਹੋਇ ਇਕ ਜਾਹਿਬ ਦ
 ਇਹ ਦੀ ਕੋਹ ਸੇਵਾ ਕੋਹ ਫਾਰਈ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਜੋ ਇਕ ਸ
 ਹਿਭੁ ਹੋਵੇ ਇਹ ਦੀ ਹੋਨ ਨਨਕ ਜੀ ਹਿੰਦੁਆ ਖਦੇ ਹੋਨ ਜਿਸ ਸਾ ਵਿਚ
 ਸਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਹਦੇ ਹੋਨ ਜਿਸ ਸਾ ਵਿਚ ਸਹੀ ਹੈ ਦੇਖ
 ਖੁਦਾਇ ਇਕ ਹ ਦੀ ਦੁਇ ਸਹੀ ਕੋਹ ਕੋਰਾ ਹ ਵਿਚ ਕਹੀ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮ
 ਨਾ ਸਹੀ ਕੋਹ ਕੋਰਾ ਹ ਵਿਚ ਕਹੀ ਮੈਂ ਤਾਇਹ ਬੈਤ ਸੇਖਾ ਬਿਰਹਮ ਪਾਸੇ
 ਲੈ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਆਯਾ ਆਇਕ ਰਾਮਾਇ ਸੁਜੀ ਪੀ
 ਰਸ ਲਾਮਤ ਮੇਰੇ ਪਰਿਤੋਰੇ ਬੈਤ ਉਤੇ ਬੈਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਜਬਾਬ
 ਦਾ ਸੁਆਲ ਮੈਂ ਕੁਮਿਲੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਜਿਸ ਆਖ ਦੇਖ
 ਕਾਉਨ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪਾਰੇ ਜਬਾਬ ਮਿਰਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਰੀ ਦੇ ਨੇ ਬੈ
 ਤ ਆਖ ਸੁਣਾਯਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਬੈਤ ਦਾ ਸੁਆਲ ਦਿਤਾ ਅਤੇ
 ਸਹੀ ਅਤ ਉਪਰ ਕਹਿਆ ਸਲੋਕ ਦਾ ਜਬਾਬ ਹਿਕਸ ਹਿਕਸ ਹਿਕ
 ਹੁ ਹਿਕਸੇ ਸੇਵੀ ਦੁਜੇ ਕਰਦਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦੁਜਾ ਕਾ ਹੇ ਸਿਮਰੀ
 ਮੈਂ ਜੀ ਮੈਂ ਤੇ ਮਰਜਾਇ ਉਰੇ ਸਿਮਰੇ ਨਨਕਾ ਜਲ ਬਲ ਰਾਮਾ ਸਮਾਇ
 ੩॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਮੁਰੀ ਦਨੁ ਜੇ
 ਪੀਰਾ ਮਜੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਹਨੁ ਕੁਲ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਖੁਦਾਇ ਨਾਲ ਦੁਸੁਲ ਨਾਹੀ
 ਹਿਕਸਾ ਹਿਕਸ ਹਈ ਹਿਕਸ ਹੰਦ ਹਈ ਹਿਕਸੇ ਸੇਵੀ ਸੇਵਾ ਕਰਦੁ ਜਾਮਨ
 ਹਕੁਤ ਦੁਜਾ ਪਾਗਲਿ ਦੁਖ ਤਿਸ ਦਾ ਸਰਬ ਮਕਾਰ ਹੈ ਤੇ ਸੇਕੁ
 ਸੇਵ ਸਤੁਰ ਜੀ ਅਕੈ ਸਾਬ ਜੇ ਹਾਇ ਜਾਹੇ ਤਿਸ ਕੁ ਕੁ ਸਿਮਰੇ ਤੇਰ
 ਦੁਜਾ ਮਨ ਹਕਰੀ ਕਉਟ ਹਿੰਦੁ ਕਉਟ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਹੁਨ ਜੀ ਮਾਂ

ਵਿਗਹਿ ਕੋਖੁ ਦਾਇਰੈ ਇਹੁ ਸਲੋਕ ਦੇ ਜਬਾਬ ਦਾ ਸੁਆਲ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸੋ ਲੈ ਕਰ ਓਹੁ ਮੁਰੀ ਦਸੇਖਾ ਬਿਰਹਮ ਬਾਲੇਗਾ
 ਜੇਕਾ ਸੇਖਾ ਬਿਰਹਮ ਪਾਸ ਲੈਆਯਾ ਆਨ ਕਰ ਜਾਂ ਓਹ ਬੀਤ ਪ
 ਜਾ ਤਾਂ ਸੇਖਾ ਬਿਰਹਮ ਸੁਣ ਕੇ ਖੁਸੀ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਮੁਰੀ ਦਕੁਆਖੋ
 ਸੁ ਬਚਾ ਕੁਝ ਸਮਝੋ ਕਿਲੰਗੀ ਬਚਾਵੇ ਸਠ ਕੀਰਾ ਵਿਰਬਹੁਤ
 ਅਜਮਤ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਰੀ ਦਕੁਆ ਪੀਰ ਸਲਾਂ ਮਤ ਤੈਨੂੰ ਜਭੁ ਰੋਜਨੇ
 ਤਾਂ ਪੀਰ ਕੁਆ ਬਚਾ ਜਿਨਾ ਵਿਕਖੁ ਦਾਇਰੁ ਆਹੈ ਸੇਹ ਕਕੁਪਹੁ
 ਤੈਹੈ ਪਰਬਚਾ ਮੈ ਕੁਪਿਨ ਵੇਦ ਉਬਾਉ ਮੈ ਓਹੀ ਦੀਦਾਰ ਕਰ ਸਾਂ
 ਤਾਂ ਮੁਰੀ ਦਕੁਆ ਪੀਰ ਸਲਾਂ ਮਤ ਭੁਲਾ ਬੀਦੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਸੁਖਵ
 ਸਣ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਚਲਾ ਤਾਂ ਉਸ ਮੁਰੀ ਦਨੂੰ ਅਗੇ ਕਰ
 ਦੋ ਚਲਾ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਹਾ ਤਿਥਾ ਉਘਾ ਪੀਰ
 ਆਵਦੇ ਹੀ ਸੁਖਵਾ ਸਣਹੁ ਉਤਰ ਕਰਾ ਆਖੋ ਸੁ ਸੇਖ ਕੁਆ
 ਸਲੋਕ ਯਾਰ ਸਲਾਂ ਮਾਲੇ ਕਮ ਬਚਾ ਖੁਦਾਈ ਸਚ ਚਉ ਦਰਗ
 ਹਵਣਾ ਵਿਸੇਖਾ ਆਖਾ ਤੁਖਾਉ ਸਚਮੁੰ १ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕ
 ਯਾ ਰੁਖਣਾ ਸਚਾ ਮਲਾਈ ਸੇਖ ਦਰਗਾਹੋ ਤਨ ਸਚੀ ਆਂ ਕੂਣੇ
 ਕੂੜਾ ਭੇਖਾ ਫਿਰੇ ਰਾਸੀ ਸੁਰੀਆਂ ਤਾਂ ਫੇਹ ਪੀਰ ਕੁਆ ਜੀ ਸਲਾਂ ਮ
 ਲੋਕ ਮਨ ਨਕਦੇ ਦੀ ਖੁਦਾਇ ਕੇ ਪਮਾਰੇ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੁਆ
 ਪੀਰ ਸਲਾਂ ਮਾਲੇ ਕਮ ਆਤੀ ਪੀਰ ਜੀ ਸਰਫ ਚਾਜੀ ਹੁਈ ਗੰਗੀ

ਨਿਵੇਸਤ ਜੀ ਸਾਸੀ ਜੀ ਵਿਪੀਰ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਹੋਯਾ ਵੇਦ ਉਠ ਕਰ ਗੰਗ

ਅਨੇ ਬਹੁਤ ਭਾਉਰ ਪੀਰਾ ਵਿਛਾਵਟੇ ਵਿਛਾਵਟੇ ਪੀਰਮਤੇ
ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਦੇ ਰੋਇ ਪਰ ਬੈਠੇ ਇਕੱਠੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕਜੀ ਦੇ
ਮੁਖ ਪੁਰਬ ਵਲ ਅਤੇ ਪੀਰਦਾ ਮੁਖ ਕਾ ਬੇ ਵਲ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀ ਕਾ ਪੀਰ ਜੀ ਤੁਸਾ ਕਾ ਬਾਇਤ ਵਲ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖਰ
ਰਾਮ ਕਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਵੀਨ ਮਰ ਪੀਰ ਕ
ਠਉਰ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਾ ਪੀਰ ਜੀ ਪੁਰਾਇ ਬਾਵਦੁਲ
ਟੇ ਕੀ ਰੁਵਾਲੀ ਏਹ ਹੈ ਪੀਰ ਜੀ ਤੁਸਾ ਵਿਨੁ ਵਿਵਰੁਲ ਵਾਹੇ ਜਿ
ਓਨ ਦੀ ਵਿਚ ਵਸਤੂ ਢੁਢੀ ਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਪੀਰ ਕਾ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਮੀਤੇ ਗਾਏ ਤੁਸਾ ਕਰ ਬਹੁਤ ਹੈ ਰਾਨ ਬੀਅਸ ਅਸਾ ਕਾ ਜਿਨ
ਵਾਹੇ ਪੁਰ ਹੈ ਤਿਨ ਵਾਹੀ ਵਾਹੁ ਕੀ ਮੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
ਕਾ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੁ ਮਾਸੀ ਜੀ ਦੇ ਅਸਾ ਤੁਸਾ ਤੁਸੀ ਮਲ ਦੇ ਨਲ
ਸਰਠ ਰਾਜੀ ਰੂਪੀ ਤੁਸਾ ਦੀ ਵਰੋ ਅਮਾਜੀ ਹਲ ਰੂਪੇ ਤਾਂ
ਪੀਰ ਕਾ ਏ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਮੈ ਕੁਝੁ ਹੈ ਬੈਠੇ ਦੇ ਬਾਨ ਵਾਹੀ ਹੈ ਰ
ਨਲ ਗਾਹੇ ਓਹ ਵਾਸਾ ਮੁਸਾਖੀ ਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਕਾ
ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੁ ਮਾਸੀ ਦੇ ਜੋ ਕੁਝੁ ਪੁਰਾਇ ਜੀ ਸੋਈ ਜਾਬ
ਅਖਸਾ ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਤਾਂ ਪੀਰ ਪੁਰਾਇ ਦੀ ਖਬਰ ਮਿਨ
ਟੇ ਵਾਸੁ ਮਾਲ ਕੀਤਾ ਸੋਲਕ ਪਾਕੁ ਪੋਲਾ ਪਸ ਕਹੀ ਕੀ
ਲਜੀ ਪਹਰ ਜਿਨੀ ਦੇ ਸੀ ਸਹੀ ਮਲੇ ਮੈ ਸੋਈ ਦੇ ਸੁਕਰਾ ੪ ਤਿਸ
ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਜੇਏ ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ ਏਹੇ ਤੋਂ ਕਾਹੇ ਜੋਹੇ
ਪੁਰਾਇ ਹੈ ਸੋਹਿ ਕੁਪੁਰਾਇ ਕੇ ਕਰ ਪਾਈ ਦਾਹੇ ਕਪੜੇ ਪਾਕੁ
ਕੀ ਬੜੇ ਪੈਨ ਕਰ ਲੀਓ ਦੀ ਵਿਚ ਬੀਓ ਕਲਾਂ ਕਿਉ ਜਾਵੇ
ਜਾਇਰ ਹਾਂ ਕਿਨੀ ਗਲੀਆਂ ਵਿਸ਼ੀਆਂ ਪਰਮਾਰਿਲ ਫੁਰਕਰ
ਖੰਥਾ ਪਹਨ ਕਰਨਿ ਕਲਾਂ ਜਿਤ ਕਲ ਜਿਤ ਸੇਵ ਮੈ ਕੁਮੈ ਰੂਸਾ ਹਿਤ
ਅਲੇ ਜਾਈ ਗਲ ਕਰ ਦਾਹਾ ਪਰਤੀ ਮੈ ਕੁਝੁ ਓਹ ਬਾਤੁ ਦਸ ਜਿਤ ਸੇਵ

ਤੀਮਹਨਤਮੈਨੁਸਾਹਿਬਮਿਲੇਸੋਈਜਬਾਬਮੈਕੁਦੇਗਾਤਾਕੁਰੂਨਨ
 ਕਜੀਸਦੀਯਤਾਦਿਚਸਲੋਕਸੁਅਲਬੈਤੁਦਾਦਿਤਾ॥ ਸਲੋਕ ਕਾ
 ਤੇਪਾਤਪਟੇਲਾਪਜਕਰੀ ਕੰਬਲਜੀਪਹਰੇਕਾਹ ਪਾਰਹੀਬੈਠਾ
 ਸਹੀਮਲੇਜੇਚਿਤੁਰਾਖਾਹੁਠਾਇ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਪਾਰਹੀਮੁਧਾਇ
 ਰੇਸਪਿਰਾਨਿਤੁਜਾਹਸਮਾਲੇ ਨਨਕਮਿਲਦਿਆਦਿਲਨਲਗਇ
 ਜੇਨੀਯਤਾਯਠਕਰੇਇ॥੬॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਜਿਹੇਸੇਖਜੀ
 ਕਿਤਕਾਰਣਤੁਕਪਰੇਪਾਤਦਾਹੇ ਕਿਤਕਾਰਣਤੁਖਿਬਾਪਹਨਦਾ
 ਹੈ ਦਿਸਕਾਰਣਪਰਮਹਲਾਇਸਤਰੀਆਂਛੋਰਦਾਹੈ॥ਏਨੀਗਲੀ
 ਖੁਦਾਇਨਾਹੀਪਾਈਦਾਸਿਦਕਾਮੁਰਾਦਪਾਈਦੀਹੈ ਸੇਖਜੀਪ
 ਰਬੈਰਮਾਹੇਯਾਸਿਦਕਾਇਰਹਦਾਹੈ ਸਿਦਕਸਬੁਰੀਦਿਚਰਹ
 ਯਾ ਅਤੇਆਪਣਾਸਿਦਕਾਇਰਖੀਮੈ ਭੁਖੀਦੇਸੀਕੀਤੇਖੁਦਾ
 ਇਨਾਹੀਮਿਲਦਾ ਸੇਖਜੀਜੇਔਰਤਪਰਹੋਵੈ ਅਤੇਮਰਦਦਿਦੇ
 ਸਹੋਵੈ ਔਰਤਖਸਮਦੇਹਕੰਮਅਦਬਾਦਿਚਬਰਰਹੇ ਤਾਂਔਰਤਖ
 ਸਮਕੀਅਰਖਸਮਔਰਤਦਾਹੋਇ ਜੇਸੇਖਜੀਔਰਤਬਦਰਹੀ
 ਹੋਵੈਖਸਮਨਲਸਿਦਕਨਹੋਵਸੁ ਤਾਂਔਰਤਬਜਹਗਾਰਹੋਇ
 ਖਸਮਕੀਨਾਹੋਈ ਖਸਮਕੀਸਚਨਜਾਤੀਅਸੁ ਸੇਖਜੀਓਹਔ
 ਰਤਔਰਾਂਦੀਹੋਈ ਜੇਸਬੁਰੀਕਰਕੇਸਿਦਕਾਦਿਚਬਰਰਹੇ ਤਾਂਸਿ
 ਦਕੋਮੁਰਾਦਹੋਵੇ ਤਾਂਖਸਮਨੁਪਰਬੈਠਾਪਾਏ ਤਾਂਸੇਖਾਬਿਰ
 ਹਮਪੁਛੀਖਬਰਖੁਦਾਇਦੀ ਸਲੋਕ ਨੀਛੀਕੀਤਨਗਾਦਜਾਂਦ
 ਤੁਮੁਈਆਸੁ ਧਨਕੂਕੇਦੀਗੋਰਮਹਤੈਸਾਹਬਨਾਮਿਲੀਆਸੁ
 ੭॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਸੇਖਕਯਾਜੇਹੇਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀ ਤੇਜੇਕਯਾਹੈਜੇਸਿਦਕਸਬੁਰੀਕਰਕੇਬਹਰਹੁ ਅਗਦਿ
 ਖਾਂਜਦਮੈਜੁਆਨੁਆਂਹੀਖਿਜਮਤਾਦਿਚਪਹੁਚਦੀਆਹੀ ਤਾਂ
 ਮੈਨੁਖਸਮਨਮਿਲਾ ਅਤੇਰੁਣਾਬਿਰਧਹੋਈ ਅਹੁਣਾਇਸ

ਬੇਖਿਜਮਤਹੋਟੇਤੋਰਹੀ ਹੁਣਇਸਨੂਗੋਰਦੇਦਿਨਆਹੇਇਸ
 ਵਾਕਉਦਹਵਾਲਹੋਇ ਚਿਨਾਵੇਨਾਦਿਚਨਾਮਿਲਐਹੁਦਏਸ
 ਨੂਰਿਮੇਦਰਹੀ ਇਸਬਾਤਦਾਕੀਹਾਲ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਰੀ
 ਯਤਾਦਿਚਬੈਤਕਹਾ ਸਲੋਕ ਮਹਲਕੁਚਜੀਮਹਵਤੀਕ
 ਲੀਮਸਹਕਸੁਧ ਜੇਗੁਣਹੋਵਨਤਾਂਘਰਰਵੇਨਨਕਅਉਗੁ

ਨਮੁਧਾ॥੫॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਮ
 ਸੇਖਜੀਜੇਇਸਨੂਜੁਆਨੀਦਿਚਖਸਮਨਮਿਲਾ ਤਾਂਕਛਦੇ
 ਸਖਦਾਇਦਿਚਤਨਾਹੀਇਹਦੇਸਬੰਦੇਦਿਚਹੈਅੰਗਤਜਾਂਕਚ
 ਜੀਹੋਦੀਹੈਖਸਮਉਸਦਾਉਸਨਾਕਸੁਘੜਹੋਦਾਹੈ ਤਾਂਉਸਉ
 ਪਰਮਿਹਰਨਾਹੀਕਰਦਾ ਅਤੇਅੰਗਤਸੁਚਜੀਹੋਦੀਹੈਤਾਂਜੀ
 ਗਾਰਦਿਚਰਹਦੀਹੈ ਅਤੇਮਹਲਤੇਕੁਲੀਖਸਬੋਈਆਦਈ
 ਹੈਤਾਂਉਸਮਹਲਨੂਸਾਹਬਬਹੁਤਖੁਸੀਹੋਇਕਰਮਿਲੇਅਗੇ
 ਮਹਲਕੁਚਜੀਹੋਦੈਅਤੇਮਹਲਤੇਸੜੇਗਨਆਵੇ ਤਾਂਉਸਮਹ
 ਲਦੇਨਜੀਖਸਮਕਜੇਕਰਆਵੇ ਕੁਚਜੀਓਹੈਜੋਖਸਕੀ
 ਸਾਰਨਜਾਏ ਅਤੇਸੜੇਗਨਬਦਬੋਇਓਹੈਜੋਬਦਾਅਮਲਕ
 ਹੈਚੋਗੀਕੀਨਿਦਜਾਅਹੀਕਾਰਕਰੇਕਰੇਧਕਰੇਲੇਕੁਮੋਹਸੁ
 ਰਬੋਲੇਏਨੀਗਲੀਏਨੀਬਾਤੀਤਿਸਤੇਸੜੇਗਨਆਵਈਹੈ
 ਜਾਂਏਹੁਬਲਾਈਇਸਦਿਚਹੋਵਨਤਾਂਸੇਖਜੀਉਸਦੇਸਾਹਬ
 ਖਸਮਕਜੇਕਰਨਜੀਕਮਾਵੇ ਜਾਂਏਸਨੂਗੁਣਹੋਵਨਤਾਂਖ

ਸਮਮਿਲੈ ਤਾਂ ਸੇਖਾਬਿਰਹਮ ਬੈਤ ਕਰਾ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਖਬਰ ਦਾਸੁ
 ਮਾਲਕੀ ਤੇਸੁ ਸਲੋਕੁ ਕਵਨ ਸੁਅਖਰ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਵਣੁ ਸੁ
 ਮਦੀਆਂ ਮੰਤ੍ਰ ਕਵਣੁ ਸੁਦੇਸੁ ਹਉ ਕਰੀ ਸਿਤ ਦਸੁ ਆਵੈ ਕੀਤੁ ੧੮
 ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂ ਸੇਖਾਬਿਰਹਮ ਕਰਾ ਏਗੁ ਰੂਨ ਨਕ
 ਜੀ ਤੁਜੈ ਜੇ ਜੇ ਗੁਣ ਵੀ ਤੇ ਤੇ ਗੁਣ ਕਰ ਕਰ ਸਾਹਬ ਪਾਯਾ ਹੀ
 ਜਿਨੀ ਗੁਣੀ ਤੇ ਪਾਯਾ ਜੇ ਸੇ ਮੈ ਕੁਛੀ ਤੁਸੁ ਸੇ ਗੁਣ ਮੈ ਕੁਛੁ ਸਤੁ
 ਜਿਨਾ ਕੁਛ ਮਾਇ ਕਰ ਸਾਹਬ ਨੂ ਮਿਲਾ ਜਾਏ ਸੇ ਗੁਣ ਮੈ ਕੁਛੁ ਸਤੁ
 ਸੇ ਕਾ ਅਖਰ ਹੋ ਕਾ ਗੁਣ ਹੈ ਸੇ ਕਾ ਮਦੀ ਪਾਮਤ ਹੈ ਜਿਤ ਅਖ
 ਰ ਜਿਤੈ ਗੁਣ ਜਿਤੈ ਦੇਸੁ ਸਾਹਬ ਕੀਤੁ ਦਸੁ ਆਵਤ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾ
 ਨਕ ਜੀ ਸਰੀਸਤਾ ਵਿਚ ਬੈਤ ਕਰਾ ਸਲੋਕ ਨਿਵਰਾ ਸੁਅ
 ਖਰ ਪਿਵਰ ਗੁਣ ਜਿਹ ਬਾਮਣੀਆਂ ਮੰਤ੍ਰ ਏਤੈ ਬੈਤੈ ਦੇਸ ਕਰ
 ਤਾਂ ਦਸੁ ਆਵੀ ਕੀਤੁ ੧੯ ਸਲੋਕ ਸੇਵ ਕਰੈ ਸੁਕੀਤ ਕੀ ਕੀਤੁ
 ਤਿਸੇ ਕਾ ਹੋਇ ਗਰਬੀ ਕੀਤਨ ਪਾਈਯੇ ਤੁਵੈ ਖਰੀ ਸੁਆਲ ਮੇ
 ਤੁਇ ੧੧ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਤਿ ਸੁਰਾਵਸੀ ਜਾ ਕਉ ਨਦ
 ਰ ਕਰੇਇ ਨਾਨਕ ਸਭੇ ਸਰੀਆ ਪਲਰੇ ਕੀਤਿ ਜੀ ਕਾ ਹੋਇ ੧੨ ॥
 ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਜੇਏ ਸੇਖਾ
 ਏਹੁ ਨਿਵਰਣਾ ਹਰਿ ਕਿਸੀ ਅਗੋਰੁ ਲਾਹੈ ਸੇਏ ਹਮ ਅਖਰ
 ਹੀ ਅਤੇ ਕੋਈ ਰੁਲਾ ਮੰਨਹੁ ਅਤੇ ਕੋਈ ਬੁਝਾ ਮੰਨਹੁ ਪਰਮੇਸਰ
 ਦੁਖ ਦੇਵੈ ਭਾਵੈ ਸੁਖ ਦੇਵੈ ਤਾਏਹੁ ਸਨੁ ਗੁਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਿ ਸਾ
 ਹਿ ਬਕੀਤ ਖਰਾਖੁ ਸੀ ਹੁਦਾਏ ਇਸ ਬੀ ਦੇਵੇ ਬਾਬ ਮਿਹਰ ਵਾਂਗ
 ਹੁਦਾਏ ਅਤੇ ਜਿਹ ਬਾਤੇ ਰੁਲਾ ਸਬਦ ਬੋਲੈ ਅਤੇ ਸਿਫਤ ਸਾਹ
 ਬ ਦੀ ਕਰੈ ਤਾਂ ਏਹੁ ਮਦੀਆਂ ਮੰਤ੍ਰ ਹੈ ਏਸ ਨੂ ਇਤ ਕਰਕੇ ਇਸ ਦੇ
 ਵਸ ਕੀਤ ਹੈ ਹਾਏ ਜਾਂ ਇਤ ਨੀਆਂ ਵਸਤੂ ਕੋਈ ਬੀ ਦਵ ਸੁਕਰੈ ਤਾਂ
 ਸਾਹਿਬ ਖੁਦਾਇ ਜੇਹੈ ਸੇ ਇਸ ਦੇਵ ਸੁਹੰਦਾਏ ਪਰ ਜਾਏਹੁ ਸੇਵ

ਸਾਹਿਬਨੁਕਾਵੈ ਜਿਤਨੀਆਂਸਈਆਂਕਹਾਵਈਆਂਹੈਨਤਿਤਨੀ
 ਆਵਿਚੋਪਰਕਾਈਨਹੀਕਹਾਵਈਆਪੋਆਪਣੀਜਾਹਗਾਕ
 ਹਾਵਈਆਂਹੈਨ ਜੋਮੈਯੀਕੀਤਨੁਕੀਧੁਇਲਈਅਰਮੈਯੀਸੇਵਾ
 ਕਰਲਈ ਜੋਦੋਵੈਸਿਰੇਮੇਰਾਕੀਤਹੋਵੈ ਤਾਂਭੁਲਾਹੋਵੈ ਪਰਜੇਮਿਹ
 ਰਈਨਜਰਕਰੇ ਅਤੇਜਿਸਦੀਸੇਵਾਸਾਹਿਬਨੁਕਾਵੈ ਦੋਵੈਸਿ
 ਰੇਕੀਤਉਸਦਾਹੋਵੈ ਤਾਂਸਰਨਾਂਮਹਲਾਂਨੂੰਛੱਡਕਰਕੀਤਉਸੇਦਾ
 ਹੋਵੈ ਉਸਦੇਦਰਨਦਿਚਰਲੇ ਤਾਂਸੇਖਬਿਰਹਮਕਰਿਆ ਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਨਿਬੋੜਾਕਰਕੇਫੇਰਛਲਾਇਪਾਯੋਕਰੇਜੀਸੇਵਾਪਿਛੇ
 ਨਜਰਕੇਨਜਰਪਿਛੇਸੇਵਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਸਰੀਅਤਦਿਚ
 ਬੈਤਕਰਿਆ ਸਲੋਕ ਸੇਵਾਕਰੇਜੁਕੀਤਕੀਕੀਤਤਿਸੀਕਹੋਗੇ
 ਗਾਰਬਕੀਤਨਪਾਈਐਜੇਖਗੇਸੁਆਲੇਚਿਹੋਇ॥੧੩॥ ਤਿਸਕ
 ਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਰਿਆ ਸੇਖਜੀਮੁਲਾਇਸਰੀਸੇ
 ਵਾਹੇ ਸੇਵਾਕਰਕਰਗਾਰਬਨਕਰੇ ਨਿਹਗਾਰਬਹੋਇਕਰਸੇਵਾਕ
 ਰੇ ਤਾਂਉਸਉਪਰਸਾਹਬਕੀਨਜਰਹੋਇ ਜਾਂਉਜੇਜੀਸੇਵਾਕਰੇ
 ਅਤੇਗਾਰਬਨਕਰਈ ਜਾਇਸਨੁਨਜਰਹੋਇਤਾਂਉਹਮਹਲ
 ਬੁਲਾਈਐਅਤੇਸੋਹਿਣੀਹੋਵੈਅਤੇਸੇਵਾਕਰੇਖਸਮਨਾਲਸੇ
 ਵਾਦਾਅਤੇਸੁਰਤਦਾਗਾਰਬਕਰੇ ਤਾਂਉਸਨੁਸਾਹਬਗਾਰਬਕਰ
 ਕਰਨਜੀਕਨਆਵਸੀਭਾਵੈਕੇਯੀਸੇਯਦੀਹੋਵੈਤਾਂਸਾਹਬਾਇਸ

ਨੁਮਿਹਰਵਾਂਨਾਹੋਵਈਤਾਂਉਸਦਾਨਾਛੁਰਜਪਵਸਾਗਵਨ

ਸਾਖੀ ੨॥ ਜਬਾਬਗੁਰੂਜੀਸੇਖਾਬਿਰਹਮ ॥ ੩੩੩

ਹੋਵਈ। ਤੇਯੋਇਸਦਾਮੂਲਸੇਵਾਹੈ ਸੇਵਾਤੇਸਾਹਿਬਪਾਈਦਾਹੈ ਸੇਖਾ
ਸੇਵਾਕਰਕੋਗਰਬਨਕਰੈ ਤਾਂਪਾਏਪਰਪਹਲੇਸੇਵਾਹੈ ਸੇਵਾਤੇ
ਸਾਹਬਪਾਈਅੰ ਤਾਂਸੇਖਾਬਿਰਹਮਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦੇਕਦਮ ॥
ਨੂਹਬਲਾਇਕਰਆਪਣੇਮਥੇਤੇਲਾਜਾ ਅਤੇਮੂਹੋਕਯਾਵਾ
ਹੁਨਾਨਕਾਨਿਰੰਕਾਰੀ ਵਾਹੁਨਾਨਕਾਨਿਰੰਕਾਰੀਜੀ ਜਿਨਖੁਦਾ
ਇਦੇਨਾਇਦੀਸਚੀਖਬਰਦਿਤੀ ਅਸਾਨੁਭੀਕੁਝਖੁਦਾਇ
ਦੇਗਾਹੁਦੀਖਬਰਹੋਈ ਕਰਮਖੁਦਾਇਦਾਹੋਆ ਅਸੀਜੀਵੇਜਿ
ਖੁਦਾਇਕਾਪਯਾਰਅਸਾਕੋਮਿਲਾ ਜਣਖੁਦਾਇਹੀਮਿਲਾ ॥
ਹੈਖੁਦਾਇਦਾਮਹਲੀਮਿਲਾ ਅਜਖੁਦਾਇਦੇਮਿਲਣੇਦਿਚ
ਸਕਕੁਝਨਹੀਰਹਾ ਜੀਇਕਗੁਸਤਾਕੀਪੈਦੀਹੈ ਜਖੁਦਾਇ
ਦੀਅੰਬਹੁਤਗਲਾਂਪੁਛੀਆਂਹੈਨ ਅਤੇਹੋਰਹੋਰਗਲਾਂਖੁਦਾ
ਇਨਦੇਵੈਕਰਣੀਆਂ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਹੀਅਤਦਿਚਬੈਤ
ਕਯਾ ਸਲੋਕ ਜੇਰੂਪੇਕਾਮੈਦੋਸਤੀਭੁਖੈਸਾਦੈਰੀਫ ਲਏ
ਮਾਲੇਪੁਲੀਮਿਲਮਿਚਲਓਘੋਸਓਟਪਲੀਘ ਕੁਓਕੈਕਰੇ
ਧਖਅਰਹੋਇਫਕੜੀਪੈਦੈਅੰਧੁ ਰੁਪੈਚੰਗੀਨਨਕਾਵਿਣਨ
ਵੈਸੁਰਗੀਧਾ॥੧੫॥ ਤਿਸਕਾਪਰਮਾਰਬ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕ
ਜੀਕਯਾਏਸੇਖਾਜੀ ਜੇਰੂਪੇਕਾਮੈਕਾਂਅਬਹੁਤਹੈਜਿਓਭੁਖੈ
ਅਤੇਸੁਆਦੇਨੂਮੁਹਬਤਹੈ ਤੇਲਥੈਅਤੇਮਾਲੇਨੂਮੁਹਬਤ
ਹੈ ਜੇਓਘੋਅਤੇਨਿਹਾਲੀਅਤੇਸਿਹਜਾਨੂਮੁਹਬਤਹੈ ਤੇਖੁ
ਦਾਇਦਾਬੰਦਾਂਨੂਮੁਹਬਤਹੈਖੁਦਾਇਦੇਨਾਵੈਨਾਲਮੁਹਬ
ਤਹੈ ਓਨਨੁਖੁਦਾਇਦੀਆਂਗਲਾਂਇਉਸੋਹਦੀਆਂਹੈਨ ਜਾਂ
ਕੁਖਨੁਕੁਸਨਸੋਹਦਾਹੈ ਜੇਓਘਨੁਸਿਹਜਾਸੁਹਾਵਦੀਹੈ ਤੇ
ਖੁਦਾਇਦੀਆਂਗਲਾਂਖੁਦਾਇਦਾਬੰਦਾਂਨੂਮੁਹਬਤਹੈ
ਹੈਨ ਸੇਖਾਏਹਮਨੁਖਕੋਧਕਰਦਾਹੈ ਕੁਓਕੁਓਕਖੁਆਰਹੈ ॥

ਕ

ਹੈ ਸਮਝਦਾਨਾਹੀਅੰਧਾਰੈ ਜੇਏਹੁਚਾਲਕੁਤਨਾਹੀ ਨਿਚਰਹਿ
 ਹੁਬੋਲੈ ਤਿਗਾਇਹੁਖੁਦਾਇਦੀਆਗਲਾਏਲੈ ਜੇਨਬੋਲੈਤਹਿ
 ਸਨੁਦੁਪਹੀਚੀਗੀਹੈ ਪਰਸੀਏਨਖਦਾਇਦੀਆਂਗਲਾਂਇ
 ਸਨੁਹੋਰਹੋਰਬੋਲਣਾਕੁਲਨਾਹੀ ਹੋਰਸਬੋਲਣਨਲੇਦੁਪਹੀ
 ਕੁਲੀਹੈ ਸੋਖਿਨਾਖੁਦਾਇਬੀਹੋਰਹੋਰਬੋਲੈਸੁਣੈਕਹੈਸੁਮਹਾਨੁ
 ਤਾਪਾਹੋਇ ਜੇਏਹੁਬੋਲਦਾਹੈਸੋਸੁਣੈਲਿਖੀਦਾਹੈ ਵਰਗਾਹੋਇ
 ਜਿਤਬੋਲੈਇਸਦਾਬੁਰਾਲਿਖੀਅੰ ਜੇਇਹੁਆਪਣਾਬੁਰਾਕੋ
 ਲਿਖਾਇਦਾਹੈ ਇਹੁਖੁਦਾਇਦੀਆਂਗਲਾਂਕਹੈ ਖੁਦਾਇਦਨ
 ਉਬੋਲੈ ਜਿਤਇਸਦਾਬੁਰਾਲਿਖੀਅੰ ਜੇਇਹੁਖੁਦਾਇਬੀਕੁ
 ਛੋਰਹੋਰਬੋਲਦਾਹੈ ਤਾਂਇਸੇਦਮੁਗਸਿਮਾਹੋਦਾਹੈ ਵਰਗਾਹੋਇ
 ਰ ਏਬੋਰੀਦਾਹੈ ਅਤੇਬਾਇਬਾਇਸਗੀਮੰਦਾਹੋਦਾਹੈ ਇਸਬੀਰੇ
 ਨੂੰਹੋਰਸਬੋਲਣੇਦੀਦੁਪਹੀਕੁਲੀਹੈ ਅਤੇਖੁਦਾਇਦੀਆਂਬਾਤੁ
 ਬਿਨਾਹੋਰਕੁਛਬੋਲਣਾਕੁਲਨਾਹੀ ਸੋਖਜੀਜਿਤਨੀਅੰਤੁਖੁਦ
 ਇਦੀਆਂਗਲਾਂਗਲਾਂਪੁਛਹਗਾ ਤਿਤਨੀਆਂਗਲਾਂਮੇਠੋਤੁਠ
 ਇਦਾਹੈ ਅਤੇਤੇਰਾਕੁਛਾਇਦਾਹੈ ਸੋਖਜੀਖੁਦਾਇਦੀਆਂਗਲਾਂ
 ਕਰਦੀਆਂਦੁਲਨਾਹੀਕਰਦੀ ਤਾਂਸੋਖਵਿਰਹਮਅਰਜਕੀਤੀ
 ਜੀਗੁਰਨਾਨਕਜੀਇਕਮੈਨਕਾਤੁਲੈਜੀਦੀਹੈ ਸੋਕਿਜੇਹੀਲੋ
 ਜੀਦੀਹੈ ਪਰਕੁਲੇਲੋਹੇਦੀਲੋਜੀਦੀਹੈ ਸਾਰਕੀਇਹਜਿਕਾਤੀ
 ਹੈ ਜੇਬੀਦੇਦੇਗਲਵਗੈ ਤਾਂਬੀਦਾਹਲਾਲਨਥੀਵੈ ਜਿਜਨਾਵ
 ਰਾਹੇਗਲਵਗੈ ਤਾਂਜਨਾਵਰਹਲਾਲਨਥੀਵੈ ਤਾਂਗੁਰਨਾਨਕਜੀ
 ਬੈਤਕਾਯਾਸਗੀਅਤਾਵਿਰ ਸਲੋਕ ਸਚਕੀਕਾਤੁਸਿਚੁਸਤੁ
 ਸਾਚ ਘਾੜਤਾਤਿਸਕੀਅਪਰਅਪਾਰ ਸਚਕੀਸਾਂਟਲਾਈ
 ਚਿਲਕਾਇ ਗੁਣਕੀਬੇਕੇਵਿਚਸਮਾਇ ਤਿਸਕਾਕੁਠਾਹੋਵੇਸੇ
 ਖ ਲੇਖੁਲਬਨਿਕਥਾਵੇਖੁਹੋਇਹਲਾਲਲਗੇਹਕਜਾਇ

ਨਨਕ ਦਰਦੀ ਦਰਸਮਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ਗੁਰੂ
 ਨਨਕ ਜੀ ਕਾ ਏਸੇ ਖਜੀ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਤੀ ਦਾ ਕੁਠਾ ਬੀ ਦਾ ਹਲਾ
 ਲਨਗੀ ਬੀ ਦਾ ਜੇ ਤੇ ਫੇਲ ਕਰੇ ॥ ਪਰਸਚਕੀ ਕਾ ਤੀ ਹੋਇ ਸਚ ਕੇ
 ਸਾਰ ਤੇ ਪੜੀਏ ਸਚ ਕੀ ਸਾਣ ਸਮੇ ॥ ਚਿਲਕਾਇ ਚਿਲਕਾਇ
 ਥੀ ਜੀਏ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਬੇਕ ਗੁਣ ਕੀ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਵਿਚ ਚਿਹਕਾ ਤੀਸ
 ਮਾਏ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸਾਬ ਜੇ ਬੀ ਦਾ ਕੁਸੇ ਤਾਂ ਹਲਾ ਲਾ ਬੀਏ ਜਨਵ
 ਹਲਾ ਲਨਗੀ ਬੀ ਦਾ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਕੁਠਾ ਹੋਏ ਸੇਖ ਸੇਖ ਜੀ ਲੇ
 ਦੀ ਜਾਗਾਏ ਸਾਦਿ ਚੇਲ ਬਜਾਇ ॥ ਤਾਂਏ ਹਲਾ ਲਾ ਬੀਏ ਜਿ
 ਚਰਏ ਸਾਦਿ ਚੇਲ ਬਜਾਇ ॥ ਤਿਚਰਏ ਹਮ ਕਰੂਹੇ ਹਲਾ ਲਾ ਤਾਬੀ
 ਮੀ ਜਾਏ ਸਾਦਿ ਚੇਲ ਬਜਾਇ ॥ ਤਿਚਰਦਰਕੀ ਲਾਇ ਕਨਾਹੀ
 ਏਹ ਬੀ ਦਾ ਖਾਮ ਹੋ ਨ ਪਾਕ ਹੋ ਜੇਇ ਜੇਹੀ ਕਾ ਤੀ ਨ ਲਕ ਸੇ ਤਾਂ
 ਇਹ ਬੀ ਦਾ ਹਲਾ ਲਾ ਬੀਏ ਸੇਖ ਜੀ ॥ ਇਹ ਕਾ ਤੀ ਹੋ ਜੇ ਕੋਈ ਖੀ
 ਨਸਕੈ ਤਾਂ ਸੇਖ ਖੁਸਹਾਲ ਹੋਇ ਕਰੰਤੂਰ ਗਯਾ ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਕ
 ਹਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੇ ਕੁਛ ਲੋੜੀ ਦਾ ਮਾਹਾ ॥ ਸੇਖ ਦਾਇ ਮਸਕੂਦਿ
 ਤਾਮਸੀ ਨਿਹਾਲ ਬੀਏ ॥ ਤਾਂ ਫੇਰ ਸੇਖ ਬਿਰਹਮ ਮਰਜ ਕੀ
 ਤੀ ਏਹ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਜੇ ਕੁਛ ਲੋੜੀ ਦਾ ਹੋ ਸੇ ਤੈ ਪਾਸ ਹੁਪਾਏ
 ਦਾਹੇ ਪਰਜੀ ॥ ਇਕ ਬਾਭੀ ਮਰਜ ਹੋ ਜੇਹ ਕਾ ਬੀਏ ਤਾਂ ਪੁਰ

ਤੇ ਭਾਂਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਕਾ ਪੁਛੀਏ ਸੇਖ ਜੀ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਯ
 ਗਲ ਨੇ ਮਹਲਾ ਜਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ॥ ਨਿਜ ਕਾਹੀ ਦੀ ਮਾਂ ਹੋ ਨ ਤੁਸੀ

ਨਿਸੰਗਰੁ ਤਾਂਸੇਖਬਿਰਹਮਸੁਆਲਖੁਦਾਇਕੀਤੋਸੁ ਏਰੁ
 ਰੁਨਾਨਕਜੀਦਿਖਾ ਅਛਲਛਲਾਈਨਾਛਲੈਨਾਪਾਇਕਦਾ
 ਰਾਕਰਸਕੈ ਇਸਲੇਗੁਕਜੀਉਟਲਪਲੇ ਬਿਨਤੇਲਦੀਵ
 ਕਿਉਜਲੈ १ ਰਹਾਉ ਤਿਸਕਪਗਮਾਰਬੁ ਸੇਖਬਿਰਹਮਬੋਰ
 ਤੀਕੀਤੀ ਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਉਕਰਆ ਰਿਖਾਏਹਜੇਅਛਲਮ
 ਘਾਹੇ ਸੁਕਗੀਏ ਬੁਤੇਛਲੀਨਹੀਜਾਤੀ ਨਕੋਈ ਸਿਧੀਵਲੈ
 ਪਟੀਛਤੀਕਟਾਰੇਨਾਲਪਾਇਨਕੋਈਮੁਇਆ ਨਕੋਈਮਾਯ
 ਕਟੇਨਕੋਈਮਾਯਾਕੁਛਲੇ ਇਹੁਲੋਗੁਜੀਉਹੈ ਸੁਕਟਚੇਸਾਬੁ
 ਆਪਕੋਪਾਇਲਕਰਸਕਤਨਹੀ ਪਸਾਰਲਪਲਾਉਦਾਜੀ
 ਉਜੀਉਠਿਰਦਾਹੈਆਸਪਾਸ ਆਪਸਤੇਮਾਯਾਕਉਕਟਨਹੀ
 ਸਕਦਾ ਜੀਉਬੀਭੀਪਮਾਗੀਕਰਰਖਦਾਹੈ ਦਿਖਾਜੀਤੇਲਵ
 ਗੋਰਦੀਵਕੋਕਰਜਲੈ ਬਿਨਦੀਵਾਬਲੇਬੀਚਨਟਬੀਦ
 ਧੀਏਨਹੀ ਬਿਨਚਨਟਬੀਏਕੁਸੁਸੁਦਾਨਹੀ ਦਿਖਾਜੀ
 ਬਿਨਤੇਲਦੀਵਾਕਿਉਕਰਜਲੈ ਤਾਂਗੁਰਨਾਨਕਜੀਸਹੀ
 ਤਦਿਚਸਬਦਕੀਤ ਕਰਾਂਕਤੇਬਕਮਾਈਏ ਰੁਦੀਇਤਤ
 ਨਪਾਈਅੈ ਸਚਬੁਝਣਮਾਣਜਲਾਈਅੈ ਬਿਨਤੇਲਦੀਵ
 ਇਉਜਲੈ ਕਰਚਨਟਸਹਿਬੁਤੀਮਲੈ १ ਰਹਾਉ ਤਿਸਕ
 ਪਗਮਾਰਬੁ ਤਾਂਗੁਰਨਾਨਕਜੀਕਉਕਰਆ ਏਸੇਖਜੀਜੋਕਰਾਂ
 ਨਕਹਦਾਹੈਸੇਕਮਾਈਅੈ ਅਰਖੁਦਾਇਬੀਰੁਈਅੈ ਰੁਕਰੁ
 ਰਸਮਚਗਚਲੀਅੈ ਕਰਾਂਕਤੇਬਕਾਕਰਮਾਯਾਕੀਚੈ
 ਇਹੁਰੁਇਸਦਿਚਵਟੀਹੈ ਅਤੇਕਰਾਂਕਤੇਬਕਾਕਉਜੋ
 ਕਮਾਈਅੈਸੁਇਹੁਤੇਲਹੋਆ ਪਗਮੇਸਰਕਾਭਉਜੋਇਸਦਿ
 ਚਮਾਯਾ ਸੋਏਹੁਵਟੀਹੋਈ ਸਚਨਾਮੁਖੁਦਾਇਦਾਜਿਨਸਚ
 ਬੁਝਾਯਾ ਤਾਂਏਹੁਖੁਦਾਇਦਾਨਾਉਇਸਨੁਬੈਸੀਤਰਅਗਨਿ

ਹੋਯਾ ਜਾਤੁ ਦਯਾ ਸਰਦਿ ਸਦੇ ਅੰਦਰ ਆਖਾ ਤਿਥੈ ਜੋਤ ਜਾਗੀ
 ਦੀਵਾ ਬਲਾ ਤਿਥੈ ਅੰਦਰ ਚਾਨਣ ਹੋਯਾ ਤੈਲੋ ਕਨ ਬਪਰਮੇ
 ਸਰਦਿ ਸਦੇ ਅੰਦਰ ਵਸਾ ਜਾਤਿ ਲੋਕ ਨ ਬਾਇ ਸਦੇ ਅੰਦਰ ਆ
 ਯਾ ਤੰਗੁ ਈਲੋ ਕਇ ਸਨੁ ਨ ਜਰ ਆਏ ਏਤਸੀ ਜਮ ਤੇਲ ਵਗੇ
 ਰਦੀਵਾ ਬਲਾ ਤਾਸਹ ਬਏ ਸਨੁ ਮਿਲਾ ਇਤਨ ਲਗੈ ਬ
 ਟੀਆਂ ਇਹੁ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ਸੇਵਕ ਆ
 ਟੀਆਂ ੩ ਤਿਸਕ ਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਗੁ ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ ਕਰਾ
 ਜਿਏ ਸੇਖ ਜੀਏ ਹਜੁ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ਹੈ ਤੁਠੀ ਹੈ ਇਸ
 ਦੇ ਕੀਮਏ ਹੁਦ ਸਤ ਆਵਦੀ ਹੈ ਕਿਛੁ ਪਰਮੇ ਸਰਦੀ ਸੇਵਕਾਰ
 ਲਹੇ ਸੇਖੀ ਸਹੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਏਸਨੂੰ ਸੁਖ ਹੈ ਦਿਰ ਦੁਨੀਆਂ ਸੇਵ

ਕਮਾਈਐ ਤਾਂਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਪਾਈਐ ਤਨ ਨ ਕਬਾਹ ਲੁ
 ਗਾਈਐ ॥੫॥ ਤਿਸਕ ਪਰਮਾਰਥ ਤਾਂਗੁ ਰੂਨ ਨ ਕਜੀ
 ਕਰਮਾਏ ਸੇਖ ਜੀ ਏਹ ਜਾ ਜੋ ਜੋ ਹੈ ਸੋ ਜਗਾਇਤ ਦੀਨ ਦੀ ਹੈ ॥
 ਜੇਏ ਸਨੁ ਏਹਾ ਸੋ ਭੀ ਹੋਵੈ ਤਾਂਏ ਹੁਏ ਸਜਹਾਂ ਨ ਵਿਚ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ॥
 ਤਾਂਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਵਿਚ ਸੁਖ ਰੂਹੋਵੈ ਤਾਂਸੇ
 ਖਾਬਿਰਹਾ ਗੁਰੂ ਨ ਕਜੀ ਨਿਖੜੇ ਹੋਇ ਕਰਤ ਜੀ ਮਕੀਤੀ
 ਜੀ ਤੁਖੁ ਦਾਇਨੁ ਮਿਲਾਏ ਅਤੇ ਜੀ ਤੁਖੁ ਸਨੁ ਕੁਮਿਹਰਵੇ
 ਨਹੇਹੁ ਜੋ ਆਸਾ ਕੁਠੀ ਖੁਦਾਇ ਯਾਦ ਆਵੈ ਤਾਂਸੇ ਖਾਬਿਰਹਮ
 ਕਰਮਾ ਗੁਰੂ ਨ ਕਜੀ ਤੇ ਜੋ ਬਾਤੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਆਕਰਦਾ ਹੈ ਸੋ

ਖੁਦਾਇ ਤੈਨੂੰ ਬੈਠਾ ਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕੇਤੁਹੀ ਖੁਦਾਇ ਹੈ ਕੈ ਖੁਦਾਇ
 ਤੈਂਦਿ ਰਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਦੇਖਾਇ ਹਬਾਤ ਤੂੰ ਮੈ ਕੁਰਸ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ
 ਨ ਕਜੀ ਕਰਮ ਸੇਖ ਜੀਉ ਹਬੰਦਾ ਹੈ ਏਸ ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਪਹਲੇ ਖੁਦਾਇ
 ਕਾ ਕਰਮ ਹੈ ਤਾਂ ਪਿਛੈ ਸਬਦ ਹੈ ਸੇਖ ਜੀ ਸੁਰਤ ਹੈ ਤਾਂ ਠਿਕ ਲੇ
 ਏ ਹੈ ਏਤ ਲੋ ਏ ਖੁਦਾਇ ਵਛਾਵਣੇ ਵਿਛਾਵਣੇ ਤਾਂ ਸੇਖ ਜੀ
 ਏ ਸਾਦਿ ਰਬੈਠਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇ ਪਰਬਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖਾਬਿਰ
 ਹਮ ਕਰਮਾ ਜੀ ਨ ਕਪਿਰ ਜੀ ਮੇਰੇ ਪਰਚਈਏ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ
 ਕਜੀ ਕਰਮਾ ਪੀਰ ਜੀ ਅਜੇ ਤੈਨੂੰ ਪਰਦਿ ਸਨਮਾਯਾ ਪਰਤੁਮ
 ਕਤੁ ਹੋਯਾ ਤੈਨੂੰ ਪੀਰ ਮਿਲੇ ਦਾਫਲ ਹੋਯਾ ਤਾਂ ਸੇਖਾਬਿਰ ਹਮ ਕ
 ਰਮਾ ਜੀ ਵਹੁਵਾਹੁ ਨ ਕ ਵਹੁਵਾਹੁ ਨ ਕ ਵਹੁਵਾਹੁ ਖੁਦਾਇ ਜੀ
 ਨ ਤੂੰ ਨਿਵਾਜਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਖਾਬਿਰ ਹਮ ਮਰਜ ਕੀਤੀ ਜਿਏ ਗੁਰੂ
 ਨ ਨ ਕਜੀ ਹਿਕ ਬਾਹੁ ਮਿਰਜ ਹੈ ਜਿਜੀ ਹੁਕਮ ਬੀਦੇ ਤਾਂ ਮਾਖ
 ਦੇਸਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ ਕਜੀ ਕਰਮ ਸੇਖ ਜੀ ਕਹੀਐ ਜੋ ਕਿਛੁ ਤੇਰੇ ਜੀ
 ਪੇਜੇ ਕਹੇ ਤਾਂ ਸੇਖਾਬਿਰ ਹਮ ਕਰਮਾ ਜਿਏ ਗੁਰੂ ਨ ਕਜੀ ਹਿਕ ਬੁ
 ਦਾਇ ਦੇ ਨਾਇ ਦੀ ਵਾਰਈ ਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀ ਨਿਹਾਲ ਬੀਦਾ ਹੈ ਮਾਸ ਕੁ
 ਵਾਰ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਸੁਣਾਈਐ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ ਕਜੀ ਮਨੋ ਕਾਮ ਨ
 ਸਿਧ ਕਰਕੇ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੋਈ ਬਾਂਛ ਨ ਕਰਮ ਗੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਨ ਕ
 ਜੀ ਪੂਰੀ ਕਰੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ ਕਜੀ ਵਾਰ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਕਰਦੇ ਹੈ ਕਿ
 ਮਾਕਹ ਦੇ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨ ਕਜੀ ਮਾਸਾ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀਤੀ ॥ ਵਾਰ
 ਸਲੋਕ ਨਾਲ ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਲਿਗਰੀ ਗੁਰਮਾਪਣੇ ਵਿਦਿਹਾ
 ਸਵਾਰ ਜਿਨ ਮਾਣ ਜਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ਕਰਤੁ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ਜੇ
 ਸਉਚੰਦਾ ਉਗਵੇਹ ਸੁਰਜ ਚੜ੍ਹਹ ਜਾਰ ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਇਅੰ
 ਗੁਗਬਿਨ ਪੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ੧ ਮਹਲਾ ੧ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤ ਨੀਮ
 ਨ ਮਾਪਨੈ ਸੁਚੇਤ ਛੁਟੇ ਤਿਲਕੁ ਮਾੜ ਜਿਉ ਸੁਫੈ ਮੰਦਿ ਰਖੇਤ

ਖੇਤੈਅੰਦਰਛੁਟਿਆਕਹਨਨਕਸਉਨਾਹਫਲੀਅਹਛੁਲੀ
ਅਹਬਪੁਰੇਕੁਤਿਨਵਿਚਸੁਆਹ੨ਪਉਜੀ॥ ਆਪਨਿਅਪ

ਸਾਜਿਓਆਪੀਨਿਗਚਓਨਉਦੁਗੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਮੈਕਰਮ
ਸਟਹਿਓਚਉਦਾਤਾਕਰਕੁਆਪਤ੍ਰਿਕੁਸਦੇਵਹਿਕਰਹਪਸਉ
ਤੰਜਾਣੇਈਸਭੁਸੈਦੇਲੈਸਹਜਿਦਕਵਉਕਰਮਾਸਟਹਿਓ
ਚਉ॥੧॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਨੋਪੋੜੀਆਕੀਤੀਅੰਦਰਦੇ
ਆ॥੮॥ ਏਥੇਕੁਛਥੋੜੀਜੇਹੀਕਹੀਏਤਾਂਸੇਖਬਿਰਹਮਕਹ
ਯਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤ੍ਰਿਮੇਰਾਪੀਰਹੈਅਤੇਮੈਤੇਰਾਮੁਰੀਦਗਾਤ੍ਰਿ
ਸਚਾਆਪਖੁਦਾਇਪਰਵਦਗਾਰਹੈਮੈਨੂਨਿਹਾਲਕੀਤੀਅੰ
ਸੇਖਬਿਰਮਮੁਰੀਦਹੋਯਾਨਾਗਾਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਣਅਤੇਬਹੁ
ਤਤਵਜਆਕੀਤੀਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਪਾਸੇਵਿਚਾਹੋਯਾਗੇ
ਏਪੁਰੀਹੋਈ॥ ॥ਬੋਲੋਭੁਈਜੀਵਾਹਗੁਰੂ॥

ਸਾਖੀਹੋਰਚਲੀ॥੮੪॥ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਤੇਬਾਲ
ਤਨਵੀਡੀਆਏਅਗੇਚਾਚਲਾਲੁਆਉਮਿਲਮਾਕਹਣ
ਨਾਗਾਭੁਈਬਾਲਾਭੁਈਕਾਲੁਚਲਗਾਯਾਅਤੇਭੁਈਭੀਚ
ਨਾਗਾਭੁਈਤ੍ਰਿਮੇਰੀਬਾਹਹੈਜੇਤ੍ਰਿਕਹੈਗਾਸੇਮੈਮੰਨਗਾਤਾਂਗੁਰੂ
ਨਾਨਕਜੀਕਹਾਚਾਚਾਲਾਲੁਅਸਾਭੀਜਾਵਣਹੋਰਹਵਾਨ
ਹੀਤਾਂਗੁਰੂਕਹਾਜੀਤ੍ਰਿਸਾਡੀਵੇਹਵਡੀਹੋਈਹੈਤੁਸੀਘੋੜਾ
ਲਵੇਚਕੁਣਵਾਸਤੇਪਰਏਥੋਹਿਚੋਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਸਭ

ਦਬੋਲਾ ਰਾਗੋਰੀਮਾਲਾ? ਗੁਰਕਾਸਬਦਤੀਰਤਰਕਸ

ਮਹਕਰਕਮਾਨਬੀਚਾਰੇ ਸਾਖੀਸੁਰਤੁਸਮਸੇਰਹਮਾਰੀਰਸਮ
 ਪੋੜਾਮਸਵਾਰੀ? ਅਬਹਮਹਰਕੇਚਾਕਚਲਾਰੇ। ਚਿਤਮਨ
 ਮਹਰਹੀਨਕਾਈਦੁਖਕੁਮਰੁਉਭੁਗੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਸਤਕੀਜੀਸ
 ਸਿਤੋਖਲਗਾਮੀਭੁਉਕਾਰਾਬਕਲਾਇਮਾ ਗੁਰੁਵਕੀਲਵਸੀ
 ਲਾਕੀਨਾਚਿਹਰਾਨਾਮਲਖਾਯਾ॥੨॥ ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਜਾਂਮਨਦੀਅੰ
 ਤਰਤਬਰਤਲਖਾਈ ਕੁਗਤਿਹਲੁਛਨਾਮਖਜਨਾ ਖਾਸਜਰੀ
 ਰੀਪਾਈ ੩ ਹਾਸਲਬਹੁਤਖਰਚਕਛਨਾਹੀਕਰੇਤੁਗੀਦਨ
 ਕੋਈ ਨਨਕਾਮੈਸੀਉਮਦੀਖਿਜਮਤਬਿਨਭੁਗਾਕਿਉਹੋਈ॥
 ੪॥ ਤਾਂਲਲੁਗੁਰੂਨਨਕਜੀਦੇਚਰਨਾਉਤੇਮਥਾਏਕਾ ਕ
 ਅਭੁਲਾਜੀਜੋਤੇਰੈਮਨਅਵੈਅਸਾਸਾਈਕਰਣੀਹੈ ਤਾਂਗੁਰੂਨ
 ਨਕਜੀਪੰਦਾਂਦਿਨਚਾਚੇਲਾਲੁਪਾਸਰਹੇ ਫੇਰਨਲਵੈਤੀਭਿੰ
 ਲਦੇਰਹੇ॥੮੪॥ ਬੋਲੋਭਾਈਜੀਵਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ
 ਹੋਰਚਲੀ੮੫॥ ਫੇਰਨਨਕਜੀਅਤੇਬਾਲਾਪਖੋਕੀਮ
 ਏ ਜਾਕੋਈਦਿਨਰਹਦਾਹੋਏ ਤਾਂਇਕਦਿਨਮਾਤਾਚੈਣੀਕਾਮਾ
 ਭਾਈਬਾਲਾਹੁਣਗੁਰੂਜੀਨੁਦਿਕਵਦੇਹ ਬਹੁਤੇਰਾਲਈਫਿਰਮ
 ਹੋਹੁਣਤਾਕੋਈਦਿਨਅਸਾਪਾਸਭੀਰਹਵਦੇਹ ਤਾਂਬਾਲੇਕਾਮਾ
 ਗੁਰੂਜੀਮੈਨੁਦਿਵਾਦੇਹ ਤਾਂਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਾਮਾਭਾਈਬਾਲਾ
 ਸਿਥੇਰਹਗਾਤਿਥੇਨਾਲਚਹੇਗਾ ਤਾਂਬਾਲੇਕਾਮਾ ਗੁਰੂਜੀਚ

ਲਣਗਹਣਕਰਤਾਰਗਚਰਾਹੈ ਪਰਗੁਰੂਜੀਪਿਛੇਤੁਸਾਡੇਕਉ
 ਨਰਹੇਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾ ਅਸਾਡੇਪਿਛੇ
 ਇਕਲਹਿਟਾਖਤਰੇਟਾਫੇਰਤਿਹਟਦਾਪੁਤਾਅਸਾਨੁਮਿਲੇਗਾ
 ਓਹਅਸਾਡੇਪਿਛੇਬਹੇਗਾ ਤਾਂਫੇਰਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਓਹਭੀ
 ਚੰਗਾਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾਓਹਅਸ
 ਜੇਹਾਹੋਵੈਗਾ ਤਾਂਫੇਰਬਾਲੇਪੁਛਾਗੁਰੂਜੀਜਿਰੀਚੰਦਹੋਰਦੀ
 ਕਯਾਖਬਰਹੋਸੀ ਤਾਂਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾਰੋਈ
 ਅੰਕਪੜੇਦੀਕਮੀਨਹੋਸੀਪਿਛੇਲਗਾਫਿਰਜੀ ਅਤੇਓਹਦ
 ਸਤਲਹਣੇਦੀਪੈ ਤਾਂਫੇਰਭਾਈਬਾਲੇਦਿਦਾਲੀਤੀਤਲਵੰਡੀ
 ਆਯਾ॥੮੫॥ ਬੋਲੇਭਾਈਜੀਦਾਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀ
 ਹੋਰਚਲੀ॥੮੬॥ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਸੁਣਗੁਰੂਜੀਗੁਰੂਨਾ
 ਨਕਜੀਅਤਿਤਉਦਿਚਾਉਨਭੇਦਨਹੀਕਛੁ ਅਤੇਗੁਰੂਜੀਜਿ
 ਬੋਤੇਜੀਮੈਨੂਖਬਰਆਹੀ ਜੋਮੈਆਪਣੀਅਖੀਡਿਠਾਆਹ
 ਜੋਮੈਲਿਖਵਾਯਾਹੈ ਅਤੇਜੀਪਿਛੇਦੀਖਬਰਨਹੀਜਾਣਦਾ ਤਾਂ
 ਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾਤਉਅਸਾਨੁਕਯਾਤਾਂ
 ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਰਸਨਕਰਯਾ ਕਰਤਾਰਤੇਰੇਉਪਰੀਅ
 ਹਰਵਾਂਨਹੇ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀਮੈਬੋਤਾਸਭੇਹਕੀਕਤ
 ਲੀਤੀਆ ਪਰਜੀਤਸੀਆਪਣੀਹਕੀਕਤਦੇਹੋਤੁਧਨਾਲਕਿ
 ਉਕਰਹੋਈ ਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਯਾ ਭਾਈਬਾਲਾਓਹਅਸ

ਤੁਹਿ ਕੀਕਤ ਅਸਨਾਨ ਇਉਂ ਹੋਈ ਤਾਂ ਗੁਰੂਮੰਗਦਨੀ ਕਿਆ
 ਜੋ ਅਸੀਂ ਸੋ ਦੇਵੀ ਚਲੇ ਆਹੇ ਦੇਵੀ ਪਰਸਟ ਅਸਾ ਸੁਇਆ
 ਆਹਾ ਜੋ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀਏ ਬੇਰਹ ਦੇਖੇ ਅਸਾਂ ਕਯਾ ਜੋ ਆਏ ਤਾਂ
 ਆਹੇ ਪਰਉਨ ਕਾ ਦਫਸਨ ਤੀ ਕਰਜਾ ਵੀਏ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਜਾਇ ਕੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂ ਅਸਾ ਦਰਸਨ ਕੀਤਾ ਅਸਾ
 ਤੁਹਿ ਮੰਗੇ ਅਸੀਂ ਤਲਹੋਗਾ ਤਾਂ ਅਸਾ ਨੂਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਛਾ
 ਭਾਈ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਕਿਆ ਹੈ ਭਾਈ ਸਿਖਾਤੁ ਸੀ ਕਿ ਬੋਹੇ ਤਾਂ ਅਸਾਂ ਕੁਝ
 ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੰਗਲ ਦੇ ਗਿਰਾਉ ਆਹੇ ਅਤੇ ਨਉ ਲਹਿਣਾ ਹੈ ਤਾਂ
 ਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਤੁਸੀਂ ਹੋ ਦੇ ਕਉਣ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਾ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਅਜੀਖੜੀ ਤਿਹ ਟਹੋ ਦੇ ਆਹੇ ਅਤੇ ਜਾਤਾ ਦੇ ਵੀ ਦੀ ਚਲੇ ਆਹੇ
 ਤਾਂ ਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਭੁਲਾ ਭਾਈ ਜਾਹੁ ਭਾਂਹੋਰ ਸਭੇ ਤੇਰੇ
 ਆਏ ਅਤੇ ਮੈਰਾਤ ਉਥੇ ਰਹਾ ਜਾਸਦਾ ਪਹਰ ਰਾਤ ਰਹੀ ਤਾਂ ਇਕ
 ਤੀਮੀ ਆਈ ਆਇਕ ਰਗੁਰੂਨਾਨਕ ਜੀ ਨੁਮਥਾਟੇ ਕਯਾ ਫੇਰਚ
 ਰਪਰਦਖਣਾਈ ਤੀਮਾਂ ਫੇਰਸ਼ਾੜ ਦੇ ਕਰਮ ਥਾਟੇ ਕਕੇ ਜਾਣੇ
 ਲਗੀ ਤਾਂ ਮੈ ਕਯਾ ਭਾਈ ਤੁਕਉਣ ਹੈ ਜੋ ਇਤ ਵਖਤ ਏ ਬੇਅ
 ਈ ਹੈ ਤਉ ਕੁਹਾਣੇ ਚਰੀ ਭਾਈ ਮੈ ਬੋਲੇ ਦੇਵੀ ਹਾਂ ਇਨਕੀ
 ਖਿਜਾਮਤ ਕਰਵਾਸੁ ਤੇ ਮੈ ਆਵਤੀ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈ ਕਯਾ ਏਹੁ ਤੇਰੇ
 ਤੇਤੀ ਬਰਾਹੈ ਤਾਂ ਬੋਲੇ ਦੇਵੀ ਕਯਾ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸੀ ਆਏ ਸਦੇਵ

ਰਬਾਰ ਕਰੋ ਜਾਂ ਖੜੀ ਯਾਹੈ ਨ ਮੇਰੀ ਕਯਾ ਚੀਟਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਬਰਾਹੈ

ਚਲਦੀਰਹੀਤੁਮੇਰੇਮਨਨਿਹਚਅਥਾ ਤੁਮੈਕਯਾਜਿਸਕੋ
 ਮੇਂਪੁਜਣਚਲਾਥਾ ਉਸਜੇਹੀਅਕਰੋੜਾਂਖੜੀਯਾਂਹੋਨਾ॥
 ਮੈਤਾਂਜੇਹੜੀਦੇਵੀਪਰਸਵੀਹੈਸੀ ਯੋਗਮਕੋਸੁਖਾਰਦੇਵੀਸਿ
 ਤੇਦੇਵਮਿਲੇਹੈਨ ਜਾਂਮੇਰੇਸਨਬੰਧੀਦਿਨਚੜੇਆਏ ਕਹਣ
 ਲਗੇਭੁਈਲਹਣਾਚਲੇ ਸਾਥਤੁਆਰਹੈ ਤੁੰਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਜਾਹੁਭੁਈਲਹਣਾਦੇਵੀਪਰਸਆਵੇ ਤਾਂਫੇਰਅਸਾਕ
 ਯਾਗੁਰੂਜੀਅਸਾਰੂਜਾਵਣਾਰਹਾ ਜਿਸਵਾਸਤੇਅਸੀਉਥੇ
 ਜਾਏਆਹੇ ਸੋਇਥੇਹੀਕਿਮਪੁਰਾਹੋਯਾ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਭੁਈਲਹਣਾ ਤਉਅਸੀਪਾਸੋਕੁਛਲਹਣੀਅਹੋਸੀਸੋ
 ਲੈਸੀ ਤੁੰਗੁਈਬਾਲਾਜਾਂਮੈਆਪਣਾਦਖਤਦੇਖਾ ਤੁਮੇਹੋਜੇ
 ਤਨੇਬੰਧਨਆਹੇਸਗੀਰਦੇਸਭੇਤੁਟਗਏ ਅਤੇਜੇਮੈਪਾਸੋਦੂਰ
 ਹੋਦਾਹਾ ਤੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਹਤਹੋਜਾਵਨਕੇ ਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਕਯਾ
 ਜਾਹੁਭੁਈਲਹਣਾਹੁਣਤੁਆਪਣੇਪਰਜਾਹ ਅਤੇਕਬੀਲੇਸੋ
 ਭੀਲੈਜਾਹ ਤੁਮੈਜਾਵਨਾਹੀ ਤੁੰਗੁਈਬਾਲਾਅਸਾਨਲਾਇਉ
 ਹਈ ਤੁੰਗੁਈਬਾਲੇਕਯਾ ਗੁਰੂਜੀਤੋਵਿਚਅਤੇਗੁਰੂਨਨਕ
 ਜੀਵਿਚਭ੍ਰਿਨਕੇਦਕਛਨਾਹੀ ਅਤੇਗੁਰੂਨਨਕਜੀਮੈਥੋਪੜ
 ਦਾਕੋਈਨਹਾਰਖਦੇ ਅਤੇਤੁਸਾਜੇਪੜਦਾਰਖਾ ਸੋਅਸਾਵਿ
 ਚਪਾਟਾਤੁਸਾਡ੍ਰਿਠਹੋਸੀ ਤੁੰਤੁਸਾਂਅਸਾਂਪਾਸੋਪੜਦਾਰਖਾ
 ਹੈ ਤੁੰਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਕਯਾਭੁਈਬਾਲਾ ਜੇਤੁਸਾਂਪਾਸੋਅਸਾਂ
 ਪੜਦਾਰਖਾਹੈ ਸੋਤੁਸੀਜਾਹਰਕਰੋ ਤੁੰਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ
 ਜਿਤਸੀਜੋਗਤੁਸਾਰੂਨਉਮੰਗਦਧਰਾਹੈਸੋਤੁਸੀਜਾਹਰਕ
 ਰੋਤੁੰਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਅਪਣੇਜੀਵਿਚਸਮਝਾ ਜੋਇਹਪੁਰ
 ਨਪੁਰਖਾਇਸਪਾਸੋਪਟਰਖਣਾਭੁਲਾਨਹੀ ਇਹਗੁਰੂਨਨ
 ਕਜੀਨਲਰਾਹੈ ਤੁੰਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਕਯਾਭੁਈਬਾਲਾਮੇ

ਤੈਨੂੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਰ ਜਾਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਜਾਹਰ ਕੀਤਾ ਏਹੁ ਭੀ ਇਕ ਸੀਸਾ ਦਵਿਰਾਜੁ ਹਰਤੁ ਹੈ ਅਤੇ
 ਸਾਨੂੰ ਜੋ ਗੁਪਤ ਰਖੇ ਸੋ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਆਹੇ ਜੇਤੁ ਸਾਉ ਪਰ
 ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਬਹੁਤ ਖੁਸੀ ਆਹੀ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਤੁਸੀਂ ਹਰ ਨੀਗਲੀ ਨਾਪਵੇ ਚਿਹਾਨਿ ਸਾਕਰੇ ਜਿਤੁ ਬਾਬਤੁ ਸਾ
 ਤੁਨਾਂ ਉਅੰਗ ਦਰਖਾਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਬ
 ਲਾ ਇਕ ਦਿਨ ਮੈ ਬਾਹਰੇ ਗਾਇ ਦੇਵਾਸ ਤੇ ਘਾਉ ਦਾ ਪੁਲਾਧੇ
 ਇਕ ਰਬ ਧਾ॥ ੧॥ ਅਤੇ ਸਿਰਤੇ ਚਾਇਲਈ ਆਵਦਾ ਆਗਾ ਅ
 ਗੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਬੈਠੀ ਆਹੀ ਮੇਰੇ ਕਪੜਾ ਤੇ
 ਲੀਆਂ ਛਿਟਾਂ ਪਈਆਂ ਆਹੀਆਂ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਚੋਲੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਨੂੰ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੁਛ ਦਈ ਦਾਭੈ ਕਰਿ ਏਹੁ ਭੀ ਖੜੀ ਦਾਪ
 ਤੁ ਹੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਯਾ ਖੁਲੇ ਦੀਏ ਪੀਏ ਚਿਹੁ ਛਿਟਾਂ ਨਹੀ
 ਏਹ ਦਰਗਾਹ ਦਾ ਕੁਰੂ ਹੈ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਇਉਂ ਮੇਰਾ ਨਉਅੰ
 ਗ ਦਰਖਾ ਤਾਂ ਫੇਰ ਬਾਲੇ ਕਯਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਹੋ ਇਕ ਗਇ
 ਤਨਾਂ ਵਲਾ ਸਿਖਾਂ ਪਾਸੇ ਕਰੇ ਅਕੇਤ ਕਹੇ ਜੇਤੁ ਸੀ ਸਿਖ ਨਾਹੀ
 ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਜੀ ਕਯਾ ਕੁਈ ਬਾਲਾ ਚਿਕਦਿਨ ਮਾਤਾ
 ਚੋਲੀ ਦੁਹਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਲੈ ਕਰ ਬੈਠੀ ਆਹੀ
 ਕਯਾ ਲਗੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀ ਵਸਤੁ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਦਯਾਂ ਪਰਾਏ
 ਘਰ ਪਤੁਦਾ ਹੈ ਤੁਹਨੇ ਏਹੁ ਗਲ ਭੁਲੀ ਨਹੀ ਜੇ ਆਪਣੇ ਪੁਤ੍ਰ

ਹੇਠਾਪਰਾਯਾਪੁਤ੍ਰਾਨੁਦੇਦਾਹੈ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਵੀਨਜਗਇਕ
 ਰੁਹੀਪਰਜਾਇਪਈ॥ ਚੁਹੀਮੁਈਪਈਆਹੀ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ
 ਕਯਾਪੁਤ੍ਰਾਸਿਰੀਚੰਦਾਏਹਚੁਹੀਮੁਈਪਈਹੈ ਏਹਇਥੇਯੀਪਈ
 ਰੁਲੀਨਾਂਹੀ ਤੂੰਪੈਰਦੇਅਗੁਠੇਨਲਟੁਬਜੇਪਰੇਜਾਇਪਵੈ ਤਾਂ
 ਅਗੋਸਿਰੀਚੰਦਕਯਾ ਆਹੋਜੀਅਸਾਅਜੇਹੇਉਸਦੀਬਹੁਤੇ
 ਗੇਰੁਠੇਹੈਨ ਅਤੇਖਲੜੀਆਂਦੀਆਂਬਿਲੀਆਂਕਰਦੇਹੈਨ ਤਾਂ
 ਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਚੁਪਕਰਰਾਯਾ ਤਾਂਸਯਤਗੁਜਰੀਤਾਂਮੈਅਯ
 ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਕਯਾਬਚਾਅੰਗਦਾ ਏਹਚੁਹੀਮੁਈਪਈ
 ਏਇਸਨੁਪੈਰਦੇਅੰਗੁਠੇਨਲਟੁਬਛਡੁ ਜੇਇਹਪਰੇਜਾਇ
 ਪਵੈ ਤਾਂਮੈਅਗੁਠੇਨਲਟੁਬੀਜਾਇਕਿਤੇਵਲਪਈ ਤਾਂਕੁਰੁ
 ਨਾਨਕਜੀਕਯਾ ਮੁਲੇਦੀਏਧੀਏਏਹਪਰਏਪੁਤ੍ਰਾਹੈਨ ਅਤੇ
 ਏਹਆਪਦੇਪੁਤ੍ਰਾਹੈਨ ਮੈਕਯਕਰਾਂਜਿਸਨੁਕਰਤਾਰਦੇਵੈਸੇ
 ਈਲੇਵੈ ਤਾਂਭਾਈਬਾਲਾਅਸਾਨਾਉਅੰਗਦਾਇਉਹੋਯਾ ਤਾਂ
 ਠੇਰਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੁਜੀਮੈਨੂਹੋਰਦਿਸਦਾਸ ਯਾਹੈਮੈਵਿਚ
 ਕੋਈਵਡਾਅਵਗੁਣਹੈ ਜੁਤੁਸੀਪੜੀਪੜੀਪਟਰਖਦੇਹੋਤੁ
 ਅੰਗਦਜੀਕਯਾਭਾਈਬਾਲਾ ਏਕਬੇਰਅਧਰਾਤਕਾਜਾ
 ਥਾਹੋਪਾਸਥਾਹੁਕਮਹੋਯਾਬਚਾਅੰਗਦਾਦਿਨਹੋਇਗਯਾਹੈ
 ਤਾਂਮੈਕਯਾਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਦਿਨਹੋਗਾਇਆਹੈ॥ ਠੇਹੁਕਮ
 ਹੋਇਆਜੇਦਿਨਹੋਗਾਏਆਹੈ ਤਾਂਮੈਰੇਕਪੜੇਧੋਇਲਿਅ
 ਓ ਤਾਂਮੈਕਯਾਕੁਲੀਬਾਤਜੀਦੇਵਹਾ॥ ਤਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ
 ਕਪੜੇਦੀਏ॥ ਜਾਮੈਦਰੀਯਾਉਦੇਪਾਚਲੀਪਕਰਗਯਾ॥
 ਤਾਂਉਹਾਦੁਪਹਰਚੜਗਈ॥ ਮੈਭੁਲੀਪਕਾਰਕਪੜੇਧੋਏ
 ਧੋਏਕਰਸਕਾਏ॥ ਠੇਰਆਂਨਕਰਗੁਰੁਜੀਕਉਪਹਰਏ
 ਤਬਉਹਾਂਠੇਰਗਾਤੁਹੋਇਗਈ॥ ਹੁਕਮਹੋਯਾਅੰਗਦਾ

ਰਾਤੁਸੀਕੇਦਿਨਸੀ ਤਾਂਮੈਕਯਾਸਚੇਪਾਤਸਾਹੁਰਾਤਿਦਿਹਸਤੁ
ਤੇਰੇਬਣਾਏਹੋਏਹੋਨ ਤੰਗਤਿਚਾਹਿਦਾਹੇ ਤਾਂਗਤਿਹੋਇ

ਹੋਇਜਾਦੀਹੋ ਤੁੰਦਿਨਚਾਹਿਦਾਹੇ ਤਾਂਦਿਨਹੋਇਜਾਦਾ
ਏ ਤਦਭੀਮੇਰੇਉਪਰਖੁਸੀਹੋਈ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਤੀਸ
ਗੀਸਾਖੀਸੁਣਾਈ ਏਕਬੇਗਕਿਸੀਨਗਰਮੇਕਾਲੇਚਿਕੜਕਾ
ਚਬਚਾਕੁਰਆਹੋਯਾਸੀ ਜਬਮੇਘਬਰਸਤਾ ਤਬਸਾਰੇਨਗਰ
ਕੀਮੈਲਓਹਾਂਆਇਉਕਠੀਹੋਤੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਉਸਚਬਚੇਨਿ
ਕਟਆਇਕਰਕਟੋਰਾਬੀਚਡਾਰਦੀਆ ਤਬਉਸਸਮੇਦੋਨੋਬੇ
ਦੇਭੀਗੁਰੂਜੀਕੇਸਾਬਥੇ ਹਉਭੀਸਾਬਥਾ ਪ੍ਰਥਮੈਗੁਰੂਜੀਸਿ
ਰੀਚੰਦਕੀਓਰਦੇਖਾ ਅਰਕਯਾਬੇਟਾਚਬਚੇਸਿਉਕਟੋ
ਰਾਕਫਦੇਦਹੁ ਤਾਂਸਿਰੀਚੰਦਜੀਕਯਾਸਚੇਪਾਤਸਾਹਜਹਾਂ
ਜਾਵਣਾਹੇਤਹਾਂਜਾਈਯੇ ਕਟੋਰਾਭੀਸਹਜਸਿਉਕਾਫਲੇਦਹੁ
ਗੇਛੋਠਹਗੋਨਾਹੀ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਲਖਮੀਚੰਦਕੀਓਰਦੇਖਾਅ
ਅਰਕਯਾਬੇਟਾਕਟੋਰਾ ਚੁਬਚੇਬੀਚਹੁਕਫਦੇਦਹੁਤਾਂਲਖ
ਮੀਚੰਦਭੀਅੰਸੇਕਹਾ ਜਮੇਸਿਰੀਚੰਦਕਯਾਬਾ ਤਾਂਫੇਰਗੁਰੂ
ਜੀਮੇਰਓਰਦੇਖਾਤਾਂਮੈਗੁਰੂਜੀਕਉਬੋਲਣੇਨਦੀਆ ਚਬ
ਚੇਬੀਚਕੁਦਪੜਾ ਬਸਤਾਸਹਤ ਫਿਰਟਬਾਲਾਇਕੇਕਟੋਰਾ

ਕਾਫਦੀਆ ਤਬਮੇਰਬਸਤੁਮੁਖਅਖੀਆਂਸਕੁਹੀਚਿਕੜਸਾਬ
ਭਰਗਏਤਬਭੀਮੇਰੇਉਪਰਖੁਸੀਹੋਈ ਤਾਂਬਾਲੇਕਯਾਗੁਰੂਜੀ

ਏਹ ਬਾਤਾ ਸਭੇ ਖੁਸੀ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਨ ਪਰ ਤੁਸਾਰੇ ਉਪਰ ਅਪਾਰ ਖੁ
 ਸੀ ਕੇਹੜੀ ਹੋਈ ਹੈ ਹਮਕੋ ਕਾਈ ਬਡੀ ਖੁਸੀ ਵਾਲੀ ਸਾਖੀ ਸੁਨਵ
 ਹੁ ਤੁਛੇ ਰਗੁਰੂ ਅੰਗ ਦੱਸੀ ਚੌਥੀ ਸਾਖੀ ਸੁਣਾਈ ਏਕ ਬੇਰਗੁ
 ਰੂਜੀ ਉਦਯਾਨ ਮੇ ਬਸੇ ਰਾਜਾ ਇਕੀਆ ਉਹੰ ਭੁਟੀ ਦਰਸਨ ਕਉ
 ਸੰਗਤੀਆਈਆਂ ਏਕਾ ਦਿਨ ਏਕ ਸੰਗਤ ਗੁਰੂਜੀਆ ਗੋਏ
 ਹਮਰ ਦਾਸ ਕਰੀ ਜੋਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਹਮਰ ਖੇਹਾਂ ਹਮਕੋ ਪ੍ਰਸ
 ਦਿਖ ਵਾਲੀ ਮੈ ਹੁਕਮ ਹੋ ਆਸਿਖ ਹੁ ਈਹਾਂ ਉਦਯਾਨ ਮਹਕਮ
 ਕਛ ਕਰਹ ਮੋਰਤੋ ਕਿਛ ਨਹੀ ਕਿਕਰ ਉਪਰ ਚੜਕੈ ਕਿਕਰ
 ਹਲੂਣਹੁ ਅਰਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਇਲੇ ਵਹੁ ਤੁਸੰਗਤ ਆਪਨੇ ਚਿਤ
 ਮਹਾਉ ਉਜਾਨਾ ਜੋਗੁ ਰੂਪ ਸਾਈ ਕੀਨੀ ਕਿਕਰ ਉਪਰ ਕਮ
 ਹੈ ਜੁਹਲੂਣੀਏ ਜਾਇਕ ਪਹਰ ਬੀਤਾ ਦੁਸਰੇ ਪਹਰ ਕਿਸੀ ਸਿ
 ਖ ਅਨਮਰਦਾਸ ਕਰੀ ਜੋਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸੰਗਤ ਭੁਖੀ ਹੈ ਤੁਛੇ
 ਰਗੁਰੂਜੀ ਕਯਾ ਕਾਈ ਈਹਾਂ ਕਿਕਰਾਂ ਹੈ ਕਿਕਰਾਂ ਕੋ ਹਲੂਣਹੁ
 ਅਰਪ੍ਰਸਾਦ ਪਾਇਲੇ ਵਹੁ ਤੁਛੇ ਰਸਿਖਾਂ ਉਹੀ ਜਾਨੀ ਜੋ ਕਿਕ
 ਰਾਂ ਉਪਰ ਕੋਈ ਫਲ ਦਿਸ ਆਵੈ ਤੁਹਲੂਣੀ ਮੈ ਗੁਰੂਪ੍ਰਸਾਦ
 ਕੀਨੀ ਹੈ ਜਹੋਰ ਪਹਰ ਬੀਤਾ ਤਾਂ ਕਿਸੀ ਸਿਖ ਫੇਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕ
 ਰੀ ਜੋਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਸੰਗਤ ਭੁਖੀ ਹੈ ਤੁਛੇ ਰਗੁਰੂਜੀ ਮੇਰੀ ਚ
 ਰਦੇਖਾ ਕਯਾ ਅੰਗ ਦਾਤੁ ਜਾਹ ਕਿਕਰ ਹਲੂਣ ਅਰਸੰਗਤ
 ਕਉ ਪ੍ਰਸਾਦ ਖਵਾਲ ਛਡੁ ਤਾਂ ਮੈ ਕਮਰ ਬੰਧ ਕਰ ਰਿਕਰ ਉਪ
 ਰ ਚੜਗਾ ਜਾ ਕਿਕਰ ਕੀ ਰੁਲੀ ਕੋ ਫੜਕੇ ਹਲੂਣ ਜਾਂ ਤਾਂ

ਲਗਾਪਤਾਸਮਾਜਲੇਬਾਦਾਮੇਘਬਰਸਣ ਬਰੇਅੰਬਾਰਹੋਇਗ
 ਏ ਸਰਸੰਗਤਾਂਤ੍ਰਿਪਤਹੋਇਗਈਅੰ ਤਬਭੀਮੇਰੇਉਪਰਖੁਸੀ
 ਰੂਈ ਤਾਂਠੇਰਗੁਰੁਮੰਗਦਹੋਰਸਾਖੀਸੁਣਾਈ ਏਕਬੇਰਗੁਰੁ
 ਜੀਤਪਧਾਰਾ ਅਨਾਜਮਾਪਤਉਕਛਨਖਾਵਹਿ ਅਗਮ
 ਯਾਕੁਟਾਬਹੁਤਮਾਵੈ ਲਾਂਗਰੀਅੰਕੋਹਕਮਹੋਯਾ ਜੇਪ੍ਰਸਾਦਿ
 ਕਰਹੁ ਅਰਸੰਗਤਕਉਖਵਾਵਹੁ ਤਬਪ੍ਰਸਾਦਿਹੋਵਹੁ ਗੁਰੁ
 ਜੀਕੀਆਰਾਮਾ ਲੇਕਤਪ੍ਰਸਾਦਿਵਰਤਾਈਏ ਸੰਗਤੀਖਾਵਹੁ
 ਅਰਬਹੁਤਮਾਨੁਖਪ੍ਰਸਾਦਿਖਾਵਣਵਾਲੇਜੁੜਗਏ ਬੀਸਹ
 ਜਾਰਮਨੁਖਜੁੜਗਏ ਤਾਂਗੁਰੁਜੀਲੋਕਾਦੇਦੂਰਕਰਣੇਕੋਇ
 ਵਨਾਤਉਰਪਕੜਾ ਕਪੜੇਉਤਾਰਕੇਨਗੋਨਿਰਬਾਣਗੁਏ
 ਅਰਤੋਚਾਰਸਮਾਂਨਸਾਬਰਾਖੇ ਅਰਮਰਾਸੀਆਂਦੀਪਰੀਖ
 ਹਦੇਫਿਰਨ ਜੋਕੋਈਨਿਕਵਜਾਵੇ ਤਾਂਵਟੇਮਾਰਨ ਨਾਲੇਲਾਨੀ
 ਆਮਾਰਨ ਤਾਂਗੁਰਕੇਲੋਕਹਵਗਏ ਅਰਕਹੇਗੁਰੁਕਮਲ
 ਹੋਇਗਯਾਏ ਲੇਕਹੁਨੇਗੁਰੁਕਾਪੀਛਿਛੋਤੁਵੀਆ ਏਕਮੇਅ
 ਤੇਤੈਸਿਖਹੋਰਮਾਸਾਂਚਉਹਾ ਗੁਰੁਕਾਪੀਛਿਛੋਤੁਆ ਠੇਰਉ
 ਵਜਾਂਨਮਹਾਬਿਚਰਤੇਫਿਰੇਸ੍ਵਾਂਨਭੀਸਾਬਹਮਭੀਮਗਰਪਰ
 ਨਿਕਵਨਜਾਈਏ ਜੋਵਟੇਮਾਰਨ ਪਰਮਾਸੀਵਟੇਸਹਰਹੇਫਿਰ
 ਏਹਸਬਦਉਚਰਾ ਸਿਰੀਰਾਗਮਹਲਾ ੧ ਏਕਸ੍ਵਾਂਨ
 ਦਇਸੁਅੰਨੀਨਾਲ ਭੁਲਕੇਭਉਕਹਸਦਾਬੁਇਅਲਕੁੜ
 ਛੁਰਾਮੁਠਾਮੁਰਦਾਰ ਧਾਣਕਰੁਪਰਹਾਕਰਤਾਰਾ ॥ ੧ ॥ ਮੇਪ੍ਰਤਿ
 ਕੀਪੰਧਨਕਰਣੀਕੀਕਾਰ ਹਉਏਬੰਗਜੈਰੂਪਰਹਾ ਬਿਕਰਨ
 ਤੇਰਾਏਕਨਾਂਮਤਾਰੇਸਿਸਾਰ ਮੇਏਹਮਾਸਏਹੇਮਧਾਰਾ ॥ ੧ ॥
 ਰਹਾਉ ਮੁਖਨਿਦਾਮਾਖਾਂਦਿਨਗਤਿ ਪਰਪਰਜੋਗੀਨਿਰਸ
 ਨਤ ਕਾਂਮਕਰੋਪਤਨਵਸਹ ਚੰਡੂਲ ਧਾਣਕਰੁਪਰਹਾਕਰਤਾ

ਰ ੨. ਠਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ਮਲੂਕੀ ਦੇਸੁ ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸੁ ਬ
 ਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਮਾਗਲ ਕੁਰ ਧਾਣਕ ਰੂਪ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ੩
 ਮੈਕੀ ਤਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾਮ ਖੋਰ ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹ ਦੇਸਾ ਦੁਸਟ ਚੋ
 ਰੁ ਨਨ ਕਨੀ ਚਕਰੇ ਵੀਚਾਰ ਧਾਣਕ ਰੂਪ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੪॥
 ਏਹ ਸਬਦ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਮਾਪਣੇ ਰੰਗਾ ਵਿਚ ਗਾਵਦਾ ਠਿਰੇ ਮ
 ਤੇ ਮਸੀਤੀ ਪਰੋਪਰੈ ਠਿਰੀਏ ਤਾਂਦ ਯਾ ਕਰਕੇ ਅਸਾਨੁ ਗੁਰੂ ਜੀ
 ਸਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਿਛੇ ਠਿਰ ਦੇਹੋ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਮਨੋ
 ਰੇ ਤਾਂ ਅਸਾ ਕਰਮਾਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਤੂਹੀ ਹੋ ਮਨਾਵਣੇ ਵਾਲਾ
 ਠਿਰ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਜੇ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ਮਨ ਤੇਹੋ ਤਬ ਓਹ ਮੁਰਦਾ ਪ
 ਇਆ ਹੈ ਜਾਵਹੁ ਮੁਰਦਾ ਖਾਵਹੁ ਮੁਰਦੇ ਉਪਰ ਕਪੜਾ ਪਾਇ
 ਆਹੇ ਆਸੀ ਤਾਂ ਅਸਾ ਕਰਮਾ ਹੁਕਮ ਸਭ ਹੈ ਅਸੀ ਮੁਰਦੇ ਪਾਸ

ਜਾਇਖੈ ਹਉ ਅਸਾ ਕਰਮਾਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ ਮੁਰਦੇ ਕਉ ਪੈਰਾਂ
 ਸਿਉ ਖਾਣੀਐ ਕੇਸੀ ਸਿਉ ਖਾਣੀਐ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਪੈਰਾ ਸਿਉ
 ਖਾਵਹੁ ਤਾਂ ਮੈ ਕਪੜਾ ਚਾਇਕੇ ਚਕਮਾ ਰਮਾ ਖੰਡੁ ਥੀ ਮੁਰਦਾ ਕੋ
 ਉਨ ਕਾ ਠੇਹ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਜਾਵਹੁ ਮਾਤਾ ਸਾਥ ਬੁਝੇ ਗਕਰਹੁ ਤਾਂ
 ਇਹੁ ਹੁਕਮਾ ਸੁਣਕੇ ਅਸੀ ਬਿਸਮਾਦ ਹੋਇ ਗਏ ਜੋ ਇਹੁ ਤੁ
 ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੋਆ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸਾ ਠੇਹ ਬੀਚਾਰ ਕਰਸਾ ਮਝਾ ਜਾਇ
 ਹੁਤਾ ਸੁਪੀਸੁ ਰਾਮ ਬਾਤੁ ਜੀ ਅਸਾ ਨੂੰ ਹਿਰਦਾ ਕਿ ਪਰਗਯਾ ਸੀ
 ਮਾਤਾ ਸਾਥ ਬੁਝੇ ਗਇਹੈ ਜੋ ਮਾਤਾ ਕਾ ਮਹਿਮਾ ਲੇਵਣਾ ਤਾਂ ਅ

ਸੀਮਾਤਾਪਾਸਗਏ ਮਾਤਾਕਾਮੀਮਾਮਹਿਮੇਲਾ ਗੁਰੁਕਬਚਨ
 ਮੀਨਾ ਫੇਰਹਜੁਰਮਾਏ ਤਾਂਹੁਕਮਹੋਆਕਯੋਰੁਾਈਮਾਤਾਸਾਖ
 ਰੁਗਕੀਮਾ ਤਾਂਅਸਾਂਕਯਾਜਕੀਮਾ ਫਿਰਹੁਕਮਹੋਆਕਯੋ
 ਕਰਕੀਮਾ ਤਾਂਅਸਾਂਕਯਾਸਚੇ ਪਾਰੁਸਾਹਮਾਤਾਕਾਮੀਮਾਮੁਹਿ
 ਮੇਲਾਹੈ ਇਸਦੁਜਾਗੁਗਕੀਮਾਹੈ ਹੁਕਮਹੋਯਾਨਿਹਾਲਏਹੁਕੁ
 ਮੇਰੇਉਪਰਖੁਸੀਹੋਈ ਤਬਗੁਰੂਜੀਮੇਰੇਸਿਦਕਕੀਓਰਦੇਖਾ
 ਤਾਂਸਿਦਕਮੇਰਾਗੁਰੂਕੀਕਿਰਪਾਕਰਕੈਪੁਰਾਰਯਾ ਚਲਾਬਿਚ
 ਲਨਹੋਯਾ ਤਾਂਗੁਰੂਜੀਕਯਾ ਪੁਰਖਾਬਾਜੀਜਿਟਲੀਤੀਹਈ

ਉਠਾਉਕੈਮੁਝੈਗਲਕੰਰਲਗਾਯਾ ਧੰਜਪੈਸੇਨਲੀਯੇਰਮਰੇ
 ਧਰਕੈਮਥਾਟੇਕਯਾ ਆਪਣੇਗੁਰਾਈਕੇਤਖਤਉਪਰਬੈਠਾਯਾਅ
 ਗੇਮੇਰਨਾਉਲਹਣਾਸੀਫੇਰਮੰਗਦਰਖਾ ਜੋਮੇਰੇਮੰਗਤੇਉਤ
 ਪਤਿਹੋਯਾਹੈ ਹੁਕਮਹੋਆਪੁਰਖਾ ਜੋਤੁਝੈਮਾਰੈਗਾਸੋਮੁਝੈਮਾਰੈਗਾ
 ਤੇਕਉਸੇਵੈਗਾ ਸੋਮੋਕਉਸੇਵੈਗਾ ਤੂਮੈਮੈਤੂਤਮਹਮਕਉਭਿੰਨ
 ਜਾਣੈਗਾ ਸੋਗੁਰੂਤੇਬਿਛੁਰਯਾਰਹੇਗਾ ਫਿਰਸੰਗਤਕਉਹੁਕਮ
 ਹੋਆਇਨਹੀਆਗੋਮਸਤਕਟੇਕਹੁ ਗੁਰੂਤਮਾਰਾਏਹੀਹੈ ਤੇਨ
 ਲੇਏਹੁਤੁਕਜਪਜੀਕੀਪੜੀ ਜਿਨੀਨਾਮਧਿਆਇਆਗਏਮਸ
 ਕਤਪਾਲਿ ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਕੇਤੀਛੁਟੀਨਾਲ १ ਤਾਂਗੁਰੂ
 ਅੰਗਦਜੀਕਯਾ ਰੁਾਈਬਾਲਾਅਸਾਰੂਨਾਉਅੰਗਦਇਉਰਖ

ਯਾ ਤਾ ਬਾਲੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਸਤ ਜੀ ਸਤ ਤਾਂ ਫੇਰ ਗੁਰੂ ਮੰਗ ਦਜੀ
 ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਬਾਲਾ ਜੁ ਇਹ ਵਰਤ ਚਾ ਸੁਣੇਗਾ ਸੁਣ ਕਰ ਸਤ ਬ
 ਚਨ ਕਰੇਗਾ ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਅਉਗੁਣ ਪਾਪ ਜਿਤ ਨੇ ਕੀਤੇ ਹੋਸਨ ਤਿਤ
 ਨੇ ਸਤ ਕਹਣ ਨਾਲ ਸਬੁਧੋ ਤੇ ਜਾਸਨ ਜੋ ਹਿਰ ਦੇ ਸਤ ਪਰਤੀਤਿ
 ਨਾਲ ਆਖ ਸਨ ਅਤੇ ਜੋ ਕੋਈ ਇਹ ਬਚਨ ਕਮਾਵੈਗਾ ਜੋ ਜਿਥੇ
 ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਹੋਨ ਤਿਥੇ ਬੇਦਰੰਗ ਜਾਇ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਭਾਈ ਬਾਲਾ
 ਇਹ ਬਚਨ ਸਤ ਕਰ ਜਾਨਣਾ ਏਸ ਵਿਚ ਭੁਏ ਨਾਂਹੀ ਮੰਨਣਾ ਜੋ
 ਸਿਖ ਏਸ ਬਚਨ ਨੂੰ ਸਤ ਕਰ ਜਾਣੇਗਾ ਸੋ ਖੁਲੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦਰ
 ਗਾਹ ਵਿਚ ਜਾਵੈਗਾ ਸਤ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਕਰ ਜਾਣੀ ਏਹੁ ਹਾਲ ਗੁਰੂ
 ਨਾਨਕ ਕਰਤਾਰ ਤੇ ਪਾਈ ਹੈ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਭਾਈ ਬਾਲਾ ਭੁਲੇ ਭੁਲੇ ਮਹਾਂ
 ਪੁਰਖ ਸੰਗਤਾਂ ਦੀ ਅੰਕਾਰ ਭੁਏ ਦੇਖ ਕੇ ਭੁਓਂਦਲ ਜਾਵੇ ਹੋਨ
 ਸਾਬਤ ਨਾਹੀ ਰਹ ਸਕਦੇ ॥ ੮੬ ॥ ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਗੁ

ਰੁ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੮੭ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਡਾ
 ਗੋਲੀ ਤੀ ਆਇਗਾ ਵੀਨ ਦੀ ਤੇ ਬਿਸਾਮ ਕੀਤਾ ਬਰਸ ਉਦਾਸ ਟਿ
 ਰੇ ਮਹੀਨੇ ਤਿਉ ਉਪਰ ਬਰਸ ਉਤਰ ਮਹੀਨੇ ਤਿਉ ਉਪਰ ਸ
 ਭੋਚਕ ਵਿਚ ਪਾਤਸਾਹੀ ਕੀਤੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਦੇ ਦਰ ਬਾਰ ਦੇ ਅਗੇ
 ਪਿਪਲ ਸੀ ਤਿਸ ਪਿਪਲ ਹੇਠ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਮੰਜੀ ਵਛਾਈ ਥੀ ॥
 ਮੰਜੀ ਉਪਰ ਛਾਵੈ ਬੈਠ ਰਹਦੇ ਸੇ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੇ ਪਾਸਾ ਉਕਟ ਹਲੂ
 ਆਸਾ ਤਿਸ ਦਾ ਨਾਉ ਕਮਲਾ ਕਮਲਾ ਕਹਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੋ
 ਆਬ ਚ ਕਮਲਾ ਕਮਲੇ ਕਾ ਆਗੁਰੂ ਜੀ ਕਛੁ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ
 ਤਾ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਆਬ ਚਾਬੇ ਲੇ ਜਾਇ ਕੇ ਪਾਸ ਲੈ ਆਉ ਘੋੜੀ
 ਅਤੇ ਮਹੀਮਾ ਭੁਖੀ ਆਂ ਹੋਨ ਤਾਂ ਕਮਲੇ ਦਾੜੀ ਲਈ ਲੈ ਕੇ ਬੇ
 ਲੇ ਗਯਾ ਜਾਂ ਕਮਲਾ ਦੇਖੇ ਤਾਂ ਜੋਗੀ ਆਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਬਣੇ ਤੈ ਬੈਠੇ
 ਹੋਨ ਬੋਲੇ ਵਿਚ ਕਮਲਾ ਉਨੀ ਜੋਗੀ ਸਹੀ ਸਦਿਆ ਕਹਣ ਲਗੇ

ਤੇਰਨੰਉਕਮਾਹੈ ਅਰਮਾਦਮੀਕਿਸਦਾਹੈ ਕਮਲੇਕਮਾਜੀਮੇ
 ਰਨਾਉਕਮਲਾਹੈ ਅਤੇਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਦਾਟਹਲੀਆਹਾਤੁੰ
 ਓਨਾਬਿਭੂਤਦੀਚੁਟਕੀਕਢੀਆਖਯੋਨੇਏਹਸਨੇਹਾਬਾਬੇਜੀ
 ਪਾਸਲੈਜਾਹਿ ਕਮਲੇਕਮਾਮੈਨੁਹੁਕਮਨਾਂਹੀਪਾਸਲਈਗਾ
 ਤਾਂਜਾਵਾਂਗਾ ਉਨਾਂਵਿਚੋਇਕਜਲੰਓਠਾ ਕਮਲੇਦੇਹਥੇਦ ॥

ੜੀਲੈਕੇਪਾਸਦੀਮੁਠਕੁਰੀ ਮੁਠਕੁਰਕੇਖਿਲਾਰੀ ਪਾਸਦਾਢੇ
 ਰਉਸਰਗਯਾ। ਤਾਂਜੋਗੀਸਰਕਯਾਜਿਤਨਚਾਇਸਕਦਾ
 ਪੈਤਿਤਨਬੰਨਕੇਚੁਕਲੇ ਕਮਲੇਬਡੀਕੁਰੀਬਧੀ ਓਨੀਜੋਗੀਸ
 ਰਾਂਚਾਇਕੇਸਿਗਦਿਤੀ ਕਮਲਾਉਠਾਇਕੇਲੇਆਯਾ ਅਗੇਗੁਰੂ
 ਬਾਬਾਜੀਮੰਜੀਉਤੇਪਿਪਲਹੇਠਬੈਠੇਜੀ ਬਾਬੇਕਮਾਕਮਲਾ
 ਯਾਤੁਉਤਾਵਲਾਮਾਇਮਾਹੈ ਅਤੇਜੋਕਿਸੇਦਾਚੁਰਾਯਾਹਈਤੰ
 ਅਸਾਰੀਅਮਾਂਮਹੀਅਮਾਂਮਗੇਮਤੁਪਾਂਈ ਤਾਂਕਮਲੇਕਮਾਗੁਰੂ
 ਜੀਮੈਚੁਗਾਇਨਾਹੀਆਦਾ ਮੈਇਕਸਨੇਹਾਆਦਾਹੈ ਗੁਰੂਬਾਬੇ
 ਜੀਦੇਹਥ ਕਮਲੇਬਿਭੂਤਦੀਚੁਟਕੀਕਢਦਿਤੀ ਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀ
 ਕਮਾਕਮਲਾਸਨੇਹਾਂਆਦੇ ਸਨੇਹਾਆਦੇ ਸਨੇਹਾਆਦੇਤਿ
 ਹੁਦਾਰੀਗੁਰੂਜੀਕਮਾ ਕਮਲਾਅਸਾਰੂਸਨੇਹਾਤੁਪਾਮਾਦ ॥
 ਪਰਸਿਧਾਰਣਨੂੰਸਦਲਾਉ ਸਧਾਰਣਸਦਖਤ੍ਰੇਦੇਵਲਗ
 ਯਾ ਕੁਜੜਭੰਨ ਜਾਇਕੇਆਖਾਬਾਬਾਜੀਬੁਲਾਂਦੇਹੰਈਦਰ
 ਹਾਲਚਲ ਬਾਹੀਅਮਾਂਲੀਮੀਅਮਾਂਅਤੇਮੁੰਦਦਾਵਾਟਲੈਕੇਚਲਾ ॥

ਸਧਾਰਣਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਦਾਸਿਖਸੀ ਜੇਕਦੀਬਾਬਾਜੀਜਾਦੇਸੇਤੁ
 ਸਧਾਰਣਦੇਘਰਪ੍ਰਸਾਦਕਰਦੇ ਹੋਰਸਿਸਟੀਪਿਛੇਲਗੀਠਿਰ
 ਦੀਹੋਰਕਿਸੇਦੇਘਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਕਰਦੇ ਬਿਨਾਂਸਧਾਰਣਦੇਘਰ
 ਤੇਬਾਬਾਜੀਚਾਂਦਰਾਦੁਇਪੈਨਦੇਇਕਤੇੜਾਇਕਉਪਰ ਸਧਾਰ
 ਣਹੀਬੁਲਾਇਦਾਸੀ ਸਧਾਰਣਹੀਆਪਣੀਹਬੀਧੋਵਣਜਾਦਾ
 ਦਿਨਅਰਥੇ ਅਤੇਦੁਇਚਾਦਰਾਧੋਇਰਖੀਦੀਆਂਸੀ ਕਮਲ
 ਸਧਾਰਣਨੁਸਦਣਚਲਾ ਤਾਬਾਬੇਜੀਕਰਆਕੀਆਖੇਗਾਜ
 ਇਕੇਕਮਲੇਕਰਆਜੇਹੁਕਮਹੋਵੈਜੋਆਖਾ ਗੁਰੂਜੀਕਰਆਜੇ
 ਆਵੀਗਾਨਾਹੀ ਤਾਂਏਵੈਕਹੀਜੇਸਿਤਾਬੀਚਲ ਤਾਂਕਮਲਾਜ
 ਇਮਿਲਾ ਸਧਾਰਣਕਰਆਕਮਲਾਂਕਰਮਾਯਾਹੈ ਕਮਲੇ
 ਕਰਆਤੈਨੁਬਾਬੇਜੀਸਦਾਹੈ ਵਰਗਾਲਚਲ ਬਾਹੀਆਂਦੁਇ
 ਲੀਮੀਆਂ ਅਤੇਮੁੰਦਦਾਵਾਣਲੈਕਰਚਲ ਸਧਾਰਣਕਰਆ
 ਰੋਈਖਾਇਚਲਹੁ ਤਾਂਕਮਲੇਕਰਆਮੈਨੂੰਹੁਕਮਨਾਹੀਤੁਖਹੁ
 ਸਧਾਰਣਰੋਈਖਾਇਚਲਾ ਆਇਬਾਬੇਜੀਦੀਪੈਰੀਪੰਥਾ
 ਬਾਬੇਜੀਕਰਆਸਧਾਰਣਾਕਰਤਾਰਕਰਤਾਰ ਸਧਾਰਣਕ
 ਆਸਤੁਕਰਤਾਰਬਾਬਾਜੀ ਸਧਾਰਣਕਰਆਗੁਰੂਜੀਬਹੁਤ

ਉਤਾਵਲਸਦਾਹੈ ਤਾਬਾਬੇਜੀਕਰਆਸਧਾਰਣਾਅਸਤੁਕਰ
 ਜਕਮਲਾਫੁਰਮਾਣਲੈਆਯਾਹੈ ਵਰਗਾਹਦੇਚਲਦਾ
 ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਰਆਬਚਾਸਧਾਰਣਾਚਲੇਸੀਬੇਲੇਚਲੀਏ

ਬਾਬਾਜੀਅਤੇਸਾਧਾਰਣਬੇਲੇਗਏ॥ ਬੇਲੇਵਿਚਬਾਬੇਜੀਦਾਖੇ
 ਤੁਸੀਬਿਘੇਅਠ੯॥ ਬਾਬਾਜੀਤੇਸਾਧਾਰਣਖੇਤਵਿਚਗਏਚ
 ਰੇਕੁੰਟਾਂਖੇਰੁਈਆਂਦੇਖੀਆਂ॥ ਖੇਤਦੇਖਕੇਨਦੀਤੇਗੁਲਤਿਠੇਬਾ
 ਬੇਜੀਨੁਇਕਤਲਉਖੁਸੀਆਯਾ ਤਾਂਬਾਬੇਜੀਕਿਆਬਚਾਸ
 ਧਾਰਏਹੁਕੇਹਾਬੰਉਹੈ ਸਾਧਾਰਣਕਯਾਗੁਰੂਜੀਏਹੁਭਲਾਧ
 ਉਹੈ ਤਾਂਬਾਬੇਕਯਾਸਾਡੀਆਂਲਕੜੀਆਂਏਬੋਪਾਵਟੀਆ॥
 ਅਤੇਕਿਸੇਪਾਸਰਹਣਾਨਹੀ ਬਾਬਾਜੀਅਤੇਸਾਧਾਰਣਪਰ
 ਆਏ ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਬੇਟਾਸਾਧਾਰਣਚਾਦਰਾਧੋਇਲਮਉ
 ਮੇਰੀਆਂ ਸਾਧਾਰਣਕਯਾਗੁਰੂਜੀਉਤਾਰਦੇਹ ਬਾਬੇਜੀਚਾਦਰੇ
 ਉਤਰਦਿਤੀਆਂ ਧੋਤੀਆਂਚਾਦਰਾਪੈਪੀਆ ਸਾਧਾਰਣਬਾਬੇ
 ਦੀਆਚਾਦਰਾਧੋਵਟਗਯਾ ਧੋਇਕੇਅਛੀਆਲੈਆਯਾ॥
 ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਕੋਈਉਤੇਧਰਆਉ ਬੀਨਕੇਸਾਧਾਰਣਧਰ
 ਆਯਾ ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਬੇਟਾਸਾਧਾਰਣਧਰਆਯਾ ਸਪਚਰ
 ਕਯਾਜੀਧਰਆਯਾਹਾ ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਬੇਟਾਸਾਧਾਰਣਮੇ
 ਰਾਘਰਹੰਛਾਲਿਬਜਿਥੇਹਉਸੈਦਾਹਾ ਅਤੇਜਪਪੜਦਾਹਾ
 ਸਾਧਾਰਗਯਾਜਾਇਕੇਹਛਾਘਗਲਿਬਾ ਸਾਧਾਰਣਆਇਬਾ
 ਬੇਜੀਦੀਪੈਰੀਪਯਾ ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਬਚਾਘਗਲਿਬਾ ਸ
 ਧਾਰਣਕਯਾਗੁਰੂਜੀਦੇਖੀਏਖੁਸੀਕੀਚੈ ਬਾਬੇਜੀਜਾਇ
 ਕੇਘਗਤਿਠਾਖੁਸੀਹੋਆ ਬਾਬੇਜੀਕਯਾਸਾਧਾਰਣਚਪਕ
 ਰਜਾਹਾ॥੯੭॥ ਬੇਲੇਭੁਈਜੀਦਹਗੁਰੂ ਸਾਖੀਜੋ
 ਚਲੀ੯੮॥ ਗੋਸਟਸ੍ਰੀਪਤਿਗੁਰੂਜੀਕੋਚਲਾਏਕੀ
 ਚੜਕਕੀ॥ ਤਬਅੰਮੀਆਰਯਾਸ੍ਰੀਮਹਾਰਾਜਕੀਭੁਈ
 ਜੋਇਕਰਿਨਦਿਨਗੁਰੂਬਾਬਾਨਨਕਜੀਕਰਤਾਰਪੁਰਧਰ
 ਮਸਾਲਾਦਿਚਬੈਠੇਸੇ ਅਰਗੁਰੂਬਾਬੇਜੀਕੋਜੀਬਸੀਜੋ

ਅਬ ਹੋਇ ਤੁਓ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਿਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਪਰ ਜਾਈਯੋ
 ਸਚਖੰਡ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ
 ਜੀ ਕੇ ਜਾਨਣ ਹਾਰੇ ਭੁਗਤ ਦਛਲ ਭੁਗਤ ਕਾ ਅਪੀਨ ਭੁਗਤ
 ਕਾ ਮਾਨ ਰਾਖਣ ਹਾਰਾ ਭੁਗਤ ਕਾ ਕਾਮਾਨ ਟੋਹਾਰਾ ਸ੍ਰੀ
 ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਸਚਖੰਡ ਮਹਾਸਭਾ ਲਾਈ ਬੈਠਾ ਹੈ ਸਮਸਤ ਭਯ
 ਤੁਹਾ ਬਜੇ ਕੀ ਆਗੇ ਠਾਢੇ ਹੈ ਅਗਇਤੁ ਨੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਨਕ
 ਜੀ ਕੇ ਮਨ ਦਰ ਤੁਣੇ ਨਾਲ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਕਾ ਜੋ ਨਨਕ ਮੇਰਾ ਬਰ
 ਭੁਗਤ ਹੈ ਜੋ ਤਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਮਹਿ ਇਉਂ ਕਰ ਉਪਜੀ ਹੈ ਤਬ ਜਿਤ
 ਨੇ ਭੁਗਤ ਬੇਸਭ ਨਾ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਪਾਸ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਏਸੀ
 ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੇ ਹੈ ਜੋ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਭੁਗਤਿ
 ਹੈ ਜੋ ਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੇ ਦਿਲ ਬਸੀ ਹੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਤਿ
 ਵਹੀ ਕਰੀ ਮੈਂ ਜੀ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਸੇਵਕਾ ਕਉ ਅਗਮ
 ਹੀ ਜੋ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਨਨਕ ਭੁਗਤ ਕਉ ਮੇਰੇ ਪਾਸ ਲਿਖਾ ਦਹੁ ਤੇ
 ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁਰ ਜੀ ਦੀ ਆਗਮ ਪਾਇ ਕਰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਾਸ ਅ
 ਉਠਾਢੇ ਕੁਏ ਅਰਦੇ ਨੇ ਹਾਬ ਜੋ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ ਜੋ ਨਨਕ
 ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੁਮ ਕਉ ਕਾਹੈ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮਨ ਉਪਜੀ ਬੀ ਜੋ
 ਮੇਂ ਜਚੇ ਖੰਡ ਕੋ ਜਾਉ ਅਤਿ ਸਤੁ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਜਾਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਠਾਕੁ
 ਰ ਜੀ ਤੇਰੇ ਪਾਸ ਭੁਜਾਯੋ ॥ ਅਰਕਾਹੈ ਜੋ ਨਨਕ ਜੀ ਕਉ
 ਕਹਿਣਾ ਜੋ ਤੇਰੇ ਮੰਦਰ ਪਰ ਈਹਾ ਸਚਖੰਡ ਮਹਾਸਭਾ ਵੇਰੇ
 ॥ ਮਨ ਕਾ ਮਨਾ ਕੇ ਜੋ ਸੇ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮਹਾਕਾਮ ਨਾਂ ਬੀ ॥ ਤੁੰ ਸੇ ਹੀ
 ਮੰਦਰ ਤੁਈ ਯਾਰ ਕੁਏ ॥ ਏਕ ਦਾਰ ਦੇਖ ਕੇ ਠੇਰ ਈਹਾ ਚ
 ਲੇ ਮਾਏ ॥ ਤੁੰ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭਾਇ
 ਨ ਹੋਰ ਕਉ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਮੈਂ ਬਲ ਹਾਰ ਜਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲ
 ਹਾਰ ਕੀ ਅਮਾਪਣੇ ਸਾਹਿਬ ਉਪਰਾ ॥ ਚਲੀ ਮੈਂ ਜੀ ਤਬ

ਜਿਸੇਵਕਸੀਠਕੁਰਜੀਕੇਬੁਝਾਬੇਨਨਕਜੀਕਉਸੀਪਾ
 ਰਬੁਹਮਕੇਪਾਸਲਗਏਅਰਸੇਵਕਹੁਬੇਨਤੀਕਰੀਜੇਬੁਰੁ
 ਨਾਨਕਤੇਰਾਭਗਤਤੇਰੀਆਰਾਮਸਾਥਆਯਾਹੈਤਬਸੀਰੁ
 ਰੁਬਾਬੇਨਨਕਜੀਸੀਪਾਰਬੁਹਮਕਉਲਿਬੇਹੋਇਕਰਹੈਰੁ
 ਤੋਕਰਤਾਕਰਨਾਮਸਕਾਰਪੁਨਾਮਕਰਤਾਕਰਤਾਨਿਕਟਾ
 ਜਾਤੇਭੁਏਤਬਸੀਪਾਰਬੁਹਮਕਹਆਜਿਨਨਕਭਗਤਭੁ
 ਲਾਹੈਤਾਂਗੁਰੁਬਾਬੇਨਨਕਜੀਬੇਨਤੀਕਰੀਜੇਸੀਮਹਾਰਾ
 ਜਜੀਤੇਰੇਪ੍ਰਸਾਦਿਭੁਲਾਹੈਤੇਰੇਦਰਸਨਤਿਠਾਜਦਾ

ਅਨੇਦਹੈਜੀਤਬਸੀਪਾਰਬੁਹਮਜੀਕਆਜੇਨਨਕਤੇਰੇਜੀ
 ਅਮਹਭੁਈਈਹਾਂਆਵਟਕੀਤਬਗੁਰੁਬਾਬੇਨਨਕੀਬੇਨਤੀ
 ਕਰੀਜਿਗਿਗੀਬਨਿਦਾਜਮੀਸਾਮੇਰਾਕਉਨਹੈਤੋਂਬਿਨਾਜੇਮੇ
 ਰੇਜੀਅਕੀਜਾਏਤਬਸੀਨਕੁਰਜੀਕਆਜੇਨਨਕਏਹੁ

ਬਾਤਅਵਟਜਾਵਕੀਤੇਰੇਹਥਹੈ ਜੋਤੁਪਭਾਵਦਹੈਸੇਕਰਤੰ
 ਗੁਰੁਬਾਬੇਨਨਕਜੀਬੇਨਤੀਕਰੀ ਜੇਏਮਹਾਂਰਜਜੀਮੈਕੋ
 ਕੀਰਹਾਂਸਰੁਬਾਤਤੇਰੇਹੀਵਸਹੈ ਜੋਤੁਪਭਾਵੈਜੇਕਰਜੀਤਬ
 ਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕਯਾਅੰਗਦਕਉਸਮਝਵਣਾ ਜੇਕੋਈ
 ਸਮਝੇਗਾਤਿਸਦਾਭੁਲਹੋਵੇਗਾ॥ਤਬਗੁਰੂਨਨਕਜੀਮਹਾਂ
 ਅਨੰਦਹੋਇਕਰਸੀਠਾਕੁਰਜੀਕਉਤੂੰਤੋਤਪ੍ਰਣਾਮਕੀਆ॥
 ਸਚਖੰਤਕੀਅੰਸਭੇਬਾਤਾਂਸਮਝਕਰਵਿਦਾਹੁਏ ਸੀਪਾਰਬ੍ਰ
 ਹਮਕੀਆਗਿਆਸਾਥਾ॥ਠੇਕਰਤਾਰਪੁਰਮਾਏ॥ਆਇਕ
 ਰਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਨੂੰਕਯਾਅੰਗਦਾਮਸਾਨੂਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹ
 ਮਹਜੁਰਬੁਲਾਵਣੇਕੀਆਗਿਆਕਰੀਹੈ ਜੋਜੋਜੋਸੀਪਾ
 ਰਬ੍ਰਹਮਜੀਆਗਿਆਕਰੀਈਅਰਬਾਤਾਂਕਰੀਅਥੀ ਤੇਅੰ
 ਸਰੁਬਾਤਾਂਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਉਜਮਤਾਇਦੀਆ॥ਉਤਨੇਕਹ
 ਏਮੈਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਾਮਾਤਮਾਉਦਾਸਹੋਇਗਯਾ ਲਾ
 ਭੇਏਰਾਗਕਰਣੇਤੁੰਗੁਰੂਨਨਕਜੀਬਹੁਤਸੇਤੋਖਦੀਆਂ

ਜੇਪੁਰਖਉਦਾਸਨਹੀਹੋਣਾਂ ਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਆਗਿਆਹੈ
 ਬਹੁਰੋਹਰਖਮਾਂਨਹੋਵਣਾ ਗੁਰੁਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕੇਬਚਨ
 ਜੁਟਕਰਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਕਮਨਟਿਕਿਆ ਨਾਮਦਨਇਸ
 ਨਾਨਸੀਲਜੀਜਮਸੇਤੋਖਦਯਾਪਰਮਭਉਕੁਗਤਗਰੀਬ
 ਸੁਕ੍ਰਿਤਜਿਤਨੀਆਂਭੁਲਿਆਈਆਂਹੈਨਸਰੁਉਦ੍ਰਿਸ਼ਾਇਕਰ

ਸਬਦਕੀਸੁਰਤਅਜਮਤਮਾਪਈਦੇਰਰਗੁਰਮੰਗਦਜੀਕਉਇ
 ਦਾਕੀਆ ਤੁੰਗੁਰਮੰਗਦਜੀਬੋਨਤੀਕੀਜੀਬਾਬਾਜੀਸਲਾਮ
 ਤਜਬਤਮਸਚਖਤੁਰੋਸਿਧਾਰੁਗੇਤਿਤਸਮੇਮੇਰੇਮਾਵਟੇਕੀ
 ਕੋਯੋਕਰਮਾਰਾਪੈ ਤੰਗੁਰੁਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਕਯਾਪੁਰਖਾਮੰ
 ਗਦਾਤੁੰਦੇਬੋਨਾਹੀਮਾਵਟਾਅਸੀਤੁਪਦਿਚਦੇਜਾਹਰੇ ਤੁੰਗੁਰਮੰ
 ਗਦਾਜੀਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਕੋਚਲਾਟੇਤੇਕਿਨੇਕਦਿਨਅਚੇਦਿਦਾਹੋਏ੮੮
 ਆਵੇਲੋਗੁਈਜੀਦਾਹਗੁਰੁ ਸਾਖੀਹੋਚਲੀ ॥

ਤੰਗੁਰੁਬਾਬੇਜੀਦਾਸੁਰੁਏਬਾਕਚਤੁਰਪੁਰਚਹਟੇਕਾਤੁੰਗੀ
 ਰਹੇ ਕੀਰਤਨਕੇਸਮੇਕੀਰਤਨਹੋਇ ਪਿਛਲੀਰਾਤੁਇਸਨਨ
 ਕਰਕੇਜਪਤਪਸਿਜਮਹੋਏ ਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਕਾਜਸਹੋਏ ਸਿਗ
 ਤੀਆਵਨਲੀਗਾਰਚਲੇ ਤੰਬਾਬੋਨਾਨਕਜੀਬਾਜੀਉਉਤ
 ਹੀਠੋਰਕਬਚਿਹੁਸਮਾਆਵੇਗਾਜਿਤਮਾਕਰਜੀਕੋਚਰਨਕਮ
 ਲਦੇਖਹ ਏਹਮਨਮਹਧਮਾਂਠਬਸਰਯਾ ਜਾਂਕਿਤਨੇਦਿਨਹੋਏ
 ਅਸੁਕਾਮਹੀਨਾਮਾਯਾ ਤੁੰਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀਬਹੁਤਅਨੰਦਹਰਖ
 ਮਾਂਨਹੋਏ ਤੁਬਾਅਸੁਕੀਜਪਤਮੀਕੇਦਿਨਹੋਤਾਹੈਅਨੰਦਸੇਹਲੇ
 ਗਾਵੀਤੇਹੈਸ੍ਰੀਠਾਕਰਜੀਕਾਜਸਹੋਤਾਹੈ ਤੰਗੁਰੁਬਾਬਾਨਕ
 ਜੀਧਮਾਨਕੋਬਿਖੇਹੋਇਗਏ ਧਮਾਨਕੋਲਕਹਸੇਵਕਨੇਕਯਾ
 ਜੋਅਜਸਮਾਵਟੇਕਾਖਾਲਹੈ ਤੁਜੀਜਾਇਕੁਚੇਕਾਵੇਹੁਕੁਸਾਉ
 ਤੇਪਾਤਹੁ ਜੋਸਮਗਿਤਮਾਰਕਰਹੁ ਤਾਸੇਵਕਲਗੇਬੈਰਾਗਕਰਨ
 ਤੰਗੁਰੁਬਾਬੇਨਾਨਕਜੀਉਨਕੋਸੰਤੋਖਦੀਆ ਤਾਸੇਵਕਲਗੇਸ
 ਮਗੀਇਕਠੀਕਰਨ ਲਖਮੀਦਾਸਤੋਸਿਰੀਚੰਦਨੁਆਦਮੀ
 ਬੁਲਾਵਟੇਗਯਾ ਜੋਤਸੀਸਦੀਦੇਹੁ ਤਾਂਲਖਮੀਦਾਸਤੋਸ੍ਰੀਚੰ
 ਵਨਆਏਕਹਣਲਗੇਚੰਚਮਾਬੁਲਾਕਯੋਕਰਚਲੀਦਾਹੈਤਾਂ
 ਸੁਰੁਇਕਮਾਤਾਚੋਟੀਗੁਰੁਪਾਸਦਿਚਿਲੀਜਾਂਗੁਰੁਨਾਨਕਜੀ

ਦੇਖੋ ਤਾਂ ਮਾਹਾ ਦੀ ਦਲਨ ਲਹ ਬਲਿ ਬੁਝੈ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ
ਕਮੋ ਚੋਟੀ ਏਕਾਈ ਗਲ ਕਰ ਦੀ ਹੋ ਸੋ ਕਰ ਲੇਖ ਤੇ ਹਥ ਕਮੋ ਲਝੈ
ਜੇਹੈ ਜਾਂ ਮਾਤਾ ਦੇਖੇ ਗੁਰੂ ਸਮਾਵ ਦੇ ਦੇਖ ਰਹੈ ਤਾਂ ਮਾਤਾ ਚੋਟੀ ਕਾ
ਜੀ ਰੁਲ ਕੇ ਸੁਆਧੈ ਤੇਰੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਬਿਤੁਰੇ ਜੇਤੁ ਧਭਾਵੈ ਤਾਂ ਸਰਾਧ
ਕਰ ਚਲੀਏ ਮਾਤਾ ਚੋਟੀ ਖਰੇ ਨਿਮਾਣੇ ਹੋਇ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰੀ

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਭੁਲਾ ਚੋਟੀ ਏ ਸਰਾਧ ਕਰ ਕੇ ਅਸੁਖੀ
ਅਰਨੈ ਮਿਕਾ ਦਿਨ ਰਹ ਕਰ ਦਸ ਮੀਕੇ ਦਿਨ ਸਮਾਵ ਹਰੇ ਮਾਤਾ
ਚੋਟੀ ਦੀ ਅਪੀਨ ਤਾਂ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਯਾ ਦੇਖ ਰਾਮਾਏ ਗੁ
ਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕਾ ਚੋਟੀ ਏ ਸਰਾਧ ਕੀ ਸਮਗੀਤ ਮਾਰ ਕਰ ਤਾਂ
ਤਾਂ ਚੋਟੀ ਪੈਰੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਅਇਲ ਕੀ ਸਮਗੀਤ ਸਰਾਧ ਕੀ ਲੋਕੇ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਾ ਮਕੀਤਾ ਅਜੇ ਸਮਾਵ ਦੇ ਕੀ ਸਮਗੀਤ ਕਰ ਖਰ
ਤਾਂ ਸੇਵਕਾਂ ਚੁਕਰ ਖੀ ਤਬ ਏਹ ਗਲ ਅਸਚ ਰਜ ਸਰਨ ਲੋਕ
ਮਹਾ ਹੋਇ ਗਯਾ ਜੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦਸ ਮੀਕੇ ਦਿਨ ਸਮਾਵ ਹਰੇ
ਅਸੁਖੀ ਕੇ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਕਾ ਸਰਾਧ ਕੀਤਾ ਨੈ ਮੀਕੇ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ਸਰੁ ਪਰਵਾਰ ਇਕੱਠਾ ਹੋਆ ਲੋਕਾ ਦਿਚਾਅ
ਸਚ ਰਜ ਹੋਆ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਗਲ ਸੁਣ ਕਰ ਜੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਜੀ
ਬਦ ਕਰ ਦਸ ਮੀਕੇ ਦਿਨ ਸਮਾਵ ਹਿਰੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਰਿ
ਦੁਆ ਕੇ ਗੁਰੂ ਮਰਮੁ ਸਲਮਾਨ ਕੇ ਪੀਰ ਜੇ ਕੋਈ ਪੀਰ ਮਹਾ
ਜਨ ਬਾਦਰ ਸਨ ਦੇਖ ਕਰ ਦਿਦਾ ਹੋ ਦੇਸਨ ਪਾਸ ਲਾਜ ਰਾਵ

ਦੇਲੋਕਮੁਕਦਮਦੇਧਰੀਖਤੀਬ੍ਰਾਹਮਣਸੁਦਬੈਸਬੈਸਨੇਸਿ
 ਖਸੰਨਾਸੀਦਿਗਬਰਾਬਾਹਰਾਂਪੀਬਜੋਗੀਆਂਦੇਦਸੇਨਥ
 ਸੰਨਾਸੀਆਏਨੋਨਾਬਚੈਰਾਸੀਸਿਧਛੇਜਤੀਸਿਧਸੰਤ
 ਰੁਗਤਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਸਗਲੇਆਏਸਾਦਕਸਾਬਰਸੇਖਰਾਉ
 ਸਕੁਤਬਪੀਰਪੈਕਬਰਅਉਲੀਏਅਬੀਏਅਜਾਇਕਮ
 ਨਲਾਇਕਚਾਰਪਰਿਆਏਚਉਦਾਖਨਿਵਾਏਜੋਕੋਈਸਾ
 ਧਸੰਤਬਾਸਤੁਰੇਕਰਕਰਕਰਹਦੇਜਾਂਨਾਜੋਕੋਈਗੁਰੁਬਾ
 ਬੇਜੀਕਦਚਸਨਕਰੇਸੋਨਿਹਾਲਹੋਇਜਾਇਲੋਕਸਤੁਹੈਰ
 ਨਹੋਇਰਹੇਮਥੇਕੀਤੁਲਕਦੇਖਕਰਜਾਣੀਏਜੋਕੋਈਸੁ
 ਰਜਚੜ੍ਹਿਆਹੈ। ਤੁਂਠੇਰਲਖਮੀਦਾਸਅਤੇਸ੍ਰੀਚੰਦਬਹੁ
 ਤਬੇਨਤੀਕਰੀ। ਤੁਬਤਿਨਕੇਪਰਬਾਇਗੁਰੁਬਾਬੇਨਨਕ
 ਜੀਸਲੋਕਕਰਯਾ॥ ਲਖਨੇਕੀਆਂਚੰਗੀਆਂਲਖਪੁੰਨ
 ਪਰਵਾਣਾ। ਲਖਤੁਪਉਪਰਤੀਰਬਾਂਸਹਜਜੋਗਬੋਬਾ
 ਣਾ। ਲਖਸੁਹਤੁਣਸੰਗਾਮਰਣਮਹਾਛੁਟਹਪਰਾਣਾ। ਲ
 ਖਸੁਰਤੀਲਖਗਿਆਠਧਾਨਪਕੀਅਹਪਾਤਪੁਰਾਣਾ।
 ਜਿਨਕਰਤੈਕਾਰਣਕੀਆਲਿਖਿਆਮਾਵਣਜਾਣਾ। ਨ
 ਨਕਮਤੀਮਿਥਿਆਕਰਮਸਚਾਨੀਥਾਣਾ॥ ੧॥ ਤੁਂਠੇਰਲ
 ਖਮੀਦਾਸਅਤੇਸ੍ਰੀਚੰਦਖਰੇਨਿਪ੍ਰਤਾਈਹੋਇਕਰਕਰ
 ਥਾ। ਜੀਗੁਰਾਈਤਾਂਤੁਸਾਲਹਟੇਨੂਦਿਤੀਅਤੇਮਸਕੂਕੀ
 ਹਾਲਾ। ਤੁਂਗੁਰੁਨਨਕਜੀਕਰਯਾਬਚਤੁਸਾਨੁਰੋਟੀਕਪੜ
 ਬਹੁਤਹੋਗ। ਤੁਂਲਖਮੀਦਾਸਅਤੇਸ੍ਰੀਚੰਦਕਰਯਾ। ਜੀ
 ਰੋਟੀਕਪੜਹੋਗ। ਪਰਮਸਾਨਮੰਨੇਗਾਕੋਈਨਾਹੀ। ਤੁਂਗੁ
 ਰੁਨਨਕਜੀਕਰਯਾ। ਬਚਾਚਿਤਾਮਤੁਕਰਹੁਗੁਰਾਂਪੀਰਦੇ
 ਕੁਤੇਮੰਨੀਦੇਪੈਂਨਤੁਸੀਭੀਮੰਨੀਅਹੁਰੇਪਰਨਮਕੀਵਡਿਆ

ਈ ਅੰਗ ਦਪਸਯੋ ਜਬ ਏਹੁ ਮਾਗੁ ਗੁਬਾਏ ਨਨਕ ਜੀ ਦੇ
 ਸੁਟੀ। ਤੁਲਖ ਮੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਸਭੁ ਪਰਵਰਾ ਸਿਖ ਸੰਗਤ
 ਪੈਰੀ ਪਏ। ਜਦ ਤੇ ਫਪਹਰ ਰਾਤ ਹੀ ਤਬ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਯਜ
 ਨ ਕੇ ਵਿਖੇ ਗਏ। ਤਬ ਸਭੁ ਸਮਝੀ ਤੁਮਾਰੁ ਭੀ ਤਬ ਤੇ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਠ
 ਕਰ ਜੀ ਮੁਰਲੀ ਮੋਹਰ ਚਾਰੁ ਪੁਜ ਸਾਮ ਸ੍ਰੀ ਦਰ ਪਤਿ ਬਰ
 ਧਾਰੇ ਰੁਗਤ ਵਛਲ ਪਤਤੁ ਪਾਵਨ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਕਰ ਨਕਰ
 ਵਨ ਸਮਰਾਥ ਪੂਰੁ ਜੀ ਦਿਵਾ ਮਨੁ ਆਇ ਵਰਜਨ ਦੀਆ ਸਚ
 ਖੰਡ ਮਹ ਬਡਾ ਜੈ ਗੁਰੂ ਹੋਆ ਜੈ ਧੀਨ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਨਨਕ ਜੀ ਵਰ
 ਰੁਗਤ ਹੋ। ਜਿਸਨੇ ਮਾਏ ਕੇ ਕਤੇ ਸ੍ਰੀ ਠਾ ਕਰ ਜੀ ਆਪ ਲੈਣਾ
 ਏਹੈ ਤਬ ਜਿਤਨੇ ਰੁਗਤ ਏਹੇ ਸਭੇ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਠਾ ਕਰ ਜੀ ਸਾਥ ਤੇ
 ਸਕਰੇ ਹੀ ਦੇਵਤੇ ਆਏ। ਸੁਰਨਰ ਮੁਨ ਜਨ ਗਣ ਗੰਧਰਵ ਅੰਬਰ
 ਕਜੀ ਪੂਜੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜੀ ਸੁਕਦੇਵ ਜੀ ਕੁਭੀ ਛਨ ਜੀ ਜੜਕੁਰ
 ਜੀ ਅਰਜਨ ਉਧੋ ਜੀ ਆਏ ਅਕੂਰ ਰੁਗਤ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਚੰਦ ਜੀ
 ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਾ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੋਰਖ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਸ੍ਰੀ
 ਸ੍ਰੀ ਲੋਚਨ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈ ਦੇਵ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਧੀਨ ਜੀ ਸ੍ਰੀ ਪੀਪਾ ਜੀ ਏਹ ਸਭੇ
 ਰੁਗਤ ਆਏ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਜੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜੀ ਆਏ ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮ
 ਦਿਕ ਆਏ ਹਰਖੀ ਸਰਸੁ ਮੁਨੀ ਸਰਸੁ ਆਏ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਪਉਣ ਪਾ
 ਣੀ ਬੇਸੰਤਰ ਆਏ ਮੁਰਤ ਮਨੁਖ ਆਏ। ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ। ਚਾਰੇ ਬ
 ਣੀ ਜੀ ਅਜੀਤ ਸਰਬਤ ਆਏ ਵਜੀਰੁ ਵਜਦਿ ਮਾਸਾ ਬਕੁਰ
 ਰਤ ਕਾ ਸੁਖ ਆਸਣ ਪਵਨ ਤੁਲਾਵਟ ਹਾਰ ਬਾਬੇ ਜੀ ਕੇਵ
 ਸਤੇ ਸਚ ਖੰਡੁ ਤੇ ਲੇ ਆਏ। ਜਬ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨਨਕ ਜੀ ਦਾਇ
 ਅਲਖ ਲਾਗਾ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਨਕ ਜੀ ਤੰਤੁ ਉਤਪ੍ਰਣ ਅਕੂਰ ਤੇ ਆ
 ਗੇ ਆਏ। ਸ੍ਰੀ ਠਾ ਕਰ ਜੀ ਕੀ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ। ਕਹਣ ਲਗੇ ਬ
 ਲਿਹਾਰ ਜਾਉ। ਮੇਅਧ ਮਪਾਧ ਕਿਉ ਪਾਕਰੀ। ਧੀਨ ਠਾ ਕਰ

ਜੀਤਾਸੀਠਾਕੁਰਜੀਦਸਾਲਹੇਇਕਰਕਮਾਜੇਮੈਤੇਰਖ
ਬਖਸਮਾਹੈਆਗੋਪਾਛੇਜੇਤੇਰਾਨਾਮਲਏਗਾਥੇਮੁਕਤਿਹੋਇਗਾ
ਤਬਸੀਠਾਕੁਰਜੀਕੀਆਗਮਾਥਾ॥ ਸੰਮਤ ੧੫੯੬
ਅਸੁਦਰੀ ੧੦ ਦਸਮੀਨੁਮਹਾਂਮੰਮੂਤਦੇਲੇਪਰਰਤਿਰਹ
ਦੀਕੋਪਰਮੇਸਰਜੀਕੋਕੀਚਤਨਦਿਚਅਨੰਦਧੁਨਿਨਲ

ਸਰਬਕਲਮਾਣਕੇਘਰੁ ਸ੍ਰੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜੀਕਿਚਰਨਸਾਇ
ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਬਾਬਾਜੀਸਮਾਣੇ ਜੋਜੋਕਹੋਤਭਯਾਤਬਹੁਗਤਕ
ਤਾਕਰਤਾਸੀਠਾਕੁਰਜੀਕੀਚਕੀਲਪਟਾਇਰਹੇਤਾਂਸੀਠਾਕੁ
ਰਜੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਮਪਨੇਦਰਣਾਸਾਬਸਮਾਇਲੀਆਤਾਂ
ਬਾਬੇਨਨਕਜੀਕੀਕਹਾਇਪੈਗਈਜਿਤਨੇਮਹਾਂਜਨਲੋਕੋ
ਬਿੰਦਲੋਕਥੇਲਾਗੇਸੇਸਾਰਕੇਕਰਮਧਰਮਕਰਣੇ॥ ਜਾਗ
ਰੂਨਨਕਜੀਚਿਖਾਉਪਰਰਖੇਗਾਗੁਰੂਜੀਦੇਮੁਰੀਦਪਠਾਂਟ
ਲਿਕਸੇਠਨਕਆਮਸੀਭੀਦੀਦਾਰਕੁਰਹਿਰੇ॥ ਤਾਂਮਹਾਂਜਨ

ਲੋਕ ਕਰ ਆਖ ਨ ਜੀ ਹੁਣ ਤੁਮਾਰਾ ਸਮਾਨ ਹੀ ॥ ਤੁੰ ਓਨ ਕਰ ਆਖਾ
 ਬਾਨ ਨ ਕਰ ਆਪੀ ਰਹੈ ਹਮ ਦੀਦਾਰ ਕਰਹਿ ਕੇ ॥ ਤੁੰ ਮਹਾਂ ਜਨ
 ਲੋਕ ਕਰ ਆਖਾ ਜਦੀਦਾਰ ਦੇਖ ਦੇਕ ਸਮਾਨ ਹੀ ॥ ਤੁਮ ਦਲਹ
 ਤੁੰ ਪਠਣ ਸਿਦਤ ਉਪਰ ਆਏ ਕਹਣ ਲਗੇ ਬਾਬਾਨ ਕਰ ਆ
 ਠਾਪੀ ਰਹੈ ਹਮ ਪੀਰਾਂ ਕਰਾਹੁ ਕਰਹਗੇ ਹਮ ਬਾਬੇ ਕਉ ਗੋਰਮ
 ਜਲ ਪਹੁਚਾਵਾਰੇ ॥ ਤੁੰ ਮਹਾਂ ਜਨ ਲੋਕ ਜੋ ਥੋਤਿ ਨੇਚੇ ਗਿਰਦ
 ਚਾਦਰਾਂ ਤਾਣੀਆਂ ਜਨ ਤੁਰਕਾਂ ਦੇਵਾਸਤੇ ॥ ਤੁੰ ਇਕ ਸੇਵਕ ਕਰ ਆ
 ਗਈ ॥ ਹਿੰਦੂ ਅਰਮੁਸਲ ਮਾਂਨ ਤੁਮ ਤੁਗੜਾ ਕਿਸ ਬਾਤ ਉਪਰ ਕ
 ਰਦੇ ਹੋ ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾ ਤੋਈ ਹਾਂ ਹਈ ਨ ਹੀ ॥ ਸਚ ਖੰਡ ਕਉ ਸਿਪ
 ਰੇ ਪੈਂ ਜਬ ਜਾਇ ਕਰ ਦੇਖੈ ਤੁਬ ਚਿਖਾ ਉਪਰ ਕੁਛ ਨਾ ਹੀ ॥
 ਦੁਹਾਂ ਦਾ ਬੁਗੜਾ ਚੁਕਾ ॥ ੯੯ ॥ ਬੋਲੇ ਬੁਈ ਜੀਵਾ ਹਗੁਰੂ ॥

ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ ੯੦ ॥ ਜਿਤਨਾ ਪਰਵਾਰ ਸੇਵਕ ਮਹਾਂ ਜਨ
 ਲੋਕ ਕੋ ਬਿਦਲੇ ਕਥੇ ਸਭੁ ਚਾਂ ਮਚਾਂ ਮਕਰ ਉਠੇ ॥ ਲਗੇ ਸਿਠ
 ਤੁਸਲਾ ਹਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀਵੀ ਕਰਨਾ ॥ ਜਿਦਾ ਹੁਦਾ ਹੁਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
 ਜੀ ਪਰਤੁਖ ਪਰਮੇਸਰ ਬੇਪੁਰ ਹਮਾਰੇ ਕੁਗਾ ਹਮ ਸੇਵਕ ਕੁਛ ਨ
 ਕਰ ਸਕੇ ਲਗੇ ਪਛਤਾਵਟੇ ॥ ਦੇਖ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦਾ ਖੇਲ
 ਕੁੰਹ ਕੁਤ ਹੋਇ ਰਹੇ ॥ ਜਿਤਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਬੇਸੇ ਲਗੇ ਖੁਦਾਇ
 ਦਲਾਮ ਲੇਵੇ ਜਿਦਾ ਹੁਦਾ ਖੁਦਾਇ ਗੁਰੂ ਬਾਬਾਨ ਕਰ ਜੀਵਨੇ

ਪੁਰਖ ਮਹਾਤਮਾ ਥੇ ਮੈਂ ਨਿਯੁਦਾਇ ਦੀ ਸੁਰਤ ਬੋਲੀ ਲਗੀ ਸਿਫਤ
ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਕਰਣੇ ਜੇ ਹਿੰਦੂ ਮਸਲਮਾਨ ਥੇ ਦੇਖ ਕਰ ਹੈਰਾਂ
ਨਹੀ ਇਹੇ ਜਿ ਤਨੇ ਲੋਕ ਥੇ ਸੇਵਕ ਪਰਵਾਰ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨ
ਨਕਜੀ ਕਾਥਾ ਤਿਨਾ ਰਿਖਾ ਕਉ ਲੰਬੂ ਦੀਆਂ ਲਾਰੇ ਕਰ
ਮਧਰਮ ਕਰਣੇ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਨ ਨਕਜੀ ਸਟ ਦੇਹੀ ਬੈਕੁੰਨ
ਕਉ ਸਿਧਾਰੇ ਹੈ॥ ॥ ਸਲੋਕਾ॥ ॥ ਕਿਮਾਹ ਉਪਾਧੀ
ਕੀਟ ਤੇਰੇ ਗੁਨ ਕਹੇ ਸੁਨਾਇ। ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਅਪਹੈ ਆਪੇ
ਹੀ ਜਸ ਗਾਇ। ਜੋ ਗਾਵੈ ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਣੈ ਲਿਖੈ ਚਿਤ ਲਾਇ ਨਿਹ
ਚੈਤਿ ਸਹਰ ਲਏ ਮਿਲਾਇ। ਹਉ ਛਾਢੀ ਦਰਮੰਗਾ ਵੀਜੈ
ਨਾਮ ਰਜਾਇ। ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸ ਨਨ ਦੇ ਹਰ ਜਾਤਿ ਪਤ ਅਘ
ਇ। ਛਾਢੀ ਜਪ ਸੁਖ ਪਾਇਆ। ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵਲਾ
ਇ। ਨਨ ਕਦਾ ਸਕੀ ਬੇਨਤੀ ਮੁਹਰਾ ਖਲੇ ਹੁ ਸਰਣਾਇ॥ ੧
॥ ॥ ਇਤਿ ਸ਼੍ਰੀ ਜਨਮ ਸਾਖੀ ਬਾਬੇ ਜੀ ਦੀ ਸਿਪੁਰਣੀ॥

ਮਸਤਸੂਤਮਸਤਾ॥੧

ਅਧਰਗੋਪਤੀਲਿਖਤੀ ੧॥ =॥ ੨॥

ੴ	੧	ਗੁਰੂਮੰਗਦਜੀਬਾਲਾ	੧
ਪੰਨੇ	੨	ਜਨਮਲੈਣਾਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਕ	੨
ਪੰਨੇ	੯	ਗੁਰੂਜੀਪਾਪੇਵੇਪੜਠਗਯੋ॥	੩
ਪੰਨੇ	੧੨	ਗੁਰੂਜੀਮਝੀਚਾਰਣਗਯੋ॥	੪
ਪੰਨੇ	੧੩	ਗੁਰੂਜੀਪੈਲੀਬੀਜਣਗਏ॥	੪
ਪੰਨੇ	੧੪	ਗੁਰੂਜੀਪਰਾਸਦਿਵਾਕੀਤਾ॥	੬
ਪੰਨੇ	੨੦	ਦਿਵਾਹਬੇਬੇਨਨਕੀਜੀਦਾ॥	੭

ਪੰਨੇ	੨੧	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਮਤੀਤੀ ਮਿਲਾਯਾ॥ ੬	੩੬੫
ਪੰਨੇ	੨੩	ਗੁਰੂਜੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰ ਗਏ॥	੯
ਪੰਨੇ	੨੪	ਗੁਰੂਜੀ ਮੋਦੀ ਖਾਨਾ ਲੀਤਾ॥	੧੦
ਪੰਨੇ	੩੧	ਗੁਰੂਜੀ ਦੀ ਕੁੜਮਾ ਘੀਰੇਈ॥	੧੧
ਪੰਨੇ	੩੮	ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਵਿਦਾਯਾ॥	੧੨
ਪੰਨੇ	੪੫	ਜਨਮ ਲੈਣਾ ਸਿਰੀਚੰਦ ਦਾ॥	੧੩
ਪੰਨੇ	੪੭	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਸਮਾਂ ਆਪੰਡੁਤ ਮਿਲਾ	੧੪
ਪੰਨੇ	੪੮	ਮੁਲਾਫਾਰਿਆ ਦੀ ਹੁਆ॥	੧੫
ਪੰਨੇ	੫੫	ਗੁਰੂਜੀ ਸੁਲਤਾਨ ਪੁਰੋਚਲੇ	੧੬
ਪੰਨੇ	੬੨	ਫਰੀਦੇ ਨੁ ਮਰਦਾਨਾ ਮਿਲਾ	੧੭
ਪੰਨੇ	੬੪	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਫਰੀਦਾ ਮਿਲਾ	੧੮
ਪੰਨੇ	੭੧	ਗੁਰੂਜੀ ਲਾਲੇ ਦੇ ਪਰਗਏ	੧੯
ਪੰਨੇ	੭੬	ਮਲਕ ਬਹਮਨੁ ਜ ਕੀਤਾ॥	੨੦
ਪੰਨੇ	੭੮	ਮਲਕ ਬਹਮਨੁ ਲੀਖਾ ਦੀ॥	੨੧
ਪੰਨੇ	੮੨	ਗੁਰੂਜੀ ਤਲਵੰਡੀ ਆਏ॥	੨੨
ਪੰਨੇ	੮੬	ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਆਏ॥	੨੩
ਪੰਨੇ	੯੦	ਗੁਰੂਜੀ ਫਾਕੇ ਬੰਗਾਲੇ ਗਏ	੨੪
ਪੰਨੇ	੯੨	ਗੁਰੂਜੀ ਤਿਯਾ ਰਾਜ ਗਏ	੨੫
ਪੰਨੇ	੯੭	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਕਲਜੁਗ ਮਿਲਾ	੨੬
ਪੰਨੇ	੯੯	ਗੁਰੂਜੀ ਕੀੜੀ ਨਗਰ ਗਏ	੨੭
ਪੰਨੇ	੧੦੨	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਫਰੀਦਾ ਮਿਲਾ	੨੮
ਪੰਨੇ	੧੦੮	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਸਿੰਧ ਨਾਭ ਮਿਲਾ	੨੯
ਪੰਨੇ	੧੧੧	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਰਾਕਸ ਮਿਲਾ	੩੦
ਪੰਨੇ	੧੧੫	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਸਾਲਸਰਾਇ ਮਿਲਾ	੩੧
ਪੰਨੇ	੧੨੪	ਗੁਰੂਜੀਨੁ ਮਛਉਧਾਰਾ	੩੨

ਪੰਨੇ	੧੨੬	ਗੁਰੂਜੀਨੁਕਲਨਾਰਦੀਮਿਲਾ	੩੩
ਪੰਨੇ	੧੨੮	ਰਾਜਾਸੁਧਰਸੇਣ ਝੰਡਾ ਬਾਢੀ	੩੪
ਪੰਨੇ	੧੪੨	ਗੁਰੂਜੀਨੁਮਧਰਬੈਨਮਿਲਾ॥	੩੫
ਪੰਨੇ	੧੪੬	ਗੁਰੂਜੀਨੁਦੇਵਲੂਤਦੈਤੀਮਿਲਾ	੩੬
ਪੰਨੇ	੧੫੩	ਗੁਰੂਜੀਨੁਬਠਮਾਢੀਮਿਲੇ॥	੩੭
ਪੰਨੇ	੧੫੩	ਸੁਵਰਨਪੁਰਰਾਜਾਕਵਲਨੈਨ	੩੮
ਪੰਨੇ	੧੬੪	ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਕੇਆਏ॥੦॥	੩੯
ਪੰਨੇ	੧੭੦	ਗੁਰੂਨਾਨਕਜੀਮਦੀਨੇਆਏ॥	੪੦
ਪੰਨੇ	੧੭੬	ਸੁਲਤਾਂਪੁਰਬੇਬੇਨੁਮਿਲੇ॥ =	੪੧
ਪੰਨੇ	੧੭੮	ਮਾਰੂਫਰਮਰਦਾਨੇਰਸਪੀਤੀ॥	੪੨
ਪੰਨੇ	੧੮੧	ਹਿਮਾਚਲਸਿਰਧਾਰਪਰਬਤ॥	੪੩
ਪੰਨੇ	੧੮੬	ਗੁਰੂਜੀਉਨਾਪਰਬਤਤੇਗਏ॥	੪੪
ਪੰਨੇ	੧੮੯	ਗੁਰੂਜੀਨੁਭੰਗਰਨਾਬਮਿਲਾ	੪੫
ਪੰਨੇ	੧੯੨	ਗੁਰੂਜੀਕੁਨਾਪਰਬਤਆਏ॥	੪੬
ਪੰਨੇ	੨੦੨	ਗੁਰੂਜੀਮੀਨਾਪਰਬਤਆਏ॥	੪੭
ਪੰਨੇ	੨੧੧	ਗੁਰੂਜੀਸੁਮੇਰਪਰਬਤਆਏ॥	੪੮
ਪੰਨੇ	੨੨੮	ਬਮਾਰਪਰਬਤਦੰਤਾਤ੍ਰੇਉਮਿਲਾ॥	੪੯
ਪੰਨੇ	੨੩੩	ਅਲਲਾਚੀਨਪ੍ਰਹਲਾਦਭੁਗਤ	੫੦
ਪੰਨੇ	੨੩੪	ਕੋਲਾਸਪਰਬਤਮਰਦਾਨੇਪੁਛਾ	੫੧
ਪੰਨੇ	੨੩੭	ਗੁਰੂਜੀਪ੍ਰਹੁਭੁਗਤਨੂੰਮਿਲੇ॥	੫੨
ਪੰਨੇ	੨੩੯	ਗੁਰੂਜੀਨਿਰੰਕਾਰਕਾਦਰਸਨ	੫੩
ਪੰਨੇ	੨੪੧	ਗੁਰੂਜੀਕਲਕਾਪਰਬਤਆਏ॥	੫੪
ਪੰਨੇ	੨੪੩	ਸੀਲਾਪਰਬਤਮਰਦਾਨੇਫਲਖ	੫੫
ਪੰਨੇ	੨੪੫	ਗੁਰੂਜੀਉਗਾਰਪਰਬਤਆਏ॥	੫੬
ਪੰਨੇ	੨੪੮	ਇਖਨਪਰਬਤਰਾਜਾਜਨਕਕਾ	੫੭

ਪੰਨੇ	੨੪੮	ਇਸਨਾਨਕੀਤਾਰਖੀਸਰਮਿਲ	੩੬੭
ਪੰਨੇ	੨੪੯	ਗੁਰੂਜੀਉਲਕਾਪਰਬਤੁਆਏ	੫੮
ਪੰਨੇ	੨੫੦	ਮਰਦਾਨੇਦਾਸਸਕਾਰਕੀਤਾ	੬੦
ਪੰਨੇ	੨੫੧	ਸੇਤਬੰਦਰਗੋਰਖਮਿਲਾ	੬੧
ਪੰਨੇ	੨੫੨	ਗੁਰੂਜੀਮਚਲਦਵਾਲੇਆਏ	੬੨
ਪੰਨੇ	੨੫੩	ਗੁਰੂਜੀਤਲਵੰਡੀਆਏਸਹ	੬੩
ਪੰਨੇ	੨੫੪	ਗੁਰੂਜੀਨੂਸੰਜਣਠੰਗਮਿਲ	੬੪
ਪੰਨੇ	੨੫੫	ਸਹਜਾਦੇਨੂਸਮਾਧਿਦਿਖਾਈ	੬੫
ਪੰਨੇ	੨੫੬	ਖਾਰਮਲੀਮਿਲਾਕੀਧਾਰ	੬੬
ਪੰਨੇ	੨੫੭	ਗੋਸ਼ਟਲੀਗੀਧਾਰੀਸੇਖ	੬੭
ਪੰਨੇ	੨੫੮	ਕਾਬਲਮਾਂਨਚੰਦਖੜੀਮਿਲ	੬੮
ਪੰਨੇ	੨੫੯	ਬਾਲਨਾਬਦੇਟਿਲੇਬਾਲਗੁਦ	੬੯
ਪੰਨੇ	੨੬੦	ਗੁਰੂਜੀਪਖੋਕੀਰਧਾਵੇਆਏ	੭੦
ਪੰਨੇ	੨੬੧	ਗੁਰੂਕੁਰਖੇਤ੍ਰਸੁਰਜਗੁਰ	੭੧
ਪੰਨੇ	੨੬੨	ਖਾਂਲੇਦੀਚੁਗਲੀਖਾਧੀਬਾਬੂ	੭੨
ਪੰਨੇ	੨੬੩	ਗੁਰੂਜੀਨੂਬਾਬਰਮਿਲਾ	੭੩
ਪੰਨੇ	੨੬੪	ਗੁਰੂਜੀਨੂਕਰੋੜੀਮਿਲਾ	੭੪
ਪੰਨੇ	੨੬੫	ਗੁਰੂਜੀਕਸਮੀਰਗਾਏ॥ =	੭੫
ਪੰਨੇ	੨੬੬	ਪੱਖੋਕੀਬੂੜਰੀਧਾਵਮਿਲਾ	੭੬
ਪੰਨੇ	੨੬੭	ਗੁਰੂਜੀਨੂਮਾਲੋਤ੍ਰਖਾਣੀਮਿਲ	੭੭
ਪੰਨੇ	੨੬੮	ਗੋਸ਼ਟਿਬਾਰੇਖਾਂਪਠਣਨਲਹੇ	੭੮
ਪੰਨੇ	੨੬੯	ਉਬਾਰੇਖਾਂਅਵਹਮਾਂਨਨੂਮਿਲ	੭੯
ਪੰਨੇ	੨੭੦	ਗੁਰੂਜੀਨੂਅਵਹਮਾਂਨਮਿਲ	੮੦
ਪੰਨੇ	੨੭੧	ਗੁਰੂਜੀਨੂਸਯਦਜਲਾਣੀਮਿਲ	੮੧
ਪੰਨੇ	੨੭੨	ਗੁਰੂਜੀਨੂਬਾਲੇਪੁਛਣਕੀਤ	੮੨

ਪੰਨੇ ੩੧੪	ਗੁਰੂਜੀਨੁਸੇਖਬ੍ਰਹਮਮਿਲਾ॥=	੮੩
ਪੰਨੇ ੩੩੯	ਗੁਰੂਜੀਤਲਵੀਤੀਆਤੇਬੁਏ	੮੪
ਪੰਨੇ ੩੪੦	ਗੁਰੂਜੀਪਖੋਕੀਆਤੇਬੁਏ॥	੮੫
ਪੰਨੇ ੩੪੧	ਸਾਖੀਗੁਰੂਅੰਗਦਸਾਹਬਦੀ	੮੬
ਪੰਨੇ ੩੪੫	ਸਾਖੀਗੁਰੂਅੰਗਦਜੀਬਾਲਾ	੮੭
ਪੰਨੇ ੩੪੮	ਸਾਖੀਚੜਕਦੀਚਲੀ॥ ॥	੮੮
ਪੰਨੇ ੩੫੮	ਸਾਖੀਰੋਗਦੀਚਲੀ ॥	੮੯
ਪੰਨੇ ੩੬੩	ਸਾਖੀਅੰਤਦੀਚਲੀ	੯੦
ਦੇਹਰਾ॥	ਨੰਗਲਾਮਾਘੋਦੂਸਰੀਜਨਮਸਾਖੀ ਆਰੰਭੁ॥ਫਾਗਨਮੇਪੁਰਨਕਰੀਸਹ ਉਕਰੀਸਿਵਸੰਤੁ॥੧॥ਚੈ॥ਸੀਮਤ ਉਨੀਸੈਛਤੀਜਾਂਨ॥ਬੀਰਸਿੰਘਲਿਖ ਵਾਈਮਾਂਨ॥ਦਸਖਤਨਾਰਾਇਣਸਿੰਘ ਭਾਈ॥ਖੂਬਸੋਧਕੇਕਰੀਲਿਖਾਈ॥ ੨॥ਦੋ॥ਲੋਟਪੋਟਕਾਪੀਲਿਖੀਰੂਹ ਪੁਸਤਕੀਨਾਂਹਿ॥ਹੁਕਮਦੀਯਸੋਲਿਖ ਧਰੀਯਾਮੈਸੰਸਲਾਹਿ॥੩॥ਕਾਪੀਛੇਤ ਲੀਬਨੀਜਫੇਤਿਨਸੈਅਠਾਠ॥ਉਕ ਸੋਚੋਰਾਜੀਪਤਰੇਜਨਮਸਾਖੀਸਭੁਠ ਠਾ॥੪॥ਚੈ॥ਖੜਕਸਿੰਘਹਵੇਲੀਜਹਾਂ ਲੋਹਾਰੀਦਰਦਜਤਹਾਂ॥ਦੋਨੋਕੇਮਧ ਹਈਦਕਾਂਨ॥ਬੀਰਸਿੰਘਕੀਸੁਨੇਜਜਾਂ ਨਾ॥ਜਿਸਪੋਥੀਕੀਉਛੋਹੋਈ॥ਬੀਰਸਿੰ ਘਤੇਲੇਵੇਸੋਈ॥ਉਤਿਸ਼ੀਜਨਮਸਾਖੀ ਸੰਪੂਰਨ॥ਲੇਖਕੀਪਾਠਕੀਸੁਭੰਭਵੇਤ॥	ਮੰਤਰਾਮਰਤਜਦੀ ਦੇਹਲੀਬਹੁਤਮੰਮਹਾਭੁਜਮਸੀਜਦੀਨਕੇਛਪੀ॥ ਰਾਸ